تاج التراجم

هو

بنام ایزد حی قدیم

کتاب مستطاب تاج التراجم

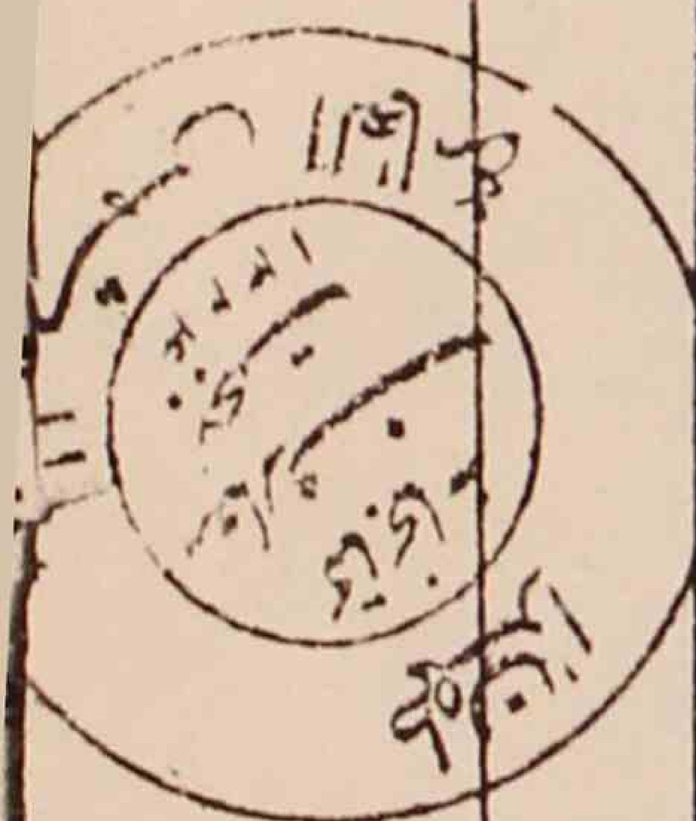
موسوم بعوائد الرحمان و فرمان ایزد ازلی

فی ترجمة القرآن حسن اهتمام

بندگان حضرت الارباب

میرزا محمد ملک الکتاب

بزیور طبع در آمد

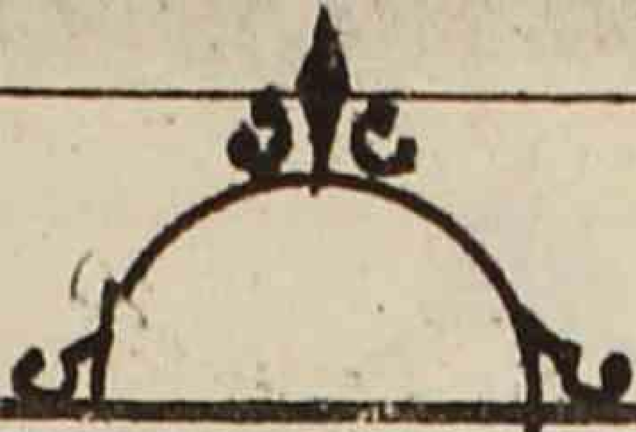

بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین

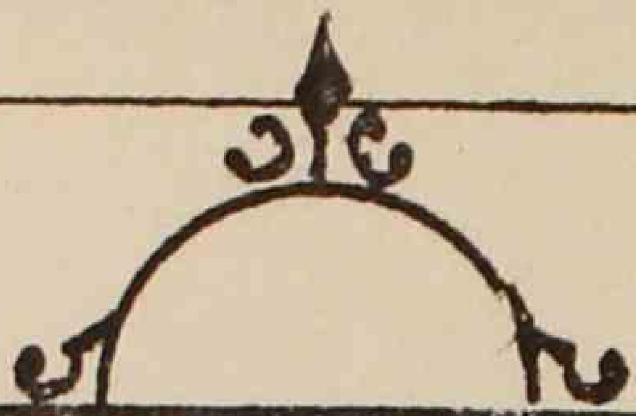
حمدی که عندلیبان قدسی زبان سدرة المنتهای فصاحت و طوطیان مجز الحان فردوس اعلای بلاغت و سبوح خوانان دروس سبوح قدوس مدارس نه فلک و صدر نشینان طاق علیین رواق ایوان استیفاق نحن نسبح بحمدک و نقدس لک و مغنیان هزار داستان مقامات ملل و ادیان و نغمه سرایان بلند آشیان قسیسین و رهبان و مسبحان بدیع الشان معانی بیان و غواصان لآلی و مرجان عمان بی پایان عرفان زبور و توریه و انجیل و فرقان و حفاظ لفائظ رموز و الحاظ و قرآء غرآء عبارات و الفاظ چندانکه همدم و همداستان شوند دم از مد ثناء لفظ ثنائی ان بجز لا علم لنا الا ما علمتنا نتوانند زد شایسته درگاه ابداع و سزاوار بارگاه اختراع حضرت خلاق علیمیست یگانه که بکلید دو دندانهٔ کاف و نون دروازهٔ بی اندازهٔ گوناگون وجود بر عالم شهود گشود و ذوات کاینات و ماهیات ممکنات را از تیه نیستی و ظلماء نابود عدم بعرصهٔ هستی و جلوه گاه حدوث و قدم بیکدم رسانید و از حقایق حسنای خلایق خصوص حقیقت شریفه بشریه را بتاج وهاج کرامت و اصطفا و قبای دیباج رشاقت و استوا سرافراز و ممتاز گردانیده پیکر بدیع منظر لطیفش را بخلاع فاخرهٔ اعزاز و تکریم لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم آرایش و تزیین و بر سریر خلافت مصیر انی جاعل فی الارض خلیفة جلوسش ارزانی نمود و برره ملئکهٔ مقربین و سکان طبقات آسمانها و زمین را برای اجلال و تعظیم و تهنیت و تکریم تاج جهان آرائی و نمود و قبای دارائی بود بسجود آن **نادر** آفاق وجود امر فرمود فتبارک الله احسن الخالقین ثم الحمد لله رب العالمین و صلوات و درود پیوسته بود غیر معدود و ملایات شهود ابدی حد و د بر یگانه گوهر ابهر درج اصلاب پاک و آفتاب انور برج لولاک لما خلقت الافلاک یعنی در یتیم صدف ایجاد و رسول کریم لکل قوم هاد و بر آل اطهار و اولاد امجاد او ابد الآباد باد **امّا بعد** چون آفتاب فرمان قضا جریان و حکم عالمتاب قدر توامان از افق اعلای

شاهنشاهی ومشرق اعتلای عالم پناهی یعنی مطلع بیضاء ید بیضای سلطنت وظل اللهی ومظهر آیات نصر وتایید
الهی بارگاه خواقین پناه ودرگاه خلایق امیدگاه بندگان نواب کامیاب سپهر رکاب اعلی قدر کیوان رخش جهانگیر
جهان بخش که اولین پایه از درجات ارتفاع شعاع سایه اش در قوس النهار روزگار صد تیر پرتاب بلند تر از خانه
آفتاب سلطان بی نظیر عالمگیر وخاقان بی عدیل جهان تسخیر که طغرای غرای مصحف رویش چهره گشای مزایای
اصطفاء وَاللهُ یُؤتی مُلکَهُ مَن یَشاءُ وازهلالِ سطرِ کمندِ جهانگیری ابرویش آیه ملک قبله نما خسروِ خسروان گیتی
ستان که از سعه لمعهٔ نورِ جبهه اش فاتحهٔ فتح هفت اقلیم روشن وخوانا واز جوشِ خروشِ احزاب ظفر احتساب فروزان
انجد وحسابش صدای رعدآسای طنطنهٔ صولت وجبروت تار وپود هجوم روم را بمثابهٔ خانهٔ عنکبوت از هم گسیخته
ودرهم پیچیده بمسامع خاص وعام وبگوش هوش کافهٔ انام رسانید تبارک الله ازین بدر منیر سیاره وآفتاب انور
روزگار که سایهٔ خورشید همای نصرت نمای عالم پیمای جهانگیریش [illegible] واقع بر مواقع طوالع بلدان وطایر
دراوج کهکشانِ ایوان جهان کشورگشای بسیط زمین سکندر نشان وسلیمان نگین شهنشاه شاهان
صاحبقران چه قیصر چه کسری چه خاقان چین یعنی تاجدار زیبندهٔ عرصهٔ امکان وفرمان فرمای سلاطین زمین
وزمان ولینعمت عالم وعالمیان وقبلهٔ جهان وجهانیان **ظل سبحانی نادر دوران** لازالت کواکب
مواکبه دائرةً علی مدارات الایام ونجوم مراکبه لامعةً علی الشهور والاعوام وسیارات عزائم سلطنته مستقیمة
علی تداویر المرام ونیرات اعلام ملکه طالعةً علی رؤس الانام برارباع جهان طالع ودرخشان وبرمفارق جهانیان
لامع وتابان گردیده پرتو نور سطور خطوط شعاعیش ضیاء سرافرازی وافتخار ونمود وبهاء سربلندی بر چرخ کبود
باین ذرهٔ خاکسار بی وجود شفقت ومرحمت فرمود که این احقر بندگان آستان آسمان بنیان وارد دار السلطنه
اصفهان وعلماء یهود ونصاری را با کتابهای معتبرهٔ ایشان جمع وکتب اربعهٔ سماویه را که عبارت از توریه
وزبور وانجیل وقرآن مجید باشد بلغت فارسی بالفاظ ظاهره وعبارات واضحه بهمان ترتیب اصل بی زیاده
ونقصان محترز از اطناب وتطویل وشرح وتفصیل نقل نماید هرچند که این ذرهٔ بی وجود قابلیت خدمت در
بانان آن درگاه خواقین پناه نمیباشد نهایت از طور سیناء بارگاه ظل اللهی وجانب ایمن شجرهٔ مبارکهٔ شاهنشاهی
تجلی گوشهٔ نظر ذره پرور مبارک اقدس انورش این ذرهٔ خاک راه قربانگاه منای فدائیش را مشعر الحرام شرافت
واحتشام تقدیم وانجام این خدمت سعادت اختتام فرمود امتثالاً للامر الاشرف الاقدس الارفع الاعلی
بعون الله وحسن توفیقه سبحانه وتعالی بامداد اقبال مآل منال بی زوال عدیم المثال بداتصال ظل جلیل ذو
الجلال وسایهٔ نبیل بعدیل حضرت اقدس واهب متعال بعد از ورود بدار السلطنهٔ مزبوره وبتقدیم
رسانیدن خدمت مرجوعه در ترجمهٔ توریه وانجیل وزبور بنحو مقرر ومامور بدستیاری فریضهٔ دعا

واستدعا

واستمداد مسئلت بقاء دولت ابد مدت درگاه عالمپناهی وخلود بارگاه شاهنشاهی که اداء فرض حق زندگانیست برکافهٔ ایرانیان وسرمایهٔ اکتساب سعادات دوجهانیست برای قاطبهٔ جهانیان قران حکیم وتنزیل عزیز رحیم را که خاتمهٔ کتب مقدسهٔ منزلهٔ سماویه است چنانکه حسب الامر الاعلی مقرر شده بقدر وسع وامکان بی زیاده ونقصان بلکه لفظ بالفظ مطابق وسیان وکلمه باکلمه موافق ویکسان از لغت عربی بزبان فارسی ترجمه ونقل نمود ومقطعات حروف نورانیه را که در اوایل بعضی از سور مبارکه بعنوان رمز واشاره نازل شده واز اسرار الهیه است بهمان نحو نقل نموده متعرض ذکر تاویلات انها بسبب اختلاف روایات نگردید امید که این خدمت خطیر که بفرمان فرمان فرمای سلطان بی نظیر عالم تسخیر از این بندهٔ ضعیف حقیر فدوی تخمیر بتقدیم رسیده مقبول گوشهٔ نظر انور مرحمت اثر بندگان آن درگاه خلایق امید گاه گردد بدین مژده گر جان فشانم رواست

ثم الاعتصام بالله العزیز العلیم وما توفیقی الا بالله العلی العظیم

هذا

فرمان يزدان

كتاب موائد الرحمن في ترجمة القرآن

حمداً لمن خلق الانسان وعلمه البيان
والصلوة على سيد الاكوان محمد المبعوث
على الانس والجان واله الذينهم امناء الرحمن
وتراجمة وحي السبحان والعالمين بتاويل
القران وبعد من من الله الملك المنان انه
سبحانه وفقني لطبع كتاب موائد الرحمن في ترجمة
القران لانتفاع الاخوان من اهل الايمان

سورهٔ فاتحهٔ هفت آیه و آن مکیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
همه ثنائی مر خدایراکه پروردگار عالمیانست ٢
بخشایندهٔ مهربان ٣ صاحب روز جزاء ٤
تورا می پرستیم واز تو یاری میجوئیم ٥ بنمای
ما را راه راست ٦ راه کسانی
که انعام کردهٔ بر ایشان نه راه خشم کرده
شده بر ایشان ونه راه گمراهان ٧

بسم الله الرحمن الرحیم ١
الحمد لله رب العالمین ٢
الرحمن الرحیم ٣ مالك یوم الدین ٤
ایاك نعبد وایاك نستعین ٥
اهدنا الصراط المستقیم ٦
صراط الذین انعمت علیهم
غیر المغضوب علیهم ولا الضالین ٧

سورهٔ بقره دویست هشتاد و شش آیه و آن مدنیست

بنام خداي بخشاینده مهربان ۱
الم ۲ این کتاب نیست شکي دران
راهنماست ازبراي پرهیزکاران ۳
کساني که ایمان مي اورند
بپنهان و برپا میدارند نماز
را وازانچه روزي داده ایم
ایشان را انفاق میکنند ۴

بسم الله الرحمن الرحیم
الم ۱ ذلك الكتاب لاریب
فیه هدی للمتقین ۲
الذین یؤمنون بالغیب ویقیمون
الصلوة ومما رزقناهم ینفقون ۳
والذین یؤمنون بما انزل الیك
وما انزل من قبلك وبالاخرة هم
یوقنون ۴

أُولٰئِكَ عَلىٰ هُدىً مِن رَبِّهِم وَاُولٰئِكَ هُمُ المُفلِحُونَ ٥ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيهِم ءَأَنذَرتَهُم أَم لَم تُنذِرهُم لَا يُؤمِنُونَ ٦ خَتَمَ اللّٰهُ
عَلىٰ قُلُوبِهِم وَعَلىٰ سَمعِهِم وَعَلىٰ أَبصَارِهِم غِشَاوَةٌ وَلَهُم عَذَابٌ عَظِيمٌ ٧ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِاليَومِ الآخِرِ وَمَا هُم
بِمُؤمِنِينَ ٨ يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُم وَمَا يَشعُرُونَ ٩ فِي قُلُوبِهِم مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا وَلَهُم
عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكذِبُونَ ١٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُم لَا تُفسِدُوا فِي الأَرضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحنُ مُصلِحُونَ ١١ أَلَا إِنَّهُم هُمُ المُفسِدُونَ وَلٰكِن

لَا يَشعُرُونَ ١٢ وَإِذَا قِيلَ لَهُم آمِنُوا
كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤمِنُ كَمَا
آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُم هُمُ السُّفَهَاءُ
وَلٰكِن لَا يَعلَمُونَ ١٣ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ
آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوا
إِلىٰ شَيَاطِينِهِم قَالُوا إِنَّا مَعَكُم
إِنَّمَا نَحنُ مُستَهزِئُونَ ١٤ اللّٰهُ
يَستَهزِئُ بِهِم وَيَمُدُّهُم فِي طُغيَانِهِم
يَعمَهُونَ ١٥ أُولٰئِكَ الَّذِينَ اشتَرَوُا
الضَّلَالَةَ بِالهُدىٰ فَمَا رَبِحَت
تِجَارَتُهُم وَمَا كَانُوا مُهتَدِينَ ١٦
مَثَلُهُم كَمَثَلِ الَّذِي استَوقَدَ
نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَت مَا حَولَهُ ذَهَبَ اللّٰهُ
بِنُورِهِم وَتَرَكَهُم فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبصِرُونَ ١٧
صُمٌّ بُكمٌ عُميٌ فَهُم لَا يَرجِعُونَ ١٨
أَو كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ
ظُلُمَاتٌ وَرَعدٌ وَبَرقٌ يَجعَلُونَ
أَصَابِعَهُم فِي آذَانِهِم مِنَ
الصَّوَاعِقِ حَذَرَ المَوتِ وَاللّٰهُ
مُحِيطٌ بِالكَافِرِينَ ١٩ يَكَادُ
البَرقُ يَخطَفُ أَبصَارَهُم كُلَّمَا
أَضَاءَ لَهُم مَشَوا فِيهِ
وَإِذَا أَظلَمَ عَلَيهِم

وکسانی که ایمان می‌آورند بانچه فرو فرستاده شد بسوی تو وانچه فرو فرستاده شد
پیش از تو و باخرت ایشان یقین میدارند انجماعت بر راه راستند از پروردگار خودشان
وانجماعت ایشانند رستکاران ٥ بدرستی که انان که کافر شده اند یکسانست بر
ایشان خواه بترسانی ایشانرا یا نترسانی ایشانرا که ایمان نمی‌آورند ٦ مهر زده است
خدا بر دلهای ایشان و بر کوش ایشان و بر دیدهای ایشان پرده ایست و برای ایشان
عذاب بزرکی ٧ واز مردمان کسانیند که میکویند ایمان اورده ایم ما بخدا و بروز اخر
ونیستند ایشان ایمان اورندکان ٨ فریب میدهند خدا را وکسانی را که ایمان
اورده اند وفریب نمیدهند مکر خودهاشانرا و نمیفهمند ٩ در دلهای ایشان مرضیست
پس زیاد کرد خدا مرض ایشانرا وبرای ایشانست عذابی دردناك بسبب انکه بودند
که دروغ میکفتند ١٠ وهرکاه کفته شود بایشان که فساد مکنید در زمین کویند
جز این نیست که ما اصلاح کنندکانیم ١١ اکاه باشید بدرستی که ایشانند ایشان
فساد کنندکان ولیکن نمیفهمند ١٢ وهرکاه کفته شود بایشان که ایمان بیاورید
چنانچه ایمان اورده اند مردمان کویند ایا ایمان بیاوریم چنانچه ایمان اورده اند
بی عقلان اکاه باشید بدرستی که ایشانند ایشان بیعقلان ولیکن نمیدانند ١٣
وچون برخورند بکروهی که ایمان اورده اند کویند ایمان اورده ایم وهرکاه خلوت کنند
باشیاطین خودشان کویند بدرستی که ما باشمائیم جز این نیست که ما استهزا
کنندکانیم ١٤ خدا استهزا میکند بایشان ومیکشد ایشانرا در سرکشی خودشان
سرکردان ١٥ انجماعت کسانیند که خریده اند کمراهی را بحق شناسی پس نفع نکرد تجارت
ایشان ونبودند راه یافتکان ١٦ مثل ایشان مانند مثل کسیست که برافروخته باشد
اتشی را پس چون روشن کند انچه را کهدر اوست ببرد خدا روشنائی ایشانرا واکذارد
ایشانرا در تاریکیهائی که نه بینند ١٧ کرانند کنکانند کورانند پس ایشان بازکشت
نخواهند کرد ١٨ یا مانند باران نازلی از اسمان که باشد دران تاریکیها ورعد وبرق
که میکردانند انکشتانشانرا در کوشهاشان از صدای رعد از بیم مرك وخدا احاطه
کننده است بکافران ١٩ نزدیك باشد که برق برباید دیدهای ایشانرا هرکاه
روشن کرد برای ایشان راه رفتند دران وچون تاریك کرد برایشان

عليم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم وابصارهم ان الله على كل شيء قدير ۲۰ يا ايها الناس اعبدوا ربكم الذي خلقكم والذين من
قبلكم لعلكم تتقون ۲۱ الذي جعل لكم الارض فراشا والسماء بناء وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا لكم فلا
تجعلوا لله اندادا وانتم تعلمون ۲۲ وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم من دون الله ان
كنتم صدقين ۲۳ فان لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا النار التي وقودها الناس والحجارة اعدت للكفرين ۲۴ وبشر الذين امنوا وعملوا

الصلحت ان لهم جنت تجري من
تحتها الانهر كلما رزقوا منها من
ثمرة رزقا قالوا هذا الذي رزقنا
من قبل واتوا به متشابها و
لهم فيها ازواج مطهرة وهم فيها
خلدون ۲۵ ان الله لا يستحيي ان
يضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها
فاما الذين امنوا فيعلمون انه الحق من
ربهم واما الذين كفروا فيقولون ماذا
اراد الله بهذا مثلا يضل به كثيرا
ويهدي به كثيرا وما يضل به الا
الفسقين ۲۶ الذين ينقضون
عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون
ما امر الله به ان يوصل ويفسدون
في الارض اولئك هم الخسرون ۲۷
كيف تكفرون بالله وكنتم امواتا
فاحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ثم اليه
ترجعون ۲۸ هو الذي خلق لكم
ما في الارض جميعا ثم استوى
الى السماء فسوىهن سبع
سموات وهو بكل شيء عليم ۲۹ واذ
قال ربك للملئكة اني جاعل في الارض
خليفة قالوا اتجعل فيها من يفسد
فيها ويسفك الدماء ونحن نسبح بحمدك
ونقدس لك قال اني اعلم ما لا تعلمون
وعلم ادم الاسماء كلها ثم عرضهم على الملئكة
فقال انبئوني باسماء هؤلاء ان كنتم صدقين ۳۱

ايستادند واكر ميخواست خدا هر اينه ميبرد كوششانرا وچشمهاشانرا بدرستي كه خدا بر
هرچيزي تواناست ۲۰ اي مردمان بپرستيد پروردكار خودرا انكه افريد شمارا وكسانيرا
كه پيش از شما بوده اند شايد شما پرهيزكار شويد ۲۱ انكه كردانيد براي شما زمين را بستري
واسمانرا بنائي وفروفرستاد از اسمان ابي را پس بيرون اورد بان از ميوها روزي براي
شما پس مكردانيد براي خدا همتا وشما ميدانيد ۲۲ واكر بوده ايد در شك از انچه ما
فروفرستاده ايم بر بنده خود پس بياوريد سوره مانندان وبخوانيد حاضران خودرا غير
خدا اكر هستيد راست كويان ۲۳ پس اكر نكرديد وهركز نخواهيد كرد پس بپرهيزيد از
اتشي كه افروزنده ان مردمند وسنك كه اماده شده براي كافران ۲۴ وبشارت ده كسانى
را كه ايمان اورده اند وكرده اند كارهاي شايسته اينكه براي ايشانست بهشتهائي كه
روانست از زير انها نهرها هركاه روزي داده شوند از انها از ميوه روزي كويند كه اين انست
كه روزي ما شده بود پيش از اين واورده شوند بان مانندهم وازبراي ايشانست در انها جفتهاي
پاكيزه وايشان در انها هميشه كانند ۲۵ بدرستي كه خدا شرم نميكند از اينكه مثل زند چيزيرا
كه مانند پشه باشد پس انچه بالاتر ازان باشد پس اما انانكه ايمان اورده اند پس ميدانند
اينكه ان حقست از جانب پروردكار ايشان واما انانكه كافر شده اند پس ميكويند چه
چيز اراده كرده است خدا باين مثل زدن كمراه ميكند بان بسياريرا وهدايت ميكند بان
بسياريرا وكمراه نميكند بان مكر فاسقانرا ۲۶ انكساني كه ميشكنند پيمان خدارا بعد از
محكم كردن ان وقطع ميكنند چيزيرا كه امر كرده است خدا بان اينكه پيوند كرده شود وفساد
ميكنند در روي زمين انانند ايشان زيانكاران ۲۷ چكونه كافر ميشويد بخدا وبوديد مردكان
پس زنده كرد شمارا پس ميميراند شمارا پس زنده ميكند شمارا پس بسوي او بازكردانيده ميشويد ۲۸
اوست انكه افريد براي شما انچه در روي زمين است همه را پس پرداخت بسوي اسمان پس درست
كرد انها را هفت اسمان واو بهر چيزي داناست ۲۹ وهنكامي كه كفت پروردكار تو مر فرشتكانرا
كه بتحقيق كه من كردانندهام در زمين خليفه كفتند ايا ميكرداني در ان كسي را كه فساد كند
در ان وبريزد خونهارا وما تسبيح ميكنيم بستايش تو وبپاكي يادميكنيم مر ترا كفت بدرستي كه من ميدانم
انچه را كه نميدانيد ۳۰ واموخت بادم نامها را همه انها را پس عرض كرد ايشانرا بر فرشتكان پس كفت
خبر دهيد مرا بنامهاي اينها اكر هستيد راست كويان ۳۱

قالوا سبحانك لا علم لنا الا ما علمتنا انك انت العليم الحكيم ٣٢ قال يا ادم انبئهم باسمائهم فلما انبأهم باسمائهم قال الم اقل لكم اني اعلم غيب
السموات والارض واعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون ٣٣ واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس ابى واستكبر وكان من
الكفرين ٣٤ وقلنا يا ادم اسكن انت وزوجك الجنة وكلا منها رغدا حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظلمين ٣٥ فازلهما
الشيطن عنها فاخرجهما مما كانا فيه وقلنا اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في الارض مستقر ومتاع الى حين ٣٦ فتلقى ادم من ربه كلمت

فتاب عليه انه هو التواب الرحيم ٣٧
قلنا اهبطوا منها جميعا فاما ياتينكم
مني هدى فمن تبع هداي فلا خوف عليهم
ولا هم يحزنون ٣٨ والذين كفروا وكذبوا
باياتنا اولئك اصحب النار هم فيها خلدون
٣٩ يبني اسراءيل اذكروا نعمتي التي
انعمت عليكم واوفوا بعهدي اوف بعهدكم
واياي فارهبون ٤٠ وامنوا بما انزلت
مصدقا لما معكم ولا تكونوا اول كافر به
ولا تشتروا باياتي ثمنا قليلا واياي فاتقون
٤١ ولا تلبسوا الحق بالباطل وتكتموا الحق
وانتم تعلمون ٤٢ واقيموا الصلوة واتوا
الزكوة واركعوا مع الراكعين ٤٣
اتامرون الناس بالبر وتنسون انفسكم
وانتم تتلون الكتب افلا تعقلون ٤٤
واستعينوا بالصبر والصلوة وانها لكبيرة الا على
الخشعين ٤٥ الذين يظنون انهم
ملاقوا ربهم وانهم اليه راجعون ٤٦
يبني اسراءيل اذكروا نعمتي التي انعمت
عليكم واني فضلتكم على العلمين ٤٧
واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس
شيئا ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ
منها عدل ولا هم ينصرون ٤٨

کفتند منزهي تو نيست دانشي مارا مکر انچه اموختي مارا بدرستي که توئي تو بسيار داناي درست
کردار ٣٢ کفت اي ادم خبر ده ايشانرا بنامهاي ايشان پس چون خبر داد ايشانرا بنامهاي ايشان
کفت ايا نکفتم مر شمارا بدرستي که من ميدانم نهان اسمانها و زمين را و ميدانم انچه را
که ظاهر ميکنيد و انچه را که هستيد که پنهان ميکنيد ٣٣ و انکاه که کفتيم بفرشتکان که سجده
کنيد مر ادم را پس سجده کردند مکر ابليس که ابا کرد و بزرکي کرد و بود از کافران ٣٤ و کفتيم
اي ادم ساکن شو تو و جفت تو در بهشت و بخوريد از ان فراوان از هرجا که خواهيد و نزديک
مشويد اين درخت را پس خواهيد بود از ستمکاران ٣٥ پس لغزانيد ايشانرا شيطان
از ان پس بيرون کرد ايشانرا از انچه بودند در ان و کفتيم که فرو رويد بزمين بعضي از شما
باشد مر بعضي را دشمن و براي شماست در زمين قرارکاه و بهرمندي تا وقتي ٣٦
پس فرا کرفت ادم از پروردکار خود کلماتي چند پس توبه کرد بر او بدرستي که اوست بسيار
بازکشت کننده بسيار مهربان ٣٧ کفتيم فرو رويد از ان همکي پس اکر ايد شمارا از من هدايتي
پس هرکه پيروي کند هدايت مرا پس نباشد ترسي بر ايشان و نه ايشان اند و هناک شوند ٣٨
و انانکه کافر شدند و تکذيب کردند ايتهاي مارا ايشانند اهل اتش ايشان در ان هميشه
باشندکانند ٣٩ اي بني اسرائيل ياد کنيد نعمت مرا که انعام کردم بر شما و وفا کنيد
بعهد من وفا کنم بعهد شما و از من پس بترسيد ٣٨ و ايمان بياوريد بانچه فرو فرستادم
تصديق کننده مر انچيزيرا که با شماست و مباشيد اول کافري بان و مفروشيد ايتهاي
مرا بهاي اندک و از من پس بپرهيزيد ٤١ و مپوشانيد حق را بباطل و پنهان مکنيد
حق را و شما ميدانيد ٤٢ و بر پا داريد نماز را و بدهيد زکوة را و رکوع کنيد با رکوع
کنندکان ٤٣ ايا امر ميکنيد مردم را بخوبي و فراموش ميکنيد خودهاتانرا و شما
ميخوانيد کتابرا ايا تعقل نميکنيد و طلب ياري کنيد بصبر و نماز بدرستي
که ان هر اينه بزرکست مکر بر فروتني نمايندکان ٤٤ انانکه کمان ميکنند اينکه
ايشان ملاقات کنندکانند پروردکارشانرا و اينکه ايشان بسوي او بازکشت کنندکانند ٤٥
اي بني اسرائيل ياد کنيد نعمت مرا که انعام کردم بر شما و بدرستي که من زيادتي دادم شمارا بر عالميان
و بپرهيزيد از روزي را که کفايت نميکند هيچ شخصي از شخصي چيزيرا و نه قبول
ميشود از او در خواستي و نه کرفته ميشود از او فدائي و نه ايشان ياري کرده ميشوند ٤٧

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ٤٨ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ
الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ٤٩ وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ٥٠ ثُمَّ
عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٥١ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ٥٢ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ
ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ٥٣ وَإِذْ قُلْتُمْ

وهنگامی که نجات دادیم شما را از آل فرعون رنج میرسانیدند شما را ببدی عذاب میکشتند
پسران شما و زنده میگذاشتند زنان شما را و در آن بلائی بود از پروردگار شما عظیم ٤٨
وانگاه که شکافتیم بسبب شما دریا را پس نجات دادیم شما را و غرق کردیم فرعونیان را و شما می
نگریستید ٤٩ وهنگامی را که وعده دادیم موسی را چهل شب پس گرفتید شما گوساله
را از بعد ان و شما ستمکارانید ٥٠ پس عفو کردیم از شما از بعد ان شاید که شما شکر کنید ٥١
وهنگامی را که دادیم بموسی کتاب را و فرقان را شاید که شما هدایت یابید ٥٢ وهنگامی را که
گفت موسی مر قوم خود را که ای قوم بدرستی که شما ستم کردید نفسهای خود را بگرفتن شما
گوساله را پس بازگشت نمائید بسوی آفریننده خود پس بکشید خودها تان را ان کشتن شما
بهتر است برای شما نزد آفریننده شما پس توبه کرد بر شما بدرستی که اوست بسیار توبه کننده
مهربان ٥٣ وهنگامی را که گفتید ای موسی هرگز ایمان نخواهیم آورد بتو تا آنکه ببینیم خدا را
معاینه پس گرفت شما را صاعقه و شما نگاه میکردید پس برانگیختیم شما را از بعد مردن شما شاید
که شما شکر کنید ٥٥ و سایه کردیم بر شما ابر را و فرو فرستادیم برای شما من و سلوی
بخورید از پاکیزهای آنچه روزی کردیم شما را و نه ستم کردند ما را و لیکن بودند که خود
هاشان را ستم میکردند ٥٦ وهنگامی را که گفتیم که در آیید در این قریه پس بخورید از آن هر جا
خواسته باشید فراوان و داخل شوید در در سجده کنان و بگوئید فرو ریختن است تا بیامرزیم
برای شما گناهان شما را و زود باشد که بیفزائیم نیکوکاران را ٥٧ پس بدل کردند آنکه ستم
کردند گفتار دیگر غیر آنچه گفته شده بود بایشان پس فرو فرستادیم بر آنان که ستم
کردند عذابی از آسمان بسبب آنچه بودند که فسق میکردند ٥٨ وهنگامی که آب خواست
موسی برای قوم خود پس گفتیم که بزن بعصای خود آن سنگ را پس روان شده از آن
دوازده چشمه بتحقیق که دانستند هر مردمانی آبخور خود را بخورید و بیاشامید
از روزی خدا و از حد درمگذرید در زمین در حالتی که فساد کنندگان باشید ٥٩ و چون گفتید
ای موسی هرگز صبر نکنیم بر یک خوردنی پس بخوان برای ما پروردگار خود را که بیرون
آورد برای ما از آنچه میرویاند زمین از سبزی آن و خیاران و سیران و عدسان و پیازان
گفت آیا بدل میجوئید چیزی را که آن زبونتر است بآنچه آن بهتر است فرود آیید بمصر
پس بدرستی که برای شما باشد آنچه را که خواسته اید و زده شد برایشان خواری

یا موسی لن نؤمن لك حتی نری الله
جهرة فاخذتكم الصاعقة وانتم
تنظرون ٥٤ ثم بعثناكم من بعد
موتكم لعلكم تشكرون ٥٥ وظللنا
علیكم الغمام وانزلنا علیكم المن
والسلوی كلوا من طیبات ما رزقناكم
وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم
یظلمون ٥٦ واذ قلنا ادخلوا هذه
القریة فكلوا منها حیث شئتم رغدا
وادخلوا الباب سجدا وقولوا حطة نغفر
لكم خطایاكم وسنزید المحسنین ٥٧
فبدل الذین ظلموا قولا غیر الذی قیل لهم
فانزلنا علی الذین ظلموا رجزا من السماء
بما كانوا یفسقون ٥٨ واذ استسقی
موسی لقومه فقلنا اضرب بعصاك
الحجر فانفجرت منه اثنتا عشرة عینا قد علم
كل اناس مشربهم كلوا واشربوا من رزق الله
ولا تعثوا فی الارض مفسدین ٥٩
واذ قلتم یا موسی لن نصبر علی طعام واحد
فادع لنا ربك یخرج لنا مما تنبت
الارض من بقلها وقثائها وفومها
وعدسها وبصلها قال اتستبدلون
الذی هو خیر اهبطوا مصرا فان
لكم ما سالتم وضربت علیهم الذلة

هو ادنی بالذی

وبیچارگی

وَالْمَسْكَنَةُ وَبَآؤُا بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارٰى وَالصَّابِئِينَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٦١ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٦٢ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٦٣ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً

خَاسِئِينَ ٦٤ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً
لِلْمُتَّقِينَ ٦٥ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ
اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا
اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ٦٦ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا
بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَ
فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ٦٧ قَالُوا ادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ اِنَّهُ
يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا
تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ٦٨ قَالُوا ادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ
عَلَيْنَا وَاِنَّا اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ٦٩
قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ
الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا
شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْاٰنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ
فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ٧٠
وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللّٰهُ
مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ٧١ فَقُلْنَا
اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذٰلِكَ يُحْيِي اللّٰهُ الْمَوْتٰى
وَيُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٧٢
ثُمَّ قَسَتْ

وبیچارکی وبازکشتند بخشمی ازخدا این بسبب آن بودکه ایشان بودندکه کفرمیورزیدند بآیتهای
خدا ومیکشتند پیغمبرانرا بغیرحق این بسبب این بودکه عاصی شدند وبودندکه ازحد تجاوز
میکردند ٦١ بدرستی که آنانکه ایمان آوردند وآنانکه یهود شدند وترسایان وخارجیان
کیش نصاری هرکه ایمان آورد بخدا وبروز بازپسین وکرد کرداری شایسته پس برای ایشانست
مزدشان نزد پروردکارشان ونیست ترسی برایشان ونه ایشان اندوهناک میشوند ٦٢
وهنکامی راکه کرفتیم پیمان ازشما وبرافراشتیم بالای شما طوررا فرابکیرید آنچه را دادیم
بشما بقوت ویادکنید آنچه را درانست شاید شما پرهیزکاری کنید ٦٣ پس روکردانیدید
ازبعدآن پس اکرنبود فضل خدا برشما ورحمت او هرآینه بودید اززیانکاران ٦٤ وهرآینه
بتحقیق دانسته اید کروهی راکه ازحد بدر رفته اند ازشما در شنبه پس کفتیم مرایشانرا
باشید بوزینه های دورشدکان ٦٥ پس کردانیدیم آنرا عقوبتی برای آنچه درپیش روی
آنست وآنچه درعقب آنست وپندی برای پرهیزکاران ٦٦ وهنکامی که کفت موسی
مرقوم خودرا بدرستی که خدا امرمیفرماید شمارا که بکشید کاوی را کفتند آیا میکیری
ما را بسخره کفت پناه میجویم بخدا ازاینکه باشم ازنادانان ٦٧ کفتند بخوان برای ما پروردکار
خودرا تابیان کند برای ما که چیست آن کفت بدرستی که او میکوید که آن کاویست نه
پیر ونه جوان میانه سال میان آن پس بکنید آنچه راکه امرکرده میشوید ٦٨ کفتند
بخوان برای ما پروردکار خودرا تابیان کند برای ما که چه باشد رنک آن کفت بدرستی
که او میکوید که آن کاویست زرد سیر رنک که رنک آن شادکرداند بینندکانرا ٦٩
کفتند بخوان برای ما پروردکار خودرا تابیان کند برای ما که چیست آن بدرستی
که آن کاو مشتبه شده است برما وبدرستی که ما اکرخواسته باشد خدا هرآینه
راه یافتکانیم ٧٠ کفت بدرستی که او میکوید که آن کاویست نه رام که شخم کند زمین
را ونه آب دهد زراعت را معاف باشد ازهمه نباشد خط وخالی درآن کفتند اکنون
آوردی حق را پس کشتندآنرا ونزدیک بودکه نکنند ٧٠ وآنکاه که کشتید شخصی را پس
خلاف کردید دراو وخدا بیرون آورنده است آنچه را بودید که میپوشانیدید ٧١
پس کفتیم بزنید آنرا بپاره ازآن همچنین زنده میکند خدا مردکانرا ومینماید بشما
آیات خودرا شاید که شما دریابید بعقل ٧٢ پس سخت

قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهَارُ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا
يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٧٣ اَفَتَطْمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٧٤ وَاِذَا لَقُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا قَالُوا اٰمَنَّا وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوا اَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ٧٥ اَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ٧٦ وَمِنْهُمْ اُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ اِلَّا اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ٧٧

سخت شد دلهاي شما از بعد آن پس آن مانند سنگيست يا سخت تر و بدرستي كه بعضي از سنگها هر آينه
چيزيست كه روان ميشود از آن نهرها و بدرستي كه بعضي از آنها هر آينه چيزيست كه
ميشكافد پس بيرون مي آيد از آن آب و بدرستي كه بعضي از آنها هر آينه چيزيست كه مي افتد
از ترس خدا و نيست خدا غافل از آنچه ميكنيد ٧٣ پس آيا طمع داريد اينكه ايمان آورند مر شما
را و بتحقيق كه بودند گروهي از ايشان كه مي شنيدند كلام خدا را پس تغيير ميدادند آنرا بعد
از آنچه كه دريافته بودند آنرا و حال آنكه ايشان ميدانند ٧٤ و هرگاه برميخوردند بگروهي كه
ايمان آورده اند ميگفتند ايمان آورديم و هرگاه خلوت كنند بعضي از ايشان با بعضي مي
گفتند كه آيا حكايت ميكنيد شما ايشانرا بآنچه گشاده است خدا بر شما تا حجت گيرند بر
شما بآن نزد پروردگار شما پس آيا نمي يابيد ٧٥ و آيا نمي دانيد كه البته خدا ميداند آنچه را
پنهان دارند و آنچه را آشكار كنند ٧٦ و پاره از ايشان بي سواد انند كه نمي دانند
كتابرا مگر آرزوها و نيستند ايشان مگر گمان ميكنند ٧٧ پس واي از براي آنانكه مي
نويسندان كتابرا بدستهاي خود پس ميگويند كه اين از نزد خداست تا آنكه بفروشند
آنرا ببهاي اندك پس واي برايشان بسبب آنچه نوشته است دستهاي ايشان و واي
برايشان بسبب آنچه كسب ميكنند ٧٨ و گفتند كه نخواهد رسيد بما هرگز آتش مگر در
چند روز شمرده شده بگو كه آيا گرفته ايد نزد خدا عهدي پس هرگز خلاف نكند خدا
پيمان خود را يا ميگوئيد بر خدا چيزيرا كه نميدانيد ٧٩ آري كسي كه كسب كند بدي را و فرو
گيرد او را گناه او پس آنگروه اصحاب آتش اند ايشان اند در آن هميشه باشندگان ٨٠ و آنانكه ايمان
آورده اند و كرده اند كارهاي شايسته آنگروه اصحاب بهشت اند ايشان اند در آن هميشه
باشندگان ٨١ و هنگامي را كه گرفتيم پيمان از پسران يعقوب مپرستيد مگر خدا را و با پدر
و مادر نيكوئي كنيد و با خويشان و يتيمان و بيچارگان و بگوئيد با مردمان نيكو و برپا
داريد نماز را و بدهيد زكوة را پس روگردان شديد مگر اندكي
از شما و حال آنكه شما اعراض كنندگانيد ٨٢ و وقتيرا كه گرفتيم پيمان از شما كه مريزيد
خونهاي خود را و وا مكنيد خود را از خانهاي خود پس اقرار كرديد و حال آنكه شما گواهي
ميدهيد ٨٣ پس شما آنانيد كه ميكشيد خود را و بيرون ميكنيد گروهي از خود را از خانهاشان
ايشان هم پشت ميشويد برايشان ببدكاري و ستم و اگر بيايند بسوي شما در حالتي كه

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِاَيْدِيهِمْ
ثُمَّ يَقُولُونَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا
بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ
اَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ٧٨
وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّا اَيَّامًا
مَعْدُودَةً قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا
فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهُ اَمْ تَقُولُونَ
عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٧٩ بَلٰى مَنْ
كَسَبَ سَيِّئَةً وَاَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ
٨٠ فَاُولٰئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولٰئِكَ
اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٨١
وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي اِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ
اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبٰى
وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ
حُسْنًا وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
٨٢ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُعْرِضُونَ
وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ
دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ اَنْفُسَكُمْ مِنْ
٨٣ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ
ثُمَّ اَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ
فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ
عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاِنْ يَأْتُوكُمْ

اسير

اُسٰارٰى تُفٰادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرٰاجُهُمْ اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتٰابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمٰا جَزٰآءُ مَنْ يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلّٰا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيٰا وَيَوْمَ
الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلٰى اَشَدِّ الْعَذٰابِ وَمَا اللّٰهُ بِغٰافِلٍ عَمّٰا تَعْمَلُونَ ٨٤ اُولٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيٰا بِالْاٰخِرَةِ فَلٰا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذٰابُ وَلٰا هُمْ
يُنْصَرُونَ ٨٥ وَلَقَدْ اٰتَيْنٰا مُوسَى الْكِتٰابَ وَقَفَّيْنٰا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَاٰتَيْنٰا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰاتِ وَاَيَّدْنٰاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ اَفَكُلَّمٰا جٰآءَكُمْ رَسُولٌ
بِمٰا لٰا تَهْوٰى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ٨٦ وَقٰالُوا قُلُوبُنٰا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مٰا يُؤْمِنُونَ ٨٧ وَلَمّٰا جٰآءَهُمْ

كِتٰابٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمٰا مَعَهُمْ
وَكٰانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ
كَفَرُوا فَلَمّٰا جٰآءَهُمْ مٰا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ
فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكٰافِرِينَ ٨٨ بِئْسَمٰا
اشْتَرَوْا بِهِ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَكْفُرُوا بِمٰا
اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ
عَلٰى مَنْ يَشٰآءُ مِنْ عِبٰادِهِ فَبٰآؤُا بِغَضَبٍ
عَلٰى غَضَبٍ وَلِلْكٰافِرِينَ عَذٰابٌ مُهِينٌ ٨٩
وَاِذٰا قِيلَ لَهُمْ اٰمِنُوا بِمٰا اَنْزَلَ اللّٰهُ
قٰالُوا نُؤْمِنُ بِمٰا اُنْزِلَ عَلَيْنٰا وَيَكْفُرُونَ
بِمٰا وَرٰآءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمٰا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ اَنْبِيٰآءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٩٠ وَلَقَدْ جٰآءَكُمْ مُوسٰى
بِالْبَيِّنٰاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ
وَاَنْتُمْ ظٰالِمُونَ ٩١ وَاِذْ اَخَذْنٰا مِيثٰاقَكُمْ
وَرَفَعْنٰا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مٰا اٰتَيْنٰاكُمْ
بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قٰالُوا سَمِعْنٰا وَعَصَيْنٰا وَاُشْرِبُوا
فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمٰا يَاْمُرُكُمْ
بِهِ اِيمٰانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٩٢ قُلْ
اِنْ كٰانَتْ لَكُمُ الدّٰارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ
خٰالِصَةً مِنْ دُونِ النّٰاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ
اِنْ كُنْتُمْ صٰادِقِينَ ٩٣ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ
اَبَدًا بِمٰا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ
بِالظّٰالِمِينَ ٩٤ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ

اسیر شده اند باز میخرید ایشانرا و آن حرامست بر شما بیرون کردن ایشان آیا پس ایمان
می آورید بپاره کتاب و کافر میشوید ببعضی پس نیست جزای کسی که میکند این کار را از
شما مگر رسوائی در زندگی دنیا و روز قیامت برگردانیده میشوند بسوی سخت ترین
عذابی و نیست خدا بیخبر از آنچه شما میکنید ٨٤ ایشان آنانند که خریده اند زندگانی
دنیا را باخرت پس سبک نمیشود از ایشان عذاب و نه ایشان یاری کرده خواهند شده ٨٥
و بتحقیق که دادیم بموسی آن کتاب را و عقب آوردیم از بعد او پیغمبرانرا و دادیم بعیسی پسر مریم
معجزات روشن و قوی کردانیدیم او را بروح القدس (یعنی توریة را) آیا پس هرگاه آید شما را پیغمبری بآنچه
نمیخواهد نفسهای شما کردن کشی کردید پس گروهی را تکذیب کردید و گروهی را کشتید ٨٦
و گفتند که دلهای ما در غلافست بلکه لعنت کرده ایشانرا خدا بسبب کفرشان پس
اندکی اند که میگروند ٨٧ و چون آمد ایشانرا کتابی از نزد خدا که تصدیق کننده است مر
آنچه را که با ایشانست و بودند از پیش که طلب فتح میکردند بر آنها که کافر شدند پس چون
آمد ایشانرا آنچه می شناختند (یعنی توریة) کافر شدند بآن پس لعنت خدا بر کافران ٨٨ بد است
چیزی که فروختند بآن نفسهای خود را که کافر شدند بآنچه فرو فرستاده خدا از راه حسد
آنکه میفرستد خدا از فضل خود بر هر که میخواهد از بندگان خود پس جا گرفتند بخشم بر
روی خشم و برای کافرانست عذابی خوار کننده ٨٩ و هرگاه گفته شود بایشان که ایمان
آورید بآنچه فرو فرستاده است خدا گویند ایمان می آوریم بآنچه نازل شده بر ما و کفر میورزند
بآنچه غیر آنست و حال آنکه آن حق است تصدیق کننده مر آنچه را که با ایشانست بگو پس چرا
میکشتید پیغمبران خدا را از پیش اگر هستید شما گروندگان ٩٠ و بتحقیق که آمد شما را
موسی با معجزات پس فرا گرفتید گوساله را از بعد او و حال آنکه شما ستمکارانید ٩١
و وقتی را که گرفتیم پیمان شما را و بلند کردیم بالای شما طور را فرا گیرید آنچه را داده ایم
شما را بقوت و بشنوید گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم و آمیخته شد در دلهای ایشان
گوساله بسبب کفر ایشان بگو بد است آنچه امر میکند شما را بآن ایمان شما اگر هستید
(یعنی دوستی گوساله) گروندگان ٩٢ بگو اگر بوده باشد برای شما سرای آخرت نزد خدا خالص از غیر مردم
پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راست گویان ٩٣ و نمیکنند آرزو آنرا هرگز بسبب
آنچه پیش کرده دستهای ایشان و خدا بسیار داناست بستمکاران ٩٤ و هر آینه می یابی

النّاس على حيوة ومن الذين اشركوا يودّ احدهم لو يعمّر الف سنة وما هو بمزحزحه من العذاب ان يعمّر والله بصير بما يعملون ٩٥ قل من كان عدوّا لجبريل
فانّه نزّله على قلبك باذن الله مصدّقا لما بين يديه وهدى وبشرى للمؤمنين ٩٦ من كان عدوّا لله وملئكته ورسله وجبريل وميكال
فانّ الله عدوّ للكافرين ٩٧ ولقد انزلنا اليك آيات بيّنات وما يكفر بها الّا الفاسقون ٩٨ اوكلّما عاهدوا عهدا نبذه فريق منهم
بل اكثرهم لا يؤمنون ٩٩ ولمّا جاءهم رسول من عند الله مصدّق لما معهم نبذ فريق من الذين اوتوا الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كانّهم

لا يعلمون ١٠٠ واتّبعوا ما تتلوا
الشياطين على ملك سليمن وما
كفر سليمن ولكنّ الشياطين كفروا
يعلّمون النّاس السحر وما انزل على الملكين
ببابل هاروت وماروت وما يعلّمان من
احد حتّى يقولا انّما نحن فتنة فلا تكفر
فيتعلّمون منهما ما يفرّقون به بين المرء
وزوجه وما هم بضارّين به من احد الّا
باذن الله ويتعلّمون ما يضرّهم ولا ينفعهم
ولقد علموا لمن اشتريه ما له في الآخرة
من خلاق ولبئس ما شروا به انفسهم
لو كانوا يعلمون ١٠١ ولو انّهم امنوا واتّقوا
١٠٢ لمثوبة من عند الله خير لو كانوا يعلمون
يا ايّها الذين امنوا لا تقولوا راعنا و
قولوا انظرنا واسمعوا وللكافرين عذاب
اليم ١٠٣ ما يودّ الذين كفروا من اهل
الكتاب ولا المشركين ان ينزّل عليكم
من خير من ربّكم والله يختصّ برحمته من
يشاء والله ذو الفضل العظيم ١٠٤
ما ننسخ من آية او ننسها نأت بخير
منها او مثلها الم تعلم انّ الله على
كلّ شيء قدير ١٠٥

ایشانرا حریص ترین مردم بر زندگی و از انانکه شرك اورده اند دوست میدارد یکی از ایشان
که عمر داده شود هزار سال و نیست ان دور کرداننده او از عذاب اینکه عمر داده شود و خدا
بیناست بانچه میکنند ٩٥ بگو هر که باشد دشمن جبرئیل پس بدرستی که او فرود
اورده انرا بر دل تو بفرمان خدا در حالتی که تصدیق کننده است مر انچه را که پیش از انست
(یعنی قران) و راه نماست و مژده دهنده است مر مؤمنانرا ٩٦ هر که بوده باشد دشمن خدا و فرشتگان
او و پیغمبران او و جبرئیل و میکائیل پس بدرستی که خدا دشمن است مر کافرانرا ٩٧ و
بتحقیق که فرو فرستادیم بسوی تو ایتهای روشن و کافر نمیشوند بان ایتها مگر بیرون
رفتگان از فرمان ٩٨ ایا و هر گاه عهد بستند عهدی را انداختند انرا فرقه از ایشان بلکه اکثر
([illegible]) ایشان نمیگروند ٩٩ و چون امد ایشانرا فرستاده از نزد خدا تصدیق کننده مر انچه را که
با ایشانست انداختند فرقه از انان که داده شد ان کتاب کتاب خدا را پس پشتهای خود گو
(یعنی گروهی از انان که اهل کتاب اند) که ایشان نمیدانند ١٠٠ و پیروی کردند انچه میخواندند دیوان بر پادشاهی سلیمان
و کافر نشد سلیمان ولیکن دیوان کافر شدند تعلیم میکنند مردم را جادو و انچه فرو فرستاده
شد بر دو فرشته در بابل که هاروت و ماروت اند و نمی اموختند هیچ کس تا اینکه میگفتند
جز این نیست که ما ازمایشیم پس کافر مشو پس می اموختند از ان دو فرشته انچه را که جدائی
افکنند بان میان مرد و زنش و نبودند ایشان زیان رسانندگان بان هیچ کس را مگر بفرمان خدا
و می اموختند انچه ضرر میرسانید ایشان را و نفع نمیداد ایشانرا و بتحقیق که دانسته اند که مر انکس
کسی که خریداری کرد انرا نیست برای او در اخرت هیچ نصیبی و هر اینه بد است انچه
فروختند بان نفسهای خود را اگر بوده باشند که بدانند ١٠١ و اگر انکه ایشان ایمان
اورده بودند و پرهیزکاری کرده بودند هر اینه ثوابی از نزد خدا بهتر است اگر بودند که
میدانستند ١٠٢ ای انگروهی که گرویده اند مگوئید راعنا و بگوئید انظرنا و بشنوید
و برای کافرانست عذاب دردناك ١٠٣ دوست نمیدارند انانکه
کافر شدند از اهل کتاب و نه مشرکان اینکه فرو فرستاده شود بر شما
خیری از نزد پروردگار شما و خدا خاص میگرداند برحمت خود هر که را میخواهد و خدا
صاحب فضل بزرگ است ١٠٤ انچه را منسوخ میسازیم از ایه یا فراموش میگردانیم انرا
می اوریم بهتر از انرا یا مانند انرا ایا نمیدانی که خدا بر هر چیزی تواناست ١٠٥

ام تريدون

الم تعلم ان الله له ملك السموات والارض وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير ١٠٦ ام تريدون ان تسئلوا رسولكم كما سئل موسى من
قبل ومن يتبدل الكفر بالايمان فقد ضل سواء السبيل ١٠٧ ود كثير من اهل الكتاب لو يردونكم من بعد ايمانكم كفارا حسدا من
عند انفسهم من بعد ما تبين لهم الحق فاعفوا واصفحوا حتى ياتي الله بامره ان الله على كل شئ قدير ١٠٨ واقيموا الصلوة واتوا الزكوة وما
تقدموا لانفسكم من خير تجدوه عند الله ان الله بما تعملون بصير ١٠٩ وقالوا لن يدخل الجنة الا من كان هودا او نصارى تلك امانيهم قل
هاتوا برهانكم ان كنتم صادقين ١١٠
بلى من اسلم وجهه لله وهو محسن فله
اجره عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم
يحزنون ١١١ وقالت اليهود ليست
النصارى على شئ وقالت النصارى
ليست اليهود على شئ وهم يتلون الكتاب
كذلك قال الذين لا يعلمون مثل قولهم
فالله يحكم بينهم يوم القيمة فيما كانوا
فيه يختلفون ١١٢ ومن اظلم ممن منع
مساجد الله ان يذكر فيها اسمه وسعى
في خرابها اولئك ما كان لهم ان
يدخلوها الا خائفين ١١٣ لهم في
الدنيا خزي ولهم في الاخرة عذاب
عظيم ١١٤ ولله المشرق والمغرب فاينما
تولوا فثم وجه الله ان الله واسع عليم ١١٥
وقالوا اتخذ الله ولدا سبحانه بل له
ما في السموات والارض كل له قانتون ١١٦
بديع السموات والارض واذا قضى امرا
فانما يقول له كن فيكون ١١٧ وقال
الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله او تاتينا
اية كذلك قال الذين من قبلهم
مثل قولهم تشابهت قلوبهم قد
بينا الايات

آيا نميداني كه خدا مر اوراست پادشاهي آسمانها و زمين و نيست مر شمارا بغير از خدا هيچ
دوستي و نه مددكاري ١٠٦ آيا ميخواهيد اينكه سؤال كنيد پيغمبر خودرا چنانچه
سؤال كرده شد موسى از پيش و هركه بدل كند بكفر ايمانرا پس بتحقيق كه گمراه
گشته از راه راست ١٠٧ دوست ميدارند بسياري از اهل كتاب اينكه بر گردانند
شمارا بعد از ايمان شما كافران از روي حسد از نزد نفسهاي ايشان بعد از آنكه روشن
گشته براي ايشان حق پس در گذريد و رو بگردانيد تا اينكه بياورد خدا فرمان
خودرا بدرستي كه خدا بر هر چيزي تواناست ١٠٨ و بپا داريد نمازرا و بدهيد
زكوة را و آنچه پيش ميفرستيد براي خود از خيري مي يابيد آنرا نزد خدا بدرستي كه
خدا بآنچه ميكنيد بيناست ١٠٩ و گفتند هرگز داخل نشود بهشت را مگر كسي كه
بوده باشد جهود يا ترسا اينهاست آرزوهاي ايشان بگو بياوريد حجت خودرا اگر
هستيد راست گويان ١١٠ آري هركه خالص كرداند خودرا از براي خدا و او نيكو
كار باشد پس براي اوست مزد او نزد پروردگار او و نيست ترسي بر ايشان و نه ايشان
اندوهگين ميشوند ١١١ و گفتند يهودان نيستند ترسايان بر چيزي و گفتند ترسايان
كه نيستند يهودان بر چيزي و حال آنكه ايشان ميخوانند كتابرا همچنين گفتند آنانكه
نميدانند مانند گفتار ايشان پس خدا حكم ميكند ميانه ايشان روز قيامت
در آنچه هستند كه در آن اختلاف ميكنند ١١٢ و كيست ستمكارتر از آنكه باز داشت
مسجدهاي خدارا كه ياد كرده شود در آنها نام او و سعي كرد در خرابي آنها اين گروه
نيست ايشانرا كه در آيند در آنها مگر ترسندگان ١١٣ براي ايشانست در دنيا
رسوائي و براي ايشانست در آخرت عذابي بزرگ ١١٤ و از براي خداست مشرق و مغرب
پس بهر كجا كه رو كنيد پس آنجا وجه خداست بدرستي كه خدا گشاده داناست ١١٥
و گفتند كه فرا گرفته خدا فرزندي پاكست او بلكه مر اوراست آنچه در آسمانها و زمين
هست همگي مر اورا فرمان بردارانند ١١٦ اختراع كننده آسمانها و زمين و چون حكم
كند امري را پس جز اين نيست كه ميگويد مر آنرا كه باش پس ميشود ١١٧ و گفتند آنانكه
نميدانند چرا سخن نميگويد با ما خدا يا نمي آيد بما آيتي همچنين گفتند آنانكه بودند پيش
از ايشان مانند گفتار ايشان بهم ميمانند دلهاي ايشان بتحقيق كه روشن كرديم

معرضها

لقوم يوقنون ١١٨ إنا أرسلناك بالحق بشيرا ونذيرا ولا تسئل عن أصحاب الجحيم ١١٩ ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم
قل إن هدى الله هو الهدى ولئن اتبعت أهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا نصير ١٢٠ الذين آتيناهم الكتاب
يتلونه حق تلاوته أولئك يؤمنون به ومن يكفر به فأولئك هم الخاسرون ١٢١ يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأني فضلتكم
على العالمين ١٢٢ واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها عدل ولا تنفعها شفاعة ولا هم ينصرون ١٢٣ وإذ ابتلى إبراهيم ربه بكلمات

فأتمهن قال إني جاعلك للناس إماما
قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي
الظالمين ١٢٤ وإذ جعلنا البيت
مثابة للناس وأمنا واتخذوا من
مقام إبراهيم مصلى وعهدنا إلى
إبراهيم وإسمعيل أن طهرا بيتي للطائفين
والعاكفين والركع السجود ١٢٥
وإذ قال إبراهيم رب اجعل هذا بلدا
آمنا وارزق أهله من الثمرات من آمن
منهم بالله واليوم الآخر قال ومن كفر
فأمتعه قليلا ثم أضطره إلى عذاب
النار وبئس المصير ١٢٦ وإذ يرفع
إبراهيم القواعد من البيت وإسمعيل
ربنا تقبل منا إنك أنت السميع
العليم ١٢٧ ربنا واجعلنا مسلمين
لك ومن ذريتنا أمة مسلمة لك
وأرنا مناسكنا وتب علينا إنك
أنت التواب الرحيم ١٢٨ ربنا وابعث فيهم
رسولا منهم يتلو عليهم آياتك
ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم
إنك أنت العزيز الحكيم ١٢٩ ومن
يرغب عن ملة إبراهيم إلا من
سفه

معجزها را براي گروهي كه يقين ميكنند ١١٨ بدرستي كه ما فرستاديم ترا بحق
مژده دهنده و بيم دهنده و پرسيده نخواهي شد از اصحاب دوزخ ١١٩ و هرگز
راضي نشوند از تو يهودان و نه ترسايان تا آنكه پيروي كني ملت ايشانرا بگو بدرستي كه
راه حق خدا همانست راه حق و هر آينه اگر پيروي كني خواهشهاي ايشانرا بعد از
آنچه آمده بود بتو از دانش نباشد ترا از جانب خدا هيچ دوستي و نه مددكاري ١٢٠
آنانكه داده ايم بايشان آن كتابرا ميخوانند آنرا حق خواندن آن آنگروه ايمان مي آورند
بآن و هر كه كافر شود بآن پس آنگروه ايشانند زيانكاران ١٢١ اي فرزندان يعقوب
ياد كنيد نعمتهاي مرا كه انعام كردم بر شما و بدرستي كه من زيادتي دادم شما را بر
عالميان ١٢٢ و بپرهيزيد روزيرا كه كفايت نكند كسي از كسي چيزيرا از عذاب و قبول
كرده نشود از او فدائي و نفع نكند او را در خواستي و نه ايشان ياري كرده شوند ١٢٣
و وقتي را كه آزمود ابراهيم را پروردگارش بسخناني چند پس تمام كرد آنهارا گفت
بتحقيق كه من كرداننده ام ترا براي آدميان پيشوا گفت و از ذريه من گفت نميرسد عهد
من ستمكارانرا ١٢٤ و وقتيرا كه كردانيديم كعبه را جاي بازگشت براي مردم و امني
كه فرا بگيريد از مقام ابراهيم نمازگاهي و عهد كرديم بسوي ابرهيم و اسمعيل كه پاكيزه
كنيد خانه مرا براي طواف كنندگان و مجاوران و ركوع كنندگان سجده كنندگان ١٢٥
و چون گفت ابرهيم پروردگار من بگردان اين را شهري امن و روزي ده اهل آنرا از ميوه ها
هر كه را كه ايمان آورده از ايشان بخدا و روز بازپسين گفت و هر كه كافر شود پس بهره
ميدهم او را اندكي پس از آن ميكشانم او را بسوي عذاب آتش و بد بازگشتگاهيست ١٢٦
و آنگاه كه بلند ميكرد ابرهيم پايهارا از خانه و اسمعيل اي پروردگار ما قبول كن از
ما بدرستي كه تو توئي شنواي دانا ١٢٧ اي پروردگار ما و بگردان ما را فرمان
برنده مر ترا و از فرزندان ما طايفه فرمان برنده مر ترا و بنما بما جاي عبادت ما را
و بازگشت كن بر ما بدرستي كه تو توئي بسيار بازگشت كننده مهربان ١٢٨ اي
پروردگار ما و برانگيز در ميان ايشان پيغمبري از ايشان كه بخواند بر ايشان آيتهاي تو را
و بياموزاند بايشان كتاب و حكمت را و پاك كرداند ايشانرا بدرستي كه تو توئي
ارجمند محكم كار ١٢٩ و كيست كه بازگردد از ملت ابراهيم مگر كسي كه نادان

ساخت

		کامیون دربست	آستارا		
شرق ترکیه	کامیون ایرانی				
	کامیون خارجی				
	کامیون یخچالدار				
وسط ترکیه					
غرب ترکیه					
بلغارستان					
یوگسلاوی					
رومانی					
مجارستان					
چکسلواکی					
اطریش					
یونان					
دانمارک					
سوئد – نرو[ژ]					
...ک ، هلند ،لوک...					

نفسه و لقد اصطفيناه في الدنيا وانه في الآخرة لمن الصالحين ١٣٠ اذ قال له ربه اسلم قال اسلمت لرب العالمين ١٣١ ووصى بها ابرهيم
بنيه ويعقوب يا بني ان الله اصطفى لكم الدين فلا تموتن الا وانتم مسلمون ١٣٢ ام كنتم شهداء اذ حضر يعقوب الموت اذ قال لبنيه ما
تعبدون من بعدي قالوا نعبد الهك واله اباءك ابرهيم واسمعيل واسحق الها واحدا ونحن له مسلمون ١٣٣ تلك امة قد خلت
لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسئلون عما كانوا يعملون ١٣٤ وقالوا كونوا هودا او نصارى تهتدوا قل بل ملة ابرهيم حنيفا

وما كان من المشركين ١٣٥ قالوا
امنا بالله وما انزل الينا وما انزل
الى ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب
والاسباط وما اوتي موسى وعيسى
وما اوتي النبيون من ربهم لا نفرق
بين احد منهم ونحن له مسلمون ١٣٦
فان امنوا بمثل ما امنتم به فقد
اهتدوا وان تولوا فانما هم في
شقاق فسيكفيكهم الله وهو السميع
العليم ١٣٧ صبغة الله ومن احسن
من الله صبغة ونحن له عابدون قل
اتحاجوننا في الله وهو ربنا وربكم و
لنا اعمالنا ولكم اعمالكم ونحن له
مخلصون ١٣٨ ام تقولون ان ابرهيم
واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط
كانوا هودا او نصارى قل ءانتم اعلم
ام الله ومن اظلم ممن كتم شهادة
عنده من الله وما الله بغافل عما
تعملون ١٣٩ تلك امة قد خلت
لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا
تسئلون عما كانوا يعملون ١٤٠

ساخت خویشتن را و بتحقیق که برگزیدیم او را در دنیا و بتحقیق که او در آخرت هر آینه
از شایسته کردارانست ١٣٠ چون گفت با وی پروردگار او که فرمان بردار شو گفت
فرمانبردار شدم مر پروردگار عالمیان را ١٣١ و وصیت کرد بان ابرهیم فرزندان خود را
و یعقوب ای فرزندان من بدرستی که خدا برگزید برای شما این دین را پس باید که
نمیرید مگر و حال آنکه شما مسلمان باشید ١٣٢ آیا بودید حاضران انوقتی که حاضر
شد یعقوب را مرگ چون گفت با فرزندان خود چه می پرستید بعد از من گفتند می
پرستیم خدای ترا و خدای پدران تو ابرهیم و اسمعیل و اسحق خدای یگانه را و ما
برای او فرمانبردارانیم ١٣٣ آنها گروهی اند که بتحقیق که گذشتند برای ایشانست آنچه
کسب کردند و برای شماست آنچه کسب کرده اید و سؤال کرده نخواهید شد
از آنچه بودند که میکردند ١٣٤ و گفتند که باشید یهود یا ترسا تا راه راست یابید
بگو بلکه ملت ابراهیم را در حالتی که مایل بود و نبود از مشرکین ١٣٥ بگوئید که ایمان
آوردیم بخدا و آنچه فرستاده شد بسوی ما و بانچه فرو فرستاده شد بسوی ابرهیم
و اسمعیل و اسحق و یعقوب و فرزندزادگان یعقوب و بانچه داده شدند موسی و عیسی
و بانچه داده شده اند پیغمبران از جانب پروردگارشان جدائی نمی افکنیم میان هیچ یك
از ایشان و ما برای او فرمانبردارانیم ١٣٦ پس اگر ایمان آوردند بمانند آنچه ایمان
آوردید بان پس بتحقیق که راه راست یافته اند و اگر روگردان شوند پس جز این
نیست که ایشان در مخالفت اند پس زود باشد که کفایت کند ترا از ایشان خدا
و اوست شنوای دانا ١٣٧ رنگ کردن خدا و کیست نیکوتر از خدا در رنگ
کردن و ما مر او را پرستارانیم بگو که آیا مجادله میکنید با ما در خدا و اوست
پروردگار ما و پروردگار شما و از برای ماست کردارهای ما و برای شماست کردارهای
شما و ما مر او را مخلصانیم ١٣٨ آیا میگوئید که ابرهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب
و فرزندزادگان بودند یهودان یا ترسایان بگو آیا شما داناترید یا خدا و کیست ستمکارتر
از آنکه پنهان کند گواهی را که نزد او باشد از خدا و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنید ١٣٩
آنان گروهی بودند که گذشتند از برای ایشانست آنچه کسب کرده اند و برای
شماست آنچه کسب کرده اید و سؤال کرده نشوید از آنچه بودند که میکردند ١٤٠

دودبا ...

سَيَقُولُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰيهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَآءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۱۴۱
وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ
يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُفٌ
رَحِيمٌ ۱۴۲ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَآءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰيهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۱۴۳ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ

شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ
أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ۱۴۴ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا
أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ
قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُمْ مِنْ
بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ
الظَّالِمِينَ ۱۴۵ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَآءَهُمْ
وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُمْتَرِينَ ۱۴۶ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا
يَأْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا إِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۴۷ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ
لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ۱۴۸ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ
إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۱۴۹

زود باشد که بگویند کم عقلان از مردم که چه چیز کردانید ایشانرا از قبلهٔ ایشان
که بودند بران بگو که مر خدایراست مشرق و مغرب راه مینماید هر که را میخواهد
بسوي راه راست ۱۴۱ و همچنین کردانیدیم شما را امتی برگزیده تا بوده باشید گواهان
بر مردم و باشد پیغمبر بر شما (گواه) و نکردانیدیم قبلهٔ را که بودی بران مگر برای آنکه بدانیم
کسی را که پیروی میکند پیغمبر را از کسی که بر میگردد بر عقبهای خود و اگرچه باشد هر آینه (سنه)
بزرگ مگر بر آنانکه راه نموده خدا و نیست خدا که ضایع کرداند ایمان شما را بدرستی
که خدا با دمیان هر آینه مهربان رحم کننده است ۱۴۲ بتحقیق که می بینیم کردانیدن
روی ترا در آسمان پس البته میکردانیم ترا بقبله که به پسندی آنرا پس بگردان روی (یعنی بجانب آسمان)
خود را بجانب مسجد الحرام ۱۴۳ و هر جائی که باشید پس بکردانید روهای خود را بجانب
آن و بدرستی که آنانکه داده شده کتاب هر آینه میدانند که آن قبله حق است
از جانب پروردگار ایشان و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنند ۱۴۴ و البته اگر بیاوری
آنانکه داده شده اند کتاب را با هر معجزه پیروی نخواهند کرد قبلهٔ ترا و نه تو پیروی
کنندهٔ قبلهٔ ایشانرا و نه بعضی از ایشان پیروی کننده اند قبله بعضی را هر آینه اگر متابعت (یعنی یهود و نصاری)
کنی خواهشهای ایشانرا از بعد آنچه آمد ترا از دانش بدرستی که تو درین وقت خواهی
بود از جمله ستمکاران ۱۴۵ آنانکه دادیم ایشانرا کتاب میشناسند او را چنانچه
میشناسند پسران خود را و بدرستی که فرقهٔ از ایشان هر آینه میپوشانند حق را
و حال آنکه ایشان میدانند حق از جانب پروردگار تو است پس مباش از شک آورندگان (یعنی پیغمبر صلی الله علیه و آله)
۱۴۶ و برای هر که قبله ایست که او روی کننده است آنرا
پس پیش گیری کنید خیرات را هر جا که میباشید می آورد شما را خدا همه را بدرستی
که خدا بر هر چیز تواناست ۱۴۷ و از هر جائی که بیرون روی پس بگردان روی (یعنی پیشی گیرید بکارهای خوب)
خود را بجانب مسجد الحرام و بدرستی که آن هر آینه حق است از نزد پروردگار تو و نیست
خدا غافل از آنچه میکنید ۱۴۸ و از هر جائی که بیرون آئی پس بگردان روی خود را بجانب
مسجد الحرام و هر جا که باشید پس بگردانید روهای خود را بجانب آن تا آنکه نباشد
برای مردم بر شما حجتی مگر آنانکه ستم کردند از ایشان پس مترسید از ایشان و بترسید
از من و تا آنکه تمام کنم نعمت خود را بر شما (یعنی نعمت حج) و شاید شما راه راست یابید ۱۴۹

كما أرسلنا فيكم رسولاً منكم يتلوا عليكم آياتنا ويزكيكم ويعلمكم الكتاب والحكمة ويعلمكم ما لم تكونوا تعلمون ١٥٠ فاذكروني أذكركم و
اشكروا لي ولا تكفرون ١٥١ يا أيها الذين آمنوا استعينوا بالصبر والصلوة إن الله مع الصابرين ١٥٢ ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله
أموات بل أحياء ولكن لا تشعرون ١٥٣ ولنبلونكم بشيء من الخوف والجوع ونقص من الأموال والأنفس والثمرات وبشر الصابرين ١٥٤
الذين إذا أصابتهم مصيبة قالوا إنا لله وإنا إليه راجعون ١٥٥ أولئك عليهم صلوات من ربهم ورحمة وأولئك هم المهتدون ١٥٦

چنانچه فرستادیم در شما فرستادهٔ از شما میخواند بر شما آیتهای ما را و پاک میکرد
شما را و می آموزد شما را کتاب و حکمت و می آموزد شما را آنچه را که نبودید که میدانستید ١٥٠
پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را و شکر کنید مرا و ناسپاسی مکنید مرا ١٥١ ای
آنانکه ایمان آورده اند یاری جوئید بشکیبائی و نماز بدرستی که خدا با صبر
کنندگانست ١٥٢ و مگوئید برای آنکه کشته میشود در راه خدا مردگانند بلکه
زندگانند ولیکن شما نمی یابید ١٥٣ و هر آینه آزمایش خواهیم کرد شما را بچیزی
از ترس و گرسنگی و نقصانی از مالها و از جانها و میوها و بشارت ده صبر کنندگانرا
آنانکه هرگاه برسد ایشانرا مصیبتی گویند بدرستی که ما از خدائیم و بتحقیق که
ما بسوی او بازگشت کنندگانیم ١٥٥ آنگروه برای ایشانست صلوات از پروردگار
ایشان و رحمت و آنگروه ایشانند راه یافتگان ١٥٦ بدرستی که صفا و مروه
از نشانهای خداست پس هر که حج کند خانه را یا عمره گذارد پس نیست حرجی
بر او اینکه طواف کند باین دو تا و کسی که برغبت بکند نیکی را پس بتحقیق که خدا
ثواب دهندهٔ بسیار داناست ١٥٧ بدرستی که آنانکه پنهان مینمایند آنچه
را فرو فرستاده ایم از معجزات و راه رست از بعد آنکه بیان کردیم آنرا برای مردمان
در کتاب (یعنی در توریه) آنگروه لعنت میکند ایشانرا خدا و لعنت میکند ایشانرا لعنت کنندگان ١٥٨
مگر آنانکه توبه کرده اند و بصلاح آوردند و بیان کردند پس آنگروه را بازگشت
میکنم برایشان و منم بسیار بازگشت کنندهٔ مهربان ١٥٩ بدرستی که آنانکه کافر
شدند و مردند و حال آنکه ایشان کافران بودند آنگروه برای ایشانست لعنت خدا
و فرشتگان و آدمیان همگی ١٦٠ همیشه گیانند در آن تخفیف داده نمیشود از ایشان
عذاب و نه ایشان مهلت داده میشوند ١٦١ و خدای شما خدائیست یگانه نیست
خدائی مگر او که بخشایندهٔ مهربانست ١٦٢ بدرستی که در خلقت آسمانها و زمین
و اختلاف شب و روز و کشتی که در آن میشود در دریا با آنچه نفع رساند مردم را
و آنچه فرو فرستاده خدا از آسمان از آب پس زنده گردانید بان زمین را بعد از مردن
آن و پهن کرد در آن از هر جنبنده و گردانیدن بادها و ابری که رام کرده شده
میان آسمان و زمین آیتهاست برای گروهی که خردمندی میکنند ١٦٣

إن الصفا والمروة من شعائر الله
فمن حج البيت أو اعتمر فلا جناح
عليه أن يطوف بهما ومن تطوع
خيراً فإن الله شاكر عليم ١٥٧ إن
الذين يكتمون ما أنزلنا من البينات
والهدى من بعد ما بيناه للناس في
الكتاب أولئك يلعنهم الله ويلعنهم
اللاعنون ١٥٨ إلا الذين تابوا و
أصلحوا وبينوا فأولئك أتوب
عليهم وأنا التواب الرحيم ١٥٩
إن الذين كفروا وماتوا وهم كفار
أولئك عليهم لعنة الله والملائكة
والناس أجمعين ١٦٠ خالدين فيها
لا يخفف عنهم العذاب ولا هم
ينظرون ١٦١ وإلهكم إله واحد
لا إله إلا هو الرحمن الرحيم ١٦٢
إن في خلق السموات والأرض و
اختلاف الليل والنهار والفلك
التي تجري في البحر بما ينفع الناس و
ما أنزل الله من السماء من ماء
فأحيا به الأرض بعد موتها وبث
فيها من كل دابة وتصريف الرياح
والسحاب المسخر بين السماء و
الأرض لآيات لقوم يعقلون ١٦٣

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا وَاَنَّ اللّٰهَ
شَدِيدُ الْعَذَابِ ١٦٤ اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ١٦٥ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ اَنَّ لَنَا
كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُا مِنَّا كَذٰلِكَ يُرِيهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ١٦٦ يَا اَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْاَرْضِ
حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ١٦٧ اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ١٦٨

وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ
قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
اَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا
وَلَا يَهْتَدُونَ ١٦٩ وَمَثَلُ الَّذِينَ
كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا
دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
١٧٠ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ١٧١ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ
الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا اُهِلَّ
بِهِ لِغَيْرِ اللّٰهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا
عَادٍ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
١٧٢ اِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا اُولٰئِكَ مَا يَاْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا
يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ١٧٣ اُولٰئِكَ
الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدٰى
وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا اَصْبَرَهُمْ عَلَى
النَّارِ ١٧٤ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ
نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ
بَعِيدٍ ١٧٥

وازمردمان کسي است که ميگيرد بغير از خدا شريکان دوست ميدارند ايشانرا مانند
دوست داشتن خدا وانانکه ايمان اورده اند قوي ترند از جهت دوستي براي خدا و لو
واگر به بينند انانکه ستم کرده اند هنگامي راکه مي بينند عذابرا اينکه قوت از براي خدا است
همه و بدرستي که خدا سخت عذابست ١٦٤ وقتي که بيزاري جويند انانکه متابعت
کرده شده اند از انانکه متابعت کرده اند و ببينند عذابرا و بريده شود از ايشان سببها ١٦٥
وبگويند انانکه پيروي کردند اگر اينکه مارا بازگشتي بود پس بيزاري ميجستيم از ايشان چنانکه
بيزاري جستند از ما چنين مينمايد بايشان خدا کردهاي ايشانرا حسرتها بر ايشان
ونيستند ايشان بيرون ايندگان از اتش ١٦٦ اي گروه ادميان بخوريد از انچه در زمين است
حلال پاکيزه و پيروي مکنيد گامهاي شيطانرا بدرستيکه او براي شما دشمني است
اشکار ١٦٧ جز اين نيست که امر ميکند شمارا ببدي و زشتيها و اينکه بگوئيد بر خدا
انچه نميدانيد ١٦٨ وچون گفته شود بايشان که پيروي کنيد انچه را فرو فرستاده خدا
گويند بلکه پيروي ميکنيم چيزيرا که يافته ايم بران پدران خودرا ايا واگرچه بودند پدران
ايشان که نميفهميدند چيزيرا و نه راه مي يافتند ١٦٩ ومثل انانکه کافر شده اند مانند
مثل کسيست که صدا زند بچيزي که نميشنود مگر خواندني و بانگ زدني کرانند گنگانند
کورانند پس ايشان نميفهمند ١٧٠ اي انانکه ايمان اورده ايد بخوريد از پاکيزهاي انچه
روزي داديم شمارا وشکر کنيد خدا اگر هستيد که اورا ميپرستيد ١٧١ جز اين نيست
که حرام کرده است بر شما مرده و خون و گوشت خوک را و انچه اواز داده شده بان براي غير
خدا پس انکه ناچار شود در حالتي که نه سرکش باشد و نه تجاوز کننده از حد پس نيست گناهي
براو بدرستي که خدا امرزنده مهربانيست ١٧٢ بدرستي که انانکه ميپوشانند انچه را
که فرو فرستاده خدا از کتاب وميفروشند انرا بقيمتي اندك انگروه نميخورند در
درشکمهاي خود مگر اتش را وسخن نميگويد ايشانرا خدا در روز قيامت و نه پاك مي
کرداند ايشانرا و براي ايشانست عذابي دردناك ١٧٣ انگروهند انانکه
خريده اند گمراهي را بهدايت وعذابرا باموزش پس چه چيز صبر دهد ايشانرا
را بر اتش ١٧٤ اين بسبب انست که خدا فرو فرستاد کتابرا بحق و بدرستي که
انانکه اختلاف کردند در کتاب هر اينه در خلافي اند بسيار دور ١٧٥

بسيار دور

البرّ ان تولّوا وجوهكم قبل المشرق والمغرب ولكنّ البرّ من امن بالله واليوم الاخر والملائكة والكتاب والنّبيّين واتى المال
على حبّه ذوي القربى واليتامى والمساكين وابن السّبيل والسّائلين وفي الرّقاب واقام الصّلوة واتى الزّكوة والموفون بعهدهم اذا عاهدوا
والصّابرين في البأساء والضّرّاء وحين البأس اولئك الّذين صدقوا واولئك هم المتّقون ١٧٦ يا ايّها الّذين امنوا كتب عليكم القصاص
في القتلى الحرّ بالحرّ والعبد بالعبد والانثى بالانثى فمن عفي له من اخيه شيء فاتّباع بالمعروف واداء اليه باحسان ذلك تخفيف من ربّكم

ورحمة فمن اعتدى بعد ذلك فله
عذاب اليم ١٧٨ ولكم في القصاص
حيوة يا اولي الالباب لعلّكم تتّقون
١٧٩ كتب عليكم اذا حضر احدكم
الموت ان ترك خيرا الوصيّة للوالدين
والاقربين بالمعروف حقّا على المتّقين
١٨٠ فمن بدّله بعد ما سمعه فانّما
اثمه على الّذين يبدّلونه انّ الله
سميع عليم ١٨١ فمن خاف من موص
جنفا او اثما فاصلح بينهم فلا اثم
عليه انّ الله غفور رحيم ١٨٢ يا
ايّها الّذين امنوا كتب عليكم الصّيام
كما كتب على الّذين من قبلكم لعلّكم
تتّقون ١٨٣ ايّاما معدودات
فمن كان منكم مريضا او على سفر
فعدّة من ايّام اخر وعلى الّذين يطيقونه
فدية طعام مسكين فمن تطوّع خيرا
فهو خير له وان تصوموا خير لكم ان
كنتم تعلمون ١٨٤ شهر رمضان الّذي
انزل فيه القران هدى للنّاس
وبيّنات من الهدى والفرقان فمن
شهد منكم الشّهر فليصمه ومن كان مريضا
او على سفر فعدّة من ايّام اخر يريد الله
بكم اليسر ولا يريد بكم العسر و
لتكملوا العدّة ولتكبّروا الله على ما
هديكم ولعلّكم تشكرون ١٨٥

نيست خوبي اينكه بكردانيد روهاي خود را بجانب مشرق ومغرب وليكن خوب كسي است
كه ايمان آورده باشد بخدا وروز آخر وفرشتكان وكتاب وپيغمبران وداده باشد مال
را بر دوستي آن بخويشان ويتيمان ودرويشان ودرمانده راه وكدايان ودر بندكان
ونماز كذارد وداد زكوة را ووفا كنندكان بعهدشان هركاه عهد كنند وصبر كنندكان
در تنكدستي ورنجوري وهنكام كارزار آن كروهند آنان كه راست كفتند واين كروه
ايشانند پرهيزكاران ١٧٦ اي آنانكه ايمان آورده اند نوشته شد بر شما قصاص
در كشتكان آزاد بآزاد وبنده به بنده وزن بزن پس هركه عفو كرده شود براي او
از برادرش چيزي پس متابعتي بنيكوئي واداكردني بسوي او بخوبي اين سبكباريست
از پروردكار شما ورحمتي پس هركه دركذرد از حد بعد از آن پس براي اوست عذاب
دردناك ١٧٨ وبراي شما است در قصاص زندكاني اي خداوندان عقلها شايد شما
بپرهيزيد ١٧٩ نوشته شد بر شما هركاه حاضر شود يكي از شما را مرك اكر واكذاشته باشد
خيري وصيت كردن براي پدر ومادر ونزديكان بنيكوئي حق است بر پرهيزكاران ١٨٠
پس هركه تغيير دهد آنرا بعد از شنيدن آن پس جز اين نيست كه كناه آن بر آنكسانيست
كه تغيير ميدهند آنرا بدرستي كه خدا شنواي داناست ١٨١ پس كسيكه ترسد از وصيت
كننده ميلي را يا كناهي پس اصلاح نمايد ميان ايشان پس نيست كناهي
بر او بدرستي كه خدا آمرزنده مهربانيست ١٨٢ اي كروهي كه كرويده ايد نوشته شد بر شما
روزه چنانچه نوشته شده بر آنانكه پيش از شما بودند شايد شما بپرهيزيد ١٨٣ روزهاي
شمرده شده پس هركه باشد از شما بيمار يا در سفر پس شماره از روزهاي ديكر وبر آنانكه
طاقت مي آورند آنرا فدا دادن طعام درويشي پس هركه برغبت كند خوبي را پس آن
بهتر است براي او وروزه داشتن شما بهتر است براي شما اكر هستيد كه ميدانيد ١٨٤
ماه رمضاني كه فرو فرستاده شده در آن قران كه راهنماست براي مردم وراهنمائيهاي روشن
و جدا كننده پس هركه دريابد از شما آن ماه را پس بايد روزه دارد آنرا وهركه باشد بيمار يا بر
سفر پس شماره از روزهاي ديكر ميخواهد خدا براي شما آساني را ونميخواهد
شما دشواري را واز براي اينكه تمام كنيد آن شماره را وتا تكبير كوئيد خدا را
بر آنچه راه نموده شما را وشايد كه شما شكر كنيد ١٨٥

دهو

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ١٨٦ أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ
الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا
مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ
فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ١٨٧ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ

لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ١٨٨ يَسْأَلُونَكَ عَنِ
الْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ
بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ
الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ١٨٩ وَقَاتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا
تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ١٩٠
وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ
حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ
وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ
يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ
كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ١٩١ فَإِنِ
انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٩٢ وَ
قَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى
الظَّالِمِينَ ١٩٣ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ
الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
الْمُتَّقِينَ ١٩٤ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٩٥ وَأَتِمُّوا
الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ

وهرگاه پرسند ترا بندگان من از من پس بدرستی که من نزدیکم اجابت میکنم
دعای خواننده را هرگاه بخواند مرا پس باید قبول کنند برای من و ایمان آورند بمن شاید راه
راست یابند ١٨٦ حلال شد برای شما در شب روزه جماع با زنان خود ایشان لباس اند برای
شما و شما لباسید برای ایشان دانسته است خدا اینکه شما هستید که خیانت می
کنید با نفسهای خود پس بازگشت کرد بر شما و درگذشت از شما پس اکنون مباشرت کنید
با ایشان و طلب کنید آنچه را که نوشته است خدا برای شما و بخورید و بیاشامید تا آنکه روشن
شود برای شما رشته سفید از رشته سیاه از صبح پس تمام کنید روزه را تا شب و جماع
مکنید ایشان را و حال آنکه شما مانده گان باشید در مسجدها اینست حدهای خدا پس نزدیک
آنها مروید همچنین روشن میکند خدا نشانهای خود را برای مردم شاید ایشان بپرهیزند ١٨٧
ومخورید مالهای خود را در میان خود بهرزه و میندازید آنها را بسوی حکام تا بخورید پاره
از مالهای مردمان را بگناه و حال آنکه شما میدانسته باشید ١٨٨ میپرسند ترا از
ماههای نو بگو آن وقتهاست برای مردم و حج گذاردن و نیست خوبی آنکه در آیید خانها
را از پشتهای آنها ولیکن خوب کسی است که پرهیزکاری کرده باشد و در آیید خانها را از
درهای آنها و بپرهیزید از خدا شاید که شما رستگاری یابید ١٨٩ و کارزار کنید در
راه خدا آنانرا که کارزار میکنند با شما و از حد در مگذرید بدرستی که خدا دوست نمی
دارد از حد درگذرندگانرا ١٩٠ و بکشید ایشانرا هر جا که بیابید ایشانرا و بیرون
کنید از آنجائی که بیرون کردند شما را و فتنه سخت تر است از کشتن و کارزار مکنید ایشانرا
نزد مسجد الحرام تا وقتی که کارزار کنند با شما در آن پس اگر کارزار کنند با شما پس بکشید ایشانرا
همچنین است سزای کافران ١٩١ پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربا
ن ١٩٢ و کارزار کنید ایشانرا تا نباشد فتنه و باشد دین از برای خدا پس اگر باز ایستند پس
نیست ستم مگر بر ستمکاران ١٩٣ ماه حرام به ماه حرامست و حرمتها قصاص است پس
هر که تعدی کرده بر شما پس تعدی کنید بر او بمانند آنچه تعدی کرده بر شما و بپرهیزید
از خدا و بدانید که خدا با پرهیزکارانست ١٩٤ و انفاق کنید در راه خدا و میندازید با
دستهای خود بهلاکت و احسان کنید بدرستی که خدا دوست میدارد احسان کنندگانرا
١٩٥ و تمام کنید حج و عمره را برای خدا اگر باز داشته شوید پس آنچه میسر شود از قربانی

وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ
أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ١٩٦ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ
وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ١٩٧ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ

فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ
عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ
وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ١٩٨
ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَ
اسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٩٩
فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ
فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ٢٠٠ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
٢٠١ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا نصف
وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٢٠٢ وَاذْكُرُوا اللَّهَ
فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ
لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ٢٠٣ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ
قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا
فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ٢٠٤ وَإِذَا تَوَلَّىٰ
سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ٢٠٥
وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ
فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ٢٠٦ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ٢٠٧

ومتراشید سرهای خود را تا انکه برسد قربانی بجای خود پس هر که باشد از شما بیمار یا باو
باشد آزاری در سرش پس فدائی از روزه یا صدقه یا قربانی پس هرگاه ایمن شدید پس کسی
که تمتع گذارده باشد بعمره بحج پس انچه میسر شود از قربانی پس هر که نیابد پس روزهٔ سه
روز در حج و هفت انگاه که برگردید این دهیست تمام این برای کسیست که نبوده باشد اهل
او حاضران مسجد الحرام و بپرهیزید خدا را و بدانید که خدا سخت عذابست ١٩٦ حج ماههای
معلومست پس هر که فرض کردانید درین ماها حج را پس نیست مباشرتی و نه نافرمانی و نه
جنگی در ایام حج و انچه میکنید از خوبی میداند ان را خدا و توشه بردارید پس بدرستی که بهترین
توشها پرهیزکاریست و بپرهیزید از من ای صاحبان عقلها ١٩٧ نیست بر شما باکی اینکه
طلب کنید افزونی از پروردگار خود پس چون برگشتید از عرفات پس یاد کنید خدا را نزد مشعر
الحرام و یاد کنید او را چنانچه راه نمود شما را و اگر چه بودید پیش از ان از گمراهان ١٩٨
پس باز گردید از انجا که باز گشتند مردم و طلب امرزش کنید از خدا بدرستی که خدا امرزنده
است مهربان ١٩٩ پس چون گذاردید مناسک خود را پس یاد کنید خدا را چون یاد کردن
شما پدران خود را یا سخت تر یاد کردنی پس از مردم کسی است که می گوید پروردگار ما بده ما را در
دنیا و نیست مر او را در اخرت هیچ بهره ٢٠٠ و از ایشان کسی است که می گوید پروردگار ما بده
ما را در دنیا نیکوئی و در اخرت نیکوئی و نگاه دار ما را از عذاب اتش ٢٠١ این گروه برای
ایشانست بهرهٔ از انچه کسب کرده اند و خدا زود حسابست ٢٠٢ و یاد کنید خدا را در
روزهای شمرده شده پس هر که شتاب کند در دو روز پس نیست گناهی بر او و هر که
تاخیر کند پس نیست گناهی بر او و برای کسی که پرهیزکاری کرده باشد و بپرهیزید
خدا را و بدانید که شما بسوی او محشور خواهید شد ٢٠٣ و از مردم کسی است که عجب
اورد ترا گفتار او در زندگانی دنیا و گواه میگیرد خدا را بر انچه در دل اوست و حال انکه
او سخت تر است در دشمنی ٢٠٤ و چون برگردد شتابد در زمین تا فساد کند در ان
و نابود گرداند کشت و نسل را و خدا دوست نمیدارد فساد را ٢٠٥ و چون
گفته میشد باو که بپرهیز خدا را میگرفت او را حمیت بگناه پس کافیست
او را دوزخ و هر اینه بد فراشی است ٢٠٦ و از مردم کسی
است که میفروشد جان خود را برای خوشنودی خدا و خدا مهربانست بر بندگان ٢٠٧

يا ايها الذين امنوا ادخلوا في السلم كافة ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم عدو مبين ۲۰۸ فان زللتم من بعد ما جاءتكم البينات
فاعلموا ان الله عزيز حكيم ۲۰۹ هل ينظرون الا ان ياتيهم الله في ظلل من الغمام والملئكة وقضي الامر والى الله ترجع الامور ۲۱۰ سل
بني اسرائيل كم اتيناهم من اية بينة ومن يبدل نعمة الله من بعد ما جاءته فان الله شديد العقاب ۲۱۱ زين للذين كفروا الحيوة
الدنيا ويسخرون من الذين امنوا والذين اتقوا فوقهم يوم القيمة والله يرزق من يشاء بغير حساب ۲۱۲ كان الناس امة واحدة فبعث الله

النبيين مبشرين ومنذرين وانزل
معهم الكتاب بالحق ليحكم بين الناس
فيما اختلفوا فيه وما اختلف فيه
الا الذين اوتوه من بعد ما جاءتهم
البينات بغيا بينهم فهدى الله الذين
امنوا لما اختلفوا فيه من الحق باذنه
والله يهدي من يشاء الى صراط
مستقيم ۲۱۳ ام حسبتم ان تدخلوا
الجنة ولما ياتكم مثل الذين خلوا من
قبلكم مستهم الباساء والضراء و
زلزلوا حتى يقول الرسول والذين
امنوا معه متى نصر الله الا ان نصر الله
قريب ۲۱۴ يسئلونك ماذا ينفقون
قل ما انفقتم من خير فللوالدين والاقربين
واليتامى والمساكين وابن السبيل
وما تفعلوا من خير فان الله به عليم ۲۱۵
كتب عليكم القتال وهو كره لكم وعسى
ان تكرهوا شيئا وهو خير لكم وعسى
ان تحبوا شيئا وهو شر لكم والله يعلم
وانتم لا تعلمون ۲۱۶ يسئلونك عن
الشهر الحرام قتال فيه قل قتال فيه
كبير وصد عن سبيل الله وكفر به و
المسجد الحرام واخراج اهله منه اكبر عند
الله والفتنة اكبر من القتل ولا يزالون يقاتلونكم

اي انانكه كرويده ايد در ايید در دين اسلام همكي وپيروي مكنيد كامهاي شيطانرا بدرستي
كه او براي شما دشمني است هويدا ۲۰۸ پس اكر بلغزيد از بعد انكه امد شمارا بينات روشن
پس بدانيد كه خدا غالبست ومحكم كار ۲۰۹ ايا انتظار ميكشند مكر اينكه بيايد ايشانرا خدا
در سايبانها از ابر بافرشتكان وكذارده شود كار وبسوي خدا بر كردانيده ميشود كارها ۲۱۰
بپرس از فرزندان يعقوب كه چه قدر داديم ايشانرا ايت روشن وكسي كه بدل كند نعمت خدارا
از بعد انكه امده باشد ورا پس بدرستي كه خدا سخت عقوبتست ۲۱۱ زينت داده شده
براي انانكه كافر شده اند زندكاني دنيا وتمسخر ميكنند باكساني كه كرويده اند وانانكه پرهيزكاري
كرده اند بالاي ايشانند در روز قيامت وخدا روزي ميدهد هركه را ميخواهد بيحساب
۲۱۲ بودند مردم يك ديده پس برانكيخت خدا پيغمبرانرا مژده دهندكان وترسانندكان
وفرو فرستاد با ايشان كتاب را بحق تا حكم كند ميان مردم در انچه اختلاف كردند دران واختلاف
نكردند دران مكر انانكه داده شدند انرا از بعد انكه امده بود ايشانرا بينات از جهت حسد ميان
ايشان پس راه راست نمود خدا انانرا كه كرويده اند براي انچه اختلاف كردند دران از حق
بفرمان خود وخدا هدايت مينمايد هركه را خواهد بسوي راه راست ۲۱۳ ايا پنداشتيد
كه داخل ميشويد بهشت را وهنوز نيامده باشد شمارا مثل انانكه كذشته اند پيش از شما رسيد
ايشانرا سختي وناخوشي وهراسان شدند تا انكه ميكفت پيغمبر وانانكه ايمان اورده بودند با
او كه كي خواهد بود ياري خدا اكاه كه ياري كردن خدا نزديكست ۲۱۴ ميپرسند از تو كه چه
چيز انفاق كنند بكو انچه انفاق كنيد از خير پس از براي پدر ومادر است ونزديكان ويتيمان وبيچاركان
ودرماندهٔ در راه وانچه كنيد از خير پس بدرستي كه خدا بان داناست ۲۱۵ نوشته شده است
بر شما كارزار وحال انكه ان ناخوش است مر شمارا وبسا باشد كه ناخوش داريد چيزيرا وان خوب
باشد براي شما وبسا باشد كه دوست داريد چيزيرا وان بد باشد براي شما وخدا ميداند وشما
نميدانيد ۲۱۶ ميپرسند ترا از ماه حرام كارزار كردن دران بكو كارزار كردن دران كناهي بزركست وبازداشتن
است از راه خدا وكفريست باو واز مسجد الحرام وبيرون كردن اهل ان از ان بزركتر است نزد
خدا وفتنه بزركتر است از كشتن وهميشه ايشان كارزار ميكنند باشما تا بركردانند شمارا از دين شما
اكر توانند وهركه بركردد از شما از دين خود پس بميرد واو كافر باشد پس انكروه باطل شده
عمال ايشان در دنيا واخرت وانكروه ياران اتش اند ايشانند دران هميشه كيان ۱۱۲

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢١٨ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا
إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ٢١٩
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٢٠ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ

مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى
النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ٢٢١ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ
قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ٢٢٢
نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ
شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ٢٢٣
وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ
تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٢٤ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ٢٢٥
لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ
أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
٢٢٦ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٢٧ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ
أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَٰلِكَ إِنْ
أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي

بدرستي كه انان كه ايمان اورده اند و انانكه بيرون رفتند وجهاد كردند در راه خدا ايشان
اميد ميدارند رحمت خدا را وخدا امرزنده ايست مهربان ٢١٨ ميپرسند ترا از شراب
وقمار بكو كه در اين دو كناه بزركيست ومنفعتها براي مردم وكناه ان دو بزركتر است
از نفعشان وميپرسند ترا كه چه چيز انفاق كنند بكو زياده از نفقه را چنين بيان ميكند
خدا براي شما علامتها را شايد شما فكر كنيد ٢١٩ در دنيا واخرت وميپرسند ترا از يتيمان
بكو اصلاح براي ايشان بهتر است واكر اميزش كنيد با ايشان پس ايشان برادران شمايند
وخدا ميداند مفسد را از مصلح واكر ميخواست خدا هر اينه در رنج انداخته بود شما را بدرستي
كه خدا غالبي ايست درست كردار ٢٢٠ ومكنيد نكاح زنان مشركه را تا انكه ايمان اورند
وهر اينه كنيز مؤمنه بهتر است از مشركه واكرچه بشكفت اورد شما را وزن مدهيد مشركان را تا انكه
ايمان اورند وهر اينه بندهٔ مؤمن بهتر است از مشرك واكرچه بشكفت اورد شما را انكروه ميخوانند
بسوي دوزخ وخدا ميخواند بسوي بهشت وامرزش بفرمان خود واشكار ميكرداند علامتهاي
خود را براي مردمان شايد ايشان اكاه شوند ٢٢١ وميپرسند ترا از حيض بكو كه آن نفرتي است
پس دوري كنيد از زنان در حيض ونزديكي مكنيد با ايشان تا پاك كردند پس هركاه كه
پاك شدند پس مباشرت كنيد با ايشان از انجا كه فرموده است شما را خدا بدرستي كه خدا دوست ميدارد
توبه كاران را ودوست ميدارد پاكيزه كان را ٢٢٢ زنان شما كشتزار انند براي شما پس بيايد بكشت زار خود
هرجا كه خواهيد وپيش بفرستيد براي خود وبپرهيزيد از خدا وبدانيد كه شما ملاقات خواهيد
كرد او را ومژده ده مؤمنان را ٢٢٣ ومكردانيد خدا را دستاويز براي سوكندهاي خود اينكه
نيكي كنيد وپرهيزكاري كنيد واصلاح كنيد ميان مردم وخدا شنواي داناست ٢٢٤
بازخواست نميكند شما را خدا به بيهوده در سوكندهاي شما وليكن بازخواست ميكند شما را
بانچه كسب كرده دلهاي شما وخدا امرزنده بردبار است ٢٢٥ براي انانكه سوكند ميخورند كه دوري
كنند از زنانشان انتظار كشيدن چهار ماه است پس اكر بازكردند پس بدرستي كه خدا امرزنده
مهربانست ٢٢٦ واكر قصد كنند طلاق را پس بدرستي كه خدا شنواي داناست ٢٢٧ وزنان طلاق داده
شده انتظار دهند نفسهاي خود را سه طهر وحلال نيست مر ايشان را كه پنهان كنند انچه
افريده خدا در رحمهاي ايشان اكر هستند كه ايمان دارند بخدا وبروز اخر وشوهرهاي ايشان
سزاوارترند برجوع كردن با ايشان در ان اكر خواهند اصلاح را وبراي ايشانست مثل انچه

عليهن بالمعروف وللرجال عليهن درجة والله عزيز حكيم ۲۲۸ الطلاق مرتان فامساك بمعروف او تسريح باحسان ولا يحل لكم ان تاخذوا
مما آتيتموهن شيئا الا ان يخافا الا يقيما حدود الله فان خفتم الا يقيما حدود الله فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك حدود الله
فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله فاولئك هم الظالمون ۲۲۹ فان طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره فان طلقها فلا جناح
عليهما ان يتراجعا ان ظنا ان يقيما حدود الله وتلك حدود الله يبينها لقوم يعلمون ۲۳۰ واذا طلقتم النساء فبلغن اجلهن فامسكوهن

بمعروف او سرحوهن بمعروف ولا
تمسكوهن ضرارا لتعتدوا ومن يفعل
ذلك فقد ظلم نفسه ولا تتخذوا آيات الله
هزوا واذكروا نعمة الله عليكم وما انزل
عليكم من الكتاب والحكمة يعظكم به
واتقوا الله واعلموا ان الله بكل شيء
عليم ۲۳۱ واذا طلقتم النساء فبلغن
اجلهن فلا تعضلوهن ان ينكحن
ازواجهن اذا تراضوا بينهم بالمعروف
ذلك يوعظ به من كان منكم يؤمن
بالله واليوم الآخر ذلكم ازكى لكم و
اطهر والله يعلم وانتم لا تعلمون ۲۳۲
والوالدات يرضعن اولادهن حولين
كاملين لمن اراد ان يتم الرضاعة و
على المولود له رزقهن وكسوتهن بالمعروف
لا تكلف نفس الا وسعها لا تضار والدة
بولدها ولا مولود له بولده وعلى الوارث
مثل ذلك فان ارادا فصالا عن تراض
منهما وتشاور فلا جناح عليهما وان
اردتم ان تسترضعوا اولادكم فلا
جناح عليكم اذا سلمتم ما آتيتم بالمعروف
واتقوا الله واعلموا ان الله بما تعملون
بصير ۲۳۳ والذين يتوفون منكم و
يذرون ازواجا يتربصن بانفسهن اربعة
اشهر وعشرا فاذا بلغن اجلهن فلا جناح
عليكم فيما فعلن في انفسهن بالمعروف
والله بما تعملون خبير ۲۳۴

برايشانست بخوبي وبراي مردانست برايشان درجه وخداست ارجمند درست كردار ۲۲۸
طلاق دو بارست پس نگاه داشتني بايد بخوبي يا رها كردني بنيكوئي وحلال نيست از براي
شما اينكه بگيريد از انچه داده باشيد ايشانرا مگر انكه بترسند اينكه بپا ندارند حكمهاي خدارا
پس اگر بترسند اينكه بر پا ندارند ايشان حكمهاي خدارا پس نيست گناهي برايشان در انچه فدا
داده باشد زن بان اينهاست حكمهاي خدا پس درمگذريد از اينها وهركه در گذرد از حكمهاي
خدا پس انگروه ايشانند ستم كنندگان ۲۲۹ پس اگر طلاق دهد اورا پس حلال نميشود براي او مرد
تا بنكاح در ايد شوهري را غير او پس اگر طلاق دهد اورا پس نيست گناهي برايشان اينكه بر گردند
اگر گمان داشته باشند اينكه بپا ميدارند حكمهاي خدارا وانهاست حكمهاي خدا كه بيان
ميكند انهارا براي گروهي كه بدانند ۲۳۰ وچون طلاق داديد زنانرا پس رسيدند بمدتشان
پس نگاه داريد ايشانرا بخوبي يا رها كنيد ايشانرا بخوبي ونگاه مداريد ايشانرا بجهت ضرر رسانيدن
بايشان تا ستم كنيد وهركه بكند اين كار را پس بتحقيق كه ستم كرده برخود ومگيريد حكمهاي خدارا
استهزا ويادكنيد نعمت خدارا برخود وانچه فرو فرستاده برشما از كتاب وحكمت پند ميدهد
شمارا بان وبپرهيزيد از خدا وبدانيد كه خدا بهرچيزي داناست ۲۳۱ وچون طلاق داده باشيد
زنانرا پس رسيده باشند بمدتشان پس منع مكنيد ايشانرا اينكه نكاح كنند شوهران خودرا
هرگاه رضا دهند درميان خود بخوبي ان پند داده ميشود بان كسي كه بوده باشد از شما كه ايمان
آورد بخدا وروز اخر اين پاكيزه تراست براي شما وپاك تراست وخدا ميداند وشما نميدانيد ۲۳۲
ومادران شير ميدهند فرزندان خودرا دو سال تمام براي كسي كه خواهد تمام كند شير دادنرا
وبر انكسي كه زائيده شده براي او خوراك ايشانست وپوشاك ايشان بخوبي تكليف كرده نميشود
هيچ نفسي مگر وسع ان بايد ضرر رسانيده نشود مادري بسبب فرزند خود ونه پدري بسبب فرزند
خود وبر وارث است مثل ان پس اگر خواهند شير باز گرفتن را از روي رضا از هردو ومشورت
پس نيست گناهي برايشان واگر اراده كنيد كه فرزند خودرا بدايه بدهيد پس نيست گناهي
برشما هرگاه تسليم كرده باشيد انچه را كه داده ايد بخوبي وبپرهيزيد از خدا وبدانيد كه
خدا بانچه ميكنيد بيناست ۲۳۳ وانانكه ميميرند از شما وواميگذارند زنانرا بايد كه انتظار
فرمايند ان زنان خودرا چهار ماه وده روز پس هرگاه رسيدند بانتهاي مدتشان پس هيچ
نيست گناهي برشما در انچه كنند در خودشان بخوبي وخدا بانچه ميكنيد اگاهست ۲۳۴

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ٢٣٥ لَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُحْسِنِينَ ٢٣٦ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ

وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسَوُا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
٢٣٧ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ
الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ٢٣٨ فَإِنْ
خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْ
كُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ٢٣٩
وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ
إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٤٠ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ٢٤١ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٢٤٢
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ
أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا
ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ٢٤٣
وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٤٤ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا
كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ٢٤٥ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ
مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ
قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ

ونيست كناهي بر شما در انچه تعريض كرده باشيد بان از خواستكاري زنان يا پنهان كرده
باشيد در نفسهاي خود دانسته است خدا اينكه شما زودي ياد خواهيد كرد ايشانرا وليكن
وعده ننهيد ايشانرا پنهاني مكر انكه ميكفته باشيد سخن خوبي وقصد مكنيد بستن
نكاح را تا برسد ان نوشته مدتش را و بدانيد كه خدا ميداند انچه را در نفسهاي شماست
پس حذر كنيد از او و بدانيد كه خدا بسيار امرزنده بردبار است ٢٣٥ نيست كناهي بر شما
اكر طلاق دهيد زنانرا مادام كه مباشرت ننموده باشيد بايشان يا مقرر نكرده باشيد براي
ايشان مهري وبهره مند كنيد ايشانرا بر مرد توانكر است باندازه اش و بر تنك دست است
باندازه اش بهره مند كردني بخوبي حق بودني بر نيكوكاران ٢٣٦ واكر طلاق دهيد زنانرا پيش از
انكه مباشرت كرده باشيد بايشان وحال انكه تعيين كرده باشيد براي ايشان مهري پس نصف
انچه تعيين كرده ايد مكر انكه ببخشند يا ببخشد كسي كه بدست اوست بستن نكاح وبخشيدن
شما نزديكتر است بپرهيزكاري وفراموش مكنيد احسانرا ميان خود بدرستي كه خدا بانچه
ميكنيد بيناست ٢٣٧ محافظت كنيد بر نمازها و نماز ميانين و بايستيد براي خدا
قنوت كنان ٢٣٨ پس اكر بترسيد پس پياده روان يا سواران پس چون ايمن شديد پس ياد كنيد
خدا را چنانكه تعليم كرده شما را چيزي را نبوديد كه بدانيد ٢٣٩ وكساني كه فوت ميشوند از
شما و ميكذارند زناني را بايد وصيت كردن براي زنانشان متاعي را تا يكسال بدون
بيرون كردن زن پس اكر بيرون روند پس نيست كناهي بر شما در انچه كردند در نفسهاي خودشان
از خوبي وخدا غالبي است درست كردار ٢٤٠ وبراي طلاق داده شدكان بهره ايست
بخوبي حق بر پرهيزكاران ٢٤١ همچنين بيان ميكند خدا براي شما ايات خود را شايد كه شما دريابيد ٢٤٢
ايا نظر نكرده بسوي انانكه بيرون رفتند از ديار خود وايشان هزاران بودند از ترس مرك پس
كفت بايشان خدا كه بميريد بعد از ان زنده كردانيد ايشانرا بدرستي كه خدا هر اينه صاحب
تفضل است بر مردم وليكن بيشتر مردم شكر نميكنند ٢٤٣ وكارزار كنيد در راه خدا وبدانيد
كه خدا شنواي داناست ٢٤٤ كيست انكسي كه قرض دهد خدا را قرضي نيكو پس مضاعف
كرداند انرا براي او اضعاف بسياري وخدا مي بندد وميكشايد وبسوي او باز كردانيده مي
شويد ٢٤٥ ايا نكاه نكرده بسوي كروهي از بني اسرائيل از بعد موسي چون كفتند به پيغمبري
كه مر ايشانرا بود برانكيز براي ما پادشاهي تا كارزار كنيم در راه خدا كفت ايا نزديك باشيد

ان كتب عليكم القتال الا تقاتلوا قالوا وما لنا الا نقاتل في سبيل الله وقد اخرجنا من ديارنا وابنائنا فلما كتب عليهم القتال تولوا الا قليلا منهم و
الله عليم بالظالمين ٢٤٦ وقال لهم نبيهم ان الله قد بعث لكم طالوت ملكا قالوا انى يكون له الملك علينا ونحن احق بالملك
منه ولم يؤت سعة من المال قال ان الله اصطفيه عليكم وزاده بسطة في العلم والجسم والله يؤتي ملكه من يشاء والله واسع عليم ٢٤٧
وقال لهم نبيهم ان اية ملكه ان يأتيكم التابوت فيه سكينة من ربكم وبقية مما ترك ال موسى وال هرون تحمله الملئكة ان في ذلك لاية

لكم ان كنتم مؤمنين ٢٤٨ فلما
فصل طالوت بالجنود قال ان الله
مبتليكم بنهر فمن شرب منه فليس
مني ومن لم يطعمه فانه مني الا من
اغترف غرفة بيده فشربوا منه الا
قليلا منهم فلما جاوزه هو والذين
امنوا معه قالوا لا طاقة لنا اليوم
بجالوت وجنوده قال الذين يظنون
انهم ملاقوا الله كم من فئة قليلة
غلبت فئة كثيرة باذن الله والله
مع الصابرين ٢٤٩ ولما برزوا
لجالوت وجنوده قالوا ربنا افرغ
علينا صبرا وثبت اقدامنا وانصرنا على
القوم الكافرين ٢٥٠ فهزموهم باذن الله
وقتل داود جالوت واتيه الله الملك
والحكمة وعلمه مما يشاء ولولا دفع الله
الناس بعضهم ببعض لفسدت الارض
ولكن الله ذو فضل على العالمين ٢٥١
تلك ايات الله نتلوها عليك بالحق
وانك لمن المرسلين ٢٥٢ تلك الرسل
فضلنا بعضهم على بعض منهم من كلم
الله ورفع بعضهم درجات واتينا عيسى
بن مريم البينات وايدناه بروح
القدس ولو شاء الله ما اقتتل الذين
من بعدهم من بعد ما جاءتهم البينات
ولكن اختلفوا فمنهم من امن ومنهم من كفر
ولو شاء الله ما اقتتلوا ولكن

که اگر نوشته شود بر شما کارزار اینکه کارزار نکنید گفتند و چیست ما را که کارزار نکنیم
در راه خدا و حال آنکه بیرون کرده شده ایم از دیار خود و فرزندان خود پس چون که نوشته
شد بر ایشان کارزار روگردان شدند مگر اندکی از ایشان و خدا داناست بستمکاران
٢٤٦ و گفت با ایشان پیغمبر ایشان بدرستی که خدا بتحقیق برانگیخت برای شما طالوت را بپا
دشاهی گفتند چگونه باشد برای او پادشاهی بر ما و حال آنکه ما احقیم بپادشاهی از او و داده
نشده است وسعتی از مال گفت بدرستی که خدا برگزید او را بر شما و افزوده او را گشادگی
در علم و جسم و خدا میدهد پادشاهی خود را بهر که میخواهد و خدا گشاده داناست ٢٤٧
و گفت با ایشان پیغمبر ایشان بدرستی که نشانه پادشاهی و اینست که بیاید شما را صندوقی که
در آنست آرامی از پروردگار شما و باقی مانده از آنچه گذاشته اند آل موسی و آل هرون بر میدارند آنرا
ملئکه بدرستی که در آن هر آینه علامتی است برای شما اگر هستید مؤمنان ٢٤٨ پس چون جدا شد
طالوت با لشکریان گفت بدرستی که خدا آزماینده شماست بنهری پس هر که بیاشامد از آن پس نیست
از من و هر که نخورد از آن پس بتحقیق که او از منست مگر آنکه بردارد کفی بدست خود پس آشامیدند
از آن مگر اندکی از ایشان پس چون گذشت از آن او و آنانکه ایمان آورده بودند با او گفتند نیست
توانائی برای ما امروز بجالوت و لشکریان او گفتند آنانکه گمان میکردند که ایشان ملاقات
کنندگان خدایند بسا از گروه اندکی که زیادتی کرده بر گروه بسیار بفرمان خدا و خدا با صبر کنندگانست
٢٤٩ و چون مبارز شدند بجالوت و سپاهش گفتند ای پروردگار ما فرو ریز بر ما صبر را
و ثابت دار قدمهای ما را و غالب گردان ما را بر گروه کافران ٢٥٠ پس گریزانیدند ایشان را
بفرمان الهی و کشت داود جالوت را و داد با و خدا پادشاهی و حکمت را و آموخت او را از آنچه میخواست
و اگر نبود بر طرف کردن خدا مردمان را بعضی از ایشان را ببعضی هر آینه تباه شدی زمین و لیکن
خدا صاحب تفضل است بر عالمیان ٢٥١ اینها آیتهای خداست که میخوانیم آنها را بر تو براستی
و بدرستی که تو از جمله پیغمبرانی ٢٥٢ اینها آن پیغمبرانند که زیادتی داده ایم بعضی ایشان را بر بعضی
از ایشان کسی است که تکلم کرد خدا و بلند کرد بعضی ایشان را مرتبها و دادیم عیسی پسر مریم را معجزهای
آشکار و تایید کردیم او را بروح القدس و اگر میخواست خدا کارزار نمیکردند آنانکه از بعد
ایشان بودند بعد از آنکه آمد ایشان را معجزهای هویدا و لیکن اختلاف کردند پس از ایشان
کسی بود که ایمان آورد و از ایشان کسی بود که کفر ورزید و اگر میخواست خدا کارزار نمیکردند و لیکن

خدا

الله يفعل ما يريد ۲۵۳ يا ايها الذين امنوا انفقوا مما رزقناكم من قبل ان ياتي يوم لا بيع فيه ولا خلة ولا شفاعة والكافرون هم الظالمون
۲۵۴ الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تاخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما
خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات والارض ولا يؤده حفظهما وهو العلي العظيم ۲۵۵ لا اكراه في الدين قد
تبين الرشد من الغي فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها والله سميع عليم ۲۵۶ الله ولي الذين
امنوا يخرجهم من الظلمات الى النور
والذين كفروا اولياؤهم الطاغوت
يخرجونهم من النور الى الظلمات
اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون
۲۵۷ الم تر الى الذي حاج ابرهيم في
ربه ان اتيه الله الملك اذ قال ابرهيم
ربي الذي يحيي ويميت قال انا احيي
واميت قال ابرهيم فان الله ياتي بالشمس
من المشرق فات بها من المغرب فبهت
الذي كفر والله لا يهدي القوم
الظالمين ۲۵۸ او كالذي مر على
قرية وهي خاوية على عروشها قال
انى يحيي هذه الله بعد موتها فاماته
الله مائة عام ثم بعثه قال كم
لبثت قال لبثت يوما او بعض يوم
قال بل لبثت مائة عام فانظر الى
طعامك وشرابك لم يتسنه وانظر
الى حمارك ولنجعلك اية للناس
وانظر الى العظام كيف ننشزها ثم
نكسوها لحما فلما تبين له قال اعلم
ان الله على كل شيء قدير ۲۵۹ واذ
قال ابرهيم رب ارني كيف تحيي الموتى
قال اولم تؤمن قال بلى ولكن
ليطمئن قلبي قال فخذ اربعة
من الطير

خدا ميكند انچه ميخواهد ۲۵۳ اي انكساني كه ايمان اورده ايد انفاق كنيد از انچه روزي نموديم شما را
پيش از انكه بيايد روزي كه نباشد بيع دران ونه دوستي ونه در خواستي وكافران ايشانند
ستمكاران ۲۵۴ خدا نيست پرستيده شده برحقي مكر او كه زنده پاينده است فرا نكيرد
اورا پينكي ونه خوابي مر او راست انچه در اسمانها وانچه در زمين است كيست انكه درخواست
كند نزد او مكر باذن او ميدانند انچه را پيش روي ايشانست وانچه در پس سر ايشانست
واحاطه نميكنند بچيزي از علم او مكر بانچه خواسته باشد فرا كرفته كرسي او اسمانها وزمين
را وكران نيايدش محافظت ان دو واوست بلند عظيم ۲۵۵ نيست هيچ اكراهي
در دين بتحقيق كه اشكار شده راست روي از كمراهي پس هر كه كافر شود بشيطان وايمان
اورد بخدا پس بتحقيق كه چنك در زده بدست اويز محكم كه نيست هيچ پاره شدني مر انرا
وخداي شنواي داناست ۲۵۶ خدا دوستدار كسانيست كه ايمان اورده اند بيرون مي
اورد ايشانرا از تاريكيها بروشنائي وانانكه كافر شده اند دوستان ايشان شياطين اند
بيرون مي ورند ايشانرا از روشني بتاريكيها اين كروه ملازمان دوزخند ايشان در ان هميشه
ماندكانند ۲۵۷ ايا نظر ننمودي بسوي انكه حجت كرفت با ابرهيم در بارهٔ پروردكارش
باينكه داده بود او را خدا پادشاهي هنكامي كه كفت ابرهيم كه پروردكار من انكسيست كه زنده
مينمايد وميميراند كفت من زنده ميكنم وميميرانم كفت ابرهيم پس بدرستي كه خدا مي اورد افتاب
را از مشرق پس بياور انرا از مغرب پس مبهوت كرديد كسي كه كفر ورزيده بود وخدا راه
نمي نمايد كروه ظالمانرا ۲۵۸ يا چون كسي كه كذشت بر قريهٔ وان قريه افتاده بود بر سقفهايش
كفت چكونه زنده ميكرداند اينرا خدا بعد از مردنش پس ميرانيد اورا خدا صد سال پس بر
انكيختش كفت چه قدر درنك كردي كفت درنك كردم يكروز يا پارهٔ از روز كفت بلكه
درنك كردي صد سال پس نظر كن بسوي طعام خود وشراب خود كه متغير نشده ونظر
كن بسوي دراز كوش خود واز براي انكه بكردانيم ترا نشانه براي مردمان ونظر
كن بسوي استخوانها كه چكونه بر بالاي هم ميكذاريم انها را بعد از ان ميپوشانيم
انها را كوشتي پس چون اشكار شد اورا كفت ميدانم كه خدا بر همه چيز تواناست ۲۵۹ و
هنكامي كه كفت ابرهيم اي پروردكار من بنما مرا كه چكونه زنده ميكرداني مردكانرا كفت
ايا ايمان نياوردهٔ كفت ارى وليكن از براي انكه بيارامد دلم كفت پس بكير چهارتا از پرنده

فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٦٠ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ٢٦١ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ
ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٢٦٢ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا
أَذًى وَاللهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ٢٦٣ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ

كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ
وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى
شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ٢٦٤ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللهِ وَتَثْبِيتًا
مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا
وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ
يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ٢٦٥ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ
لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَ
صَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ ٢٦٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ
مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ
إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللهَ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ٢٦٧ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ
وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللهُ يَعِدُكُمْ
مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
٢٦٨ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا
يَذَّكَّرُ

پس منضم كن آنهارا بسوى خود بعد از آن بگردان بر هر كوهى از آنها پاره را پس بخوان آنهارا كه
مي آيند ترا بشتاب وبدان كه خدا غالبي ست محكم كار ٢٦١ مثل كساني كه نفقه ميكنند
مالهاى خودرا در راه خدا چون مثل دانه ايست كه برویاند هفت خوشه كه در هر خوشه
صد دانه باشد وخدا زياد مينمايد براى كسي كه ميخواهد وخدا گشاده بسيار داناست
٢٦٢ آنانكه انفاق ميكنند مالهاى خودرا در راه خدا پس از دنبال نمى ندازند آنچه را انفاق
كرده اند منتى ونه آزاري مرايشانراست مزدشان نزد پروردگارشان ونيست هيچ ترسي
برايشان ونه ايشان اند وهگين ميشوند ٢٦٣ گفتار خوبي ودر گذشتي بهتر است از صدقه
كه از پي درآيد آنرا اذيتي وخدا بي نياز بسيار بردبار است ٢٦٤ اي آنكساني كه گرويده اند باطل
مكنيد صدقهاى خودرا بمنت نهادن وايذا نمودن مانند كسي كه نفقه ميكند مال خودرا از
جهت خودنمائي بمردمان وايمان نمي آورد بخدا وروز آخرت پس مثل او چون مثل سنگ
همواريست كه بر آن خاكي باشد پس برسد بآن باراني درشت قطره پس واگذارد آنرا ساده
قادر نيستند بر چيزي از آنچه كسب كرده اند وخدا راه نمائي نميكند گروه كافرانرا ٢٦٥
ومثل آنانكه نفقه ميكنند مالهاى خودرا جهت طلب خوشنودي خدا وثابت كردانيدن از خود
هاشان چون مثل بوستانيست كه بر بلندي باشد كه رسيده باشد آنرا باراني بزرگ قطره
پس بيارد ميوه اش زاد وبرابر پس اگر نرسد بآن باران درشت قطره پس باران خورد قطره و
خدا بآنچه ميكنيد بيناست ٢٦٦ آيا دوست ميدارد يكي از شما اينكه بوده باشد براى او
بوستاني از درختان خرما وانگورها كه ميرفته باشد از زير آن نهرها مر او را باشد در آن از همه
ميوها ورسيده باشد باو پيري ومر او را باشد فرزندان ناتوان پس برسد آنرا گردبادى كه
در آن آتشي باشد پس بسوزد همچنين بيان ميكند خدا براى شما نشانها شايد شما تامل
نمائيد ٢٦٧ اى آنكساني كه ايمان آورده اند نفقه دهيد از پاكيزهاى آنچه كسب كرده ايد واز آنچه
بيرون آورديم براى شما از زمين وقصد مكنيد ناپاك را كه از آن نفقه كنيد وحال آنكه
نيستيد شما گيرندهٔ آن مگر آنكه چشم بپوشانيد در آن وبدانيد كه خدا بي نياز ستوده
٢٦٨ شيطان وعده ميدهد شمارا درويشي وامر ميكند شمارا ببدى وخدا وعده ميدهد
شمارا آمرزشي از خود وافزوني وخدا گشاده بسيار داناست ٢٦٩ ميدهد حكمت را بهر كه
ميخواهد وكسي كه داده شود حكمت را پس بتحقيق كه عطا كرده شده نيكوئي بسيار را واگاه

نميگردند

الا اولوا الالباب ٢٧٠ وما انفقتم من نفقة او نذرتم من نذر فان الله یعلمه وما للظالمین من انصار ٢٧١ ان تبدوا الصدقات فنعما هی وان
تخفوها وتؤتوها الفقراء فهو خیر لکم ویکفر عنکم من سیئاتکم والله بما تعملون خبیر ٢٧٢ لیس علیک هدیهم ولکن الله یهدی من
یشاء وما تنفقوا من خیر فلانفسکم وما تنفقون الا ابتغاء وجه الله وما تنفقوا من خیر یوف الیکم وانتم لا تظلمون ٢٧٣ للفقراء الذین احصروا
فی سبیل الله لا یستطیعون ضربا فی الارض یحسبهم الجاهل اغنیاء من التعفف تعرفهم بسیماهم لا یسئلون الناس الحافا وما تنفقوا من خیر فان الله

به علیم ٢٧٤ الذین ینفقون اموالهم
باللیل والنهار سرا وعلانیة فلهم
اجرهم عند ربهم ولا خوف علیهم
ولا هم یحزنون ٢٧٥ الذین یاکلون
الربوا لا یقومون الا کما یقوم
الذی یتخبطه الشیطان من المس ذلک
بانهم قالوا انما البیع مثل الربوا
واحل الله البیع وحرم الربوا فمن جاءه
موعظة من ربه فانتهی فله ما سلف
وامره الی الله ومن عاد فاولئک
اصحاب النار هم فیها خالدون ٢٧٦
یمحق الله الربوا ویربی الصدقات
والله لا یحب کل کفار اثیم ٢٧٧
ان الذین امنوا وعملوا الصالحات
واقاموا الصلوة واتوا الزکوة لهم
اجرهم عند ربهم ولا خوف علیهم
ولا هم یحزنون ٢٧٨ یا ایها الذین
امنوا اتقوا الله وذروا ما بقی من
الربوا ان کنتم مؤمنین ٢٧٩ فان
لم تفعلوا فاذنوا بحرب من الله و
رسوله وان تبتم فلکم رؤس
اموالکم لا تظلمون ولا تظلمون ٢٨٠
وان کان ذو عسرة فنظرة الی
میسرة وان تصدقوا خیر لکم
ان کنتم تعلمون ٢٨١

نمیکردند مکر صاحبان عقل ٢٧٠ وانچه انفاق کنید از نفقه یا نذر کنید از نذری پس بدرستی
که خدا میداند انرا ونیست مر ستمکارانرا هیچ یاری کننده ٢٧١ اکر اشکارا کنید صدقه‌ها را
پس نیکوست ان واکر پنهان دارید انها را وبدهید انها را بتهی دستان پس ان بهتر است
برای شما ودور میکند از شما از کناهانتان وخدا بانچه میکنید اکاهست ٢٧٢ نیست
بر تو حق یابی ایشان ولیکن خدا راهنمائی میکند هر که را خواهد وانچه انفاق میکنید
از خیری پس از برای خودتانست وحال انکه انفاق نمیکنید مکر برای طلب رضای خدا وانچه
انفاق میکنید از خیری تمام داده میشود بشما وشما ستم دیده نخواهید شد ٢٧٣ برای
تهی دستانیست که بازداشته شده اند در راه خدا نمیتوانند کردیدن در زمین
می پندارد ایشانرا نادان توانکران از عفت کزینی میشناسی ایشانرا بسیماشان سؤال
نمیکنند از مردمان بابرام وانچه انفاق میکنید از خیری پس بدرستی که خدا بان داناست
٢٧٤ انانکه انفاق میکنند مالهای خود را در شب و روز پنهانی واشکارا پس مر ایشانراست
مزد ایشان نزد پروردکارشان ونیست هیچ بیمی بر ایشان ونه ایشان اندوهکین میشوند ٢٧٥
انانکه میخورند ربا را برنمیخیزند مکر چنانکه برمیخیزد کسیکه مخبط کرده اورا شیطان از جنونان
بسبب اینست که ایشان کفتند که جز این نیست که بیع مثل رباست وحلال کردانیده
خدا بیع را وحرام نموده ربارا پس کسیکه امد او را پندی از پروردکارش پس بازایستاد پس مر اوراست
انچه کذشته وکارش بسوی خداست وکسی که عود کرد پس ایشان اصحاب اتش اند ایشان اند
در ان جاویدان ٢٧٦ بی برکت میکرداند خدا ربارا وزیاد میکرداند صدقه‌ها را وخدا دوست
نمیدارد هر ناسپاس کناهکاررا ٢٧٧ بدرستی که انان که ایمان اورده اند وکرده اند
کارهای پسندیده وبپا داشته اند نمازرا وداده اند زکوة را مر ایشانراست مزدشان
نزد پروردکارشان ونیست هیچ ترسی بر ایشان ونه ایشان اندوهکین میشوند ٢٧٨ ای
انانکه ایمان اورده اند بپرهیزید از خدا و واکذارید انچه را مانده از ربا اکر هستید مؤمنان
٢٧٩ پس اکر نکردید پس اکاه باشید بجنکی از خدا ورسولش واکر توبه کردید
پس برای شماست سرمایه‌های مالهای شما ستم نمیکنید وستم کرده نمیشوید
٢٨٠ واکر بوده باشد صاحب پریشانی پس مهلت دادنیست تا هنکام توانکری
واکر صدقه کنید بهتر است برای شما اکر بوده باشید که بدانید ٢٨١

وبپرهیزید

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۲۸۲ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَا
كْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ
شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ
يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا

وبپرهیزید از روزی که برگردانیده می شوید در آن بسوی خدا بعد از آن تمام داده شود هر
نفسی آنچه را کسب کرده است و ایشان ستم کرده نخواهند شد ۲۸۲ ای آنکسانی
که ایمان آورده اند هرگاه قرض دهید بیکدیگر تا وقتی نام برده شده پس بنویسید آنرا
و باید بنویسد میان شما نویسنده براستی و ابا نکند نویسنده اینرا که بنویسد چنانچه
آموخته او را خدا پس باید بنویسد و باید که املا کند کسی که بر اوست حق و باید که بپرهیزد
از خدا که پروردگار اوست و کم نکند از آن چیزی را پس اگر بوده باشد آنکس که بر اوست حق
بی عقل یا عاجز یا نتواند که املا کند او پس باید که املا کند ولی او براستی و گواه گیرید
دو گواه از مردان خویش اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن از آنکسانی که برپسندید
از گواهان تا چون فراموش کند یکی از آن دو زن پس بیاد آورد یکی از آن دو دیگری را و باید
که مضایقه ننمایند گواهان هرگاه خوانده شوند و ملول مشوید که بنویسید آنرا کوچک
یا بزرگ تا مدتش این درست تراست نزد خدا و ثابت تر برای گواهی و نزدیکتر است اینرا
که شک نکنید مگر آنکه باشد سودای حاضری که گردانید آنرا میانه خود پس نیست بر
شما هیچ گناهی که ننویسید آنرا و گواه بگیرید هرگاه با یکدیگر خرید و فروش نمائید باید
ضرر رسانیده نشود هیچ نویسنده و نه هیچ گواهی و اگر کنید پس بدرستی که آن نافرمانیست
از شما و بپرهیزید از خدا و می آموزد شما را خدا و خدا بهر چیزی داناست ۲۸۳ و اگر باشید بر
سفری و نیابید نویسنده پس گرو گانی گرفته شده پس اگر امین داند بعض شما بعضی را پس
باید که ادا نماید آنکه امین دانسته شده امانت خود را و باید که پرهیز نماید از خدا که پرور
دگار اوست و مپوشانید گواهی را و هر که بپوشاند آنرا پس بدرستی که او گناه کار است
دلش و خدا با آنچه میکنید داناست ۲۸۴ مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه
در زمین است و اگر آشکار کنید آنچه را که در دلهای شماست یا پنهان دارید آنرا حساب
میکند شما را بآن خدا پس می آمرزد برای هر که خواهد و عقوبت میکند هر که را خواهد
و خدا بر همه چیز تواناست ۲۸۵ ایمان آورد رسول بآنچه فرستاده شده بسوی او از نزد
پروردگارش و مؤمنان همگی ایمان آوردند بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و پیغمبران
او و جدائی نمیگذاریم میانه احدی از پیغمبران او و گفتند شنیدیم و اطاعت
کردیم آمرزش تو را پروردگار ما و بسوی تست بازگشت ۲۸۶

أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلِهِ
ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ
وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ
فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا
وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ
كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ
فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۲۸۳ وَإِنْ
كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا
فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ
بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ
وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ
وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۲۸۴ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ
اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۲۸۵
آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَ
الْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۲۸۶

لا يكلف الله نفسا الا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا او اخطانا ربنا ولا تحمل علينا اصرا كما حملته
على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف عنا واغفر لنا وارحمنا انت مولينا فانصرنا على القوم الكافرين ٢٨٦ سورة آل عمران مائتا آية مدنية
بسم الله الرحمن الرحيم الم ١ الله لا اله الا هو الحي القيوم ٢ نزل عليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه وانزل التورية والا
نجيل من قبل هدى للناس وانزل الفرقان ان الذين كفروا بايات الله لهم عذاب شديد ٣ والله عزيز ذو انتقام ٤ ان الله لا

تکلیف نمیکند خدا هیچ نفسی را مکر باندازه طاقتش برای او ست انچه کسب کرده و بر
اوست انچه اکتساب کرده پروردکار ما مؤاخذه مکن ما را اکر فراموش کرده باشیم یا خطا
نموده باشیم پروردکار ما وبار مکن بر ما بار کرانی را چنانچه بار کردی انرا بر کسانی که پیش
از ما بوده اند پروردکار ما وبار مکن ما را چیزی که نیست توانائی ما را بان ودر کذر از ما
وبیامرز ما را ورحم کن ما را توئی اقای ما پس یاری ده ما را بر کروه کافران ٢٨٦

سورة آل عمران دویست آیة وان مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ١ خدا نیست معبودی مکر او که زنده پاینده است ٢ فرو فرستاد بر تو
کتاب را براستی درحالتی که تصدیق کننده است مر انچه را که پیش از انست وفرو فرستاد
تورية وانجیل را از پیش از جهت راهنمائی مردمان را وفرستاد فرقانرا بدرستی که انانکه
کافر شدند بایتهای خدا مر ایشانراست عقوبتی سخت ٣ وخدا عزیز صاحب انتقام است
٤ بدرستی که خدا پوشیده نیست بر او چیزی در زمین ونه در اسمان ٥
اوست انکه مینکارد صورتهای شما را در رحمها بهر کونه که میخواهد نیست پرستیده
شده مکر او که ارجمند محکم کار ٦ اوست انکه فرو فرستاد بر تو کتاب را از انجمله
ایتهائیست محکم که انها اصل کتابست ودیکرها متشابهاتست پس اما کسانی
که در دلهای ایشان کجی است پس پیروی میمایند انچه را که متشابه شده از ان بجهت
طلب فتنه وطلب تاویلش ونمیدانند تاویلش را مکر خدا وثابتان در دانش میکویند
ایمان اوردیم بان همه از نزد پروردکار ماست ومتذکر نمیشوند مکر صاحب عقلان ٧
پروردکار ما مایل بکجی مکردان دلهای ما را بعد از انکه راه نمائی کردی ما را وببخش ما را
از نزد خود رحمتی بدرستی که توئی تو بسیار بخشاینده ٨ پروردکار ما بدرستی
که تو جمع کننده ادمیانی برای روزی که نیست شکی در ان بدرستی
که خدا خلف نمیکند وعده را ٩ بدرستی که انانکه کافر کردیدند
هرکز دفع نکند از ایشان مالهای ایشان ونه فرزندان ایشان از خدا
چیزیرا واین کروه ایشانند برافروزاننده اتش ١٠

یخفى علیه شيء في الارض ولا في
السماء ٥ هو الذي یصورکم
في الارحام کیف یشاء لا اله
الا هو العزیز الحکیم ٦ هو الذي
انزل علیك الکتاب منه آیات
محکمات هن ام الکتاب واخر
متشابهات فاما الذین في قلوبهم
زیغ فیتبعون ما تشابه منه ابتغاء
الفتنة وابتغاء تاویله وما یعلم
تاویله الا الله والراسخون في العلم
یقولون آمنا به کل من عند
ربنا وما یذکر الا اولوا الالباب ٧
ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا
وهب لنا من لدنك رحمة انك
انت الوهاب ٨ ربنا انك جامع
الناس لیوم لا ریب فیه ان الله
لا یخلف المیعاد ٩ ان الذین
کفروا لن تغني عنهم اموالهم
ولا اولادهم من الله شیئا
واولئك هم وقود النار ١٠

كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ١١ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَ
تُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ١٢ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ
وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ ١٣ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ١٤ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا

چون عادت آل فرعون وکسانی است که پیش از ایشان بودند دروغ شمردند آیتهای مارا پس
بگرفت ایشانرا خدا بگناهانشان وخدا سخت عقوبتست ١١ بگو مر کسانیرا که کافر
گردیدند زود باشد که مغلوب شوید ومحشور شوید بسوی جهنم و بد قرار
گاهیست ١٢ بتحقیق که بود از برای شما نشانی در دو گروه که بهم رسیدند گروهی
کارزار میکردند در راه خدا ودیگری کافر بودند که میدیدند گروه اول را دو برابر خود
برای العین وخدا تایید میکند بیاری خود هر که را میخواهد بدرستی که در این هر اینه
عبرتیست مر صاحبان دیدهارا ١٣ آراسته شده برای مردمان دوستی خواهشها از زنان
وپسران ومالهای بسیار فراهم آمده از طلا ونقره واسبان نشان دار وچهارپایان وزراعت
اینها بهره مندی زندگانی دنیاست وخدا نزد اوست خوبی جای بازگشت ١٤ بگو آیا خبر
دهم شمارا به بهتر از اینها از برای آنانست که پرهیزکاری نمودند نزد پروردگارشان بوستانها
که روان میشود از زیر آنها نهرها همیشه گیانند در آنها وجفتهای پاکیزه وخوشنودی
از خدا وخدا بیناست ببندگان ١٥ آنکسانی که میگویند پروردگارما بدرستی
که ما ایمان آوردیم پس بیامرز برای ما گناهان مارا ونگاه دار مارا از عذاب آتش ١٦
صبر کنندگان وراست گویان وقانتان وانفاق کنندگان واستغفار کنندگان در سحرها ١٧
گواهی دهد خدا اینکه نیست معبودی مگر او وفرشتگان وصاحبان دانش ایستاده
بعدل نیست معبودی مگر او که ارجمند محکم کار است ١٨ بدرستی که
دین نزد خدا اسلامست واختلاف نکردند آنانکه داده شده اند کتاب را مگر
بعد از آنکه آمد ایشانرا دانش بسبب از حد درگذشتن درمیانشان وکسی که کافر
شود بآیتهای خدا پس بدرستی که خدا زود حسابست ١٩ پس اگر حجت گیرند با تو پس بگو
تسلیم کردم خود را برای خدا وکسی که پیروی کرد مرا وبگو مر آنرا که داده شده اند کتابرا ونا
خواندگانرا که آیا مسلمان شده اید پس اگر مسلمان شدند پس بتحقیق که
هدایت یافته اند واگر رو گردانیدند پس بدرستی که نیست بر تو مگر رسانیدن
وخدا بیناست ببندگان ٢٠ بدرستی که آنان که کافر میشوند بآیتهای
خدا ومیکشند پیغمبرانرا بغیر حق ومیکشند آنانرا که امر مینمایند بعدل
از مردمان پس بشارت ده ایشانرا بعقوبتی دردناک ٢١

عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ
١٥ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
١٦ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ
١٧ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ
الْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١٨ إِنَّ
الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
١٩ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ
لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ
أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ
٢٠ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢١

أُولٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ٢٢ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ٢٣ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٤
فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٢٥ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٦ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ

وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ
مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
٢٧ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْ
لِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ
تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ
نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ٢٨ قُلْ إِنْ
تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ
يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ
مَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
٢٩ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ
مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ
تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا
بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ
رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ٣٠ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ
اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٣١ قُلْ
أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ
اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ٣٢ إِنَّ اللَّهَ
اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ
عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ٣٣ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا
مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٣٤

آنها کسانی اند که تباه شده کردارهای ایشان در دنیا و آخرت و نیست مر ایشانرا
هیچ یاری دهنده ٢٢ آیا نظر نکردی بسوی آنانکه داده شده اند بهره از کتاب که خوانده
میشوند بسوی کتاب خدا تا حکم کند میان ایشان پس رو میگرداند گروهی از ایشان و
حال آنکه ایشان اعراض کنندگانند ٢٣ این بسبب آنست که ایشان گفتند
که نخواهد رسید بما آتش مگر در روزهای شمرده شده و فریفته ایشانرا در دین
ایشان آنچه بودند که افترا می بستند ٢٤ پس چگونه باشد هرگاه جمع کنیم ایشانرا برای
روزی که نیست شکی در آن و تمام داده شود هر نفسی آنچه را کسب کرده و ایشان ستم
رسیده نخواهند شد ٢٥ بگو بار الها صاحب ملکا میدهی پادشاهی هرکه را میخواهی
و میگیری پادشاهی را از هرکه میخواهی و عزیز میکنی هرکه را میخواهی و خوار میگردانی
هرکه را میخواهی در دست تست نیکی بدرستی که تو بر هر چیزی توانائی ٢٦ در
می آوری شب را در روز و در می آوری روز را در شب و بیرون می آوری زنده را از مرده و
بیرون می آوری مرده را از زنده و روزی میدهی بهرکه میخواهی بیشمار ٢٧ باید فرا
نگیرند مؤمنان کافرانرا دوستان از غیر مؤمنان و کسی که بکند اینرا پس نیست از
خدا در چیزی مگر آنکه پرهیز کنید از راه تقیه و میترساند شما را خدا از خودش و
بسوی خداست بازگشت ٢٨ بگو اگر پنهان دارید آنچه را در سینههای شماست یا
آشکار کنید میداند آنرا خدا و میداند آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است و
خدا بر هر چیزی تواناست ٢٩ روزی که می یابد هر نفسی آنچه کرده است از نیکی
در حالتی که حاضر کرده و آنچه کرده است از بدی دوست میدارد کاش اینکه
باشد میان آن و میان او مسافتی دور و میترساند شما را خدا از خودش
و خدا مهربانست به بندگان ٣٠ بگو اگر هستید که دوست دارید خدا را
پس پیروی کنید مرا تا دوست دارد شما را خدا و بیامرزد برای شما گناهان شما
را و خدا آمرزنده ایست مهربان ٣١ بگو فرمانبرداری کنید خدا و رسول را
پس اگر رو بگردانند پس بدرستی که خدا دوست نمیدارد کافرانرا ٣٢
بدرستی که خدا برگزید آدم و نوح و آل ابرهیم و آل عمران را بر عالمیان ٣٣ ذریتی
را که بعضی از ایشان از بعضی اند و خدا شنوای داناست ٣٤

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣٥ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَ
ضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ٣٦
فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ
أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٣٧ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً

طَيِّبَةً إِنَّكَ أَنْتَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ
٣٨ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي
فِي الْمِحْرَابِ ٣٩ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى
مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا
وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ٤٠
قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ
بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ٤١ قَالَ
رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ
رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ
٤٢ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ
اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ
عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ٤٣ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي
لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ
٤٤ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ
إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ
أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ٤٥ إِذْ قَالَتِ
الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ
مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ
الْمُقَرَّبِينَ ٤٦ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ٤٧ قَالَتْ
رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي
بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
إِذَا قَضَى أَمْرًا

چون گفت زن عمران پروردگار من بدرستی که من نذر کردم برای تو طفلی را که در شکم من
است در حالتی که آزاد شده پس قبول کن از من بدرستی که تو توئی شنوای دانا ٣٥ پس چون
گذاشت حمل خود را گفت پروردگار من بدرستی که من گذاشتم حمل خود را در حالتی که دختر است
و خدا داناتر است بآنچه گذاشته و نیست پسر مثل دختر و بدرستی که من نام گذاشتم او
را مریم و بدرستی که من در پناه تو در می آورم او را و فرزندان او را از شیطان رانده شده
٣٦ پس قبول نمود او را پروردگار او قبول نمودن نیکو و رویانیدش رویانیدن نیکو و کفیل
گردانیدش زکریا را هرگاه در آمدی بر او زکریا در محراب عبادت یافتی نزد او روزی گفت
ای مریم از کجا برای تست این گفت این از نزد خداست بدرستی که خدا روزی میدهد
هر که را میخواهد بیشمار ٣٧ در آنجا خواند زکریا پروردگار خود را گفت ای پروردگار من
ببخش بمن از نزد خود فرزندان پاکیزه بدرستی که تو شنوای دعائی ٣٨ پس ندا کردند او را
فرشتگان در حالتی که او ایستاده بود که نماز میکرد در محراب ٣٩ اینکه خدا مژده میدهد ترا
بیحیی تصدیق کننده بکلمه که از نزد خداست و مهتری و بازدارنده نفس خود را از مباشرت
زنان و پیغمبری از شایستگان ٤٠ گفت پروردگار من از کجا خواهد شد مرا پسری و بتحقیق
که رسیده مرا پیری و زن من نازائیده است گفت همچنین خدا میکند آنچه میخواهد ٤١
گفت پروردگار من بگردان برای من نشانه گفت نشانه تو اینست که سخن نگوئی با مردمان
سه روز مگر باشاره و یاد کن پروردگار خود را بسیار و تسبیح کن در آخر روز و در بامداد ٤٢
و چون گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدا برگزید ترا و پاکیزه گردانید ترا و برگزید
ترا بر زنان عالمیان ٤٣ ای مریم عبادت کن مر پروردگار خود را و سجود کن و رکوع کن با رکوع
کنندگان ٤٤ این از خبرهای پنهان است که وحی میفرستیم آنرا بسوی تو و نبودی تو نزد
ایشان آن هنگام که می انداختند قلمهای خود را که کدام یك از ایشان متکفل مریم شوند
و نبودی تو نزد ایشان آنگاه که نزاع میکردند ٤٥ چون گفتند فرشتگان ای مریم
بدرستی که خدا بشارت میدهد ترا بکلمه از نزد خود که نام او مسیح عیسی پسر مریم
است در حالتی که بزرگوار است در دنیا و آخرت و از مقربانست ٤٦ و سخن میکند با مردمان
در گهواره و در سن کهولت و از شایستگان است ٤٧ گفت پروردگار من از کجا خواهد بود مرا فرزندی
و نرسیده است بمن مردی گفت چنین خدا می آفریند هر که را خواهد هرگاه قرار داد امری را

فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٤٨ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَرَسُولًا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ
لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا
تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٤٩ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ
عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ٥ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٥١ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ
مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
حزب
نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ٥٢ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا
أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ ٥٣ وَمَكَرُوا وَ
مَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ٥٤
إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَ
رَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ
إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ٥٥ فَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ
نَاصِرِينَ ٥٦ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ٥٧ ذَٰلِكَ
نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيمِ ٥٨ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ
كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٥٩ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ٠

پس جز این نیست که میگوید مر او را باش پس میباشد ٤٨ وحال آنکه می آموزاند او را
کتاب وحکمت وتوریة وانجیل ودرحالتی که فرستاده شده بسوی فرزندان یعقوب
اینکه من بحقیقت آمده ام شما را با معجزه از نزد پروردگارتان بدرستیکه من خلق
میکنم برای شما از گل مانند هیئت مرغ پس میدمم دران نفسی پس میباشد مرغی
بفرمان خدا وشفا میدهم کور مادرزاد را وپیس را وزنده میکردانم مردگانرا بفرمان
الهی وخبر میدهم شما را بانچه میخورید وآنچه ذخیره میکنید درخانهای خود بدرستیکه
درانها هر اینه نشانه ایست برای شما اگر هستید مؤمنان ٤٩ وتصدیق
کننده ام مر انچه را پیش از من است از توریة وتا حلال کردانم برای شما بعض از ان
چیزهائی که حرام شده بود بر شما وامدم شما را با معجزه از نزد پروردگار شما پس
بپرهیزید از خدا وفرمان برید مرا ٥ بدرستی که خدا پروردگار منست وپروردگار
شما پس پرستش نمائید او را این راهیست راست ٥١ پس چون دریافت عیسی از
ایشان کفر را گفت کیانند یاری دهندگان من بسوی خدا گفتند حواریون که مائیم
یاری دهندگان خدا ایمان آوردیم بخدا وگواه باش باینکه ما مسلمانانیم ٥٢ پروردگارا
ما ایمان آوردیم بانچه فرو فرستادی وپیروی نمودیم پیغمبر را پس بنویس ما را با شاهدان
٥٣ ومکر کردند ومکر کرد خدا وخدا بهترین مکر کنندگانست ٥٤ چون گفت
یعنی کفایت کننده مکر ان کفار اخدا
خدا ای عیسی بدرستیکه من فراگیرنده توام وبلند کننده توام بسوی خود وپاک کننده
توام از کسانی که کافر شدند وکردانندهام آنانرا که پیروی کردند ترا بالای آنان که
کافر شدند بسوی روز قیامت بعد از ان بسوی منست بازگشت شما پس حکم خواهم
کرد درمیان شما در آنچه بودید که دران اختلاف میکردید ٥٥ پس اما آنانکه کافر شده اند
پس عذاب میکنم ایشانرا عذاب سختی در دنیا وآخرت ونیست از برای ایشان هیچ یاوران
واما آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس تمام میدهم
بایشان مزدهای ایشانرا وخدا دوست نمیدارد ستمکارانرا ٥٧ آنکه میخوانیم
انرا بر تو از آیتهاست ویاداوری محکم ٥٨ بدرستیکه مثل عیسی نزد
خدا مانند مثل آدم است که آفرید او را از خاک بعد از ان گفت مر او را که بشو پس
شد ٥٩ این حقست از پروردگار تو پس مباش از شک آورندگان ٠

پس هرکه

فمن حاجك فيه من بعد ما جاءك من العلم فقل تعالوا ندع ابناءنا وابناءكم ونساءنا ونساءكم وانفسنا وانفسكم ثم نبتهل
فنجعل لعنت الله على الكاذبين ٦١ ان هذا لهو القصص الحق وما من اله الا الله وان الله لهو العزيز الحكيم ٦٢ فان تولوا فان الله
عليم بالمفسدين ٦٣ قل يا اهل الكتاب تعالوا الى كلمة سواء بيننا وبينكم الا نعبد الا الله ولا نشرك به شيئا ولا يتخذ بعضنا
بعضا اربابا من دون الله فان تولوا فقولوا اشهدوا بانا مسلمون ٦٤ يا اهل الكتاب لم تحاجون في ابرهيم وما انزلت التورية والانجيل

پس هرکه حجت بگیرد با تو در آن بعد از آنچه آمد تورا از علم پس بگو بیائید تا بخوانیم پسرانما
و پسرانتانرا و زنانمانرا و زنانتانرا و نفسها مانرا و نفسهاتانرا پس مباهله نمائیم
پس بگردانیم لعنت خدا بر دروغ گویان ٦١ بدرستي که این هرآینه آن قصهاي راست
است و نیست هیچ معبودی مگر الله و بدرستي که خدا هرآینه او عزیز حکیم است
٦٢ پس اگر روگردان شوند پس بدرستي که خدا داناست بفسادکنندگان ٦٣
بگو اي اهل کتاب بیائید بسوي کلمه که یکسانست میان ما و میان شما اینکه نپرستیم
مگر خدارا و شریك نگردانیم با او چیزیرا و فرانگیرد بعضي از ما بعض دیگررا خدایان
از غیر خدا پس اگر روگردان شوند پس بگوئید گواه باشید باینکه ما مسلمانانیم ٦٤
اي اهل کتاب چرا حجت میکنید باهم در ابرهیم و حال آنکه فرو فرستاده نشده توریة
و انجیل مگر بعد از او پس آیا نمي یابید بعقل ٦٥ آگاه باشید که شما آنانید
که حجت گرفتید در آنچه مر شمارا بآن دانشي بود پس چرا حجت میکنید در آنچه نیست
شمارا بآن هیچ دانشي و خدا مي داند و شما نمیدانید ٦٦ نبوده هرگز ابرهیم
یهودي و نه نصراني ولیکن بود مایل بحق مسلمان و نبود از شرك آورندگان ٦٧
بدرستي که سزاوارترین مردمان بابرهیم هرآینه آنان بودند که پیروي کردند اورا
و این پیغمبر و آنانکه ایمان آوردند و خدا یاور مؤمنانست ٦٨ دوست داشتند
طایفه از اهل کتاب که گمراه کنند شمارا و گمراه نمیکنند مگر نفسهاي خودرا و
نمي فهمند ٦٩ اي اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیتهاي خدا و حال آنکه شما گواهي
میدهید ٧٠ اي اهل کتاب چرا میپوشانید حق را بباطل و پنهان میدارید حق را
و حال آنکه شما میدانید ٧١ و گفتند طایفه از اهل کتاب که ایمان آرید بآنچه فرو
فرستاده شده بر آنانکه ایمان آوردند در اول روز و کافر شوید در آخرش شاید که
ایشان برگردند ٧٢ و ایمان میاورید مگر براي کسي که پیروي کرد دین شمارا بگو
بدرستي که هدایت هدایت خداست اینکه داده شود احدي مثل آنچه
داده شده اید یا حجت آورند شمارا نزد پروردگارشما بگو بدرستي
که فضل بدست خداست میدهد آنرا بهرکه میخواهد و خدا گشاده کار داناست
٧٣ مخصوص میکرداند برحمت خود هرکه را خواهد و خدا صاحب فضل بزرگست ٧٤

الا من بعده افلا تعقلون ٦٥
ها انتم هؤلاء حاججتم فيما لكم
به علم فلم تحاجون فيما ليس لكم
به علم والله يعلم وانتم لا تعلمون
٦٦ ما كان ابرهيم يهوديا ولا
نصرانيا ولكن كان حنيفا مسلما
وما كان من المشركين ٦٧ ان
اولى الناس بابرهيم للذين اتبعوه
وهذا النبي والذين امنوا والله
ولي المؤمنين ٦٨ ودت طائفة
من اهل الكتاب لو يضلونكم
وما يضلون الا انفسهم وما
يشعرون ٦٩ يا اهل الكتاب لم
تكفرون بايات الله وانتم تشهدون
٧٠ يا اهل الكتاب لم تلبسون
الحق بالباطل وتكتمون الحق
وانتم تعلمون ٧١ وقالت طائفة
من اهل الكتاب امنوا بالذي انزل
على الذين امنوا وجه النهار و
اكفروا اخره لعلهم يرجعون ٧٢
ولا تؤمنوا الا لمن تبع دينكم قل ان
الهدى هدى الله ان يؤتى احد
مثل ما اوتيتم او يحاجوكم عند ربكم
قل ان الفضل بيد الله يؤتيه من
يشاء والله واسع عليم ٧٣ يختص
برحمته من يشاء والله ذو الفضل
العظيم ٧٤

واز اهل

وَمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٧٥ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهِ وَاتَّقٰى
فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ٧٦ اِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا اُولٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ
وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ٧٧ وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا

هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ
عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
٧٨ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ
كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ
كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ٧٩ وَلَا يَأْمُرَكُمْ
اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰئِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ اَرْبَابًا
اَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
٨٠ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا
اٰتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ
رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ اَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ
عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِي قَالُوا اَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَاَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ
٨١ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ٨٢ اَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ
يَبْغُونَ وَلَهُ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَاِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ٨٣ قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا
اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ عَلٰى اِبْرٰهِيمَ وَ
اِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ
وَمَا اُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَالنَّبِيُّونَ
مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ٨٤

واز اهل كتاب كسي است كه اكر امين سازي اورا بقنطاري ادا ميكند انرا بسوي تو واز
ايشان كسي است كه اكر امين سازي اورا بديناري نميرساند انرا بسوي تو مكر مادام
كه باشي براو ايستاده ان بسبب اينست كه ايشان كفتند كه نيست بر ما در اميها
راهي وميكويند برخدا دروغ را وحال انكه ايشان ميدانند ٧٥ اري كسي كه وفا
كرد بعهدش وپرهيزكاري كرد پس بدرستي كه خدا دوست ميدارد پرهيزكارانرا ٧٦
بدرستي كه انان كه ميخرند بعهد خدا وسوكندهاي خودرا بهاي اندك اين كروه
نيست بهره مرايشانرا در اخرت وسخن نكويد با ايشان خدا ونظر نكند بسوي ايشان
در روز قيامت وپاك نكرداند ايشانرا واز براي ايشان است عذاب دردناك ٧٧ و
بدرستي كه از ايشان هر اينه فرقه اند كه درمي پيچند زبانهاي خودرا بكتاب تا بر پندارند
انرا از كتاب وحال انكه نيست ان از كتاب وميكويند ان از نزد خدا است ونيست ان
از نزد خدا وميكويند بر خدا دروغ را وحال انكه ايشان ميدانند ٧٨ نباشد سزا
واز براي انساني كه بدهد اورا خدا كتاب وحكمت وپيغمبري پس بكويد بمردمان
كه باشيد بندكان براي من از غير خدا وليكن باشيد ربانيان بسبب بودنتان
انكه تعليم دهيد كتابرا وبسبب بودنتان انكه بخوانيد ٧٩ ونميفرمايد شمارا
كه بكيريد فرشتكان وپيغمبرانرا پروردكاران ايا امر ميفرمايد شمارا بكفر بعد از انكه
شما مسلمانانيد ٨٠ ووقتي را كه كرفت خدا پيمان از پيغمبران كه انچه دادم شمارا از
كتاب وحكمت پس بيايد شمارا پيغمبري تصديق كننده مر انچه را با شما است هر اينه
ايمان خواهيد اورد البته باو وهر اينه ياري خواهيد نمود البته اورا كفت ايا اقرار
كرديد وفرا كرفتيد برين پيمان مرا كفتند اقرار نموديم كفت پس كواه باشيد ومن با شما
از كواهانم ٨١ پس هركه بركشت بعد از ان پس اين كروه ايشانند نافرمانبرداران ٨٢
ايا پس غير دين خدارا ميطلبند وحال انكه مر اورا كردن نهاده است هركه در اسمانها
وزمين است خواه وناخواه وبسوي او بر كردانيده ميشوند ٨٣ بكو كه ايمان اورديم بخدا
وانچه فرو فرستاده شد بر ما وانچه فرستاده شد بر ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب
وفرزندان يعقوب وانچه داده شد موسي وعيسي وپيغمبرانرا از پروردكار
ايشان جدائي نميافكنيم ميان هيچيك از ايشان وما مر اورا كردن نهندكانيم ٨٤

وكسيكه

ومن يبتغ غير الاسلام دينا فلن يقبل منه وهو في الاخرة من الخاسرين ٨٥ كيف يهدي الله قوما كفروا بعد ايمانهم وشهدوا
ان الرسول حق وجاءهم البينات والله لا يهدي القوم الظالمين ٨٦ اولئك جزاؤهم ان عليهم لعنة الله والملئكة والناس
اجمعين ٨٧ خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون ٨٨ الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان الله غفور رحيم
٨٩ ان الذين كفروا بعد ايمانهم ثم ازدادوا كفرا لن تقبل توبتهم واولئك هم الضالون ٩٠ ان الذين كفروا وماتوا وهم كفار

ثم ازدادوا كفرا

وكسي كه ميطلبد غير اسلام ديني را پس هرگز قبول كرده نميشود از او و او در اخرت از زيان
كارانست ٨٥ چگونه هدايت مينمايد خدا گروهي را كه كافر شدند بعد از ايمانشان
وگواهي داده بودند كه پيغمبر حق است وامد ايشانرا معجزات روشن وخدا هدايت نميكند
گروه ستمكارانرا ٨٦ اين گروه سزاي ايشان اينست كه برايشانست لعنت خدا و
فرشتگان ومردمان همگي ٨٧ جاويدانيانند دران تخفيف داده نميشود از ايشان عذاب
ونه ايشان مهلت داده خواهند شد ٨٨ مگر انانكه توبه كردند از بعد ان وبصلاح
امدند پس بدرستي كه خدا امرزنده مهربانست ٨٩ بدرستي كه انانكه كافر
شدند بعد از ايمانشان پس افزودند در كفر هرگز قبول كرده نميشود توبه ايشان واين
گروه ايشانند گمراهان ٩٠ بدرستي كه انان كه كافر شدند ومردند وحال انكه
ايشان كافر بودند پس قبول كرده نميشود از هيچيك ايشان بقدر پري زمين از طلا
واگرچه فدا دهند بان اين گروه مر ايشانراست عذابي دردناك ونيست مر ايشانرا هيچ
ياوران ٩١ هرگز نيابيد نيكي را تا انكه انفاق كنيد از انچه دوست ميداريد وانچه
نفقه ميكنيد از هرچيزي پس بدرستي كه خدا بان داناست ٩٢ هر خوردني بود
حلال براي فرزندان يعقوب مگر انچه حرام كرده بود يعقوب بر نفس خود پيش از انكه فرو
فرستاده شود توريه بگو پس بياوريد توريه را پس بخوانيد انرا اگر هستيد راستگويان
٩٣ پس هركه افترا كند بر خدا دروغ را بعد از اين پس انگروه ايشانند ستمكاران ٩٤
بگو راست گفت خدا پس پيروي كنيد ملة ابرهيم را در حالتي كه گرديده بود از باطل و
نبود از شرك اورندگان ٩٥ بدرستي كه اول خانه كه نهاده شد براي مردمان آنخانه ايست
كه بمكه است در حالتي كه مباركست وراهنما براي عالميان است ٩٦ درانست ايتهاي روشن
مقام ابرهيم وهركه درايد دران باشد ايمن وبراي خداست بر مردمان طواف انخانه هركه
استطاعت دارد بسوي ان راه را وكسي كه كافر شد پس بدرستي كه خدا بي نيازست
از عالميان بگو اي اهل كتاب چرا كافر ميشويد باايتهاي خدا وخدا گواهست بانچه
ميكنيد ٩٧ بگو اي اهل كتاب چرا باز ميداريد از راه خدا كسي را كه ايمان اورده ميجوئيد انرا
كج وحال انكه شما گواهانيد ونيست خدا غافل از انچه ميكنيد ٩٨ اي انكساني
كه ايمان اورده اند اگر فرمان بريد گروهي را از انانكه داده شده اند كتاب را بر ميگردانند

فلن يقبل من احدهم ملء الارض
ذهبا ولو افتدى به اولئك
لهم عذاب اليم وما لهم من ناصرين
٩١ لن تنالوا البر حتى تنفقوا مما
تحبون وما تنفقوا من شيء فان الله
به عليم ٩٢ كل الطعام كان حلا
لبني اسرائيل الا ما حرم اسرائيل
على نفسه من قبل ان تنزل التورية
قل فاتوا بالتورية فاتلوها ان كنتم
صدقين ٩٣ فمن افترى على الله
الكذب من بعد ذلك فاولئك
هم الظالمون ٩٤ قل صدق الله فا
تبعوا ملة ابرهيم حنيفا وما كان من
المشركين ٩٥ ان اول بيت وضع
للناس للذي ببكة مباركا وهدى
للعالمين ٩٦ فيه ايات بينات مقام
ابرهيم ومن دخله كان امنا ولله على
الناس حج البيت من استطاع اليه
سبيلا ومن كفر فان الله غني عن
العالمين قل يا اهل الكتاب لم
تكفرون بايات الله والله شهيد على
ما تعملون ٩٧ قل يا اهل الكتاب لم
تصدون عن سبيل الله من امن
تبغونها عوجا وانتم شهداء وما
الله بغافل عما تعملون ٩٨ يا ايها الذين
امنوا ان تطيعوا فريقا من الذين
اوتوا الكتاب يردوكم

شما را

بَعْدَ اِیمانِکُمْ کافِرِینَ ۹۹ وَکَیْفَ تَکْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلی عَلَیْکُمْ آیاتُ اللّٰهِ وَفِیکُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ یَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِیَ اِلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ ۱۰۰
یا اَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقاتِهِ وَلا تَمُوتُنَّ اِلّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۱۰۱ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِیعاً وَلا تَفَرَّقُوا وَاذْکُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ اِذْ
کُنْتُمْ اَعْداءً فَاَلَّفَ بَیْنَ قُلُوبِکُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ اِخْواناً وَکُنْتُمْ عَلی شَفا حُفْرَةٍ مِنَ النّارِ فَاَنْقَذَکُمْ مِنْها کَذٰلِکَ یُبَیِّنُ اللّٰهُ لَکُمْ آیاتِهِ لَعَلَّکُمْ
تَهْتَدُونَ ۱۰۲ وَلْتَکُنْ مِنْکُمْ اُمَّةٌ یَدْعُونَ اِلَی الْخَیْرِ وَیَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَیَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَاُولٰئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۱۰۳ وَلا تَکُونُوا کَالَّذِینَ تَفَرَّقُوا

وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ ما جاءَهُمُ
الْبَیِّناتُ وَاُولٰئِکَ لَهُمْ عَذابٌ عَظِیمٌ
۱۰۴ یَوْمَ تَبْیَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ
فَاَمَّا الَّذِینَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَکَفَرْتُمْ
بَعْدَ اِیمانِکُمْ فَذُوقُوا الْعَذابَ بِما
کُنْتُمْ تَکْفُرُونَ ۱۰۵ وَاَمَّا الَّذِینَ
ابْیَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِی رَحْمَةِ اللّٰهِ
هُمْ فِیها خالِدُونَ ۱۰۶ تِلْکَ آیاتُ اللّٰهِ
نَتْلُوها عَلَیْکَ بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ
یُرِیدُ ظُلْماً لِلْعالَمِینَ ۱۰۷ وَلِلّٰهِ ما
فِی السَّمٰواتِ وَما فِی الْاَرْضِ وَاِلَی اللّٰهِ
تُرْجَعُ الْاُمُورُ ۱۰۸ کُنْتُمْ خَیْرَ اُمَّةٍ
اُخْرِجَتْ لِلنّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَلَوْ آمَنَ اَهْلُ الْکِتابِ لَکانَ خَیْراً
لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَاَکْثَرُهُمُ الْفاسِقُونَ
لَنْ یَضُرُّوکُمْ اِلّا اَذیً وَاِنْ یُقاتِلُوکُمْ
یُوَلُّوکُمُ الْاَدْبارَ ثُمَّ لا یُنْصَرُونَ ۱۱۰
ضُرِبَتْ عَلَیْهِمُ الذِّلَّةُ اَیْنَ ما ثُقِفُوا
اِلّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِنَ النّاسِ
وَباؤُا بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ
عَلَیْهِمُ الْمَسْکَنَةُ ذٰلِکَ بِاَنَّهُمْ کانُوا
یَکْفُرُونَ بِآیاتِ اللّٰهِ وَیَقْتُلُونَ
الْاَنْبِیاءَ بِغَیْرِ حَقٍّ ذٰلِکَ بِما عَصَوْا
وَکانُوا یَعْتَدُونَ ۱۱۱

شما را بعد از ایمان آوردن شما کافران ۹۹ وچگونه کافر میشوید وحال آنکه شما خوانده
میشود بر شما آیتهای خدا ودر میان شماست پیغمبر او وکسی که چنگ درزند بدین خدا
پس بتحقیق که هدایت یافته شده براه راست ۱۰۰ ای آنانکه ایمان آورده اند بپرهیزید
از خدا حق پرهیزکاریش ونمیرید زنهار مگر وحال آنکه شما مسلمانان باشید ۱۰۱ و
چنگ درزنید بریسمان خدا همگی ومتفرق مشوید ویاد کنید نعمت خدا را بر خودان
هنگام که بودید شما دشمنان پس الفت داد میان دلهای شما پس گردیدید بنعمت
او برادران وبودید بر کنار گوی از آتش پس نجات داد شما را از آن همچنین بیان میکند خدا
برای شما نشانهای خود را شاید شما هدایت یابید ۱۰۲ و باید که باشند از شما
گروهی که بخوانند بسوی خوبی وامر فرمایند بمعروف ونهی فرمایند از منکر واین گروه
ایشانند رستکاران ۱۰۳ ومباشید مانند آنانکه جدا شدند واختلاف کردند
بعد از آنکه آمد ایشانرا معجزهای روشن واین گروه برای ایشانست عذابی عظیم ۱۰۴
روزی که سفید شود روهائی وسیاه گردد روهائی پس اما آنانکه سیاه شد روهای
ایشان آیا کافر شدید بعد از ایمانتان پس بچشید عذابرا بسبب آنچه بودید که
که کافر شدید ۱۰۵ واما آنانکه سفید شد روهای ایشان پس در رحمت خدا اند
ایشان در آن جاودانیانند ۱۰۶ این آیتهای کتاب خداست میخوانیم آنها را بر تو بحق
ونیست خدا که اراده کند ظلمی را برای عالمیان ۱۰۷ ومر خدا راست هرچه در آسمانها
وهرچه در زمین است وبسوی خدا برگردانیده میشود امرها ۱۰۸ هستید بهترین امتی
که بیرون آورده شده از برای مردمان امر میفرمائید مردمانرا به نیکی ونهی میفرمائید ایشانرا
از بدی وایمان می آورید بخدا واگر ایمان آورند اهل کتاب از یهود ونصاری هر آینه بود بهتر
برای ایشان از ایشان مؤمنانند وبیشترین ایشان فاسقانند ۱۰۹ هیچ ضرر نمیرسانند
شما را مگر اذیتی واگر کارزار کنند با شما میگردانند بشما پشتها را پس یاری کرده نشوند
۱۱۰ زده شده آسیب بر ایشان خواری هرکجا یافت شوند مگر بعهدی از خدا ومیثاقی از مردمان
وبازگشتند بغضبی از خدا وزده شده بر ایشان تنگدستی این بسبب آنست که ایشان بودند
که کافر میشدند بآیتهای خدا ومیکشتند پیغمبرانرا بغیر حق این بسبب
آنست که عصیان ورزیدند وبودند که از حد درمیگذشتند ۱۱۱

بستند

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ١١٢ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ١١٣ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ١١٤
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ١١٥ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَٰذِهِ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١١٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

نيستند (يكسان) از اهل كتاب كروهي اند ثابت قدم كه ميخوانند ايتهاي خدا را وحال انكه ايشان سجده
ميكنند ١١٢ ايمان مي اورند بخدا و روز اخر و امر ميفرمايند به نيكي و نهي مينمايند از بدي
و ميشتابند در نيكيها و اين كروه از شايستكانند ١١٣ وانچه مي كنند از نيكوئي پس هركز
ناسپاسي كرده نميشوند انرا و خدا داناست بپرهيزكاران ١١٤ بدرستي كه انانكه كافر شدند
كفايت نميكند از ايشان مالهاي ايشان ونه فرزندان ايشان از خدا چيزيرا واين كروه
اصحاب اتش اند ايشانند دران هميشكيان ١١٥ مثل انچه نفقه ميكنند در اين زندكاني دنيا
مانند مثل باديست كه دران سرماي سختست كه رسيده باشد بكشت زار كروهي كه
ستم كرده اند بر نفسهاي خود پس تباه كند انرا وستم نكرده ايشانرا خدا وليكن خودهاشان
ستم ميكنند ١١٦ اي كروهي كه ايمان اورده اند فرامكيريد همراز از غيرتان كه تقصير
نميكنند با شما در فساد دوست داشتند رنج يافتن شما را بتحقيق كه اشكار شده
دشمني از دهنهاي ايشان وانچه پنهان ميدارد سينهاي ايشان بزركتر است بتحقيق كه
روشن كردانيديم براي شما ايتها را اكر هستيد كه بفهميد ١١٧ اكاه باشيد كه
شما انهائيد كه دوست ميداريد ايشانرا و دوست نميدارند شما را وحال
انكه ايمان مي اوريد بكتاب همه اش وهركاه برخوردند بشما كفتند ايمان اورديم و چون
خلوت كردند كزيدند بر شما انكشتانرا از خشم بكو كه بميريد بخشم خود بدرستي كه خدا
داناست بانچه در سينهاست ١١٨ اكر برسد شما را خوبي بد مي ايد ايشانرا و اكر برسد شما
را بدي شاد ميشوند بان و اكر صبر كنيد و بپرهيزيد ضرر نميرساند بشما مكر ايشان
چيزي بدرستي كه خدا بانچه ميكنند فراكيرنده است ١١٩ وهنكامي را كه بيرون رفتي
بامداد از اهل خود جا ميدادي مومنانرا در جاها براي كارزار و خدا شنواي داناست
١٢٠ انكاه كه قصد كردند دو كروه از شما اينكه بد دلي كنند و خدا است ياورشان
و بر خدا پس بايد كه توكل كنند مومنان ١٢١ وبتحقيق كه ياري كرد شما را خدا در بدر وحال
انكه شما بوديد ذليلان پس بپرهيزيد از خدا شايد شما شكر كنيد ١٢٢ هنكامي كه مي
كفتي مر مومنانرا كه ايا هركز كفايت نميكند شما را اينكه امداد كند شما را پروردكار
شما به سه هزار از فرشتكان فرو فرستاده شدها ١٢٣ اري اكر صبر كنيد و بپرهيزيد و بيايند
شما را از همين ساعتشان اين مدد كند شما را پروردكار شما به پنج هزار از فرشتكان نشان كنندكان (دشمنان)
١٢٤

آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ
وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ١١٧
هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ
وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ
قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ
الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١١٨
إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ
تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا
وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ
اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ١١٩ وَإِذْ غَدَوْتَ
مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٢٠ إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ
مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١٢١ وَلَقَدْ
نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَا
تَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٢٢ إِذْ
تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ
يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ ١٢٣ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا
وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَٰذَا
يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ١٢٤

وَمَا جَعَلَهُ اللهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ١٢٥ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَوْ يَكْبِتَهُمْ
فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ١٢٦ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ١٢٧ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ حزب
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٢٨ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوا اَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ١٢٩
وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ١٣٠ وَاَطِيعُوا اللهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٣١ وَسَارِعُوا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوَاتُ

وَالْاَرْضُ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ١٣٢ الَّذِينَ
يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ
الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ١٣٣ وَالَّذِينَ اِذَا فَعَلُوا
فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللهَ
فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ اِلَّا اللهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلٰى
مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ١٣٤ اُولٰئِكَ
جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ١٣٥
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا
فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ١٣٦ هٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ١٣٧
وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ
اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ١٣٨ اِنْ يَمْسَسْكُمْ
قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ
الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ
اللهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ
وَاللهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ١٣٩ وَلِيُمَحِّصَ
اللهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ١٤٠
اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَعْلَمِ اللهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ١٤١

ونكردانيد آنرا خدا مكر بجهت بشارت براي شما وازبراي آنكه آرام كيرد دلهاي شما
بآن ونيست نصرت مكر ازنزد خداي عزيز حكيم ١٢٥ تا قطع كند پارهٔ را
ازآنانكه كافر شده اند يانكونسار كرداند ايشانرا پس بركردند نا اميدان ١٢٦
نيست مر ترا از اين امر چيزي يا رجوع ميكند بر ايشان بآمرزش يا عذاب ميكند
ايشانرا پس بدرستي كه ايشان ستمكارانند ١٢٧ ومر خدا راست هرچه در آسمانها
وهرچه در زمين است مي آمرزد هركه را خواهد وعذاب ميكند هركه را خواهد وخدا
آمرزنده ايست مهربان ١٢٨ اي آن كروهي كه ايمان آورده اند مخوريد سود را از زياد
برهم افزوده وبپرهيزيد از خدا شايد كه شما رستكار شويد ١٢٩ وبپرهيزيد از آتشي
كه آماده شده براي كافران ١٣٠ وفرمان بريد خدا را وپيغمبر را شايد شما رحم كرده
شويد ١٣١ وبشتابيد بسوي آمرزشي از پروردكار خود وبهشتي كه پهناي آن آسمانها
وزمين است كه آماده شده براي پرهيزكاران ١٣٢ آنكساني كه صدقه ميكنند در خوشي
وناخوشي وفرو خورندكان خشم ودركذرندكان از مردم وخدا دوست ميدارد نيكو
كارانرا ١٣٣ وآنانكه هركاه كردند ناشايستي يا ستم كردند خودهاشانرا ياد كردند
خدا را پس استغفار كردند براي كناهان خود وكيست كه بيامرزد كناهانرا جز خدا
واصرار نورزيدند برآنچه كردند وحال آنكه ايشان ميدانند ١٣٤ اين كروه مزدشان
آمرزشي است از پروردكار ايشان وبهشتهائي كه ميرود از زير آنها نهرها جاويدانند
در آنها ونيكوست مزد اين عمل كنندكان ١٣٥ بتحقيق كه كذشته پيش از شما شريعتها
پس سير كنيد در زمين پس بربينيد چكونه بوده آخر كار تكذيب كنندكان ١٣٦ اين
بيانيست از براي مردم وهدايت وپنديست براي پرهيزكاران ١٣٧ وسست مشويد
وغمكين مكرديد وحال آنكه شما بلندترانيد اكر باشيد مؤمنان ١٣٨ اكر برسد بشما
جراحتي بتحقيق كه رسيد آنقوم را جراحتي مثل آن واين روزها ميكردانيمشان ميانهٔ مردم
وازبراي آنكه معلوم نمايد خدا آنكساني را كه ايمان آورده اند وبكيرد از شما كواهان وخدا
دوست نميدارد ستمكارانرا ١٣٩ وازبراي آنكه خالص كرداند خدا آناني را كه ايمان
آورده اند ونابود كرداند كافرانرا ١٤٠ آيا پنداشتيد كه داخل ميشويد در بهشت وحال آنكه
ندانسته باشد خدا آناني را كه جهاد كرده اند از شما وبداند صبر كنندكانرا ١٤١

پس بتحقيق

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۱۴۲ وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
اَفَاِنْ مَاتَ اَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللهُ الشَّاكِرِينَ ۱۴۳
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ۱۴۴ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا اَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا

وبتحقیق که بودید شما که آرزو میکردید مرگ را پیش از آنکه برخورید بآن پس بتحقیق که
دیدید آنرا وحال آنکه شما نظر میکردید ۱۴۲ ونیست محمد مگر پیغمبر بتحقیق که گذشته
اند پیش از وی پیغمبران آیا پس اگر مرده بود یا کشته شده بود برمیگشتید بر پاشنهای
خود وکسی که برگردد بر دو پاشنهٔ خود پس ضرر نرساند بخدا چیزی را وبزودی مزد
میدهد خدا شکر گذارانرا ۱۴۳ ونبوده هیچ نفسی را اینکه بمیرد مگر بفرمان خدا
نوشتن مدت معین وکسی که میخواهد ثواب دنیا را میدهیم اورا از آن وکسی که میخواهد
ثواب آخرترا میدهیم اورا از آن وزود باشد که مزد دهیم شکرگذارانرا ۱۴۴ وبسا از پیغمبر
که جنگ کردند با او خداشناسان پس سست نشدند برای آنچه که رسید ایشانرا
در راه خدا وناتوان نشدند وفروتنی نکردند وخدا دوست میدارد صبرکنندگانرا ۱۴۵
ونبود گفتار ایشان مگر آنکه گفتند پروردگارا بیامرز برای ما گناهان مارا واز حد
درگذشتن مارا در کار خود وثابت کردان قدمهای مارا ویاری ده مارا بر گروه کافران
۱۴۶ پس داد ایشانرا خدا ثواب دنیا ونیکوئی ثواب آخرت وخدا دوست میدارد نیکو
کارانرا ۱۴۷ ای آن گروهی که ایمان آورده اند اگر فرمان برید آنانرا که کافر شده اند
برمیگردانند شمارا بر پاشنه هاتان پس برمیگردید زیانکاران ۱۴۸ بلکه خدا
یاور شماست واو بهترین یاری کنندگان است ۱۴۹ بزودی می اندازیم در دلهای
آنانکه کافر شدند ترس را بسبب آنچه شریک گردانیدند بخدا آنچه را که نفرستاده
بآن حجتی را وجایگاه ایشان دوزخست وبداست قرارگاه ستمکاران ۱۵۰ وبتحقیق
که راست کرد با شما خدا وعده خود را وقتی که باستیصال میکشتید مشرکانرا باذن او
تا آنگاه که بددل گشتید ومنازعه کردید در امر وعصیان کردید از بعد آنچه نمود
بشما آنچه را دوست میداشتید از شما کیست که میخواهد دنیارا واز شما کیست
که میخواهد آخرترا پس برگردانید شمارا از ایشان تا بیازماید شمارا وهر آینه بتحقیق
که عفو کرد از شما وخدا صاحب فضل است بر مؤمنان ۱۵۱ چون دور میرفتند
ونمی ایستادند بر احدی ورسول میخواند شمارا در آخر شما پس سزا
داد شمارا غمی بغمی تا اینکه اندوهگین نشوید بر آنچه فوت
شده از شما ونه آنچه رسیده بشما وخدا آگاهست بآنچه میکنید ۱۵۲

اسْتَكَانُوا وَاللهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ
۱۴۵ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا
رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا
فِي اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۱۴۶ فَآتَا
هُمُ اللهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ
الْآخِرَةِ وَاللهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۱۴۷
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ
كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى اَعْقَابِكُمْ
فَتَنْقَلِبُوا
خَاسِرِينَ ۱۴۸ بَلِ اللهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ
خَيْرُ النَّاصِرِينَ ۱۴۹ سَنُلْقِي فِي
قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا اَشْرَكُوا
بِاللهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَاْوَاهُمُ
النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ۱۵۰
وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللهُ وَعْدَهُ اِذْ تَحُسُّونَهُمْ
بِاِذْنِهِ حَتَّى اِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ
فِي الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا اَرَاكُمْ
مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللهُ
ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۱۵۱ اِذْ تُصْعِدُونَ
وَلَا تَلْوُونَ عَلَى اَحَدٍ وَالرَّسُولُ
يَدْعُوكُمْ فِي اُخْرَاكُمْ فَاَثَابَكُمْ غَمًّا
بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا
مَا اَصَابَكُمْ وَاللهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۱۵۲

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ
يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ
مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۱۵۲ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ

عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۱۵۳
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا
فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا
عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ
ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
۱۵۴ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ
مِمَّا يَجْمَعُونَ ۱۵۵ وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ
قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ۱۵۶ فَبِمَا
رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ
فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ
فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ۱۵۷ إِنْ
يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ
يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ
مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ۱۵۸ وَمَا كَانَ
لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ
بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى
كُلُّ نَفْسٍ

پس فرو فرستاد بر شما بعد از غم ایمنی پینکی را که فرو میگرفت طایفه از شما را و
طایفه بتحقیق که بغم افکنده بود ایشانرا نفسهای ایشان گمان میبردند بخدا غیر حق را
گمان جاهلیت میگفتند آیا باشد ما را از امر هیچ چیزی بگو بدرستی که امر همه اش
مر خدا راست پنهان میکنند در نفسهای خود چیزیرا که اشکار نمیکنند برای
تو میگویند اگر بودی برای ما از امر چیزی کشته نمیشدیم اینجا بگو اگر میبودید در
خانهای خود هر اینه بیرون میامدند انانکه نوشته شده بود برایشان کشته شدن
بسوی خوابگاهای خود و تا انکه ازمایش کند خدا انچه را که در سینهای شماست
و تا خالص کند انچه را در دلهای شماست و خدا داناست بانچه در سینهاست
۱۵۲ بدرستی که انانکه پشت کردند از شما در روزی که بهم رسیدند ان دو
گروه جز این نیست که لغزانید ایشانرا شیطان بسبب بعض انچه کسب کرده اند
و هر اینه بتحقیق در گذشت خدا از ایشان بدرستی که خدا امرزگار بردبار است بود
۱۵۳ ای انانکه ایمان اورده اند مباشید مانند انانکه کافر شده اند و
گفتند مر برادران خود را هرگاه رفتند در زمین یا بودند جهاد کنندگان
اگر بودند نزد ما نمی مردند و نه کشته میشدند تا انکه بگرداند خدا انرا حسرتی
در دلهای ایشان و خدا زنده میکند و میمیراند و خدا بانچه میکنید بیناست
۱۵۴ والبته اگر کشته شدید در راه خدا یا مردید هر اینه امرزشی از نزد خدا و
رحمتی بهتر است از انچه جمع میکنید ۱۵۵ و البته اگر مردید یا کشته شدید
هر اینه بسوی خدا محشور میشوید ۱۵۶ اپس بسبب رحمتی از خدا نرمی کردی برای
ایشان و اگر بودی بدخوئی سخت دل هر اینه پراکنده میگشتند از دور تو پس
در گذر از ایشان و استغفار کن برای ایشان و مشورت نما ایشانرا در کار پس
چون عزم کردی پس توکل نما بر خدا بدرستی که خدا دوست میدارد توکل
کنندگانرا ۱۵۷ اگر یاری دهد شما را خدا پس نباشد غلبه کننده مر شما را
و اگر خوار کند شما را پس کیست که مدد کند شما را از بعد او و بر خدا باید توکل
کنند مؤمنان ۱۵۸ و نباشد هیچ پیغمبر را انکه خیانت کند و کسی که خیانت
کند بیاید بانچه خیانت کرده در روز قیامت پس تمام داده میشود هر نفسی

ما كسبت وهم لا يظلمون ١٥٩ افمن اتبع رضوان الله كمن باء بسخط من الله ومأويه جهنم وبئس المصير ١٦٠ هم درجات عند الله
والله بصير بما يعملون ١٦١ لقد من الله على المؤمنين اذ بعث فيهم رسولا من انفسهم يتلوا عليهم اياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب
والحكمة وان كانوا من قبل لفي ضلال مبين ١٦٢ اولما اصابتكم مصيبة قد اصبتم مثليها قلتم انى هذا قل هو من عند
انفسكم ان الله على كل شيء قدير ١٦٣ وما اصابكم يوم التقى الجمعان فباذن الله وليعلم المؤمنين ١٦٤ وليعلم الذين نافقوا

انچه را کسب کرده وایشان ستم کرده نشوند ١٥٩ آیا پس کسی که پیروی کرد خوشنودی
خدا را مانند کسی است که بازکشته بخشمی از خدا وجایکاه او دوزخ است وبد
جای بازکشتی است ١٦٠ ایشان مرتبها اند نزد خدا وخدا بیناست بانچه میکنند
١٦١ هر اینه بتحقیق که منت نهاد خدا بر مومنان انکاه که برانکیخت در میان
ایشان پیغمبری از خودهاشان که میخواند برایشان ایتهای او را وپاکیزه میکند
ایشانرا ومی اموزد بایشان کتاب وحکمت را واکرچه بودند پیش ازاین هر اینه در
ضلالتی هویدا ١٦٢ آیا وچون رسید بشما بلائی بتحقیق که رسانده بودید شما دو
مثل انرا کفتید از کجا این رسیده بکو ان از نزد نفسهای شما بود بدرستی که خدا بر
هر چیزی تواناست ١٦٣ وانچه رسیده بشما در روزی که بهم رسیدند ان دو
کروه پس بفرمان خدا بود وتا بداند مومنانرا ١٦٤ وتا بداند انانرا که نفاق ورزیدند
وکفته شد مر ایشانرا که بیایید کارزار کنید در راه خدا یا دفع کنید کفتند اکر
میدانستیم کارزار را هر اینه پیروی میکردیم شمارا ایشان مر کفر را در این روز نزدیکتر
بودند از ایشان مر ایمانرا میکویند بدهانهای خود انچه را نیست در دلهای ایشان
وخدا داناتر است بانچه پنهان میدارند ١٦٥ انانکه کفتند در حق برادران خود
وحال انکه نشسته بودند اکر فرمان بردندی مارا کشته نشدندی بکو پس دفع کنید
از نفسهای خود مرک را اکر هستید راست کویان ١٦٦ ومپندار البته انانرا که
کشته شدند در راه خدا مردکان بلکه زنده کانند نزد پروردکار خود که روزی
داده میشوند در حالتی که شادمانند بانچه داده ایشانرا خدا از فضل خود وخوشحال میشوند ١٦٧
بجهت انکسانی که ملحق نشده اند بایشان از پس ایشان اینکه نیست ترسی برایشان
ونه ایشان اندوهکین میشوند ١٦٨ مسرور میشوند بنعمتی از خدا وفضلی واینکه خدا
ضایع نمیکند مزد مومنانرا ١٦٩ انانکه اجابت کردند مر خدا ورسول را بعد از انکه
رسیده بود ایشانرا جراحت از برای انانکه نیکوئی کردند از ایشان وپرهیزکاری
نمودند مزد بزرکیست ١٧٠ انانی که کفتند مر ایشانرا مردم که بدرستی که
مردم بتحقیق که جمعیت کرده اند برای شما پس بترسید شما از ایشان پس افزود
ایشانرا ایمان وکفتند بس است مارا خدا ونیکو وکیلی است ١٧١

وقيل لهم تعالوا قاتلوا في سبيل الله
او ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا لا
تبعناكم هم للكفر يومئذ اقرب
منهم للايمان يقولون بافواههم
ما ليس في قلوبهم والله اعلم بما يكتمون
١٦٥ الذين قالوا لاخوانهم وقعدوا
لو اطاعونا ما قتلوا قل فادرؤا عن
انفسكم الموت ان كنتم صادقين
١٦٦ ولا تحسبن الذين قتلوا في
سبيل الله امواتا بل احياء عند
ربهم يرزقون ١٦٧ فرحين بما
اتيهم الله من فضله ويستبشرون
بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم
الا خوف عليهم ولا هم يحزنون ١٦٨
يستبشرون بنعمة من الله وفضل
وان الله لا يضيع اجر المؤمنين
١٦٩ الذين استجابوا لله والرسول
من بعد ما اصابهم القرح للذين
احسنوا منهم واتقوا اجر عظيم
١٧٠ الذين قال لهم الناس ان
الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم
فزادهم ايمانا وقالوا حسبنا الله
ونعم الوكيل ١٧١

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ١٧٢ إِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ
أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ١٧٣ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا
يُرِيدُ اللّٰهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٧٤ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٥ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ١٧٦
مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ
مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ
مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِي مِنْ
رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا
فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ١٧٧ وَلَا يَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللّٰهُ مِنْ
فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ
سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
١٧٨ لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِينَ
قَالُوا إِنَّ اللّٰهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ ١٧٩ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِلْعَبِيدِ ١٨٠ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللّٰهَ
عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ
حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ
النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ
قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ
فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
١٨١

پس باز گردیدند با نعمت عظیم از جانب خدا و فضلی نرسید ایشان را هیچ بدی و پیروی
کردند خوشنودی خدا را و خدا صاحب فضل عظیم است ١٧٢ جز این نیست
که این شیطانست که میترساند از مشرکین دوستان خود را پس مترسید از ایشان
و بترسید از من اگر هستید مؤمنان ١٧٣ و باید که اندوهگین نسازند تو را
آنانکه میشتابند در کفر بدرستی که ایشان هرگز ضرر نمیرسانند بخدا هیچ
ضرری میخواهد خدا اینکه قرار ندهد برای ایشان بهره در آخرت و برای
ایشانست عذابی عظیم ١٧٤ بدرستی که آنانکه خریدند کفر را با یمان ضرر
نمیرسانند خدا را هیچ ضرری و برای ایشانست عذابی دردناک ١٧٥ و باید که گمان
نبرند آنانکه کافر شده اند اینکه مهلت دادن ما ایشان را بهتر است برای نفسهای
ایشان بدرستی که جز این نیست که ما مهلت میدهیم ایشان را برای آنکه زیاده کنند
گناهان را و برای ایشانست عذابی خوار کننده ١٧٦ نیست خدا که واگذارد مؤمنان را
برآنچه شما بر آنید تا جدا سازد پلید را از پاکیزه و نباشد خدا که آگاه کرداند شما را
بر غیب ولیکن خدا بر میگزیند از پیغمبران خود هر که را خواهد پس ایمان آورید
بخدا و پیغمبران او و اگر ایمان آرید و پرهیزکاری کنید پس برای شماست مزدی
عظیم ١٧٧ و باید که گمان نبرند آنانکه بخیلی می نمایند بآنچه داده است ایشان را
خدا از فضل خود آنرا نیکوئی برای خود بلکه آن بد است برای ایشان زود باشد
که طوق کرده شوند آنچه را بخل ورزیده اند بآن در روز قیامت و مر خدا راست
میراث آسمانها و زمین و خدا بآنچه میکنید آگاه هست ١٧٨ هر آینه بتحقیق که
شنید خدا گفتار آنانرا که گفتند بدرستی که خدا فقیر است و مائیم بی نیازانیم
زود باشد که بنویسیم آنچه را گفته اند و کشتن ایشان پیغمبران را بنا حق و خواهیم
گفت بچشید عذاب سوزان را ١٧٩ این بسبب چیزیست که پیش فرستاد
دستهای شما و اینکه خدا نیست ستمکار مر بندگان را ١٨٠ آنانکه گفتند
بدرستی که خدا عهد کرده با ما اینکه ایمان نیاوریم به پیغمبری تا آنکه بیاورد ما را
بقربانی که بخورد آنرا آتش بگو بتحقیق که آمدند شما را پیغمبران پیش از من با معجزهای
روشن و بآنچه گفتید پس چرا کشتید ایشانرا اگر هستید راست گویان ١٨١

پس اگر دروغ

فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاۤؤُا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۱۸۲ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ
اُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۱۸۳ لَتُبْلَوُنَّ فِي
اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا اَذًى كَثِيرًا وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ ذٰلِكَ
مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ۱۸۴ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاۤءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا

بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ
۱۸۵ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
بِمَا اَتَوْا وَيُحِبُّونَ اَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ
يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ
الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۱۸۶
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَ
اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۸۷ اِنَّ فِي
خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيَاتٍ لِاُولِي الْاَلْبَابِ
۱۸۸ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا
وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ
فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ
فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۱۸۹ رَبَّنَا اِنَّكَ
مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهُ
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ اَنْصَارٍ ۱۹۰ رَبَّنَا
اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْاِيمَانِ
اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ
لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَ
تَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ۱۹۱ رَبَّنَا وَاٰتِنَا
مَا وَعَدْتَنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ
۱۹۲ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّي
لَا اُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
اَوْ اُنْثٰى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَاُخْرِجُوا

پس اگر دروغ گو شمردند تورا پس بتحقیق که دروغ گو شمرده اند پیغمبرانی پیش از تو که آمدند
با معجزهای روشن و نوشتها و کتاب روشن کننده ۱۸۲ هر نفسی چشنده مرگست و جز
این نیست که تمام داده میشوید مزدهای خود را در روز قیامت پس هر که دور کردانیده
شود از آتش و در آورده شود ببهشت پس بتحقیق رستگار شده و نیست زندگانی دنیا
مگر اسباب فریب ۱۸۳ البته امتحان کرده خواهید شد در مالهای خود و در نفسهای
خود والبته خواهید شنید از آنانکه داده شده اند کتاب را پیش از شما و از آنانی که مشرك
شده اند ناخوش بسیار را واگر صبر کنید و پرهیزکاری نمائید پس بدرستی که آن از
محکم کارها است ۱۸۴ و یاد کن هنگامی که گرفت خدا پیمان آنانرا که داده شده اند
کتاب را اینکه البته بیان کنند آنرا برای مردم و نپوشند آنرا پس انداختند آنرا در پس پشتهای
خود و فروختند آنرا ببهای اندکی پس بد چیزیست آنچه را میخرند ۱۸۵ مپندار البته
آنگروهی را که شاد میشوند بآنچه کرده اند و دوست دارند که ستوده شوند بآنچه
نکرده اند پس مپندار البته ایشانرا در مقام رستگاری از عذاب و برای ایشانست
عذاب دردناك ۱۸۶ و مر خدایراست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر هر چیزی
تواناست ۱۸۷ بدرستی که در آفرینش آسمانها و زمین و آمد شد شب و روز
هرآینه نشانهاست برای خداوندان عقلها ۱۸۸ آنانکه یاد میکنند خدا را ایستاده
و نشسته و بر پهلوهای خود و فکر میکنند در آفرینش آسمانها و زمین پروردگارما
نیافریدی این را باطل پاکی تراست پس نگاه دار ما را از عذاب دوزخ ۱۸۹ پروردگارما
بدرستی که تو هر که را در آوری در دوزخ پس بتحقیق که رسوا کرده او را و نیست برای
یا خوار کرده او را
ستمکاران هیچ مددکاری ۱۹۰ پروردگارما بدرستی که ما شنیدیم نداکننده
را که ندا میکرد برای ایمان باینکه ایمان بیاورید بپروردگار خود پس ایمان آوردیم
پروردگارما پس بیامرز برای ما گناهان ما را و محو کن از ما بدیهای ما را و
بمیران ما را با نیکوکاران ۱۹۱ پروردگارما و بده ما را آنچه وعده داده ما را بر
پیغمبران خود و رسوا مکن ما را در روز قیامت بدرستی که تو خلف نمیکنی وعده را
یا خوار
۱۹۲ پس اجابت کرد برای ایشان پروردگار ایشان که من ضایع نمیکنم کار کننده
از شما را از مرد یا زن بعضی از شما از بعضی اند پس آنانکه مهاجرت کردند و بیرون

کرده شدند

مِن دِيارِهِم وَأُوذُوا في سَبيلي وَقاتَلوا وَقُتِلوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنهُم سَيِّئاتِهِم وَلَأُدخِلَنَّهُم جَنّاتٍ تَجري مِن تَحتِهَا الأَنهارُ ثَوابًا مِن عِندِ اللَّهِ
وَاللَّهُ عِندَهُ حُسنُ الثَّوابِ ١٩٣ لا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذينَ كَفَروا فِي البِلادِ ١٩٤ مَتاعٌ قَليلٌ ثُمَّ مَأواهُم جَهَنَّمُ وَبِئسَ المِهادُ
١٩٥ لٰكِنِ الَّذينَ اتَّقَوا رَبَّهُم لَهُم جَنّاتٌ تَجري مِن تَحتِهَا الأَنهارُ خالِدينَ فيها نُزُلًا مِن عِندِ اللَّهِ وَما عِندَ اللَّهِ خَيرٌ لِلأَبرارِ
١٩٦ وَإِنَّ مِن أَهلِ الكِتابِ لَمَن يُؤمِنُ بِاللَّهِ وَما أُنزِلَ إِلَيكُم وَما أُنزِلَ إِلَيهِم خاشِعينَ لِلَّهِ لا يَشتَرونَ بِآياتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَليلًا أُولٰئِكَ
لَهُم أَجرُهُم عِندَ رَبِّهِم إِنَّ اللَّهَ
سَريعُ الحِسابِ ١٩٧ يا أَيُّهَا الَّذينَ
آمَنُوا اصبِروا وَصابِروا وَرابِطوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُم تُفلِحونَ ١٩٨

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

يا أَيُّهَا النّاسُ اتَّقوا رَبَّكُمُ الَّذي
خَلَقَكُم مِن نَفسٍ واحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنها زَوجَها وَبَثَّ مِنهُما رِجالًا
كَثيرًا وَنِساءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذي
تَساءَلونَ بِهِ وَالأَرحامَ إِنَّ اللَّهَ
كانَ عَلَيكُم رَقيبًا ١ وَآتُوا اليَتامىٰ
أَموالَهُم وَلا تَتَبَدَّلُوا الخَبيثَ
بِالطَّيِّبِ وَلا تَأكُلوا أَموالَهُم إِلىٰ
أَموالِكُم إِنَّهُ كانَ حوبًا كَبيرًا ٢
وَإِن خِفتُم أَلّا تُقسِطوا فِي اليَتامىٰ فَ
انكِحوا ما طابَ لَكُم مِنَ النِّساءِ مَثنىٰ
وَثُلاثَ وَرُباعَ فَإِن خِفتُم أَلّا
تَعدِلوا فَواحِدَةً أَو ما مَلَكَت

کرده شدند از دیارشان و رنجانیده شدند در راه من و کارزار کردند و کشته شدند
هر آینه محو کنم البته از ایشان بدیهای ایشان را و هر آینه داخل کنم ایشان را در بهشتهائی
که میرود از زیر آنها نهرها ثوابی از نزد خدا و خدا نزد اوست نیکوئی ثواب ۱۹۳
نفریبد ترا آمد و رفت آنانکه کافر شدند در شهرها ۱۹۴ این بهرهٔ اندکیست بعد
از این جایگاه ایشان دوزخست و بد قرارگاهیست ۱۹۵ لیکن آنانکه پرهیز
کردند از پروردگارشان برای ایشانست بهشتهائی که میرود از زیر آنها جویها
در حالتی که همیشه باشند در آن در حالتی که این ضیافتی است از جانب خدا
و آنچه نزد خداست بهتر است از برای نیکوکاران ۱۹۶ و بدرستی که بعضی
از اهل کتاب هر آینه کسی است که ایمان می‌آورد بخدا و بآنچه فرستاده شد
بسوی شما و آنچه فرستاده شده بسوی ایشان در حالتی که فروتنی نماینده اند
مر خدا را نمیفروشند آیتهای خدا را ببهای اندک این گروه از برای ایشانست
مزد ایشان نزد پروردگار ایشان بدرستی که خدا زود حسابست ۱۹۷ ای
گروهی که ایمان آورده اند صبر کنید و شکیبائی ورزید و آماده باشید برای
جهاد با کفار و بپرهیزید از خدا شاید که شما رستگار شوید ۱۹۸

سورهٔ نساء یکصد و هفتاد و شش آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ای گروه آدمیان بپرهیزید از پروردگار خود آنکه آفرید شما را از نفس واحد
و آفرید از آن جفت آنرا و پراکنده کرد از آن دو مردان بسیار و زنان را و بپرهیزید
از خدائی که حاجت میطلبید از یکدیگر باو و از رحمها بدرستی که خدا هست
بر شما نگهبان ۱ و بدهید بیتیمان مالهای ایشان را و بدل مکنید
ناپاک را بپاکیزه و مخورید مالهای ایشان را با مالهای خود بدرستی که این
هست گناهی بزرگ ۲ و اگر بترسید که عدالت نورزید در دختران یتیم
پس نکاح کنید آنرا که خوش آید شما را از زنان دو دو و سه سه و چهار چهار پس
اگر بترسید که بطریق عدالت سلوک نتوانید نمود پس یکی یا آنچه را که مالک

اَيمانُكُمْ ذٰلِكَ اَدْنىٰ اَلّا تَعُولُوا وَاٰتُوا النِّسآءَ صَدُقاتِهِنَّ نِحْلَةً فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْساً فَكُلُوهُ هَنيئاً مَريئاً ٣
وَلا تُؤْتُوا السُّفَهآءَ اَمْوالَكُمُ الَّتي جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِياماً وَارْزُقُوهُمْ فيها وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلاً مَعْرُوفاً ٤ وَابْتَلُوا الْيَتامىٰ
حَتّىٰ اِذا بَلَغُوا النِّكاحَ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْداً فَادْفَعُوا اِلَيْهِمْ اَمْوالَهُمْ وَلا تَأْكُلُوها اِسْرافاً وَبِداراً اَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كانَ غَنِيّاً
فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كانَ فَقيراً فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَاِذا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوالَهُمْ فَاَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفىٰ بِاللّٰهِ حَسيباً ٥

لِلرِّجالِ نَصيبٌ مِمّا تَرَكَ الْوالِدانِ
وَالْاَقْرَبُونَ وَلِلنِّسآءِ نَصيبٌ مِمّا تَرَكَ
الْوالِدانِ وَالْاَقْرَبُونَ مِمّا قَلَّ مِنْهُ
اَوْ كَثُرَ نَصيباً مَفْرُوضاً ٦ وَاِذا حَضَرَ
الْقِسْمَةَ اُولُوا الْقُرْبىٰ وَالْيَتامىٰ وَالْمَساكينُ
فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلاً مَعْرُوفاً
٧ وَلْيَخْشَ الَّذينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ
خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعافاً خافُوا
عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْيَقُولُوا
قَوْلاً سَديداً ٨
اِنَّ الَّذينَ يَأْكُلُونَ اَمْوالَ الْيَتامىٰ
ظُلْماً اِنَّما يَأْكُلُونَ في بُطُونِهِمْ
ناراً وَسَيَصْلَوْنَ سَعيراً ٩
يُوصيكُمُ اللّٰهُ في اَوْلادِكُمْ لِلذَّكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ فَاِنْ كُنَّ
نِسآءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثا
ما تَرَكَ وَاِنْ كانَتْ واحِدَةً فَلَهَا
النِّصْفُ وَلِاَبَوَيْهِ لِكُلِّ واحِدٍ
مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمّا تَرَكَ اِنْ
كانَ لَهُ وَلَدٌ فَاِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ
وَلَدٌ وَوَرِثَهُ اَبَواهُ فَلِاُمِّهِ
الثُّلُثُ فَاِنْ كانَ لَهُ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ

شده دستهاي شما اين نزديكتراست باينكه ميل ننمائيد وبدهيد زنان
مهرهاي ايشانرا درحالتي كه انها هديهٔ ايشانست پس اكر بخوشدلي كذشتند
ازبراي شما ازچيزي ازمهراز دل بخوريد انرا سازكار وخوش كوار ٣ ومدهيد
بكم خردان مالهاي خودراكه مقرر فرموده خدا براى شما ازجهت قيام معيشت
وروزي دهيد ايشانرا ازانها وجامه دهيد ايشانرا وبكوئيد مر ايشانرا كفتار
نيكو ٤ وبيازمائيد يتيمانرا تا انكاه كه رسند بحد نكاح پس اكر يافتيد از
ايشان رشد را پس بدهيد بايشان مالهاي ايشانرا ومخوريد انرا ازروي
كزاف وازراه پيشي كرفتن بر بلوغ ايشان وكسي كه باشد بي نياز پس بايد كه عفت
ورزد وكسي كه بوده باشد محتاج پس بايد كه بخورد بخوبي پس هركاه بدهيد
بايشان مالهاي ايشانرا پس كواه بكيريد برايشان وكافيست خدا حساب
كننده چيزها ٥ براي مردانست بهره ازانچه واكذاشته باشند پدر
ومادر وخويشان وازبراي زنان بهره ايست ازانچه واكذاشته باشند پدر
ومادر وخويشان ازانچه اندك باشد ازان يا بسيار بهرهٔ فرض كرده شده ٦
وهركاه حاضر شوند بر قسمت ميراث خداوندان خويشي ويتيمان وتنكدستان
پس روزي دهيد بايشان ازان وبكوييد بايشان سخني نيكو ٧ وبايد كه بترسند
انانكه اكر واكذارند بعد ازخود فرزندان ضعيف كه خوف كردند برايشان
پس بايد كه بپرهيزند ازخدا وبايد كه بكويند كفتار درستي ٨ بدرستيكه
انانكه ميخورند مالهاي يتيمانرا بستم جزاين نيست كه ميخورند درشكمهاي
خويش اتش را وزود باشد كه درانداخته شوند باتش سوزان ٩ وصيت ميكند
شمارا خدا درباره فرزندان شما براي مردي مانند بهرهٔ دوزن پس اكر بوده
باشند زنان زياده ازدوتا پس ايشانراست دو ثلث انچه كذاشته
واكر بوده باشد يك دختر پس براي او نيمهٔ ميراث است وبراي پدر ومادر
وازبراي هريك ازايشان شش يك است ازانچه كذاشته است اكر باشد
مراورا فرزندي پس اكر نباشد مراورا فرزندي وميراث برند اورا پدر ومادرش
پس براي مادرش سه يكست پس اكر بوده باشد مراورا برادران پس مادررا

مشتمل كن

السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا ١٠ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ
فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَ
صِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ١١
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٢ وَمَنْ
يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ
عَذَابٌ مُهِينٌ ١٣ وَاللَّاتِي يَأْتِينَ
الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا
فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ
الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا
١٤ وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا
فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ١٥ إِنَّمَا
التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ
قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا
١٦

شش یکست بعد از وصیتی که وصیت نموده باشد بآن یا قرضی پدران
شما و پسران شما نمیدانند که کدام یك از ایشان نزدیکترند بشما از راه نفع
واجب کردانیدنیست از خدا بدرستی که خدا هست دانای درست
کردار ۱۰ وبرای شماست نصف آنچه کذاشته اند زنان شما اکر نباشد
مر ایشانرا فرزندی پس اکر باشد مر ایشانرا فرزندی پس برای شماست
چهار یك از آنچه کذاشته اند بعد از وصیتی که وصیت نموده باشند
بآن یا قرضی و برای ایشانست چهار یك از آنچه کذاشته اید اکر نبوده باشد
شما را فرزندی پس اکر باشد شما را فرزندی پس مر ایشانرا هشت یکست
از آنچه کذاشتید بعد از وصیتی که وصیت کرده باشید بآن یا قرضی و اکر
بوده باشد مردی که میراث برده میشود از جهت کلاله یا زنی و مر اورا برادر یا خواهر
باشد پس برای هر یك از آن دو شش یکست پس اکر باشند بیشتر از این پس
ایشان شریکند در سه یك بعد از وصیتی که وصیت کرده میشود بآن یا قرضی
در حالتی که زیان رساننده نباشد وصیتی از خدا و خدا دانای بردبار است
۱۱ این حدهای خداست و هر که فرمان برد خدا و رسول ورا در آورد اورا به
هشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها در حالتی که همیشه مانندکانند در آن
و اینست رستکاری عظیم ۱۲ و کسی که نافرمانی کند خدا و رسول اورا و در
کذرد از حکمهای او در آورد اورا بدوزخ که همیشه است در آن و برای اوست عذابی
خوار کننده ۱۳ و آن زنانی که بیایند بکار زشت از زنان شما پس بطلبید
بکواه بر ایشان چهار تن از شما پس اکر کواهی دهند پس نکاه دارید زنانرا در
خانهها تا آنکاه که بمیراند ایشانرا مرك یا بکرداند خدا از برای ایشان راهی ۱۴
و آن دو کس که بیایند بآن از شما پس آزار رسانید ایشانرا پس اکر توبه کنند و
بصلاح آرند کار خود را پس دست بدارید از ایشان بدرستی که خداست
توبه پذیر مهربان ۱۵ جز این نیست که توبه پذیرفتن بر خدا از برای کسانیست
که میکنند بدی را بنادانی بعد از آن توبه کنند از نزدیك پس این کروه
قبول توبه کند خدا از ایشان و هست خدا دانای درست کردار ۱۶

و نیست توبه

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ١٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ
يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ١٨ وَإِنْ
أَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ١٩ وَكَيْفَ

ونيست توبه براي آنانكه ميكنند بديهارا تا آنگاه كه حاضر شود يكي از
ايشانرا مرك كويد بدرستي كه من توبه كردم اين زمان ونه آنانكه بميرند و
حال آنكه ايشان كافران باشند اين كروه آماده كرده ايم براي ايشان عذابي
درد ناك ١٧ اي آن كروهي كه ايمان آورده اند نيست حلال از براي شما
كه ميرات كيريد زنانرا از روي كراهت ونه تنك كيريد ايشانرا براي آنكه
ببريد پاره از آنچه داده ايد بايشان مكر آنكه بيايند بكار زشتي نمايان
وصحبت داريد بايشان بروجه نيكو پس اكر كراهت داريد از ايشان پس
بسا باشد كه كراهت داريد شما چيزيرا وبكرداند خدا در آن نيكوئي
بسياري ١٨ واكر خواسته باشيد كه بدل كيريد زني را بجاي زني
وداده باشيد بيكي از ايشان مال بسياري پس مكيريد ازا وچيزيرا آيا
ميكيريدانرا ببهتان وكناهي آشكار ١٩ وچكونه ميكيريدانرا وبتحقيق
كه رسيده است بعضي از شما ببعضي وكرفته اند زنان از شما عهدي
محكم ٢٠ ونكاح مكنيد آنچه را كه نكاح كرده اند پدران شما از زنان
مكر آنچه كه بتحقيق كذشته بدرستي كه آن هست زشت وغضب كرده
وبد راهيست ٢١ حرام شده برشما مادران شما ودختران شما و
خواهران شما وعمهاي شما وخالهاي شما ودختران برادر ودختران خواهر
و مادران شما كه شير داده اند بشما وخواهران شما از جهت شير خوردن
ومادران زنان شما ودختران زنان شما كه پرورش يافته اند دركنارهاتان
از زنانتان كه دخول كرده ايد بايشان پس اكر نبوده باشيد كه دخول كرده باشيد
بايشان پس نيست كناهي برشما وزنان پسران شما كه از پشتهاي شما اند
واينكه جمع كنيد ميان دوخواهر مكر آنچه بتحقيق كذشته بدرستي كه خدا
هست آمرزنده مهربان ٢٢ وشوهرداران از زنان مكر آنچه مالك
شد دستهاي شما نوشتن خداست برشما وحلال كرده شد براي شما
ماوراء اين تا آنكه طلب نماييد بمالهاي خود درحالتي كه باعفت باشيد
نه زنا كنندكان پس آنچه متعه كرده ايد ورا از آنها پس بدهيد بايشان مزدهاي

تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ
إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا ٢٠ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ
آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ
إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ
سَبِيلًا ٢١ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَ
خَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ
الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ
نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ
مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ
بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ
أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ
وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا
مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا ٢٢ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا
وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ
مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ
بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ

فريضة ولا جناح عليكم فيما تراضيتم به من بعد الفريضة إن الله كان عليما حكيما ٢٣ ومن لم يستطع منكم طولا
ان ينكح المحصنات المؤمنات فمن ما ملكت ايمانكم من فتياتكم المؤمنات والله اعلم بايمانكم بعضكم من بعض فانكحوهن
باذن اهلهن وآتوهن اجورهن بالمعروف محصنات غير مسافحات ولا متخذات اخدان فاذا احصن فان اتين بفاحشة
فعليهن نصف ما على المحصنات من العذاب ذلك لمن خشي العنت منكم وان تصبروا خير لكم والله غفور رحيم ٢٤ يريد الله
ليبين لكم ويهديكم سنن الذين
من قبلكم ويتوب عليكم والله
عليم حكيم ٢٥ والله يريد ان يتوب
عليكم ويريد الذين يتبعون
الشهوات ان تميلوا ميلا عظيما
٢٦ يريد الله ان يخفف عنكم
وخلق الانسان ضعيفا ٢٧
يا ايها الذين آمنوا لا تأكلوا
اموالكم بينكم بالباطل الا ان
تكون تجارة عن تراض منكم و
لا تقتلوا انفسكم ان الله كان
بكم رحيما ٢٨ ومن يفعل ذلك
عدوانا وظلما فسوف نصليه
نارا وكان ذلك على الله يسيرا
٢٩ ان تجتنبوا كبائر ما تنهون
عنه نكفر عنكم سيئاتكم و
ندخلكم مدخلا كريما ٣٠ ولا
تتمنوا ما فضل الله به بعضكم
على بعض للرجال نصيب مما
اكتسبوا وللنساء نصيب مما
اكتسبن واسئلوا الله من فضله
ان الله كان بكل شيء عليما ٣١

ايشانرا درحالتي كه فريضه است ونيست حرجي برشما درانچه راضي
شديد بان از بعد صداق واجب پس بدرستي كه خدا هست داناي
درست كردار ٢٣ وهركه قدرت ندارد ازشما از راه توانكري اينكه نكاح كند
زنان ازاد مؤمنه را پس ازانها كه مالك شده دستهاي شما از كنيزان
شما ايمان دارانند وخدا داناتر است بايمان شما پاره شما از بعضي
پس بخواهيد ان كنيزان را برخصت صاحبشان وبدهيد بايشان مهرهاي
ايشانرا بخوبي درحالتي كه خداوندان عفت باشند نه زناكنندكان ونه
فراكيرندكان دوستان نهاني پس هركاه بزني كرفته شدند پس اكر
بيايند بزنا پس برايشانست نصف انحدي كه بر زنان ازاد است از عذاب
ان براي كسي است كه بترسد از رنج ازشما وصبر كردن بهتر است براي شما
وخدا امرزنده مهربانست ٢٤ ميخواهد خدا تا بيان كند براي شما
وبنمايد بشما راه كساني را كه پيش ازشما بوده اند وتوبه فرمايد شمارا وخدا
داناي درست كرداراست ٢٥ وخدا ميخواهد كه توبه دهد بر شما
وميخواهند انانكه پيروي ميكنند خواهشهاي نفس خودرا اينكه ميل
كنيد شما ميل كردني بزرك ٢٦ ميخواهد خدا اينكه سبك كرداند
ازشما وافريده شده است ادمي ناتوان ٢٧ اي انكروهي كه ايمان اورده اند
مخوريد مالهاي خودرا ميانه خود بباطل مكرانكه بوده باشيد بازركاني از
روي خوشنودي هريك ازشما ومكشيد خودرا بدرستي كه خدا هست
بشما مهربان ٢٨ وكسي كه كند انرا بروجه تعدي وستم پس زود باشد
كه بيندازيم اورا در اتش وهست اين برخدا اسان ٢٩ اكراجتناب نمائيد
ازكناهان بزركي كه نهي كرده ميشويد ازان عفوخواهيم كرد ازشما بديهاي شما
را ودرخواهيم اورد شمارا بجاي شريفي ٣٠ وارزو مكنيد انچه را افزوني
داده خدا بان بعضي شمارا بربعضي براي مردان بهره ايست ازانچه كسب
كرده اند وبراي زنان بهره ايست ازانچه كسب كرده اند وبخواهيد
خدارا از فضل او بدرستي كه خدا هست بهرچيزي دانا ٣١

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
٣١ الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ
لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ٣٣ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا

يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا خَبِيرًا ٣٤ وَاعْبُدُوا اللَّهَ
وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا
فَخُورًا ٣٥ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَ
يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ
مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ٣٦ وَ
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ
لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ٣٧ وَ
مَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَ
كَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ٣٨ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً
يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا
عَظِيمًا ٣٩ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا
مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا
بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ٤٠

وبراي هريك كردانيديم ميراث خواران از انچه كذاشته اند پدر ومادران
ونزديكان وانانكه با ايشان پيمان بست دستهاي شما پس بدهيد
بايشان بهرهٔ ايشانرا بدرستي كه خدا هست بر هر چيزي كواه ۳۲ مردان
كاركذارانند برزنان بسبب زيادتي كه داد خدا بعضي از ايشانرا بر بعضي
وبسبب انفاقي كه مينمايند از مالهاي خود پس زنان صالحه فرمانبردارانند
ونكاه دارندكان مرغيب را بسبب نكاهباني خدا وان زنان كه ميترسيد
از نافرماني ايشان پس نصيحت كنيد ايشانرا وكناره كيريد از ايشان در
خوابكاهها وبزنيد ايشانرا پس اكر فرمان برند شما را پس مجوئيد برايشان
راهي را بدرستي كه خدا هست بلند رتبهٔ بزرك مرتبه ۳۳ واكر
ترسيد از ناسازكاري ميان مرد وزن پس بفرستيد حكم كنندهٔ از خويشان
مرد وحكم كنندهٔ از خويشان زن اكر بخواهيد اصلاح اوردن را سازكاري
مي افكند خدا ميان ايشان بدرستي كه خدا هست داناي اكاه ۳۴
وبپرستيد خدا را وشريك مسازيد باو چيزيرا وبا پدر ومادر نيكوئي كردن
وبصاحب قرابت ويتيمان ومسكينان وهمسايهٔ صاحب قرابت وهمسايهٔ بيكانه
ورفيق در پهلو ومسافر درمانده وانچه را مالك شده دستهاي شما بدرستي
كه خدا دوست نميدارد كسي را كه باشد متكبر فخر كننده ۳۵ انانيكه بخل
مي ورزند وامر ميكنند مردم را ببخل وميپوشانند انچه را كه داده ايشانرا
خدا از فضل خود واماده كرده ايم براي كافران عذابي خوار كننده ۳۶
وانانكه نفقه ميكنند مالهاي خود را بجهت روي مردم وايمان نمي اورند
بخدا ونه بروز اخر وهر كه بوده باشد شيطان مر اورا همنشين پس بد همنشيني
است ۳۷ وچه چيز بود برايشان اكر ايمان اوردندي بخدا وروز اخر
وصدقه كردندي از انچه روزي كرده ايشانرا خدا وهست خدا بايشان
دانا ۳۸ بدرستي كه خدا ستم نميكند مقدار ذرهٔ واكر بوده باشد نيكي
افزايدش را وميدهد از نزد خود مزد بزركي ۳۹ پس چكونه باشد وقتي
كه بياوريم از هر كروهي كواهي وبياوريم ترا براينها كواه ۴۰

يومئذ يود الذين كفروا وعصوا الرسول لو تسوى بهم الارض ولا يكتمون الله حديثا ۴۱ يا ايها الذين امنوا لا تقربوا الصلوة
وانتم سكارى حتى تعلموا ما تقولون ولا جنبا الا عابري سبيل حتى تغتسلوا وان كنتم مرضى او على سفر او جاء احد منكم
من الغائط او لامستم النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم ان الله كان عفوا غفورا
۴۲ الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يشترون الضلالة ويريدون ان تضلوا السبيل ۴۳ والله اعلم باعدائكم

وكفى بالله وليا وكفى بالله نصيرا ۴۴
من الذين هادوا يحرفون الكلم عن
مواضعه ويقولون سمعنا وعصينا
واسمع غير مسمع وراعنا ليا بالسنتهم
وطعنا في الدين ولو انهم قالوا
سمعنا واطعنا واسمع وانظرنا
لكان خيرا لهم واقوم ولكن
لعنهم الله بكفرهم فلا يؤمنون الا
قليلا ۴۵ يا ايها الذين اوتوا
الكتاب امنوا بما نزلنا مصدقا
لما معكم من قبل ان نطمس وجوها
فنردها على ادبارها او نلعنهم
كما لعنا اصحاب السبت وكان
امر الله مفعولا ۴۶ ان الله لا يغفر
ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك
لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد
افترى اثما عظيما ۴۷ الم تر
الى الذين يزكون انفسهم بل الله
يزكي من يشاء ولا يظلمون
فتيلا ۴۸ انظر كيف يفترون
على الله الكذب وكفى به
اثما مبينا ۴۹

امروز دوست میدارند آنانکه کافر شدند ونافرمانی کردند رسول را که
کاش هموار کرده شود با ایشان زمین ونپوشانند از خدا حدیثی را ۴۱
ای آنگروهی که ایمان آورده اند نزدیک مشوید بنماز درحالتی که مستان باشید
تا بدانید آنچه را میگوئید ونه درحالت جنابت مگر درحالتی که راه گذر
باشید تا اینکه غسل کنید واگر بوده باشید بیماران یا برسفری یا بیاید
یکی از شما از غایط یا مباشرت کرده باشید زنانرا پس نیابید آبی پس تیمم
کنید بخاک پاک پس مسح کنید روهای خودرا ودستهای خودرا بدرستی
که خدا هست درگذرنده آمرزنده ۴۲ آیا نمی نگری بسوی کسانیکه
داده شده اند بهره از کتاب که میخرند گمراهی را ومیخواهند که گم کنید شما
راه را ۴۳ وخدا داناتر است بدشمنان شما وکافیست خدا یاور وکافیست خدا
مددکار ۴۴ از آنانکه یهود شده اند میگردانند کلمها را از جاهایش و
میگویند شنیدیم ونافرمانی کردیم وبشنو غیر شنونده ومهلت ده
مارا پیچیدنی بزبانهاشان وطعن زدنی دردین واگر آنکه ایشان میگفتند
شنیدیم وفرمان بردیم وبشنو ومهلت ده مارا هرآینه بود بهتر برای
ایشان ودرست تر ولیکن لعنت کرد ایشانرا خدا بسبب کفرشان
پس ایمان نمی آورند مگر کمی ۴۵ ای آنگروهی که داده شده اند کتابرا
ایمان آورید بآنچه فرو فرستادیم درحالتی که تصدیق کننده است مر
آنچه را که با شماست پیش از آنکه محو کردانیم روها را پس برگردانیم
آنهارا بر پشتهای آنها یا لعن کنیم ایشانرا چنانچه لعن کردیم اصحاب شنبه
را وهست فرمان خدا کرده شده ۴۶ بدرستی که خدا نمی آمرزد اینکه
شرک آورده شود باو ومی آمرزد آنچه دون آنست برای هرکه خواهد وکسی که
شرک آورد بخدا پس بتحقیق که افترا کرده گناهی بزرگ را ۴۷ آیا نمی نگری بسوی
آنانکه پاک میشمارند نفسهای خودرا بلکه خدا پاک میسازد هرکه
را میخواهد وستم رسیده نشوند بقدر رشته که درمیان شکاف هسته خرماست
۴۸ بنگر که چگونه افترا میکنند برخدا دروغرا وبس است آن گناه هویدا ۴۹

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذِینَ اُوتُوا نَصِیبًا مِنَ الْکِتَابِ یُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَیَقُولُونَ لِلَّذِینَ کَفَرُوا هٰؤُلَاءِ اَهْدٰی مِنَ الَّذِینَ اٰمَنُوا سَبِیلًا
٥٠ اُولٰئِکَ الَّذِینَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَمَنْ یَلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِیرًا ٥١ اَمْ لَهُمْ نَصِیبٌ مِنَ الْمُلْکِ فَاِذًا لَا یُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِیرًا ٥٢
اَمْ یَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلٰی مَا اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ اٰتَیْنَا اٰلَ اِبْرٰهِیمَ الْکِتَابَ وَالْحِکْمَةَ وَاٰتَیْنَاهُمْ مُلْکًا عَظِیمًا ٥٣ فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ
بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَکَفٰی بِجَهَنَّمَ سَعِیرًا ٥٤ اِنَّ الَّذِینَ کَفَرُوا بِاٰیَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِیهِمْ نَارًا کُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا
غَیْرَهَا لِیَذُوقُوا الْعَذَابَ اِنَّ اللّٰهَ
کَانَ عَزِیزًا حَکِیمًا ٥٥ وَالَّذِینَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِی مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خَالِدِینَ فِیهَا اَبَدًا لَهُمْ فِیهَا اَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِیلًا ٥٦
اِنَّ اللّٰهَ یَأْمُرُکُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمَانَاتِ
اِلٰی اَهْلِهَا وَاِذَا حَکَمْتُمْ بَیْنَ النَّاسِ
اَنْ تَحْکُمُوا بِالْعَدْلِ اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا
یَعِظُکُمْ بِهِ اِنَّ اللّٰهَ کَانَ سَمِیعًا
بَصِیرًا ٥٧ یَا اَیُّهَا الَّذِینَ اٰمَنُوا
اَطِیعُوا اللّٰهَ وَاَطِیعُوا الرَّسُولَ
وَاُولِی الْاَمْرِ مِنْکُمْ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ
فِی شَیْءٍ فَرُدُّوهُ اِلَی اللّٰهِ وَالرَّسُولِ
اِنْ کُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ
الْاٰخِرِ ذٰلِکَ خَیْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْوِیلًا
٥٨ اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذِینَ یَزْعُمُونَ
اَنَّهُمْ اٰمَنُوا بِمَا اُنْزِلَ اِلَیْکَ وَمَا
اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِکَ یُرِیدُونَ اَنْ
یَتَحَاکَمُوا اِلَی الطَّاغُوتِ وَقَدْ
اُمِرُوا اَنْ

آیا نمی نگری بسوی آنانکه داده شده اند بهره را از کتاب ایمان می آورند
بجبت وطاغوت ومیگویند درحق آنانکه کافر شده اند اینها راه یافته ترند
از آنانکه ایمان آورده اند راهرا ٥٠ آن گروهند آنانکه لعنت کرده ایشانرا
خدا وکسی که لعنت کند خدا پس هرگز نیابی برای او یاری کننده ٥١
آیا مر ایشانرا بهره ایست از پادشاهی پس آن هنگام نخواهند داد بمردمان
بقدر گودی که بر پشت دانه خرماست ٥٢ آیا حسد میبرند مردم را
بر آنچه داده ایشانرا خدا از فضل خود پس بتحقیق که دادیم آل ابرهیم را کتاب
وحکمت ودادیم ایشانرا پادشاهی عظیم ٥٣ پس بعضی از ایشان کسی بود
که ایمان آورد باو وبعضی از ایشان کسی بود که باز میداشت مردم را از او وکافیست
دوزخ آتش افروخته ٥٤ بدرستی که آنان که کافر شدند بآیتهای ما زود
باشد که بیندازیم ایشانرا در آتش هرگاه پخته شود پوستهای ایشان بدل کنیم
ایشانرا پوستهائی غیر آنها را تا آنکه بچشند عذابرا بدرستی که خدا هست
ارجمند درست کردار ٥٥ وآنانکه ایمان آورده اند وکرده اند کارهای
شایسته بزودی درمی آوریم ایشانرا ببهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها
درحالتی که جاویدانند در آن بهشتها همیشه از برای ایشانست در آنها زنان
پاکیزه ودرمی آوریم ایشانرا در سایه گسترده دائمی ٥٦ بدرستی که خدا امر
میفرماید شمارا آنکه برسانید امانتهارا بصاحبانشان وهرگاه حکم
کنید میان مردمان اینکه حکم کنید بعدالت بدرستی که خدا خوبست آنچه پند میدهد
شمارا بدرستی که خدا هست شنوای بینا ٥٧ ای گروهی که ایمان آورده اند
فرمان برید خدارا وفرمان برید رسولرا وخداوندان امررا از خود پس اگر
منازعه کنید در چیزی پس بازگردانید آنرا بسوی خدا ورسول اگر هستید
که ایمان دارید بخدا وروز بازپسین این بهتر است شمارا ونیکوتر است
از راه عاقبت ٥٨ آیا نمی نگری بسوی آنانکه گمان میبرند که ایشان ایمان
آورده اند بآنچه فرو فرستاده شده بسوی تو وآنچه فرو فرستاده شده پیش
از تو میخواهند که مرافعه برند بسوی طاغوت وحال آنکه بتحقیق مأمور شده اند

کهکافر

يكفروا به ويريد الشيطان ان يضلهم ضلالا بعيدا ٥٩ واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله والى الرسول رايت المنافقين
يصدون عنك صدودا ٦٠ فكيف اذا اصابتهم مصيبة بما قدمت ايديهم ثم جاؤك يحلفون بالله ان اردنا الا
احسانا وتوفيقا ٦١ اولئك الذين يعلم الله ما في قلوبهم فاعرض عنهم وعظهم وقل لهم في انفسهم قولا ٦٢ بليغا ٦٣
وما ارسلنا من رسول الا ليطاع باذن الله ولو انهم اذ ظلموا انفسهم جاؤك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله

توابا رحيما ٦٤ فلا وربك
لا يؤمنون حتى يحكموك فيما
شجر بينهم ثم لا يجدوا في
انفسهم حرجا مما قضيت و
يسلموا تسليما ٦٥ ولو انا
كتبنا عليهم ان اقتلوا انفسكم
او اخرجوا من دياركم ما فعلوه
الا قليل منهم ولو انهم فعلوا
ما يوعظون به لكان خيرا لهم
واشد تثبيتا ٦٦ واذا لاتيناهم
من لدنا اجرا عظيما ولهديناهم
صراطا مستقيما ٦٧ ومن
يطع الله والرسول فاولئك
مع الذين انعم الله عليهم من
النبيين والصديقين و
الشهداء والصالحين وحسن
اولئك رفيقا ٦٨ ذلك الفضل
من الله وكفى بالله عليما ٦٩
يا ايها الذين آمنوا خذوا
حذركم فانفروا ثبات او
انفروا جميعا ٧٠

که کافر شوند بآن ومیخواهد شیطان که گمراه کند ایشانرا گمراهی دور ٥٩
وچون گفته شد بایشان که بیایید بسوی آنچه فرو فرستاده است خدا
وبسوی رسول می بینی منافقانرا که باز دارند از تو باز داشتنی ٦٠ پس
چگونه باشد هرگاه برسد ایشانرا مصیبتی بسبب آنچه پیش فرستاده
دستهای ایشان پس بیایند ترا سوگند میخورند بخدا که نخواستیم ما
مگر نیکوئی کردن وموافقت انداختن را ٦١ این گروهند آنانکه میداند
خدا آنچه را در دلهای ایشانست پس اعراض کن از ایشان ونصیحت کن
ایشانرا وبگو با ایشان در نفسهای ایشان گفتاری ٦٢ رسا ٦٣ ونفرستادیم
هیچ پیغمبری مگر برای اینکه فرمان برده شود باذن خدا واگر آنکه ایشان وقتی
که ستم کردند بر نفسهای خود بیامدندی ترا پس طلب آمرزش کردندی
از خدا وطلب آمرزش کرد برای ایشان رسول هر آینه می یافتند خدا را توبه
قبول کننده مهربان ٦٤ پس نه چنانست سوگند بپروردگار تو
که ایمان نخواهند آورد تا آنکه حکم سازند ترا در آنچه اختلاف شود میان
ایشان پس نیابند در نفسهای خود دلتنگی از آنچه حکم کردهٔ تو وانقیاد
کنند انقیاد کردنی ٦٥ واگر آنکه ما نوشته بودیم بر ایشان که بکشید
نفسهای خود را یا بیرون روید از دیارتان نمیکردند آنرا مگر کمی از ایشان واگر آنکه
ایشان میکردند آنچه را که پند داده میشدند بآن هر آینه میبود بهتر
برای ایشان وسخت تر از حیثیت ثابت گردانیدن ٦٦ ودر آن هنگام هر آینه
خواهیم داد ایشانرا از نزد خود مزد بزرگی و هر آینه هدایت کنیم ایشانرا
براه راست ٦٧ وهر کسی که فرمانبرد خدا ورسولرا پس آنگروه با
آنکسانیند که انعام کرده خدا بر ایشان از پیغمبران وبسیار راست گویان
وشهیدان وشایستگان ونیکویند این جماعت از جهت رفیق بودن ٦٨
آن فضل است از خدا وکافیست خدا از جهت دانش ٦٩ ای آنگروهی
که ایمان آورده اند فرا گیرید سلاح خود را پس بیرون روید
فوج فوج یا بیرون روید در حالتی که مجتمع باشید ٧٠

وَاِنَّ مِنكُم لَمَن لَيُبَطِّئَنَّ فَاِن اَصابَتكُم مُصيبَةٌ قالَ قَد اَنعَمَ اللهُ عَلَيَّ اِذ لَم اَكُن مَعَهُم شَهيدًا ۷۱ وَلَئِن اَصابَكُم فَضلٌ مِنَ اللهِ لَيَقولَنَّ
كَاَن لَم تَكُن بَينَكُم وَبَينَهُ مَوَدَّةٌ يا لَيتَني كُنتُ مَعَهُم فَاَفوزَ فَوزًا عَظيمًا ۷۲ فَليُقاتِل في سَبيلِ اللهِ الَّذينَ يَشرونَ الحَيوةَ الدُّنيا بِا
لاٰخِرَةِ وَمَن يُقاتِل في سَبيلِ اللهِ فَيُقتَل اَو يَغلِب فَسَوفَ نُؤتيهِ اَجرًا عَظيمًا ۷۳ وَما لَكُم لا تُقاتِلونَ في سَبيلِ اللهِ وَالمُستَضعَفينَ
مِنَ الرِّجالِ وَالنِّساءِ وَالوِلدانِ الَّذينَ يَقولونَ رَبَّنا اَخرِجنا مِن هذِهِ القَريَةِ الظّالِمِ اَهلُها وَاجعَل لَنا مِن لَدُنكَ وَلِيًّا وَاجعَل لَنا

مِن لَدُنكَ نَصيرًا ۷۴ اَلَّذينَ
اٰمَنوا يُقاتِلونَ في سَبيلِ اللهِ
وَالَّذينَ كَفَروا يُقاتِلونَ في سَبيلِ
الطّاغوتِ فَقاتِلوا اَولِياءَ الشَّيطانِ
اِنَّ كَيدَ الشَّيطانِ كانَ ضَعيفًا
۷۵ اَلَم تَرَ اِلَى الَّذينَ قيلَ لَهُم
كُفّوا اَيدِيَكُم وَاَقيموا الصَّلوةَ
وَاٰتُوا الزَّكوةَ فَلَمّا كُتِبَ عَلَيهِمُ
القِتالُ اِذا فَريقٌ مِنهُم يَخشَونَ
النّاسَ كَخَشيَةِ اللهِ اَو اَشَدَّ
خَشيَةً وَقالوا رَبَّنا لِمَ كَتَبتَ
عَلَينَا القِتالَ لَولا اَخَّرتَنا اِلى
اَجَلٍ قَريبٍ ۷۶ قُل مَتاعُ الدُّنيا
قَليلٌ وَالاٰخِرَةُ خَيرٌ لِمَنِ اتَّقى
وَلا تُظلَمونَ فَتيلًا ۷۷ اَينَما
تَكونوا يُدرِككُمُ المَوتُ وَلَو كُنتُم
في بُروجٍ مُشَيَّدَةٍ وَاِن تُصِبهُم
حَسَنَةٌ يَقولوا هذِهِ مِن عِندِ اللهِ
وَاِن تُصِبهُم سَيِّئَةٌ يَقولوا هذِهِ
مِن عِندِكَ قُل كُلٌّ مِن عِندِ اللهِ
فَما لِهؤُلاءِ القَومِ لا يَكادونَ
يَفقَهونَ حَديثًا ۷۸ ما اَصابَكَ
مِن حَسَنَةٍ فَمِنَ اللهِ وَما

وبدرستي كه بعضي از شما هر آينه كسي است كه دير حركت ميكند پس اگر
برسد شما را بلائي گويد بتحقيق كه انعام كرد خدا بر من چون نبودم با ايشان
حاضر ۷۱ والبته اگر برسد بشما افزوني از خدا هر اينه گويند گويا
هرگز نبوده ميان شما و ميان او دوستي اي كاش من مي بودم با ايشان
پس فيروزي يافتمي فيروزي بزرگ ۷۲ پس بايد كه كارزار كنند
در راه خدا آنانكه خريده اند زندگاني دنيا را باخرت وكسي كه كارزار كند
در راه خدا پس كشته شود يا غالب آيد پس زود باشد كه بدهيم او را مزدي
بزرگ ۷۳ وچيست مر شما را كه كارزار نميكنيد در راه خدا وضعيفان
از مردان وزنان وپسران آنانكه ميگويند پروردگار ما بيرون آور ما را
از اين قريه كه ستمكارند اهل آن ومقرر كن براي ما از نزد خود ياري
وقرار ده براي ما از نزد خود مددكاري ۷۴ آنانكه ايمان آورده اند
كارزار ميكنند در راه خدا وآنانكه كافر شده اند كارزار ميكنند در راه
طاغوت پس كارزار كنيد با دوستان شيطان بدرستي كه مكر
شيطان هست سست ۷۵ آيا نگاه نكردي بسوي آنانكه گفته
شد مر ايشانرا كه باز داريد دستهاي خود را وبرپا داريد نماز را و
بدهيد زكوة را پس چون نوشته شد برايشان كارزار آنگاه گروهي
از ايشان ميترسند از مردمان مثل ترس از خدا يا سخت تر بحسب
ترسيدن وگفتند پروردگار ما چرا نوشتي بر ما كارزار را چرا تاخير ننمودي
ما را تا مدتي نزديك ۷۶ بگو برخورداري دنيا اندكيست وآخرت
بهتر است مر كسي را كه پرهيزكاري نمايد وستم رسيده نخواهيد شد
بمقدار رشته بسيار ضعيفي ۷۷ هرجا بوده باشيد دريابد شما را
مرگ وهرچند بوده باشيد در برجهاي محكم واگر برسد ايشانرا خوبي
گويند اين از نزد خداست واگر برسد ايشانرا بدي گويند اين از نزد تست
بگو همه از نزد خداست پس چيست مر اين گروه را كه نزديك نيستند
كه بفهمند حديثي را ۷۸ آنچه رسيد بتو از خوبي پس از خداست وآنچه

برسد

مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ٧٩ مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى
فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ٨٠ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ
يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ٨١ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ٨٢ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ

مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ
مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ
إِلَّا قَلِيلًا ٨٣ فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ
الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا
وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ٨٤ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً
حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ
يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ
كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
مُقِيتًا ٨٥ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ
فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا
٨٦ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ
أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ٨٧
فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ
أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ
أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَ
مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
سَبِيلًا ٨٨

برسد بتو از بدي پس از نفس تست و فرستاديم ترا از براي مردمان
به پيغمبري وبس است خدا براي گواهي ٧٩ هركه فرمان برد رسول را پس
بتحقيق كه فرمانبرده خدا را و هركه روگردان شود پس نفرستاديم ترا
برايشان نگاه دارنده ٨٠ وميگويند كه فرمانبرداريست پس هرگاه
بيرون روند از نزد تو تدبير ميكنند در شب طايفهٔ از ايشان غير آنچه
راميگوئي وخدا مي نويسد آنچه را تدبير ميكنند در شب پس اعراض
كن از ايشان وتوكل كن برخدا وبس است خدا براي وكالت ٨١ پس
آيا تأمل نميكنند منافقان قرآنرا واگر بود از نزد غير خدا هر آينه مي يافتند
در آن اختلاف بسياري ٨٢ وهرگاه بيايد ايشانرا امري از ايمني يا
ترس فاش ميكنند آنرا واگر بازگردانند آنرا بسوي پيغمبر وبسوي صاحبان
امر از ايشان هر آينه خواهند دانست آنانكه استنباط ميكنند آنرا
از ايشان واگر نه بود فضل خدا بر شما ورحمت او هر آينه پيروي مينموديد
شيطانرا مگر كمي ٨٣ پس كارزار كن در راه خدا تكليف كرده
نميشوي مگر نفس خود را وترغيب نما مؤمنانرا باشد كه خدا باز دارد
ضرر آنانيكه كافر شدند وخدا سخت تراست در آسيب وشديد
تراست در عذاب نمودن ٨٤ هركه درخواست كند درخواستي نيكو
ميباشد مر او را بهرهٔ از آن وهركه درخواست نمايد درخواست بدي
ميباشد مر او را نصيبي از آن وهست خدا برهرچيزي نگهبان ٨٥
وچون تحيت داده شوند بتحيتي پس تحيت دهيد بنيكوتر از آن يا بر گردانيد
همانرا بدرستي كه خدا هست برهرچيزي حساب نماينده ٨٦ خدا
نيست معبودي سزاوار پرستش جز او هر آينه جمع خواهد كرد شما را
درروز قيامت نيست هيچ شكي در آن وكيست راست گوتر از خدا در گفتار
٨٧ پس چيست مر شما را كه درباره منافقان دو گروه شده ايد وحال آنكه خدا بر
گردانيد ايشانرا بسبب آنچه كسب كرده اند آيا ميخواهيد كه براه آوريد كسيرا كه
گمراه كرده خدا وهركه گمراه كند خدا پس هرگز نخواهي يافت براي او راهي ٨٨

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَآءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ٨٩ اِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ اَوْ جَآؤُكُمْ حَصِرَتْ
صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ
السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ٩٠ سَتَجِدُونَ اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ وَيَاْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فِيهَا

فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا اِلَيْكُمُ
السَّلَمَ وَيَكُفُّوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ
وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَ
اُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ٩١ وَمَا كَانَ
لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَاً
وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰى
اَهْلِهِ اِلَّا اَنْ يَصَّدَّقُوا فَاِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَاِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰى اَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللّٰهِ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ٩٢ وَمَنْ
يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُ جَهَنَّمُ
خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ
لَعَنَهُ وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ٩٣
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا ضَرَبْتُمْ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
لِمَنْ اَلْقٰى اِلَيْكُمُ السَّلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ

دوست داشتند که کاش کافر شوید چنانچه کافر شدند پس بوده باشید
یکسان پس فرا مکیرید از ایشان دوستان تا که هجرت کنند در راه خدا
پس اگر رو گردان شوند پس بگیرید ایشانرا و بکشید ایشانرا هر کجا بیابید
ایشانرا و فرا مکیرید از ایشان دوستی و نه یاوری ٨٩ مگر آنانی که پیوندند
بسوی گروهی که میان شما و میان ایشان عهدی باشد یا آمده باشند
شما را تنگ شده سینهاشان که کارزار کنند با شما یا کارزار کنند با
جماعتشان و اگر خواسته بود خدا هر آینه غالب کردانیدی ایشانرا بر شما پس هر آینه
کارزار میکردند با شما پس اگر کناره کیرند از شما پس کارزار نکنند با شما و بیفکنند
بسوی شما صلح را پس مقرر نفرموده خدا برای شما بر ایشان راهی ٩٠ زود
باشد که بیابید دیگرانرا که میخواهند اینکه ایمن شوند از شما و ایمن کردانند
گروه خود را هر گاه بر کردانیده شوند بسوی فتنه بر گردانیده شوند پس اگر
کناره نکیرند از شما و نیفکنند بسوی شما صلح را و باز ندارند دستهای
خود را پس بگیرید ایشانرا و بکشید شان هر کجا یابید شان و این گروه
قرار داده ایم برای شما بر ایشان تسلطی هویدا ٩١ و نباشد مومنی را اینکه
بکشد مومنی را مگر بخطا و کسی که بکشد مومنی را بخطا پس آزاد کردن کردن
مومنی و خونبهای تسلیم کرده شده باهلش مگر آنکه صدقه کنند پس اگر
باشد از گروهی دشمن مر شما را و حال آنکه او مومن باشد پس آزاد کردانیدن
کردن مومنی است و اگر باشد از گروهی که میان شما و میان ایشان پیمانی
است پس دیتی است تسلیم کرده شده بسوی اهلش و آزاد کردن کردن مومنی پس
هر که نیابد پس روزه داشتن دو ماه پی در پی است توبه از خدا و هست
خدا دانای درست کردار ٩٢ و کسی که بکشد مومنی را بعمد پس سزای
او دوزخست در حالتی که جا وید است در آن و خشم کرد خدا بر او و لعنت
کرد او را و آماده کرده است برای او عذابی بزرگ ٩٣ ای آنگروهی که
ایمان آورده اند چون سفر کنید در راه خدا پس تفحص کنید و مگویید مر
کسی را که بیفکند از د بسوی شما سلام را نیستی مومن در حالتی که طلب نمائید

متاع

الحيوة الدنيا فعند الله مغانم كثيرة كذلك كنتم من قبل فمن الله عليكم فتبينوا ان الله كان بما تعملون خبيرا ٩٤ لا يستوي
القاعدون من المؤمنين غير اولي الضرر والمجاهدون في سبيل الله باموالهم وانفسهم فضل الله المجاهدين باموالهم وانفسهم
على القاعدين درجة وكلا وعد الله الحسنى وفضل الله المجاهدين على القاعدين اجرا عظيما ٩٥ درجات منه ومغفرة ورحمة
وكان الله غفورا رحيما ٩٦ ان الذين توفيهم الملئكة ظالمي انفسهم قالوا فيم كنتم قالوا كنا مستضعفين في الارض قالوا الم تكن ارض

الله واسعة فتهاجروا فيها فاو
لئك مأويهم جهنم وساءت
مصيرا ٩٧ الا المستضعفين من
الرجال والنساء والولدان لا
يستطيعون حيلة ولا يهتدون
سبيلا فاولئك عسى الله ان
يعفو عنهم وكان الله عفوا غفورا
٩٨ ومن يهاجر في سبيل الله
يجد في الارض مراغما كثيرا و
سعة ومن يخرج من بيته مهاجرا
الى الله ورسوله ثم يدركه الموت
فقد وقع اجره على الله وكان الله
غفورا رحيما ٩٩ واذا ضربتم
في الارض فليس عليكم جناح
ان تقصروا من الصلوة ان خفتم
ان يفتنكم الذين كفروا ان
الكافرين كانوا لكم عدوا مبينا
١٠٠ واذا كنت فيهم فاقمت
لهم الصلوة فلتقم طائفة منهم
معك وليأخذوا اسلحتهم فاذا
سجدوا فليكونوا من ورائكم
ولتأت طائفة اخرى لم يصلوا
فليصلوا معك وليأخذوا
حذرهم

متاع زندگاني دنيا را پس نزد خداست غنيمتهاي بسيار همچنان بوديد
از پيش پس منت نهاد خدا بر شما پس تفحص كنيد بدرستي كه خدا
هست بانچه ميكنيد آگاه ٩٤ نيستند يكسان نشستگان از
مؤمناني كه نبوده باشند صاحبان تنگي وجهاد كنندگان در راه خدا
بمالهاي خود ونفسهاي خود فضيلت داده خدا جهاد كنندگانرا بمالهاشان
ونفسهاشان بر نشستگان بحسب مرتبه وهمه را وعده داده خدا نيكوئي
وزيادتي داده خدا جهاد كنندگانرا بر نشستگان مزدي بزرگ ٩٥
مرتبهائي وآمرزش ورحمت وهست خدا آمرزنده مهربان ٩٦ بدرستي
كه آنانكه بميرانند ايشانرا فرشتگان درحالتي كه ستمكاراند نفسهاي
خودرا گفتند درچه بوديد گفتند بوديم ضعيفان در زمين گفتند آيا نبود
زمين خدا فراخ پس مهاجرت ميكرديد در ان پس آنگروه آرامگاه ايشان
دوزخ است وبد است بحسب بازگشت ٩٧ مگر ضعيفان از مردان
وزنان وپسران كه توانائي ندارند حيلة ونيابند راهي را پس اين گروه گاه
باشد كه خدا درگذرد از ايشان وهست خدا عفو كننده آمرزنده ٩٨
وكسي كه مهاجرت كند در راه خدا مييابد در زمين رغم گاه بسيار و
فراخي وكسي كه بيرون رود از خانه خود درحالتي كه مهاجرت كننده
باشد بسوي خدا ورسول او پس دريابد اورا مرگ پس بتحقيق كه واجب
شد مزد او بر خدا وهست خدا آمرزنده مهربان ٩٩ وهرگاه مسافرت
كنيد در روي زمين پس نيست بر شما گناهي اينكه قصر كنيد از نماز
اگر ترسيد كه در بلا اندازند شما را آنانكه كافر شده اند بدرستي
كه كافران هستند مر شما را دشمنان هويدا ١٠٠ وهرگاه بوده باشي
در ايشان پس بر پا داري براي ايشان نماز را پس بايد بايستند گروهي
از ايشان باتو وبايد فرا گيرند اسلحه خود را پس چون سجده كنند
پس بايد كه بوده باشند از پشت مر شما را وبايد كه بيايند گروه ديگر
كه نماز نكرده اند پس نماز گذارند باتو وبايد فرا گيرند حذر خود

وَاَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى
مِنْ مَطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَرْضٰى اَنْ تَضَعُوا اَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۱۰۱ فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا
اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ۱۰۲ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ
الْقَوْمِ اِنْ تَكُونُوا تَاْلَمُونَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُونَ كَمَا تَاْلَمُونَ ۱۰۳ وَتَرْجُونَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۱۰۴ اِنَّا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتَابَ

بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا
اَرٰيكَ اللّٰهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ
خَصِيمًا ۱۰۵ وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۰۶ وَلَا
تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا
اَثِيمًا ۱۰۷ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ
وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ
اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۱۰۸
هَا اَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ
عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَنْ يَكُونُ
عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۱۰۹ وَمَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ
اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۱۰
وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ
عَلٰى نَفْسِهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ۱۱۱ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً
اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ
احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ۱۱۲

واسلحهٔ خود را دوست داشتند آنانکه کافر شده اند که کاش غافل میشدید
از سلاحهاي خود ومتاعهاي خود پس حمله کنند بر شما يک حمله ونيست
گناهي بر شما اگر باشد بشما محنتي از باران يا بوده باشيد بيماران اينکه
بگذاريد سلاحهاي خود را وفرا گيريد آلات محافظت خود را بدرستي
که خدا آماده کرده براي کافران عذابي خوار کننده ۱۰۱ پس چون گذاريد
نماز را پس ياد کنيد خدا را در حالت ايستادن ونشستن وبر پهلوهاتان
پس چون آرميديد پس برپا داريد نماز را بدرستي که نماز هست بر
مومنان نوشته شده وقت تعيين کرده شده ۱۰۲ وسستي مشويد
در طلب آن گروه اگر هستيد که آزار ميکشيد پس بدرستي که ايشان
آزار ميکشند ۱۰۳ چنانچه آزار ميکشيد واميد ميداريد از خدا آنچه را که
اميد ندارند وهست خدا داناي درست کردار ۱۰۴ بدرستي که
ما فرستاديم بسوي تو کتاب را براستي تا آنکه حکم کني ميان مردم بآنچه نمود
ترا خدا ومباش براي خيانت کنندگان دشمن ۱۰۵ وطلب آمرزش کن
از خدا بدرستي که خدا هست آمرزنده مهربان ۱۰۶ ومجادله مکن
از آنانکه خيانت ميکنند نفسهاي خود را بدرستي که خدا دوست نميدارد
کسي را که هست خيانت کار گناه کار ۱۰۷ پنهان مينمايند از مردم
وپنهان نميدارند از خدا وحال آنکه او با ايشانست چون در شب تدبير
ميکنند آنچه را نمي پسندد از گفتار وهست خدا بآنچه ميکنند احاطه
کننده ۱۰۸ آگاه باشيد شما که مجادله کرديد از ايشان در زندگاني دنيا
پس کيست که مجادله کند با خدا از ايشان در روز قيامت يا کيست که
باشد بر ايشان نگهبان ۱۰۹ وکسي که کند بدي را يا ستم کند بر نفس خود
پس طلب آمرزش کند از خدا مي يابد خدا را آمرزنده مهربان ۱۱۰ وکسي
که کسب کند گناهي را پس جز اين نيست که کسب ميکند آنرا بر نفس خود وهست
خدا داناي درست کردار ۱۱۱ وکسي که کسب کند خطائي يا گناهي را پس تهمت
کند بآن بيگناهي را پس بتحقيق که متحمل شده تهمت کردني وگناه هويدائي را ۱۱۲

واگر نبود

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللّٰهُ
عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ١١٣ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ حزب
أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ١١٤ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ١١٥ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ

نساء

٦

يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ١١٦ إِنْ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ١١٧
لَعَنَهُ اللّٰهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ
عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ١١٨
وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ
فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآ
مُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ وَمَنْ
يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ١١٩
يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ
الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ١٢٠ أُولَٰئِكَ
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا
مَحِيصًا ١٢١ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَمَنْ
أَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيلًا ١٢٢

واکر نبود فضل خدا بر تو و رحمت او هر آینه قصد کرده بودند کروهی از ایشان
که کمراه نمایند ترا و نمیکنند کمراه مکر نفسهای خود را و ضرر نمیرسانند ترا
از چیزی و فرو فرستاد خدا بر تو کتاب و حکمت را و آموخت ترا چیزی
که نبودی که بدانی و هست فضل خدا بر تو بزرک ١١٣ نیست هیچ
خوبی در بسیاری از سرکوشیهای ایشان مکر کسی که امر کند
بصدقه یا معروف یا اصلاح میان مردم و کسی که کند آنرا بجهت
طلب خوشنودی خدا پس زود باشد که بدهیم او را مزد بزرکی ١١٤
و کسی که مخالفت کند با رسول از بعد آنکه ظاهر شده باشد مر او را راه
راست و پیروی کند غیر راه مؤمنانرا بر کردانیم او را بر آنچه دوست
میدارد و بیندازیم او را بدوزخ و بد است دوزخ جای بازکشتن ١١٥
بدرستی که خدا نمی آمرزد اینرا که شرک آورده شود با و و می آمرزد ما دون
آنرا برای هر که میخواهد و کسی که شرک آورد بخدا پس بتحقیق که کمراه
شده کمراهی دور ١١٦ نمیخوانند از غیر او مکر اناث را و نمیخوانند مکر
شیطان سرکش را ١١٧ که لعنت کرد او را خدا و کفت هر آینه فرا
خواهم کرفت البته از بندکان تو بهرهٔ مقرری ١١٨ و هر آینه کمراه
خواهم ساخت البته ایشانرا و آرزوی باطل فکنم البته ایشانرا و هر آینه
خواهم فرمود البته ایشانرا پس خواهند شکافت البته کوشهای چهار
پایانرا و هر آینه خواهم فرمود البته ایشانرا پس تغییر خواهند داد البته
آفریدهٔ خدا را و کسی که فرا کیرد شیطانرا ولی از غیر خدا پس بتحقیق
که زیان کرده زیانی هویدا ١١٩ وعده میدهد ایشانرا و در آرزوها می
افکند شان و وعده نمیدهد ایشانرا شیطان مکر بجهت فریب ١٢٠
این کروه آرامکاه ایشان دوزخ است و نمی یابند از آن کریزکاهی ١٢١
و آنانکه کرویده اند و کرده اند کارهای شایسته زود باشد
که در آوریم ایشانرا ببهشتهائی که میرود از زیر آنها جویها در حالتی که جاویدند
در آنها همیشه وعده دادن خدا براستی و کیست راستکوتر از خدا در کفتار ١٢٢

ليس بامانيكم ولا اماني اهل الكتاب من يعمل سوءا يجز به ولا يجد له من دون الله وليا ولا نصيرا ١٢٣ ومن يعمل من
الصالحات من ذكر او انثى وهو مؤمن فاولئك يدخلون الجنة ولا يظلمون نقيرا ١٢٤ ومن احسن دينا ممن اسلم وجهه
لله وهو محسن واتبع ملة ابرهيم حنيفا واتخذ الله ابرهيم خليلا ١٢٥ ولله ما في السموات وما في الارض وكان الله بكل شيء
محيطا ١٢٦ ويستفتونك في النساء قل الله يفتيكم فيهن وما يتلى عليكم في الكتاب في يتمى النساء اللاتي لا تؤتونهن ما كتب لهن

وترغبون ان تنكحوهن و
المستضعفين من الولدان و
ان تقوموا لليتمى بالقسط و
ما تفعلوا من خير فان الله كان به
عليما ١٢٧ وان امرأة خافت
من بعلها نشوزا او اعراضا
فلا جناح عليهما ان يصلحا
بينهما صلحا والصلح خير و
احضرت الانفس الشح وان
تحسنوا وتتقوا فان الله كان
بما تعملون خبيرا ١٢٨ ولن
تستطيعوا ان تعدلوا بين
النساء ولو حرصتم فلا تميلوا
كل الميل فتذروها كالمعلقة
وان تصلحوا وتتقوا فان الله
كان غفورا رحيما ١٢٩ وان
يتفرقا يغن الله كلا من سعته
وكان الله واسعا حكيما ١٣٠
ولله ما في السموات وما في الارض
ولقد وصينا الذين اوتوا
الكتاب من قبلكم واياكم ان
اتقوا الله وان تكفروا فان لله
ما في السموات وما في الارض
وكان الله غنيا حميدا ١٣١

نیست وعده خدا بآرزوهای شما ونه آرزوهای اهل کتاب کسی که کند
بدی جزا داده شود بآن ونیابد برای خود غیر از خدا دوستی ونه مددکاری
١٢٣ وکسی که کند از کارهای شایسته از مرد یا زن وحال آنکه او مؤمن
باشد پس آنگروه درآیند ببهشت وستم رسیده نشوند اندک ستمی
١٢٤ وکیست بهتر بحسب دین از کسی که خالص کرداند نفس خود را برای
خدا وحال آنکه او نیکوکار باشد وپیروی کند ملت ابرهیم را مایل
بحق وفراگرفته خدا ابرهیم را دوست ١٢٥ ومر خدا راست آنچه در
آسمانها وآنچه در زمین است وهست خدا هرچیزی فرارسنده ١٢٦
وفتوی میخواهند از تو در زنان بگو خدا فتوی میدهد شما را در ایشان و
آنچه خوانده میشود برشما در کتاب در یتیمان زنانی که نمیدهید ایشانرا
آنچه نوشته شده برای ایشان ورغبت میکنید اینکه نکاح کنید
ایشانرا وناتوانان از پسران واینکه بایستید از برای یتیمان بعدالت
وآنچه کنید از نیکی بدرستی که خدا هست بآن دانا ١٢٧ واگر زنی ترسد
از شوهرش سرباز زدنی یا روکردانیدنی پس نیست گناهی بر آن
دو اینکه صلح نمایند میان خود صلحی وصلح بهتر است وحاضر کردانیده
شده نفسها بخل را واگر نیکی کنید وپرهیزکاری نمائید پس بدرستی
که خدا هست بآنچه میکنید آگاه ١٢٨ وهرگز نتوانید اینکه عدالت
کنید میان زنان وهرچند که حریص باشید پس میل مکنید تمام میل
که واگذارید اورا مانند معلقه واگر بصلاح آورید وبپرهیزید
پس بدرستی که خدا هست آمرزنده مهربان ١٢٩ واگر مفارقت کنند
از یکدیگر غنی گرداند خدا هریک را از توانگریش وهست خدا فراخ
بخشش درست کردار ١٣٠ ومر خدا راست آنچه در آسمانها وآنچه
در زمین است وهر آینه بتحقیق که وصیت کرده ایم آنانرا که داده شده اند
کتاب را از پیش شما وشما را اینکه بپرهیزید خدا را واگر کافر شوید پس
بدرستی که مر خدا راست آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است وهست خدا بی نیاز ستوده ١٣١

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ١٣٢ اِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِاٰخَرِينَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ
قَدِيرًا ١٣٣ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ١٣٤ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاۤءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا
الْهَوٰى اَنْ تَعْدِلُوا وَاِنْ تَلْوُوا اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ١٣٥ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي

نَزَّلَ عَلٰى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي
اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ
وَمَلٰۤئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
بَعِيدًا ١٣٦ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا
ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا
ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ
لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا
١٣٧ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِاَنَّ لَهُمْ
عَذَابًا اَلِيمًا ١٣٨ اَلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ
الْكَافِرِينَ اَوْلِيَاۤءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ اَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ
الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ١٣٩ وَقَدْ نَزَّلَ
عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ
اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ
بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ اِنَّكُمْ
اِذًا مِثْلُهُمْ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَا
فِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ١٤٠ اَلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ
بِكُمْ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللّٰهِ
قَالُوا اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَاِنْ كَانَ
لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ ١٤١ قَالُوا
اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بس است خدا
وکیل ١٣٢ اگر خواهد ببرد شما را ای آدمیان و بیاورد دیگرانرا و هست
خدا بر این توانا ١٣٣ کسی که باشد که خواهد ثواب دنیا را پس نزد
خداست ثواب دنیا و آخرت و هست خدا شنوای بینا ١٣٤ ای
آنانکه ایمان آورده اند باشید ایستادگان بعدل گواهان از برای
خدا و هرچند که باشد بر نفسهای شما یا پدر و مادر و خویشان
نزدیک اگر بوده باشد توانگر یا تنگدست پس خدا سزاوار
تر است بهر دو پس پیروی مکنید خواهش نفس را اینکه میل
کنید و اگر بپیچید یا اعراض کنید پس بدرستی که خدا هست بآنچه
میکنید آگاه ١٣٥ ای آنانکه ایمان آورده اند ایمان آورید بخدا و
رسول او و کتابی که فرو فرستاده بر رسول خود و کتابی که فرو فرستاده
از پیش و کسی که کافر شود بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و پیغمبران
او و روز قیامت پس بتحقیق که گمراه شد گمراهی دور ١٣٦ بدرستی
که آنانکه ایمان آوردند پس کافر شدند پس ایمان آوردند پس کافر
شدند پس افزودند کفر را نباشد خدا که بیامرزد ایشانرا و نه
آنکه راه نمائی کند ایشانرا راهی ١٣٧ مژده ده منافقانرا باینکه برای
ایشان است عذابی دردناک ١٣٨ آنانکه میگیرند کافرانرا دوستان
از غیر مؤمنان آیا میطلبند نزد ایشان ارجمندیرا پس بدرستی که
ارجمندی مر خدایراست همه ١٣٩ و بتحقیق که فرو فرستاده بر شما در
کتاب اینکه هرگاه بشنوید آیتهای خدا را که کفر ورزیده شود بآن
و استهزا کرده شود بآن پس منشینید با ایشان تا آنکه شروع کنند در
حکایتی غیر آن بدرستی که شما در اینوقت مثل ایشانید بدرستی که
خدا جمع آورنده منافقان و کافرانست در دوزخ همه را ١٤٠ آنانکه انتظار
میبرند بشما پس اگر باشد برای شما فتحی از خدا گویند آیا نبودیم با شما
و اگر بودی مر کافرانرا بهره ١٤١ گفتندی آیا غالب نشدیم بر شما و منع

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ١٤٢ اِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللّٰهَ
وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَاِذَا قَامُوا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى يُرَآؤُنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللّٰهَ اِلَّا قَلِيلًا ١٤٣ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذٰلِكَ لَا اِلٰى
هٰؤُلَآءِ وَلَا اِلٰى هٰؤُلَآءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ١٤٤ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
اَتُرِيدُونَ اَنْ تَجْعَلُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ١٤٥ اِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ١٤٦ اِلَّا الَّذِينَ
تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللّٰهِ
وَاَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ
الْمُؤْمِنِينَ اَجْرًا عَظِيمًا ١٤٧ مَا
يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ
وَاٰمَنْتُمْ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا
عَلِيمًا ١٤٨ لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ
بِالسُّوٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ
وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ١٤٩
اِنْ تُبْدُوا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوهُ اَوْ تَعْفُوا
عَنْ سُوٓءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا
١٥٠ اِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَ
رُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ اَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
اللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ
بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ
اَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَ
اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا
١٥١ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ
وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ اُولٰٓئِكَ
سَوْفَ نُؤْتِيهِمْ اُجُورَهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ١٥٢ يَسْئَلُكَ
اَهْلُ الْكِتَابِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ
كِتَابًا مِنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوا

نکرديم شما را از مؤمنان پس خدا حکم ميکند ميان شما در روز قيامت
وهرکز نکردانده خدا براي کافران بر مؤمنان راهي ١٤٢ بدرستي که منافقان
فريب ميدهند خدا را واو فريب دهندهٔ ايشانست وچون برخيزند
بسوي نماز مي ايستند سنکيني کنند کان مينمايند مردم را ويا د
نميکنند خدا را مکر کمي ١٤٣ مترددند در ميان ان نه بسوي اين کروهند
ونه بسوي ان کروه وکسي را که کمراه کند خدا پس هرکز نخواهي يافت براي
هدايت او راهي ١٤٤ اي انکروهي که ايمان اورده اند مکيريد کافرانرا
دوستان از غير مؤمنان ايا ميخواهيد که بکردانيد براي خدا برخود حجتي
هويدا ١٤٥ بدرستي که منافقان در طبقهٔ زيرترين از اتش اند وهرکز
نمي يابي براي ايشان ياوري ١٤٦ مکر انانکه توبه کرده اند واصلاح
نموده اند وچنک در زده اند بخدا وخالص کردانيده اند دين خود را
براي خدا پس انکروه با مؤمنانند وزود باشد که بدهد خدا مؤمنانرا
مزد بزرکي ١٤٧ چه ميکند خدا بعذاب شما اکر شکر کرده باشيد و
ايمان اورده باشيد وهست خدا شاکر دانا ١٤٨ دوست نميدارد
خدا بلند کردن صدا را ببدي از کفتار مکر کسي که ستم رسيده شده باشد
وهست خدا شنواي دانا ١٤٩ اکر ظاهر کنيد نيکي را يا پنهان داريد
انرا يا درکذريد از بدي پس بدرستي که خدا هست عفو کنندهٔ توانا ١٥٠
بدرستي که انانکه کافر ميشوند بخدا وپيغمبران او وميخواهند که جدائي
اندازند ميان خدا وپيغمبران او وميکويند که ايمان مي اوريم ببعضي و
کافر ميشويم ببعضي وميخواهند که فراکيرند ميان ان راهي را انکروه ايشانند
کافران حقيقةً واماده کرده ايم براي کافران عذابي خوارکننده ١٥١ وانانکه
ايمان اورده اند بخدا وپيغمبران او وجدائي نينداختند ميان احدي
از ايشان اين کروه زود باشد که بدهيم بايشان مزدهاي ايشانرا و
هست خدا امرزندهٔ مهربان ١٥٢ سؤال ميکنند ترا اهل کتاب
اينکه فرود اوري برايشان کتابي از اسمان پس بتحقيق که سؤال کردند

ازموسی

موسى اكبر من ذلك فقالوا ارنا الله جهرة فاخذتهم الصاعقة بظلمهم ثم اتخذوا العجل من بعد ما جاءتهم البينات فعفونا عن ذلك
وآتينا موسى سلطانا مبينا ١٥٣ ورفعنا فوقهم الطور بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا الباب سجدا وقلنا لهم لا تعدوا في السبت و
اخذنا منهم ميثاقا غليظا ١٥٤ فبما نقضهم ميثاقهم وكفرهم بآيات الله وقتلهم الانبياء بغير حق وقولهم قلوبنا غلف بل طبع الله
عليها بكفرهم فلا يؤمنون الا قليلا ١٥٥ وبكفرهم وقولهم على مريم بهتانا عظيما ١٥٦ وقولهم انا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول الله

وما قتلوه وما صلبوه ولكن شبه
لهم وان الذين اختلفوا فيه
لفي شك منه ما لهم به من
علم الا اتباع الظن وما قتلوه
يقينا ١٥٧ بل رفعه الله اليه
وكان الله عزيزا حكيما ١٥٨ و
ان من اهل الكتاب الا ليؤمنن
به قبل موته ويوم القيمة
يكون عليهم شهيدا ١٥٩ فبظلم
من الذين هادوا حرمنا عليهم
طيبات احلت لهم وبصدهم
عن سبيل الله كثيرا ١٦٠ واخذهم
الربوا وقد نهوا عنه واكلهم
اموال الناس بالباطل و
اعتدنا للكافرين منهم
عذابا اليما ١٦١ لكن
الراسخون في العلم منهم و
المؤمنون يؤمنون بما انزل
اليك وما انزل من قبلك
والمقيمين الصلوة والمؤتون
الزكوة والمؤمنون بالله و
اليوم الآخر اولئك سنؤتيهم
اجرا عظيما ١٦٢

ازموسى بزرگتر ازانرا پس گفتند بنما بما خدا را آشكارا پس گرفت ايشانرا
صاعقه بسبب ستم ايشان پس فراگرفتند گوساله را بعد از آنكه
آمد ايشانرا معجزهاى روشن پس درگذشتيم ازان و داديم موسى را
سلطنتى هويدا ١٥٣ وبلند كرديم بربالاى ايشان طور را بسبب پيمان
ايشان وگفتيم مرايشانرا كه درآييد آن در را سجده كنندگان وگفتيم مر
ايشانرا كه تعدى مكنيد در شنبه وگرفتيم از ايشان پيمانى سخت ١٥٤
پس بسبب شكستن ايشان پيمان خودرا وكفر ايشان بآيتهاى خدا
وكشتن ايشان پيغمبرانرا بغير حق وگفتن ايشان كه دلهاى ما پوشيده است
بلكه مهر نهاد خدا برآنها بسبب كفر ايشان پس ايمان نمى آورند
مگر اندكى ١٥٥ وبسبب كفر ايشان وگفتار ايشان برمريم بهتانى بزرك
١٥٦ وگفتار ايشان كه بدرستى كه ما كشتيم مسيح عيسى پسر مريم رسول
خدا را ونكشتند ورا ونه بردار كشيدند اورا وليكن مشتبه گردانيده
شد برايشان وبدرستى كه آنانكه اختلاف كردند در آن هر آينه در شك
اند ازان نبود مرايشانرا بآن هيچ دانشى مگر پيروى كردن گمان ونكشتند
اورا يقينا ١٥٧ بلكه برداشت اورا خدا بسوى خود وهست خدا غالب درست
كردار ١٥٨ ونيست از اهل كتاب مگر آنكه البته ايمان آورد باو پيش از
مرك خود ودر روز قيامت باشد برايشان گواه ١٥٩ پس بستمى از آنان كه
يهود شدند حرام گردانيديم برايشان پاكيزهائى كه حلال كرده شده بود
مرايشانرا وبسبب منع كردن ايشان از راه خدا بسيارى را ١٦٠ وگرفتن
ايشان ربارا وبتحقيق نهى كرده شده بودند ازان وخوردن ايشان مالهاى
مردم را بناحق وآماده كرده ايم براى كافران از ايشان عذابى دردناك ١٦١
ليكن راسخان در علم از ايشان ومؤمنان ايمان مى آورند بآنچه فرو
فرستاده شده بسوى تو وآنچه فرو فرستاده شده پيش از تو وبرپا
دارندگان نماز ودهندگان زكوة وايمان آورندگان بخدا وروز آخرت
اين گروه زود باشد كه بدهيم ايشانرا مزدى بزرك ١٦٢

اِنّا اَوحينا اِلَيكَ كَما اَوحينا اِلى نوحٍ وَالنَّبيّينَ مِن بَعدِهِ وَاَوحينا اِلى اِبرٰهيمَ وَاِسمٰعيلَ وَاِسحٰقَ وَيَعقوبَ وَالاَسباطِ وَعيسٰى وَاَيّوبَ وَيونُسَ وَهارونَ وَسُلَيمانَ وَآتَينا
داوُدَ زَبورًا وَرُسُلًا قَد قَصَصناهُم عَلَيكَ مِن قَبلُ وَرُسُلًا لَم نَقصُصهُم عَلَيكَ وَكَلَّمَ اللّٰهُ موسٰى تَكليمًا ١٦٣ رُسُلًا مُبَشِّرينَ وَمُنذِرينَ
لِئَلّا يَكونَ لِلنّاسِ عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ بَعدَ الرُّسُلِ وَكانَ اللّٰهُ عَزيزًا حَكيمًا ١٦٤ لٰكِنِ اللّٰهُ يَشهَدُ بِما اَنزَلَ اِلَيكَ اَنزَلَهُ بِعِلمِهِ وَالمَلائِكَةُ
يَشهَدونَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهيدًا ١٦٥ اِنَّ الَّذينَ كَفَروا وَصَدّوا عَن سَبيلِ اللّٰهِ قَد ضَلّوا ضَلالًا بَعيدًا ١٦٦ اِنَّ الَّذينَ
كَفَروا وَظَلَموا لَم يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغفِرَ
لَهُم وَلا لِيَهدِيَهُم طَريقًا ١٦٧
اِلّا طَريقَ جَهَنَّمَ خالِدينَ فيها
اَبَدًا وَكانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسيرًا
١٦٨ يا اَيُّهَا النّاسُ قَد جاءَكُمُ
الرَّسولُ بِالحَقِّ مِن رَبِّكُم فَآمِنوا خَيرًا
لَكُم وَاِن تَكفُروا فَاِنَّ لِلّٰهِ ما فِي
السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ وَكانَ اللّٰهُ عَليمًا
حَكيمًا ١٦٩ يا اَهلَ الكِتابِ لا تَغلوا
في دينِكُم وَلا تَقولوا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا
الحَقَّ اِنَّمَا المَسيحُ عيسَى ابنُ مَريَمَ
رَسولُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ اَلقاها اِلٰى
مَريَمَ وَروحٌ مِنهُ فَآمِنوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهِ وَلا تَقولوا ثَلٰثَةٌ اِنتَهوا
خَيرًا لَكُم اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ واحِدٌ
سُبحانَهُ اَن يَكونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ
ما فِي السَّمٰوٰتِ وَما فِي الاَرضِ وَكَفٰى
بِاللّٰهِ وَكيلًا ١٧٠ لَن يَستَنكِفَ
المَسيحُ اَن يَكونَ عَبدًا لِلّٰهِ وَلَا
المَلائِكَةُ المُقَرَّبونَ وَمَن يَستَنكِف
عَن عِبادَتِهِ وَيَستَكبِر فَسَيَحشُرُهُم
اِلَيهِ جَميعًا ١٧١

بدرستي كه ما وحي كرديم بسوي تو چنانچه وحي كرديم بسوي نوح وپيغمبران بعد
از او ووحي فرستاديم بسوي ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب وفرزندزادگان
يعقوب وعيسى وايوب ويونس وهرون وسليمان ودادیم بداود زبور را وپيغمبراني را
كه بتحقيق خوانديم حكايت ايشانرا بر تو از پيش وپيغمبراني را كه نخوانديم قصه
ايشانرا بر تو وسخن كرد خدا موسى را سخن كردني ١٦٣ پيغمبراني را مژده
دهندگان وترسانندگان تا آنكه نبوده باشد براي مردم بر خدا حجتي بعد
از رسولان وهست خدا ارجمند درست كردار ١٦٤ ليكن خدا گواهي
ميدهد بآنچه فرو فرستاده بسوي تو فرو فرستاده او را بدانش خود و
فرشتگان گواهي ميدهند وكافيست خدا گواه ١٦٥ بدرستي كه
آنانكه كافر شدند وباز داشتند از راه خدا بتحقيق كه گمراه شدند
گمراهي دوري ١٦٦ بدرستي كه آنان كه كافر شدند وستم كردند نباشد
خدا را آنكه بيامرزد مر ايشانرا ونه اينكه راهنمائي نمايد بايشان راهي را
مگر راه دوزخ درحالتي كه دايم باشند در آن هميشه وهست اين بر خدا
آسان ١٦٨ اي گروه مردم بتحقيق كه آمد شما را فرستاده بحق از پروردگار
شما پس ايمان آوريد بهتر است براي شما واگر كافر شويد پس بدرستي كه
مر خدا راست آنچه در آسمانها وزمين است وهست خدا داناي درست
كردار ١٦٩ اي اهل كتاب تجاوز از حد مكنيد در دين خود ومگوييد بر
خدا جز حق را جز اين نيست كه مسيح عيسى پسر مريم رسول خداست وكلمه او
كه انداخته آنرا بسوي مريم وروحي است از او پس ايمان آوريد بخدا و
فرستادگان او ومگوييد كه سه است باز ايستيد بهتر است مر شما را
جز اين نيست كه الله خدائيست يگانه منزه است او از آنكه بوده باشد
مر او را فرزندي مر اوراست آنچه در آسمانها وآنچه در زمين است و
كافيست خدا از جهت وكيل بودن ١٧٠ هرگز ننگ ندارد مسيح از آنكه
بوده باشد بنده مر خدا را ونه فرشتگان مقرب وكسي كه ننگ دارد از بندگي
او وسركشي نمايد پس زود باشد كه جمع كند ايشانرا بسوي خود همه را ١٧١

فاما

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ١٧٢ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ١٧٣ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ١٧٤ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ
صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ١٧٥ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ

مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ
لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ
فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ
كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً
فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٧٦

سورة المائدة مائة وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ
١ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا
مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ
وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ
٢ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا
شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا
الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ
الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ
فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ
قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ

پس اما آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس تمام
دهد بایشان مزدهاشانرا و بیفزاید ایشانرا از فضل خود و اما آنانکه
ننگ داشتند و سرکشی کنند پس عذاب کند ایشانرا عذابی دردناک ١٧٢
و نیابند برای خودشان از غیر خدا دوستی و نه یاوری ١٧٣ ای گروه
مردمان بتحقیق که آمد شما را دلیلی از پروردگار شما و فرو فرستادیم بسوی
شما نوری هویدا ١٧٤ پس اما آنانکه ایمان آوردند بخدا و چنگ درزدند
باو پس بزودی در آورد ایشانرا در رحمتی از خود و افزونی و راه نماید ایشانرا
بسوی خود راهی راست ١٧٥ فتوی میجویند از تو بگو خدا فتوی میدهد
شما را در کلاله اگر مردی بمیرد که نباشد مر او را فرزندی و مر او را خواهری
باشد پس برای اوست نصف آنچه گذاشته و او میراث میبرد او را اگر
نباشد از برای او فرزندی پس اگر باشند دو خواهر پس مر ایشانراست
دو ثلث از آنچه گذاشته و اگر بوده باشند اخوه مردان و زنان پس از برای
مرد مثل نصیب دو زن است بیان میکند خدا از برای شما که مبادا گمراه
شوید و خدا بهر چیز داناست ١٧٦

سورهٔ مائده یکصد و بیست آیه و آن مدنیست

بسم خدای بخشایندهٔ مهربان
ای آنانکه ایمان آورده اند وفا کنید بعقدها حلال کرده شده
از برای شما بهیمهٔ چهارپایان مگر آنچه خوانده میشود بر شما در حالتی که
حلال دانندهٔ شکاری نباشید و حال آنکه شما محرمانید بدرستی
که خدا حکم میکند آنچه میخواهد ٢ ای آنانکه ایمان آورده اند
حلال مدارید مناسک خدا را و نه ماه حرام را و نه قربانی را و نه قلادها
را و نه قاصدان بیت الحرام را که میطلبند افزونی را از پروردگار خودشان
و خوشنودی را و چون محل شوید پس شکار کنید و بمعصیت نیندازد
شما را دشمنی گروهی که باز کرده اند شما را از مسجد الحرام

أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٣ حُرِّمَتْ
عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا
مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَ
اخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ

لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٤
يَسْئَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ
أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ
مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ
مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ
عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
٥ اَلْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ
وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ
لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ
عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ
٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ
إِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا
بِرُؤُسِكُمْ

اینکه ازحد درگذرید ومعاونت یکدیگرکنید برنیکی وپرهیزکاری
ومعاونت یکدیگرمکنید برمعصیت وتعدّي کردن وبپرهیزید ازخدا
بدرستي که خدا سخت عقوبت است ٣ حرام کرده شده است برشما
مردار وخون وگوشت خوك وانچه اوازبرداشته شده ازبراي غیرخدا
بان وخفه شده وبزدن مرده وبافتادن ازبلندي مرده وبضرب شاخ
مرده وانچه راخورده باشد درنده مگرانچه را تذکیه کرده باشید وانچه
ذبح کرده شده برسنگها واینکه طلب قسمت کنید به تیرها این فسقست
امروز ناامید شدند انانکه کافرشدند ازدین شما پس مترسید ازایشان
وبترسید ازمن امروز کامل ساختم ازبراي شما دین شمارا وتمام کردم بر
شما نعمت خودرا وراضي شدم ازبراي شما اسلام را دین پس کسیکه
مضطرشود درگرسنگي درحالتي که میل کننده نباشد مرگناهي را پس
بدرستي که خدا امرزنده مهربانست ٤ میپرسند ترا که چه چیز
حلال کرده شده مرایشانرا بگو حلال کرده شده مرشمارا پاکیزه ها و
انچه اموخته کرده اید ازشکار گیرندگان درحالتي که بسك شکار
کنانید میاموزید انهارا ازانچه اموخته شما را خدا پس بخورید ازانچه
نگاه داشتند براي شما ویادکنید نام خدارا بران وبپرهیزید ازخدا
بدرستي که خدا زود حسابست ٥ امروز حلال شده براي شما
پاکیزه ها وخوردني انها که داده شده اند کتابرا حلالست براي شما
وخوردني شما حلالست براي ایشان وزنان باعفت اززنان مؤمنه
وعفت دارندگان اززناني که داده شده اند کتابرا پیش ازشما هرگاه
داده باشید بایشان مهرهاي ایشانرا درحالتي که باعفت باشند
نه زناکاران ونه گیرندگان دوستان پنهاني وکسي که کافرشود
بایمان پس بتحقیق که باطل شد کردار او وا ودراخرت اززیانکارانست
٦ اي انکساني که ایمان اورده اند چون برخیزید بنماز پس بشوئید
روهاي خودرا ودستهاي خودرا تامرفقها ومسح کنید پاره ازسرهاي

وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ
تَجِدُوا مَآءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٧ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَ
اتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٨ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ

قَوْمٍ عَلٰى اَنْ لَا تَعْدِلُوا اِعْدِلُوا
هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ
اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ٩ وَ
عَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ
عَظِيمٌ ١٠ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا اُولٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ١١
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ
يَبْسُطُوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١٢ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ
مِيثَاقَ بَنِي اِسْرَآئِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّي مَعَكُمْ
لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ
وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَ
اَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَاُكَفِّرَنَّ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ١٣

خود را و پاهاي خود را تا كعبين واكر بوده باشيد جنب پس طاهر شويد
واكر بوده باشيد بيماران يا بر سفري يا آمده باشد يكي از شما از غايط
يا مباشرت كنيد با زنان پس نيابيد آبي پس تيمم كنيد بخاك پاكيزه پس مسح
كنيد بروهاي خود ودستهاي خود از آن نميخواهد خدا اينكه
بكرداند برشما از تنكي وليكن ميخواهد كه پاك سازد شما را وتمام نمايد
نعمت خود را برشما شايد كه شما شكر كنيد ٧ وياد نمائيد نعمت
خدا را برشما وپيمان او را كه پيمان بسته است باشما بآن چون كفتيد
كه شنيديم وفرمانبرداري نموديم وبپرهيزيد از خدا بدرستي كه خدا
داناست بآنچه درسينهاست ٨ اي كروهي كه ايمان آورده اند
باشيد قيام كنندكان ازبراي خدا كواهان بعدل ونبايد بدارد شما
را دشمني كروهي براينكه عدالت نمائيد كه او نزديك تراست مر پرهيزكاري
را وبپرهيزيد از خدا بدرستي كه خدا آكاهست بآنچه ميكنيد ٩
وعده داده خدا آنانيرا كه ايمان آورده اند وكرده اند كارهاي پسنديده
ازبراي ايشانست آمرزشي ومزدي بزرك ١٠ وآنانكه كافر شدند
ونسبت دروغ دادند بآيتهاي ما اين كروه اصحاب دوزخند ١١
اي كروهي كه ايمان آورده اند يادكنيد نعمت خدا را برشما آنوقتكه
قصد كردند كروهي كه بكشايند بسوي شما دستهاي خودرا پس
بازداشت خدا دستهاي ايشانرا ازشما وبپرهيزيد از خدا وبرخدا بايد
توكل نمايند مومنان ١٢ وهر آينه بتحقيق كه كرفت خدا
پيمان از بني اسرائيل وبرانكيختيم از ايشان دوازده سركرده وكفت
خدا بدرستي كه من باشما ام البته اكر برپا داريد نمازرا وبدهيد
زكوة را وايمان بياوريد به پيغمبران من وياري نمائيد ايشانرا وقرض
دهيد خدا را قرضي نيكو هر آينه بپوشانم ازشما كناهان شمارا
والبته داخل سازم شما را ببهشتهائي كه ميرود از زير آنها جويها پس
كسي كه كافر شود بعد ازاين ازشما پس بتحقيق كه كم كرده راه راست را ١٣

فبما نقضهم میثاقهم لعنّاهم وجعلنا قلوبهم قاسیة یحرّفون الکلم عن مواضعه ونسوا حظّاً ممّا ذکّروا به ولا تزال تطّلع
علی خائنة منهم الّا قلیلاً منهم فاعف عنهم واصفح انّ الله یحبّ المحسنین ١٤ ومن الّذین قالوا انّا نصاری اخذنا میثاقهم
فنسوا حظّاً ممّا ذکّروا به فاغرینا بینهم العداوة والبغضاء الی یوم القیمة وسوف ینبّئهم الله بما کانوا یصنعون ١٥
یا اهل الکتاب قد جائکم رسولنا یبیّن لکم کثیراً ممّا کنتم تخفون من الکتاب ویعفوا عن کثیر ١٦ قد جاءکم من الله
نور وکتاب مبین ١٧ یهدی
به الله من اتّبع رضوانه سبل
السّلام ویخرجهم من الظّلمات
الی النّور باذنه ویهدیهم
الی صراط مستقیم ١٨ لقد کفر
الّذین قالوا انّ الله هو المسیح
ابن مریم قل فمن یملک من الله
شیئاً ان اراد ان یهلک
المسیح ابن مریم وامّه ومن فی
الارض جمیعاً ولله ملک
السّموات والارض وما بینهما
یخلق ما یشاء والله علی کلّ شیء
قدیر ١٩ وقالت الیهود والنّصاری
نحن ابناء الله واحبّاؤه قل فلم
یعذّبکم بذنوبکم بل انتم
بشر ممّن خلق یغفر لمن یشاء
ویعذّب من یشاء ولله ملک
السّموات والارض وما بینهما
والیه المصیر ٢٠ یا اهل الکتاب
قد جاءکم رسولنا یبیّن لکم
علی فترة

پس بسبب شکستن ایشان پیمان خودرا لعن کردیم ایشانرا وکردانیدیم
دلهای ایشانرا سخت تغییر میدهند کلامهارا از مکانهاشان وفراموش
کردند بهرهٔ را از انچه آکاه کردانیده شدند بان وهمیشه هستی تو که
مطّلع میشوی برخیانتی از ایشان مکراندکی از ایشان پس عفو کن از ایشان
ودرکذران بدرستی که خدا دوست میدارد خوبی کنندکانرا ١٤
واز انکسانی که کفتند بدرستی که ما نصارائیم کرفتیم پیمان ایشانرا
پس فراموش کردند بهرهٔ از انچه آکاه کردانیده شده بودند بان پس
لازم کردانیدیم میانهٔ ایشان دشمنی وبغض را تا روز قیامت و
زود باشد که آکاه نماید ایشانرا خدا بانچه بودند که میکردند ١٥
ای اهل کتاب بتحقیق که امد شمارا پیغمبر ما بیان میکند برای شما
بسیاری را از انچه بودید که پنهان مینمودید از کتاب ودرمیکذرد از بسیاری
١٦ بتحقیق که امد شمارا از خدا نوری وکتابی روشن ١٧ راه مینماید
بان خدا کسی را که پیروی کند خوشنودی اورا در راههای سلامتی و
بیرون میاورد ایشانرا از تاریکیها بسوی روشنی باذن خود وراه مینماید
ایشانرا براهی راست ١٨ هرآینه بتحقیق که کافر کردیدند انانکه کفتند
بدرستی که خدا اوست مسیح پسر مریم بکو پس کیست که منع کند از خدا
چیزیرا اکر خواسته باشد که هلاک کند مسیح پسر مریم وما درش و
کسانی را که در زمینند همه ومر خدایراست پادشاهی اسمانها وزمین
وانچه درمیانهٔ انهاست می افریند انچه را خواهد وخدا بر همه چیز توانا ست
١٩ وکفتند یهود ونصاری که ما پسران خدا ودوستان اوئیم بکو
پس چرا عذاب میکند شمارا بسبب کناهان شما بلکه شما ادمیاید
از جملهٔ کسانی که افریده میامرزد از برای هرکه خواهد وعذاب میکند
هرکه را خواهد ومر خدایراست پادشاهی اسمانها وزمین وانچه در
میانهٔ ان دو است وبسوی اوست بازکشت ٢٠ ای اهل کتاب
بتحقیق که امد شمارا پیغمبر ما روشن میکرد اسند برای شما بر فاصلهٔ

پیغمبران

مِنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُولُوا مَا جَآءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۲۱ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۲۲ وَاِذْ قَالَ مُوسَى
لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيكُمْ اَنْبِيَآءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۲۳
يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۲۴ قَالُوا يَا مُوسَى
اِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ۲۵ وَاِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنَّا دَاخِلُونَ ۲۶ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ
يَخَافُونَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا
عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَاِنَّكُمْ
غَالِبُونَ ۲۷ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوا
اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۲۸ قَالُوا يَا مُوسَى
اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا
فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا
اِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ ۲۹ قَالَ رَبِّ
اِنِّي لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِي وَاَخِي
فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
۳۰ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِينَ
سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْاَرْضِ فَلَا
تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۳۱
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ
اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا
وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ
قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ
۳۲ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَيَّ يَدَكَ
لِتَقْتُلَنِي مَا اَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ
اِلَيْكَ

از پیغمبران مبادا که بگوئید نیامد ما را هیچ مژده دهنده و نه ترساننده
پس بتحقیق که آمد شما را مژده دهنده و ترساننده ۲۱ و خدا بر همه چیز
توانا است ۲۲ و آنوقت را که گفت موسی مر گروه خود را ای گروه من
یاد کنید نعمت خدا را بر شما وقتی که گردانید در میان شما پیغمبران
و گردانید شما را پادشاهان و داد شما را آنچه نداد احدی از عالمیان
۲۳ ای گروه من در آیید در زمین پاکیزه که نوشته خدا برای شما
و بر مگردید بر عقبهای خود پس باز خواهید گشت زیان کاران
۲۴ گفتند ای موسی بدرستی که در آن گروهی اند جباران ۲۵ و بدرستی
که ما هرگز در نخواهیم آمد در آن تا آنکه بیرون روند از آن پس اگر
بیرون روند از آن پس بدرستی که ما در آیند گانیم ۲۶ گفتند
دو مرد از آنانکه میترسند انعام کنا د خدا بر آن دو در آیید بر ایشان
از آن در پس هرگاه داخل شوید آنرا پس بدرستی که شما غلبه نمایند
گانید ۲۷ و بر خدا پس توکل نمائید اگر هستید مؤمنان ۲۸
گفتند ای موسی بدرستی که ما داخل نمیشویم هرگز آنرا تا هستند
در آن پس برو تو ای موسی با پروردگار خود پس کارزار نمائید بدرستی
که ما در اینجا نشستگانیم ۲۹ گفت پروردگارا بدرستی که من نیستم مالک
مگر نفس خودم و برادرم را پس جدائی افکن میان ما و میان گروه
نافرمانی کنندگان ۳۰ گفت پس بدرستی که آن حرام کرده
شده است بر ایشان چهل سال راه میروند در آن زمین سرگردان
پس اندوهگین مشو بر گروه نافرمان برداران ۳۱ و بخوان بر ایشان
خبر دو فرزند آدم را براستی هنگامی که نزدیکی جستند بقربانی
پس قبول کرده شد از یکی از ایشان و قبول کرده نشد از آن دیگری
گفت که البته میکشم ترا گفت جز این نیست که قبول میکند خدا
از پرهیزگاران ۳۲ البته اگر بگشائی بسوی من دست خود را برای
آنکه بکشی مرا نیستم من کشاینده دست خود را بسوی تو برای اینکه

لأقتلك إني أخاف الله رب العالمين ٣٣ إني أريد أن تبوء بإثمي وإثمك فتكون من أصحاب النار وذلك جزآؤ الظالمين ٣٤
فطوعت له نفسه قتل أخيه فقتله فأصبح من الخاسرين ٣٥ فبعث الله غرابا يبحث في الأرض ليريه كيف يواري سوأة
أخيه قال يا ويلتى أعجزت أن أكون مثل هذا الغراب فأواري سوأة أخي فأصبح من النادمين ٣٦ من أجل ذلك كتبنا
على بني إسرائيل أنه من قتل نفسا بغير نفس أو فساد في الأرض فكأنما قتل الناس جميعا ومن أحياها فكأنما أحيا

الناس جميعا ولقد جاءتهم
رسلنا بالبينات ثم إن كثيرا
منهم بعد ذلك في الأرض
لمسرفون ٣٧ إنما جزآؤ الذين
يحاربون الله ورسوله ويسعون
في الأرض فسادا أن يقتلوا
أو يصلبوا أو تقطع أيديهم و
أرجلهم من خلاف أو ينفوا
من الأرض ذلك لهم خزي في
الدنيا ولهم في الآخرة عذاب
عظيم ٣٨ إلا الذين تابوا من
قبل أن تقدروا عليهم فاعلموا
أن الله غفور رحيم ٣٩ يا أيها
الذين آمنوا اتقوا الله وابتغوا
إليه الوسيلة وجاهدوا
في سبيله لعلكم تفلحون ٤٠
إن الذين كفروا لو أن لهم
ما في الأرض جميعا ومثله
معه ليفتدوا به من عذاب
يوم القيمة ما تقبل منهم و
لهم عذاب أليم ٤١

بکشم ترا بدرستی که من میترسم از خدا که پروردگار عالمیانست ٣٣
بدرستی که من میخواهم باز گردی تو بگناه من و گناه خود پس بوده باشی
تو از یاران آتش و این سزای ستمکنندگانست ٣٤ پس آسان نمود
از برای او نفس او کشتن برادرش را پس کشت او را پس گشت از
زیانکاران ٣٥ پس برانگیخت خدا کلاغی را که جست وجوی مینمود
در زمین تا آنکه بنماید باو که چگونه پنهان کند جثهٔ برادرش را گفت
ای وای بر من آیا عاجز شدم از اینکه بوده باشم مانند این کلاغ پس
بپوشانم جثهٔ برادر خود را پس گشت از پشیمانان ٣٦ از جهت
آن نوشتیم بر اولاد یعقوب اینکه هر کس بکشد نفسی را بغیر نفسی
یا فسادی در زمین پس گویا کشته آدمیان را همه و کسیکه
احیا نمود آنرا پس گویا احیا نموده آدمیان را همه و بتحقیق که آمدند ایشان
را پیغمبران با معجزههای آشکار پس بدرستی که بسیاری از ایشان بعد
از آن در زمین هر آینه اسراف کنندگان بودند ٣٧ سوای این
نیست که سزای آنانکه محاربه میکنند با خدا و رسول او و شتاب می
کنند در زمین برای فساد نمودن اینست که کشته شوند یا بر دار
کشیده شوند یا قطع شود دستهای ایشان و پاهای ایشان برعکس
یکدیگر یا رانده شوند از زمین این از برای ایشان خواریست در دنیا
و از برای ایشانست در آخرت عذابی بزرگ ٣٨ مگر آنانکه توبه
کنند پیش از آنکه دست یابید بر ایشان پس بدانید که خدا
آمرزنده ایست مهربان ٣٩ ای آنانکه ایمان آورده اند بپرهیزید
از خدا و طلب کنید بسوی رحمت او وسیله را و جدال نمائید در راه
او شاید که شما رستگار شوید ٤٠ بدرستی که آنانکه
کافر شدند اگر آنکه باشد مر ایشانرا آنچه در زمین است
همه و مثل آن با آن تا فدا دهند آنرا از عذاب روز قیامت قبول
نخواهد شد از ایشان و مر ایشانراست عذابی دردناک ٤١

يُرِيدُونَ اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ٤٢ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا اَيْدِيَهُمَا جَزَاۤءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٤٣ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٤٤ اَلَمْ تَعْلَمْ
اَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاۤءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاۤءُ وَاللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٤٥ يَا اَيُّهَا الرَّسُولُ لَا
يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ

سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ اٰخَرِينَ لَمْ يَاْتُوكَ
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ اِنْ اُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ
وَاِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ
فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا
اُولٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ
يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٤٦
سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ اَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ
فَاِنْ جَاۤؤُكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ
شَيْئًا وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
٤٧ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ
التَّوْرٰيةُ فِيهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَا اُولٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ٤٨ اِنَّا اَنْزَلْنَا التَّوْرٰيةَ
فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا
النَّبِيُّونَ الَّذِينَ اَسْلَمُوا لِلَّذِينَ

میخواهند که بیرون ایند از اتش نیستند ایشان بیرون ایندگان از
ان و مر ایشانراست عذابی برقرار ٤٢ و مرد دزد و زن دزد پس ببرید
دستهای ایشانرا از جهت سزا دادن بسبب انچه کرده اند عقوبتی از خدا
و خدا ارجمند نیست در دست کردار ٤٣ پس هرکه توبه کند از بعد
ستم کردنش و اصلاح کرد پس بدرستی که خدا توبه میکند بر او بدرستی
که خدا امرزنده ایست مهربان ٤٤ ایا نمیدانی که خدا مر او راست
پادشاهی اسمانها و زمین عذاب میکند هرکه را میخواهد و می امرزد
هرکه را میخواهد و خدا بر هر چیزی تواناست ٤٥ ای پیغمبر اندوهگین
نکردانند ترا انانکه شتاب مینمایند در کفر از انانکه کفتند بدهنهای
خود که ایمان اوردیم و ایمان نیاورد دلهای ایشان و از انانکه یهودیت را
اختیار کردند شنونده کانند مر دروغ را شنونده کانند مر کروه دیکر
را نیامده اند ترا تغییر میدهند کفتارها را از بعد جاهای
خود میکویند اکر داده شوید این را پس بکیریدش و اکر داده نشوید انرا
پس حذر نمائید و کسی که میخواهد خدا محنت او را پس هرکز منع نمینمائی
از برای او از خدا چیزی را انکروهند انانکه نخواسته خدا که پاك کرداند
دلهای ایشانرا برای ایشانست در دنیا رسوائی و برای ایشانست
در اخرت عقوبتی بزرك ٤٦ بسیار کوش دهندکانند مر دروغ را
پرخورندکانند مر حرام را پس اکر بیایند ترا پس حکم کن میانه ایشان
یا روی کردان از ایشان و اکر روی کردانی از ایشان پس هرکز زیان
نرسانند ترا چیزی و اکر حکم کنی پس حکم کن میانه ایشان بعدل بدرستی
که خدا دوست میدارد عدالت کنندکانرا ٤٧ و چکونه حکم میسازند
ترا و حال انکه نزد ایشان توریة است که در ان حکم خداست
پس ایشان رو میکردانند بعد از ان و نیستند این کروه
ایمان داران ٤٨ بدرستی که ما فرو فرستادیم توریة را که در انست
راه نمائی و روشنائی حکم میکنند بان پیغمبرانی که انقیاد نمودند برای

هادوا والربانیون والاحبار بما استحفظوا من کتاب الله وکانوا علیه شهداء فلا تخشوا الناس واخشون ولا تشتروا بآیاتی
ثمنا قلیلا ومن لم یحکم بما انزل الله فاولئک هم الکافرون ۴۹ وکتبنا علیهم فیها ان النفس بالنفس والعین بالعین و
الانف بالانف والاذن بالاذن والسن بالسن والجروح قصاص فمن تصدق به فهو کفارة له ومن لم یحکم بما انزل الله
فاولئک هم الظالمون ۵۰ وقفینا علی آثارهم بعیسی ابن مریم مصدقا لما بین یدیه من التوریة وآتیناه الانجیل فیه هدی

ونور ومصدقا لما بین یدیه
من التوریة وهدی وموعظة
للمتقین ۵۱ ولیحکم اهل الانجیل
بما انزل الله فیه ومن لم یحکم
بما انزل الله فاولئک هم الفاسقون
۵۲ وانزلنا الیک الکتاب بالحق
مصدقا لما بین یدیه من الکتاب
ومهیمنا علیه فاحکم بینهم
بما انزل الله ولا تتبع اهواءهم
عما جاءک من الحق لکل جعلنا
منکم شرعة ومنهاجا ولو شاء
الله لجعلکم امة واحدة ولکن
لیبلوکم فی ما آتیکم فاستبقوا
الخیرات الی الله مرجعکم جمیعا
فینبئکم بما کنتم فیه تختلفون
وان احکم بینهم بما انزل الله و
لا تتبع اهواءهم واحذرهم
ان یفتنوک عن بعض ما انزل الله
الیک فان تولوا فاعلم انما

آنانکه یهود شده اند و خدا پرستان و دانایان بآنچه مأمور بحفظ آن
بودند از کتاب خدا و بودند بر آن گواهان پس مترسید از مردمان
و بترسید از من و بدل مکنید بآیتهای من قیمت کمی را و کسی که حکم
نکند بآنچه فرو فرستاده خدا پس آن گروه ایشانند کافران ۴۹
و نوشتیم ما بر ایشان در آن اینرا که جان بجان و چشم بچشم و بینی به بینی
و گوش بگوش و دندان بدندان و جراحتها را قصاص است پس کسی که
صدقه کند بآن پس آن کفاره ایست مر او را و کسی که حکم نکند
بآنچه فرو فرستاده خدا پس آنگروه ایشانند ستم کنندگان ۵۰
و از عقب در آوردیم بر پیهای ایشان عیسی پسر مریم را در حالتی که تصدیق
نماینده بود مر آنچه را که پیش از او بود از توریة و دادیم او را انجیل که در آن
هدایت و روشنائی است و تصدیق کننده بود مر آنچه را پیش از آن
بود از توریة و هدایت و پندی است برای پرهیزکاران ۵۱
و باید که حکم نمایند اهل انجیل بآنچه فرو فرستاده خدا در آن
و کسی که حکم نکند بآنچه فرو فرستاده خدا پس آنگروه ایشانند
فاسقان ۵۲ و فرو فرستادیم بسوی تو کتاب براستی تصدیق کننده
مر آنچه را که پیش از او بود از کتاب و نگهبان بر آن پس حکم کن میانه
ایشان بآنچه فرو فرستاده خدا و پیروی منما خواهشهای ایشانرا
از آنچه آمده ترا از حق برای هر یک از شما گردانیدیم شریعتی و راهی روشن
و اگر میخواست خدا هر آینه میگردانید شما را یک امت ولیکن تا
آزمایش کند شما را در آنچه داده شما را پس پیشی گیرید نیکیها
را بسوی خداست بازگشت شما همه پس آگاه خواهد گردانید
شما را بآنچه هستید که در آن اختلاف مینمائید ۵۳ و آنکه حکم
نمائی میانه ایشان بآنچه فرو فرستاده خدا و پیروی منما خواهشهای
ایشانرا و حذر نما از ایشان اینکه بگردانند ترا از بعض آنچه فرو
فرستاده خدا بسوی تو پس اگر رو بگردانند پس بدان بدرستیکه

اراده دارد

يريد الله ان يصيبهم ببعض ذنوبهم وان كثيرا من الناس لفاسقون ٥٤ افحكم الجاهلية يبغون ومن احسن من الله
حزب حكما لقوم يوقنون ٥٥ يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا اليهود والنصارى اولياء بعضهم اولياء بعض ومن يتولهم
منكم فانه منهم ان الله لا يهدي القوم الظالمين ٥٦ فترى الذين في قلوبهم مرض يسارعون فيهم يقولون نخشى
ان تصيبنا دائرة فعسى الله ان ياتي بالفتح او امر من عنده فيصبحوا على ما اسروا في انفسهم نادمين ٥٧ ويقول الذين

امنوا اهؤلاء الذين اقسموا بالله
جهد ايمانهم انهم لمعكم حبطت
اعمالهم فاصبحوا خاسرين ٥٨
يا ايها الذين امنوا من يرتد
منكم عن دينه فسوف ياتي الله
بقوم يحبهم ويحبونه اذلة على
المؤمنين اعزة على الكافرين ٥٩
يجاهدون في سبيل الله ولا
يخافون لومة لائم ذلك
فضل الله يؤتيه من يشاء
والله واسع عليم ٦٠ انما وليكم
الله ورسوله والذين امنوا
الذين يقيمون الصلوة ويؤتون
الزكوة وهم راكعون ٦١ ومن
يتول الله ورسوله والذين
امنوا فان حزب الله هم الغالبون
٦٢ يا ايها الذين امنوا لا
تتخذوا الذين اتخذوا دينكم
هزوا ولعبا من الذين اوتوا

که اراده دارد خدا که مصیبت رساند ایشانرا بسبب بعضی از کناهان
ایشان وبدرستی که بسیاری از ادمیان هر اینه فاسقانند ٥٤
پس آیا حکم جاهلیت را طلب مینمایند و کیست نیکوتر از خدا در
حکم برای طایفه که یقین دارند ٥٥ ای کروهی که ایمان آورده اند
مکیرید یهودان وترسایانرا دوستان بعضی از ایشان دوستان
بعضی اند وکسی که دوست دارد ایشانرا از شما پس بدرستی که او
از ایشانست بدرستی که خدا راهنمائی نمیکند کروه ستمکارانرا
٥٦ پس می بینی آنانرا که در دلهاشان مرضیست که شتاب مینمایند
در ایشان میکویند که میترسیم که برسد بما کردشی پس شاید که خدا
بیاورد فتحی یا فرمانی را از نزد خود پس خواهند کشت بر آنچه پنهان
میداشتند در نفسهای خود پشیمانان ٥٧ وکویند آنان که ایمان
آورده اند آیا این کروه آنانند که سوکند خوردند بخدا غلیظ ترین
سوکندهاشان که ایشان هر اینه با شما اند ناچیز کردید کردهای
ایشان پس کردیدند زیان کاران ٥٨ ای جماعتی که ایمان آورده اند
کسی که بر کردد از شما از دین خود پس زود باشد که بیاورد خدا جماعتی
را که دوست دارد ایشانرا ودوست دارند اورا فروتنی کنندکان
بر مؤمنان سختی نمایندکان بر کافران ٥٩ جدال می نمایند در راه خدا
ونمیترسند از ملامت هیچ ملامت کننده این فضل خداست عطا
میفرماید بهر کس خواهد وخدا کشاده کار داناست ٦٠ جز این
نیست که ولی شما خداست وپیغمبر او وآنانکه ایمان آورده اند
آنچنان ایمان آورندکانی که بر پا میدارند نماز را ومیدهند زکوة
را وحال آنکه ایشان در رکوع اند ٦١ وکسی که ولی کیرد خدا و
رسولش وآنانرا که ایمان آورده اند پس بدرستی که لشکر خدا ایشانند
غلبه کنندکان ٦٢ ای آنانکه ایمان آورده اند مکیرید آنانرا که
کرفته اند دین شمارا استهزا وبازیچه از آنکسانی که داده شده اند

الْكِتابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفّارَ اَوْلِيآءَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۶۳ وَاِذا نادَيْتُمْ اِلَى الصَّلوةِ اتَّخَذُوها هُزُواً وَلَعِباً
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لا يَعْقِلُونَ ۶۴ قُلْ يا اَهْلَ الْكِتابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنّا اِلّا اَنْ آمَنّا بِاللّٰهِ وَما اُنْزِلَ اِلَيْنا وَما اُنْزِلَ
مِنْ قَبْلُ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فاسِقُونَ ۶۵ قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنازِيرَ وَعَبَدَ الطّاغُوتَ اُولٰئِكَ شَرٌّ مَكاناً وَاَضَلُّ عَنْ سَوآءِ السَّبِيلِ ۶۶ وَاِذا جآؤُكُمْ

کتاب را پیش از شما و کافران را دوستان و بپرهیزید از خدا اگر هستید مؤمنان
۶۳ و چون ندا میکنید بسوی نماز میگیرند آنرا استهزا و بازیچه این بجهت
آنست که ایشان گروهیند که تعقل نمیکنند ۶۴ بگوای اهل کتاب
آیا انتقام میکشید از ما مگر آنکه ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده
شده بسوی ما و آنچه فرو فرستاده شده پیشتر از این و اینکه بیشترین
شما فاسقانند ۶۵ بگو آیا خبر دهم شما را ببدتر از این از جهت پاداش
نزد خدا کسی که دور کرده از رحمت خود او را خدا و خشم گرفته برو
و گردانیده بعضی از ایشان را بوزینگان و خوکان و پرستید طاغوت را
این گروه بدترند از جهت مکان و گمراه ترند از راه راست ۶۶ و
چون بیایند شما را گویند ایمان آوردیم و بتحقیق که داخل شده اند
بکفر و ایشان بتحقیق که بیرون رفته اند بآن و خدا داناتر است
بآنچه هستند ایشان که پنهان میکنند ۶۷ و می بینی بسیاری
از ایشان را که شتاب می نمایند در گناه و دشمنی و خوردن ایشان
حرام را هر آینه بد است آنچه هستند که میکنند ۶۸ چرا نهی
نمی نمایند ایشانرا خداشناسان و دانشمندان از گفتن ایشان گناه
را و خوردن ایشان حرام را هر آینه بد است آنچه هستند که میکنند
۶۹ و گفتند یهودان که دست خدا بسته است بسته باد دست
ایشان و لعنت کرده شدند بسبب آنچه گفتند بلکه دستهای او
گشاده است انفاق میکند چنانکه خواهد و هر آینه زیاد میکرداند
بسیاری از ایشانرا آنچه فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو
سرکشی و کفر و انداختیم میان ایشان دشمنی و کینه را تا روز قیامت هر گاه
افروختند آتشی را از برای کارزار فرو نشانید آنرا خدا و می شتابند
در زمین برای فساد نمودن و خدا دوست نمیدارد فسادنمایندگانرا ۷۰
و اگر اینکه اهل کتاب ایمان آورده بودند و پرهیزکاری نموده بودند هر آینه
میپوشانیدیم از ایشان گناهان ایشانرا و درمی آوردیم ایشانرا در بهشتهای با ناز و نعمت ۷۱

قالُوا آمَنّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ
وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ
بِما كانُوا يَكْتُمُونَ ۶۷ وَتَرىٰ
كَثِيراً مِنْهُمْ يُسارِعُونَ فِي الْاِثْمِ
وَالْعُدْوانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ
لَبِئْسَ ما كانُوا يَعْمَلُونَ ۶۸
لَوْلا يَنْهٰيهُمُ الرَّبّانِيُّونَ وَالْاَحْبارُ
عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ
لَبِئْسَ ما كانُوا يَصْنَعُونَ ۶۹
وَقالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ
غُلَّتْ اَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِما قالُوا
بَلْ يَداهُ مَبْسُوطَتانِ يُنْفِقُ كَيْفَ
يَشآءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيراً مِنْهُمْ
ما اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
طُغْياناً وَكُفْراً وَاَلْقَيْنا بَيْنَهُمُ
الْعَداوَةَ وَالْبَغْضآءَ اِلىٰ يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ كُلَّما اَوْقَدُوا ناراً لِلْحَرْبِ
اَطْفَاَهَا اللّٰهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ
فَساداً وَاللّٰهُ لا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ
۷۰ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتابِ آمَنُوا
وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنا عَنْهُمْ سَيِّئاتِهِمْ
وَلَاَدْخَلْناهُمْ جَنّاتِ النَّعِيمِ ۷۱

وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَ
كَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاۤءَ مَا يَعْمَلُونَ ٧٢ يَا اَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللّٰهُ
يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ٧٣ قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُقِيمُوا التَّوْرٰيةَ وَ
الْاِنْجِيلَ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ

الْكَافِرِينَ ٧٤ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا
وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَ
النَّصَارٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٧٥ لَقَدْ
اَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي اِسْرَاۤئِيلَ وَاَرْسَلْنَا
اِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَاۤءَهُمْ رَسُولٌ
بِمَا لَا تَهْوٰى اَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا
وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ٧٦ وَحَسِبُوا اَلَّا
تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ
وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ٧٧ لَقَدْ
كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ
ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي اِسْرَاۤئِيلَ
اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ اِنَّهُ مَنْ
يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَأْوٰيهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ اَنْصَارٍ ٧٨ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ
قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ وَ
مَا مِنْ

واكر اينكه ايشان بپا داشتندي توريه وانجيل را وانچه فروفرستاده شد
بسوي ايشان از نزد پروردكار ايشان هر اينه ميخوردند از بالا ايشان واز زير
پاهاشان از ايشان كروهي اند ميانه رو وبسياري از ايشان بد است
انچه ميكنند ٧٢ اي پيغمبر برسان انچه را فروفرستاده شده بسوي تو
از پروردكار تو واكر نكني پس نرسانيده رسالت اورا وخدا نكاه مي
دارد ترا از مردم بدرستي كه خدا راهنمائي نميكند جماعت كافرانرا
٧٣ بكواي اهل كتاب نيستيد برچيزي تا انكه بپا داريد توريه وانجيل
را وانچه را كه فروفرستاده شد بسوي شما از پروردكار شما
وبتحقيق كه زياد ميكرداند بسياري را از ايشان انچه فروفرستاده شد
بسوي تو از پروردكار تو سركشي وكفر پس تاسف مخور بر كروه
كافران ٧٤ بدرستي كه انانكه ايمان آوردند وانانكه يهود شدند
وستاره پرستان وترسايان هر كه ايمان آورد بخدا وروز آخرت
وكرد خوب را پس نيست هيچ بيمي بر ايشان ونه ايشان اندوهكين ميشوند
٧٥ بتحقيق كه كرفتيم پيمان بني اسرائيل را وفرستاديم بسوي ايشان
پيغمبران هر كاه مي آمد ايشانرا پيغمبري با انچه مايل نبود نفسهاي ايشان
كروهي را تكذيب نمودند وكروهي را ميكشتند ٧٦ وپنداشتند
كه نخواهد بود بلائي پس كور شدند وكر شدند پس بازكشت
نمود خدا بر ايشان پس كور شدند وكر شدند بسياري از ايشان
وخدا بيناست بانچه ميكنند ٧٧ البته بتحقيق كه كفر ورزيدند
انانكه كفتند بدرستي كه خدا اوست مسيح پسر مريم وكفت
مسيح اي بني اسرائيل بپرستيد خدا را كه پروردكار من وپروردكار
شماست بدرستي كه هر كه شرك آورد بخدا پس بتحقيق حرام نموده
خدا براو بهشت را وجايكاه او آتش است ونيست مر ستمكارانرا
هيچ ياري نمايندكان ٧٨ البته بتحقيق كه كفر ورزيدند
انانكه كفتند بدرستي كه خدا سيمين سه تاست ونيست هيچ

الٰه الا الله واحد وان لم ينتهوا عما يقولون ليمسن الذين كفروا منهم عذاب اليم ٧٩ افلا يتوبون الى الله ويستغفرونه
والله غفور رحيم ٨٠ ما المسيح ابن مريم الا رسول قد خلت من قبله الرسل وامه صديقة كانا ياكلان الطعام
انظر كيف نبين لهم الآيات ثم انظر انى يؤفكون ٨١ قل اتعبدون من دون الله ما لا يملك لكم ضرا ولا نفعا و
الله هو السميع العليم ٨٢ قل يا اهل الكتاب لا تغلوا في دينكم غير الحق ولا تتبعوا اهواء قوم قد ضلوا من قبل و

خدائی مگر خدائی یگانه واگر باز نه ایستند از آنچه میگویند هر آینه
برسد بآنانکه کفر ورزیده اند از ایشان عذابی دردناك ٧٩ پس
آیا باز گشت نمینمایند بسوی خدا وآمرزش نمی طلبند از او وخدا آمرزنده
مهربانیست ٨٠ نیست مسیح پسر مریم مگر فرستاده شده که بتحقیق
گذشته اند پیش از او فرستاده شدگان ومادرش بسیار راست
گو بود بودند که میخوردند خوردنی بنگر که چگونه بیان میکنیم از برای
شما آیتهارا پس بنگر که چگونه برگردانیده میشوند ٨١ بگو که آیا
میپرستید بغیر از خدا چیزیرا که مالك نیست برای شما ضرری ونه
نفعی را وخدا اوست شنوای دانا ٨٢ بگوای اهل کتاب غلو
منمائید در دین خود بناحق وپیروی مکنید خواهشهای گروهی
راکه بتحقیق گمراه شدند از پیش وگمراه نمودند بسیاریرا وگمراه شدند
از راه راست ٨٣ لعنت کرده شدند آنانکه کفر ورزیده اند از بنی
اسرائیل بر زبان داود وعیسی پسر مریم آن بسبب نافرمانیشان است و
بودنشان که از حد در میگذشتند ٨٤ بودند که باز نمی ایستادند
از منکری که کردندی از آن هر آینه بد است آنچه بودند که میکردند
٨٥ می بینی بسیاری از ایشان را که دوستی میکنند آنانیرا که کافر
شدند هر آینه بد است آنچه پیش فرستاد برای ایشان نفسهای
ایشان اینکه خشم نمود خدا بر ایشان ودر عذاب ایشان جاوید خواهند
بود ٨٦ واگر بودند که ایمان می آوردند بخدا وپیغمبر وآنچه فرو فرستاده
شده بسوی او نگرفتندی ایشانرا دوستان ولیکن بسیاری از ایشان
نافرمانی کنندگانند ٨٧ هر آینه می یابی البته سخت ترین مردم را
از روی دشمنی مر آنانی را که ایمان آورده اند یهودانرا وآنانیرا
که شرك آورده اند وهر آینه می یابی البته نزدیکترین ایشانرا از روی
دوستی برای آنانکه ایمان آورده اند آنانیرا که گفتند بدرستی که ما ترسایانیم
این بجهت آنست که از ایشان کشیشان ورهبانانند واینکه ایشان گردن کشی نمینمایند ٨٨

اضلوا كثيرا وضلوا عن سواء
السبيل ٨٣ لعن الذين كفروا
من بني اسرائيل على لسان داود
وعيسى ابن مريم ذلك بما
عصوا وكانوا يعتدون ٨٤
كانوا لا يتناهون عن منكر
فعلوه لبئس ما كانوا يفعلون
٨٥ ترى كثيرا منهم يتولون
الذين كفروا لبئس ما قدمت
لهم انفسهم ان سخط الله
عليهم وفي العذاب هم خالدون
٨٦ ولو كانوا يؤمنون بالله
والنبي وما انزل اليه ما اتخذوهم
اولياء ولكن كثيرا منهم فاسقون
٨٧ لتجدن اشد الناس عداوة
للذين آمنوا اليهود والذين
اشركوا ولتجدن اقربهم مودة
للذين آمنوا الذين قالوا انا
نصارى ذلك بان منهم قسيسين
ورهبانا وانهم لا يستكبرون
٨٨

وَاِذَا سَمِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرَى اَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ٨٩
وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ اَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ٩٠ فَاَثَابَهُمُ اللهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ٩١ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا اُولَئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ٩٢ يَا اَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا اَحَلَّ اللهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا اِنَّ اللهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ٩٣ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللهُ حَلَالًا

طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللهَ الَّذِي اَنْتُمْ بِهِ
مُؤْمِنُونَ ٩٤ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللهُ
بِاللَّغْوِ فِي اَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا عَقَّدْتُمُ الْاَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ
اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ اَوْسَطِ
مَا تُطْعِمُونَ اَهْلِيكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ
اَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ
اِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا اَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
٩٥ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اِنَّمَا الْخَمْرُ
وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ
رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٩٦ اِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ
اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
ذِكْرِ اللهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ
اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ٩٧ وَاَطِيعُوا اللهَ
وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَاِنْ
تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا اَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ٩٨

وچون بشنوند انچه فرو فرستاده شد بسوي رسول مي بيني چشمهاي
ايشانرا كه ميريزند از اشك از انچه شناختند از حق ميگويند پروردگار
ما ايمان اورديم پس بنويس مارا با گواهان ٨٩ وچيست مارا كه
ايمان نياوريم بخدا وبانچه امده مارا از حق وحال انكه طمع داريم
اينرا كه دراورد مارا پروردگار ما با گروه صالحان ٩٠ پس جزاداد
ايشانرا خدا بسبب انچه گفتند بهشتهائي كه ميرود از زير انها نهرها
هميشه كياشند درانها واين جزاي نيكي كنندگانست ٩١ وانانكه
كفر ورزيدند وتكذيب كردند ايتهاي مارا انگروه ياران دوزخند
٩٢ اي انانكه ايمان (اورده اند) حرام مكردانيد پاكيزهاي انچه حلال
كردانيده خدا براي شما وتعدي مكنيد بدرستي كه خدا
دوست نميدارد تعدي كنندكانرا ٩٣ وبخوريد از انچه روزي
كرده شمارا خدا حلال پاكيزه وبپرهيزيد از خدائي كه شما بان ايمان
اورندكانيد ٩٤ نميكيرد شمارا خدا به بيهوده درسوكندهاتان
وليكن ميكيرد شمارا بسبب بستنتان سوكندهارا پس كفاره ان طعام
دادن ده مسكين است از وسط انچه اطعام ميكنيد اهل خودرا يا پوشاك
ايشان يا ازاد كردن كردني پس كسي كه نيابد پس روزه داشتن سه
روزاست اين كفاره سوكندهاي شماست چون سوكند خوريد
ونكاهداريد سوكندهاي خودرا همچنين بيان مينمايد خدا براي
شما اياتش را شايد كه شما شكر كنيد ٩٥ اي كروهي كه ايمان
اورده اند جزاين نيست كه شراب وقمار وبتان وازلام پليديست
از كردار شيطان پس باز ايستيد از ان شايد كه شما رستكار
شويد ٩٦ جزاين نيست كه ميخواهد شيطان اينكه بيندازد ميانه
شما دشمني وكينه درشراب وقمار وبازدارد شمارا از ياد خدا واز نماز
پس ايا هستيد شما باز ايستادكان ٩٧ وفرمان بريد خدارا وفرمان بريد
رسول را وحذر نمائيد پس اكر اعراض نمائيد پس بدانيد كه نيست بر پيغمبر ما مكر رسانيدن اشكار ٩٨

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا
وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۹۹ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ وَ
لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۰۰ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَ
أَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ

نیست بر آنانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته گناهی در آنچه
خوردند هرگاه که پرهیزکاری نمودند و ایمان آوردند و کردند کارهای
شایسته پس پرهیزکاری نمودند و ایمان آوردند پس پرهیزکار شدند
و نیکوئی کردند و خدا دوست میدارد نیکوکارانرا ۹۹ ای گروهی
که ایمان آورده اند هر آینه آزمایش خواهد نمود شما را خدا بچیزی از
شکار که میرسد بآن دستهای شما و نیزهای شما تا آنکه بداند خدا
کسی را که میترسد از او در نهان پس کسیکه از حد در گذرد بعد از این
پس مر او راست عقوبت درد ناک ۱۰۰ ای آنانکه ایمان آورده اند
مکشید شکار را و حال آنکه شما محرمان باشید و کسی که بکشد آنرا
از شما بعمد پس جزا نیست مثل آنچه کشته از چهار پایان که حکم کند بآن دو
عادل از شما قربانیست رسیده بکعبه یا کفاره طعام مساکین است
یا برابر آن روزه داشتن تا بچشد وبال امرش را عفو کرد خدا از آنچه گذشته
و کسی که باز این کار بکند دانسته پس انتقام میکشد خدا از او و خدا عزیز
صاحب انتقام است ۱۰۱ حلال کرده برای شما شکار دریا و طعام
آن متاعی برای شماست و برای قافله و حرام گردانیده شده بر
شما شکار صحرا مادام که شما محرم باشید و بپرهیزید خدائی را که
بسوی او محشور میشوید ۱۰۲ گردانیده خدا کعبه را بیت الحرام
جهت قوام از برای مردمان و ماه حرام و قربانی و قلادهها را این برای آنست
که بدانید که خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اینکه
خدا بهر چیزی داناست ۱۰۳ بدانید اینکه خدا سخت عقوبتست
و اینکه خدا آمرزنده مهربانست ۱۰۴ نیست بر رسول مگر رسانیدن
و خدا میداند آنچه را ظاهر میسازید و آنچه را میپوشانید ۱۰۵
بگو که یکسان نیست پلید و پاکیزه و اگرچه بشگفت آرد ترا بسیاری
پلید پس بپرهیزید خدا را ای صاحبان عقل شاید که شما
رستگار شوید ۱۰۶ ای گروهی که ایمان آورده اند مپرسید از

مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا
لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۱۰۱ أُحِلَّ
لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا
لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ
صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۱۰۲ جَعَلَ
اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا
لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ
وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۱۰۳
اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۰۴ مَا
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۱۰۵
قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا
اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ۱۰۶ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَسْأَلُوا عَنْ

اشياء ان تبد لكم تسؤكم وان تسئلوا عنها حين ينزل القرآن تبد لكم عفا الله عنها والله غفور حليم ١٠٧ قد سألها
قوم من قبلكم ثم اصبحوا بها كافرين ١٠٨ ما جعل الله من بحيرة ولا سائبة ولا وصيلة ولا حام ولكن الذين كفروا يفترون
على الله الكذب واكثرهم لا يعقلون ١٠٩ واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله والى الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا عليه
آباءنا اولو كان آباؤهم لا يعلمون شيئا ولا يهتدون ١١٠ يا ايها الذين آمنوا عليكم انفسكم لا يضركم من ضل اذا

اهتديتم الى الله مرجعكم جميعا
فينبئكم بما كنتم تعملون ١١١ يا
ايها الذين آمنوا شهادة بينكم
اذا حضر احدكم الموت حين
الوصية اثنان ذوا عدل منكم
او آخران من غيركم ان انتم
ضربتم في الارض فاصابتكم
مصيبة الموت تحبسونهما
من بعد الصلوة فيقسمان بالله
ان ارتبتم لا نشتري به ثمنا
ولو كان ذا قربى ولا نكتم شهادة
الله انا اذا لمن الآثمين ١١٢ فان
عثر على انهما استحقا اثما فآ
خران يقومان مقامهما من
الذين استحق عليهم الاوليان
فيقسمان بالله لشهادتنا
احق من شهادتهما وما اعتدينا
انا اذا لمن الظالمين ١١٣ ذلك
ادنى ان يأتوا بالشهادة على
وجهها او يخافوا ان ترد ايمان
بعد ايمانهم واتقوا الله و

چیزهائی که اکر ظاهر کرده شود برای شما بد آید شمارا واکر بپرسید
از آنها هنکامی که فرو فرستاده شود قرآن ظاهر کردد مر شمارا عفو کرد
خدا از آنها وخدا آمرزنده بردبار است ١٠٧ بتحقیق که سؤال کردند
آنها کروهی پیش از شما پس کشتند بسبب آنها کافران ١٠٨
نکردانید خدا از بحیره ونه سائبه ونه وصیله ونه حام ولیکن
آنان که کافر شده اند افترا می بندند بر خدا دروغ را وبیشتر ایشان
نمی یابند بعقل ١٠٩ وچون کفته شود بایشان بیائید بسوی آنچه فرو
فرستاده خدا وبسوی رسول کویند بس است مارا آنچه یافته ایم که
بران بودند پدران ما آیا واکرچه بودند پدران ایشان که نمی دانستند
چیزیرا ونه هدایت یافته بودند ١١٠ ای آنکسانی که ایمان آورده اند بر
شماست نفسهای شما ضرر نرساند شمارا کسی که کمراه شد هرکاه
هدایت یافته باشید بسوی خداست بازکشت شما همه پس خبر میدهد
شمارا بآنچه بودید که میکردید ١١١ ای آنکسانی که ایمان آورده اند کواهی
میان شما هرکاه حاضر شود یکی از شمارا مرک وقت وصیت دو صاحبان
عدالت از شما یا دوئی دیکر از غیر شما اکر شما مسافر شوید در زمین
پس برسد شمارا مصیبت مرک نکاه دارید آن دورا از بعد نماز پس
سوکند خورند بخدا اکر شک دارید که ما نکرفته ایم بآن بهائی
واکرچه خویش باشد ونمیپوشیم شهادت خدارا بدرستی که ما درین
وقت از کناهکاران باشیم ١١٢ پس اکر اطلاع یافته شود براینکه آن دو
مستحق شده اند کناه را پس دو نفر دیکر می ایستند بجای آن دو
از آنکسانی که استحقاق هم رسانیده اند برایشان دو سزاوارتر پس قسم
میخورند بخدا که هر اینه شهادت ما راست تر است از شهادت آن
دو وتعدی نکرده ایم بدرستی که ما در این هنکام از ستمکاران
باشیم ١١٣ این نزدیکتر است که بیایند کواهان بروجه آن یا بترسند
که برکردانیده شود قسمها بعد از قسمهای ایشان وبپرهیزید از خدا و

واسمعوا والله لا يهدي القوم الفاسقين ١٤ يوم يجمع الله الرسل فيقول ماذا أجبتم قالوا لا علم لنا إنك أنت علام الغيوب ١١٥
إذ قال الله يا عيسى ابن مريم اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك إذ أيدتك بروح القدس تكلم الناس في المهد وكهلا وإذ علمتك
الكتاب والحكمة والتورية والإنجيل وإذ تخلق من الطين كهيئة الطير بإذني فتنفخ فيها فتكون طيرا بإذني وتبرئ الأكمه والأبرص
بإذني وإذ تخرج الموتى بإذني وإذ كففت بني إسرائيل عنك إذ جئتهم بالبينات فقال الذين كفروا منهم إن هذا إلا سحر مبين ١١٠ وإذ

وبشنويد وخدا هدايت نمينمايد كروه فاسقانرا ١٤ روزي كه جمع مي
كند خدا پيغمبرانرا پس ميكويد چه چيز جواب كفته شديد كويند پيغمبران
نيست مارا دانشي بدرستي كه توئي تو بسيار داناي پنهانها ١١
چون كفت خدا اي عيسى پسر مريم ياد كن نعمت مرا بر خود و بر والده
خود وقتي كه قوت دادم ترا بروح القدس سخن ميكردي با مردمان
در كهواره و در كهولت و هنكامي كه تعليم كردم ترا كتاب و حكمت و توريت
و انجيل و وقتي كه ميساختي از كل مانند شكل مرغ بفرمان من پس ميدميدي
در آن پس ميشد مرغي بفرمان من و شفا ميدادي كور مادرزاد و پيس را
بفرمان من و هنكامي كه بيرون مي آوردي مردكانرا بفرمان من و
هنكامي كه بازداشتيم بني اسرائيل را از تو وقتي كه آمدي ايشانرا با بينها
پس كفتند آنان كه كافر شدند از ايشان نيست اين مكر سحر هويدا ١١٠ و هنكامي
كه وحي فرستاديم بسوي حواريون اينكه ايمان بياوريد بمن و برسول من
كفتند ايمان آورديم و كواه باش باينكه ما منقاد انيم ١١٧ و هنكامي كه
كفتند حواريون اي عيسى پسر مريم آيا ميتواند پروردكار تو اينكه فرو
فرستد براي ما مائده از آسمان كفت بپرهيزيد از خدا اكر هستيد
مؤمنان ١١٨ كفتند ميخواهيم آنكه بخوريم از آن و آرام كيرد دلهاي ما و بدانيم
كه بتحقيق راست كفته مارا و باشيم بر آن از كواهان ١١٩ كفت عيسى
پسر مريم خداوندا پروردكار ما فرو فرست بر ما مائده از آسمان كه بوده
باشد از براي ما عيدي براي اول ما و آخر ما و نشاني از تو و روزي كن
مارا و تو بهترين روزي دهندكاني ١٢٠ كفت بدرستي كه من فرو
فرستنده ام آنرا بر شما پس كسي كه كافر شود بعد از اين از شما پس بدرستي
كه من عذاب كنم اورا عذابي كه عذاب نكرده باشم بآن عذاب احدي از
عالميانرا ١٢١ و چون كفت خدا اي عيسى پسر مريم آيا تو كفتي مر مردمانرا بكيريد مرا و مادر
مرا دو اله بغير از خدا كفت عيسى پاك ميدانم ترا نميباشد مرا اينكه بكويم
چيزي كه نيست مرا سزاوار اكر بودم كه كفته باشم آنرا پس بتحقيق

كردم همه

أوحيت إلى الحواريين أن آمنوا
بي وبرسولي قالوا آمنا واشهد
بأننا مسلمون ١١٧ إذ قال الحواريون
يا عيسى ابن مريم هل يستطيع
ربك أن ينزل علينا مائدة من
السماء قال اتقوا الله إن كنتم
مؤمنين ١١٨ قالوا نريد أن نأكل
منها وتطمئن قلوبنا ونعلم أن قد
صدقتنا ونكون عليها من
الشاهدين ١١٩ قال عيسى ابن
مريم اللهم ربنا أنزل علينا
مائدة من السماء تكون لنا
عيدا لأولنا وآخرنا وآية منك
وارزقنا وأنت خير الرازقين ١٢٠
قال الله إني منزلها عليكم فمن
يكفر بعد منكم فإني أعذبه
عذابا لا أعذبه أحدا من العالمين
١٢١ وإذ قال الله يا عيسى ابن مريم
أأنت قلت للناس اتخذوني
وأمي إلهين من دون الله قال
سبحانك ما يكون لي أن أقول
ما ليس لي بحق إن كنت قلته
فقد

عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۱۲۲ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۱۲۳ إِنْ
تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۲۴ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۲۵ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
۱۲۶ سُورَةُ الْأَنْعَامِ مِائَةٌ وَسِتٌّ وَسِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ ۱ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ
مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ
۲ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ
مَا تَكْسِبُونَ ۳ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ
آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۴ فَقَدْ كَذَّبُوا
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ
أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۵

که دانسته ازا میدانی آنچه در نفس منست و نمیدانم آنچه در ذات
تواست بدرستی که توئی داننده غیبها ۱۲۲ نگفته ام بایشان
مگر آنچه فرموده مرا بآن اینکه بپرستید خدائیرا که پروردگار من
و پروردگار شماست و بودم برایشان گواه مادامی که بودم درمیان ایشان
پس چون وفات دادی مرا بودی تو نگهبان برایشان و تو بر هر چیزی
گواهی ۱۲۳ اگر عذاب کنی ایشانرا بدرستی که ایشان بندگان
تواند و اگر بیامرزی مر ایشانرا پس بدرستی که توئی تو ارجمند
درست کردار ۱۲۴ گفت خدا روزیست که نفع می بخشد راست
گویانرا راستی گوئی ایشان برای ایشانست بهشتهائی که
روانست از زیر آنها نهرها جاوید اند در آن همیشه خوشنود شد
خدا از ایشان و خوشنود شدند ایشان از او اینست رستگاری
بزرگ ۱۲۵ مر خدایراست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه
در آنهاست و او بر هر چیزی توانا است ۱۲۶

سوره انعام یکصد و شصت و شش آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
ستایش مر خدایرا که آفرید آسمانها و زمین را و قرار داد تاریکیها
و روشنائی را پس آنانکه کافر شدند بپروردگارشان عدیل
می ورزند ۱ اوست آنکه آفرید شمارا از گل پس مقرر گردانید اجلی را و
اجل نام برده شده نزد اوست پس شما شک میکنید ۲ و اوست
خدا در آسمانها و در زمین میداند پنهان شمارا و آشکار شمارا و می
داند آنچه کسب میکنید ۳ و نمی آید ایشانرا هیچ آیه از آیتهای
پروردگارشان مگر آنکه باشند از آن اعراض کنندگان ۴
پس بتحقیق که تکذیب کردند بحق چون آمد ایشانرا پس زود باشد
که بیاید ایشانرا خبرهای آنچه بودند که بآن استهزا میکردند ۵

الم يروا كم اهلكنا من قبلهم من قرن مكناهم في الارض ما لم نمكن لكم وارسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا الانهار تجري من
تحتهم فاهلكناهم بذنوبهم وانشانا من بعدهم قرنا آخرين ۶ ولو نزلنا عليك كتابا في قرطاس فلمسوه بايديهم لقال الذين كفروا
ان هذا الا سحر مبين ۷ وقالوا لولا انزل عليه ملك ولو انزلنا ملكا لقضي الامر ثم لا ينظرون ۸ ولو جعلناه ملكا لجعلناه
رجلا وللبسنا عليهم ما يلبسون ۹ ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون ۱۰ قل سيروا في الارض

ثم انظروا كيف كان عاقبة
المكذبين ۱۱ قل لمن ما في السموات
والارض قل لله كتب على نفسه
الرحمة ليجمعنكم الى يوم القيمة لا
ريب فيه الذين خسروا انفسهم
فهم لا يؤمنون ۱۲ وله ما سكن
في الليل والنهار وهو السميع
العليم ۱۳ قل اغير الله اتخذ وليا
فاطر السموات والارض وهو يطعم
ولا يطعم قل اني امرت ان اكون
اول من اسلم ولا تكونن من
المشركين ۱۴ قل اني اخاف
ان عصيت ربي عذاب يوم
عظيم ۱۵ من يصرف عنه
يومئذ فقد رحمه وذلك
الفوز المبين ۱۶

آیا ندیدند که چندین هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنی که متمکن کردیم
ایشانرا در زمین آنقدر که متمکن نکردیم برای شما و فرستادیم آسمانرا
برایشان پیاپی بارنده و گردانیدیم نهرهارا روان از زیر ایشان پس
هلاک گردانیدیم ایشانرا بگناهان ایشان و آفریدیم از بعد ایشان
قرنی دیگررا ۶ و اگر فرو فرستاده بودیم بر تو کتابی در کاغذی پس
لمس کرده بودند آنرا بدستهای خود هر آینه میگفتند آنانکه کافر
شدند نیست این مگر سحری هویدا ۷ و گفتند چرا فرو فرستاده نشد
براو فرشته و اگر فرو فرستاده بودیم فرشته را هر آینه منقضی شده
بود امر پس مهلت داده نمیشدند ۸ و اگر میگردانیدیم اورا فرشته
هر آینه میگردانیدیم اورا مردی و هر آینه میپوشانیدیم برایشان
آنچه را میپوشیدند ۹ و بتحقیق که استهزا کرده شد به پیغمبران
پیش از تو پس فرا گرفت بآنانی که تمسخر میکردند از ایشان آنچه بودند
که بآن تمسخر میکردند ۱۰ بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید که چگونه
بوده عاقبت تکذیب کنندگان ۱۱ بگو برای کیست آنچه در آسمانها
و زمین است بگو برای خداست نوشته بر ذات خود رحمت را هر آینه
جمع خواهد کرد شمارا تا روز قیامت که نیست شکی در آن آنانکه
زیان کردند نفسهای خودرا پس ایشان ایمان نخواهند آورد
۱۲ و مر اوراست آنچه آرام یافت در شب و روز و اوست
شنوای دانا ۱۳ بگو آیا غیر از خدارا بگیرم صاحب اختیار
بدیدآورنده آسمانها و زمین و او میخوراند و خورانیده نمیشود
بگو بدرستی که من فرموده شده ام باینکه بوده باشم اول کسی که اسلام
آورد و مباش البته از مشرکین ۱۴ بگو بدرستی که من
میترسم اگر عصیان ورزم پروردگار خودرا از عذاب روزی
عظیم ۱۵ کسی که گردانیده شود از او در آن روز پس
بتحقیق که رحمت کرد اورا و آنست فوزی هویدا ۱۶

وَاِن يَمسَسكَ اللهُ بِضُرٍّ فَلا كاشِفَ لَهُ اِلّا هُوَ وَاِن يَمسَسكَ بِخَيرٍ فَهُوَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ ١٦ وَهُوَ القاهِرُ فَوقَ عِبادِهِ
وَهُوَ الحَكيمُ الخَبيرُ ١٧ قُل اَيُّ شَيءٍ اَكبَرُ شَهادَةً قُلِ اللهُ شَهيدٌ بَيني وَبَينَكُم وَاُوحِيَ اِلَيَّ هذا القُرآنُ لِاُنذِرَكُم
بِهِ وَمَن بَلَغَ اَئِنَّكُم لَتَشهَدونَ اَنَّ مَعَ اللهِ آلِهَةً اُخرى قُل لا اَشهَدُ قُل اِنَّما هُوَ اِلهٌ واحِدٌ وَاِنَّني بَريءٌ مِمّا تُشرِكونَ
١٨ اَلَّذينَ آتَيناهُمُ الكِتابَ يَعرِفونَهُ كَما يَعرِفونَ اَبناءَهُمُ الَّذينَ خَسِروا اَنفُسَهُم فَهُم لا يُؤمِنونَ ١٩ وَمَن اَظلَمُ مِمَّنِ افتَرى عَلَى اللهِ
كَذِبًا اَو كَذَّبَ بِآياتِهِ اِنَّهُ لا يُفلِحُ
الظّالِمونَ ٢٠ وَيَومَ نَحشُرُهُم جَميعًا
ثُمَّ نَقولُ لِلَّذينَ اَشرَكوا اَينَ
شُرَكاؤُكُمُ الَّذينَ كُنتُم تَزعُمونَ
٢١ ثُمَّ لَم تَكُن فِتنَتُهُم اِلّا
اَن قالوا وَاللهِ رَبِّنا ما كُنّا
مُشرِكينَ ٢٢ اُنظُر كَيفَ
كَذَبوا عَلى اَنفُسِهِم وَضَلَّ عَنهُم
ما كانوا يَفتَرونَ ٢٣ وَمِنهُم
مَن يَستَمِعُ اِلَيكَ وَجَعَلنا عَلى
قُلوبِهِم اَكِنَّةً اَن يَفقَهوهُ
وَفي آذانِهِم وَقرًا وَاِن يَرَوا كُلَّ
آيَةٍ لا يُؤمِنوا بِها حَتّى اِذا
جاؤُكَ يُجادِلونَكَ يَقولُ
الَّذينَ كَفَروا اِن هذا اِلّا
اَساطيرُ الاَوَّلينَ ٢٤ وَهُم
يَنهَونَ عَنهُ وَيَنأَونَ عَنهُ
وَاِن يُهلِكونَ اِلّا اَنفُسَهُم وَما
يَشعُرونَ ٢٥ وَلَو تَرى اِذ وُقِفوا
عَلَى النّارِ فَقالوا يا لَيتَنا

واكر برساند ترا خدا ضرري پس نيست دفع كننده مر او را مكر او
واكر برساند ترا خيري پس او بر هر چيزي توانا است ١٦ واوست
غالب فوق بندكان خود واوست حكيم آكاه ١٧ بكو چه چيز
است بزركتر در شهادت بكو خدا شاهد است ميان من وميان شما ووحي
كرده شد بسوي من اين قرآن تا آنكه بترسانم من شما را بآن وكسي
را كه رسيد آيا شما هر آينه كواهي ميدهيد اينكه با خدا است
خدايان ديكر بكو كواهي نميدهم بكو جز اين نيست كه اوست
خداي يكانه وبدرستي كه من بيزارم از آنچه شريك ميكردانيد
١٨ آنانكه داديم ايشانرا كتاب ميشناسند او را چنانكه مي
شناسند پسرانشانرا آنانكه زيان كرده اند نفسهاي خود را پس
ايشان ايمان نمي آورند ١٩ وكيست ستمكارتر از آنكه افترا كند
بر خدا دروغ يا تكذيب كرد بآيتهاي او بدرستي كه او رستكار
نميكرداند ستمكارانرا ٢٠ وروزي كه حشر كنيم ايشانرا همه
پس ميكوئيم مر آنانرا كه شرك آوردند كجايند شريكان شما آنان
كه بوديد كه كمان ميبرديد ٢١ پس نباشد فتنه ايشان
مكر اينكه كويند بخدائي كه پروردكار ما است كه نبوديم شرك
آورندكان ٢٢ بنكر چكونه دروغ ميكويند بر نفسهاي خود
وكم شد از ايشان آنچه بودند كه افترا ميكردند ٢٣ وبعضي
از ايشان كسي است كه كوش ميدارد بسوي تو وكردانيديم بر دلهاي
ايشان پردها اينكه فهم كنند آنرا ودر كوشهاي ايشان كراني واكر
به بينند همه آيتي را ايمان نمي آورند بآن تا چون آيند ترا جدال
كنند با تو ميكويند آنانكه كافر شدند نيست اين مكر افسانهاي
پيشينيان ٢٤ وايشان باز ميدارند از آن وكناره ميجويند از آن
وهلاك نكنند مكر نفسهاي خود را ونمي يابند ٢٥ واكر ببيني
هنكامي كه باز داشته شده باشند بر آتش پس كويند اي كاش ما

نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢٦ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ٢٧ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ٢٨ وَلَوْ تَرَى إِذْ وُقِفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ
هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٢٩ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ٣٠ وَمَا الْحَيَوٰةُ

الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ
الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
٣١ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٣٢ قَدْ
نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ
فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ
الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ
٣٣ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ
مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا
كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّى أَتَاهُمْ
نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلِينَ
٣٤ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ
إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا
فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ٣٥
إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ

ما باز کردانیده میشدیم وتکذیب نمیکردیم ایتهای پروردکار
خودرا ومیبودیم ازمؤمنان ۲۶ بلکه ظاهرشد مرایشانرا انچه بودند
که میپوشانیدند ازپیش واکر بازکردیده شوند هرآینه بازکردند
بانچه نهي کرده شده اندازان وبدرستي که ایشان هرآینه دروغ
کویانند ۲۷ وکفتند نیست این مکر زندکاني ما دردنیا ونخواهیم
بود ما برانکیخته شدکان ۲۸ واکر ببیني وقتی که بازداشته شده
باشند کافران بر پروردکارشان کوید ایا نیست این بحق کویند
اري به پروردکار ما کوید پس بچشید عذابرا بسبب انچه بودید
که کفرمي ورزیدید ۲۹ بتحقیق که زیان کردند انانکه تکذیب
کردند بلقاء خدا تاچون بیاید ایشانرا قیامت ناکهان کفتند
اي حسرت ما برانچه تقصیر کردیم دران وایشان برمیدارند
وزرهاشانرا بر پشتهاي خود اکاه باشید که بدا ست انچه وزر
برمیدارند ۳۰ ونیست زندکاني دنیا مکر بازي وبازیچه و
هرآینه خانهٔ اخرت بهتر است براي انانی که پرهیزکاري میکنند ۳۱
ایا پس درنمي یابید بعقل ۳۲ بتحقیق که میدانیم هرآینه اندوهکین
میسازد ترا انچه میکویند پس بدرستي که ایشان تکذیب نمیکنند
ترا ولیکن ستمکاران بایتهاي خدا انکار مینمایند ۳۳ وهرآینه
بتحقیق که تکذیب کرده شدند پیغمبران پیش ازتو پس صبرنمودند
برانچه تکذیب کرده شدند وآزار رسانیده شدند تا انکاه
که امد ایشانرا یاري ما ونیست تبدیل کننده مرکلمات خدارا
وبتحقیق که امد ترا ازخبر پیغمبران ۳۴ واکر باشد کران برتوروی
کردانیدن ایشان پس اکر میتواني که بجوئي سوراخي درزمین
یانردباني درآسمان پس بیاوري ایشانرا نشاني واکرخواست
خدا باشد هرآینه جمع کرده بود ایشانرا برهدایت پس مباش البته
ازجاهلان ۳۵ جزاین نیست که قبول اجابت میکنند انانکه

میشنوند

[illegible]

يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ٣٦ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنَزِّلَ آيَةً وَ
لَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٣٧ وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُم مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِن شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ
رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ٣٨ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَن يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٣٩ قُلْ
أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ٤٠ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ

إِن شَاءَ وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ٤١
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ
فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُونَ ٤٢ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُم
بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٤٣ فَلَمَّا نَسُوا مَا
ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ
شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا
أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ
٤٤ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٤٥
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ
وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُم مَّنْ
إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِهِ انظُرْ كَيْفَ
نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ
٤٦ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ

میشنوند و مردکانرا برانکیزد ایشانرا خدا پس بسوی او باز کردیده
شوند ٣٦ وکفتند چرا فرستاده نشد براو نشانی از پروردکار
او بکو بدرستی که خدا تواناست براینکه بفرستد نشانی ولیکن
بیشترین ایشان نمیدانند ٣٧ ونیست از جنبنده در زمین
و نه پرنده که بپرد بدو بال خود مکرانکه اصنافی چند ند امثال شما
تقصیر نکردیم ما در این کتاب از چیزی پس بسوی پروردکارشان
محشور میشوند ٣٨ وانانکه تکذیب کرده اند ایتهای مارا
کرانند و کنکانند در تاریکیها کسی را که خواهد خدا کمراه
میکندش وکسی را که خواهد میکرداندش براه راست ٣٩
بکو خبر دهید شما که اکر اید شمارا عذاب خدا یا اید شمارا قیامت
ایا غیر خدا را میخوانید اکر باشید راست کویان ٤٠ بلکه اورا
خواهید خواند پس کشف میکند انچه را میخوانید بسوی او اکر خواهد
و فراموش کنید انچه را شریک میاورید ٤١ و هر اینه بتحقیق که
فرستادیم بسوی امتان پیش از تو پس کرفتیم ایشانرا بسختی و بیماری
تا شاید که ایشان زاری کنند ٤٢ پس چرا وقتی که امد ایشانرا
سختی ما زاری نکردند ولیکن سخت شده دلهای ایشان و زینت
داد برای ایشان شیطان انچه بودند که میکردند ٤٣ پس چون
فراموش کردند انچه پند داده شدند بان کشودیم بر ایشان
درهای هر چیزیرا تا انکاه که شاد شدند بانچه داده شدند
کرفتیم ایشانرا ناکاه پس انهنکام ایشان ناامیدانند ٤٤ پس
بریده شد دنبال کروهی که ستم کردند و سپاس مر خدائیرا
که پروردکار عالمیانست ٤٥ بکو چه می بینید اکر کرفت خدا کوش
شمارا و دیدههای شمارا و مهر نهاد بر دلهای شما کیست الهی
غیر خدا که بدهد شمارا ان بنکر چکونه میکردانیم ایتهارا پس
ایشان اعراض میکنند ٤٦ بکو چه می بینید شما اکر بیاید شمارا

عذاب خدا

عذاب الله بغتة او جهرة هل يهلك الا القوم الظالمون ٤٧ وما نرسل المرسلين الا مبشرين ومنذرين فمن آمن واصلح فلا خوف
عليهم ولا هم يحزنون ٤٨ والذين كذبوا بآياتنا يمسهم العذاب بما كانوا يفسقون ٤٩ قل لا اقول لكم عندي خزائن الله ولا اعلم
الغيب ولا اقول لكم اني ملك ان اتبع الا ما يوحى الي قل هل يستوي الاعمى والبصير افلا تتفكرون ٥٠ وانذر به الذين يخافون
ان يحشروا الى ربهم ليس لهم من دونه ولي ولا شفيع لعلهم يتقون ٥١ ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه
ما عليك من حسابهم من شيء
وما من حسابك عليهم من شيء
فتطردهم فتكون من الظالمين ٥٢
وكذلك فتنا بعضهم ببعض ليقولوا
اهؤلاء من الله عليهم من بيننا
اليس الله باعلم بالشاكرين ٥٣
واذا جاءك الذين يؤمنون
بآياتنا فقل سلام عليكم كتب
ربكم على نفسه الرحمة انه من عمل
منكم سوءا بجهالة ثم تاب من
بعده واصلح فانه غفور رحيم ٥٤
وكذلك نفصل الآيات ولتستبين
سبيل المجرمين ٥٥ قل اني نهيت
ان اعبد الذين تدعون من دون الله
قل لا اتبع اهواءكم قد ضللت
اذا وما انا من المهتدين ٥٦ قل
اني على بينة من ربي وكذبتم به
ما عندي

عذاب خدا ناگاه یا آشکارا آیا هلاک کرده میشوند مگر گروه ستمکاران ٤٧
ونمیفرستیم پیغمبرانرا مگر مژده دهندگان وترسانندگان پس
هرکه ایمان آورد وصالح شد پس نیست خوفی برایشان ونه
ایشان اندوهگین میشوند ٤٨ وآنانکه تکذیب کردند آیتهای
مارا برسد ایشانرا عذاب بسبب آنچه بودند که فسق میکردند ٤٩
بگو نمیگویم مر شمارا که نزد منست خزانهای خدا ونمیدانم غیب
را ونمیگویم مر شمارا اینکه من فرشته ام پیروی نمیکنم مگر آنچه
وحی کرده شود بسوی من بگو آیا یکسانند کور وبینا پس
آیا چرا تفکر نمیکنید ٥٠ وبترسان بآن آنانی را که میترسند اینکه
محشور شوند بسوی پروردگارشان نیست مر ایشانرا غیر از او دوستی
ونه شفاعت خواهی شاید که ایشان پرهیزکار شوند ٥١ ومران
آنانی را که میخوانند پروردگار خود را بصبح وشام میخواهند وجه اورا
یعنی طلب میکنند رضای اورا
نیست برتو از حساب ایشان هیچ چیز ونیست از حساب تو برایشان
هیچ چیز پس برانی ایشانرا پس خواهی بود از ستمکاران ٥٢ وهمچنین
آزمودیم بعض ایشانرا ببعضی تا بگویند آیا این گروهند که منت نهاده
خدا برایشان از میان ما آیا نیست خدا داناتر بشکرگذاران ٥٣
وهرگاه بیایند ترا آنانکه ایمان آورده اند بآیتهای ما پس بگو سلام
برشما باد نوشته است پروردگار شما بر ذات خود رحمت را اینکه
آنکسی که کرد از شما بدیرا بنادانی پس توبه کرد بعد از آن وصالح شد
پس بدرستی که او آمرزنده مهربانست ٥٤ وهمچنین تفصیل
میدهیم آیتهارا وتا روشن شود راه گناهکاران ٥٥ بگو بدرستی که من
نهی کرده شده ام از اینکه بپرستم آنهائی را که شما میخوانید از غیر خدا
بگو پیروی نمیکنم خواهشهای شمارا بتحقیق که گمراه خواهم بود در
آن هنگام ونخواهم بود از راه یافتگان ٥٦ بگو بدرستی که من بر
حجتی روشنم از نزد پروردگار خود وتکذیب کردید آنرا نیست نزد من

آنچه میشتابید

مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ٥٧ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ٥٨ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ
الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٥٩ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَى
أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٦٠ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ

الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا
يُفَرِّطُونَ ٦١ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ
مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ
الْحَاسِبِينَ ٦٢ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ
مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ أَنْجَانَا مِنْ
هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ٦٣
قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ
كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ٦٤ قُلْ
هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ
عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ
بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ انْظُرْ كَيْفَ
نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ
٦٥ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ
الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ
لِكُلِّ نَبَإٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
٦٦ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ
فِي آيَاتِنَا

آنچه میشتابید بآن نیست حکم مگر برای خدا بیان میکند حق را و
او بهترین حکم کنندگانست ٥٧ بگو اگر آنکه بود نزد من آنچه میشتابید
بآن هر آینه گذارده شده بود کار میان من و میان شما و خدا داناترست
بستمکاران ٥٨ و نزد اوست کلیدهای غیب نمیداند آنرا مگر
او و میداند آنچه در بیابان و دریاست و نمی افتد هیچ برگی مگر آنکه
میداند آنرا و نه دانه در تاریکیهای زمین و نه تری و نه خشکی
مگر که در کتاب روشن است ٥٩ و اوست آنکه متوفی میسازد شما
را بشب و میداند آنچه کسب کردید بروز پس بر انگیزد شما را
در آن تا آنکه تمام کرده شود مدت نام برده شده پس بسوی اوست
بازگشت شما پس آگاه میکند شما را بآنچه بودید که می کردید
٦٠ و اوست غالب فوق بندگانش و میفرستد بر شما نگه
بانان تا چون بیاید یکی از شما را مرگ بمیرانند او را فرستادگان
ما و ایشان تقصیر نمیکنند ٦١ پس باز گردانیده شوند بسوی
خدا صاحب اختیار ایشان که حقیقت آگاه باشید که مر او راست
حکم و اوست زودترین حساب کنندگان ٦٢ بگو که نجات
میدهد شما را از تاریکیهای بیابان و دریا میخوانید او را
بزاری و پنهانی که اگر نجات دهد ما را از این هر آینه خواهیم
بود از شکرگذاران ٦٣ بگو خدا میدهد شما را از آن و از هر
کربی پس شما شرك می آورید ٦٤ بگو که اوست توانا بر اینکه برانگیزد
بر شما عذابی از بالای سر شما یا از زیر پاهای شما یا ملتبس سازد
شما را گروههای مختلف و میچشاند بعض شما را مضرت بعضی
بنگر چگونه میگردانیم آیتها را شاید که ایشان بفهمند ٦٥ و
تکذیب کردند بآن قوم تو و اوست حق بگو نیستم بر شما وکیل
از برای هر خبری وقتی است قرار یافته و زود باشد که بدانید
٦٦ و چون به بینی کسانی را که گفتگوی باطل میکنند در آیتهای ما

فأعرض عنهم حتى يخوضوا في حديث غيره وإما ينسينك الشيطان فلا تقعد بعد الذكرى مع القوم الظالمين ۶۷ وما
على الذين يتقون من حسابهم من شيء ولكن ذكرى لعلهم يتقون ۶۸ وذر الذين اتخذوا دينهم لعبا ولهوا وغرتهم الحيوة
الدنيا وذكر به أن تبسل نفس بما كسبت ليس لها من دون الله ولي ولا شفيع وإن تعدل كل عدل لا يؤخذ منها أولئك
الذين أبسلوا بما كسبوا لهم شراب من حميم وعذاب أليم بما كانوا يكفرون ۶۹ قل أندعوا من دون الله ما لا ينفعنا ولا يضرنا

ونرد على أعقابنا بعد إذ هدينا الله
كالذي استهوته الشياطين
في الأرض حيران له أصحاب يدعونه
إلى الهدى ائتنا قل إن هدى الله
هو الهدى وأمرنا لنسلم لرب
العالمين ۷۰ وأن أقيموا الصلوة
واتقوه وهو الذي إليه تحشرون
۷۱ وهو الذي خلق السموات
والأرض بالحق ويوم يقول كن
فيكون ۷۲ قوله الحق وله الملك
يوم ينفخ في الصور عالم الغيب
والشهادة وهو الحكيم الخبير
۷۳ وإذ قال إبرهيم لأبيه آزر
أتتخذ أصناما آلهة إني أراك
وقومك في ضلال مبين ۷۴
وكذلك نري إبرهيم ملكوت
السموات والأرض وليكون
من الموقنين ۷۵ فلما جن عليه
الليل رأى كوكبا قال هذا ربي
فلما أفل قال لا أحب الآفلين
۷۶

ما پس روبکردان از ایشان تا کفتکو کنند در حکایت غیران و اکر فراموش کرداند
ترا شیطان پرمنشین بعد از یاد امدن با کروه ستمکاران ۶۷ ونیست
بر انانکه پرهیزکاری میکنند از حساب ایشان هیچ چیز ولیکن پند دادنیست
شاید که ایشان بپرهیزند ۶۸ وواکذار انانی را که کرفته اند دین خود را
بازی و بازیچه ومغرور ساخت ایشانرا زندکانی دنیا وپند ده ایشانرا
بان مبادا بهلاکت داده شود نفسی بسبب انچه کسب کرده نیستمر اورا
بغیر از خدا دوستی ونه شفاعت خواهی واکر فدا دهد هر فدائی کرفته نشود
ازان انکروهند انان که بهلاکت داده شده اند بسبب انچه کسب کرده اند
برای ایشانست شرابی از اب جوشان وعذابی دردناک بسبب انچه
بودند که کفر می ورزیدند ۶۹ بکو ایا بخوانیم از غیر خدا انچه را که نه نفع
میدهد مارا ونه ضرر میرساند مارا وباز کردانیده شویم بر پاشنهامان
بعد ازاینکه هدایت کرده مارا خدا مانند کسی که از راه بیرون برده باشند
اورا شیاطین در زمین حیران برای او یارانی باشند که میخوانند اورا
بسوی هدایت که بیا بجانب ما بکو بدرستی که هدایت خدا انست
هدایت وفرموده شده ایم باینکه منقاد شویم مر پروردکار عالمیانرا
۷۰ واینکه بپا دارید نماز را وبپرهیزید اورا واوست انکه بسوی
او محشور میشوید ۷۱ واوست انکه افرید اسمانها وزمین را بحق و
روزی که میکوید بشو پس میشود ۷۲ کفتار او حقیقت ومر اوراست
پادشاهی روزی که دمیده میشود در صور دانای پنهان واشکار است
واوست حکیم اکاه ۷۳ وچون کفت ابرهیم مر پدرش را ازر را ایا
میکیری بتانرا خدایان بدرستی که من می بینم ترا وقومت را در
کمراهی اشکار ۷۴ وهمچنین مینمودیم ابرهیم را ملکوت
اسمانها وزمین وتا انکه باشد از یقین کنندکان ۷۵ پس چون
درامد بر او شب دید ستاره را کفت این پروردکار منست پس چون
غروب کرد کفت دوست نمیدارم غایب شوندکانرا ۷۶

پس چون

فلما رأ القمر بازغا قال هذا ربي فلما افل قال لئن لم يهدني ربي لأكونن من القوم الضالين ۷۷ فلما رأ الشمس بازغة
قال هذا ربي هذا اكبر فلما افلت قال يا قوم اني بري مما تشركون ۷۸ اني وجهت وجهي للذي فطر السموات و
الارض حنيفا وما انا من المشركين ۷۹ وحاجه قومه قال اتحاجوني في الله وقد هدان ولا اخاف ما تشركون الا
ان يشاء ربي شيئا وسع ربي كل شيء علما افلا تتذكرون ۸۰ وكيف اخاف ما اشركتم ولا تخافون انكم اشركتم بالله

ما لم ينزل به عليكم سلطانا
فاي الفريقين احق بالامن ان
كنتم تعلمون ۸۱ الذين امنوا
ولم يلبسوا ايمانهم بظلم اولئك
لهم الامن وهم مهتدون ۸۲
وتلك حجتنا اتيناها ابرهيم على
قومه نرفع درجات من نشاء ان
ربك حكيم عليم ۸۳ ووهبنا له
اسحق ويعقوب كلا هدينا و
نوحا هدينا من قبل ومن ذريته
داود وسليمان وايوب ويوسف
وموسى وهرون وكذلك نجزي
المحسنين ۸۴ وزكريا ويحيى و
عيسى والياس كل من الصالحين
۸۵ واسمعيل واليسع ويونس و
لوطا وكلا فضلنا على العالمين
۸۶ ومن اباءهم وذرياتهم واخوانهم
واجتبيناهم وهديناهم الى صراط
مستقيم ۸۷ ذلك هدى الله
يهدي به من يشاء من عباده
ولو اشركوا لحبط عنهم ما كانوا
يعملون ۸۸

پس چون دید ماه را برآمده گفت این پروردگار منست پس چون غایب
شد گفت بتحقیق که اگر هدایت نکند مرا پروردگار من هر آینه خواهم
بود البته از گروه گمراهان ۷۷ پس چون دید آفتاب را برآمده گفت این
پروردگار منست این بزرگتر است پس چون غایب شد گفت ای قوم
من بدرستی که من بیزارم از آنچه شریک میسازید ۷۸ بدرستی که من
متوجه کردانیدم روی خود را برای کسی که بدید آورد آسمانها و زمین
را میل کننده بدین حق و نیستم من از مشرکان ۷۹ وجدال کردند او را
قوم او گفت آیا جدال میکنید با من در خدا و بتحقیق که هدایت کرد مرا
و نمیترسم از آنچه شریک میکردانید با و مگر آنکه خواهد پروردگار من
چیزی را گنجایش دارد پروردگار من هر چیز را از روی دانش آیا پس پند
نمیگیرید ۸۰ و چگونه بترسم از آنچه شریک گرفتید و حال آنکه
نمیترسید اینکه شما شرک آورید بخدا چیزی را که فرو فرستاده نشده
بان بر شما حجتی پس کدام یک از این دو فرقه سزاوارترند بایمنی اگر
هستید که بدانید ۸۱ آنانکه ایمان آوردند و نپوشیدند ایمان
خود را بستمی این گروه مر ایشانراست ایمنی و ایشانند هدایت یافتگان ۸۲
و این بود حجت ما که دادیم آنرا بابرهیم بر قوم خود بلند میکردانیم مراتب
کسی را که میخواهیم بدرستی که پروردگار تو درست کردار داناست ۸۳
و بخشیدیم مر او را اسحق و یعقوب همه را هدایت کردیم و نوح را
هدایت کردیم از پیش و از ذریت او داود و سلیمان و ایوب و یوسف و
موسی و هرون و همچنین جزا میدهیم نیکوکارانرا ۸۴ و زکریا و یحیی
و عیسی و الیاس همه از شایستگانند ۸۵ و اسمعیل را و یسع و یونس و لوط
را و همه را زیادتی دادیم بر عالمیان ۸۶ و از پدران ایشان و فرزندان ایشان
و برادران ایشان و برگزیدیم ایشانرا و هدایت کردیم ایشانرا براه راست
۸۷ اینست هدایت خدا هدایت میکند بان کسی را که خواهد از
بندگان خود و اگر شرک آورند هر آینه باطل شدی از ایشان آنچه بودند که میکردند ۸۸

ابرکوهی

أُولٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ٨٩
أُولٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ٩٠ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ
قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ
قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللّٰهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ٩١ وَهٰذَا كِتَابٌ

أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ
وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ
صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ٩٢ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا
أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ
شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ
مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ
فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ
بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ
الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ
الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ
٩٣ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا
خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ
مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ
الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ

این گروهند آنانکه داده ایم ایشانرا کتاب وحکم وپیغمبری پس اگر کافر
شوند بآنها اینها پس بتحقیق گماشته ایم برآنها گروهی راکه نیستند بآنها
کافران ۸۹ این گروهند آنها که هدایت کرده ایشانرا خدا پس بهدایت
ایشان اقتدا کن بگو نمیطلبم از شما بران مزدی نیست این مگر
پندی از برای عالمیان ۹۰ ونشناخته اند خدا را حق شناختن
او وقتی که گفتند که فرو نفرستاده خدا برآدمی هیچ چیز را بگو که فرو
فرستاده کتابی را که آمد بآن موسی نور است وهدایت از برای
آدمیان که میکردا نیدا نرا کاغذها که آشکارا میکنیدانرا وپنهان
میکنید بسیاریرا وآموخته شد ید آنچه را نمیدا نستید شما
ونه پدران شما بگو خدا پس بگذار ایشانرا در فرو رفتنشان که بازی
کنند ۹۱ واین کتابیست که فرو فرستادیم آنرا مبارك تصدیق
کننده آنچه پیش ازان بود واز برای آنکه بترسانی اهل مکه را وآنانیرا
که در دور آنند وآنانکه ایمان آورده اند بآخرت ایمان میآورند بآن
وایشان بر نمازشان محافظت مینمایند ۹۲ وکیست ستمکار
تر از آنکه افترا بسته برخدا دروغی را یا گفت که وحی فرستاده شده
بسوی من وحال آنکه وحی فرستاده نشده بسوی او هیچ چیزی وکسی
که گفت بزودی فرو میفرستم من مانند آنچه فرو فرستاده خدا واگر
ببینی وقتی را که ستمکاران در سختیهای مرگند وفرشتگان
گشاینده دستهای خود را وگویند بایشان که بیرون آورید جانهای
خود را این روز جزا داده میشوید عذاب خواریرا بسبب آنچه بودید
که میگفتید برخدا بناحق وبودید که از آیتهای او گردن کشی میکردید
۹۳ وبتحقیق که آمدید بسوی ما تنها چنانچه آفریدیم شما را اول
بار وواگذاشتید آنچه را عطا کرده بودیم شما پس پشتهای خود و
نمی بینیم با شما شفاعت خواهان شما را آنها را که گمان داشتید
که آنها در شما شریکانند هرآینه بتحقیق که بریده شد میان شما

وكم شد بشما

وَضَلَّ عَنكُم مَّا كُنتُم تَزعُمُونَ ٩٤ اِنَّ اللّهَ فَالِقُ الحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخرِجُ الحَيَّ مِنَ المَيِّتِ وَمُخرِجُ المَيِّتِ مِنَ الحَيِّ ذٰلِكُمُ اللّهُ فَاَنّىٰ تُؤفَكُونَ
٩٥ فَالِقُ الاَصبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيلَ سَكَنًا وَالشَّمسَ وَالقَمَرَ حُسبَانًا ذٰلِكَ تَقدِيرُ العَزِيزِ العَلِيمِ ٩٦ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ البَرِّ وَالبَحرِ قَد فَصَّلنَا الاٰيٰتِ لِقَومٍ يَعلَمُونَ ٩٧ وَهُوَ الَّذِي اَنشَاَكُم مِن نَفسٍ
وَاحِدَةٍ فَمُستَقَرٌّ وَمُستَودَعٌ قَد فَصَّلنَا الاٰيٰتِ لِقَومٍ يَفقَهُونَ ٩٨ وَهُوَ الَّذِي اَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخرَجنَا بِهِ نَبَاتَ

كُلِّ شَيءٍ فَاَخرَجنَا مِنهُ خَضِرًا
نُخرِجُ مِنهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ
النَّخلِ مِن طَلعِهَا قِنوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنَّاتٍ مِن اَعنَابٍ وَالزَّيتُونَ
وَالرُّمَّانَ مُشتَبِهًا وَغَيرَ مُتَشَابِهٍ
انظُرُوا اِلَىٰ ثَمَرِهِ اِذَا اَثمَرَ وَيَنعِهِ
اِنَّ فِي ذٰلِكُم لَاٰيٰتٍ لِقَومٍ يُؤمِنُونَ
٩٩ وَجَعَلُوا لِلّهِ شُرَكَاءَ الجِنَّ
وَخَلَقَهُم وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَ
بَنَاتٍ بِغَيرِ عِلمٍ سُبحَانَهُ وَتَعَالَىٰ
عَمَّا يَصِفُونَ ١٠٠ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ
وَالاَرضِ اَنّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَ
لَم تَكُن لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ
شَيءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيءٍ عَلِيمٌ ١٠١
ذٰلِكُمُ اللّهُ رَبُّكُم لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
خَالِقُ كُلِّ شَيءٍ فَاعبُدُوهُ وَهُوَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيءٍ وَكِيلٌ ١٠٢ لَا تُدرِكُهُ
الاَبصَارُ وَهُوَ يُدرِكُ الاَبصَارَ
وَهُوَ اللَّطِيفُ الخَبِيرُ ١٠٣ قَد
جَاءَكُم بَصَائِرُ مِن رَبِّكُم فَمَن
اَبصَرَ فَلِنَفسِهِ وَمَن عَمِيَ فَعَلَيهَا
وَمَا اَنَا عَلَيكُم بِحَفِيظٍ ١٠٤ وَ
كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الاٰيَاتِ وَلِيَقُولُوا
دَرَستَ وَلِنُبَيِّنَهُ

وگم شد از شما آنچه بودید که گمان میبردید ٩٤ بدرستی که خدا
شکافنده دانه و تخم است بیرون می آورد زنده را از مرده و بیرون آورنده
مرده است از زنده اینست خدا پس بکجا رو گردانیده میشوید ٩٥ شکافنده
صبح است و گردانند شب را آرامگاه و آفتاب و ماه را بشماره روندگان
اینست تقدیر عزیز دانا ٩٦ و اوست آنکه گردانید برای شما ستاره
ها را تا آنکه راه برید بآنها در تاریکیهای صحرا و دریا بتحقیق که تفصیل
دادیم آیتها را برای گروهی که میدانند ٩٧ و اوست آنکه آفرید شما را
از نفس واحد پس جای قرار یست و جای امانتی بتحقیق که تفصیل دادیم
آیتها را برای گروهی که میفهمند ٩٨ و اوست که فرو فرستاد از
آسمان آبی پس بیرون آوردیم بآن روییدن هرچیز پرا پس بیرون
آوردیم از آن سبز یرا که بیرون می آوریم از آن دانه برهم سوار و از درخت
خرما از شکوفه آن خوشها نزدیک یکدیگر و بوستانها از انگورها
و زیتون و انار شبیه بهم و غیر شبیه بهم بنگرید بمیوه آن چون بمیوه
آید و برسیدن آن بدرستی که درین هر آینه آیتهاست برای گروهی
که ایمان می آورند ٩٩ و گردانیدند برای خدا شریکان جن و آفریده
ایشانرا و بر بافته اند برای او پسران و دختران بغیر دانش پاکست او
و برتر از آنچه وصف میکنند ١٠٠ بدید آورنده آسمانها و زمین است
کجا باشد مر او را فرزندی و نبوده باشد مر او را زنی و آفریده هرچیزی را
و او بهرچیزی داناست ١٠١ اینست خدا پروردگار شما نیست معبودی
بحق مگر او آفریننده هرچیزی پس پرستش نمائید او را و او بر هرچیزی
وکیل است ١٠٢ در نمی یابد او را دیدها و او در می یابد دیده ها
را و اوست لطف نماینده آگاه ١٠٣ بتحقیق که آمد شما را نشانهای
روشن از پروردگار شما پس هر که بینا شد پس برای نفس خود شیست
و کسی که کور شد پس بر خود شراست و نیستم من بر شما نگهبان ١٠٤
و همچنین میگردانیم آیتها را و تا نگویند که درس گرفته و تا آنکه بیان کنیم آنرا برای

لقومٍ

لقوم يعلمون ١٠٥ اتبع ما اوحي اليك من ربك لا اله الا هو واعرض عن المشركين ١٠٦ ولو شاء الله ما اشركوا
وما جعلناك عليهم حفيظا وما انت عليهم بوكيل ١٠٧ ولا تسبوا الذين يدعون من دون الله فيسبوا الله عدوا
بغير علم كذلك زينا لكل امة عملهم ثم الى ربهم مرجعهم فينبئهم بما كانوا يعملون ١٠٨ واقسموا بالله جهد ايمانهم
لئن جاءتهم آية ليؤمنن بها قل انما الآيات عند الله وما يشعركم انها اذا جاءت لا يؤمنون ١٠٩ ونقلب

گروهي كه ميدانند ١٠٥ پيروي كن آنچه را كه وحي شده بسوي تو
از پروردگار تو نيست الهي مگر او واعراض كن از شرك آورندگان ١٠٦ واگر
خواستي خدا شرك نياوردندي ونگردانيده ايم ترا برايشان نگهبان و
نيستي تو برايشان وكيل ١٠٧ ودشنام مدهيد آنانيرا كه ميخوانند
از غير خدا پس دشنام دهند خدارا از روي تعدي بغير دانش همچنين زينت
داديم براي هر گروهي كردار ايشانرا پس بسوي پروردگار ايشانست
بازگشت ايشان پس آگاه گرداند ايشانرا بآنچه بودند كه ميكردند ١٠٨
وسوگند خوردند بخدا سخت ترين سوگندهاي ايشان كه اگر بيايد
ايشانرا آيتي هر آينه ايمان آورند البته بآن بگو جز اين نيست كه آيتها نزد
خداست وچه چيز گردانيده شمارا دانا كه آن هرگاه بيايد ايمان نمي
آورند ١٠٩ وبرميگردانيم دلهاي ايشانرا وچشمهاي ايشانرا چنانچه
ايمان نياوردند باو اول بار ووا ميگذاريم ايشانرا در سركشي ايشان
كه حيران باشند ١١٠ واگر آنكه ما فرو فرستيم بسوي ايشان فرشتگان
را وسخن گويد با ايشان مردگان وجمع كنيم برايشان همه چيزرا گروه گروه
نبودند كه ايمان آورند مگر آنكه خواهد خدا وليكن بيشتر ايشان نميدانند
١١١ وهمچنين گردانيديم براي هر پيغمبري دشمني شياطين آدمي وجن
وسوسه ميكنند بعضيشان بسوي بعضي آراسته گفتار باطل را از
براي فريب واگر خواستي پروردگار تو نكردندي اينرا پس واگذار
ايشانرا بآنچه افترا ميكنند ١١٢ وتا ميل كند بسوي آن دلهاي آنانكه
ايمان نمي آورند بآخرت وتا پسند كنند آنرا وتا كسب كنند آنچه را
ايشان كسب كننده اند ١١٣ آيا پس غير خدارا بجويم حكم كننده
واوست آنكه فرو فرستاد بسوي شما كتاب را تفصيل داده شده وآنانكه داديم
ايشانرا كتاب ميدانند كه آن فرو فرستاده شده است از پروردگار تو
براستي پس مباش البته از شك آورندگان ١١٤ وتمام شد كلمهٔ پروردگار
تو از روي راستي وعدالت نيست بدل كننده مر كلمات اورا واوست شنواي دانا ١١٥

افئدتهم وابصارهم كما لم يؤمنوا
به اول مرة ونذرهم في طغيانهم
يعمهون ١١٠ ولو اننا نزلنا
اليهم الملائكة وكلمهم الموتى
وحشرنا عليهم كل شيء قبلا
ما كانوا ليؤمنوا الا ان يشاء الله
ولكن اكثرهم يجهلون ١١١ و
كذلك جعلنا لكل نبي عدوا
شياطين الانس والجن يوحي
بعضهم الى بعض زخرف القول
غرورا ولو شاء ربك ما
فعلوه فذرهم وما يفترون
١١٢ ولتصغى اليه افئدة الذين
لا يؤمنون بالآخرة وليرضوه
وليقترفوا ما هم مقترفون ١١٣
افغير الله ابتغي حكما وهو الذي
انزل اليكم الكتاب مفصلا
والذين آتيناهم الكتاب يعلمون
انه منزل من ربك بالحق
فلا تكونن من الممترين
١١٤ وتمت كلمة ربك صدقا
وعدلا لا مبدل لكلماته و
هو السميع العليم ١١٥

وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ١١٦ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ١١٧ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ١١٨ وَمَا لَكُمْ اَلَّا
تَاْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ وَاِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِاَ
هْوَآئِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ١١٩ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ اِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ
بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ١٢٠ وَلَا تَاْكُلُوا
مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَ
اِنَّهُ لَفِسْقٌ وَاِنَّ الشَّيَاطِينَ
لَيُوحُونَ اِلَى اَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ
وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ
١٢١ اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ
وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذٰلِكَ زُيِّنَ
لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
١٢٢ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ
قَرْيَةٍ اَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا
فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ١٢٣ وَاِذَا جَآءَتْهُمْ
آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى
مِثْلَ مَا اُوتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ اَللّٰهُ
اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ
سَيُصِيبُ الَّذِينَ اَجْرَمُوا
صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ
شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ١٢٤
فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهُ

واکر فرمان بري بيشترين آنانرا که در زمين اند کمراه ميکنند ترا
ازراه خدا پيروي نميکنند ايشان مکر کمانرا ونيستند ايشان مکر
آنکه دروغ ميکويند ١١٦ بدرستي که پروردکار تو اوست دانا تر
بکسي که کم ميشود ازراه او واو داناتراست براه يافتکان ١١٧
پس بخوريد ازانچه ياد کرده شود نام خدا بران اکر هستيد بايتهاي او
ايمان آورندکان ١١٨ وچيست مر شمارا که نميخوريد ازانچه ياد کرده شده
نام خدا بران وبتحقيق که تفصيل داده براي شما انچه را حرام کردانيده بر
شما مکر انچه را مضطر شويد بان وبدرستي که بسياري هر اينه کمراه
مينمايند بخواهشهاشان بدون دانشي وبدرستي که پروردکار تو
اوست داناتر بمتعدي کنندکان ١١٩ وواکذاريد اشکار کناه وپنهان
انرا بدرستي که آنانکه کسب ميکنند کناه را زود باشد که جزا داده شوند
بانچه بودند که کسب ميکردند ١٢٠ ومخوريد ازانچه ياد کرده نشده
باشد نام خدا بران وبدرستي که آن هر اينه فسق است وبدرستي که
شياطين هر اينه پنهاني ميرسانند بسوي دوستان خود تا مجادله
کنند باشما واکر فرمان بريد ايشانرا بدرستي که شما هر اينه شرک
آورندکانيد ١٢١ وايا کسي که بود مرده پس زنده کرديم اورا وکردانيديم
براي او نوري که راه برد بان درميان مردمان مانند کسي است که صفتش
اينست که در تاريکيها است نيست بيرون آينده ازان همچنين زينت
داده شده براي کافران انچه بودند که ميکردند ١٢٢ وهمچنين کردانيديم
درهر دهي بزرکان کناهکارانش را تا مکر کنند دران ومکر نميکنند
مکر بانفسهاي خود ونميفهمند ١٢٣ وچون ايد ايشانرا آيتي کويند هرکز ايمان
نخواهيم آورد تا آنکه داده شويم مثل انچه داده شدند پيغمبران خدا خدا
داناتر است که بکجا ميکرداند رسالتش را زود باشد که برسد
آناني را که عصيان کرده اند خواري نزد خدا وعذاب سختي بسبب انچه
بودند که مکر ميکردند ١٢٤ پس کسي را که بخواهد خدا آنکه هدايت

يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ١٢٥ وَهَٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ١٢٦ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ١٢٧ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٢٨ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

كند او را ميكشايد سينه او را براي اسلام وكسي را كه خواهد كمراه كند
او را ميكرداند سينه اش را تنك كرفته كه كويا بالا ميرود باسمان همچنين
ميكرداند خدا پليد برا برانانكه ايمان نمي‌اورند ١٢٥ واينست راه
پروردكار تو كه راستست ١٢٦ بتحقيق كه تفصيل داده ايم ايتها را براي كروهي
كه پند مي پذيرند ١٢٧ براي ايشانست سراي سلامت نزد پروردكار
كارشان واو ولي ايشانست بسبب انچه بودند كه ميكردند ١٢٨
وروزي كه حشر كنيم ايشانرا همه اي كروه جن بتحقيق كه بسيار كردانيد
از ادميان وكويند دوستان ايشان از ادميان پروردكار ما بهره مند
كرديد بعضي از ما ببعضي ورسيديم باجلمان كه تعيين كرده بودي
براي ما كويد اتش ارامكاه شماست جاودانيان دران مكر انچه خواست
خدا بدرستي كه پروردكار تو درست كردار داناست ١٢٩ وهمچنين
صاحب اختيار ميكردانيم بعضي ستمكارانرا بر بعضي بسبب انچه بودند
كه كسب ميكردند ١٣٠ اي كروه جن وانس ايا نيامد شمارا رسولاني
از شما كه ميخواندند برشما ايات مرا وميترسانيدند شمارا از ملاقات
اين روز شما كفتند كواهي داديم برنفسهاي خود وفريب داد ايشانرا
زندكاني دنيا وكواهي دادند برنفسهاي خود اينكه ايشان بودند
كافران ١٣١ ان ازاينست كه نبوده است پروردكار تو هلاك كننده
قريه ها بستم وحال انكه اهلش بيخبرانند ١٣٢ وبراي هريك مرتبهاست
ازانچه كرده اند ونيست پروردكار تو بيخبر ازانچه ميكنند ١٣٣ وپروردكار
تو بي نياز صاحب رحمت است اكر خواهد ببرد شمارا وجانشين سازد
از بعد شما انچه را خواهد چنانچه بديد اورد شمارا از نسل كروهي ديكر
١٣٤ بدرستي كه انچه وعده كرده شديد هرانيه اينده است ونيستيد
شما عاجز كنندكان ١٣٥ بكو اي كروه من بكنيد بروفق توانائي بدرستي
كه من كننده ام پس زود باشد كه بدانيد ١٣٦ كسي را كه ميباشد
براي او سرانجام ان سراي بدرستي كه رستكار نميشوند ستمكاران ١٣٧

إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ١٢٩ وَ
كَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ
بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٣٠
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا
عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ١٣١ ذَٰلِكَ
أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ
الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ
١٣٢ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا
وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ١٣٣
وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ
يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ
بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ
ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ١٣٤ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
١٣٥ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ١٣٦
مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ١٣٧

وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللّٰهِ
وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلٰى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٣٨ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ
لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ١٣٩ وَقَالُوا هٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا
إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ١٤٠

وکردانید برای خدا از آنچه آفرید از زراعت وچهارپایان بهره پس
گفتند این از برای خداست بگمانشان واین از برای شرکاء ماست
پس آنچه هست برای شرکای ایشان پس نمیرسد بخدا وآنچه هست
برای خدا پس آن میرسد بشریکان ایشان بدست آنچه حکم میکنند
وهمچنین زینت داده برای بسیاری از مشرکان ١٣٨ کشتن فرزندان ایشان
را شریکان ایشان تا آنکه هلاک سازند ایشانرا وتا مشتبه کردانند بر
ایشان دین ایشانرا واکر خواستی خدا نکردندی آنرا پس واکذار ایشانرا
با آنچه افترا میکنند ١٣٩ وگفتند این چهارپایان وزراعتی است حرام
نخورد آنرا بجز کسی که میخواهیم بگمان خود وچهارپایانیست که حرام کرده
شده است پشتهای آنها وچهارپایانیست که یاد نمیکنند نام خدا
را بر آنها بجهت افترا بر او زود باشد که جزا دهد ایشانرا بسبب
آنچه بودند که افترا میکردند ١٤٠ وگفتند آنچه در شکمهای این
چهارپایانست خالص از برای مردان ماست وحرام کرده شده است
بر جفتهای ما واکر باشد مرده پس ایشان در آن شریکانند زود باشد
که جزا دهد ایشانرا بوصفشان بدرستی که او محکم کار داناست ١٤١
بتحقیق که زیان کردند آنانکه کشتند فرزندان خود را از روی کم عقلی
بدون دانشی وحرام کردانیدند آنچه را روزی ایشان کرده خدا از
راه افترا بر خدا بتحقیق که کمراه شدند ونبودند راه یافتکان ١٤٢
واوست که پدید آورد بوستانهای بردار بست انداخته وغیر بر
دار بست انداخته را ودرختان خرما وکشت زار را در حالتی که مختلف
است خوردنی آن وزیتون را وانار را مانند بهم وغیر مانند بهم بخورید
از میوهٔ آن چون میوه آورد وبدهید حق آنرا روز درو ویدنش واسراف
مکنید بدرستی که او دوست نمیدارد اسراف کنندکانرا ١٤٣ واز
چهارپایان بار بردار وفرش را بخورید از آنچه روزی کرده شمارا خدا
وپیروی مکنید کامهای شیطانرا بدرستی که او مر شما را دشمنیست هویدا ١٤٤

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ الْأَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰى
أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ
فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ
إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ١٤١ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ
قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَاءً
عَلَى اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ ١٤٢ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ
جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ
وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ
وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ
١٤٣ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا
كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ١٤٤

١٢

ثمانية ازواج من الضأن اثنين ومن المعز اثنين قل ءآلذكرين حرم ام الانثيين اما اشتملت عليه ارحام الانثيين نبئوني بعلم ان
كنتم صادقين ١٤٥ ومن الابل اثنين ومن البقر اثنين قل ءآلذكرين حرم ام الانثيين اما اشتملت عليه ارحام الانثيين ام
كنتم شهداء اذ وصيكم الله بهذا فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا ليضل الناس بغير علم ان الله لا يهدي القوم الظالمين ١٤٦ قل لا
اجد فيما اوحي الي محرما على طاعم يطعمه الا ان يكون ميتة او دما مسفوحا او لحم خنزير فانه رجس او فسقا اهل لغير الله به فمن اضطر

هشت جفت است از میش دو و از بز دو بگو آیا آن دو نر را حرام کرده یا آن دو ماده
را یا آنچه را که مشتملست بر آن رحمهای دو ماده خبر دهید مرا از روی دانش
اگر هستید راست گویان ١٤٥ و از شتر دو و از گاو دو بگو آیا آن دو نر را حرام
کرده خدا یا آن دو ماده را یا آنچه مشتملست بر آن رحمهای دو ماده یا بودید
شما حاضران هنگامی که وصیت کرد شما را خدا باین پس کیست ستمکارتر
از آنکه افترا کند بر خدا دروغی را تا گمراه کند مردم را بدون دانشی بدرستی
که خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را ١٤٦ بگو نمی یابم در آنچه وحی
کرده شده بسوی من حرام کرده شده بر خورنده که خورد آنرا مگر آنکه بوده باشد
مرده یا خون ریخته شده یا گوشت خوک پس بدرستی که آن پلید است
یا بیرون از فرمان که بانگ زده شده برای غیر خدا بآن پس کسی که مضطر
شد غیر باغی و نه از حد درگذرنده پس بدرستی که پروردگار تو آمرزنده ایست
مهربان ١٤٧ و بر آنانی که یهود شدند حرام کردانیدیم هر صاحب ناخنی را و
از گاو و گوسفند حرام کردیم بر ایشان پیه های نهار مگر آنچه را که برداشته
پشتهاشان یا رودها یا آنچه آمیخته باشد باستخوان این را جزا دادیم ایشانرا
بسبب ستم ایشان و بدرستی که ماهر آینه راست گویانیم ١٤٨ پس اگر تکذیب
کنند ترا پس بگو پروردگار شما صاحب رحمت گشاده است و برگردانیده نمیشود
عذاب او از گروه گناهکاران ١٤٩ بزودی میگویند آنانکه شرک آورده اند اگر
خواستی خدا شرک نمی آوردیم و نه پدران ما و نه حرام میکردانیدیم هیچ چیز را
همچنین تکذیب کردند آنانکه پیش از ایشان میبودند تا آنکه چشیدند عذاب
ما را بگو آیا نزد شما است هیچ دانشی پس بیرون آرید آنرا برای ما پیروی نمیکنید
شما مگر گمان را و نیستید شما مگر آنکه دروغ میگوئید ١٥٠ بگو پس خدا راست
حجت بالغه پس اگر خواستی خدا هر آینه هدایت کردی شما را همه ١٥١ بگو بیارید
گواهان خود را که گواهی میدهند که خدا حرام کرده اینرا پس اگر گواهی دهند
پس گواهی مده با ایشان و پیروی مکن خواهشهای آنانرا که تکذیب نموده اند
آیتهای ما را و آنانکه ایمان نیاورده اند بآخرت و ایشان بپروردگار خود برابر میکنند ١٥٢

غير باغ ولا عاد فان ربك غفور
رحيم ١٤٧ وعلى الذين هادوا حرمنا
كل ذي ظفر ومن البقر والغنم حرمنا
عليهم شحومهما الا ما حملت ظهورهما
او الحوايا او ما اختلط بعظم ذلك
جزيناهم ببغيهم وانا لصادقون
١٤٨ فان كذبوك فقل ربكم ذو
رحمة واسعة ولا يرد بأسه عن
القوم المجرمين ١٤٩ سيقول الذين
اشركوا لو شاء الله ما اشركنا ولا
آباؤنا ولا حرمنا من شيء كذلك
كذب الذين من قبلهم حتى ذاقوا
بأسنا قل هل عندكم من علم فتخرجوه
لنا ان تتبعون الا الظن وان انتم
الا تخرصون ١٥٠ قل فلله الحجة
البالغة فلو شاء لهديكم اجمعين
١٥١ قل هلم شهداءكم الذين
يشهدون ان الله حرم هذا
فان شهدوا فلا تشهد معهم
ولا تتبع اهواء الذين كذبوا
باياتنا والذين لا يؤمنون
بالآخرة وهم بربهم يعدلون
١٥٢

بگو بیائید

قل تعالوا اتل ما حرم ربكم عليكم الا تشركوا به شيئا وبالوالدين احسانا ولا تقتلوا اولادكم من املاق نحن نرزقكم واياهم ولا
تقربوا الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا تقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق ذلكم وصيكم به لعلكم تعقلون ۱۵۳ ولا تقربوا مال
اليتيم الا بالتي هي احسن حتى يبلغ اشده واوفوا الكيل والميزان بالقسط لا نكلف نفسا الا وسعها واذا قلتم فاعدلوا ولو
كان ذا قربى وبعهد الله اوفوا ذلكم وصيكم به لعلكم تذكرون ۱۵۴ وان هذا صراطي مستقيما ۱۵۵ فاتبعوه ولا تتبعوا السبل

فتفرق بكم عن سبيله ذلكم و
صيكم به لعلكم تتقون ۱۵۶
ثم اتينا موسى الكتاب تماما
على الذي احسن وتفصيلا لكل
شيء وهدى ورحمة لعلهم بلقاء
ربهم يؤمنون ۱۵۷ وهذا
كتاب انزلناه مبارك فاتبعوه
واتقوا لعلكم ترحمون ۱۵۸ ان
تقولوا انما انزل الكتاب على
طائفتين من قبلنا وان كنا
عن دراستهم لغافلين ۱۵۹
او تقولوا لو انا انزل علينا
الكتاب لكنا اهدى منهم فقد
جاءكم بينة من ربكم وهدى
ورحمة فمن اظلم ممن كذب بايات
الله وصدف عنها سنجزي الذين
يصدفون عن اياتنا سوء
العذاب بما كانوا يصدفون ۱۶۰
هل ينظرون الا ان تاتيهم الملائكة
او ياتي ربك او ياتي بعض ايات
ربك يوم ياتي بعض ايات ربك
لا ينفع نفسا ايمانها لم تكن
امنت من قبل او كسبت

بگو بیائید بخوانم انچه را حرام کرده پروردگار شما بر شما اینکه شریک مگردانید
با او چیزیرا و با پدر و مادر نیکی کردن و مکشید فرزندان خودرا از ترس بی چیزی
ما روزی میدهیم شمارا و ایشانرا و نزدیکی مکنید کارهای زشت را انچه ظاهر
باشد از انها و انچه پنهان باشد و مکشید نفسیرا که حرام کرده خدا مگر بحق
اینست که وصیت کرده خدا شمارا بان شاید شما تعقل نمائید ۱۵۳ و نزدیکی
مکنید مال یتیم را مگر بانچه ان بهتر است تا برسد بهنگام قوت خود و تمام
دهید کیل و ترازو را بعدل تکلیف نمیکنیم هیچ نفسیرا مگر بقدر گنجایش
او و چون بگوئید پس عدالت نمائید و اگرچه بوده باشد صاحب قرابت و بعهد
خدا وفا کنید اینست که وصیت کرده شمارا بان شاید شما پند بپذیرید ۱۵۴
و اینکه این راه منست راست پس پیروی کنید انرا و پیروی مکنید راههارا پس
پراکنده سازد شمارا از راه او اینست که وصیت کرده شمارا بان شاید
که شما پرهیزکاری نمائید ۱۵۶ پس دادیم موسی را کتاب بتمامی بر کسی که نیکی
کرد و برای تفصیل مر همه چیزرا و برای هدایت و رحمت شاید که ایشان بلقاء
پروردگار خودشان ایمان بیاورند ۱۵۷ و این کتابیست که فرو فرستاده ایم
انرا که مبارکست پس پیروی کنید انرا و پرهیزکاری نمائید باشد که شما رحم
کرده شوید ۱۵۸ که مبادا بگوئید که جز این نیست که فرستاده شده است
کتاب بر دو گروه پیش از ما و بدرستی که بودیم ما از خواندن ایشان هر اینه
بیخبران ۱۵۹ یا بگوئید که اگر انکه ما فرو فرستاده شده بود بر ما کتاب
هر اینه بودیم راه یافته تر از ایشان پس بتحقیق که امد شمارا حجتی از پروردگار
شما و هدایت و رحمتی پس کیست ستمکارتر از انکه تکذیب کرد ایتهای خدا
را و رو گردانید از انها بزودی جزا خواهیم داد انانیرا که رو میگردانند
از ایتهای ما عذاب بد را بسبب انچه بودند که رو میگردانیدند ۱۶۰ ایا
انتظار میکشند مگر انکه بیایند ایشانرا فرشتگان یا بیاید پروردگار تو یا بیاید
بعضی از نشانهای پروردگار تو روزی که بیاید بعضی نشانهای پروردگار تو
نفع نمی بخشد نفسیرا ایمان او که نبوده که ایمان اورده باشد از پیش یا کسب

کرده باشد

فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ١٦١ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ١٦٢ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ١٦٣
قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٦٤ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٦٥ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَ
مَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٦٦ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ١٦٧ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ

کرده باشد در ایمان خود نیکی را بگو منتظر باشید بدرستی که ما منتظریم ١٦١
بدرستی که آنانکه پراکنده کرده اند دین خود را و بودند گروه گروه نیستی از ایشان
در چیزی جز این نیست که کار ایشان بسوی خداست پس آگاه کرداند ایشانرا بآنچه
بودند که میکردند ١٦٢ کسی که بیاورد نیکی را پس برای اوست ده مثل آن و
کسی که بیاورد بدی را پس جزا داده نمیشود مگر بمانند آن و ایشان ستم کرده
نمیشوند ١٦٣ بگو بدرستی که هدایت کرد مرا پروردگار من بسوی راه راست ١٦٤
دین درستی ملت ابرهیم مایل بحق و نبود از شرک آورندگان ١٦٥ بگو بدرستی
که نماز من و مناسک حج من یا عبادت من و زندگانی من و مردن من مر خدا راست که پروردگار
عالمیانست ١٦٦ نیست هیچ شریکی او را و باین مامور شده ام و من اول مسلمانانم
١٦٧ بگو آیا غیر خدا را طلب کنم پروردگاری و او پروردگار هر چیزیست و کسب
نمیکند هر نفسی مگر براوست و بر ندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را
پس بسوی پروردگار شماست بازگشت شما پس آگاه کرداند شما را بآنچه
بودید که در آن اختلاف میکردید ١٦٨ و اوست که گردانید شما را خلیفها
روی زمین و بلند کردانید بعضی شما را بالای بعضی مرتبها تا بیازماید شما را
در آنچه داد شما را بدرستی که پروردگار تو زود عقوبتست و بدرستی
که او هر آینه آمرزنده مهربانست ١٦٩

سوره اعراف دویست و پنج آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

المص ١ کتابیست فرو فرستاده شده بسوی تو پس باید نباشد در سینه
تو تنگی از آن تا بترسانی بآن و پند دادنیست مر مومنانرا ٢ پیروی کنید
آنچه را فرو فرستاده شد بسوی شما از پروردگار شما و پیروی مکنید از غیر او
دوستانرا اندکی پند میپذیرید ٣ و بسا از دهی که هلاک کردانیم پس
آمد ایشانرا عذاب ما در شبانگاه یا ایشان بودند خفتکان نیمروز ٤
پس نبود خواندن ایشان وقتی که آمد ایشانرا عذاب ما مگر اینکه گفتند بدرستی که ما بوده ایم ستمکاران ٥

بزرهم بند

كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا
عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
١٦٨ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ
الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ
إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ
وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١٦٩
نصف

سُورَةُ الْأَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ مِائَتَانِ وَخَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

المص ١ كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ
فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِتُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ٢
اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ٣ وَكَمْ مِنْ
قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا
بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ٤
فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ
بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا
كُنَّا ظَالِمِينَ ٥

فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِينَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ٦ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ ٧ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ
مَوَازِينُهُ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٨ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ٩ وَلَقَدْ
مَكَّنَّاكُمْ فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ١٠ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا
لِاٰدَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ١١ قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَ
خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ١٢ قَالَ فَاهْبِطْ
مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا
فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ١٣
قَالَ اَنْظِرْنِي اِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ١٤
قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ١٥ قَالَ
فَبِمَا اَغْوَيْتَنِي لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ١٦ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ
مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ
وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ١٧ قَالَ
اُخْرُجْ مِنْهَا مَذْؤُمًا مَدْحُورًا ١٨
لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ
مِنْكُمْ اَجْمَعِينَ ١٩ وَيَا اٰدَمُ
اُسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ
فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ
٢٠ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ
لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا
وَقَالَ مَا نَهٰيكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ
الشَّجَرَةِ اِلَّا اَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ اَوْ
تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ٢١

پس هر اینه پرسیم آنانرا که فرستاده شده بسوی ایشان والبته میپرسیم فرستاده
شدگانرا ٦ پس هر اینه بخوانیم برایشان بدانش ونبودیم ما پنهانان ٧
ووزن کردن درانروز حقست پس هرکه گرانست سنجیدهای وی پس
این گروه ایشانند رستگاران ٨ وهرکه سبکست سنجیدهای
او پس این گروه آنکسانی اندکه زیان کرده اند نفسهای خودرا بسبب آنچه
بودندکه بآیتهای ما ستم میکردند ٩ وهر اینه بتحقیق که جا دادیم شما
را در زمین وگردانیدیم برای شما دران اسباب معیشت کمست آنچه شکر
گذاری میکنید ١٠ وهر اینه بتحقیق که آفریدیم شمارا پس صورت دادیم شما
را پس گفتیم بافرشتگان که سجده کنید مرآدم را پس سجده کردند مگر شیطان
که نبود از سجده کنندگان ١١ گفت چه مانع شد تورا که سجده نکنی چون
فرمودم ترا گفت من بهترم ازاو آفریدی مرا از آتش وآفریدی اورا از گل ١٢
گفت پس پایین رو ازان پس نباشد مرترا اینکه گردن کشی دران پس بیرون
رو بدرستی که تو از خوارشدگانی ١٣ گفت مهلت ده مرا تا روزی که بر
انگیخته میشوند ١٤ گفت بدرستی که تو از مهلت داده شدگانی ١٥ گفت
پس بسبب گمراه کردن تو مرا هر اینه می نشینم البته برای ایشان براه تو که
راستست ١٦ پس هر اینه می آیم البته ایشانرا از پیش روی ایشان واز
عقب سر ایشان واز جانبهای راست ایشان واز جانبهای چپ ایشان
ونخواهی یافت بیشتر ایشانرا شکر گذاران ١٧ گفت بیرون رو ازان سرزنش
کرده شده وبخواری رانده شده هر اینه آنکه پیروی کند تورا از
ایشان هر اینه البته پر کنم دوزخ را از شما همگی ١٩ وای آدم ساکن شو تو
وجفت تو در بهشت پس بخورید از هرکجا که خواهید ونزدیک مشوید
این درخت را پس خواهید بود از ستمکاران ٢٠ پس وسوسه کرد
مر ایشانرا شیطان تا ظاهر کند برای ایشان آنچه پوشیده شده بود
از ایشان از عورتهاشان وگفت نهی نکرد شمارا پروردگار شما از
این درخت مگر آنکه بشوید دو فرشته یا بشوید از همیشه ماندگان ٢١

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ٢٢ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ٢٣ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ
لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٢٤ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ٢٥ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ
وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ٢٦ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ

وسوگند خورد برای ایشان که بدرستی که من مر شما را هر آینه از نیک دهندگانم
۲۲ پس فرود آورد ایشانرا بفریب پس چون چشیدند از آن درخت ظاهر
شد مر ایشانرا عورتهای ایشان و شروع کردند که می چسپانیدند بر عورتهای
خود از برگ بهشت و آواز داد ایشانرا پروردگار ایشان که آیا منع نکرده بودم
شما را از این درخت و نگفتم مر شما را که بدرستی که شیطان مر شما را
دشمنیست آشکار ۲۳ گفتند ای پروردگار ما ستم کردیم خود ما را و اگر نیامرزی
ما را و نبخشائی ما را هر آینه خواهیم بود از زیانکاران ۲۴ گفت فرو روید
بعضی از شما مر بعضی را دشمنید و مر شما راست در زمین جای قرار و اسباب
بهره مندیست تا وقتی ۲۵ گفت در آن زندگانی میکنید و در آن میمیرید
و از آن بیرون آورده میشوید ۲۶ ای فرزندان آدم بتحقیق که فرو فرستادیم
بر شما لباسی که بپوشاند عورتهای شما را و اثاث تجملی و لباس پرهیزکاری
آن بهتر است این از آیتهای خداست شاید که ایشان پند پذیرند ۲۷
ای فرزندان آدم باید در بلا نیندازد البته شما را شیطان چنانکه بیرون
کرد پدر و مادر شما را از بهشت که می کند از ایشان جامهای ایشان
را تا بنماید بایشان عورتهای ایشانرا بدرستی که می بیند شما را او و
قبیله او از جائی که نمی بینید شما ایشانرا بدرستی که ما گردانیدیم شیاطین
را دوستان برای آنانکه ایمان نمی آورند ۲۸ و هرگاه کنند کار زشتی را
گویند که یافته ایم بر آن پدران خود را و خدا امر فرموده ما را بآن بگو بدرستی
که خدا امر نمیفرماید بکار زشت آیا میگوئید بر خدا چیزیرا که نمیدانید ۲۹
بگو امر کرد پروردگار من بعدل و راست سازید روهای خود را نزد هر مسجدی
و بخوانید او را در حالتی که خالص نمایندگان باشید برای او دین را چنانچه بدید
آورد شما را اول بار باز گشت خواهید کرد گروهی را هدایت کرد و گروهی
را لازم شد بر ایشان گمراهی بدرستی که ایشان فرا گرفته اند شیاطین
را دوستان بغیر از خدا و گمان میبرند که ایشان راه یافتگانند ۳۰
ای فرزندان آدم فرا گیرید زینت خود را نزد هر مسجدی و بخورید و بیاشامید

مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ٢٧
يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ
كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ
عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا
إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ
لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ
أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ٢٨
وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا
عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا
قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
٢٩ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا
وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ
تَعُودُونَ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا
حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمُ
اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ٣٠ يَا بَنِي آدَمَ
خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ولا تسرفوا انه لا يحب المسرفين ۳۱ قل من حرم زينة الله التي اخرج لعباده والطيبات من الرزق قل هي للذين امنوا في
الحيوة الدنيا خالصة يوم القيمة كذلك نفصل الايات لقوم يعلمون ۳۲ قل انما حرم ربي الفواحش ما ظهر منها وما بطن و
الاثم والبغي بغير الحق وان تشركوا بالله ما لم ينزل به سلطانا وان تقولوا على الله ما لا تعلمون ۳۳ ولكل امة اجل فاذا
جاء اجلهم لا يستاخرون ساعة ولا يستقدمون ۳۴ يا بني ادم اما ياتينكم رسل منكم يقصون عليكم اياتي فمن اتقى

واصلح فلا خوف عليهم ولا هم
يحزنون ۳۵ والذين كذبوا
باياتنا واستكبروا عنها اولئك
اصحاب النار هم فيها خالدون
۳۶ فمن اظلم ممن افترى على الله
كذبا او كذب باياته اولئك
ينالهم نصيبهم من الكتاب حتى
اذا جاءتهم رسلنا يتوفونهم
قالوا اين ما كنتم تدعون من
دون الله قالوا ضلوا عنا وشهدوا
على انفسهم انهم كانوا كافرين
۳۷ قال ادخلوا في امم قد خلت
من قبلكم من الجن والانس في النار
كلما دخلت امة لعنت اختها حتى
اذا اداركوا فيها جميعا قالت اخريهم
لاوليهم ربنا هؤلاء اضلونا
فاتهم عذابا ضعفا من النار
قال لكل ضعف ولكن لا
تعلمون ۳۸ وقالت اوليهم
لاخريهم فما كان لكم علينا
من فضل فذوقوا العذاب بما
كنتم تكسبون ۳۹ ان الذين
كذبوا باياتنا واستكبروا
عنها لا تفتح لهم

واسراف مكنيد بدرستي كه او دوست نميدارد اسراف كنندكانرا ۳۱
بكو كه حرام كرده زينت خدا را كه بيرون اورد از براي بندكان خود و
پاكيزه ها از روزي بكو اين براي انانيست كه ايمان اورده اند در زندكاني دنيا
خالص در روز قيامت همچنين بيان ميكنيم ايتها را براي كروهي كه ميدانند
۳۲ بكو جز اين نيست كه حرام كرده پروردكار من كارهاي زشت را
انچه ظاهر است از ان وانچه پنهان است وكناه را وستم را بناحق واينكه
شريك دانيد بخدا چيزيرا كه فرو نفرستاده بان حجتي واينكه بكوييد
چيزيرا كه نميدانيد ۳۳ وبراي هر امتي وقتي است مقرر پس چون ايد
اجلشان تاخير ننمايند ساعتي ونه پيشي كيرند ۳۴ اي فرزندان
ادم اكر بيايد شما را رسولاني از شما كه بخوانند بر شما ايتهاي مرا پس كسي كه
پرهيزكاري نمايد وبصلاح ايد پس نيست ترسي بر ايشان ونه ايشان
اندوهكين شوند ۳۵ وانها كه تكذيب كردند ايتهاي مارا وسركشي
نمودند از انها انان ياران اتش اند ايشان در ان جاويدانند ۳۶
پس كيست ستمكارتر از انكه بربافد بر خدا دروغي را يا دروغ انكارد
نشانهاي او را اين كروه ميرسد ايشانرا بهره ايشان از كتاب تا وقتي كه
بيايند ايشانرا فرستادكان ما كه بكيرند جان ايشانرا كويند كه كجا
يعني ملك الموت واتباع او
انچه بوديد كه ميخوانديد از غير خدا كويند كه كم شدند از ما وكواهي دهند بر
نفسهاي خود اينكه ايشان بودند كافران ۳۷ كويد درايید در امتهائي
كه بتحقيق كذشته اند پيش از شما از جن وانس در اتش هركاه درايد كروهي
لعنت كند خواهرش را تا انكاه كه دريابند در ان همكي كويد اخرشان براي
اولشان اي پروردكار ما اينها كمراه نمودند ما را پس بده ايشانرا عذابي دو
چندان از اتش كويد براي هر يك دو چندانست ولكن نميدانيد ۳۸
وكويد اولشان مر اخرشانرا پس نيست شما را بر ما هيچ مزيتي بچشيد
عذابرا بسبب انچه بوديد كه كسب ميكرديد ۳۹ بدرستي كه انانكه
دروغ انكاشتند ايتهاي مارا وسركشي كردند از انها كشوده نميشود از براي

درهاي اسمان

أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ۴۰ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۴۱ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
۴۲ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا
اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۴۳ وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ

أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا
حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ
رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ
۴۴ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
كَافِرُونَ ۴۵ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ
وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ
كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ
الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ
يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ۴۶
وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ
أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۴۷
وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا
يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَى
عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
۴۸ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ
اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ
عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۴۹ وَ
نَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ
الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ
الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا
إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ
۵۰

ایشان درهای اسمان ودر نیایند دربهشت تادراید شتر درسوراخ
سوزن وهمچنین سزا میدهیم کناه کارانرا ۴۰ برای ایشان از دوزخ
فراشی است وازبالای ایشان پوششها وهمچنین سزا میدهیم ستمکارانرا
۴۱ وانانکه ایمان اورده اند وکرده اند کارهای شایسته تکلیف
نمیکنیم هیچ نفسیرا مکر باندازه طاقتش این کروه اصحاب بهشتند ایشان
دران جاویدانند ۴۲ وبیرون کنیم انچه را در سینههای ایشانست از
کینه میرود اززیرشان نهرها وکویند سپاس مر خدایرا که راه نمود
مارا باین ونبودیم ما که راه بریم اکرنه انکه هدایت کرده بود مارا خدا هر اینه
بتحقیق که امدند فرستادکان پروردکار ما براستی وندا کرده شوند که
این بهشت میراث داده شده ایدانرا بسبب انچه بودید که میکردید
۴۳ وندا کنند اصحاب بهشت اصحاب دوزخرا که بتحقیق یافتیم انچه وعده
کرده بود مارا پروردکار ما حق پس ایا یافتید انچه وعده داده بود پروردکار شما
حق کویند اری پس اواز دهد اوازدهنده میان ایشان که لعنت خدا باد
بر ستمکاران ۴۴ انان که باز میدارند از راه خدا ومیجویند انرا کجی وایشان
بالخرت کافرانند ۴۵ ومیان این دو حجابیست وبر اعراف مردانی اند
که می شناسند هریکرا بسیمای ایشان وندا کنند یاران بهشت را
که درود بر شما باد در نیامده باشند انرا وایشان طمع دارند ۴۶
وچون کردانیده شود دیدههای ایشان بجانب یاران دوزخ کویند ای
پروردکار ما مکردان مارا با کروه ستمکاران ۴۷ وندا کردند اصحاب
اعراف مردانیرا که میشناختند ایشانرا بسیماشان کفتند کفایت نکرد
از شما جمعیت شما وانچه بودید که کردن کشی میکردید ۴۸ ایا اینهایند
انان که سوکند میخوردید شما که نخواهد رسانید ایشانرا خدا برحمتی درایید
بهشت که نیست هیچ ترسی برشما ونه شما اندوهناک شوید ۴۹ واواز
دهند اصحاب اتش اصحاب بهشت را که بریزید برما از اب یا از انچه روزی
داده شمارا خدا کویند بدرستی که خدا حرام کرده است انها را بر کافران ۵۰

الذين اتخذوا دينهم لهواً ولعباً وغرتهم الحيوة الدنيا فاليوم ننسيهم كما نسوا لقاء يومهم هذا وما كانوا بآياتنا يجحدون ۵۱
ولقد جئناهم بكتاب فصلناه على علم هدى ورحمة لقوم يؤمنون ۵۲ هل ينظرون الا تأويله يوم يأتي تأويله يقول
الذين نسوه من قبل قد جاءت رسل ربنا بالحق فهل لنا من شفعاء فيشفعوا لنا او نرد فنعمل غير الذي كنا نعمل قد خسروا
انفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون ۵۳ ان ربكم الله الذي خلق السموات والارض في ستة ايام ثم استوى على العرش

يغشي الليل النهار يطلبه حثيثاً
والشمس والقمر والنجوم مسخرات
بامره الا له الخلق والامر تبارك
الله رب العالمين ۵۴ ادعوا
ربكم تضرعاً وخفية انه لا يحب
المعتدين ۵۵ ولا تفسدوا في
الارض بعد اصلاحها وادعوه خوفاً
وطمعاً ان رحمة الله قريب من
المحسنين ۵۶ وهو الذي يرسل
الرياح بشراً بين يدي رحمته
حتى اذا اقلت سحاباً ثقالاً
سقناه لبلد ميت فانزلنا به
الماء فاخرجنا به من كل الثمرات
كذلك نخرج الموتى لعلكم
تذكرون ۵۷ والبلد الطيب
يخرج نباته باذن ربه و
الذي خبث لا يخرج الا نكداً
كذلك نصرف الآيات
لقوم يشكرون ۵۸ لقد
ارسلنا نوحاً الى قومه فقال
يا قوم اعبدوا الله ما لكم
من اله غيره اني

آنان که فرا گرفتند دین خود را بی فایده و بازیچه وفریب داده ایشانرا زندگانی
دنیا پس امروز فراموش سازیم ایشانرا چنانچه فراموش ساختند برخوردن
روز شان این و بودند آنانکه بآیتهای ما انکار میکردند ۵۱ وهرآینه بتحقیق
که آوردیم ایشانرا کتابی که تفصیل دادیم آنرا بردانش هدایت و رحمت
برای گروهی که ایمان آوردند ۵۲ آیا انتظار میبرند مگر تاویل آنرا
روزی که می آید تاویلش میگویند آنانکه فراموش کرده اند آنرا از پیش
بتحقیق که آمده اند فرستادگان پروردگار ما بحق پس آیا برای ماست از
شفاعت خواهان پس شفاعت کنند برای ما یا برگردانیده شویم
پس بکنیم غیر آنچه را بودیم که میکردیم بتحقیق که زیان کردند نفسهای خود
را وگم شد از ایشان آنچه بودند که بر میبافتند ۵۳ بدرستی که
پروردگار شما خدائیست که آفرید است آسمانها و زمین را در شش روز
پس مستولی شد بر عرش میپوشاند شب را بروز میطلبد آنرا بسرعت و
آفتاب و ماه و ستارها تسخیر کرده شده ها کرده شده اند بفرمان او
آگاه باشید که مراوراست خلق و امر بزرگست خدا پروردگار عالمیان
۵۴ بخوانید پروردگار خود را با تضرع و پنهان بدرستی که او دوست
ندارد از حد گذرندگانرا ۵۵ وافساد مکنید در زمین بعد از اصلاحش
وبخوانید اورا از روی ترس و طمع بدرستی که رحمت خدا نزدیکست
به نیکوکاران ۵۶ واوست که میفرستد بادها را مژده دهندگان
پیش روی رحمتش تا آنگاه که بردارند ابرهای گران بار را برانیم آنرا برای
زمینی مرده پس فرو فرستیم بآن ابرآب بیرون آوردیم از همه میوها همچنین
بیرون میآوریم مردگانرا شاید شما پند بذیرید ۵۷ و زمین پاکیزه
بیرون میآید روئیدنی آن بفرمان پروردگارش وآنچه پلید است بیرون
نمی آید مگر اندک بی نفع همچنین میگردانیم نشانهای خود را برای گروهی
که شکر میکنند ۵۸ هرآینه بتحقیق که فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت
ای گروه من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی غیر او بدرستی که من

اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ٥٩ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ اِنَّا لَنَرٰيكَ فِي ضَلٰلٍ مُبِينٍ ٦٠ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلٰلَةٌ وَلٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعٰلَمِينَ
٦١ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّي وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٦٢ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ٦٣ فَكَذَّبُوهُ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ٦٤ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ ٦٥ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ اِنَّا لَنَرٰيكَ فِي سَفَاهَةٍ وَاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ٦٦ قَالَ

يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلٰكِنِّي رَسُولٌ
مِنْ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ٦٧ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ
رَبِّي وَاَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ اَمِينٌ ٦٨ اَوَعَجِبْتُمْ
اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ
مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا اِذْ جَعَلَكُمْ
خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا اٰلَاءَ اللهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٦٩ قَالُوا اَجِئْتَنَا
لِنَعْبُدَ اللهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ
كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ٧٠ قَالَ قَدْ وَقَعَ
عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
اَتُجَادِلُونَنِي فِي اَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا
اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللهُ بِهَا مِنْ
سُلْطٰنٍ فَانْتَظِرُوا اِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ ٧١ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِينَ
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ٧٢
وَاِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ
قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

که من میترسم بر شما عذاب روز بزرگ را ٥٩ گفتند جمعی از قوم او بدرستی که ما هر اینه می بینیم
ترا در گمراهی اشکار ٦٠ گفت ای قوم من نیست مرا گمراهی ولیکن من فرستاده شده ام
از نزد پروردگار عالمیان ٦١ میرسانم بشما پیامهای پروردگار خود را و نصیحت میکنم شما
را و میدانم از خدا انچه شما نمیدانید ٦٢ ایا تعجب نمودید از اینکه بیاید شما را پندی از
نزد پروردگار شما بر مردی از شما تا بترساند شما را و تا بپرهیزید و شاید که شما رحم
کرده شوید ٦٣ پس تکذیب کردند او را پس نجات دادیم او را و انها را که با او بودند در
کشتی و غرق کردیم انها را که تکذیب کردند ایات ما را بدرستیکه انها بودند گروهی
کوران ٦٤ و بسوی عاد برادر ایشان هود را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست
مر شما را هیچ خدائی جز او ایا پس نمیپرهیزید ٦٥ و گفتند جمعی که کافر بودند از قوم او
بدرستی که ما هر اینه می بینیم ترا در کم خردی و بدرستیکه ما هر اینه می پنداریم ترا
از دروغ گویان ٦٦ گفت ای قوم من نیست با من کم خردی ولیکن من فرستاده شده ام
از نزد پروردگار عالمیان ٦٧ میرسانم بشما پیامهای پروردگار خود را و من شما را نصیحت
کننده امینم ٦٨ وایا تعجب نمودید از اینکه بیاید شما را پندی از پروردگار شما بر مردی
از شما تا بترساند شما را و یاد کنید چون گردانید شما را جانشینان از بعد قوم نوح
و زیاد کرد شما را در خلق قوتی پس یاد کنید نعمتهای خدا را تا شاید شما رستگار
شوید ٦٩ گفتند ایا امدهٔ ما را تا پرستش نمائیم خدا را بتنهائی و واگذاریم انچه بودند
که میپرستیدند پدران ما پس بیار ما را انچه وعده میدهی ما را اگر هستی از راست
گویان ٧٠ گفت بتحقیق که واقع شد بر شما از نزد پروردگار شما عذاب و خشمی ایا
جدال مینمائید با من در اسمهائی که نامیده اید انها را شما و پدران شما و نفرستاد
خدا بانها هیچ حجتی پس انتظار بکشید بدرستی که من با شما از انتظار کشندگانیم ٧١
پس نجات دادیم او را و انانیرا که با او بودند برحمتی از نزد خود و بریدیم دنبالهٔ انانیرا
که تکذیب کردند ایات ما را و نبودند مؤمنان ٧٢ و بسوی ثمود
برادر ایشان صالح را گفت ای قوم من پرستش نمائید
خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی غیر او بتحقیق که امد
شما را معجزه روشنی از نزد پروردگار شما

این ناقه

هٰذِهِ نَاقَةُ اللهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٣ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ٧٤ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ٧٥ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ٧٦ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٧٧ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ

فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ٧٨ فَتَوَلَّىٰ
عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا
تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ٧٩ وَلُوطًا إِذْ قَالَ
لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ٨٠ إِنَّكُمْ
لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ
النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ٨١
وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ
يَتَطَهَّرُونَ ٨٢ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا
امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ٨٣
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ٨٤ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ
أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ
بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا
تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٨٥
وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
وَتَصُدُّونَ عَنْ ٨٦

این ناقهٔ خداست مر شما را آیتی پس بگذارید آنرا که بخورد در زمین خدا و مس مکنید ش ببدی
پس فرا گیرد شما را عذابی درد ناک ۷۳ و یاد کنید چون گردانید خدا شما را جانشینان
بعد از عاد و جا داد شما را در زمین که فرا میگیرید از زمینهای نرم کوشکها و میتراشید در
کوهها خانها پس یاد کنید نعمتهای خدا را و تباه کاری مکنید در زمین فساد کنندگان
۷۴ گفتند جماعتی که گردنکشی کردند از قوم او مر آنانرا که ضعیف شمرده شده بودند
مر آنکسی را که ایمان آورده بود از ایشان آیا میدانید که صالح فرستاده شده ایست
از پروردگار خود گفتند بدرستی که ما بآنچه فرستاده شده بآن مؤمنانیم ۷۵ گفتند
آنانکه سرکشی کردند بدرستی که ما بآنچه ایمان آورده اید بآن کافرانیم ۷۶ پس پی کردند
آن ناقه را و سر باز زدند از فرمان پروردگار خود و گفتند ای صالح بیاور ما را آنچه
وعده داده ما را اگر هستی از فرستاده شدگان ۷۷ پس فرا گرفت ایشانرا زلزلهٔ سخت
پس گشتند در خانهشان بیجان افتادگان ۷۸ پس روی گردانید از ایشان و گفت ای
گروه من بتحقیق که رسانیدم شما را پیام پروردگار خود و نصیحت دادم مر شما را ولیکن
دوست نمیدارید نصیحت دهندگانرا ۷۹ و لوط را چون گفت مر قوم خود را آیا می ورید کار
زشت را پیشی نگرفته شما را باین هیچیک از عالمیان ۸۰ آیا شما هر آینه می آئید مردانرا بشهوت
بغیر از زنان بلکه شما گروهید اسراف کاران ۸۱ و نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیرون
کنید ایشانرا از قریهٔ خود بدرستی که ایشان آدمیانی اندکه پاک میخواهند باشند ۸۲
پس رهانیدیم او را و اهلش را مگر زنش را که بود از باقی ماندگان ۸۳ و بارانیدیم
بر ایشان بارانی پس بنگر که چگونه بود عاقبت گناه کاران ۸۴ و بسوی مدین برادر
ایشان شعیب را گفت ای گروه من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی غیر
او بتحقیق که آمد شما را معجزهٔ از پروردگار شما پس تمام کنید پیمانه و ترازو
را و کم مکنید از مردم چیزهاشانرا و افساد مکنید
در زمین بعد از اصلاحش این بهتر
است برای شما اگر هستید مؤمنان ۸۵
و منشینید بهر راهی که بترسانید
و باز دارید از راه

سبیل

سَبِیلِ اللهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوٓا اِذْ كُنْتُمْ قَلِیلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِینَ ۸۶ وَاِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِنْكُمْ اٰمَنُوا بِالَّذِیٓ
اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَمْ یُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتّٰی یَحْكُمَ اللهُ بَیْنَنَا وَهُوَ خَیْرُ الْحَاكِمِینَ ۸۷ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِینَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ یَا شُعَیْبُ وَ
الَّذِینَ اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْیَتِنَآ اَوْ لَتَعُودُنَّ فِی مِلَّتِنَا قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِینَ ۸۸ قَدِ افْتَرَیْنَا عَلَی اللهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِی مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰنَا اللهُ مِنْهَا وَمَا
یَكُونُ لَنَآ اَنْ نَعُودَ فِیهَآ اِلَّآ اَنْ یَشَآءَ اللهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَیْءٍ عِلْمًا عَلَی اللهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَیْنَنَا وَبَیْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَیْرُ الْفَاتِحِینَ ۸۹

وَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِینَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ
لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَیْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَخَاسِرُونَ
۹۰ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِی دَارِهِمْ
جَاثِمِینَ ۹۱ الَّذِینَ كَذَّبُوا شُعَیْبًا كَاَنْ
لَمْ یَغْنَوْا فِیهَا اَلَّذِینَ كَذَّبُوا شُعَیْبًا
كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِینَ ۹۲ فَتَوَلّٰی عَنْهُمْ
وَقَالَ یَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ
رَبِّی وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَیْفَ اٰسٰی عَلٰی
قَوْمٍ كَافِرِینَ ۹۳ وَمَا اَرْسَلْنَا فِی
قَرْیَةٍ مِنْ نَبِیٍّ اِلَّآ اَخَذْنَا اَهْلَهَا بِالْ
بَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ یَضَّرَّعُونَ
۹۴ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّیِّئَةِ الْحَسَنَةَ
حَتّٰی عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا
الضَّرَّآءُ وَالسَّرَّآءُ فَاَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا یَشْعُرُونَ ۹۵ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ
الْقُرٰی اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَیْهِمْ
بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ
كَذَّبُوا فَاَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا یَكْسِبُونَ
۹۶ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰی اَنْ یَاْتِیَهُمْ
بَاْسُنَا بَیَاتًا وَهُمْ نَآئِمُونَ ۹۷

خدا کسی را که ایمان اورده باو و میخواهید ازا کج و یاد کنید چون بودید اندک پس بسیار
کردانید شمارا و بنکرید که چکونه بود اخر کار فساد کنندکان ۸۶ واکر باشد که کروهی از
شما ایمان اورده اند بانچه فرستاده شده ام بان وکروهی ایمان نیاورده اند پس صبر کنید
تا انکاه که حکم کند خدا میان ما و او بهترین حکم کنندکانست ۸۷ کفتند جمعی که کردنکشی
کرده بودند از قوم او که هر اینه بیرون کنیم البته ترا ای شعیب وانانرا که ایمان اورده اند
با تو از ده خود یا هر اینه بر میکردید بملت ما کفت شعیب ایا و هر چند که باشیم کراهت
دارندکان ۸۸ بتحقیق که بسته خواهیم بود بر خدا دروغی را اکر برکردیم در ملت شما بعد
از انکه نجات داده ما را خدا ازان و نباشد ما را که برکردیم بان مکر انکه خواهد خدا که
پروردکار ماست فرا کرفته پروردکار ما هر چیز را از راه دانش بر خدا توکل کردیم ای پروردکار
ما بکشا میان ما و میان قوم ما بحق و تو بهترین کشایندکانی ۸۹ وکفتند جمعی که کافر بودند
از قوم او هر اینه اکر پیروی کنید شعیب را بدرستی که شما در این وقت هر اینه زیانکارانید
۹۰ پس فرا کرفت ایشانرا زلزله پس کشتند در خانه شان بی جان افتادکان ۹۱ انانکه تکذیب
کردند شعیب را کویا هرکز نبودند در ان انانکه تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان
زیانکاران ۹۲ پس روی کردانید از ایشان وکفت ای قوم من هر اینه بتحقیق که رسانیدم
بشما پیامهای پروردکار خود را و نصیحت کردم مر شما را پس چکونه اندوه خورم بر کروه
کافران ۹۳ و نفرستادیم در هیچ دهی هیچ پیغمبری مکر انکه کرفتیم اهل انرا بسختیها
و ازارها شاید ایشان زاری کنند ۹۴ پس بدل کردیم بجای بدی نیکی را تا انکه
بسیار شدند وکفتند بتحقیق که رسید پدران ما را ازارها و راحتها پس کرفتیم
ایشانرا ناکاه و ایشان نمیدانستند ۹۵ واکر انکه اهل قریه ها ایمان اورده بودند و پرهیزکاری کرده
هر اینه میکشودیم بر ایشان برکتها از اسمان و زمین ولیکن تکذیب کردند پس کرفتیم
ایشانرا بسبب انچه بودند که کسب میکردند ۹۶ پس
ایا ایمن شدند اهل قریه ها اینکه بیاید
ایشانرا عذاب ما شبانکاه
و ایشان خوابیدکان
باشند ۹۷

اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰى اَنْ يَاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ٩٨ اَفَاَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ٩٩ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ
الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَا اَنْ لَوْ نَشَاءُ اَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ١٠٠ تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَائِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ١٠١ وَمَا وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَاِنْ وَجَدْنَا
اَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ١٠٢ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ١٠٣ وَقَالَ مُوسٰى

يَا فِرْعَوْنُ اِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
١٠٤ حَقِيقٌ عَلٰى اَنْ لَا اَقُولَ عَلَى اللّٰهِ
اِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي اِسْرَائِيلَ ١٠٥ قَالَ
اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَاْتِ بِهَا اِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ١٠٦ فَاَلْقٰى عَصَاهُ
فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ١٠٧ وَنَزَعَ
يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ١٠٨
قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا
لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ١٠٩ يُرِيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ
مِنْ اَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَاْمُرُونَ ١١٠
قَالُوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي
الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ يَاْتُوكَ بِكُلِّ
سَاحِرٍ عَلِيمٍ ١١١ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ
قَالُوا اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ
الْغَالِبِينَ ١١٢ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ لَمِنَ
الْمُقَرَّبِينَ ١١٣ قَالُوا يَا مُوسٰى اِمَّا
اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّا اَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ
١١٤ قَالَ اَلْقُوا فَلَمَّا اَلْقَوْا سَحَرُوا
اَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاؤُا
بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ١١٥

آیا وایمنند اهل قریه ها اینکه بیاید ایشانرا عذاب ما چاشتگاه وایشان بازی کنند ۹۸
آیا پس ایمنند از مکر خدا پس ایمن نیستند از مکر خدا مگر گروه زیانکاران ۹۹ وآیا راه ننمود
آنانیرا که بمیراث میبرند زمین را بعد از اهل آن اینکه اگر خواهیم رسانیم ایشانرا
بگناهان ایشان ومهر زنیم بر دلهای ایشان پس ایشان نشنوند ۱۰۰ این قریه ها را
حکایت میکنیم بر تو از خبرهای آنها وهر اینه بتحقیق که آمدند ایشانرا پیغمبران
ایشان با معجزهای روشن پس نبودند که بگروند بآنچه تکذیب کرده بودند پیش از این
همچنین مهر میزند خدا بر دلهای کافران ۱۰۱ ونیافتیم ما برای بیشترین ایشان هیچ پیمانی
واگرچه یافتیم بیشترین ایشانرا هر اینه فاسقان ۱۰۲ پس برانگیختیم بعد از ایشان موسی
را با معجزهای خود بسوی فرعون وجماعتش پس ستم کردند بآنها پس بنگر چگونه بود
آخر کار فساد کنندگان ۱۰۳ وگفت موسی ای فرعون بدرستی که من فرستاده شده ام
از پروردگار عالمیان ۱۰۴ سزاوارم براینکه نگویم بر خدا مگر حق را بتحقیق که آمده ام شما را
با معجزهٔ روشنی از نزد پروردگار شما پس بفرست با من فرزندان یعقوب را ۱۰۵ گفت اگر
هستی که آمده با معجزهٔ روشن پس بیاور آنرا اگر هستی از راست گویان ۱۰۶ پس افکند
موسی عصای خود را پس ناگاه آن اژدهائی شد هویدا ۱۰۷ وبیرون آورد دست خود را پس
ناگاه آن سفید بود برای بینندگان ۱۰۸ گفتند بزرگان از گروه فرعون بدرستی که
این هر اینه ساحریست بسیار دانا ۱۰۹ میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما
پس چه میفرمائید ۱۱۰ گفتند باز دار او وبرادرش را وبفرست در شهرها جمع کنندگان
که بیاورند تورا هر ساحر دانائی را ۱۱۱ وآمدند ساحران فرعون را گفتند بدرستی
که برای ما هر اینه مزدیست اگر بوده باشیم ما غالبان ۱۱۲ گفت آری وبدرستی که
شما هر اینه از نزدیکانید ۱۱۳ گفتند ای موسی یا اینست که می اندازی ویا آنکه باشیم
ما اندازندگان ۱۱۴ گفت بیندازید پس چون
انداختند سحر کردند دیده های مردم
را وترسانیدند ایشانرا و
آوردند سحر
بزرگی را ۱۱۵

دوچی

واوحينا الى موسى ان الق عصاك فاذا هي تلقف ما يافكون ١١٦ فوقع الحق وبطل ما كانوا يعملون ١١٧ فغلبوا هنالك وانقلبوا
صاغرين ١١٨ والقي السحرة ساجدين ١١٩ قالوا امنا برب العالمين ١٢٠ رب موسى وهرون ١٢١ قال فرعون امنتم به قبل ان اذن لكم ان
هذا لمكر مكرتموه في المدينة لتخرجوا منها اهلها فسوف تعلمون ١٢٢ لاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ثم لاصلبنكم اجمعين ١٢٣
قالوا انا الى ربنا منقلبون ١٢٤ وما تنقم منا الا ان امنا بايات ربنا لما جاءتنا ربنا افرغ علينا صبرا وتوفنا مسلمين ١٢٥ وقال الملاء

من قوم فرعون اتذر موسى وقومه
ليفسدوا في الارض ويذرك والهتك
قال سنقتل ابناءهم ونستحيي نساءهم
وانا فوقهم قاهرون ١٢٦ قال موسى
لقومه استعينوا بالله واصبروا
ان الارض لله يورثها من يشاء
من عباده والعاقبة للمتقين ١٢٧
قالوا اوذينا من قبل ان تاتينا
ومن بعد ما جئتنا قال عسى ربكم
ان يهلك عدوكم ويستخلفكم
في الارض فينظر كيف تعملون ١٢٨
ولقد اخذنا ال فرعون بالسنين
ونقص من الثمرات لعلهم يذكرون
١٢٩ فاذا جاءتهم الحسنة قالوا
لنا هذه وان تصبهم سيئة يطيروا
بموسى ومن معه الا انما طائرهم
عند الله ولكن اكثرهم لا يعلمون
١٣٠ وقالوا مهما تاتنا به من اية
لتسحرنا بها فما نحن لك بمؤمنين
١٣١ فارسلنا عليهم الطوفان
والجراد والقمل والضفادع والدم
ايات

وحي كرديم بسوي موسى كه بينداز عصاى خودرا پس ناگاه ان فرو ميبرد انچه را بدروغ
مينمودند ١١٦ پس ثابت شد حق ونابود شد انچه بودند كه ميكردند ١١٧ پس مغلوب
شدند انجا وبرگرديدند خوار شدگان ١١٨ وافتادند ساحران سجده كنندگان ١١٩
گفتند ايمان اورديم بپروردگار عالميان ١٢٠ پروردگار موسى وهرون ١٢١ گفت فرعون
ايمان اورديد باو پيش ازانكه رخصت دهم مرشمارا بدرستى كه اين كار هراينه حيله ايست
كه مكر كرديدانرا دراين شهر تا بيرون كنيد ازان اهلش را پس زود باشد كه بدانيد
١٢٢ هراينه ميبرم البته دستهاى شما وپاهاى شمارا از خلاف پس هراينه بردار
ميكشم البته شمارا همه ١٢٣ گفتند بدرستى كه ما بسوى پروردگار خود بازگشت
كنندگانيم ١٢٤ وانتقام نميكشي از ما مگر انكه ايمان اورديم بمعجزات پروردگار خود چون
امد مارا اى پروردگار ما بريز بر ما صبرى وبميران مارا مسلمانان ١٢٥ وگفتند بزرگان
از قوم فرعون ايا وا ميگذارى موسى وقومش را تا فساد كنند در زمين وواگذارد ترا و
خدايان ترا گفت فرعون بزودى ميكشيم پسران ايشانرا وزنده ميگذاريم زنان ايشانرا
وبدرستى كه ما بربالاى ايشان قهر كنندگانيم ١٢٦ گفت موسى مرقوم خودرا يارى
خواهيد از خدا وصبر كنيد بدرستى كه زمين مرخدا راست ميراث ميدهد انرا هركه
راميخواهد از بندگان خود وعاقبت از براى پرهيزگارانست ١٢٧ گفتند رنجانيده
شديم پيش ازانكه بيائى مارا واز بعد انكه امدى مارا گفت كه شايد پروردگار شما
هلاك كند دشمن شمارا وجانشين كند شمارا در زمين پس بربيند كه چگونه
ميكنيد ١٢٨ وبتحقيق كه گرفتيم ال فرعون را بقحط سالها وكمى از ميوهها تا شايد ايشان
پند پذيرند ١٢٩ پس چون امد ايشانرا نيكى گفتند از براى ماست اين واگر ميرسيد
ايشانرا بدى فال بد ميزدند بموسى وكسى كه بود با او اگاه باشيد كه نيست خير
وشر ايشان مگر نزد خدا وليكن بيشترين ايشان نميدانند ١٣٠ وگفتند هرچه بياورى
مارا بان از نشانه تا سحر كنى مارا بان پس نيستيم مر ترا ايمان
اورندگان ١٣١ پس فرستاديم برايشان طوفان
وملخ وكنه ووزغها وخون
ونشانهاى

جدا

مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْماً مُجْرِمِينَ ١٣٢ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا
الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ١٣٣ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ١٣٤ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي
حزب بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ١٣٥ وَجَاوَزْنَا

بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ
يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى
اجْعَلْ لَنَا إِلَهاً كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ
قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ١٣٦ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ
مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
١٣٧ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهاً وَهُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ١٣٨ وَإِذْ
أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ
سُوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ١٣٩ وَوَاعَدْنَا
مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا
بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ
لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ
اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ١٤٠ وَلَمَّا جَاءَ
مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ
رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ
تَرَانِي وَلَكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ
اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي
فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ

جدا جدا پس کردن کشی کردند وبودند کروه کناه کاران ١٣٢ وچون واقع شدی برایشان
ان عذاب کفتند ای موسی بخوان از برای ما پروردکار خودرا بانچه عهد کرده نزد تو که اکر
برداری از ما این عذابرا هر اینه ایمان اوریم البته مر ترا والبته بفرستیم با تو بنی اسرائیل را
پس چون برداشتیم از ایشان عذابرا تا مدتی که ایشان بودند رسنده انرا ناکاه ایشان
پیمان میشکنند ١٣٣ پس انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیم ایشانرا در دریا
بسبب انکه ایشان تکذیب کردند ایتهای مارا وبودند از انها بیخبران ١٣٤ ومیراث
دادیم کروهی راکه بودند که ضعیف شمرده میشدند مشرقهای زمین ومغربهای انرا
که برکت داده بودیم درانها وتمام شد سخن پروردکار تو که نیکو بود بر بنی اسرائیل بسبب
صبر کردنشان وویران کردیم انچه را بود که میساخت فرعون وقومش وانچه بودند که
بلند میکردند ١٣٥ وکذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس امدند بر کروهی که پاس
میداشتند بر بتانی که مر ایشانرا بود کفتند ای موسی بکردان برای ما خدائی چنانچه
ایشانرا خدایانست کفت موسی بدرستی که شما قومید نادانان ١٣٦ بدرستی که این
کروه هلاك کردانیده شده است انچه ایشان درانند ونابوداست انچه هستند که
میکنند ١٣٧ کفت موسی ایا غیر خدارا بجویم برای شما خدائی وحال انکه افزونی داده شما
را بر عالمیان ١٣٨ وچون نجات دادیم شمارا از ال فرعون که میجویند برای شما بدی عذابرا
میکشتند پسران شمارا وزنده میکذاشتند زنان شمارا ودر این امتحانی بود از پروردکار
شما عظیم ١٣٩ ووعده دادیم موسی را سی شب وتمام کردانیدیم انرا بده پس تمام شد وعده
پروردکارا وچهل شب وکفت موسی مر برادر خود هرون را جانشین باش مرا در قوم من
وبصلاح اور وپیروی مکن راه فساد کنندکانرا ١٤٠ وچون امد موسی مر وعده کاه مارا
وسخن کرد او را پروردکارا وکفت ای پروردکار من بنما مرا که بنکرم بسوی تو کفت خدا
هرکز نه بینی مرا ولیکن بنکر بسوی این کوه پس اکر ارام کرفت
بجای خود پس زود باشد که ببینی مرا پس چون
تجلی کرد پروردکارا وبران
کوه کردانید انرا
کوه را

دكا وخر موسى صعقا فلما افاق قال سبحانك تبت اليك وانا اول المؤمنين ١٤١ قال يموسى اني اصطفيتك على الناس برسالاتي
وبكلامي فخذ ما اتيتك وكن من الشاكرين ١٤٢ وكتبنا له في الالواح من كل شيء موعظة وتفصيلا لكل شيء فخذها بقوة وامر
قومك ياخذوا باحسنها ساوريكم دار الفاسقين ١٤٣ ساصرف عن اياتي الذين يتكبرون في الارض بغير الحق وان يروا كل اية
لا يؤمنوا بها وان يروا سبيل الرشد لا يتخذوه سبيلا وان يروا سبيل الغي يتخذوه سبيلا ذلك بانهم كذبوا باياتنا وكانوا عنها

خورد وبر وافتاد موسی بیهوش پس چون بهوش آمد گفت پاکی تو توبه نمودم بسوی تو ومن اول
کروندگانم ١٤١ گفت ای موسی بدرستی که من برگزیدم ترا بر مردمان به پیامهای خود و بکلام
خود پس بگیر آنچه داده ام ترا و باش از شکر کنندگان ١٤٢ و نوشتیم برای او در لوحها از هر چیزی
پندی وبیانی برای هر چیز پس بگیر آنرا بقوت وبفرما قوم خودرا که بگیرند به نیکوترانش
باشد که بنمایم شمارا سرای فاسقان ١٤٣ بزودی میگردانم از آیات خود آنانرا که تکبر
میکنند در زمین بغیر حق واگر ببینند هر آیتی را ایمان نمی آورند بآن واگر ببینند راه راست را
نگیرند آنرا راه واگر ببینند راه گمراهی میگیرند آنرا راه این بسبب اینست که ایشان
تکذیب کردند آیتهای ما را وبودند از آنها بیخبران ١٤٤ وآنانکه تکذیب کردند آیتهای
ما وملاقات آخرت نابود شد کردارهای ایشان آیا جزا داده میشوند مگر آنچه بودند
که میکردند ١٤٥ وگرفتند قوم موسی از بعد او از زیورهاشان گوساله را جسد
که مر آنرا آواز گاو بود آیا ندیدند که آن سخن نمیکرد با ایشان ونمی نماید ایشانرا
راهی گرفتند آنرا وبودند ستمکاران ١٤٦ وچون خطائی شد در دستهای
ایشان ودیدند که ایشان بتحقیق گمراه شده اند گفتند هر آینه اگر رحم نکند ما را
پروردگار ما ونیامرزد ما را هر آینه خواهیم بود البته از زیانکاران ١٤٧ وچون برگشت
موسی بسوی قوم خود خشمگین اندوهناک گفت بد جانشینی کردید مرا از بعد من آیا
پیشی گرفتید فرمان پروردگارتانرا وانداخت لوحها را وگرفت سر برادرش را میکشید
اورا بسوی خود گفت ای پسر مادر من بدرستی که قوم ضعیف کردند مرا ونزدیک بود
که بکشند مرا پس شاد مکن بمن دشمنانرا ومگردان مرا با گروه ستمکاران ١٤٨ گفت
پروردگار من بیامرز برای من وبرای برادر من ودر آور ما را در رحمت خود وتو رحمت
کننده ترین رحمت کنندگانی ١٤٩ بدرستی که آنانکه گرفتند گوساله را زود
برسد ایشانرا
خشمی از پر
وردگار ایشان
وخواری در
زندگی دنیا

غافلين ١٤٤ والذين كذبوا باياتنا
ولقاء الاخرة حبطت اعمالهم
هل يجزون الا ما كانوا يعملون ١٤٥
واتخذ قوم موسى من بعده من حليهم
عجلا جسدا له خوار الم يروا
انه لا يكلمهم ولا يهديهم سبيلا
اتخذوه وكانوا ظالمين ١٤٦
ولما سقط في ايديهم وراوا انهم
قد ضلوا قالوا لئن لم يرحمنا ربنا
ويغفر لنا لنكونن من الخاسرين ١٤٧
ولما رجع موسى الى قومه غضبان
اسفا قال بئسما خلفتموني من
بعدي اعجلتم امر ربكم والقى
الالواح واخذ براس اخيه يجره
اليه قال ابن ام ان القوم استضعفوني
وكادوا يقتلونني فلا تشمت بي
الاعداء ولا تجعلني مع القوم
الظالمين ١٤٨ قال رب اغفر لي
ولاخي وادخلنا في رحمتك و
انت ارحم الراحمين ١٤٩ ان الذين
اتخذوا العجل سينالهم غضب
من ربهم وذلة في الحيوة الدنيا

وكذلك نجزي المفترين ١٥٠ والذين عملوا السيئات ثم تابوا من بعدها وآمنوا إن ربك من بعدها لغفور رحيم ١٥١ ولما سكت عن
موسى الغضب أخذ الألواح وفي نسختها هدى ورحمة للذين هم لربهم يرهبون ١٥٢ واختار موسى قومه سبعين رجلا لميقاتنا فلما
أخذتهم الرجفة قال رب لو شئت أهلكتهم من قبل وإياي أتهلكنا بما فعل السفهاء منا إن هي إلا فتنتك تضل بها من تشاء
وتهدي من تشاء أنت ولينا فاغفر لنا وارحمنا وأنت خير الغافرين ١٥٣ واكتب لنا في هذه الدنيا حسنة وفي الآخرة إنا هدنا إليك
قال عذابي أصيب به من أشاء
ورحمتي وسعت كل شيء فسأكتبها
للذين يتقون ويؤتون الزكوة
والذين هم بآياتنا يؤمنون ١٥٤
الذين يتبعون الرسول النبي الأمي
الذي يجدونه مكتوبا عندهم
في التورية والإنجيل يأمرهم بال
معروف وينهاهم عن المنكر ويحل
لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبائث
ويضع عنهم إصرهم والأغلال التي
كانت عليهم فالذين آمنوا به
وعزروه ونصروه واتبعوا النور
الذي أنزل معه أولئك هم
المفلحون ١٥٥ قل يا أيها الناس
إني رسول الله إليكم جميعا الذي
له ملك السموات والأرض لا إله
إلا هو يحيي ويميت فآمنوا بالله
ورسوله النبي الأمي الذي يؤمن
بالله وكلماته واتبعوه لعلكم
تهتدون ١٥٦ ومن قوم موسى
أمة يهدون بالحق وبه يعدلون
١٥٧

وهمچنین جزا میدهیم افترا بندانرا ١٥٠ وانانکه کردند بدیهارا پس توبه کردند از بعد ان و ایمان
آوردند بدرستی که پروردگار تو از بعد ان هرآینه امرزندهٔ مهربانست ١٥١ وچون
فرو نشست از موسی خشم گرفت لوحهارا ودر نوشته انها هدایتی ورحمتی بود برای
انانکه ایشان از پروردگارشان میترسیدند ١٥٢ وبرگزید موسی از قوم خود هفتاد
مردرا برای وعده گاه ما پس چون گرفت ایشانرا صاعقه گفت ای پروردگار من اگر
خواسته بودی هلاك کرده بودی ایشانرا از پیش ومرا هم ایا هلاك میکنی مارا بانچه
کرده اند کم خردان از ما نیست این مگر ازمایش تو گمراه میکنی بان کسیرا که میخواهی و
هدایت میکنی کسیرا که میخواهی توئی صاحب اختیار ما پس بیامرز مارا ورحمت کن
مارا وتو بهترین امرزندگانی ١٥٣ وبنویس برای ما درین دنیا نیکی ودر اخرت بدرستی
که ما راه یافته ایم بسوی تو گفت عذاب من میرسانم بانکس که خواهم ورحمت من گنجایش
دارد هر چیزیرا پس زود بنویسیم انرا برای انانی که پرهیزکاری میکنند ومیدهند زکوة
را وانانی که ایشان بایتهای ما ایمان میاورند ١٥٤ انکسانی که پیروی میکنند ان رسولیرا
که پیغمبر امی ست که می یابند اورا نوشته شده نزد ایشان در توریة وانجیل امر میکند
ایشانرا بمعروف ونهی مینماید ایشانرا از منکر وحلال میکند برای ایشان پاکیزهارا و
حرام میگرداند بر ایشان پلیدهارا وبر میدارد از ایشان بارگران ایشانرا وغلهائی
که بود بر ایشان پس انانی که ایمان آورده اند باو وتعظیم کرده اند اورا ویاری نموده اند
اورا وپیروی کردند ان نوریرا که فرو فرستاده شده بااو این گروه ایشانند رستگاران
١٥٥ بگو ای مردمان بدرستی که من فرستادهٔ خدایم بسوی شما انکه مر اوراست پادشاهی
اسمانها وزمین نیست معبودی بحق مگر او زنده میکند ومیمیراند پس ایمان
اورید بخدا ورسول وپیغمبر امی انکه ایمان دارد بخدا وبسخنان او وپیروی کنید
اورا شاید که شما هدایت یابید ١٥٦ واز قوم
موسی گروهی اند که راه
مینمایند بحق وبان
عدالت
میکنند ١٥٧

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا
قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١٥٧ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ١٥٨ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ

السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ١٥٩
وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ
إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ
شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ
كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
١٦٠ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ
تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ
أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ١٦١ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا
بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا
بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ١٦٢ فَلَمَّا عَتَوْا عَمَّا
نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِئِينَ ١٦٣ وَإِذْ تَأَذَّنَ
رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١٦٤ وَقَطَّعْنَاهُمْ
فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ
وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ وَ
بَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَ
السَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ١٦٥

وجدا جدا گردانیدیم ایشانرا دوازده سبط امتها و وحی کردیم بسوی موسی هنگامی
که طلب آب کردند ازو قومش اینکه بزن بعصایت آن سنگ را پس روان شد
ازان دوازده چشمه بتحقیق که دانستند هر مردی آبخور خود را و سایبان ساختیم
برایشان ابر را و فرو فرستادیم برایشان منّ و سلوی را بخورید از پاکیزهها آنچه
روزی کردهایم شمارا و ستم نکردند برما ولیکن بودند که نفسهای خود را
ستم میکردند ١٥٧ و هنگامی که گفته شد مرایشانرا که ساکن شوید این قریه
را و بخورید ازان هرچه خواستید و بگوئید حطه و داخل در شوید سجده
کذاران تا بیامرزیم برای شما گناهان شمارا زود باشد که بیفزائیم نیکوکارانرا
١٥٨ پس بدل کردند آنانکه ستم کردند از ایشان سخن را غیر آنچه گفته شده بود
مرایشانرا پس فرستادیم برایشان عذابی از آسمان بسبب آنچه بودند که ستم
میکردند ١٥٩ و بپرس ایشانرا از قریه که بود نزدیک دریا وقتی که تعدّی
میکردند در شنبه چون میآمدند ایشانرا ماهیهای ایشان در روز شنبه
ایشان پیدا و روزی که شنبه نمیکردند نمیآمدند ایشانرا همچنین امتحان
میکنیم ایشانرا بسبب آنچه بودند که نافرمانی میکردند ١٦٠ و چون گفتند گروهی
از ایشان چرا پند میدهید گروهی که خدا هلاک کننده ایشانست یا عذاب
کننده ایشانست عذابی سخت گفتند عذر خواستن بسوی پروردگار شما و
شاید که ایشان پرهیزکار شوند ١٦١ پس چون فراموش کردند آنچه پند
داده شده بودند بآن نجات دادیم آنانرا که نهی میکردند از بدی و گرفتیم
آنانرا که ستم کردند بعذاب سختی بسبب آنچه بودند که نافرمانی میکردند
١٦٢ پس چون سرکشی کردند از آنچه منع کرده شده بودند ازان گفتیم مرایشانرا
باشید بوزینگان دور شدگان ١٦٣ و چون اعلام کرد پروردگار تو که هر آینه
برانگیزد البته برایشان تا روز قیامت کسیرا که عذاب کند ایشانرا بد عذابی بدرستی
که پروردگار تو هر آینه زود عقابست و بدرستی که او هر آینه آمرزنده ایست مهربان ١٦٤
وجدا جدا گردانیدیم ایشانرا در زمین امتها بعضیشان شایستگان و بعضیشان غیر
ان و آزمودیم ایشانرا بخوبیها و بدیها شاید که ایشان بازگشت نمایند ١٦٥

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هٰذَا الْأَدْنىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ
يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٦٦
نصف وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ١٦٧ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ
بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٦٨ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلىٰ

أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلىٰ
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
إِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِلِينَ ١٦٩
أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا
مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ
أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ١٧٠
وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ١٧١ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ
الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا
فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ
الْغَاوِينَ ١٧٢ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ
بِهَا وَلٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ
وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ
إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ
لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ١٧٣ سَاءَ
مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ
١٧٤ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ
يُضْلِلْ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ١٧٥
وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ
آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولٰئِكَ كَا
لْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ
١٧٦

پس در آمدند از بعد ایشان ناخلفان که بمیراث بردند کتابرا میگرفتند متاع این
ادنارا و میگفتند که زود آمرزیده خواهد شد برای ما و اگر بیاید ایشانرا متاعی
مانند آن میگرفتند آنرا آیا گرفته نشده بر ایشان پیمان کتاب اینکه نگویند بر
خدا مگر حق را و خوانده اند آنچه در آنست و سرای آخرت بهتر است برای آنانکه
میپرهیزند آیا پس تعقل نمیکنند ١٦٦ و آنانکه چنگ در زده اند بکتاب و بپای
داشتند نماز را بدرستی که ما ضایع نمیکنیم مزد اصلاح کنندگانرا ١٦٧
و هنگامی که بلند کردیم کوه را بالای ایشان که گویا آن سایه بانی بود و گمان
بردند که آن فرود آینده است بر ایشان بگیرید آنچه را دادیم شما را بقوت و یاد
کنید آنچه در آنست شاید که شما پرهیزکار شوید ١٦٨ و هنگامی که گرفت
پروردگار تو از فرزندان آدم از پشتهای ایشان فرزندان ایشانرا و گواه گرفت
ایشانرا بر نفسهای خود شان که آیا نیستم من پروردگار شما گفتند آری گواه
شدیم مبادا بگویید روز قیامت بدرستی که ما بودیم از این بیخبران ١٦٩
یا بگویید جز این نیست که شرك آوردند پدران ما از پیش و بودیم ما فرزندان
از بعد ایشان آیا پس هلاك میکنی ما را بسبب آنچه کردند تباهکاران ١٧٠ و
همچنین تفصیل میدهیم آیتها را و شاید که ایشان بازگشت نمایند ١٧١
و بخوان بر ایشان خبر آنکسی که دادیم او را آیتهای خود را پس بیرون آمد از آنها
پس بعقب او افتاد شیطان پس بود از گمراهان ١٧٢ و اگر خواستیم هر آینه بلند
کرده بودیم او را بآنها ولیکن او میل کرد بسوی زمین و پیروی کرد خواهش خود را پس مثل آن
چون مثل سگ است اگر حمله میکنی بر او زبان از دهان بیرون می آورد یا واگذاری و را زبان
از دهن بیرون می آورد این مثل قومیست که تکذیب کردند آیتهای ما را پس بخوان قصه‌ها را شاید که
ایشان فکر کنند ١٧٣ بد است مثل آن گروهی که تکذیب کردند آیتهای ما را و نفسهای خود را بودند
که ستم میکردند ١٧٤ کسی را که هدایت کند خدا پس او هدایت یافته است و کسی را که گمراه کند پس آن گروه ایشانند
زیانکاران ١٧٥ و هر آینه بتحقیق که آفریدیم برای دوزخ بسیاری از جنیان و آدمیان مر ایشانراست دلهائی
که نمی فهمند بآنها و مر ایشانراست دیدهائی که نمی بینند بآنها و مر ایشانراست گوشهائی
که نمیشنوند بآنها آنها مانند چهارپایانند بلکه ایشان گمراه ترند آن گروه ایشانند بیخبران ١٧٦

و هر آینه بتحقیق

وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٧٧ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
وَبِهِ يَعْدِلُونَ ١٧٨ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ١٧٩ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ١٨٠ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا
بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ١٨١ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسٰى أَنْ
يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ١٨٢ مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ١٨٣ يَسْأَلُونَكَ

عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسٰيهَا قُلْ
إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا
لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ
كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ١٨٤ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ وَ
لَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ
مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١٨٥
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا
فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا
فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللّٰهَ
رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ١٨٦ فَلَمَّا
آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ
فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ١٨٧ أَيُشْرِكُونَ
مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
١٨٨ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا
أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ١٨٩
وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدٰى
لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ
أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ١٩٠

ومر خدايراست نامهاي نيكو پس بخوانيد اورا بانها وبگذاريد كسانيرا كه ميل ميكنند
در نامهاي او بزودي جزا داده ميشوند آنچه را كه بودند كه ميكردند ١٧٧ واز آنها كه
آفريديم گروهيند كه راه نمايند بحق وبآن عدالت ميكنند ١٧٨ وآنان كه تكذيب
كردند بآيتهاي ما بزودي در نورديم مرتبه مرتبه ايشانرا از هرجا كه ندانند
١٧٩ ومهلت دهم مر ايشانرا بدرستي كه گرفتن پنهان من سخت است ١٨٠ آيا و
فكر نميكنند كه نيست بصاحب ايشان هيچ ديوانگي نيست او مگر ترساننده هويدا ١٨١
يعني حضرت رسول صلي الله عليه واله
آيا ونظر نكردند در ملكوت آسمانها وزمين وآنچه را آفريد خدا از چيزي ودر اين كه شايد
كه باشد بتحقيق نزديك رسيده اجل ايشان پس بكدام سخن بعد از آن ايمان خواهند آورد
١٨٢ كسيرا كه گمراه گرداند خدا پس نيست راه نمائي براي او وواميگذارد ايشانرا در طغيان
خودشان كه حيران ميبوده باشند ١٨٣ ميپرسند ترا از قيامت كه كي باشد
وقوع آن بگو جز اين نيست كه دانش آن نزد پروردگار منست پيدا نميكند آنرا در وقتش
مگر او گران آمد در آسمانها وزمين نمي آيد شما را مگر ناگاه ميپرسند ترا كه گويا تو دانائي
از آن بگو كه جز اين نيست كه علمش نزد خداست وليكن بيشترين مردمان نميدانند ١٨٤
يعني روز قيامت
بگو مالك نيستم براي نفس خود نفعي ونه ضرري را مگر آنچه را خواسته باشد خدا
واگر بودم كه ميدانستم غيب را هر آينه تحصيل بسيار كرده بودم از خير ونرسيده
بود مرا بدي نيستم من مگر ترساننده ومژده دهنده مر گروهي را كه ايمان مي آورند ١٨٥
اوست آنكه آفريد شما را از شخص واحد وگردانيد از آن زنش را تا آرام گيرد بسوي
او پس چون در بر گرفت او را برداشت باري سبك پس گذشت بآن پس چون گرانبار
شد خواندند خدا را پروردگارشانرا كه اگر بدهي ما را شايسته هر آينه باشيم
البته از شكر كنندگان ١٨٦ پس چون داد ايشانرا شايسته گردانيدند براي او شريكان
در آنچه داد ايشانرا پس برتر است خدا از آنچه شرك مي آورند ١٨٧ آيا شريك
ميسازند آنچه را كه نمي آفريند چيزيرا وآنها آفريده ميشوند ١٨٨ ونميتوانند
مر ايشانرا ياري كردني ونه نفسهاي خود را توانند ياري كنند ١٨٩
واگر بخوانيد ايشانرا بسوي هدايت پيروي نكنند شما را يكسانست
بر شما خواه بخوانيد ايشانرا يا شما خاموش باشيد ١٩٠

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۱۹۱ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ
بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ۱۹۲ إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ
الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ۱۹۳ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۱۹۴ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى
الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۱۹۵ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۱۹۶ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ

الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱۹۷ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۱۹۸
وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ۱۹۹ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ
بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا
أَتَّبِعُ مَا يُوحَى إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا
بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۲۰۰ وَإِذَا قُرِئَ
الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۲۰۱ وَاذْكُرْ
رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ
۲۰۲ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ
يُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۲۰۳
سورة الانفال ست و سبعون آية مدنية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ
قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا
ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۱

بدرستي که آنانکه میخوانید از غیر خدا بندگانیند مانند شما پس بخوانید
ایشانرا پس باید اجابت کنند مر شمارا اگر هستید راست گویان ۱۹۱ آیا مر
ایشانرا پاهائیست که راه روند بآنها یا مر اینهارا دستهائیست که بگیرند بآنها
یا مر ایشانرا دیدهائیست که به بینند بآنها یا مر ایشانرا گوشهائیست که
بشنوند بآنها بگو بخوانید شریکهای خودرا پس مکر کنید با من پس مهلت مدهید
مرا ۱۹۲ بدرستی که یاور من خدائیست که فروفرستاده کتابرا و او دوست میدارد
شایستگانرا ۱۹۳ و آنانکه میخوانید از غیر او توانائی ندارند یاری کردن شمارا و نه نفسهای
خودرا یاری میکنند ۱۹۴ و اگر بخوانید ایشانرا بسوی هدایت نشنوند و می بینی ایشانرا
که مینگرند بسوی تو و حال آنکه ایشان نمی بینند ۱۹۵ بگیر عفورا و امر کن بنیکوئی
و اعراض کن از نادانان ۱۹۶ و اگر از جا بدر آرد ترا از شیطان وسوسه پس پناه بجو بخدا
بدرستی که او شنوای داناست ۱۹۷ بدرستی که آنانکه پرهیزکار شدند چون رسید
ایشانرا خیالی از شیطان متذکر میشوند پس آن هنگام ایشانند بینندگان ۱۹۸
و برادران ایشان میکشانند ایشانرا در گمراهی پس کوتاهی نمیکنند ۱۹۹ و هرگاه نیاوری
ایشانرا آیه گویند چرا اختیار نکردی آنرا بگو جز این نیست که پیروی میکنم آنچه وحی
کرده میشود بسوی من از پروردگار من این بینشهاست از پروردگار شما و راهنما و رحمتی
است مر گروه مؤمنانرا ۲۰۰ و هرگاه خوانده شود قران پس گوش کنید مر آنرا و خاموش باشید
شاید که شما رحمت کرده شوید ۲۰۱ و یاد کن پروردگار خودرا در نفس خود از روی زاری
و پنهانی و غیر بلند از گفتار بصبح و شبانگاه و مباش از غافلان ۲۰۲ بدرستی
که آنانکه نزد پروردگار تواند گردن کشی نمیکنند از بندگی کردن او و تسبیح میکنند اورا
و مر اورا سجده میکنند ۲۰۳

سورهٔ انفال هفتاد و شش آیه و آن مدنی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
میپرسند ترا از غنیمتها بگو غنیمتها مر خدا و رسول راست پس بپرهیزید خدارا و اصلاح
کنید حال میانهٔ خودتانرا و فرمانبرید خدا و رسولش را اگر هستید مؤمنان ۱

جز این نیست

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٢ الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ٣ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٤ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ
بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ٥ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ٦
وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ
دَابِرَ الْكَافِرِينَ ٧ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ
الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ٨
إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ
لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ٩ وَمَا جَعَلَهُ
اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ
قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ١٠
إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ
وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ
رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ
وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ
إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا
الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ
الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ
بَنَانٍ ١١ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ١٢
ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ
النَّارِ ١٣ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ
وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا
لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ
بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ١٤

جز این نیست که مؤمنان آنانند که هرگاه یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان
وچون خوانده شود بر ایشان آیتهای او زیاد نماید ایشانرا ایمان وبر پروردگارشان
توکل میکرده باشند ۲ آنانکه بپا میدارند نمازرا واز آنچه روزی کرده ایم ایشانرا انفاق
میکنند ۳ آنگروه ایشانند مؤمنان حقا مر ایشانراست مرتبهها نزد پروردگارشان
وآمرزش وروزی نیکو ۴ همچنانکه بیرون آورد ترا پروردگار تو از خانه تو بحق وبدرستی که
گروهی از مؤمنان هر آینه ناخوش داشتند ۵ مجادله مینمایند با تو در حق بعد از آنکه روشن
شد گوییا رانده میشوند بسوی مرگ وایشان نگاه میکنند ۶ وهنگامی را که وعده میداد
شمارا خدا یکی از دو طایفه را اینکه آن مر شماراست ودوست میداشتید اینکه غیر صاحب
شوکت بوده باشد مر شمارا ومیخواست خدا اینکه ثابت کند حق را بکلماتش وقطع کند
دنباله کافرانرا ۷ تا آنکه ثابت کرداند حق را ونابود کرداند باطل را واگرچه ناخوش دارند
گناهکاران ۸ هنگامی که استغاثه میکردید پروردگار خودرا پس اجابت کرد برای
شما اینکه من مددکننده ام شمارا بهزار از فرشتگان از پی هم آیندگان ۹ ونکردانید
آنرا خدا مگر مژده وتا آرام گیرد بآن دلهای شما ونیست یاری مگر از نزد خدا بدرستی
که خدا عزیز حکیم است ۱۰ وقتی که فرو گرفت شمارا خوابی سبک بجهت ایمنی از او وفرو
میفرستاد بر شما از آسمان آبی تا پاک کرداند شمارا بآن وببرد از شما کید شیطانرا و
تا بربندد بر دلهای شما وتا ثابت کرداند بآن قدمهارا وقتی که وحی مینمود پروردگار
تو بسوی فرشتگان که من با شمایم پس ثابت قدم کردانید آنانرا که ایمان
آوردند زود باشد که بیندازم در دلهای آنانکه کافر شدند ترس را پس بزنید
بالای کردنها وبزنید از ایشان همه انکشتانرا ۱۱ این بسبب آنست که ایشان
مخالفت کردند با خدا ورسول او وهر که مخالفت نماید خدا ورسول اورا پس بتحقیق
که خدا سخت عقوبتست ۱۲ اینست پس بچشید آنرا واینکه برای کافرانست عذاب آتش ۱۳
ای گروهی که ایمان آورده اید هرگاه ملاقات کنید آنانرا که کافر شدند در جنگ مغلوبه
پس مکردانید بایشان پشتهارا وکسی که بکرداند بایشان در آنروز پشت خودرا مگر
کردنده برای جنگ یا رونده بسوی گروهی پس بتحقیق که بازگردید بخشمی از خدا
وجایگاه او دوزخست وبد جایی بازگشتی است ۱۴

پس نکشتید

فلم تقتلوهم ولكن الله قتلهم وما رميت اذ رميت ولكن الله رمى وليبلي المؤمنين منه بلآء حسنا ان الله سميع عليم ١٥ ذلكم
وان الله موهن كيد الكافرين ان تستفتحوا فقد جاءكم الفتح وان تنتهوا فهو خير لكم وان تعودوا نعد ولن تغني عنكم
فئتكم شيئا ولو كثرت وان الله مع المؤمنين ١٦ يا ايها الذين امنوا اطيعوا الله ورسوله ولا تولوا عنه وانتم تسمعون ١٧
ولا تكونوا كالذين قالوا سمعنا وهم لا يسمعون ١٨ ان شر الدوآب عند الله الصم البكم الذين لا يعقلون ١٩ ولو علم الله فيهم

خيرا لاسمعهم ولو اسمعهم لتولوا
وهم معرضون ٢٠ يا ايها الذين
امنوا استجيبوا لله وللرسول
اذا دعاكم لما يحييكم واعلموا ان
الله يحول بين المرء وقلبه وانه
اليه تحشرون ٢١ واتقوا فتنة
لا تصيبن الذين ظلموا منكم
خاصة واعلموا ان الله شديد
العقاب ٢٢ واذكروا اذ انتم
قليل مستضعفون في الارض
تخافون ان يتخطفكم الناس
فاويكم وايدكم بنصره ورزقكم
من الطيبات لعلكم تشكرون
٢٣ يا ايها الذين امنوا لا تخونوا
الله والرسول وتخونوا اماناتكم
وانتم تعلمون ٢٤ واعلموا انما
اموالكم واولادكم فتنة وان
الله عنده اجر عظيم ٢٥ يا ايها
الذين امنوا ان تتقوا الله يجعل
لكم فرقانا ويكفر عنكم سيئاتكم
ويغفر لكم والله ذو الفضل العظيم ٢٦
واذ يمكر بك الذين
كفروا ليثبتوك او يقتلوك
او يخرجوك ويمكرون
ويمكر الله والله خير
الماكرين ٢٧

پس نكشتيد ايشانرا وليكن خدا كشت ايشانرا ونه انداختي تو هنكامي كه انداختي
وليكن خدا انداخت وتا نعمت دهد مؤمنانرا از ان نعمتي نيكو بدرستي كه خدا شنواست
داناست ١٥ اينست وبدرستي كه خدا سست كننده مكر كافرانست اكر طلب
فتح ميكرديد پس بتحقيق كه امد شما را فتح واكر باز ايستيد پس ان بهتر است براي شما
واكر باز كرديد باز كرديم وكفايت ننمايد هركز از شما جمعيت شما چيزيرا واكرچه
بسيار باشد وبدرستي كه خدا با مؤمنانست ١٦ اي انانكه ايمان آورده اند
اطاعت نماييد خدا ورسول ورا ورو مكردانيد ازو وشما ميشنويد ١٧ ومباشيد
مانند انانكه كفتند شنيديم وايشان نميشنوند ١٨ بدرستي كه بدترين جنبندها
نزد خدا كرانند وكنكانند انان كه تعقل نميكنند ١٩ واكر دانستي خدا در ايشان
نيكوئي هر اينه ميشنوانيد ايشانرا واكر ميشنوانيد ايشانرا هر اينه برميكشتند
وايشان بودند اعراض كنندكان ٢٠ اي انانيكه ايمان اورده اند اجابت نماييد براي خدا
وبراي رسول هركاه بخوانند شمارا براي چيزي كه زنده نمايد شمارا وبدانيد كه خدا حايل
ميشود ميانه ادمي ودل او واينكه اوست كه بسوي او محشور خواهيد شد ٢١ وبپرهيزيد از فتنه
كه نرسد البته بانانكه ستم نمودند از شما بتنهائي وبدانيد كه خدا سخت عقوبتست
٢٢ وياد كنيد وقتي راكه شما بوديد اندك وناتوان شمرده شده در زمين ميترسيديد
كه بربايند شمارا مردمان پس جاي داد شمارا وتقويت كرد شمارا بياري خود وروزي
كرد شمارا از پاكيزها شايد كه شما شكر كنيد ٢٣ اي انانيكه ايمان اورده اند خيانت
مكنيد خدا ورسول را وخيانت مكنيد امانتهاتانرا وشما ميدانيد ٢٤ وبدانيد
كه جز اين نيست كه مالهاي شما وفرزندهاي شما بلااست واينكه خدا نزد اوست
مزدي بزرك ٢٥ اي كروهي كه ايمان اورده اند اكر بپرهيزيد
از خدا قرار ميدهد براي شما تميزي وعفو كند از شما
بديهاي شمارا وبيامرزد براي شما وخدا صاحب
فضل عظيم است ٢٦ ووقتي كه مكر ميكردند
با تو انان كه كافر شدند اينكه حبس كنند ترا يا بكشند ترا يا
بيرون كنند ترا ومكر ميكردند ومكر ميكرد خدا وخدا بهترين مكر كنندگانست ٢٧

وَاِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَا اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ۲۸ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا
هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۲۹ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللّٰهُ
مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا ۳ اَوْلِيَاءَهُ اِنْ اَوْلِيَاؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۳۰ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۳۱ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ
۳۲ وَالَّذِينَ كَفَرُوا اِلٰى جَهَنَّمَ
يُحْشَرُونَ ۳۳ لِيَمِيزَ اللّٰهُ الْخَبِيثَ
مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ
بَعْضَهُ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا
فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ اُولٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ۳۴ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
اِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ
وَاِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ
الْاَوَّلِينَ ۳۵ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا
تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
كُلُّهُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا
يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۳۶ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا
اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰيكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ
۳۷ وَاعْلَمُوا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ
لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبٰى
وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰى
عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۳۸ اِذْ اَنْتُمْ بِالْ
عُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى
وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ
لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلٰكِنْ لِيَقْضِيَ
اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۳۹

وهرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای ما گویند بتحقیق که شنیدیم اگر میخواستیم هر آینه
میگفتیم مانند این نیست این مگر افسانهای پیشینیان ۲۸ ووقتی که گفتند خداوندا
اگر باشد این آن حقی که از نزد تست پس باران بر ما سنگها از آسمان یا بیاور
بما عذابی دردناك ۲۹ ونباشد خدا که عذاب کند ایشانرا و تو باشی در میان
ایشان ونباشد خدا عذاب کننده ایشان وایشان استغفار میکرده باشند و
چیست ایشانرا که عذاب نکند ایشانرا خدا وایشان باز میدارند از مسجد الحرام و
نیستند دوستان او نیستند دوستان او مگر پرهیزکاران ولیکن بیشترین
ایشان نمیدانند ۳۰ ونبود نماز ایشان نزد خانه مگر صفیر ودست زدن پس بچشید
عقوبت را بسبب آنچه هستید که کفر میورزید ۳۱ بدرستی که آنانکه کافر شدند
نفقه میکنند مالهای خودرا تا باز دارند از راه خدا پس زود باشد که نفقه نمایند
آنها را پس خواهد بود بر ایشان حسرت پس مغلوب میشوند ۳۲ وآنانکه کافر شدند
بسوی دوزخ حشر کرده میشوند ۳۳ تا جدا سازد خدا پلید را از پاکیزه و بگرداند
پلید را بعضی از آن بر بعضی پس بر سر هم گذارد آنرا همگی پس بگرداند آنرا در دوزخ این
گروه ایشانند زیانکاران ۳۴ بگو برای آنانکه کفر ورزیدند اگر باز ایستند
آمرزیده شود برای ایشان آنچه بتحقیق گذشته واگر باز گردند پس بتحقیق که
گذشت عادت پیشینیان ۳۵ وبکشید ایشانرا تا نباشد فتنه وبوده باشد
دین همه اش برای خدا پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا بآنچه میکنند بیناست
۳۶ واگر رو بگردانند پس بدانید که خدا مولای شماست نیکو مولائیست
ونیکو یاوری ۳۷ وبدانید که آنچه غنیمت گرفته اید از چیزی پس بدرستی که برای
خداست پنجیك آن وبرای رسول وبرای صاحب قرابت ویتیمان ومسکینان و
درمانده راه اگر هستید که ایمان آورده اید بخدا وبآنچه فرو فرستادیم بر بنده خود
روز تمیز روزی که بهم رسیدند دو جماعت وخدا بر هر چیزی تواناست ۳۸ وقتی
که بودید شما در کنار وادی نزدیك تر وایشان در کنار وادی دورتر
وسواران پایین تر بودند از شما واگر وعده کرده بودید هر آینه اختلاف
میکردید در وعده ولیکن تا بجا آرد خدا کاری را که بود کرده شده ۳۹

تاهلا انورشود

ليهلك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة وان الله لسميع عليم ۴۰ اذ يريكهم الله في منامك قليلا ولو اريكهم كثيرا
لفشلتم ولتنازعتم في الامر ولكن الله سلم انه عليم بذات الصدور ۴۱ واذ يريكموهم اذ التقيتم في اعينكم قليلا ويقللكم
في اعينهم ليقضي الله امرا كان مفعولا والى الله ترجع الامور ۴۲ يا ايها الذين امنوا اذا لقيتم فئة فاثبتوا واذكروا الله كثيرا
لعلكم تفلحون ۴۳ واطيعوا الله ورسوله ولا تنازعوا فتفشلوا وتذهب ريحكم واصبروا ان الله مع الصابرين ۴۴ ولا

تكونوا كالذين خرجوا من ديارهم
بطرا ورئاء الناس ويصدون
عن سبيل الله والله بما يعملون محيط
۴۵ واذ زين لهم الشيطان اعمالهم
وقال لا غالب لكم اليوم من الناس
واني جار لكم فلما تراءت الفئتان
نكص على عقبيه وقال اني بريء
منكم اني ارى ما لا ترون اني
اخاف الله والله شديد العقاب
۴۶ اذ يقول المنافقون والذين
في قلوبهم مرض غر هؤلاء دينهم
ومن يتوكل على الله فان الله عزيز
حكيم ۴۷ ولو ترى اذ يتوفى الذين
كفروا الملئكة يضربون وجوههم
وادبارهم وذوقوا عذاب الحريق ۴۸
ذلك بما قدمت ايديكم وان الله
ليس بظلام للعبيد ۴۹ كداب
ال فرعون والذين من قبلهم كفروا
بايات الله فاخذهم الله بذنوبهم
ان الله قوي شديد العقاب ۵۰
ذلك بان الله لم يك مغيرا نعمة
انعمها على قوم حتى يغيروا ما بانفسهم
وان الله سميع عليم ۵۱ كداب ال
والذين من قبلهم كذبوا بايات ربهم
فاهلكناهم بذنوبهم واغرقنا ال
فرعون وكل كانوا ظالمين ۵۲

تا هلاك شود هر كه هلاك شد از حجتي روشن و زنده شود كسي كه زنده شد از
حجتي روشن و بدرستي كه خدا هر آينه شنواي داناست ۴۰ هنگامي كه نمود بتو
ايشان را خدا در خواب تو اندك و اگر مينمود بتو ايشان را بسيار هر آينه بددل ميشديد
و هر آينه منازعه ميكرديد در آن امر وليكن خدا بسلامت داشت بدرستي كه او
داناست بآنچه در سينهاست ۴۱ وچون نمود بشما ايشان را وقتي كه بهم برخورديد
در چشمهاي شما اندك و كم نمود شما را در چشمهاي ايشان تا آنكه حكم نمايد خدا
كاري را كه بود كرده شده و بسوي خدا باز گردانيده ميشود امرها ۴۲ اي گروهي كه
ايمان آورده اند هر گاه ملاقات كنيد فوجي را پس ثابت باشيد و ياد كنيد
خدا را بسيار شايد كه شما رستگار شويد ۴۳ و فرمانبريد خدا و رسول
او را و نزاع مكنيد پس سستي ميكنيد و ميرود باد شما و شكيبائي كنيد بدرستي
كه خدا با شكيبايانست ۴۴ و مباشيد مانند آناني كه بيرون آمدند از ديارشان از
روي عجب و خود نمائي بمردمان و باز ميداشتند از راه خدا و خدا بآنچه ميكنند احاطه دارنده
است ۴۵ و چون بيار است براي ايشان شيطان كردارهاي ايشان را و گفت كه نيست غلبه
كننده مر شما را امروز از مردمان و بدرستي كه من پناهم مر شما را پس چون ديدند يكديگر را آن
دو گروه برگشت بر دو پاشنه اش و گفت تحقيق كه من بيزارم از شما بدرستي كه من ميبينم آنچه را كه نمي
بينيد بدرستي كه من ميترسم از خدا و خدا سخت عقوبتست ۴۶ هنگامي كه ميگفتند منافقان و آنانكه
در دلهاي ايشان بود مرض فريفته است ايشان را دين ايشان و هر كه توكل كند بر خدا پس بدرستي كه خدا
عزيز حكيم است ۴۷ و اگر ميديدي وقتي را كه ميگرفتند جان آنان را كه كافر بودند فرشتگان
ميزدند رويهاي ايشان و پشتهاي ايشان را و بچشيد عذاب سوزان را ۴۸ اين بسبب آنچه پيش
فرستاد دستهاي شما و اينكه خدا نيست ستم نماينده مر بندگان را ۴۹ چون عادت آل فرعون و آنانكه پيش از
ايشان بودند كافر شدند بآيات خدا پس گرفت ايشان را خدا بگناهان ايشان بدرستي كه خدا توانا سخت عقوبتست ۵۰
اين بسبب آنست كه خدا نباشد تغيير دهنده نعمتي را كه انعام كرده آنرا بر گروهي تا آنكه تغيير دهند
ايشان آنچه را كه در نفسهاي ايشانست و بدرستي كه خدا شنواي داناست ۵۱ مانند عادت آل
فرعونست و آنانكه پيش از ايشان بوده اند تكذيب كردند بآيتهاي پروردگار ايشان پس هلاك
كرديم ايشان را بسبب گناهان ايشان و غرق كرديم آل فرعون را و همه بودند ستمكاران ۵۲

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٥٣ الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا
يَتَّقُونَ ٥٤ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ٥٥ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ
عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ٥٦ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ٥٧ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ
وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ٥٨
وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ
تَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ٥٩ وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ
يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ هُوَ
الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ
٦٠ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ
قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللّٰهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ
إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٦١ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ٦٢ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا
مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ٦٣ الْآنَ
خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ
فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ
اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ٦٤ مَا كَانَ
لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ
فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ
الدُّنْيَا وَاللّٰهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللّٰهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٦٥

بدرستي كه بدترين جنبندگان نزد خدا آنانيند كه كفر ورزيدند پس ايشان ايمان نمي
آورند ٥٣ آنانكه پيمان گرفتي از ايشان پس ميشكنند پيمان خودرا در هر مرتبه و
ايشان نمي پرهيزند ٥٤ پس اگر دريابي ايشانرا در جنگ پس پراكنده گردان بايشان
كسي را كه باشد در عقب ايشان شايد كه ايشان متذكر شوند ٥٥ و اگر بترسي
البته از قومي خيانتي را پس بينداز بسوي ايشان بر يكسان بدرستي كه خدا دوست
ندارد خيانت كنندگانرا ٥٦ و مپندارند البته كساني كه كافر شدند پيشي
گرفته اند بدرستي كه ايشان عاجز نميكنند ٥٧ و مهيا نماييد براي
ايشان آنچه توانسته باشيد از توانائي و از بستن اسبان كه بترسانيد بآن
دشمن خدا و دشمن خودرا و ديگران از غير ايشانرا نميدانيد شما ايشانرا خدا
ميداند ايشانرا و آنچه نفقه نماييد از چيزي در راه خدا تمام داده مي شود بشما
و شما ستم كرده نخواهيد شد ٥٨ و اگر ميل كردند مر صلح را پس ميل كن براي آن و
توكل نما بر خدا بدرستي كه اوست شنواي دانا ٥٩ و اگر خواهند كه فريب دهند
ترا پس بدرستي كه بس است ترا خدا اوست آنكه قوت داده ترا بنصرت خود و بمومنان
٦٠ و الفت افكند ميان دلهاي ايشان اگر صرف مينمودي آنچه در زمين است
همه را نميتوانستي الفت انداخت ميان دلهاي ايشان وليكن خدا تأليف كرد ميان
ايشان بدرستي كه او عزيز حكيم است ٦١ اى پيغمبر بس است ترا خدا
و كسي كه پيروي كرده ترا از مومنان ٦٢ اي پيغمبر تحريص كن مومنانرا بر كار
زار اگر باشند از شما بيست صبر كننده غالب ميشوند دويست را و اگر باشند
از شما صد غالب ميشوند هزار را از آنانكه كافر شده اند بسبب اينكه ايشان
گروهي اند كه نمي فهمند ٦٣ اكنون تخفيف داد خدا از شما و دانست اينكه در شما
ناتواني هست پس اگر بوده باشد از شما صد صبر كننده غالب مي ايند دويست
را و اگر باشند از شما هزار غالب ميشوند دو هزار را باذن خدا و خدا با صبر
كنندگانست ٦٤ نباشد مر پيغمبر را اينكه بوده باشد مر او را اسيران
تا آنكه كشتن بسيار بكند در زمين ميخواهند متاع دنيا
را و خدا ميخواهد آخرت را و خدا عزيز حكيم است ٦٥

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٦٦ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللهَ إِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٦٧ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمِ اللهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٦٨
وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٦٩ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ

شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ
فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى
قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
وَاللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٧٠ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا
تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ٧١ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللهِ
وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ
هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ
رِزْقٌ كَرِيمٌ ٧٢ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا
الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي
كِتَابِ اللهِ إِنَّ اللهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ٧٣

اگر نبود نوشته از خدا که پیشی گرفته هر اینه مس کرده بود شما را در انچه گرفتید
عذابی عظیم ٦٦ پس بخورید از انچه غنیمت گرفته اید حلال پاکیزه و پرهیزید
از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ٦٧ ای پیغمبر بگو بانانکه در دست
شما اند از اسیران اگر داند خدا در دلهای شما نیکوئی را مید هد شما را بهتر
از انچه گرفته شد از شما ومی امرزد مر شما را وخدا آمرزنده مهربانست ٦٨
واگر خواهند که خیانت نمایند با تو پس بتحقیق که خیانت نموده اند خدا را
پیش از این پس توانائی داد بر ایشان وخدا دانای حکیم است ٦٩ بدرستی
یعنی توانائی داد ترا بر ایشان
که انانکه ایمان آوردند ومهاجرت نمودند وجهاد کردند بمالهای خود ونفسهای
خود در راه خدا وانانکه جای دادند و یاری کردند انها بعضشان دوستان
بعضی اند وانانکه ایمان آورده اند ومهاجرت ننموده اند نیست مر شما را از دوستی
ایشان هیچ چیز تا انکه مهاجرت نمایند واگر یاری جویند از شما در دین
پس بر شما است یاری کردن مگر بر گروهی که میان شما ومیان ایشان
پیمانیست وخدا بانچه میکنید بیناست ٧٠ وانانکه کفر ورزیدند بعضیشان
دوستان بعضی اند اگر نکنید انرا خواهد شد فتنه در زمین وفسادی بزرگ ٧١
وانانکه ایمان آورده اند ومهاجرت نمودند وجهاد کردند در راه خدا وانانکه
جا داده اند و یاری کردند انگروه ایشانند مومنان حقا مر ایشانراست امرزش
وروزی خوب ٧٢ وانانکه ایمان آوردند از بعد ومهاجرت کردند وجهاد کردند با شما
پس این گروه از شمایند وصاحبان رحمها بعضیشان سزاوارترند ببعضی
در کتاب خدا بدرستی که خدا بهمه چیز داناست ٧٣

سُورَةُ التَّوبَةِ مِائَةٌ وتِسعٌ وعِشرُونَ آيَةً

بَرَاءَةٌ مِنَ اللهِ وَرَسُولِهِ
إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١
فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَ
اعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللهِ وَأَنَّ اللهَ
مُخْزِي الْكَافِرِينَ ٢ وَأَذَانٌ
مِنَ اللهِ وَرَسُولِهِ إِلَى
النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ
أَنَّ اللهَ بَرِيءٌ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ٣

سوره توبه یکصد و بیست و نه ایه وان مکی است

بیزاریست از خدا ورسول وبسوی انانکه عهد بسته اید از مشرکان ١ پس
سیر کنید در زمین چهار ماه وبدانید اینکه شما غیر عاجز کننده خدائید و بدرستیکه
خدا خوار کننده کافرانست ٢ واعلام نمودنیست از خدا ورسول او بسوی
مردمان روز حج بزرگتر اینکه خدا بیزار است از شرک آورندگان ٣

ورسوله

وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۴ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۵ فَإِذَا انْسَلَخَ
الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوُا الزَّكٰوةَ
فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۶ وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذٰلِكَ

ورسول او پس اگر توبه نمودید پس آن بهتر است برای شما و اگر روگردان شدید پس
بدانید که شما غیر عاجز کننده خدائید و مژده ده آنانیرا که کفر ورزیده اند بعذابی
دردناك ۴ مگر آنانکه عهد بستید از مشرکان پس کم نکردند شما را چیزی و هم پشت
نشدند بر شما احدیرا پس تمام کنید بسوی ایشان پیمان ایشانرا تا مدتشان بدرستی
که خدا دوست میدارد پرهیزکارانرا ۵ پس چون بگذرد ماههای حرام پس بکشید
مشرکانرا هر جا بیابید ایشانرا و بگیرید ایشانرا و محاصره کنید ایشانرا و بنشینید برای
ایشان در هر گذرگاهی پس اگر توبه نمودند و بپا داشتند نماز را و دادند زکوة را
پس خالی گردانید راه ایشانرا بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ۶ و اگر یکی
از مشرکان پناه آورد بتو پس پناه ده او را تا بشنود کلام خدا را پس برسان او را
بمأمنش این بسبب اینست که ایشان گروهی اند که نمیدانند ۷ چگونه باشد
برای مشرکان پیمانی نزد خدا و نزد رسول او مگر آنانرا که عهد بسته اید نزد
مسجد الحرام پس مادام که استقامت نمایند (یعنی پابرجا باشند) برای شما پس استقامت نمائید
برای ایشان بدرستی که خدا دوست میدارد پرهیزکارانرا ۸ چگونه و اگر غالب
آیند بر شما رعایت نمیکنند در شما قرابتی و نه عهدی راضی میدارند شما
را بدهنهاشان و سر باز میزند دلهای ایشان (یا سوگندی) و بیشترین ایشان فاسقانند ۹
فروختند بآیتهای خدا بهای اندکرا پس باز داشتند از راه او بدرستی که ایشان
بد است آنچه را هستند (یعنی بدل کردند) که میکنند ۱۰ رعایت نمیکنند در مؤمنی قرابتی را و نه
پیمانی را و این گروه ایشانند تعدی کنندگان ۱۱ پس اگر توبه کنند و بپا دارند نماز
را و بدهند زکوة را پس برادران شمایند در دین و بتفصیل بیان میکنیم آیتها را
برای گروهی که میدانند ۱۲ و اگر بشکنند مشرکان سوگندهای خود را از پس پیمان
خود و طعن کنند در دین شما پس بکشید پیشوایان کفر را بدرستی که ایشان
نیست قسمها مر ایشانرا شاید که ایشان باز ایستند ۱۳ آیا
کارزار نمیکنید با گروهی که شکستند سوگندهاشانرا و قصد
کردند به بیرون کردن رسول و ایشان ابتدا کردند بر شما اول بار آیا میترسید از
ایشان پس خدا سزاوارتر است که بترسید از او (یعنی در نقض عهد با شما) اگر هستید مؤمنان ۱۴

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۷
كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ
عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا
الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ
فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ۸ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا
عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا
ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى
قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۹
اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۰
لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا
ذِمَّةً وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۱۱
فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوُا
الزَّكٰوةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۱۲ وَإِنْ نَكَثُوا
أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ
لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ۱۳
أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَ
هَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَؤُكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللّٰهُ
أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۴

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ١٥ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللهُ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٦ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللهِ وَلَا
رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٧ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِا
لْكُفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ١٨ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللهِ مَنْ آمَنَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلٰوةَ وَآتَى

الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللهَ فَعَسَى
أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ
١٩ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللهِ
لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللهِ وَاللهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٢٠ الَّذِينَ آمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً
عِنْدَ اللهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ٢١
يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ
وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ ٢٢
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ٢٣ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى
الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ٢٤ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ
وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَا
رَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ
تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللهِ وَرَ
سُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ
فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللهُ بِأَ
مْرِهِ وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ٢٥

کارزار کنید با ایشان که عذاب میکند ایشانرا خدا بدستهای شما وخوار مینماید
ایشانرا و یاری میدهد شمارا بر ایشان و[شفا] میدهد سینهای گروهی مؤمنانرا
۱۵ وببرد [خشم] دلهای ایشانرا و توبه دهد خدا بر کسی که خواهد وخدا دانای حکیم است
۱۶ آیا پنداشتید که واگذاشته خواهید شد وهنوز ندانسته خدا آنانی را که
جهاد کردند از شما وفرا نگرفته اند از غیر خدا وغیر رسول او وغیر مؤمنان دوست
نهانی وخدا آگاهست بانچه میکنید ۱۷ نیست که باشد مر مشرکانرا آنکه عمارت
کنند مسجدهای خدارا گواهی دهندگان بر نفسهای خود بکفر این گروه تباه گردیده است
کردارهای ایشان ودر آتش اند ایشان جاودانیان ۱۸ جز این نیست که عمارت میکند
مسجدهای خدارا کسی که ایمان آورده بخدا وروز بازپسین وبپاداشته نمازرا
وداده زکوةرا ونترسیده مگر از خدا پس شاید این گروه که باشند از راه یافتگان
۱۹ آیا گردانیدید آب دادن حاجیان وعمارت مسجد الحرام مثل کسی که ایمان آورده
بخدا وروز آخر وجهاد کرده در راه خدا نیستند یکسان نزد خدا وخدا راهنمائی
نمیکند گروه ستمکارانرا ۲۰ کسانی که ایمان آورده اند وهجرت نموده اند وجهاد
کرده اند در راه خدا بمالهای خود ونفسهای خود بزرگ مرتبه ترند نزد خدا واین گروه
ایشانند ظفر یافتگان ۲۱ مژده میدهد ایشانرا پروردگار ایشان برحمتی از خود
وخوشنودی وبهشتهائی که مر ایشانراست در آنها نعمت دایمی ۲۲ جاویدانند
در آنها همیشه بدرستی که خدا نزد اوست مزدی عظیم ۲۳ ای آنگروهی که ایمان
آورده اند مگیرید پدران خودرا وبرادران خودرا دوستان اگر برگزینند کفررا بر
ایمان وکسی که دوست دارد ایشانرا از شما پس آن گروه ایشانند
ستم کنندگان ۲۴ بگو اگر بوده باشند پدران شما وفرزندان شما و
برادران شما وزنان شما وخویشان شما ومالهائی
که کسب کرده اید آنهارا وسوداگری
که میترسید از کسادی آن ومسکنهائی
که خوشنود بودید آنهارا دوستتر است بسوی شما از خدا ورسول او وجهاد در راه
او پس مترصد باشید تا بیارد خدا امر خودرا وخدا راه نمائی نمیکند جماعت فاسقانرا ۲۵

یعنی عقوبت خودرا — یعنی چشم براه باشید

هرآینه تحقیق

لقد نصركم الله في مواطن كثيرة ويوم حنين اذ اعجبتكم كثرتكم فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم الارض بما رحبت ثم و
ليتم مدبرين ٢٦ ثم انزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين ٢٧ وانزل جنودا لم تروها وعذب الذين كفروا وذلك
جزاء الكافرين ٢٨ ثم يتوب الله من بعد ذلك على من يشاء والله غفور رحيم ٢٩ يا ايها الذين امنوا انما المشركون نجس فلا
يقربوا المسجد الحرام بعد عامهم هذا وان خفتم عيلة فسوف يغنيكم الله من فضله ان شاء ان الله عليم حكيم ٣٠ قاتلوا الذين لا

يؤمنون بالله ولا باليوم الاخر
ولا يحرمون ما حرم الله و
رسوله ولا يدينون دين الحق
من الذين اوتوا الكتاب حتى
يعطوا الجزية عن يد وهم صاغرون
٣١ وقالت اليهود عزير ابن الله
وقالت النصارى المسيح ابن الله
ذلك قولهم بافواههم يضاهؤن
قول الذين كفروا من قبل قاتلهم
الله انى يؤفكون ٣٢ اتخذوا
احبارهم ورهبانهم اربابا من
دون الله والمسيح ابن مريم وما
امروا الا ليعبدوا الها واحدا
لا اله الا هو سبحانه عما يشركون
٣٣ يريدون ان يطفؤا نور الله
بافواههم ويابى الله الا ان يتم
نوره ولو كره الكافرون ٣٤
هو الذي ارسل رسوله بالهدى
ودين الحق ليظهره على الدين كله و
لو كره المشركون ٣٥ يا ايها الذين
امنوا ان كثيرا من الاحبار والرهبان
لياكلون اموال الناس بالباطل
ويصدون عن سبيل الله
والذين يكنزون الذهب و
الفضة ولا ينفقونها في سبيل
الله فبشرهم بعذاب اليم ٣٦

هرآينه بتحقيق ياري نمود شما را خدا در موضعهاي بسيار وروز حنين چون بتعجب آورد
شما را بسياري شما پس كفايت ننمود از شما چيزي را وتنك شد برشما زمين با
آن فراخي پس بركشتيد پشت كردانندكان ٢٦ پس فرو فرستاد خدا آرام خود را
بر رسول خود وبر مؤمنان ٢٧ وفرو فرستاد لشكرهائي كه نميديديد آنها را وعذاب
كرد آناني را كه كفر ورزيده بودند واين سزاي كافرانست ٢٨ پس توبه ميدهد
خدا از بعد آن بركسي كه خواهد وخدا آمرزنده ايست مهربان ٢٩ اي كروهي كه
ايمان آورده اند جز اين نيست كه مشركان پليدند پس نبايد كه نزديك شوند مسجد
الحرام را بعد از سال شان اين واكر بترسيد تنكدستي را پس زود باشد كه بي نياز
كند شما را خدا از فضل خود اكر خواهد بدرستي كه خدا داناي حكيم است ٣٠ كشتن
نمائيد آناني را كه ايمان نمي آورند بخدا ونه بروز آخر وحرام نميكنند
آنچه را حرام كرده خدا ورسول او ونپذيرند دين حق را از آنكساني كه داده شده اند
كتاب را تا كه بدهند جزيه را از دست وايشان باشند خوار شدكان ٣١ وكفتند
يهود كه عزير پسر خداست وكفتند نصارى كه مسيح پسر خداست اين كفتار ايشانست
بدهنهاشان مشابه ميسازند كفتار آنانرا كه كفر ورزيدند پيش از اين بكشد ايشانرا خدا
چكونه بركردانيده ميشوند ٣٢ كرفتند دانشمندان خود را ورهبانان خود را خدايان
از غير خدا ومسيح پسر مريم را ومامور نشده بودند مكر اينكه بندكي نمايند خداي يكانه
را نيست معبودي بجز او پاك است او از آنچه شرك مي آورند ٣٣ ميخواهند
كه فرو نشانند نور خدا را بدهنهاي خود وابا دارد خدا مكر آنكه
با تمام رساند نور خود را واكرچه كراهت داشته باشند كافران ٣٤
اوست آنكه فرستاد رسول خود را بهدايت ودين حق تا غالب سازد
آنرا بر دينها همه واكرچه ناخوش دارند مشركان ٣٥
اي كروهي كه ايمان آورده اند بدرستي كه بسياري
از دانشمندان ورهبانان هرآينه ميخورند مالهاي مردمانرا
بباطل وباز ميدارند از راه خدا وآنانكه كنج مي نهند طلا ونقره را وانفاق
نميكنند آنها را در راه خدا پس مژده ده ايشانرا بعذابي دردناك ٣٦

يوم يحمى عليها في نار جهنم فتكوى بها جباههم وجنوبهم وظهورهم هذا ما كنزتم لأنفسكم فذوقوا ما كنتم تكنزون ٣٦ إن عدة
الشهور عند الله اثنا عشر شهرا في كتاب الله يوم خلق السموات والأرض منها أربعة حرم ذلك الدين القيم فلا تظلموا فيهن
أنفسكم وقاتلوا المشركين كافة كما يقاتلونكم كافة واعلموا أن الله مع المتقين ٣٨ إنما النسيء زيادة في الكفر يضل به الذين
كفروا يحلونه عاما ويحرمونه عاما ليواطئوا عدة ما حرم الله فيحلوا ما حرم الله زين لهم سوء أعمالهم والله لا يهدي القوم الكافرين

٣٩ يا أيها الذين آمنوا ما لكم
إذا قيل لكم انفروا في سبيل الله
اثاقلتم إلى الأرض أرضيتم بالحيوة
الدنيا من الآخرة فما متاع
الحيوة الدنيا في الآخرة إلا قليل
إلا تنفروا يعذبكم عذابا أليما
٤٠ ويستبدل قوما غيركم ولا
تضروه شيئا والله على كل شيء
قدير ٤١ إلا تنصروه فقد
نصره الله إذ أخرجه الذين كفروا
ثاني اثنين إذ هما في الغار إذ
يقول لصاحبه لا تحزن إن الله
معنا فأنزل الله سكينته عليه و
أيده بجنود لم تروها وجعل
كلمة الذين كفروا السفلى وكلمة
الله هي العليا والله عزيز حكيم ٤٢
انفروا خفافا وثقالا وجاهدوا
بأموالكم وأنفسكم في سبيل الله
ذلكم خير لكم إن كنتم تعلمون ٤٣
لو كان عرضا قريبا وسفرا قاصدا
لاتبعوك ولكن بعدت عليهم
الشقة وسيحلفون بالله لو استطعنا
لخرجنا معكم يهلكون أنفسهم
والله يعلم إنهم لكاذبون ٤٤ عفا
الله عنك لم أذنت لهم حتى يتبين لك
الذين صدقوا وتعلم الكاذبين ٤٥

روزي كه گرم كرده شود بر آنها در آتش دوزخ پس داغ كرده شود بآنها پيشانيهاي ايشان و پهلوهاي
ايشان و پشتهاي ايشان اينست آنچه گنج نهاده بوديد براي خودهاتان پس بچشيد
آنچه را بوديد كه گنج مينهاديد ٣٦ بدرستي كه شماره ماهها نزد خدا دوازده ماهست
در كتاب خدا روزي كه آفريد آسمانها و زمين را از آنها چهار است كه حرام است اينست
دين درست پس ستم مكنيد در آنها نفسهاي خود را و جنگ كنيد با مشركان تماما چنانچه جنگ
ميكنند با شما تماما و بدانيد كه خدا با پرهيزكارانست ٣٨ نيست تأخير ماهها حرام از
وقت مگر فزوني در كفر گمراه كرده ميشوند بآن آنانكه كفر ورزيده اند حلال ميدانند آنرا سالي
وحرام ميدانند آنرا سالي تا موافق نمايند شماره آنچه را حرام كرد خدا پس حلال ميگردانند
آنچه را حرام كرده خدا زينت داده شده براي ايشان بدي كردارهاشان و خدا هدايت نميكند
گروه كافرانرا ٣٩ اي گروهي كه ايمان آورده اند چيست مر شما را كه هرگاه گفته شود مر شمارا
كه بيرون رويد در راه خدا سنگين ميشويد بزمين آيا راضي شده ايد بزندگاني دنيا از
آخرت پس نيست اسباب زندگاني دنيا در آخرت مگر اندكي اگر بيرون نرويد عقوبت خواهد
نمود شما را عقوبتي دردناك ٤٠ وبدل بمايد بگروهي غير شما و زيان نميرسانيد
او را چيزي و خدا بر همه چيز تواناست ٤١ اگر ياري ننمائيد او را پس بتحقيق كه ياري
نموده او را خدا آنوقت كه بيرون كردند او را آنان كه كافر بودند در حالتي كه دويمين دو بود
آنوقت كه آن دو در غار بودند چون ميگفت رسول مر يار خود را كه اندوه مخور بدرستي كه
خدا با ماست پس فرو فرستاد خدا آرام خود را بر او و قوت داد او را بلشكرهائي كه نميديديد
آنها را و گردانيد كلمه آنانيرا كه كفر ورزيدند پست و كلمه خدا آنست بالا و خدا غالبيست
محكم كار ٤٢ بيرون رويد در حالتي كه سبك و گران باشيد و جهاد كنيد بمالهاي خود
و نفسهاي خود در راه خدا اين بهتر است مر شما را اگر هستيد كه بدانيد ٤٣ اگر بودي
مالي نزديك و سفري ميانه هر آينه پيروي ميكردند ترا وليكن دور
نمود بر ايشان مشقت سفر و زود باشد كه سوگند خورند بخدا كه اگر توانائي
ميداشتيم هر آينه بيرون ميآمديم با شما هلاك ميگردانند نفسهاشانرا و خدا ميداند
كه ايشان هر آينه دروغ گويانند ٤٤ درگذراند خدا از تو چرا دستوري دادي مر ايشانرا
تا ظاهر شود مر ترا آنانكه راست گفتند و بشناسي دروغ گويانرا ٤٥

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاللهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ٤٦ اِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ٤٧ وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوجَ لَاَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلٰكِنْ
كَرِهَ اللهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ٤٨ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَلَاَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ
يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ٤٩ لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْاُمُورَ حَتّٰى جَاءَ

الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللهِ وَهُمْ كَارِهُونَ
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي
وَلَا تَفْتِنِّي اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا
وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ٥٠
اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ
وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا
قَدْ اَخَذْنَا اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا
وَهُمْ فَرِحُونَ ٥١ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا
اِلَّا مَا كَتَبَ اللهُ لَنَا هُوَ مَوْلٰينَا
وَعَلَى اللهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ٥٢
قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا اِلَّا اِحْدَى
الْحُسْنَيَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ
يُصِيبَكُمُ اللهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ
اَوْ بِاَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا اِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ٥٣ قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعًا
اَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ اِنَّكُمْ
كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ٥٤ وَمَا مَنَعَهُمْ
اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ اِلَّا اَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ
الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُونَ
اِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ٥٥ فَلَا تُعْجِبْكَ
اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ اِنَّمَا يُرِيدُ اللهُ
لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ٥٦ وَيَحْلِفُونَ
بِاللهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ
وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ٥٧

دستوري نميخواهند از تو آنانكه ايمان آورده اند بخدا و روز آخرت اينكه جهاد كنند
بمالهاي خود و نفسهاي خود و خدا داناست بپرهيزكاران ٤٦ جز اين نيست كه
دستوري ميخواهند از تو آنانكه ايمان نمي آورند بخدا و روز آخرت و شك كرد دلهاي
ايشان پس ايشان در شك خود سرگردان ميكردند ٤٧ و اگر اراده مينمودند بيرون رفتن
را هر اينه مهيا مينمودند براي آن اسباب سفر را وليكن ناخوش دارد خدا بر انگيخته شدن ايشانرا
پس باز داشت ايشانرا و گفته شد كه بنشينيد با نشستگان ٤٨ اگر بيرون مي
آمدند شما نيافزودند شما را مگر تباهي و هر اينه ميشتافتند ميان شما طلب
ميكردند براي شما فتنه را و در شما جاسوسانند مر ايشانرا و خدا داناست بستم
كنندگان ٤٩ هر اينه بتحقيق كه جستند فتنه را از پيش و بگردانيدند براي تو
كارها را تا آنگاه كه آمد حق و ظاهر شد كار خدا و ايشان بودند ناخوش دارندگان و از ايشان
كسي است كه ميگويد رخصت ده مرا و ببلا ميفكن مرا آگاه باش كه در بلا افتادند و بدرستي
كه دوزخ هر اينه فرا گيرنده است كافرانرا ٥٠ اگر برسد ترا خوبي بد مي آيد ايشانرا و اگر
برسد ترا مصيبتي گويند بتحقيق كه گرفتيم كار خود را از پيش و رو گردانند و حال آنكه ايشان
شادمانانند ٥١ بگو نميرسد بما مگر آنچه نوشته است خدا براي ما اوست صاحب
اختيار ما و بر خدا پس بايد توكل كنند مؤمنان ٥٢ بگو آيا انتظار ميبريد براي ما مگر يكي از دو
نيكو را و ما انتظار ميبريم بشما آنكه برساند بشما خدا عذابي از نزد خود يا بدستهاي
ما پس انتظار كشيد بدرستي كه ما با شما انتظار كشندگانيم ٥٣ بگو نفقه كنيد
از روي خواهش يا از روي ناخواهشي كه قبول نخواهد شد از شما بدرستي كه شما
هستيد گروهي فاسقان ٥٤ و منع نكرد ايشانرا اينكه قبول شود از ايشان صدقهاي
ايشان مگر آنكه ايشان كافر شدند بخدا و برسول او و نمي آيند بنماز
مگر آنكه ايشان كاهلانند و نفقه نميكنند مگر و حال آنكه ايشان نا
خوش دارندگانند ٥٥ پس بتعجب نياورد ترا مالهاي ايشان و نه فرزندان ايشان
نميخواهد خدا مگر اينكه عذاب كند ايشانرا بآنها در زندگاني دنيا و هلاك شود نفسهاي ايشان
و حال آنكه ايشان كافران باشند ٥٦ و سوگند ميخورند بخدا بدرستي كه ايشان هر اينه
از شمايند و نيستند ايشان از شما وليكن ايشان گروهي اند كه ميترسند ٥٧

لو يجدون

لو يجدون ملجأ أو مغارات أو مدخلا لولوا إليه وهم يجمحون ٥٨ ومنهم من يلمزك في الصدقات فإن أعطوا منها رضوا و
إن لم يعطوا منها إذا هم يسخطون ٥٩ ولو أنهم رضوا ما آتاهم الله ورسوله وقالوا حسبنا الله سيؤتينا الله من فضله
ورسوله إنا إلى الله راغبون ٦٠ إنما الصدقات للفقراء والمساكين والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم وفي الرقاب
والغارمين وفي سبيل الله وابن السبيل فريضة من الله والله عليم حكيم ٦١ ومنهم الذين يؤذون النبي ويقولون هو أذن

قل أذن خير لكم يؤمن بالله ويؤمن
للمؤمنين ورحمة للذين آمنوا
منكم والذين يؤذون رسول الله
لهم عذاب أليم ٦٢ يحلفون بالله
لكم ليرضوكم والله ورسوله
أحق أن يرضوه إن كانوا مؤمنين
٦٣ ألم يعلموا أنه من يحادد الله
ورسوله فأن له نار جهنم خالدا
فيها ذلك الخزي العظيم ٦٤
يحذر المنافقون أن تنزل
عليهم سورة تنبئهم بما في
قلوبهم قل استهزءوا إن الله
مخرج ما تحذرون ٦٥ ولئن
سألتهم ليقولن إنما كنا
نخوض ونلعب قل أبالله وآياته
ورسوله كنتم تستهزءون ٦٦
لا تعتذروا قد كفرتم بعد
إيمانكم إن نعف عن طائفة
منكم نعذب طائفة بأنهم
كانوا مجرمين ٦٧ المنافقون و
المنافقات بعضهم من بعض يأمرون
بالمنكر وينهون عن المعروف
ويقبضون أيديهم
نسوا الله فنسيهم
إن المنافقين
هم الفاسقون ٦٨

اگر بيابند پناهي يا غارها يا سوراخي كه در آن داخل شوند هر آينه رو كنند بسوي
آن وحال آنكه ايشان بشتاب روند ٥٨ وبعضي از ايشان كسي است كه عيب
كند ترا در صدقها پس اگر عطا كرده شدند از آنها خوشنود شدند واگر عطا
كرده نشدند از آنها در آن هنگام ايشان خشمناك ميشوند ٥٩ وانكه ايشان
راضي شده بودند آنچه را داده بود بايشان خدا ورسول او وگفته بودند بس است
ما را خدا زود باشد كه بدهد ما را خدا از فضل خود ورسول او بدرستي كه ما
بسوي خدا رغبت داريم ٦٠ نيست صدقها مگر از براي فقيران وبيچارگان وكاركنان
بر آنها والفت داده شده دلهاي ايشان ودر بندگان و قرضداران ودر راه خدا و
راه گذران محتاج فرضي است از خدا وخدا داناي درست كردار است ٦١ واز ايشان
كسانيند كه اذيت ميرسانند پيغمبر را وميگويند كه او گوش است بگو كه او گوش
نيكيست براي شما تصديق ميكند بخدا وتصديق ميكند مر مؤمنان را ورحمتست
براي آنها كه ايمان آورده اند از شما وكساني كه مي‌آزارند رسول خدا را براي ايشانست
عذابي دردناك ٦٢ قسم ميخورند بخدا براي شما تا خوشنود كنند شما را وخدا و
پيغمبر او سزاوارترند كه خوشنود كرد اند او را اگر هستند مؤمنان ٦٣ آيا نميدانند
كه هر كه خلاف كند با خدا ورسول او پس براي اوست آتش دوزخ در حالتي كه جاويد
باشند در آن اينست رسوائي عظيم ٦٤ ميترسند منافقان كه فرو فرستاده شود
بر ايشان سوره كه خبر دهد ايشانرا بآنچه در دلهاي ايشانست بگو تمسخر كنيد بدرستي
كه خدا بيرون آورنده است آنچه را ميترسيد ٦٥ وهر آينه اگر بپرسي از ايشان هر آينه گويند
البته جز اين نيست كه بوديم كه خوض ميكرديم وبازي ميكرديم بگو آيا بخدا وآيتهاي
او ورسول او بوديد كه استهزا ميكرديد ٦٦ عذر مخواهيد بتحقيق كه كافر شديد بعد
از ايمان خود اگر در گذريم از طايفه از شما عذاب كنيم گروهي را
بسبب آنكه ايشان بودند گناهكاران ٦٧ مردان منافق و
زنان منافق بعضشان از بعضي اند امر ميكنند بكار زشت ونهي مينمايند
از نيكي وميگيرند دستهاي خود را فراموش كردند خدا را پس فراموش كرد
ايشانرا بدرستي كه منافقان ايشان اند بيرون رفتگان از فرمان ٦٨

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۶۹ كَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۷۰
أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۷۱ وَقَوْمِ إِبْرٰهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۷۲
وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَ
يُطِيعُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ أُولٰئِكَ
سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ۷۳ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ أَكْبَرُ ذٰلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۷۴ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۷۵ يَحْلِفُونَ
بِاللّٰهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا
كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ
إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا
وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنٰيهُمُ اللّٰهُ
وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا
يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ
اللّٰهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۷۶

وعده کرد خدا مردان منافق و زنان منافق و کافرانرا آتش دوزخ که جاوید
باشند دران آن بس است ایشانرا و لعنت کرد ایشانرا خدا و برای ایشانست
عذابی دایمی ۶۹ مانند آنانکه پیش از شما بودند سخت تر از شما در
قوت و بیشتر در مالها و فرزندان پس بهره مند شدند بنصیب خود پس بهره مند
شدید بنصیب خود چنانکه بهره مند شدند آنانی که بودند پیش از شما بنصیب
خود و فرو رفتید مانند آنانکه فرو رفتند این گروه نابود شد کرده های ایشان
در دنیا و آخرت و این گروه ایشانند زیانکاران ۷۰ آیا نیامد ایشانرا
خبر آنانکه بودند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود ۷۱ و قوم ابرهیم
و اهل مدین و زیر و زبر کرده شده گان آمده اند ایشانرا پیغمبران
با معجزه های روشن پس نبود که خدا ستم کرده باشد ایشانرا و لیکن
بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند ۷۲ و مردان مؤمن و زنان
مؤمنه بعضشان دوستان بعضی اند امر میفرمایند به نیکی و نهی مینمایند
از کار زشت و بپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و فرمان
میبرند خدا و رسول او را این گروه بزودی رحمت کند ایشانرا خدا
بدرستی که خدا ارجمند درست کردار است ۷۳ وعده داده
خدا مردان مؤمن و زنان مؤمنه را بهشتهائی که روانست از زیر
آنها جوها در حالتی که جاوید ند در آنها و مسکنهائی پاکیزه
در بهشتهای جای اقامت و خوشنودی از خدا بزرگتر است
این آن رستگاری عظیم است ۷۴ ای پیغمبر جهاد کن با کفار و منافقان
و سخت بگیر بر ایشان و آرامگاه ایشان دوزخ است و بد جای بازگشتی است
۷۵ سوگند میخورند بخدا که نگفته اند هر آینه بتحقیق که گفتند کلمهٔ کفر را و
کافر شدند بعد از مسلمان شدنشان و قصد کردند بآنچه نرسیدند و
کینه نورزیدند مگر اینکه بی نیاز کرد ایشانرا خدا و رسول او از فضل و رحمت خود
پس اگر توبه کنند میباشد بهتر برای ایشان و اگر رو بگردانند عذاب کند ایشانرا خدا
عذابی دردناک در دنیا و آخرت و نباشد مر ایشانرا در زمین هیچ یاری و نه مددکاری ۷۶

وبعضی ایشان

وَمِنْهُمْ مَنْ عاهَدَ اللّهَ لَئِنْ آتانا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصّالِحِينَ ۷۷ فَلَمّا آتاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ
مُعْرِضُونَ ۷۸ فَأَعْقَبَهُمْ نِفاقاً فِي قُلُوبِهِمْ إِلى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِما أَخْلَفُوا اللّهَ ما وَعَدُوهُ وَبِما كانُوا يَكْذِبُونَ ۷۹ أَلَمْ يَعْلَمُوا
أَنَّ اللّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْواهُمْ وَأَنَّ اللّهَ عَلّامُ الْغُيُوبِ ۸۰ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقاتِ وَالَّذِينَ
لا يَجِدُونَ إِلّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذابٌ أَلِيمٌ ۸۱ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ

سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللّهُ لَهُمْ
ذلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّهِ وَرَسُولِهِ
وَاللّهُ لا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفاسِقِينَ
۸۲ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
خِلافَ رَسُولِ اللّهِ وَكَرِهُوا
أَنْ يُجاهِدُوا بِأَمْوالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللّهِ وَقالُوا لا تَنْفِرُوا
فِي الْحَرِّ قُلْ نارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا
لَوْ كانُوا يَفْقَهُونَ ۸۳
فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلاً وَلْيَبْكُوا كَثِيراً
جَزاءً بِما كانُوا يَكْسِبُونَ ۸۴
فَإِنْ رَجَعَكَ اللّهُ إِلى طائِفَةٍ
مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ
فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَداً وَلَنْ
تُقاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ
رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاقْعُدُوا مَعَ الْخالِفِينَ ۸۵
وَلا تُصَلِّ عَلى أَحَدٍ مِنْهُمْ ماتَ
أَبَداً وَلا تَقُمْ عَلى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللّهِ وَرَسُولِهِ وَماتُوا
وَهُمْ فاسِقُونَ ۸۶ وَلا تُعْجِبْكَ
أَمْوالُهُمْ وَأَوْلادُهُمْ إِنَّما
يُرِيدُ اللّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ
بِها فِي الدُّنْيا وَتَزْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ
كافِرُونَ ۸۷

وبعضی ایشان کسی است که عهد کرد با خدا که اگر بدهد ما را از فضل خود هر اینه
صدقه کنیم البته وهر اینه باشیم البته از شایستگان ۷۷ پس چون داد ایشانرا
از فضل خود بخل ورزیدند بان وبرگشتند وحال آنکه ایشان اعراض کنندگان
بودند ۷۸ پس از پی در آورد ایشانرا نفاقی در دلهای ایشان تا روزی که ببینند
اورا بسبب آنچه خلاف کردند با خدا آنچه را که وعده کرده بودند او را وبسبب آنچه
بودند که دروغ میگفتند ۷۹ آیا ندانستند که خدا میداند پنهان ایشان وآشکارا
ایشانرا واینکه خدا داننده غیبهاست ۸۰ آنانکه عیب میکنند
زیاده دهندگان از مومنانرا در صدقها وآنانی را که نمییابند مگر طاقت خود را
پس استهزا میکنند بایشان استهزا کند خدا بایشان وبرای ایشانست عذابی
دردناک ۸۱ طلب آمرزش بکن برای ایشان یا مکن طلب آمرزش برای ایشان اگر
طلب آمرزش کنی برای ایشان هفتاد نوبت پس هرگز نخواهد آمرزید خدا
ایشانرا این بجهت آنست که ایشان کافر شدند بخدا ورسول او وخدا راه نمینماید
گروه فاسقانرا ۸۲ شاد شدند آنهائی که بازگذاشته شدند بنشستن ایشان
بعد از رسول خدا وناخوش داشتند که جهاد کنند بمالهای خود ونفسهای
خود در راه خدا وگفتند بیرون مروید در گرما بگو آتش
دوزخ سخت تر است در حرارت اگر باشند که بفهمند ۸۳
پس باید که بخندند اندکی وباید که بگریند بسیار بجزای آنچه بودند که
کسب میکردند ۸۴ پس اگر برگرداند ترا خدا بسوی گروهی از ایشان
پس دستوری خواهند از تو برای بیرون رفتن پس بگو بیرون نخواهید
آمد با من هرگز وکارزار نخواهید کرد با من دشمنی را بدرستی
که شما راضی شدید بنشستن اول بار پس بنشینید با بازماندگان
۸۵ ومکن نماز بر احدی از ایشان که بمیرد هرگز ومایست بر قبر او بدرستی که ایشان
کافر شدند بخدا ورسول او ومردند وحال آنکه ایشان فاسقانند ۸۶ وشگفت نیاورد
ترا مالهای ایشان وفرزندان ایشان جز این نیست که میخواهد خدا که عذاب کند ایشانرا
بآنها در دنیا وخارج شود زهرها ایشان وحال آنکه ایشان کافران باشند ۸۷

وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ٨٨
رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ٨٩ لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٩٠ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٩١ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا

مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٩٢ لَيْسَ عَلَى
الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا
عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ
حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ٩٣ وَلَا عَلَى الَّذِينَ
إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ
تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا
مَا يُنْفِقُونَ ٩٤ إِنَّمَا السَّبِيلُ
عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا
مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى
قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٩٥
يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ
لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ
وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَ
رَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٩٦ سَيَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ
لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ
إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ٩٧

وهرگاه فرو فرستاده شود سورهٔ که ایمان آورید بخدا وجهاد کنید
با رسول او رخصت خواهند از تو صاحبان مال از ایشان وگویند بگذار
ما را که باشیم با نشستگان ٨٨ خوشنود شدند باینکه باشند با باز
ماندگان ومهر زده برد لهای ایشان پس ایشان نمیفهمند ٨٩ لیکن
پیغمبر وآنانکه ایمان آوردند با او جهاد کردند بمالهای خود ونفسهای
خود وآنها برای ایشانست همه نیکیها وآنها ایشانند رستگاران ٩٠
مهیا کرد خدا برای ایشان بهشتهائی که میرود از زیر آنها جوها جاودانیان
در آنها اینست رستگاری بزرگ ٩١ وآمدند عذرخواهان از بادیه نشینان
تا رخصت داده شود مر ایشانرا ونشستند آنانکه دروغ گفتند خدا ورسول
او را بزودی میرسد آنانرا که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک ٩٢
نیست بر ناتوانان ونه بر بیماران ونه بر آنانکه نمی یابند آنچه را نفقه کنند
هیچ تنگی هرگاه خالص شدند برای خدا وپیغمبر او نیست بر نیکوکاران
هیچ راهی وخدا آمرزندهٔ مهربانست ٩٣ ونه بر آنانکه چون آمدند ترا تا سوار کنی
ایشانرا گفتی نمی یابم آنچه سوار کنم شما را بر آن برگشتند وحال آنکه چشمهای ایشان
میریخت اشک را از روی اندوه اینکه نمی یابند آنچه را که نفقه کنند ٩٤
نیست راه مگر بر آنانکه رخصت میجویند از تو وحال آنکه ایشان توانگرانند راضی
شدند باینکه بوده باشند با باز ماندگان ومهر زد خدا بر دلهای ایشان
پس ایشان نمیدانند ٩٥ عذر می آورند بسوی شما چون باز گشتید
بسوی ایشان بگو عذر مگوئید که تصدیق نخواهیم نمود مر شما را بتحقیق که آگاه ساخته
ما را خدا از خبرهای شما وبزودی می بیند خدا کردار شما را ورسول
او پس برگردانیده خواهید شد بسوی دانای نهان وآشکار پس آگاه میکرداند
شما را بآنچه بودید که میکردید ٩٦ زود باشد که قسم خورند بخدا برای شما
چون باز گردید بسوی ایشان تا رو بگردانید از ایشان پس رو
بگردانید از ایشان بدرستی که ایشان پلیدند وجایگاه
ایشان دوزخ است بپاداش آنچه بودند که کسب میکردند ٩٧

قسم مجید

يحلفون لكم لترضوا عنهم فان ترضوا عنهم فان الله لا يرضى عن القوم الفاسقين ۹۸ الاعراب اشد كفرا ونفاقا واجدر
الا يعلموا حدود ما انزل الله على رسوله والله عليم حكيم ۹۹ ومن الاعراب من يتخذ ما ينفق مغرما ويتربص بكم الدوائر عليهم
دائرة السوء والله سميع عليم ۱۰۰ ومن الاعراب من يؤمن بالله واليوم الآخر ويتخذ ما ينفق قربات عند الله وصلوات الرسول
الا انها قربة لهم سيدخلهم الله في رحمته ان الله غفور رحيم ۱۰۱ والسابقون الاولون من المهاجرين والانصار والذين اتبعوهم

باحسان رضي الله عنهم ورضوا
عنه واعد لهم جنات تجري
تحتها الانهار خالدين فيها
ابدا ذلك الفوز العظيم ۱۰۲ ومن
حولكم من الاعراب منافقون
ومن اهل المدينة مردوا على
النفاق لا تعلمهم نحن نعلمهم
سنعذبهم مرتين ثم يردون
الى عذاب عظيم ۱۰۳ وآخرون
اعترفوا بذنوبهم خلطوا عملا
صالحا وآخر سيئا عسى الله ان
يتوب عليهم ان الله غفور رحيم
۱۰۴ خذ من اموالهم صدقة
تطهرهم وتزكيهم بها وصل عليهم
ان صلوتك سكن لهم والله سميع
عليم ۱۰۵ الم يعلموا ان الله هو
يقبل التوبة عن عباده ويأخذ
الصدقات وان الله هو التواب
الرحيم ۱۰۶ وقل اعملوا فسيرى الله
عملكم ورسوله والمؤمنون و
ستردون الى عالم الغيب والشهادة
فينبئكم بما كنتم تعملون ۱۰۷
وآخرون مرجون
لامر الله اما يعذبهم
واما يتوب عليهم والله
عليم حكيم ۱۰۸

قسم میخورند برای شما تا خوشنود شوید از ایشان پس اگر خوشنود شوید از ایشان
پس بدرستی که خدا خوشنود نمیشود از گروه فاسقان ۹۸ عربان بادیه سخت‌ترند
در کفر و نفاق و سزاوارترند اینکه ندانند حدهای آنچه را فرو فرستاد خدا بر
پیغمبر خود و خدا داناییست درست کردار ۹۹ و بعضی از عربان بادیه کسی است
که میگیرد آنچه را نفقه میکند محل تاوان و انتظار میبرد بشما گردشهای زمانه
را بر ایشانست گردش بد و خدا شنوای داناست ۱۰۰ و بعضی از عربان بادیه
کیست که ایمان میآورد بخدا و روز آخر و میگیرد آنچه خرج کند نزدیکیها نزد
خدا و دعاهای پیغمبر آگاه باشید که آنها نزدیکیست برای ایشان بزودی در
میآورد ایشانرا خدا در رحمت خود بدرستی که خدا آمرزنده ایست مهربان ۱۰۱
و سبقت داران پیشینیان از مهاجران و انصار و آنانکه پیروی کرده اند ایشانرا
به نیکوئی و خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند ایشان از او و آماده کرده از
برای ایشان بهشتهائی که میرود زیر آنها نهرها جاویدانند در آنها همیشه اینست
رستگاری عظیم ۱۰۲ و از آنانکه در حوالی شما اند از اعراب بادیه منافقانند و
از اهل مدینه عادت کرده اند بر نفاق نمیدانی تو ایشانرا ما میدانیم ایشانرا بزودی
عذاب خواهیم کرد ایشانرا دو نوبت پس باز گردیده خواهند شد بسوی عذابی
بزرگ ۱۰۳ و دیگران اعتراف کردند بگناهان خود آمیختند با هم عملی
شایسته را و دیگری بد را شاید خدا که بازگشت نماید بآمرزش بر ایشان بدرستی که خدا
آمرزنده ایست مهربان ۱۰۴ بگیر از مالهای ایشان صدقه را که پاک گردانی ایشانرا و
پاکیزه گردانی ایشانرا بآن و دعا کن بر ایشان بدرستی که دعای تو آرام است مر ایشانرا
و خدا شنوای داناست ۱۰۵ آیا نمیدانند که خدا اوست که قبول میکند توبه را از
بندگان خود و میگیرد صدقه‌ها را و اینکه خدا اوست بازگشت نماینده مهربان
۱۰۶ و بگو عمل بکنید پس زود باشد که ببیند خدا عمل شما را و پیغمبر او و مؤمنان
و زود باشد که باز گردیده شوید بسوی دانای پنهان و آشکار پس آگاه مینماید
شما را بآنچه بودید که میکردید ۱۰۷ و دیگران باز مانده گانند برای فرمان الهی یا عذاب
خواهد کرد ایشانرا و یا بازگشت مینماید بر ایشان بآمرزش و خدا دانای حکیم است ۱۰۸

وانانکه غزا

والذین اتخذوا مسجداً ضراراً وکفراً وتفریقاً بین المؤمنین وارصاداً لمن حارب الله ورسوله من قبل ولیحلفن ان اردنا الا الحسنی
والله یشهد انهم لکاذبون ١٠٩ لا تقم فیه ابداً لمسجد اسس علی التقوی من اول یوم احق ان تقوم فیه فیه رجال یحبون
ان یتطهروا والله یحب المطهرین ١١٠ افمن اسس بنیانه علی تقوی من الله ورضوان خیر ام من اسس بنیانه علی شفا جرف
هار فانهار به فی نار جهنم والله لا یهدی القوم الظالمین ١١١ لا یزال بنیانهم الذی بنوا ریبة فی قلوبهم الا ان تقطع قلوبهم

والله علیم حکیم ١١٢ ان الله
اشتری من المؤمنین انفسهم
واموالهم بان لهم الجنة
یقاتلون فی سبیل الله فیقتلون
ویقتلون وعداً علیه حقاً
فی التوریة والانجیل والقران
ومن اوفی بعهده من الله
فاستبشروا ببیعکم الذی بایعتم
به وذلک هو الفوز العظیم ١١٣
التائبون العابدون الحامدون
السائحون الراکعون الساجدون
الامرون بالمعروف والناهون
عن المنکر والحافظون لحدود الله
وبشر المؤمنین ١١٤ ما کان للنبی
والذین امنوا ان یستغفروا للمشرکین
ولو کانوا اولی قربی من بعد ما تبین
لهم انهم اصحاب الجحیم ١١٥ وما
کان استغفار ابرهیم لابیه
الا عن موعدة وعدها ایاه
فلما تبین له انه عدو لله تبرأ
منه ان ابرهیم لاواه
حلیم ١١٦ وما کان الله لیضل قوماً بعد
اذ هدیهم حتی یبین لهم ما یتقون
ان الله بکل شیء علیم ١١٧ ان الله له
ملک السموات والارض یحیی ویمیت
وما لکم من دون الله من ولی ولا
نصیر ١١٨

وانانکه فرا گرفتند مسجدی را بجهت ضرر رسانیدن وکفر وجدائی افکندن میان
مؤمنان وانتظار کشیدن مر کسی را که جنگ کرد با خدا وپیغمبر او از پیش وهر اینه
سوگند میخورند البته که نخواسته ایم ما مگر خوبی را وخدا گواهی میدهد بدرستی
که ایشان هر اینه دروغ گویانند ١٠٩ مایست در ان هرگز هر اینه مسجدی که بنا گذاشته
شده بر پرهیزکاری از اول روز سزاوارتر است که بایستی در ان در ان مردانیند که دوست
دارند اینکه پاک شوند وخدا دوست میدارد پاکانرا ١١٠ ایا پس کسی که بنا گذاشته
اساس خود را بر پرهیزکاری از خدا وخوشنودی بهتر است یا کسی که بنا نهاده اساس خود
را بر کنار رودخانهٔ ریزنده پس فرو ریزد با او در اتش دوزخ وخدا راه نمی نماید گروه
ستمکارانرا ١١١ همیشه خواهد بود بنای ایشان که بنا کرده اند جهت شک در دلهای
ایشان مگر انکه پاره پاره شود دلهای ایشان وخدا داناییست درست کردار ١١٢ بدرستی
که خدا خریده است از مؤمنان نفسهای ایشان ومالهای ایشان را باینکه برای ایشانست
بهشت جنگ میکنند در راه خدا پس میکشند وکشته میشوند وعده دادنی بر ان حق در
توریة وانجیل وقران وکیست وفا کننده تر بعهد خود از خدا پس شادمان باشید بخرید
وفروخت خود که مبایعت کرده اید بان واین انست رستگاری عظیم ١١٣ توبه کاران
عبادت کنندگان حمد کنندگان سیاحت کنندگان (یا روزه داران) رکوع کنندگان سجود کنندگان
فرمایندگان بکار نیک وباز دارندگان از کار زشت ونگاهدارندگان مر حدهای خدا
را وبشارت ده مؤمنانرا ١١٤ نباشد مر پیغمبر وانانرا که ایمان اورده اند اینکه طلب امرزش
نمایند برای شرک اورندگان واگرچه بوده باشند صاحبان خویشی از بعد ظاهر
شدن برایشان اینکه انان اهل دوزخند ١١٥ ونبود استغفار ابرهیم برای
پدرش مگر از وعده که وعده کرده بود انرا باو پس چون ظاهر شد مر او را که او
دشمن خداست بیزاری جست از او بدرستی که ابرهیم هر اینه بسیار
دعا کننده بردبار بود ١١٦ ونباشد خدا را که گمراه کند قومی را بعد از انکه هدایت
کرده باشد ایشانرا تا انگاه که روشن کند برای ایشان انچه را پرهیز نمایند بدرستی
که خدا بهر چیز داناست ١١٧ بدرستی که خدا مر اوراست پادشاهی اسمانها و
زمین زنده میکند ومیمیراند ونیست مر شما را بغیر از خدا هیچ یاری ونه هیچ مددکاری ١١٨

هر اینه تحقیق

لقد تاب الله على النبي والمهاجرين والانصار الذين اتبعوه في ساعة العسرة من بعد ما كاد يزيغ قلوب فريق منهم ثم تاب
عليهم انه بهم رؤف رحيم ١١٨ وعلى الثلاثة الذين خلفوا حتى اذا ضاقت عليهم الارض بما رحبت وضاقت عليهم انفسهم
وظنوا ان لا ملجأ من الله الا اليه ثم تاب عليهم ليتوبوا ان الله هو التواب الرحيم ١١٩ يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وكونوا
مع الصادقين ١٢٠ ما كان لاهل المدينة ومن حولهم من الاعراب ان يتخلفوا عن رسول الله ولا يرغبوا بانفسهم عن نفسه

ذلك بانهم لا يصيبهم ظمأ و
لا نصب ولا مخمصة في سبيل الله
ولا يطؤن موطئا يغيظ الكفار
ولا ينالون من عدو نيلا الا
كتب لهم به عمل صالح ان
الله لا يضيع اجر المحسنين ١٢٢
ولا ينفقون نفقة صغيرة ولا
كبيرة ولا يقطعون واديا الا
كتب لهم ليجزيهم الله احسن ما حب
كانوا يعملون ١٢٣ وما كان
المؤمنون لينفروا كافة فلولا
نفر من كل فرقة منهم طائفة
ليتفقهوا في الدين ولينذروا
قومهم اذا رجعوا اليهم لعلهم
يحذرون ١٢٤ يا ايها الذين
امنوا قاتلوا الذين يلونكم من
الكفار وليجدوا فيكم غلظة
واعلموا ان الله مع المتقين ١٢٥
واذا ما انزلت سورة فمنهم من
يقول ايكم زادته هذه ايمانا
فاما الذين امنوا فزادتهم ايمانا
وهم يستبشرون ١٢٦ و
اما الذين في قلوبهم
مرض فزادتهم رجسا
الى رجسهم وماتوا وهم
كافرون ١٢٧

هر اینه بتحقیق که بازگشت نمود خدا با مرزش بر نبی و مهاجران و انصاری که پیروی
کردند اورا در وقت تنگی بعد از انکه نزدیک بود که برگردد دلهای فرقه از ایشان
پس بازگشت نمود بر ایشان بدرستی که او با ایشان بسیار مهربان بخشاینده است
١١٩ و بر ان سه که باز مانده بودند تا انگاه که تنگ شد بر ایشان زمین با ان
فراخی و تنگ شد بر ایشان نفسهای ایشان و دانستند که پناهی نیست
از خدا مگر بسوی او پس بازگشت نمود ایشان را تا توبه کنند بدرستی که خدا
اوست بسیار بازگشت نماینده با مرزش مهربان ١٢٠ ای انانکه ایمان اورده اند
بپرهیزید از خدا و باشید با راست گویان ١٢١ نیست مر اهل مدینه و انانرا
که گرد اگرد ایشانند از بادیه نشینان اینکه تخلف کنند از رسول خدا و
میل کنند بنفسهای خود از نفس او و این بجهت انست که ایشان نرسد شان
تشنگی و نه تعبی و نه گرسنگی در راه خدا و قدم بر ندارند قدم بر داشتنی
که بخشم اورد کافرانرا و نه رسند از دشمنی بمطلبی مگر انکه نوشته شود برای
ایشان بسبب ان کار شایسته بدرستی که خدا ضایع نمیکند مزد
نیکو کارانرا ١٢٢ و انفاق نمیکنند نفقهٔ اندک و نه بسیار را
و قطع نمیکنند وادیرا مگر نوشته شود برای ایشان تا جزا دهد
ایشانرا خدا نیکوتر از انچه هستند که میکنند ١٢٣ و نباشد مؤمنانرا
که بروند همگی پس چرا نروند از هر گروهی از ایشان جمعی تا تحصیل دانش
کنند در دین و تا بترسانند قوم خودرا چون بازگشت کنند
بسوی ایشان تا شاید ایشان بترسند ١٢٤ ای انانکه ایمان اورده اند
جنگ کنید با انانکه نزدیک شمایند از کافران و باید که بیابند در شما درشتی
و بدانید که خدا با پرهیزکارانست ١٢٥ و هرگاه که فرو فرستاده شود سوره
پس از ایشان کسی است که گوید که کدام یک از شمارا زیاد کرد این سوره این
ایمانی پس اما انانکه ایمان اورده اند پس زیاد نمود ایشانرا ایمان و ایشان
شادمان میشوند ١٢٦ و اما انانکه در دلهای ایشان مرضیست پس زیاد نمود
ایشانرا پلیدی به پلیدی ایشان و مردند و حال انکه ایشان بودند کافران ١٢٧

اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ١٢٦ وَاِذَا مَا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ اِلَى
بَعْضٍ هَلْ يَرٰيكُمْ مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ١٢٧ لَقَدْ جَاۤءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ١٣٠ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ١٣١ سُورَةُ يُونُسَ مِائَةٌ وَتِسْعُ اٰيَاتٍ مَكِّيَّةٌ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الۤرٰ ١ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ

الْحَكِيمِ ٢ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ
النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اَنَّ
لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ
مُبِينٌ ٣ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ
اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ
يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ اِلَّا مِنْ
بَعْدِ اِذْنِهِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٤ اِلَيْهِ
مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا اِنَّهُ
يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ٥ هُوَ الَّذِي جَعَلَ
الشَّمْسَ ضِيَاۤءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ
مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا
بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
٦ اِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ٧ اِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاۤءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اٰيَاتِنَا غَافِلُونَ

وآيا نمي بينند اينكه ايشان مبتلا ميشوند در هر سالي يكبار يا دو بار پس توبه نميكنند
ونه ايشان پند ميگيرند ١٢٦ وهرگاه كه فرو فرستاده شود سورهٔ نظر كنند بعض
ايشان بسوي بعضي آيا مي بيند شمارا هيچ احدي پس بر گردند بر گردانيده است خدا دلهاي
ايشانرا بسبب آنكه ايشان گروهي اند كه نمي فهمند ١٢٧ هر آينه بتحقيق كه آمد
شمارا رسولي از نفسهاي شما كه گرانست براو رنج كشيدن شما شوقمند بر شما
بمومنان مهربان بخشاينده است ١٣٠ پس اگر روگردان شوند پس بگو بس است مرا خدا نيست
معبودي سزاوار معبودي مگر او براو توكل كردم واو پروردگار عرش بزرگست ١٣١

سورهٔ يونس عليه السلام يكصد ونه آيه است و مكي است

بنام خداي بخشاينده مهربان
الرا ١ اين آيتهاي كتابيست كه مشتمليست بر حكمت ٢ آيا هست براي مردمان عجب
اينكه وحي فرستاديم بسوي مردي از ايشان كه بترسان مردمانرا وبشارت ده آنانرا كه ايمان
آورده اند اينكه مر ايشانراست سابقهٔ راستي نزد پروردگار ايشان گفتند كافران بدرستيكه اين
رسول هرآينه جادوگريست ظاهر ٣ بدرستيكه پروردگار شما خدائيست كه آفريد آسمانها
وزمين را در شش روز پس مستوي شد بر عرش تدبير ميكند كار را نيست هيچ شفاعت خواهي
مگر بعد از رخصت وا اينست خدا كه پروردگار شماست پس بپرستيد اورا آيا پس پند
نميگيريد ٤ بسوي اوست بازگشت شما همه وعده كردني از خدا حق بدرستيكه او مي آفريند
خلق را پس بر ميگرداند اورا تا جزا دهد آنانرا كه ايمان آورده اند وكرده اند كارهاي شايسته
بعدالت وآنانرا كه كافر شده اند مر ايشانراست شرابي از آب جوشان وعذابي دردناك
بسبب آنچه بودند كه كافر ميشدند ٥ اوست آنكه گردانيد آفتابرا روشنائي وماهرا
نور وتقدير كرد از او منزلها تا بدانيد شمار سالها وحساب را نيافريد خدا اينها را مگر بحق
تفصيل ميدهد آيتهارا براي گروهي كه ميدانند ٦ بدرستيكه در اختلاف شب وروز
وآنچه آفريد خدا در آسمانها وزمين هر آينه آيتهاست براي گروهي كه پرهيزگاري مينمايند
٧ بدرستيكه آنانكه اميد ندارند ملاقات مارا وراضي شده اند بزندگاني
دنيا ومطمئن شده اند بآن وآنانكه ايشان از آيتهاي ما بيخبرانند ٨

ابر کرده

أُولَئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٩ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ١٠ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١١
وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ١٢ وَإِذَا
مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرٍّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٣ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ ١٤ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ
فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ
تَعْمَلُونَ ١٥ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ
آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ
بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ
مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَى إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٦ قُلْ
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ
وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ
فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٧
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ١٨
وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا
عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ
بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
يُشْرِكُونَ ١٩

این گروه جای ایشان آتش است بسبب آنچه هستند که کسب میکنند
٩ بدرستی که آنان که ایمان آورده اند وکرده اند کارهای شایسته هدایت
میکند ایشانرا پروردگار ایشان بسبب ایمان ایشان میرود از زیر ایشان
نهرها در بهشتهائی با نعمت ١٠ خواندن ایشان در آنها سبحانک اللهم
است ودرود ایشان در آنها سلام است وآخر خواندن ایشان اینست که
الحمد لله رب العالمین ١١ واگر زود برساند خدا بمردم بدی را مانند زود رسیدن
با ایشان نیکی را هر آینه حکم کرده شود بسوی ایشان اجل ایشان پس وا
میگذاریم آنانرا که امید ندارند لقای ما را در زیاده روی ایشان سرگردانان ١٢
وهرگاه برسد آدمی را آزاری بخواند ما را بپهلویش یا نشسته یا ایستاده
پس چون برداریم از آن آزارش را میگذرد گویا که نخوانده ما را برای رنجی که رسیده بود
او را همچنین زینت داده شده برای اسراف کنندگان آنچه هستند که میکنند
١٣ وهر آینه بتحقیق که هلاک کردیم ما قرنها پیش از شما چون ستم کردند وآمدند
ایشانرا پیغمبران ایشان با معجزه های روشن ونبودند که ایمان آورند همچنین
جزا میدهیم گروه گناهکارانرا ١٤ پس گردانیدیم شما را جانشینان در زمین
از بعد ایشان تا ببینیم که چگونه میکنند ١٥ وهرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای
ما معجزه های روشن گویند آنان که امید ندارند ملاقات ما را بیاور قرآنی غیر این
یا بدل کن آنرا بگو نباشد مرا اینکه بدل کنم آنرا از پیش خود پیروی نمیکنم مگر آنچه
را که وحی کرده شد بسوی من بدرستی که من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را
از عقاب روز بزرگ ١٦ بگو اگر میخواست خدا نمیخواندم آنرا بر شما ونه اعلام
میکردم شما را بآن پس بتحقیق که درنگ کردم در شما عمری پیش از آن
پس آیا تعقل نمی نمائید ١٧ پس کیست ستمکارتر از آنکه افترا کند بر
خدا دروغی را یا دروغ انگارد آیتهای او را بدرستی که رستگار نمیشوند گناهکاران
١٨ ومیپرستند از غیر خدا چیزیرا که ضرر نمیرساند ایشانرا ونفع نمی بخشد ایشانرا و
میگویند اینها شفاعت خواهان مایند نزد خدا بگو آیا آگاه میسازید خدا را بآنچه
نمیداند در آسمانها ونه در زمین پاکست او وبلند است از آنچه شریک میگردانید ١٩

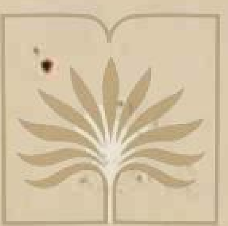
وما كان الناس الا امة واحدة فاختلفوا ولولا كلمة سبقت من ربك لقضي بينهم فيما فيه يختلفون ٢٠ ويقولون
لولا انزل عليه اية من ربه فقل انما الغيب لله فانتظروا اني معكم من المنتظرين ٢١ واذا اذقنا الناس رحمة من بعد
ضراء مستهم اذا لهم مكر في اياتنا قل الله اسرع مكرا ان رسلنا يكتبون ما تمكرون ٢٢ هو الذي يسيركم في البر والبحر
حتى اذا كنتم في الفلك وجرين بهم بريح طيبة وفرحوا بها جاءتها ريح عاصف وجاءهم الموج من كل مكان وظنوا انهم
احيط بهم دعوا الله مخلصين
له الدين لئن انجيتنا من هذه
لنكونن من الشاكرين ٢٣
فلما انجيهم اذا هم يبغون في الارض
بغير الحق يا ايها الناس انما
بغيكم على انفسكم متاع الحيوة
الدنيا ثم الينا مرجعكم فينبئكم
بما كنتم تعملون ٢٤ انما مثل
الحيوة الدنيا كماء انزلناه
من السماء فاختلط به نبات
الارض مما ياكل الناس والانعام
حتى اذا اخذت الارض زخرفها
وازينت وظن اهلها انهم
قادرون ٢٥ عليها اتيها
امرنا ليلا او نهارا فجعلناها
حصيدا كان لم تغن بالامس
كذلك نفصل الايات لقوم
يتفكرون ٢٦ والله يدعوا
الى دار السلام ويهدي من
يشاء الى صراط مستقيم ٢٧
الذين احسنوا الحسنى
وزيادة ولا يرهق
وجوههم قتر ولا
ذلة اولئك اصحاب
الجنة هم فيها
خالدون ٢٨

ونبودند ادمیان مکر یک کروه پس اختلاف کردند واکر نه بود کلمه که پیشی
کرفته از پروردکار تو هر اینه حکم کرده شدی میان ایشان در انچه در ان اختلاف
میکنند ٢٠ ومیکویند که چرا فرو فرستاده نشد بر او ایتی از پروردکار او
پس بکو جز این نیست که غیب مر خدا یراست پس انتظار برید بدرستی
که من باشما از انتظار برندکانم ٢١ وهرکاه بچشانیم بر مردمان رحمتی
را بعد از ازار که رسیده ایشانرا ان هنکام برای ایشانست مکری در ایتهای
ما بکو خدا زود تر است در مکر بدرستی که فرستادکان ما مینویسند
انچه را مکر میکنید ٢٢ اوست که راه میبرد شمارا در بیابان و دریا
تا انکه چون باشید در کشتیها وروان شوند با ایشان بسبب بادی
پاکیزه وشادمان شوند بان اید ایشانرا باد تندی واید ایشانرا موج از هر جا
وچنین یابند که ایشان فرو کرفته شده بایشان بخوانند خدارا در حالتی که
خالص کردانیده باشند برای او دین را که اکر نجات دهی مارا از این هر اینه
میباشیم البته از شکر کذاران ٢٣ پس چون نجات داد ایشانرا این هنکام
ایشان جور میکنند در زمین بنا حق ای ادمیان نیست ستم شما مکر بر
نفسهای شما در معاش کذرانیدکانی دنیا پس بسوی ماست بازکشت شما
پس اکاه میکردانیم شمارا بانچه هستید که میکنید ٢٤ نیست مثل زندکانی
دنیا مکر مانند ابی که فرو فرستادیم انرا از اسمان پس امیخته شد بان رستنی
زمین از انچه میخورند ادمیان وچهارپایان تا انکاه که کرفت زمین زینت خود
را واراسته کردید وکمان بردند اهل ان که ایشان توانایانند بران امد انرا
امر ما در شب یا روز پس کردانیدیم انرا درویده که کویا نرویده
دیروز همچنین تفصیل میدهیم ایتهارا برای کروهی که فکر میکنند ٢٥ و
خدا میخواند بسوی دار السلام وراه مینماید هرکه را خواهد براه
راست ٢٦ برای انان که نیکی کردند نیکو ییست وزیاده
بران ونپوشد روهای ایشانرا کردی ونه خواری انان
اصحاب بهشتند ایشان اند در ان جاودانیان ٢٧

یعنی ثواب نیکوت

پیسیاهی غم

وانانکه

والذين كسبوا السيئات جزاء سيئة بمثلها وترهقهم ذلة ما لهم من الله من عاصم كأنما أغشيت وجوههم قطعا من
الليل مظلما أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون ٢٩ ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين أشركوا مكانكم أنتم
وشركاؤكم فزيلنا بينهم وقال شركاؤهم ما كنتم إيانا تعبدون ٣٠ فكفى بالله شهيدا بيننا وبينكم إن كنا عن
عبادتكم لغافلين ٣١ هنالك تبلوا كل نفس ما أسلفت وردوا إلى الله موليهم الحق وضل عنهم ما كانوا يفترون ٣٢

قل من يرزقكم من السماء والأرض
أمن يملك السمع والأبصار
ومن يخرج الحي من الميت ويخرج
الميت من الحي ومن يدبر الأمر
فسيقولون الله فقل أفلا
تتقون ٣٣ فذلكم الله ربكم
الحق فماذا بعد الحق إلا الضلال
فأنى تصرفون ٣٤ كذلك
حقت كلمة ربك على الذين
فسقوا أنهم لا يؤمنون ٣٥ قل
هل من شركائكم من يبدؤا
الخلق ثم يعيده قل الله يبدؤا
الخلق ثم يعيده فأنى تؤفكون ٣٦
قل هل من شركائكم من يهدي
إلى الحق قل الله يهدي للحق
أفمن يهدي إلى الحق أحق أن
يتبع أمن لا يهدي إلا أن يهدى
فما لكم كيف تحكمون ٣٧ وما
يتبع أكثرهم إلا ظنا إن الظن لا
يغني من الحق شيئا إن الله عليم
بما يفعلون ٣٨ وما كان
هذا القرآن أن يفترى
من دون الله ولكن
تصديق الذي بين يديه و
تفصيل الكتاب لا ريب فيه
من رب العالمين ٣٩

وانانکه کسب کرده اند بدیها را جزاي بدیست بمانند ان وفرو کیرد ایشانرا
خواري نیست مرایشانرا از خدا هیچ نکاهدارنده کویا پوشانیده شده رویهاي
ایشان بپارها از شب درحالتي که تاریك باشد این کروه یاران اتشند ایشانند
دران جاودانیان ٢٩ وروزي که حشر کنیم ایشانرا همه پس کوئیم مرانانیرا که شرك
اوردند باشید برجاي خود شما وشریکان شما پس جدائي افکنیم میان ایشان و
کویند شریکان ایشان که نبودید شما که مارا پرستیده باشید ٣٠ پس بسست
خدا کواه میان ما ومیان شما بدرستي که بودیم ما از پرستش شما هراینه بیخبران
٣١ انجا بیازماید هر نفس انچه را پیش فرستاده وبرکردیده شوند بسوي خدا
صاحب اختیار ایشان که حقست وکم شود از ایشان انچه بودند که افترا مینمودند
٣٢ بکو کیست که روزي دهد شمارا از اسمان وزمین یا کیست که مالك باشد
کوش ودیدها را وکیست که بیرون اورد زنده را از مرده وبیرون اورد مرده را از زنده
وکیست که تدبیر کند کار را پس بزودي میکویند خداست پس بکو ایا پس حذر نمیکنید
کاري نمیکنید ٣٣ پس اینست خدا پروردکار شما که حقست پس چه چیز است
بعد از حق مکر کمراهي پس بکجا برکردانیده میشوید ٣٤ همچنین حق شد کلمهٔ پروردکار
توبر انانکه بیرون رفتند از فرمان اینکه ایشان ایمان نمي اورند ٣٥ بکو ایا
از شریکان شما کیست که بدید اورد نخست خلق را پس باز کرداند انرا بکو خدا
بدید اورد خلق را نخست پس باز خواهد کردانید انرا پس بکجا برکردانیده میشوید ٣٦
بکو ایا از شریکان شما کیست که راه نماید بسوي حق بکو خدا راه مینماید مرحق را ایا
پس کسي که راه نماید بسوي حق سزاوارتر است که پیروي کرده شود یا انکه راه نیابد
مکر انکه راه نموده شود پس چیست مر شمارا چکونه حکم میکنید ٣٧ ومتابعت
نمیکنند بیشتر ایشان مکر کمانرا بدرستي که کمان بي نیاز نمیکرداند
از حق چیزیرا بدرستي که خدا داناست بانچه میکنید ٣٨ و
نیست این قران که بربافته شود از غیر خدا و
لیکن تصدیق ان چیزیست که پیش از ان بوده وبیان
کتابیست که نیست شکي دران که از پروردکار عالمیانست ٣٩

ایا میکویند

أم يقولون افتراه قل فأتوا بسورة مثله وادعوا من استطعتم من دون الله إن كنتم صادقين ۴۰ بل كذبوا بما لم يحيطوا
بعلمه ولما يأتهم تأويله كذلك كذب الذين من قبلهم فانظر كيف كان عاقبة الظالمين ۴۱ ومنهم من يؤمن به ومنهم
من لا يؤمن به وربك أعلم بالمفسدين ۴۲ وإن كذبوك فقل لي عملي ولكم عملكم أنتم بريئون مما أعمل وأنا بريء مما
تعملون ۴۳ ومنهم من يستمعون إليك أفأنت تسمع الصم ولو كانوا لا يعقلون ۴۴ ومنهم من ينظر إليك أفأنت تهدي
العمي ولو كانوا لا يبصرون
۴۵ إن الله لا يظلم الناس
شيئا ولكن الناس أنفسهم
يظلمون ۴۶ ويوم يحشرهم
كأن لم يلبثوا إلا ساعة من
النهار يتعارفون بينهم قد
خسر الذين كذبوا بلقاء الله
وما كانوا مهتدين ۴۷
وإما نرينك بعض الذي نعدهم
أو نتوفينك فإلينا مرجعهم ثم
الله شهيد على ما يفعلون ۴۸
ولكل أمة رسول فإذا جاء
رسولهم قضي بينهم بالقسط
وهم لا يظلمون ۴۹ ويقولون
متى هذا الوعد إن كنتم
صادقين ۵۰ قل لا أملك لنفسي
ضرا ولا نفعا إلا ما شاء الله
لكل أمة أجل إذا جاء أجلهم
فلا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون
۵۱ قل أرأيتم إن أتاكم عذابه
بياتا أو نهارا ماذا يستعجل
منه المجرمون ۵۲ أثم إذا ما وقع
آمنتم به آلآن وقد كنتم به
تستعجلون ۵۳ ثم قيل للذين
ظلموا ذوقوا عذاب الخلد هل
تجزون إلا بما كنتم تكسبون ۵۴

آیا میکویند که افترا کرده آنرا بکو پس بیاورید سوره مثل آن وبخوانید
کسی را که توانید از غیر خدا اکر هستید راست کویان ۴۰ بلکه
تکذیب کردند بانچه احاطه نکرده اند بدانش آن ونیامده ایشانرا تاویل آن همچنین
یعنی هنوز نرسیده بعضی از آن وعده ها
تکذیب کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس ببین چکونه بوده آخر کار
ستمکاران ۴۱ واز ایشان کسی است که ایمان می آورد بآن واز ایشان کسی است
که ایمان نمی آورد بآن وپروردکار تو داناتر است بفسادکنندکان ۴۲ واکر تکذیب
کردند ترا پس بکو مراست کردار من ومر شمارا است کردار شما شما بیزارید از
آنچه میکنم ومن بیزارم از آنچه میکنید ۴۳ واز ایشان کسانیند که کوش می اندازند
بسوی تو پس آیا تو میشنوانی کرانرا واکرچه باشند که بعقل نیابند ۴۴ واز
ایشان کسیست که بنکرد بسوی تو آیا پس تو راه مینمائی کورانرا واکرچه باشند
که نه بینند ۴۵ بدرستی که خدا ستم نمیکند بمردم چیزیرا ولیکن مردم نفسهای خود را
ستم میکنند ۴۶ وروزی که حشر کند ایشانرا کویا درنک نکرده اند مکر ساعتی
را از روز بشناسند همدیکر را میان خودشان بتحقیق که زیان کردند آنانکه
تکذیب کردند بلقای خدا ونبودند راه یافتکان ۴۷ واکر بنمائیم ترا پاره از آنچه
یعنی برسد ایشانرا جزای خدا
وعده داده ایم ایشانرا یا بمیرانیم ترا پس بسوی ماست بازکشت ایشان پس خدا
کواهست بر آنچه میکنند ۴۸ وبرای هر امتی رسولیست پس چون بیاید رسول
ایشان حکم کرده میشود میان ایشان بعدل وایشان ستم کرده نشوند ۴۹
ومیکویند کی خواهد بود این وعده اکر هستید راست کویان ۵۰ بکو
من مالك نیستم برای نفس خود زیانی را ونه نفعی را مکر آنچه خواهد خدا از برای
هر امتی اجلیست چون آید اجل ایشان پس واپس نمانند ساعتی وپیشی نکیرند ۵۱ بکو
آیا دیدید که اکر بیاید شمارا عذاب او در شب هنکام خواب یا در روز
چه چیزرا شتاب میکنند از آن کناهکاران ۵۲ آیا پس هرکاه
چون واقع شد ایمان می آورید بآن آیا این وقت وبتحقیق بودید که بآن
شتاب مینمودید ۵۳ پس کفته شود مرآنانیرا که ستم کردند بچشید عذاب
همیشه کیرا آیا جزا داده میشوید مکر بآنچه بودید که کسب میکردید ۵۴

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ اَحَقٌّ هُوَ قُلْ اِي وَرَبِّي اِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ٥٥ وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَاَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٥٦ اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَلَا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٥٧ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٥٨ يَا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ
لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ٥٩ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ٦٠ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا
اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ
مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللّٰهُ
اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُونَ ٦١
وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ٦٢ وَمَا
تَكُونُ فِي شَاْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ
مِنْ قُرْاٰنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ
اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا اِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ
مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ وَلَا اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَ
لَا اَكْبَرَ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٦٣
اَلَا اِنَّ اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٦٤ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ ٦٥ لَهُمُ الْبُشْرٰى
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ لَا
تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٦٦ وَلَا يَحْزُنْكَ
قَوْلُهُمْ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦٧ اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ
فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَمَا
يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
شُرَكَاءَ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ
وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ٦٨

وخبر ميپرسند از تو كه آيا حق است آن بگو آري بپروردگارم بدرستي
كه آن هر آينه حقيقت و نيستيد شما عاجز كنندگان ٥٥ و اگر آنكه ميبود
مر هر نفسي را كه ستم كرده هرچه در زمين است هر آينه فديه دادي بآن
و پنهان داشتند پشيماني را چون ديدند عذاب را و حكم كرده شود ميان ايشان
بعدل و ايشان ستم كرده نشوند ٥٦ آگاه باشيد بدرستي كه مر خدا راست آنچه
در آسمانها و زمين است آگاه باشيد بدرستي كه وعده خدا حق است وليكن
بيشتر ايشان نميدانند ٥٧ او زنده ميكند و ميميراند و بسوي او برگردانيده
ميشويد ٥٨ اي مردمان بتحقيق كه آمد شما را پندي از پروردگار شما و شفائي
براي آنچه در سينه‌هاست و راهنمائي و رحمتي براي مؤمنان ٥٩ بگو بفضل خدا
و برحمت او پس باين بايد شادمان شوند آن بهتر است از آنچه جمع ميكنند ٦٠
بگو آيا ديديد آنچه فرو فرستاد خدا براي شما از روزي پس گردانيديد از آن حرام و
حلالي بگو آيا خدا رخصت داده مر شما را يا بر خدا افترا مي بنديد ٦١ و چيست
گمان آنانكه افترا ميكنند بر خدا دروغ را روز قيامت بدرستي كه خدا هر آينه
صاحب فضليست بر مردمان وليكن بيشتر ايشان شكر نميكنند ٦٢ و نباشي
تو در امري و نخواني از آن هيچ خواندني و نكنيد هيچ كاري مگر هستيم ما بر شما گواهان
وقتي كه شروع مينمائيد در آن و پوشيده نميشود از پروردگار تو از مقدار ذره در
زمين و نه در آسمان و نه كوچكتر از اين و نه بزرگتر مگر آنكه در كتاب روشن است ٦٣
آگاه باشيد بدرستي كه دوستان خدا نيست هيچ بيمي برايشان و نه ايشان
اندوهناك ميشوند ٦٤ آنانكه ايمان آورده اند و بودند كه پرهيزكاري ميكردند
٦٥ مر ايشانراست مژده در زندگاني دنيا و در آخرت نيست بدل كننده
مر كلمات خدا را اينست آن رستگاري عظيم ٦٦ و بايد اندوهگين نسازد
ترا گفته ايشان بدرستي كه عزت از براي خداست همه اوست شنواي
دانا ٦٧ آگاه باش بدرستي كه مر خدا راست هر كه در آسمانها و هر كه
در زمين است و پيروي نميكنند آنانكه ميخوانند بغير از خدا شريكان را
پيروي نميكنند مگر گمان را و نيستند ايشان مگر آنكه دروغ ميگويند ٦٨

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ٦٩ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ
هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٧٠ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ
يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ٧١ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ٧٢ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ

فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً
ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ٧٣
فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ
أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللّٰهِ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٧٤
فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ
وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ٧٥ ثُمَّ بَعَثْنَا
مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ
فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ
٧٦ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى
وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ
بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ٧٧ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ
مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ٧٨ قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هٰذَا وَلَا
يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ٧٩ قَالُوا أَجِئْتَنَا
لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ٨٠

اوست آنکه بدید آورد برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را بینش دهنده
بدرستی که در این هر آینه نشانهاست برای گروهی که بشنوند ٦٩
گفتند گرفته خدا فرزندی منزهست او اوست بی نیاز مر او راست آنچه در
آسمانها و آنچه در زمین است نیست نزد شما هیچ حجتی بآن آیا میگوئید بر
خدا آنچه را نمیدانید ٧٠ بگو بدرستی که آنانکه افترا می کنند بر خدا دروغ را
رستگار نمیشوند ٧١ اسباب معیشتی است در دنیا پس بسوی ماست
بازگشت ایشان پس بچشانیم بایشان عذاب سخت را بسبب بودنشان که کفر
میورزیدند ٧٢ و بخوان بر ایشان خبر نوح را چون گفت مر قوم خود را
ای قوم من اگر هست بزرگ آمده بر شما اقامت من و آگاه نمودن من بآیتهای
خدا پس بر خدا توکل نمودم پس جمع کردانید کار خود را با شریکان خود
پس باید که نباشد کار شما بر شما اندوه پس برسانید بسوی من و مهلت
مدهید مرا ٧٣ پس اگر رو بگردانید پس نخواستم از شما مزدی نیست مزد من مگر بر خدا
و مأمور شده ام که بوده باشم از گردن نهندگان ٧٤ پس تکذیب کردند
او را پس نجات دادیم او را و هر که را که بود با او در کشتی و گردانیدیم
ایشانرا جانشینان و غرق کردیم آنانرا که تکذیب کردند بآیتهای ما
پس بنگر چگونه بود عاقبت بیم کرده شدگان ٧٥ پس برانگیختیم از بعد او رسولان
بسوی قوم ایشان پس آمدند ایشانرا با معجزهای روشن پس نبودند که ایمان
آورند بآنچه تکذیب کردند بآن از پیش همچنین مهر مینهیم بر دلهای از حد
بدر روندگان ٧٦ پس برانگیختیم از پس ایشان موسی و هرونرا بسوی فرعون
و جماعت او بآیتهای ما پس گردن کشی کردند و بودند گروهی گناه کاران
٧٧ پس چون آمد ایشانرا حق از نزد ما گفتند بدرستی که این هر آینه جادوئیست
آشکارا ٧٨ گفت موسی آیا میگوئید حق را چون آمد شما را آیا جادوئیست
این و رستگار نمیشوند جادوگران ٧٩ گفتند آیا
آمدهٔ ما را تا بگردانی ما را از آنچه یافته ایم بر آن پدران خود را و باشد
مر شما را بزرگی در زمین و نیستیم ما مر شما را گروندگان ٨٠
یعنی موسی و هرون

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۸۱ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۸۲ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ
مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۸۳ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۸۴
فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الْمُسْرِفِينَ ۸۵ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ۸۶ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ۸۷ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ
مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۸۸ وَأَوْحَيْنَا
إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ
لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا
بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۸۹ وَقَالَ مُوسَىٰ
رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ
مَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَوٰةِ
الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ
رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۹۰ قَالَ قَدْ
أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ۹۱ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ
الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ
بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ
الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ
إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۹۲ آلْآنَ وَقَدْ
عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ
۹۳ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ
لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ
كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا
لَغَافِلُونَ ۹۴

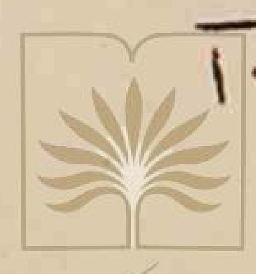
وگفت فرعون بیاورید مرا هر جادوگر داناي ۸۱ پس چون آمدند جادوگران
گفت مر ایشانرا موسی بیفکنید آنچه را شما افکننده اید ۸۲
پس چون انداختند گفت موسی آنچه آورید شما آنرا جادوست بدرستي
که خدا بزودي باطل کند آنرا بدرستي که خدا بصلاح نیاورد کار فساد
کارانرا ۸۳ و ثابت سازد خدا حق را بکلمات خود واگرچه ناخوش دارند
گناه کاران ۸۴ پس ایمان نیاورد بموسی مگر فرزندانی از قوم او بر
ترسي از فرعون وجماعت ایشان که سیاست کند ایشان را وبدرستي که
فرعون هر آینه بلندي نماینده بود در زمین وبدرستي که او هر آینه بود
از اسراف کنندگان ۸۵ وگفت موسی اي قوم من اگر هستید شما که
ایمان آورده اید بخدا پس براو توکل کنید اگر هستید مسلمانان ۸۶
پس گفتند برخدا توکل کردیم پروردگارما مگردان مارا فتنه براي
گروه ستمکاران ۸۷ ونجات ده مارا برحمت خود از گروه کافران ۸۸
ووحي کردیم بسوي موسی وبرادرش که جاي بازگشت بگیرید براي قومتان
بمصر خانهائي وبگردانید خانهاي خود را قبله وبپا دارید نماز را ومژده ده
مؤمنانرا ۸۹ وگفت موسی پروردگارما بدرستي که تو دادي
بفرعون وجماعت او زینت ومالها در زندگاني دنیا پروردگارما
تا گمراه کنند از راه تو پروردگارما محو وزوال فرست برمالهاي ایشان
وسخت گیر بردلهاي ایشان پس ایمان نیاورند تا به بینند عذاب دردناکرا
۹۰ گفت بتحقیق که اجابت شد دعاي شما پس ثابت باشید وپیروي
مکنید راه آنانیرا که نمیدانند ۹۱ وگذرانیدیم بني اسرائیل را از دریا پس از پي
درآمد ایشانرا فرعون ولشکریانش از روي ستم وتعدي تا آنگاه که دریافت
او را غرق گفت ایمان آوردم که نیست خدائي بجز آنکه ایمان آورده اند باو بني
اسرائیل ومن از مسلمانانم ۹۲ آیا حالا بتحقیق نافرماني کردي از پیش وبودي از فسادکنان
۹۳ پس امروز میرهانیم ترا به بدنت تا باشي براي آنانکه از پس تو
مي آیند آیتي وبدرستي که بسیاري از آدمیان از آیتهاي ما هر آینه بیخبرانند ۹۴

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۹۵ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يَقْرَؤُنَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ
لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۹۶ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ
۹۷ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۹۸ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۹۹ فَلَوْلَا كَانَتْ

قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا
إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا
عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ۱۰۰
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَنْ فِي
الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ
النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۱۰۱
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ
إِلَّا بِإِذْنِ اللهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۱۰۲ قُلِ
انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ
لَا يُؤْمِنُونَ ۱۰۳ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ
إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ ۱۰۴ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا
وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ حَقًّا
عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۰۵ قُلْ يَا
أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ
دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللهِ وَلٰكِنْ أَعْبُدُ اللهَ
الَّذِي يَتَوَفّٰيكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۰۶
وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ۱۰۷

وبتحقیق جای دادیم بنی اسرائیل را جای گاهی شایسته وروزی کردانیدیم
ایشانرا از پاکیزه ها پس اختلاف نکردند تا آنکه آمد ایشانرا دانش
بدرستی که پروردکار تو حکم میکند میانه ایشان روز قیامت در آنچه
بودند که در آن اختلاف میکردند ۹۵ پس اکر هستی در شك از آنچه
فرو فرستادیم بسوی تو پس بپرس از آنانیکه میخوانند کتاب را پیش از تو هر آینه
بتحقیق که آمد ترا حق از پروردکار تو پس مباش البته از شك آورندکان ۹۶
ومباش البته از آنانکه تکذیب کردند نشانهای خدا را پس خواهی بود
از زیانکاران ۹۷ بدرستی که آنانکه ثابت شد بر ایشان کلمه پروردکار تو
ایمان نمی آورند ۹۸ واکرچه بیاید ایشانرا هر آیتی تا که ببینند عذاب
دردناك را ۹۹ پس چرا نبود قریه که ایمان آورده باشد پس نفع کند آنرا ایمان
آن مکر قوم یونس که چون ایمان (یعنی اهل قریه) آوردند دفع کردیم از ایشان عذاب خواری را در زندکانی
دنیا وبهره ور کردانیدیم ایشانرا تا وقتی ۱۰۰ واکر خواستی پروردکار تو هر آینه ایمان
آوردی هرکه در زمین است همه ایشان تمامی آیا پس تو جبر میکنی مردمانرا
تا باشند ایمان آورندکان ۱۰۱ ونباشد مر نفسی را که ایمان آورد مکر باذن
خدا ومیکرداند پلیدی را بر آنانکه بعقل نمی یابند ۱۰۲ بکو بنکرید که چیست
در آسمانها وزمین وکفایت نمیکند آیتها وبیمها از کروهی که ایمان نمی آورند
۱۰۳ پس آیا انتظار میبرند مکر مانند روزهای آنانی که کذشته اند
پیش از ایشان بکو پس انتظار برید بدرستی که من باشما ام از انتظار کشندکان
۱۰۴ پس نجات میدهیم پیغمبران خود را وآنانیرا که ایمان آوردند
همچنین حقیست بر ما که نجات دهیم مؤمنانرا ۱۰۵ بکو ای مردمان اکر
هستید در شك از دین من پس نمیپرستم آنانیرا
که میپرستید از غیر خدا ولیکن میپرستم خدائی
را که میمیراند شمارا ومامورم که باشم از
مؤمنان ۱۰۶ واینکه راست دار روی خودرا برای
دین مایل از باطل بحق ومباش البته از شرك آورندکان ۱۰۷

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ١٠٨ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا
كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ١٠٩ قُلْ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِوَكِيلٍ ١١٠ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ١١١

سُورَةُ هُودٍ مِائَةٌ وَثَلٰثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ

ومخوان بغير از خدا چيزيرا كه نفع نميدهد ترا و زيان نميرساند ترا پس اگر كردي
پس بدرستي كه تو آنهنگام از ستمكاراني ١٠٨ و اگر برساند تورا خدا بضرري پس نيست
دفع كننده مر آنرا بجز او و اگر اراده كند تورا بخيري پس نيست بر گرداننده مر فضل اورا
ميرساند آنرا بكسي كه خواهد از بندگان خود و اوست آمرزنده مهربان ١٠٩ بگو اي مردمان
بتحقيق كه آمد شمارا حق از پروردگار شما پس كسي كه هدايت يافت پس جز اين نيست كه هدايت يافته
براي نفس خود و كسي كه گمراه شد پس جز اين نيست كه گمراه ميشود بر خودش و نيستم من بر شما وكيل
١١٠ و پيروي كن آنچه را كه وحي كرده ميشود بسوي تو و صبر كن تا حكم كند خدا و او بهترين
حكم كنندگانست ١١١

سورهٔ هود يكصد و بيست و سه آيات مكي است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الر ١ كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ
ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ
٢ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي
لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ٣
وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا
إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى
أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي
فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ
٤ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٥ أَلَا إِنَّهُمْ
يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا
مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ
يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٦
وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى
اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا
كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٧ وَهُوَ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ
أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ
قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ
مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُبِينٌ ٨

بنام خداي بخشايندهٔ مهربان
الر ١ كتابيست كه محكم گردانيده شده است آيتهاي او پس تفصيل داده شده است
از نزد حكيم آگاه ٢ اينكه نپرستيد مگر خدا را بدرستي كه من مر شمارا از او بيم
كننده و مژده دهنده‌ام ٣ و اينكه آمرزش خواهيد از پروردگار خود پس توبه كنيد
بسوي او تا بهره ور كند شمارا بهره مندي نيكو تا وقتي نام برده شده و بدهد هر
صاحب فضيلتي را فضيلت او را و اگر رو گردان شويد پس بدرستي كه من ميترسم
بر شما عذاب روز بزرگي را ٤ بسوي خداست بازگشت شما و او بر هر چيزي توانا است
٥ آگاه باشيد بدرستي كه ايشان شكن ميدهند سينه‌هاي خود را تا پنهان
دارند از او آگاه باشيد آنهنگام كه بر سر خود ميپوشانند (يا در تابيد نزد) جامهاشانرا ميداند
خدا آنچه را پنهان ميكنند و آنچه را آشكار ميكنند بدرستي كه او داناست
بآنچه در سينه‌هاست ٦ و نيست هيچ جنبنده در زمين مگر بر خداست روزي
آنها و ميداند قرارگاه آنها و امانتگاه آنهارا همه در كتابيست روشن
٧ و اوست آنكه خلق كرد آسمانها و زمين را در شش روز و بود عرش او
بر آب تا بيازمايد شما را كه كدام يك شما نيكوكارتريد و هر آينه
اگر بگوئي بايشان كه شما بر انگيخته شده گانيد از پس مرگ هر آينه
خواهند گفت آنانكه كافر شدند نيست اين مگر جادوئي روشن ٨

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٩ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ١٠ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ
ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ١١ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ١٢ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ
كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ
إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ١٣ أَمْ
يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا
بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٤
فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا
إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
١٥ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ
فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ
١٦ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٧
أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ
رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ
إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ
بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ
فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ
فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ١٨

وهر آینه اگر پس اندازیم از ایشان عذاب را تا مدتی شمرده شده هر آینه گویند
چه چیز باز میدارد آنرا آگاه باشید روزی که بیاید ایشانرا نیست بر
گردانیده شده از ایشان و فروگیرد ایشانرا آنچه بودند که بآن
استهزا میکردند ۹ وهر آینه اگر بچشانیم آدمیرا از خود رحمتی بعد از آن
برداریم آنرا از او بدرستی که او نا امید ناسپاس است ۱۰ واگر بچشانیم
اورا نعمتی بعد از رنجی که رسید اورا هر آینه میگوید البته رفت بدیها از من
بدرستی که اوست هر آینه شادمان و نازان ۱۱ مگر آنانکه صبر نمودند وکردند
شایستها را آنها مر ایشانراست آمرزشی ومزدی بزرگ ۱۲ پس باشد که تو
ترک کننده باشی پاره آنچه را وحی کرده میشود بسوی تو و تنگ باشد بآن سینه
تو اینکه میگویند چرا فرو فرستاده نشد بر او گنجی یا نیامد با او فرشته
جز این نیست که تو بیم نماینده و خدا بر هر چیز وکیل است ۱۳ یا میگویند
که افترا کرد آنرا بگو پس بیاورید ده سوره مانند آن بربافته شده و
بخوانید آنرا که میتوانید از غیر خدا اگر هستید راست گویان ۱۴ پس اگر
اجابت نکردند مر شمارا پس بدانید که آنچه فرو فرستاده شده بدانش خداست
و اینکه نیست معبودی مگر او پس آیا شما هستید مسلمانان ۱۵ آنکه باشد
که میخواهد زندگانی دنیا را و زینت آنرا تمام میدهیم بایشان کردهای ایشانرا
در این دنیا و ایشان در این کم کرده نشوند ۱۶ ایشانند آنانکه نیست مر
ایشانرا در آخرت مگر آتش و نابود شد آنچه کردند در آن و
باطل شد آنچه بودند که میکردند ۱۷ آیا پس کسی که بود
بر حجتی از پروردگار او و از پی آید اورا گواهی از او و از پیش
او کتاب موسی که پیشوا و رحمتست آنها ایمان می آورند
باو و کسی که کافر شود باو از دشمنان
پس آتش وعده گاه اوست پس مباش
در شک از آن بدرستی که آن حقست
از پروردگار تو ولیکن بیشتر از مردمان ایمان نمی آورند ۱۸

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا
لَعْنَةُ اللهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ١٩ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ٢٠ أُولَئِكَ لَمْ
يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَ
مَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ٢١ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٢ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ

٢٣ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَى رَبِّهِمْ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ٢٤ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ
كَالْأَعْمَى وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ
وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٢٥ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ إِنِّي
لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ٢٦ أَنْ لَا
تَعْبُدُوا إِلَّا اللهَ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ٢٧
فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا
مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ
إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ
الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ
كَاذِبِينَ ٢٨ قَالَ يَا قَوْمِ
أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ
رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ
عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ
٢٩ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا
إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللهِ وَمَا أَنَا
بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ
مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ ٣٠

وکیست ستمکارتر از آنکه افترا بندد بر خدا دروغی را این گروه عرض
کرده خواهند شد بر پروردگارشان و میگویند گواهان که اینهایند
آنانی که دروغ بسته اند بر پروردگارشان آگاه باشید که لعنت خدا
بر ستمکاران است ١٩ آنان که باز داشته اند از راه خدا و میخواهند از آن کجی
وایشانند باخرت ایشان کافران ٢٠ این گروه نیستند عاجز کنندگان
در زمین و نیست مر ایشانرا از غیر خدا هیچ دوستان دو چندان میشود
مر ایشانرا عذاب نبودند که توانند گوش داشت و نبودند که
ببینند ٢١ این گروهند آنانکه زیان کردند نفسهاشان را و گم شد
از ایشان آنچه بودند که افترا می بستند ٢٢ ناچار بدرستی که ایشان در
آخرت ایشانند زیانکاران ٢٣ بدرستی که آنان که ایمان آوردند و کردند
کارهای شایسته و فروتنی کردند بپروردگار خودشان این گروه اصحاب
بهشتند ایشان در آن جاودانیانند ٢٤ مثل این دو گروه مانند کور و کر
و بینا و شنواست آیا یکسانند از روی مثل آیا پس چرا متذکر نمیشوید ٢٥
و هر آینه بتحقیق که فرستادیم نوح را بسوی قومش بدرستی که من مر شما را بیم
نماینده آشکارم ٢٦ که میپرستید مگر خدا را بدرستی که من میترسم بر شما
عذاب روز دردناک را ٢٧ پس گفتند گروهی که کافر شدند از قوم او نمی بینیم
ترا مگر آدمی مانند ما و نمی بینیم ترا که پیروی تو کرده باشند مگر آنانکه
ایشان اراذل مااند ابتدای اندیشه را و نمی بینیم مر شما را بر خود هیچ
زیادتی بلکه گمان میبریم شما را دروغگویان ٢٨ گفت ای قوم
من آیا دیدید که اگر بوده باشم بر حجتی از پروردگارم و داده باشد مرا
رحمتی از نزد خود پس پوشیده مانده بر شما آیا جبر کنم شما را بان
و شما مر آنرا ناخوش داشته باشید ٢٩ و ای قوم من
نمیخواهم از شما بر آن مالی نیست مزد من مگر بر خدا
و نیستم من راننده آنانکه ایمان آورده اند بدرستی که ایشان برخورنده اند
پروردگار خود را و لیکن من می بینم شما را گروهی که جهل میکنید ٣٠

ويا قوم من ينصرني من الله ان طردتهم افلا تذكرون ٣١ ولا اقول لكم عندي خزائن الله ولا اعلم الغيب ولا اقول
اني ملك ولا اقول للذين تزدري اعينكم لن يؤتيهم الله خيرا الله اعلم بما في انفسهم اني اذا لمن الظالمين ٣٢
قالوا يا نوح قد جادلتنا فاكثرت جدالنا فاتنا بما تعدنا ان كنت من الصادقين ٣٣ قال انما ياتيكم به الله
ان شاء وما انتم بمعجزين ٣٤ ولا ينفعكم نصحي ان اردت ان انصح لكم ان كان الله يريد ان يغويكم هو ربكم

واليه ترجعون ٣٥ ام يقولون
افتريه قل ان افتريته فعلي
اجرامي وانا بريء مما تجرمون
٣٦ واوحي الى نوح انه لن
يؤمن من قومك الا من قد
امن فلا تبتئس بما كانوا
يفعلون ٣٧ واصنع الفلك
باعيننا ووحينا ولا تخاطبني
في الذين ظلموا انهم مغرقون
٣٨ ويصنع الفلك وكلما
مر عليه ملاء من قومه
سخروا منه قال ان تسخروا منا
فانا نسخر منكم كما تسخرون
٣٩ فسوف تعلمون من ياتيه
عذاب يخزيه ويحل عليه
عذاب مقيم ٤٠ حتى اذا جاء
امرنا وفار التنور ٤١ قلنا
احمل فيها من كل زوجين اثنين
واهلك الا من سبق عليه القول
ومن امن وما امن معه الا قليل
٤٢ وقال اركبوا فيها بسم الله مجريها
ومرسيها ان ربي لغفور رحيم
٤٣ وهي تجري بهم في موج
كالجبال ونادى نوح ابنه
وكان في معزل يا بني اركب معنا
ولا تكن مع الكافرين ٤٤

واي قوم من كيست كه ياري دهد مرا از خدا اگر رانم ايشانرا آيا پس چرا
متذكر نميشويد ٣١ ونميكويم مر شما را كه نزد منست خزانهاي خدا ونميدانم
غيب را ونميكويم بدرستي كه من فرشته ام ونميكويم براي آنانكه بخواري مينكرد
چشمهاي شما هركز نخواهد داد ايشانرا خدا خيري خدا داناتراست بآنچه در
نفسهاي ايشانست بدرستي كه من آنهنكام باشم هر آينه از ستمكاران ٣٢
كفتند اي نوح بتحقيق كه جدال كردي با ما پس بسيار كردي جدال با ما پس
بياور ما را آنچه وعده ميدهي ما را اگر هستي از راستكويان ٣٣ كفت جز اين
نيست كه مي آورد بشما آنرا خدا اگر خواسته باشد ونيستيد شما عاجز
كردانندكان ٣٤ ونفع نميكند شما را نصيحت من اگر خواهم كه نصيحت كنم مر شما
را اگر باشد خدا كه خواهد اينكه اغوا كند شما را اوست پروردكار شما وبسوي او
بركردانيده ميشويد ٣٥ آيا ميكويند كه افترا كرده آنرا بكو اگر افترا بسته ام آنرا
پس برمنست جرم كردن من ومن بيزارم از آنچه جرم ميكنيد ٣٦ ووحي كرده شد
بسوي نوح اينكه هركز ايمان نخواهند آورد از قوم تو مكر آنكه بتحقيق ايمان آورده پس
اند ومحزون مباش بآنچه بودند كه ميكردند ٣٧ وبساز كشتي را بديدهاي ما
ووحي ما وخطاب مكن با من در آنانكه ستم كردند بدرستي كه ايشان غرق كرده شد
كانند ٣٨ وميساخت كشتي را وهركاه ميكذشتند بر او جمعي از قوم او استهزا مي
كردند باو كفت اگر استهزا ميكنيد با ما پس بدرستي كه ما استهزا ميكنيم با شما
چنانچه استهزا ميكنيد ٣٩ پس زود باشد كه بدانيد كيست كه مي آيد او را عذابي
كه خوار كند او را وفرود مي آيد بر او عذابي پاينده ٤٠ تا آنكاه كه آمد فرمان ما وجوشيد
تنور ٤١ كفتيم بردار در آن از هر دو جفتي دو تا واهل خود را مكر كسي كه پيشي كرفته بر او
كفتار وكسي كه ايمان آورده وايمان نياورده بود با او مكر اندكي ٤٢ وكفت سوار شويد
در آن بنام خدا كاه رفتن آن وكاه ايستادن آن بدرستي كه پروردكار من هر آينه
آمرزنده مهربانست ٤٣ وآن روان ميشد با ايشان در موجي مانند
كوهها وآواز داد نوح پسر خود را وبود در كناره
اي پسر من سوار شو با ما ومباش با كافران ٤٤

كفت زود باشم

قال سآوي إلى جبل يعصمني من الماء قال لا عاصم اليوم من أمر الله إلا من رحم وحال بينهما الموج فكان من المغرقين
٤٥ وقيل يا أرض ابلعي ماءك ويا سماء أقلعي وغيض الماء وقضي الأمر واستوت على الجودي وقيل بعدا للقوم الظالمين
٤٦ ونادى نوح ربه فقال رب إن ابني من أهلي وإن وعدك الحق وأنت أحكم الحاكمين ٤٧ قال يا نوح إنه ليس من
أهلك إنه عمل غير صالح فلا تسألن ما ليس لك به علم إني أعظك أن تكون من الجاهلين ٤٨ قال رب إني أعوذ

بك أن أسألك ما ليس لي
به علم وإلا تغفر لي وترحمني
أكن من الخاسرين ٤٩ قيل يا
نوح اهبط بسلام منا وبركات
عليك وعلى أمم ممن معك و
أمم سنمتعهم ثم يمسهم منا
عذاب أليم ٥٠ تلك من أنباء
الغيب نوحيها إليك ما كنت
تعلمها أنت ولا قومك من قبل
هذا فاصبر إن العاقبة للمتقين
٥١ وإلى عاد أخاهم هودا قال
يا قوم اعبدوا الله ما لكم من
إله غيره إن أنتم إلا مفترون
٥٢ يا قوم لا أسألكم عليه
أجرا إن أجري إلا على الذي
فطرني أفلا تعقلون ٥٣
ويا قوم استغفروا ربكم ثم
توبوا إليه يرسل السماء عليكم
مدرارا ويزدكم قوة إلى قوتكم
ولا تتولوا مجرمين ٥٤ قالوا يا
هود ما جئتنا ببينة وما نحن
بتاركي آلهتنا عن قولك و
ما نحن لك بمؤمنين ٥٥ إن نقول
إلا اعتراك بعض آلهتنا بسوء قال
إني أشهد الله واشهدوا أني
بريء مما تشركون ٥٦

گفت زود باشد که جای گیرم بکوهی که نگاه می دارد مرا از آب گفت
نیست نگاه دارنده امروز از فرمان خدا مگر کسی را که رحم کرد و حایل شد
میان ایشان موج پس شد از غرق کرده شدگان ٤٥ و گفته شد ای زمین فرو بر
آب خود را و ای آسمان بر گیر و کم کرده شد آب و گذارده شد امر و قرار گرفت بر جودی
و گفته شد دوری باد مر گروه ستمکاران را ٤٦ و ندا کرد نوح پروردگار خود را پس (نام کوهیست)
گفت پروردگار من بدرستی که پسر من از اهل منست و بدرستی که وعده تو حقست
و توئی حکم کننده ترین حکم کنندگان ٤٧ گفت ای نوح بدرستی که او نیست
از اهل تو بدرستی که او کرداریست ناشایسته پس سؤال مکن از من چیزی را
که نیست ترا بآن دانشی بدرستی که من پند میدهم ترا اینکه باشی از نادانان
٤٨ گفت پروردگار من بدرستی که من پناه میجویم بتو اینکه سؤال کنم تو را چیزی را
که نیست مرا بآن دانشی و اگر نیامرزی مرا و رحم نکنی مرا باشم از زیان کاران
٤٩ گفته شد ای نوح فرود آ بسلامتی از ما و برکتها بر تو و بر
گروههائی از آنانکه با تواند و گروهی که بزودی بهره ور خواهیم کرد
ایشان را پس میرسد ایشان را از ما عذابی دردناک ٥٠ این از خبرهای غیب است
که وحی میفرستیم آنرا بسوی تو نبودی تو که بدانی آنرا تو و نه قوم تو از پیش این
پس صبر کن بدرستی که عاقبت از برای پرهیزکارانست ٥١ و بسوی عاد برادر ایشان
هود را گفت ای گروه من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی جز او
نیستید شما مگر افترا کنندگان ٥٢ ای قوم نمیخواهم از شما بر آن مزدی نیست
مزد من مگر بر آنکه آفرید مرا آیا پس چرا نمی یابید بعقل ٥٣ و ای قوم من آمرزش
طلبید از پروردگار خود پس بازگشت کنید بسوی او تا بفرستد آسمان بر شما
ریزان و بیفزاید شما را توانائی بتوانائی شما و روگردان (یعنی ابر را)
مشوید گناهکاران ٥٤ گفتند ای هود نیامدی ما را به بینه و نیستیم (بمعجزه و حجت)
ما واگذارندگان خدایان خود را از گفتار تو و نیستیم ما مر تو را ایمان
آورندگان ٥٥ نمیگوئیم مگر آنکه رسانید ترا بعضی از خدایان ما بدی گفت بدرستی
که من گواه میگیرم خدا را و گواه باشید اینکه من بیزارم از آنچه شرک می ورزید ٥٦

مِن دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ٥٧ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُم مَّا مِن دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ
رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٥٨ فَإِن تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا
إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ٥٩ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ٦٠
وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ٦١ وَأُتْبِعُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ

ازغیر او پس مکر کنید مرا همه پس مهلت مدهید مرا ٥٧ بدرستی که من توکل
کردم برخدا پروردگار من و پروردگار شما نیست هیچ جنبنده مکر انکه او کیرنده است
موی پیشانی اوست بدرستی که پروردگار من برراه راستیست ٥٨ پس اکر
روبکردانید پس بتحقیق که رسانیدم بشما انچه فرستاده شده ام بان بسوی
شما و جانشین خواهد کرد پروردگار من کروهی غیر شمارا و ضرر نمیرسانید
اورا چیزی بدرستی که پروردگار من برهرچیزی نگاه دارنده است ٥٩
وچون امد امر ما نجات دادیم هودرا و انانی راکه ایمان اورده بودند با او
برحمتی از ما و نجات دادیم ایشانرا از عذاب غلیظ (یعنی عذاب سخت) ٦٠ واین است عاد که انکار
کردند ایات پروردگار شانرا و نافرمانی کردند فرستادکان اورا و پیروی
کردند فرمان هر جبار عنادکننده را ٦١ و از پی ورده شدند درین دنیا لعنت را
ودر روز قیامت اکاه باشید بدرستی که عاد کافر شدند پروردگار شانرا اکاه
باشید دوریست مر عاد راکه قوم هود بودند ٦٢ و بسوی ثمود برادر ایشان صالح
را کفت ای قوم من بپرستید خدارا نیست مر شمارا هیچ معبودی جز او افرید شمارا
از زمین و عمر داد شمارا دران پس امرزش خواهید ازاو پس بازکشت کنید بسوی او
بدرستی که پروردگار من نزدیکست اجابت کننده ٦٣ کفتند ای صالح بتحقیق که
بودی در ما امید داشته شده بیش ازاین ایا نهی میکنی مارا بانکه بپرستیم انچه
میپرستیدند پدران ما و بدرستیکه ما هر اینه در شکیم از انچه میخوانی مارا بسوی
او کمان اندازنده ٦٤ کفت ای قوم من خبر دهید که اکر باشم بر حجتی از پروردگار
خود و داده باشد مرا از خودش رحمتی پس کیست که یاری کند مرا از خدا
اکر نافرمانی کنم اورا پس نمی افزائید مرا غیر زیانکاری ٦٥ و ای قوم من
این ناقه خداست برای شما نشانه پس بکذارید انرا که بخورد در زمین خدا و
مرسانید باو بدی را پس بکیرد شمارا عذابی نزدیک ٦٦ پس پی کردند
انرا پس کفت تمتع کنید در خانه خود سه روز این وعده ایست تکذیب کرده نشده
٦٧ پس چون امد امر ما نجات دادیم صالح را و انانی که ایمان اوردند با او برحمتی
از ما و از خواری انروز بدرستی که پروردگار تو اوست توانای عزیز ٦٨

الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ
أَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ٦٢
وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ
يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم
مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ
الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَا
سْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ
رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ٦٣ قَالُوا
يَا صَالِحُ قَدْ كُنتَ فِينَا مَرْجُوًّا
قَبْلَ هَٰذَا أَتَنْهَانَا أَن نَّعْبُدَ
مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ
مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ٦٤
قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ
عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي مِنْهُ
رَحْمَةً فَمَن يَنصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ
عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ
تَخْسِيرٍ ٦٥ وَيَا قَوْمِ هَٰذِهِ نَاقَةُ
اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي
أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْ
خُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ٦٦ فَعَقَرُوهَا
فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ
أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ
٦٧ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ٦٨

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ٦٩ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ٧٠
وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ٧١ فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ
لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا
بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ٧٢ قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ٧٣ قَالُوا

وگرفت آنانرا که ستم کرده بودند صدای عظیمی پس صبح کردند در خانهای
خود فرومردگان ٦٩ که گویا هرگز نیاسوده بودند در آن آگاه باشید بدرستی
که ثمود کافر شدند پروردگارشانرا آگاه باشید که دوریست مر ثمود را
٧٠ وهر آینه بتحقیق که آمدند فرستادگان ما ابرهیم را با مژده گفتند
سلامی گفت سلام پس درنگ نکرد که آورد گوساله بریانی ٧١ پس چون دید
دستهای ایشانرا که نمیرسد بآن ناخوش داشت ایشانرا و در دل آورد از
ایشان ترسی گفتند مترس بدرستی که ما فرستاده شده ایم بسوی قوم لوط
وزن او ایستاده بود پس خندید پس مژده دادیم اورا باسحق واز پس اسحق یعقوب
٧٢ گفت ای عجب آیا بزایم ومن پیرزنم واین شوهر منست پیری بدرستی که این
هر آینه چیزیست عجیب ٧٣ گفتند آیا تعجب میکنید از امر خدا رحمت
خدا وبرکتهای او بر شما اهل بیت بدرستی که او ستوده ایست بزرگوار
٧٤ پس چون رفت از ابرهیم آن ترس وآمد اورا مژده مجادله میکرد با ما در
قوم لوط ٧٥ بدرستی که ابرهیم هر آینه بود بردبار لب یا آه کشنده بازگشت
کننده ٧٥ ای ابرهیم درگذر از این بدرستی که بتحقیق آمد فرمان پروردگار تو و
بدرستی که ایشان آینده است ایشانرا عذابی که برگردانیده نمیشود ٧٦ وچون
آمدند فرستادگان ما لوط را غمگین شد بسبب ایشان وتنگ شد بسبب
ایشان در طاقت وگفت این روزیست سخت ٧٧ وآمدند اورا قومش که بشتاب رانده
میشوند بسوی او واز پیش بودند که میکردند بدیها را گفت ای قوم من این دختران منند
ایشان پاکیزه ترند برای شما پس بترسید از خدا ورسوا مکنید مرا در مهمانان من آیا
نیست از شما مردی راه یافته بحق ٧٨ گفتند هر آینه بتحقیق دانسته که نیست مارا
در دختران تو هیچ حقی وبدرستی که تو هر آینه میدانی آنچه را میخواهیم ٧٩ گفت کاش آنکه
بودی مرا بشما قوتی یا جای میگرفتم بجای سختی ٨٠ گفتند ای لوط بدرستی که ما فرستادگان
پروردگار تواییم هرگز نخواهند رسید بتو پس شب برو با اهل خود در پاره از شب و ملتفت
نشود از شما احدی مگر زن تو بدرستی که او رسنده است اورا آنچه که میرسد
ایشانرا بدرستی که موعد ایشان صبح است آیا نیست صبح نزدیک ٨١

أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ
إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ٧٤ فَلَمَّا ذَهَبَ
عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى
يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ٧٥ إِنَّ
إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ٧٥
يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ
جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ
غَيْرُ مَرْدُودٍ ٧٦ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا
لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ
٧٧ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ
وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ
بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ
رَجُلٌ رَشِيدٌ ٧٨ قَالُوا لَقَدْ
عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ٧٩ قَالَ
لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى
رُكْنٍ شَدِيدٍ ٨٠ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا
رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ
بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا
مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ٨١

پس چون آمد

فلما جاء امرنا جعلنا عاليها سافلها وامطرنا عليها حجارة من سجيل منضود ٨٢ مسومة عند ربك وما هي من الظالمين
ببعيد ٨٣ والى مدين اخاهم شعيبا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره ولا تنقصوا المكيال والميزان اني اريكم
بخير واني اخاف عليكم عذاب يوم محيط ٨٤ ويا قوم اوفوا المكيال والميزان بالقسط ولا تبخسوا الناس اشياءهم ولا تعثوا
في الارض مفسدين بقيت الله خير لكم ان كنتم مؤمنين ٨٥ وما انا عليكم بحفيظ قالوا يا شعيب اصلوتك تامرك

پس چون آمد فرمان ما کردانیدیم زبر آنرا زیر آن و باریدیم بر آنها سنکهائی از
کل سخت بسته برهم نشسته ٨٢ نشان کرده شده نزد پروردکار تو و نیست آن
از ستمکاران دور ٨٣ و بسوی مدین برادر ایشان شعیب را کفت ای قوم من
بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی غیر او و کم مکنید پیمانه و ترازو را بدرستی
که من میبینم شما را بخیر و بدرستی که من میترسم بر شما عذاب روزیرا که احاطه کننده است
٨٤ و ای قوم من تمام کنید پیمانه را و ترازو را بعدالت و کم مکنید مر مردمان را
چیزهاشان را و تباهی مکنید در زمین فساد کنندکان باقی مانده خدا بهتر است
مر شما را اکر هستید مؤمنان ٨٥ و نیستم من بر شما نکهبان کفتند ای شعیب آیا
نماز تو میفرماید ترا اینکه ترک کنیم آنچه را که می پرستیدند پدران ما یا اینکه
بکنیم در مالهای خود آنچه میخواهیم بدرستیکه تو هر آینه توئی بردبار رشید ٨٦
کفت ای کروه من خبر دهید که اکر باشم بر حجتی از پروردکار خود و روزی
دهد مرا از خود روزی نیکوئی و نمیخواهم که مخالفت کنم شما را بسوی آنچه
نهی میکنم شما را از آن نمیخواهم مکر اصلاح تا توانم و نیست توفیق من مکر
بخدا بر او توکل کردم و بسوی او بازکشت میکنم ٨٧ و ای قوم من بر ان ندارد
شما را مخالفت با من که برسد شما را مانند آنچه رسید بقوم نوح یا قوم هود
یا قوم صالح و نیستند قوم لوط از شما دور و امرزش خواهید از پروردکار خود
پس بازکشت کنید بسوی او بدرستی که پروردکار من بخشاینده
مهربانست ٨٨ کفتند ای شعیب نمیفهمیم بسیاری از آنچه میکوئی
و بدرستی که ما هر آینه می بینیم ترا در خود ناتوان ٨٩
و اکر نبودند جماعت تو هر آینه سنکسار میکردیم ترا و نیستی
تو بر ما عزیز ٩٠ کفت ای قوم من آیا جماعت من عزیزترند
بر شما از خدا و کرفته اید او را پس پشت افتاده
بدرستی که پروردکار من بآنچه میکنید احاطه
کننده است ٩١ و ای قوم من بکنید بر
توانائیتان بدرستی که منم کننده زود باشد که بدانید ٩٢

لن نترك ما يعبد اباؤنا
او ان نفعل في اموالنا ما نشاء
انك لانت الحليم الرشيد ٨٦
قال يا قوم ارايتم ان كنت على
بينة من ربي ورزقني منه
رزقا حسنا وما اريد ان
اخالفكم الى ما انهيكم عنه
ان اريد الا الاصلاح
ما استطعت وما توفيقي الا
بالله عليه توكلت واليه
انيب ٨٧ ويا قوم لا يجرمنكم
شقاقي ان يصيبكم مثل ما
اصاب قوم نوح او قوم هود
او قوم صالح وما قوم لوط
منكم ببعيد واستغفروا ربكم
ثم توبوا اليه ان ربي رحيم
ودود ٨٨ قالوا يا شعيب ما
نفقه كثيرا مما تقول وانا
لنريك فينا ضعيفا ٨٩ ولولا
رهطك لرجمناك وما انت
علينا بعزيز ٩٠ قال يا قوم
ارهطي اعز عليكم من الله واتخذ
تموه وراءكم ظهريا ان ربي بما
تعملون محيط ٩١ ويا قوم اعملوا
على مكانتكم اني عامل
سوف تعلمون

بکفت

من يأتيه عذاب يخزيه ومن هو كاذب وارتقبوا اني معكم رقيب ٩٣ ولما جاء امرنا نجينا شعيبا والذين
امنوا معه برحمة منا واخذت الذين ظلموا الصيحة فاصبحوا في ديارهم جاثمين ٩٤ كان لم يغنوا فيها الا بعدا لمدين
كما بعدت ثمود ولقد ارسلنا موسى باياتنا وسلطان مبين ٩٥ الى فرعون وملائه فاتبعوا امر فرعون وما امر
فرعون برشيد ٩٦ يقدم قومه يوم القيمة فاوردهم النار وبئس الورد المورود ٩٧ واتبعوا في هذه لعنة ويوم

القيمة بئس الرفد المرفود ٩٨
ذلك من انباء القرى نقصه
عليك منها قائم وحصيد
٩٩ وما ظلمناهم ولكن ظلموا
انفسهم فما اغنت عنهم الهتهم
التي يدعون من دون الله من
شيء لما جاء امر ربك وما
زادوهم غير تتبيب ١٠٠ وكذلك
اخذ ربك اذا اخذ القرى
وهي ظالمة ان اخذه اليم
شديد ان في ذلك لاية
لمن خاف عذاب الاخرة ذلك
يوم مجموع له الناس وذلك
يوم مشهود ١٠١ وما نؤخره
الا لاجل معدود يوم ياتي لا
تكلم نفس الا باذنه فمنهم
شقي وسعيد ١٠٢ فاما الذين
شقوا ففي النار لهم فيها
زفير وشهيق ١٠٣ خالدين فيها
ما دامت السموات والارض
الا ما شاء ربك ان ربك فعال
لما يريد ١٠٤ واما الذين
سعدوا ففي الجنة خالدين فيها
ما دامت السموات والارض
الا ما شاء ربك عطاء غير
مجذوذ ١٠٥

کیست که میاید اورا عذابی که رسوا کند اورا وکیست که او دروغ کویست
وچشم براه باشید بدرستی که من هم با شما چشم براهم ٩٣ وچون امد فرمان ما
نجات دادیم شعیب را وانانرا که ایمان اوردند با او برحمتی از ما وکرفت انانرا
نیز که ستم کردند صیحه پس صباح کردند درخانهای خود فرو مردکان ٩٤
کویا هرکز نبوده اند دران اکاه باشید دوریست مر مدین را چنانچه دور
شدند ثمود وهر اینه بتحقیق که فرستادیم موسی را باایتهای ما وحجتی روشن
٩٥ بسوی فرعون وجماعت او پس پیروی کردند امر فرعون را ونبود امر فرعون
درست ٩٦ پیش رو میشود قوم خود را روز قیامت پس درآورد ایشانرا
در اتش وبد جای ورودیست که وارد میشوند دران ٩٧ وازپی در اورده
شدند درین لعنت را ودر روز قیامت بد عطائیست داده شده ٩٨
این از خبرهای قریه هائیست که میخوانیم انرا بر تو بعضی از انها برپاست
ودرویده شده ٩٩ وستم نکردیم ایشانرا ولیکن ستم کردند نفسهای خود را
پس کفایت نکرد از ایشان خدایان که میخواندند از غیر خدا هیچ چیز
چون امد امر پروردکار تو ونیفزودند ایشانرا غیر هلاکت ١٠٠ وهمچنین است
کرفتن پروردکار تو هرکاه بکیرد قریه هارا وانها ستمکار باشند بدرستی
که کرفتن او دردناکیست سخت بدرستی که در این هر اینه ایتیست برای کسی
که ترسد از عذاب اخرت ان روزیست که جمع کرده شوند برای ان مردمان وان
روزیست حاضر کردانیده شده ١٠١ ونمی اندازیم انرا مکر برای وقت
شمرده شده روزی که بیاید سخن نمیکند هیچ نفسی مکر باذن او
پس بعضی از ایشان بدبخت باشند ونیک بخت ١٠٢ پس اما
انانکه بدبخت شدند پس در اتش اند مر ایشانراست دران فریاد
بلند وناله زار ١٠٣ جاودانیان دران مادامی که باشد اسمانها وزمین مکر
انکه خواهد پروردکار تو بدرستی که پروردکار تو کننده است مر انچه را می خواهد
١٠٤ واما انانکه نیك بخت کرده شده باشند پس در بهشتند جاودانیان دران مادامی
که باشد اسمانها وزمین مکر انچه خواهد پروردکار تو بخششی بریده نشده ١٠٥

فلا تكُ في مرية مما يعبد هؤلاءِ ما يعبدون إلا كما يعبد آباؤهم من قبل وإنا لموفوهم نصيبهم غير منقوص ١٠٥ ولقد
آتينا موسى الكتاب فاختلف فيه ولولا كلمة سبقت من ربك لقضي بينهم وإنهم لفي شك منه مريب ١٠٦ وإن كلا
لما ليوفينهم ربك أعمالهم إنه بما يعملون خبير ١٠٧ فاستقم كما أمرت ومن تاب معك ولا تطغوا إنه بما تعملون بصير ١٠٨
ولا تركنوا إلى الذين ظلموا فتمسكم النار وما لكم من دون الله من أولياء ثم لا تنصرون ١٠٩ وأقم الصلوة طرفي النهار وزلفا

من الليل إن الحسنات يذهبن
السيئات ذلك ذكرى للذاكرين
١١٠ واصبر فإن الله لا يضيع أجر
المحسنين ١١١ فلولا كان من القرون
من قبلكم أولوا بقية ينهون
عن الفساد في الأرض إلا قليلا
ممن أنجينا منهم واتبع الذين
ظلموا ما أترفوا فيه وكانوا مجرمين
١١٢ وما كان ربك ليهلك القرى
بظلم وأهلها مصلحون ١١٣
ولو شاء ربك لجعل الناس أمة
واحدة ولا يزالون مختلفين ١١٤
إلا من رحم ربك ولذلك خلقهم
وتمت كلمة ربك لأملأن جهنم
من الجنة والناس أجمعين ١١٥
وكلا نقص عليك من أنباء الرسل
ما نثبت به فؤادك وجاءك
في هذه الحق وموعظة وذكرى
للمؤمنين ١١٦ وقل للذين لا
يؤمنون اعملوا على مكانتكم إنا
عاملون ١١٧ وانتظروا إنا منتظرون
١١٨ ولله غيب السموات والأرض
وإليه يرجع الأمر كله فا
عبده وتوكل عليه وما
ربك بغافل عما تعملون ١١٩
سورة يوسف مائة واحد عشر آية

پس مباش در شك از آنچه ميپرستند اينها نمي پرستند مگر چنانچه ميپرستند پدران
ايشان از پيش وبدرستي كه ماهر آينه تمام دهنده ايشانيم نصيب ايشانرا غير كم
وكاست شده ١٠٥ وبتحقيق كه داديم موسى را كتاب پس اختلاف كرده شد در آن واگر
نه بود كلمهٔ كه پيشي گرفته از پروردگار تو هر آينه حكم كرده شده بود ميانه ايشان و
بدرستي كه ايشان هر آينه در شكند از آن كه بگمان باطل اندازنده است ١٠٦ وبدرستي
كه همه را هر آينه تمام دهد ايشانرا پروردگار تو كردهاي ايشانرا بدرستي كه او بآنچه ميكنند
آگاه است ١٠٧ پس راست بايست چنانچه مأمور شده وكسي كه توبه كرد با تو واز حد
مگذريد بدرستي كه او بآنچه ميكنيد بيناست ١٠٨ وميل مكنيد بسوي آنانكه ستم
كردند پس برسد شما را آتش ونيست مر شما را از غير خدا هيچ دوستان پس ياري كرده
نشويد ١٠٩ وبپا دار نماز را در دو طرف روز وساعتها نزديك از شب بدرستي كه نيكيها
ميبرند بديها را اين يادآوري است مر يادكنندگانرا ١١٠ وصبر كن پس بدرستي كه خدا
ضايع نميكند مزد نيكوكارانرا ١١١ پس چرا نبودند از قرنها از پيش شما خداوندان عقل
كه نهي كنند از فساد در زمين مگر اندكي از آنان كه نجات داديم از ايشان وپيروي كردند
آنانكه ستم كردند آنچه را متنعم گردانيده شدند در آن وبودند گناهكاران ١١٢ ونبوده است
پروردگار تو كه هلاك كند قريه‌ها را بستم واهل آنها اصلاح كنندگان باشند ١١٣
واگر خواهد پروردگار تو هر آينه بگرداند مردمانرا امت واحده وهميشه باشند اختلاف
كنندگان ١١٤ مگر كسي را كه رحم كرده پروردگار تو وبراي اين خلق كرد ايشانرا وتمام شد
كلمهٔ پروردگار تو كه هر آينه پر سازم البته دوزخ را از جن وانس همه ١١٥ وهمه را ميخوانيم بر
تو از خبرهاي پيغمبران آنچه ثابت ميكردانيم بآن دل تو را وآمد ترا در اين حق ونصيحت و
پندي براي مؤمنان ١١٦ وبگو مر آناني را كه ايمان نمي آورند بكنيد بر توانائي خود
بدرستي كه ما هم عمل كنندگانيم ١١٧ ومنتظر باشيد بدرستي كه مائيم منتظران ١١٨
وبراي خداست پنهان آسمانها وزمين وبسوي او بر گرديده شود كارها تمام پس بپرست
او را وتوكل كن بر او ونيست پروردگار تو بيخبر از آنچه ميكنيد ١١٩

سورهٔ يوسف عليه السلام يكصد ويازده آيه وآن مكي است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الٓرٰ ۱ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۳ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ
اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ۴ اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِاَبِيهِ يَا اَبَتِ اِنِّي رَاَيْتُ
اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ۵ قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلٰى اِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا اِنَّ الشَّيْطَانَ
لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۶ وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيلِ الْاَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰلِ يَعْقُوبَ كَمَا اَتَمَّهَا

عَلٰى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ
رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۷ لَقَدْ كَانَ فِي
يُوسُفَ وَاِخْوَتِهِ اٰيَاتٌ لِلسَّائِلِينَ
۸ اِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَاَخُوهُ
اَحَبُّ اِلٰى اَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ
اِنَّ اَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۹
اُقْتُلُوا يُوسُفَ اَوِ اطْرَحُوهُ اَرْضًا
يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيكُمْ وَتَكُونُوا
مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۱۰ قَالَ
قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَ
اَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ
بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ
قَالُوا يَا اَبَانَا مَا لَكَ لَا تَاْمَنَّا عَلٰى
يُوسُفَ وَاِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ۱۱
اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ
وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۱۲ قَالَ اِنِّي
لَيَحْزُنُنِي اَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَاَخَافُ
اَنْ يَاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ
غَافِلُونَ ۱۳ قَالُوا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ
وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّا اِذًا لَخَاسِرُونَ ۱۴
فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاَجْمَعُوا اَنْ يَجْعَلُوهُ
فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ وَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِ
لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۱۵
وَجَاۤؤُا اَبَاهُمْ عِشَاۤءً
يَبْكُونَ ۱۶

بنام خدای بخشاینده مهربان

الرا ۱ این آیتهای کتابیست روشن ۲ بدرستی که ما فرو فرستادیم انرا قرانی عربی
تا شاید شما تعقل کنید ۳ ما میخوانیم بر تو نیکوترین حکایتها را بانچه وحی فرستادیم
بسوی تو این قرانرا و بدرستی که بودی تو پیش از این هر اینه از بیخبران ۴ هنگامی که کفت
یوسف برای پدرش ای پدر من بدرستی که من دیدم یازده ستاره و آفتاب و ماه را
دیدم انها را برای من سجده کنان ۵ کفت ای پسرک من حکایت مکن خواب خود را بر برادران
خودت پس حیله کنند برای تو حیله کردنی بدرستی که شیطان مر انسانرا دشمنیست
هویدا ۶ و همچنین برمیکزیند ترا پروردکار تو و می اموزد ترا از تاویل حدیثها و
تمام میکند نعمت خود را بر تو و بر ال یعقوب چنانچه تمام کردانید انرا بر دو پدرت از
پیش ابرهیم و اسحق بدرستی که پروردکار تو دانای درست کردار است ۷ هر اینه
بتحقیق که هست در یوسف و برادرانش ایتها از برای سؤال کنندکان ۸ هنکامی
که کفتند هر اینه یوسف و برادرش دوست تر است بسوی پدر ما از ما و ما زور
مندانیم بدرستی که پدر ما هر اینه در کمراهی است هویدا ۹ بکشید یوسف را
یا بیندازید او را در زمینی تا خالی ماند برای شما روی پدر شما و باشید
از بعد ان کروهی شایستکان ۱۰ کفت کوینده از ایشان مکشید یوسف را
و بیندازید او را در قعر چاهی تا بردارد او را بعضی از راه کذران اکر هستید کنندکان کفتند
ای پدر ما چیست مر ترا که امین نمیداری ما را بر یوسف و ما مر او را هر اینه نیک خواهانیم
۱۱ بفرستش با ما فردا بخورد و بازی کند و بدرستی که ما مر او را هر اینه نکاه دارندکانیم
۱۲ کفت بدرستی که من هر اینه غمکین میکرداندم مرا اینکه ببرید او را و میترسم که
بخورد او را کرک و شما باشید از او بیخبران ۱۳ کفتند هر اینه اکر بخورد او را کرک و ما
زورمندانیم بدرستی که ما انوقت هر اینه زیانکارانیم ۱۴ پس چون بردند
او را و اجتماع کردند اینکه بکردانند او را در قعر چاه و وحی
کردیم بسوی او که هر اینه اکاه خواهی ساخت البته
ایشانرا بکار ایشان این و ایشان نمیدانند ۱۵
و امدند پدرشانرا شبانکاه کریه میکردند ۱۶

قالوا يا ابانا انا ذهبنا نستبق وتركنا يوسف عند متاعنا فاكله الذئب وما انت بمؤمن لنا ولو كنا صادقين ۱۷ وجاءوا على قميصه
بدم كذب قال بل سولت لكم انفسكم امرا فصبر جميل والله المستعان على ما تصفون ۱۸ وجاءت سيارة فارسلوا واردهم فادلى دلوه
قال يا بشرى هذا غلام واسروه بضاعة والله عليم بما يعملون ۱۹ وشروه بثمن بخس دراهم معدودة وكانوا فيه من الزاهدين ۲۰
وقال الذي اشتريه من مصر لامرأته اكرمي مثويه عسى ان ينفعنا او نتخذه ولدا وكذلك مكنا ليوسف في الارض ولنعلمه من

گفتند اي پدر ما بدرستي كه ما رفتيم كه پيشي گيريم و گذاشتيم يوسف را نزد متاع
خودمان پس خورد او را گرگ و نيستي تو تصديق كننده براي ما واگرچه باشيم راست
گويان ۱۷ و آوردند بر پيراهن او خون دروغي گفت بلكه زينت داد براي شما نفسهاي
شما كاري را پس صبر نيكوست و خداست ياري خواسته شده برانچه وصف ميكنيد
۱۸ و آمدند كاروانيان پس فرستادند آب آورشان را پس آويخت دلو خود را گفت اي مژده
اين پسريست و پنهان داشتند او را براي مايه تجارت و خدا داناست بانچه ميكنند
۱۸ و فروختند او را ببهاي كمي درمهاي شمرده شده و بودند در او از بي رغبتان ۱۹
و گفت آنكه خريد او را از مصر مر زن خود را گرامي دار جايگاه اين را شايد اينكه نفع بخشد
ما را يا بگيريم او را فرزند و همچنين تمكن داديم مر يوسف را در زمين و تا بياموزيم او را از تاويل
حديثها و خدا غالبست بر امرش وليكن بيشتر مردم نميدانند ۲۰ و چون
رسيد بكمال توانائيش داديم او را حكم و علم و همچنين جزا ميدهيم نيكوكاران را
۲۱ و كام جو شد بفريب او را آنكه او بود در خانه او از نفس او و بست
درها را و گفت كه مهياست براي تو گفت پناه ميگيرم بخدا بدرستي
كه او پروردگار منست نيكو كرده جايگاه مرا بدرستي كه رستگار نميشوند
ظالمان ۲۲ و هر آينه بتحقيق كه قصد كرد زن باو و قصد كرد او بان اگر نه
آن بود كه ديد حجت پروردگار خود را همچنين تا بگردانيم از او بدي و زشتي
را بدرستي كه او از بندگان ماست كه خالص گردانيده شده اند ۲۳
و پيشي گرفتند در را و پاره كرد پيراهن او را از عقب و يافتند شوهر
او را نزد در گفت چيست سزاي كسي كه خواهد باهل تو بدي را بجز آنكه بزندان كرده
شود يا عذابي دردناك ۲۴ گفت اين خواهش كرد مرا از نفس من و گواهي داد شاهدي از
اهل او كه اگر باشد پيراهن او پاره شده از پيش پس راست گفته زن و او از دروغ گويانست
۲۵ و اگر هست پيراهن او پاره شده از پس پس دروغ گفته زن
و او از راست گويانست ۲۶ پس چون ديد
پيراهن او را كه پاره شده از پس گفت
بدرستي كه اين از مكر شماست بدرستي كه مكر شما بزرگست ۲۷

تاويل الاحاديث والله غالب
على امره ولكن اكثر الناس لا
يعلمون ۲۰ ولما بلغ اشده اتيناه
حكما وعلما وكذلك نجزي المحسنين
۲۱ وراودته التي هو في بيتها
عن نفسه وغلقت الابواب وقالت
هيت لك قال معاذ الله انه
ربي احسن مثواي انه لا يفلح
الظالمون ۲۲ ولقد همت به و
هم بها لولا ان رأى برهان ربه
كذلك لنصرف عنه السوء و
الفحشاء انه من عبادنا المخلصين
۲۳ واستبقا الباب وقدت
قميصه من دبر والفيا سيدها
لدى الباب قالت ما جزاء من
اراد باهلك سوءا الا ان يسجن
او عذاب اليم ۲۴ قال هي راودتني
عن نفسي وشهد شاهد من اهلها
ان كان قميصه قد من قبل
فصدقت وهو من الكاذبين
۲۵ وان كان قميصه قد
من دبر فكذبت وهو من
الصادقين ۲۶ فلما رأى قميصه
قد من دبر قال انه
من كيدكن ان كيدكن عظيم ۲۷

يُوسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ٢٨ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتٰيهَا
عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا اِنَّا لَنَرٰيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٢٩ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً وَ
اٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَاَيْنَهُ اَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا اِنْ
هٰذَا اِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ٣٠ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا اٰمُرُهُ

لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِرِينَ
٣١ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ
مِمَّا يَدْعُونَنِي اِلَيْهِ وَاِلَّا تَصْرِفْ
عَنِّي كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَ
اَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ٣٢ فَاسْتَجَابَ
لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ
اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ
مِنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ
حَتّٰى حِينٍ ٣٣ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ
فَتَيَانِ قَالَ اَحَدُهُمَا اِنِّي اَرٰنِي
اَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّي اَرٰنِي
اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِي خُبْزًا تَاْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيلِهِ اِنَّا نَرٰيكَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ٣٤ قَالَ لَا يَاْتِيكُمَا
طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيلِهِ
قَبْلَ اَنْ يَاْتِيَكُمَا ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي
رَبِّي اِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ
بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ
٣٥ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَائِي اِبْرٰهِيمَ
وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا اَنْ نُشْرِكَ
بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ
عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ٣٦ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ
ءَ اَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ
اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ ٣٧

اي يوسف روبكردان ازاين وامرزش خواه اي زن از براي كناه خود بدرستيكه تو هستي
ازخطاكاران ٢٨ وكفتند جمعي زنان در شهركه زن عزيز خواهش ميكند غلام خود
را ازنفس او بتحقيق كه چاك كرده پرده دلش را ازراه محبت بدرستي كه ما هر اينه مي بينيم
اورا دركمراهي هويدا ٢٩ پس چون شنيد زليخا مكر زنانرا فرستاد بسوي ايشان و
مهيا كرد از براي ايشان تكيه كاهي وداد هريك از ايشانرا كاردي وكفت بيرون
اي برايشان پس چون ديدند اورا بزرك دانستند اورا وبريدند دستهاي خودرا
وكفتند حاش لله نيست اين ادمي نيست اين مكر فرشته كرامي ٣٠ كفت زليخا پس اينست
انكه ملامت كرديد مرا در او وبتحقيق كه خواهش كردم اورا ازنفس او پس نكاه داشت
خودرا واكر نكند انچه امر ميفرمايم اورا هراينه البته بزندان كرده خواهد شد و
هراينه خواهد بود البته ازخوار شدكان ٣١ كفت اي پروردكار من زندان
دوست تراست برمن ازانچه ميخوانند مرا بسوي ان واكر نكرداني ازمن مكر ايشانرا
ميل كنم بسوي ايشان وباشم از نادانان ٣٢ پس اجابت كرد مر اورا پروردكار او پس
بكردانيد ازاو مكر ايشانرا بدرستي كه اوست او شنواي دانا پس ظاهر شد مر
ايشانرا از پس انكه ديدند ايتهارا كه البته در زندان كنند اورا تا وقتي ٣٣
وداخل شد با او در زندان دو جوان كفت يكي ازان دو بدرستي كه من مي بينم خود
را كه مي افشارم شراب را وكفت ديكري بدرستي كه من مي بينم خودرا كه بر
ميدارم بالاي سرم ناني كه ميخورد مرغ ازان اكاه كردان مارا بتعبير اين خواب بدرستي
كه ما مي بينيم ترا ازنيكوكاران ٣٤ كفت نيايد شمارا طعامي كه روزي داده
ميشويد انرا مكر اكاه كردانم شمارا بتعبير ان پيش ازانكه بيايد شمارا اين از انچيز
كه اموخته مرا پروردكار من بدرستي كه من واكذاشتم ملة قومي را كه ايمان
نمي ورند بخدا وايشان باخرت ايشان كافرانند ٣٥ وپيروي كردم
ملة پدران خودرا ابرهيم واسحق ويعقوب نباشد مارا كه شريك
كنيم بخدا هيچ چيزرا اين ازفضل خداست برما وبر مردمان
وليكن بيشتر مردمان شكر نميكنند ٣٦ اي دو رفيق زندان
ايا خدايان پراكندكان بهتراست يا خداي يكانه غالب ٣٧

مپرستند

ما تعبدون من دونه إلا أسماء سميتموها أنتم وآباؤكم ما أنزل الله بها من سلطان إن الحكم إلا لله أمر ألا تعبدوا إلا إياه
ذلك الدين القيم ولكن أكثر الناس لا يعلمون ٣٨ يا صاحبي السجن أما أحدكما فيسقي ربه خمرا وأما الآخر فيصلب فتأكل
الطير من رأسه قضي الأمر الذي فيه تستفتيان ٣٩ وقال للذي ظن أنه ناج منهما اذكرني عند ربك فأنساه الشيطان
ذكر ربه فلبث في السجن بضع سنين ۴۰ وقال الملك إني أرى سبع بقرات سمان يأكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر

وأخر يابسات يا أيها الملأ
أفتوني في رؤياي إن كنتم للرؤيا
تعبرون ۴۱ قالوا أضغاث أحلام
وما نحن بتأويل الأحلام بعالمين
۴۲ وقال الذي نجا منهما وادكر
بعد أمة أنا أنبئكم بتأويله
فأرسلون ۴۳ يوسف أيها
الصديق أفتنا في سبع بقرات سمان
يأكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات
خضر وأخر يابسات لعلي أرجع
إلى الناس لعلهم يعلمون ۴۴ قال
تزرعون سبع سنين دأبا فما
حصدتم فذروه في سنبله
إلا قليلا مما تأكلون ۴۵ ثم يأتي
من بعد ذلك سبع شداد يأكلن
ما قدمتم لهن إلا قليلا مما تحصنون
۴۶ ثم يأتي من بعد ذلك عام
فيه يغاث الناس وفيه يعصرون ۴۷
وقال الملك ائتوني به فلما جاءه الرسول
قال ارجع إلى ربك فسأله ما بال
النسوة اللاتي قطعن أيديهن إن ربي
بكيدهن عليم ۴۸ قال ما خطبكن إذ
راودتن يوسف عن نفسه قلن حاش لله
ما علمنا عليه من سوء قالت امرأت
العزيز الآن حصحص الحق أنا راودته
عن نفسه وإنه لمن الصادقين ۴۹

نمیپرستید از غیر او مگر نامهائی که نامیده اید آنها را شما و پدران شما و نفرستاده
خدا با آنها هیچ حجتی نیست حکم مگر مر خدا را فرموده است که پرستش نکنید مگر او
را اینست دین راست ولیکن بیشترین مردم نمیدانند ۳۸ ای دو رفیق زندان
اما یکی از شما پس بیاشاماند صاحب خود را شراب و اما آن دیگری پس بر دار زده
خواهد شد پس میخورد مرغ از سر آن حکم کرده شد امری که در آن بیان حکم
میخواستید ۳۹ و گفت مر او را که میدانست که او رستگار است از آن دو یاد کن مرا
نزد صاحب خود پس از یاد برد او را شیطان یاد کردن صاحبش را پس درنگ کرد در زندان
چند سال ۴۰ و گفت پادشاه بدرستی که من می بینم (در خواب) هفت گاو فربه را که میخورند
آنها را هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز و هفت دیگر خشک ای گروه فتوی
دهید مرا در خواب من اگر هستید که خواب را تعبیر میکنید ۴۱ گفتند خوابهای
پریشانست و نیستیم ما بتعبیر این خوابها دانایان ۴۲ و گفت آنکه نجات یافته بود
از آن دو و بخاطرش آمد بعد از مدتی من خبر میدهم شما را بتأویل آن پس بفرستید
مرا ۴۳ یوسف ای بسیار راست گو بیان کن ما را در هفت گاو فربه که
میخورند آنها را هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز و هفت دیگر خشکیده شاید
که برگردم بسوی مردمان شاید ایشان بدانند ۴۴ گفت زراعت میکنید
هفت سال بر عادت مستمر پس آنچه درو کردید پس واگذارید آن را در خوشه اش مگر
اندکی از آنچه میخورید ۴۵ پس بیاید از بعد آن هفت سخت (یعنی قحط سالها) که بخورند آنچه را پیش انداخته اید و
اند برای آنها مگر اندکی از آنچه نگاه میدارید ۴۶ پس بیاید از بعد آن سالی که
در آن فریادرسیده شوند مردمان و در آن میفشارند ۴۷ و گفت پادشاه
بیاورید برای من او را (یعنی یوسف را) پس چون آمد او را فرستاده گفت برگرد بسوی صاحب
خود پس بپرس از او که چه بود حال آن زنانی که بریدند دستهای خود را بدرستیکه
که پروردگار من بمکر ایشان داناست ۴۸ گفت چه بود حال شما آن
هنگام که خواهش کردید یوسف را از نفسش گفتند ما شاء الله ندانستیم
ما بر او هیچ بدی گفت زن عزیز اکنون ثابت شد حق من خواهش میکردم او را
از نفسش و بدرستیکه او هر آینه از راستگویانست ۴۹

ذلك ليعلم اني لم اخنه بالغيب وان الله لا يهدي كيد الخائنين ٥٠ وما ابرئ نفسي ان النفس لامارة بالسوء الا ما رحم
ربي ان ربي غفور رحيم ٥١ وقال الملك ائتوني به استخلصه لنفسي فلما كلمه قال انك اليوم لدينا مكين امين ٥٢ قال اجعلني
على خزائن الارض اني حفيظ عليم ٥٣ وكذلك مكنا ليوسف في الارض يتبوأ منها حيث يشاء نصيب برحمتنا من نشاء ولا
نضيع اجر المحسنين ٥٤ ولاجر الاخرة خير للذين امنوا وكانوا يتقون ٥٥ وجاء اخوة يوسف فدخلوا عليه فعرفهم وهم له

منكرون ٥٦ ولما جهزهم بجهازهم
قال ائتوني باخ لكم من ابيكم الا
ترون اني اوفي الكيل وانا
خير المنزلين ٥٧ فان لم تاتوني
به فلا كيل لكم عندي ولا تقربون
٥٨ قالوا سنراود عنه اباه وانا
لفاعلون ٥٩ وقال لفتيانه اجعلوا
بضاعتهم في رحالهم لعلهم يعرفونها
اذا انقلبوا الى اهلهم لعلهم يرجعون
٦٠ فلما رجعوا الى ابيهم قالوا يا
ابانا منع منا الكيل فارسل معنا
اخانا نكتل وانا له لحافظون ٦١
قال هل امنكم عليه الا كما امنتكم
على اخيه من قبل فالله خير
حافظا وهو ارحم الراحمين ٦٢ و
لما فتحوا متاعهم وجدوا بضاعتهم
ردت اليهم قالوا يا ابانا ما نبغي هذه
بضاعتنا ردت الينا ونمير
اهلنا ونحفظ اخانا ونزداد
كيل بعير ذلك كيل يسير ٦٣
قال لن ارسله معكم حتى
تؤتون موثقا من الله لتاتنني
به الا ان يحاط بكم
فلما اتوه موثقهم
قال الله على ما نقول
وكيل ٦٤

اين براي انست كه بداند كه من خيانت نكردم اورا به پنهاني واينكه خدا راه نمينمايد
مگر خيانت كارانرا ٥٠ وپاك نميدارم نفس خود را بدرستي كه نفس هر اينه بسيار
فرماينده ببديست مگر انرا كه رحم كرد پروردگار من بدرستي كه پروردگار من آمرزنده
مهربانست ٥١ وگفت پادشاه بياوريد نزد من اورا تا خاص گردانم اورا براي
خود پس چون سخن گفت با او گفت بدرستي كه تو امروز نزد ما با منزلت اميني ٥٢
گفت مقرر كن مرا بر خزينهاي زمين بدرستي كه من نگاهدارنده دانايم
٥٣ وهمچنين تمكين داديم مر يوسف را در زمين كه منزل ميگرفت از ان هر جا كه ميخواست
ميرسانيم برحمت خود كسي را كه ميخواهيم وضايع نميكنيم مزد نيكوكارانرا ٥٤ وهر اينه
مزد اخرت بهتر است براي انها كه ايمان اوردند وبودند كه پرهيزكاري ميكردند ٥٥
وامدند برادران يوسف پس در امدند بر او پس شناخت ايشانرا وايشان بودند مر اورا نا
شناسندگان ٥٦ وچون بساخت يوسف ساز سفر ايشانرا گفت بياوريد نزد من
برادري كه مر شمار است از پدر شما ايا نمي بينيد كه من تمام ميدهم پيمانه را ومن بهترين فرود اور
ندگانم ٥٧ پس اگر نياوريد نزد من اورا پس نخواهد بود پيمانه مر شمارا نزد من ونزديك مشويد مرا
٥٨ گفتند زود چاره ميكنيم از او پدرش را وبدرستي كه ما البته كنندگانيم ٥٩ وگفت
باغلامان خود كه بگذاريد سرمايه ايشانرا در بارهاي ايشان تا شايد ايشان بشناسند
انرا چون برگردند باهل خود شايد كه ايشان بازگردند ٦٠ پس چون بازگرديدند بسوي
پدرشان گفتند اي پدر ما باز داشته شد از ما پيمانه پس بفرست با ما برادر ما را تا
پيمانه بگيريم وبدرستي كه ما مر اورا هر اينه نگاه دارنده گانيم ٦١ گفت يعقوب ايا ايمن گردانم
شمارا بر او مگر چنانچه ايمن گردانيدم شمارا بر برادرش از پيش پس خدا بهتر است از جهت نگاه
داري واوست رحم كننده ترين رحم كنندگان ٦٢ وچون گشودند متاعشانرا يافتند
سرمايه خود را رد شده بسوي ايشان گفتند اي پدر ما چه ميخواهيم اين سرمايه ماست كه باز
پس داده شده بسوي ما وميآوريم خوردني براي اهل خود ونگاهداري ميكنيم برادر خود را
وزياد ميگيريم پيمانه شتري را اين پيمانه اندكيست ٦٣ گفت نخواهم فرستاد هرگز او
را با شما تا بدهيد مرا عهدي از خدا كه البته بياوريد بمن اورا مگر انكه فرو گرفته
شود بشما پس چون دادند اورا عهد خود را گفت خدا بر انچه ميگوييم وكيل است ٦٤

وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ٦٥ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٦٦ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا
تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٦٧ فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ٦٨

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا
تَفْقِدُونَ ٦٩ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ
الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَ
أَنَا بِهِ زَعِيمٌ ٧٠ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ
عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ٧١ قَالُوا فَمَا
جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ٧٢ قَالُوا
جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ
جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ٧٣
فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ
ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ
كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ
لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ
٧٤ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ
أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ
فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ
أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
تَصِفُونَ ٧٥ قَالُوا يَا أَيُّهَا
الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ
إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ٧٦ قَالَ
مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ
وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا
إِذًا لَظَالِمُونَ ٧٧

وگفت ای پسران من داخل شوید از در واحد و داخل شوید از درهای پراکنده و دفع نمیکنم
از شما از خدا هیچ چیز را نیست حکم مگر برای خدا بر او توکل کردم و بر او پس باید توکل
کنند توکل کنندگان ٦٥ وچون در آمدند از انجا که فرموده بود ایشانرا پدر
ایشان نبود که دفع کند از ایشان از خدا هیچ چیز مگر حاجتی در نفس یعقوب
که بجا آورد او را و بدرستی که او هر اینه صاحب علم بود برای آنچه اموختیم او را و لیکن
اکثر مردمان نمیدانند ٦٦ وچون در آمدند بر یوسف جای داد بسوی خود برادرش
را گفت بدرستی که من برادر توام پس غمگین مباش بآنچه بودند که میکردند ٦٧ پس
چون بساخت برای ایشان سامان راه ایشانرا گذاشت جام آب خوری را در بار برادرش
پس ندا کرد ندا کننده که ای کاروانیان بدرستی که شما هر اینه دزدانید ٦٨
گفتند و رو کردند بایشان که چه چیز گم کرده اید ٦٩ گفتند گم کرده ایم آب خوری
پادشاه را و برای کسی که آورد او را بار شتریست و من او را ضامنم ٧٠ گفتند بخدا قسم هر اینه
بتحقیق که دانستید که نیامده ایم تا فساد کنیم در زمین و نیستیم دزدان
٧١ گفتند پس چیست سزای او اگر باشید دروغ گویان ٧٢
گفتند سزای آن کیست که یافت شد در بار او پس آنکس سزای اوست
همچنین سزا دهیم ستمکارانرا ٧٣ پس ابتدا کرد بظرفهای بار ایشان پیش از ظرف
بار برادرش پس بیرون آورد آنرا از ظرف بار برادرش همچنین حیله کردیم برای
یوسف نبود که بگیرد برادرش را در دین پادشاه مگر اینکه خواست
خدا بلند میکنیم درجهای کسی را که خواهیم و بالای هر صاحب
دانش دانائیست ٧٤ گفتند اگر دزدی کرد پس بتحقیق که دزدی
کرد برادری که مر او را از پیش بود پس نهان داشت آنرا یوسف در نفس خود
و اظهار نکرد آنرا برای ایشان گفت یوسف شما بدترید
در منزلت و خدا داناتر است بآنچه وصف میکنید ٧٥ گفتند ای عزیز
بدرستی که مر او را پدر پیریست بزرگ پس بگیر یکی از ما را بجای او بدرستی که ما می
بینیم ترا از نیکوکاران ٧٦ گفت یوسف پناه میبریم بخدا اینکه بگیریم مگر کسی را که
یافته ایم متاع خود را نزد او بدرستی که ما آنوقت هر اینه ستمکاران باشیم ٧٧

پس چون

فلما استيأسوا منه خلصوا نجيا قال كبيرهم الم تعلموا ان اباكم قد اخذ عليكم موثقا من الله ومن قبل ما فرطتم في يوسف فلن
ابرح الارض حتى يأذن لي ابي او يحكم الله لي وهو خير الحاكمين ٧٨ ارجعوا الى ابيكم فقولوا يا ابانا ان ابنك سرق وما شهدنا
الا بما علمنا وما كنا للغيب حافظين ٧٩ واسئل القرية التي كنا فيها والعير التي اقبلنا فيها وانا لصادقون ٨٠ قال بل سولت
لكم انفسكم امرا فصبر جميل عسى الله ان يأتيني بهم جميعا انه هو العليم الحكيم ٨١ وتولى عنهم وقال يا اسفى على يوسف وابيضت

عيناه من الحزن فهو كظيم ٨٢
قالوا تالله تفتؤا تذكر يوسف
حتى تكون حرضا او تكون من
الهالكين ٨٣ قال انما اشكوا
بثي وحزني الى الله واعلم من الله
ما لا تعلمون ٨٤ يا بني اذهبوا
فتحسسوا من يوسف واخيه ولا
تيأسوا من روح الله انه لا ييأس
من روح الله الا القوم الكافرون
٨٥ فلما دخلوا عليه قالوا يا ايها
العزيز مسنا واهلنا الضر وجئنا
ببضاعة مزجاة فاوف لنا الكيل
وتصدق علينا ان الله يجزي
المتصدقين ٨٦ قال هل علمتم
ما فعلتم بيوسف واخيه اذ انتم
جاهلون ٨٧ قالوا ءانك
لانت يوسف قال انا يوسف
وهذا اخي قد من الله علينا انه
من يتق ويصبر فان الله لا يضيع
اجر المحسنين ٨٨ قالوا تالله لقد
آثرك الله علينا وان كنا لخاطئين ٨٩ قال
لا تثريب عليكم اليوم يغفر الله لكم
وهو ارحم الراحمين ٩٠ اذهبوا
بقميصي هذا فالقوه على وجه
ابي يأت بصيرا واتوني
باهلكم اجمعين ٩١

پس چون ناامید شدند ازو وخالص شدند راز گویان گفت بزرگ ایشان آیا نمیدانید
اینکه پدر شما بتحقیق گرفت بر شما عهدی از خدا واز پیش آنچه تقصیر کردید در یوسف
پس نمیروم از این زمین تا آنگاه که رخصت دهد مرا پدرم یا حکم کند خدا برای من
واو بهترین حکم کنندگانست ٧٨ بازگردید بسوی پدر خود پس بگوئید ای پدر ما
بدرستی که پسر تو دزدی کرد وگواهی ندادیم مگر بآنچه دانستیم ونیستیم ما
مر نهانی را نگاه داران ٧٩ وبپرس از قریه که بودیم در آن وقافله که آمدیم در آن وبدرستی
که ما هر آینه راست گویانیم ٨٠ گفت بلکه آراسته است برای شما نفسهای شما
کاری را پس صبر نیکوست شاید خدا که بیاورد بمن ایشانرا همه بدرستی که
اوست دانای درست کردار ٨١ وروگردانید از ایشان وگفت ای اندوه
بر یوسف وسفید شد دو چشم او از اندوه پس او خشم فرو خورنده بود ٨٢ گفتند
بخدا همیشه یاد کنی یوسف را تا شوی بیمار یا شوی از هلاک شدگان ٨٣
گفت جز این نیست که شکوه میکنم پریشان حالیم را واندوهم را بسوی خدا و
میدانم از خدا آنچه را که نمیدانید ٨٤ ای فرزندان من بروید پس تفحص کنید از
یوسف وبرادرش وناامید مگردید از رحمت خدا بدرستی که ناامید
نمیگردند از رحمت خدا مگر گروه کافران ٨٥ پس چون داخل شدند
براو گفتند ای عزیز رسیده ما وخانواده ما را سختی وآورده ایم سرمایه
اندک پس تمام کن برای ما پیمانه را وصدقه کن برما بدرستی که خدا جزا میدهد
صدقه کنندگانرا ٨٦ گفت آیا دانسته اید آنچه را کردید بیوسف وبرادرش هنگامی
که بودید نادانان ٨٧ گفتند آیا بدرستی که تو هر آینه توئی یوسف گفت من یوسفم و
این برادر منست بتحقیق که منت نهاده خدا برما بدرستی که کسی که پرهیزکاری
نماید وصبر کند پس بدرستی که خدا ضایع نمیگرداند مزد نیکوکارانرا
٨٨ گفتند بخدا سوگند که هر آینه بتحقیق برگزیده ترا خدا برما وبدرستی که
بودیم هر آینه گناهکاران ٨٩ گفت نیست هیچ سرزنشی برشما امروز بیامرزد
خدا مرشما را واو رحم کننده ترین رحم کنندگانست ٩٠ ببرید پیراهن مرا این پس
بیندازید آنرا بر روی پدرم بیاید بینا وبیائید بسوی من با کسان خود همگی ٩١

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ اَبُوهُمْ اِنِّي لَاَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا اَنْ تُفَنِّدُونِ ٩٤ قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ٩٥ فَلَمَّا اَنْ جَاءَ
الْبَشِيرُ اَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ٩٦ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّي اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٩٦ قَالُوا يَا اَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
اِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ٩٧ قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٩٨ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ اٰوَى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا
مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِينَ ٩٩ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا اَبَتِ هٰذَا تَاْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي

حَقًّا وَقَدْ اَحْسَنَ بِي اِذْ اَخْرَجَنِي
مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ
مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي
وَبَيْنَ اِخْوَتِي اِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا
يَشَاءُ اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ٩٩
رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي
مِنْ تَاْوِيلِ الْاَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَاَلْحِقْنِي
بِالصَّالِحِينَ ١٠٠ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ
الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ
يَمْكُرُونَ ١٠١ وَمَا اَكْثَرُ النَّاسِ
وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ١٠٢ وَمَا
تَسْئَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ هُوَ
اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ١٠٣ وَكَاَيِّنْ مِنْ
اٰيَةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّونَ
عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ١٠٤
وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ
مُشْرِكُونَ ١٠٥ اَفَاَمِنُوا اَنْ
تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ اَوْ
تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
١٠٦ قُلْ هٰذِهِ سَبِيلِي اَدْعُوا اِلَى
اللّٰهِ عَلَى بَصِيرَةٍ اَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَمَا اَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ١٠٧

وچون جدا شد کاروان کفت پدر ایشان بد رستي که من هر اينه مي يابم بوي يوسف را
اکرنه اينکه خرف ميشماريد مرا ٩٤ کفتند بخدا که بد رستي که تو هر اينه باشي در کمراهيت
که قديم بود ٩٥ پس چون آمد مژده دهنده بيفکند انرا بر روي او پس کشت بينا ٩٦
کفت يعقوب آيا نکفتم مر شما را بد رستي که من ميدانم از خدا چيزي را که نميدانيد ٩٦
کفتند اي پدر ما آمرزش خواه براي ما کناهان ما را بد رستي که ما هستيم
کناهکاران ٩٧ کفت زود باشد که طلب مغفرت کنم براي شما از پروردکار
خود بد رستي که اوست آمرزنده مهربان ٩٨ پس چون در آمدند بر يوسف
جاي داد بسوي خود پدر و مادرش را وکفت در آئيد مصر را اکر خواسته باشد خدا
ايمنان ٩٩ و بالا برد پدر و مادرش را بر تخت و بر افتادند مر او را سجده کذاران
وکفت اي پدر من اين تعبير خواب منست از پيش بتحقيق که کردانيد
آنرا پروردکار من حق و بتحقيق که احسان نمود بمن هنکامي که بيرون
آورد مرا از زندان و آورد شما را از باديه از بعد آنکه افساد نمود شيطان
ميان من و ميان برادران من بد رستي که پروردکار من بسيار لطف نماينده
است براي آنچه خواهد بد رستي که اوست او داناي حکيم ٩٩ پروردکار
من بتحقيق که عطا فرمودي بمن از پادشاهي و بياموختي مرا از تعبير
خوابها بديد آورنده آسمانها و زمين توئي متولي کار من در دنيا
و آخرت بميران مرا در حالتي که مسلمان باشم و در رسان مرا بشايستکان ١٠٠ اين از خبرهاي
نهانيست که وحي ميفرستيم آنرا بسوي تو و نبودي نزد ايشان هنکامي که اتفاق نمودند بر
کار خود و حال آنکه ايشان مکر مينمودند ١٠١ و نيستند بيشتر مردمان و اکرچه اهتمام
داشته باشي ايمان آورندکان ١٠٢ و نميخواهي از ايشان بر ان هيچ مزدي نيست آن مکر پندي
مر عالميانرا ١٠٣ و بسا از آيتي که در آسمانها و زمين که ميکذرند بر آنها و حال آنکه ايشان از
آنها روکردانندکانند ١٠٤ و ايمان نمي آورند بيشتر ايشان بخدا مکر و حال آنکه ايشان شرك
آورندکانند ١٠٥ پس آيا ايمن شدند از اينکه بيايد ايشانرا پوشاننده از عذاب خدا يا آنکه بيايد
ايشانرا قيامت ناکهان و ايشان ندانند ١٠٦ بکو اين راه منست ميخوانم بسوي خدا بر بينائي
من و کسي که پيروي کند مرا و منزه است خدا و نيستم من از شرك آورندکان ١٠٧

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِم مِّنْ أَهْلِ الْقُرَى أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَ
لَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٠٨ حَتَّى إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن
نَّشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ١٠٩ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ١١٠ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَ
لَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١١١ سورة الرعد ثلث وأربعون آية مكية

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
الٓمٓرٰ ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي
أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ٢ اللهُ
الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُم بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ
تُوقِنُونَ ٣ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ
وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَ
مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ
اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ٤ وَ
فِي الْأَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ
مِّنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ
وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ
وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
٥ وَإِن تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا
كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
٦ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ
فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ٧

ونفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی میفرستادیم بایشان از اهل قریه‌ها آیا پس
راه نمیروند در زمین تا به بینند که چگونه بوده عاقبت آنان که پیش از ایشان بودند و هر آینه
سرای آخرت بهتر است برای آنانکه پرهیزکاری نموده اند آیا پس تعقل نمیکنید ۱۰۸ تا
آنهنگام که مأیوس شدند پیغمبران و گمان کردند که ایشان بتحقیق که بدروغ
(از ایمان قوم خود)
گوئی نسبت داده شده اند آمد ایشانرا یاری ما پس رهانیده شد هر کس که میخواستیم
و بر گردانیده نمیشود عذاب ما از گروه گناهکاران ۱۰۹ هر آینه بتحقیق که هست در
قصه‌های ایشان عبرتی از برای صاحبان عقلها ۱۱۰ نیست حدیثی که افترا کرده شود و
لیکن تصدیق آنچیزیست که پیش از او آمده و بیان کننده هر چیز را و هدایت و رحمتی مر

سوره رعد چهل و سه آیه گروهی را که ایمان می‌آورند ۱۱۱ است و این مکی است و بعضی مدنی گویند

بنام خدای بخشاینده مهربان

المر ۱ این آیتهای کتابیست و آنچیزی که فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو
(یعنی قرآن)
حقیقت و لیکن بیشترین مردم ایمان نمی‌آورند ۲ خداست آنکه برافراشته آسمانها را
بدون ستونی که بینید آنها را پس مستوی شد بر عرش و مسخر گردانید آفتاب و ماه را
هر یک روان میشوند تا هنگامی نام برده شده تدبیر مینماید امر را تفصیل میدهد آیتها را
تا شاید شما بلقاء پروردگار خود یقین نمائید ۳ و اوست آنکه پهن کرد زمین را و بدید آورد
(یعنی سیاه و سفید یا ترش و شیرین و امثال آن)
در آن کوهها و نهرها را و از کل میوه‌ها بدید آورد در زمین دو صنف دو تا میپوشاند شب
را بروز بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی که تفکر نمایند ۴
و در زمین قطعه‌هاست نزدیک بیکدیگر و بوستانهاست از انگورها و کشت زار
و خرماستانهاست دو تا از یک بیخ رسته و غیر دو تا از یک بیخ رسته آبخورده میشوند بیک
آب و زیادتی میدهیم بعضی از آنها را بر بعضی در میوه بدرستی که در این هر آینه
آیتهاست برای گروهی که تعقل میکنند ۵ و اگر عجب میداری پس عجب است
گفتار ایشان که آیا آنوقت که بوده باشیم خاک آیا ما هر آینه باشیم در آفرینش
نوی ۶ آنها آنانند که کافر شدند بپروردگار خود و آنها غلها در گردنهای ایشان است
و آنها یاران آتش‌اند ایشان در آن همیشه پایندگانند ۷

ويستعجلونك بالسيئة قبل الحسنة وقد خلت من قبلهم المثلات وان ربك لذو مغفرة للناس على ظلمهم وان ربك لشديد
العقاب ٨ ويقول الذين كفروا لولا انزل عليه آية من ربه انما انت منذر ولكل قوم هاد ٩ الله يعلم ما تحمل كل
انثى وما تغيض الارحام وما تزداد وكل شيء عنده بمقدار ١٠ عالم الغيب والشهادة الكبير المتعال ١١ سواء منكم من
اسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف بالليل وسارب بالنهار ١٢ له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من

امر الله ان الله لا يغير ما بقوم
حتى يغيروا ما بانفسهم واذا اراد الله
بقوم سوءا فلا مرد له وما لهم
من دونه من وال ١٣ هو الذي
يريكم البرق خوفا وطمعا وينشئ
السحاب الثقال ١٤ ويسبح الرعد
بحمده والملئكة من خيفته و
يرسل الصواعق فيصيب بها
من يشاء وهم يجادلون في الله
وهو شديد المحال ١٥ له دعوة
الحق والذين يدعون من دونه
لا يستجيبون لهم بشيء الا كباسط
كفيه الى الماء ليبلغ فاه وما
هو ببالغه وما دعاء الكافرين
الا في ضلال ١٧ ولله يسجد
من في السموات والارض طوعا
وكرها وظلالهم بالغدو والآصال
١٨ قل من رب السموات والارض
قل الله قل افاتخذتم من دونه اولياء
لا يملكون لانفسهم نفعا ولا
ضرا قل هل يستوي الاعمى والبصير ١٩
ام هل تستوي الظلمات والنور ٢٠
ام جعلوا لله شركاء خلقوا كخلقه
فتشابه الخلق عليهم قل الله
خالق كل شيء وهو الواحد
القهار ٢١

وبشتاب میخواهند از تو بدی را پیش از خوبی وبتحقیق که گذشته پیش از ایشان عقوبتها
وبدرستی که پروردگار تو هرآینه خداوند آمرزش است مردمانرا بر ستم ایشان و
بدرستی که پروردگار تو هرآینه سخت عقوبتست ۸ ومیگویند آنانکه کافر
شدند چرا نفرستاده نشد براو آیتی از پروردگارش نیستی تو مگر بیم دهنده
وبرای هر قومیست راهنمائی ۹ خدا میداند آنچه را بر میدارد هر ماده وآنچه را
که بکاهد رحمها وآنچه را بیفزاید وهر چیزی نزد او باندازه ایست ۱۰ دانای
نهان وآشکار بزرگوار برتر است ۱۱ یکسانست از شما هر که پنهان
دارد گفتار را وهر که آشکار نماید آنرا وکسی که او پوشاننده است بشب وآشکار
کننده است بروز ۱۲ مر او راست فرشتگانی از پی هم درآیندگان از پیش روی او
وازپی سر او که نگاه میدارند او را از فرمان خدا بدرستی که خدا تغییر نمیدهد
آنچه را با جمعی است تا که تغییر دهند ایشان آنچه را با نفسهای ایشانست وهرگاه
خواهد خدا بگروهی عقوبتی را پس نیست بازگردانیدنی مر او را ونیست مر ایشانرا
از غیر او هیچ والی ۱۳ اوست آنکه مینماید بشما برق را برای ترس وطمع وبدید
می‌آورد ابرهای گران بار را ۱۴ وتسبیح گوید رعد بستایش او و
فرشتگان از ترس او وفرو فرستد صاعقه‌ها را پس برساند آنرا بهر که خواهد
وایشان مجادله میکنند در خدا واوست سخت عقوبت ۱۵ مر او راست
دعوت حق وآنان که میخوانند از غیر او اجابت نمی‌نمایند مر ایشانرا بچیزی
مگر مانند گشاینده دو کف خود بسوی آب تا برسد بدهنش ونیست آن
رسنده بآن ونیست دعای کافران مگر در گمراهی ۱۷ ومر خدا را سجده میکند
که در آسمانها وزمین است از روی رضا ونارضائی وسایه‌های ایشان در صبحها
وعصرها ۱۸ بگو کیست پروردگار آسمانها وزمین بگو خداست بگو آیا پس گرفتید
شما بغیر از او مددکارانی که مالک نیستند برای نفسهای خود نفعی ونه ضرری
بگو آیا یکسانند کور وبینا ۱۹ آیا یکسانند تاریکیها وروشنی ۲۰ یا نموده‌اند
برای خدا شریکانی که بیافرینند مثل آفریدن او مشتبه شده آفرینش برایشان
بگو خداست آفریننده هر چیز واوست یکتای بسیار غالب ۲۱

نصف الحزب

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ
زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَآءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَٰلِكَ
يَضْرِبُ اللهُ الْأَمْثَالَ ٢٢ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا
بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوٓءُ الْحِسَابِ ٢٣ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ٢٤ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ

إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ٢٥
الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللهِ وَلَا
يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ٢٦ وَالَّذِينَ
يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوٓءَ
الْحِسَابِ ٢٧ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ
وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَ
أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُو
لَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ٢٨ جَنَّاتُ
عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
آبَآئِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
وَالْمَلَٰٓئِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ
بَابٍ ٢٩ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا
صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ٣٠ وَالَّذِينَ
يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰٓئِكَ
لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ الدَّارِ ٣١
اللهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَ
يَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا
وَمَا الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ
٣٢ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ
اللهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَآءُ وَيَهْدِي
إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ٣٣

فرو فرستاد از آسمان آبی پس روان شد رودخانها باندازشان پس برداشت آن
آب روان کف بلند را و از آنچه بر می‌افروزند بر آن در آتش برای طلب زیوری یا
مایهٔ تعیش کفیست مانند آن همچنین مثل میزند خدا حق و باطل را پس اما آن کف
میرود انداخته شده و اما آنچه نفع میرساند مردمانرا پس قرار میگیرد در زمین
همچنین میزند خدا مثلها را ٢٢ برای آنانکه اجابت نموده اند مر پروردگار خود را
نیکوئی و آنانکه اجابت ننمودند مر او را اگر اینکه باشد مر ایشانرا آنچه در
زمین است همه و مانند آن با آن هر آینه فدا دهند آنرا آنگروه مر ایشانراست
بدی حساب ٢٣ و آرامگاه ایشان دوزخست و بد است آن بستر ٢٤
آیا پس کسی که داند اینرا که آنچه فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگار حق است
مثل کسی است که او کور است پند نمی‌پذیرند مگر صاحبان عقلها ٢٥ آنانکه وفا
مینمایند بعهد خدا و نمیشکنند پیمانرا ٢٦ و آنانکه می‌پیوندند آنچه را فرموده خدا
بآن آنکه پیوند کرده شود و میترسند از پروردگار خود و میترسند از بدی حساب ٢٧
و آنانکه صبر کردند برای طلب رضای پروردگار خود و بپا داشتند نماز را و انفاق
کردند از آنچه روزی کردیم ایشانرا در نهانی و آشکار و دفع مینمایند بنیکوئی بدیرا
آنها مر ایشانراست عاقبت آن سرای ٢٨ بهشتهای اقامت داخل میشوند آنها را
و کسانی که شایسته باشند از پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان ایشان و
فرشتگان در آیند بر ایشان از هر دری ٢٩ سلام بر شما بسبب صبر کردن
شما پس نیکوست عاقبت آن سرای ٣٠ و آنانکه میشکنند پیمان خدا را پس از محکم
بستن آن و قطع مینمایند آنچه را فرموده خدا بآن که پیوند کرده شود
و فساد مینمایند در زمین این گروه مر ایشانراست لعنت و مر ایشانراست
بدی آن سرای ٣١ خدا گشاده میکرداند روزی را برای هر که
خواهد و تنگ میکرداند و شادمان شدند بزندگانی دنیا و نیست
زندگانی دنیا در آخرت مگر متاعی ٣٢ و میگویند آنانی که کافر شدند چرا فرو
فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگارش بگو بدرستی که خدا گمراه میکند
کسی را که میخواهد و هدایت میکند بسوی خود کسی را که بازگشت نموده ٣٣

آنانکه

الذين آمنوا وتطمئن قلوبهم بذكر الله الا بذكر الله تطمئن القلوب ٣۴ الذين آمنوا وعملوا الصالحات طوبى لهم وحسن مآب ٣٥
كذلك ارسلناك في امة قد خلت من قبلها امم لتتلوا عليهم الذي اوحينا اليك وهم يكفرون بالرحمن قل هو ربي لا اله
الا هو عليه توكلت واليه متاب ٣۶ ولو ان قرآنا سيرت به الجبال او قطعت به الارض او كلم به الموتى بل لله الامر جميعا
افلم ييأس الذين آمنوا ان لو يشاء الله لهدى الناس جميعا ولا يزال الذين كفروا تصيبهم بما صنعوا قارعة او تحل قريبا من

دارهم حتى يأتي وعد الله ان
الله لا يخلف الميعاد ٣٧ ولقد
استهزئ برسل من قبلك
فامليت للذين كفروا ثم اخذتهم
فكيف كان عقاب ٣٨ افمن
هو قائم على كل نفس بما كسبت
وجعلوا لله شركاء قل سموهم
ام تنبئونه بما لا يعلم في الارض
ام بظاهر من القول بل زين
للذين كفروا مكرهم وصدوا
عن السبيل ومن يضلل الله
فما له من هاد ٣٩ لهم عذاب
في الحيوة الدنيا ولعذاب الآخرة
اشق وما لهم من الله من واق ۴٠
مثل الجنة التي وعد المتقون
تجري من تحتها الانهار اكلها
دائم وظلها تلك عقبى الذين
اتقوا وعقبى الكافرين النار ۴١
والذين آتيناهم الكتاب يفرحون
بما انزل اليك ومن الاحزاب
من ينكر بعضه قل انما امرت ان
اعبد الله ولا اشرك به اليه ادعوا
واليه مآب ۴٢ وكذلك انزلناه
حكما عربيا ولئن اتبعت اهواءهم بعد
ما جاءك من العلم ما لك من الله
من ولي ولا واق ۴٣

آنان كه ايمان آوردند ومي آرامد دلهاي ايشان بياد خدا آگاه باشيد كه بياد
خدا آرام مي يابد دلها ۳۴ آنانكه ايمان آوردند وكردند كارهاي شايسته
زندگاني خوشيست مر ايشانرا ونيكوئي بازگشت ۳۵ همچنين فرستاديم ترا
در امتي كه بتحقيق گذشتند پيش از ايشان امتها تا بخواني بر ايشان آنچه را وحي
كرديم بسوي تو وايشان كفر ميورزند بخداي بخشاينده بگو او پروردگار منست نيست الهي
مگر او براو توكل نمودم وبسوي اوست بازگشت من ۳۶ واگر آنكه باشد قرآني كه روان
گردانيده شود بآن كوهها يا پاره پاره كرده شود بآن زمين يا بسخن آورده شود بآن مردگان
بلكه مر خدا راست امر همگي آيا پس ندانستند آنانكه ايمان آوردند اينرا كه اگر خواستي خدا
هر آينه راهنمائي كردي مردم را همه وهميشه آنان كه كافر شدند برسد ايشانرا بسبب
آنچه كرده اند بلائي كوبنده دلها يا فرود آيد نزديك بسراي ايشان تا بيايد
وعده خدا بدرستي كه خدا خلف نمايد وعده را ۳۷ وهر آينه بتحقيق كه استهزا
كرده شد بپيغمبراني پيش از تو پس مهلت دادم مر آنانرا كه كافر شدند پس گرفتم ايشان
را پس چگونه بود عقوبت من ۳۸ آيا پس كسي كه او نگهبانست بر هر نفسي بآنچه كسب كرد
وگردانيدند براي خدا شريكان بگو نام نهيد ايشانرا يا آگاه ميگردانيد اورا بآنچه نميداند
در زمين يا بظاهر از گفتار بلكه آراسته شده براي آنانكه كافر شدند مكر ايشان وباز
داشته شده اند از راه وكسي را كه گمراه كند خدا پس نيست مر او را هيچ راهنمائي ۳۹ مر ايشان
راست عذابي در زندگاني دنيا وهر آينه عذاب آخرت سخت تراست ونيست مر ايشانرا
از خدا هيچ نگاه دارنده ۴۰ مثل بهشتي كه وعده داده شده اند پرهيزكاران كه ميرود از
زير آنها نهرها ميوه آن هميشه گيست وسايه اش اينست عاقبت كساني كه پرهيزكاري
نمودند وعاقبت كافران آتش است ۴۱ وآنانكه داديم ايشانرا كتاب شادمان
ميشوند بآنچه فرو فرستاده شده بسوي تو واز آن طايفها كيست كه
انكار ميكند بعضرا بگو جز اين نيست كه فرموده شده ام كه بپرستم خدا را
وشرك نياورم باو بسوي او ميخوانم وبسوي اوست بازگشت من ۴۲ وهمچنين
فرو فرستاديم آنرا حكمي عربي وهر آينه اگر پيروي كني خواهشهاي ايشانرا بعد
از آنچه آمده ترا از دانش نباشد مر ترا از خدا هيچ ياوري ونه هيچ نگاهدارنده ۴۳

وهر آينه

ولقد ارسلنا رسلا من قبلك وجعلنا لهم ازواجا وذرية وما كان لرسول ان ياتي باية الا باذن الله لكل اجل كتاب ٤٤
يمحوا الله ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب ٤٥ وان ما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك فانما عليك البلاغ وعلينا
الحساب ٤٦ اولم يروا انا ناتي الارض ننقصها من اطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه وهو سريع الحساب ٤٧ وقد مكر
الذين من قبلهم فلله المكر جميعا يعلم ما تكسب كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار ٤٨ ويقول الذين كفروا لست مرسلا

٤٩ قل كفى بالله شهيدا بيني
وبينكم ومن عنده علم الكتاب ٥٠

سورة ابراهيم اثنان وخمسون اية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الر ١ كتاب انزلناه اليك لتخرج
الناس من الظلمات الى النور باذن
ربهم الى صراط العزيز الحميد ٢
الله الذي له ما في السموات وما
في الارض وويل للكافرين من
عذاب شديد ٣ الذين يستحبون
الحيوة الدنيا على الاخرة ويصدون
عن سبيل الله ويبغونها عوجا او
لئك في ضلال بعيد ٤ وما
ارسلنا من رسول الا بلسان قومه
ليبين لهم فيضل الله من يشاء
ويهدي من يشاء وهو العزيز
الحكيم ٥ ولقد ارسلنا موسى
باياتنا ان اخرج قومك من الظلمات
الى النور وذكرهم بايام الله ان
في ذلك لايات لكل صبار شكور ٦
واذ قال موسى لقومه اذكروا
نعمة الله عليكم اذ انجيكم من ال
فرعون يسومونكم سوء العذاب
ويذبحون ابناءكم ويستحيون
نساءكم وفي ذلكم بلاء من
ربكم عظيم ٧

وهر اینه بتحقیق که فرستادیم رسولان پیش از تو وکردانیدیم برای ایشان زنان وفرزندان
ونباشد رسولیرا که بیاورد ایتی را مکر بفرمان خدا برای هر اجلی ٤٤ نوشته ایست
محو مینماید خدا انچه را میخواهد وثابت میکرداند انچه را خواهد ونزد اوست اصل کتاب ٤٥
واکر بنمائیم بتو بعض انچه را که وعده کرده ایم ایشانرا یا بمیرانیم ترا پس جز این نیست که بر تست
رسانیدن وبر ماست حساب ٤٦ ایا وندیدند که ما می ایم زمین را کم میکنیم
انرا از اطراف ان وخدا حکم میکند نیست هیچ پس اندازنده مر حکم اورا واو زود حسابست
٤٧ وبتحقیق که مکر نمودند انانکه پیش از ایشان بودند پس مر خدا راست مکر همکی
میداند انچه کسب میکند هر نفسی وزود باشد که بدانند کافران که برای کیست عاقبت
ان سرای ٤٨ ومیکویند انانکه کافر شده اند نیستی فرستاده شده ٤٩ بکو بس است
خدا کواه میانه من ومیانه شما وکسی که نزد اوست دانش کتاب ٥٠

سورهٔ ابرهیم علیه السلام پنجاه ودو ایه است وان مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

الر ١ کتابیست که فرو فرستادیم انرا بسوی تو تا بیرون اوری مردمرا از تاریکیها
بسوی روشنائی بفرمان پروردکار ایشان بسوی راه انکه ارجمند ستوده است ٢ خدای
که مر اوراست انچه در اسمانها وانچه در زمین است ووای مر کافرانرا از عذابی سخت ٣ انان که
اختیار مینمایند زندکانی دنیا را بر اخرت وباز میدارند از راه خدا ومیخواهند انرا کج انها
در کمراهی دورند ٤ ونفرستادیم هیچ رسولیرا مکر بلغت قوم او تا بیان کند برای
ایشان پس کمراه مینماید خدا هر که را خواهد وهدایت میکند هر که را خواهد
واوست ارجمند درست کردار ٥ وهر اینه بتحقیق که فرستادیم موسی را با معجزات خود
که بیرون اور قومت را از تاریکیها بسوی نور ویاداوری کن ایشانرا بروزهای خدا بدرستی
که در این هر اینه ایتهاست برای هر بسیار صبر نمایندهٔ شکر کذار ٦ وهنکامی که کفت موسی
مر قوم خود را که یاد کنید نعمت خدا را بر شما وقتی که رهانید شما را از ال فرعون
که میچشانیدند بشما بدی عذابرا ومیکشتند پسران شمارا وزنده میکذاشتند
زنان شمارا ودر این ازمایشی بود از پروردکار شما بزرک ٧

وهنگامی

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ٨ وَقَالَ مُوسَى إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ
لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ٩ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ١٠ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ
شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا

عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا
بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ١١ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ
إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا
كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
١٢ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ
هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا
آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
١٣ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي
مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظَّالِمِينَ ١٤ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ
مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ
وَعِيدِ ١٥ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ
كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ١٦ مِنْ وَرَائِهِ
جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ١٧
يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ١٨ مَثَلُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ
كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا
عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ١٩
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ
جَدِيدٍ ٢٠

وهنگامي را كه اعلام نمود پروردگار شما بدرستي كه اگر شكر گذاريد هر اينه زياد
ميدهم البته شما را واگر كفران ورزيد بدرستي كه عذاب من هر اينه سخت است ٨
وگفت موسى اگر كافر شويد شما وهر كه در زمين است همه پس بدرستي كه خدا هر اينه
بي نيازيست ستوده ٩ آيا نيامد شما را خبر آنانكه پيش از شما بودند گروه نوح و
عاد وثمود وكساني كه بودند از بعد ايشان كه نميداند ايشانرا مگر خدا آمدند ايشانرا رسولان
ايشان با معجزه هاي روشن پس بر گردانيدند دستهاي خودرا در دهنهاي خود وگفتند بدرستي
كه ما كافر شديم بآنچه فرستاده شده ايد بآن وبدرستيكه ما هر اينه در شكيم از آنچه
ميخوانيد ما را بسوي آن بدگمان نماينده ١٠ گفتند رسولان ايشان آيا در خدا شكي است خدائي
پديد آورنده آسمانها وزمين ميخواند شما را تا بيامرزد براي شما از گناهان شما وباز پس دارد
شما را تا وقتي نام برده شده گفتند نيستيد شما مگر آدمي مانند ما ميخواهيد كه باز داريد
ما را از آنچه بود كه ميپرستيدند پدران ما پس بياوريد ما را حجتي روشن ١١ گفتند مر ايشانرا
رسولان ايشان كه نيستيم ما مگر آدمي مانند شما وليكن خدا منت مي نهد بر هر كه ميخواهد از
بندگان خود ونباشد ما را كه بياريم بشما حجتي مگر بفرمان خدا وبر خدا پس بايد توكل كنند ايمان
آورندگان ١٢ وچيست ما را كه توكل نكنيم بر خدا وحال آنكه بتحقيق نموده بما راههاي ما را وهر اينه
صبر كنيم البته بر آنچه آزار كرديد ما را وبر خدا پس بايد توكل كنند توكل كنندگان ١٣ وگفتند آنانكه
كافر شدند مر رسولان خود را كه هر اينه بيرون ميكنيم البته شما را از زمين خود يا هر اينه بر ميگرديد
البته بكيش ما پس وحي نمود بسوي ايشان پروردگار ايشان كه هر اينه هلاك كنيم البته ستمكاران را ١٤
وهر اينه ساكن ميگردانيم شما را در زمين از بعد ايشان آن مر كسي راست كه ترسيد از مقام من و
ترسيد از وعيد من ١٥ وطلب فتح كردند ونوميد شد هر گردن كش ستيزه كري ١٦ از پس او دوزخست
وآب داده ميشود از آب چرك ١٧ وخون جرعه جرعه مي آشامد آنرا ونزديك نيست كه فرو برد آنرا
وبيايد ورا مرگ از همه جا وحال آنكه نيست او مرده واز پس او عذابي سخت است ١٨ مثل آنانكه
كافر شدند بپروردگار خود شان كردارهاي ايشان مانند خاكستريست كه سخت بوزد
بآن باد در روز تند بادي توانائي ندارند از آنچه كسب كرده اند بر چيزي
آنست آن گمراهي دور ١٩ آيا نديدي بتحقيق كه خدا بيافريد آسمانها وزمين
را بحق اگر خواهد ببرد شما را وبيا ورد خلقي تازه ٢٠

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ٢١ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجَزِعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ٢٢ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ
وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا
أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ ٢٣ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٤ وَأُدْخِلَ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا
سَلَامٌ ٢٥ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ
مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ
٢٦ تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ
رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٢٧
وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ
خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ
مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ٢٨ يُثَبِّتُ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي
الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ
اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
٢٩ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ٣٠
جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ٣١
وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ
إِلَى النَّارِ ٣٢ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَيُنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ
لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا
خِلَالٌ ٣٣

و نیست این بر خدا دشوار ٢١ و ظاهر شدند برای خدا همگی پس گفتند ناتوانان مر
آنانرا که گردن کشی نموده اند بدرستی که ما بودیم مر شما را پیرو پس آیا شما دفع
کننده اید از ما از عذاب خدا هیچ چیز را گفتند اگر هدایت میکرد ما را خدا هر آینه هدایت
میکردیم ما شما را یکسانست بر ما خواه بنالیم و خواه صبر نماییم نیست برای ما هیچ گریز
گاهی ٢٢ و گوید شیطان آنهنگام که گذارده شد امر بدرستی که خدا وعده کرد شما را
وعدهٔ حق و وعده دادم من شما را پس خلف نمودم شما را و نبود مرا بر شما هیچ تسلطی
مگر آنکه خواندم شما را پس اجابت نمودید مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت
کنید نفسهای خود را نیستم من فریادرس شما و نیستید شما فریادرس من
بدرستی که من کافر شدم بآنچه شریك گردانیدید مرا ٢٣ از پیش بدرستی که ظلم
کنندگان مر ایشانراست عذابی دردناك ٢٤ و در آورده شوند آنانکه ایمان آوردند
و کردند کارهای شایسته ببهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیانند
در آنها باذن پروردگارشان درود ایشان در آنها سلام است ٢٥ آیا ندیدی که چگونه
زد خدا مثلی کلمهٔ پاکیزه مانند درختی است پاکیزه که ریشه اش قایم است و
شاخش در آسمانست ٢٦ میدهد میوهٔ خود را هر هنگام بفرمان پروردگارش و میزند
خدا مثلها برای آدمیان شاید ایشان پند پذیرند ٢٧ و مثل کلمهٔ ناپاك مانند
درخت ناپاکیست که روئیده باشد جثهٔ آن از بالای زمین نباشد مر آنرا هیچ
قراری ٢٨ ثابت میکند خدا آنانرا که ایمان آورده اند بگفتار ثابت در زندگانی
دنیا و در آخرت و گمراه میگرداند خدا ظالمانرا و میکند خدا آنچه را بخواهد ٢٩
آیا ندیدی بسوی آنانکه تبدیل کردند نعمت خدا را بکفران و فرود آوردند
قوم خود را بسرای هلاکت ٣٠ جهنم است در آیند آنرا و بد قرارگاهیست ٣١ و گردا
نیدند برای خدا مانندها تا گمراه کنند از راه او بگو بهره
برید پس بدرستی که بازگشت شما بسوی آتش است ٣٢
بگو مر بندگان مرا که ایمان آورده اند بپا دارند
نماز را و نفقه کنند از آنچه روزی کرده ایم ایشانرا
نهان و آشکار پیش از آنکه بیاید روزی که نه بیعیست در آن و نه دوستی ٣٣

اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهِ وَ
سَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَ ٣٣ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ٣٤ وَاٰتٰيكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوهُ وَاِنْ تَعُدُّوا
نِعْمَتَ اللهِ لَا تُحْصُوهَا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ اَنْ نَعْبُدَ الْاَصْنَامَ
٣٦ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَاِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٣٧ رَبَّنَا اِنِّي اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي

بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ
الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ
اَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي اِلَيْهِمْ
وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَشْكُرُونَ ٣٨ رَبَّنَا اِنَّكَ تَعْلَمُ
مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفٰى عَلَى
اللهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
٣٩ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى
الْكِبَرِ اِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبِّي
لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ٤٠ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ
الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
دُعَاءِ ٤١ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ٤٢
وَلَا تَحْسَبَنَّ اللهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ ٤٣ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ
تَشْخَصُ فِيهِ الْاَبْصَارُ ٤٤ مُهْطِعِينَ
مُقْنِعِي رُؤُسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَاَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ٤٥ وَاَنْذِرِ النَّاسَ
يَوْمَ يَاْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا اَخِّرْنَا اِلٰى اَجَلٍ قَرِيبٍ ٤٦
نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ اَوَلَمْ
تَكُونُوا اَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ
٤٧ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
اَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَ
ضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ ٤٨ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ
وَعِنْدَ اللهِ مَكْرُهُمْ وَاِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ
مِنْهُ الْجِبَالُ ٤٩

خداست آنکه بدید آورد آسمانها و زمین را و فرو فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آورد بآن از
میوه ها روزی برای شما و مسخر کرد برای شما کشتی را تا روان شود در دریا بفرمان او و مسخر گردانید
برای شما نهرها را ٣٣ و مسخر گردانید برای شما آفتاب و ماه را بسرعت رونده و مسخر گردانید برای
شما شب و روز را ٣٤ و داد بشما از هرچه سؤال کردید آنرا و اگر بشمارید نعمت خدا را بشمار در
نیاورید آنرا بدرستی که آدمی هر آینه ظلم کننده ایست بسیار ناسپاس و هنگامی که گفت
ابرهیم پروردگار من بگردان این شهر را آمن و دور گردان مرا و فرزندان مرا از اینکه بپرستیم
بتانرا ٣٦ پروردگار من بدرستی که آنها گمراه نمودند بسیاری از مردم را پس هر که
پیروی کند مرا پس بدرستی که او از منست و هر که نافرمانی کند مرا پس بدرستی
که تو آمرزنده مهربانی ٣٧ پروردگار ما بدرستی که من ساکن گردانیدم بعضی از
فرزندان خود را در وادی غیر صاحب زرع نزد خانه تو که حرام گردانیده شده است
پروردگار ما تا بپا دارند نماز را پس بگردان دلهای مردم را که میل کند بسوی
ایشان و روزی ده ایشانرا از میوها شاید ایشان شکر کنند ٣٨ پروردگار ما بدرستی
که تو میدانی آنچه پنهان داریم و آنچه آشکار مینمائیم و پوشیده نیست بر خدا هیچ چیز
در زمین و نه در آسمان ٣٩ ستایش مر خدایرا که بخشید بمن در حال پیری اسمعیل و اسحق
را بدرستی که پروردگار من هر آینه شنونده دعاست ٤٠ پروردگار من بگردان مرا بپا دارنده
نماز و از فرزندان من ای پروردگار ما و قبول نما دعای مرا ٤١ پروردگار ما بیامرز مرا و مر پدر
و مادر مرا و مر مؤمنانرا روزی که برپا شود حساب ٤٢ و مپندار خدا را غافل از آنچه میکنند
ستمکاران ٤٣ جز این نیست که تاخیر مینماید ایشانرا برای روزی که خیره میگردد در آن دیدها ٤٤
در حالتی که شتاب نماینده گان باشند بر دارندگان سرهای خود را بر نگردد بسوی ایشان نظر ایشان
و دلهای ایشان خالیست از فهم ٤٥ و بیم نما مردم را از روزی که بیاید ایشانرا عذاب پس گویند آنان که
ستم کرده اند پروردگار ما پس باز دار مارا تا مدتی نزدیک ٤٦ تا اجابت کنیم
دعوت ترا و پیروی کنیم رسولانرا آیا و نبودید که سوگند میخوردید پیش از این که نیست مر شما هیچ زوالی ٤٧
و ساکن شدید در مسکنهای آنانکه ستم کردند بر نفسهای خود و ظاهر شده مر شمارا که چگونه کردیم
با ایشان و زدیم برای شما مثلها ٤٨ و بتحقیق که مکر کردند مکر خود را و نزد خداست مکر
ایشان و اگرچه بود مکر ایشان که بر طرف شود از آن کوهها ٤٩

فلا تحسبنّ الله مخلف وعده رسله انّ الله عزيز ذو انتقام ۵۰ يوم تبدّل الارض غير الارض والسموات وبرزوا لله الواحد القهار
۵۱ وترى المجرمين يومئذ مقرّنين في الاصفاد ۵۲ سرابيلهم من قطران وتغشى وجوههم النار ۵۳ ليجزي الله كلّ نفس ما كسبت انّ الله
سريع الحساب ۵۴ هذا بلاغ للناس ولينذروا به وليعلموا انّما هو اله واحد وليذّكّر اولوا الالباب ۵۵ سورة الحجر تسع وتسعون اية مكية
الجزؤ چهاردهم بسم الله الرحمن الرحيم الر ۱ تلك ايات الكتاب وقران مبين ۲ ربما يودّ الذين كفروا لو كانوا مسلمين ۳ ذرهم ياكلوا ويتمتعوا

ويلههم الامل فسوف يعلمون ۴
وما اهلكنا من قرية الّا ولها
كتاب معلوم ۵ ما تسبق من امة
اجلها وما يستاخرون ۶ وقالوا
يا ايها الذي نزّل عليه الذكر
انّك لمجنون ۷ لوما تاتينا بالملا
ئكة ان كنت من الصادقين ۸
ما ننزّل الملئكة الّا بالحق وما كانوا
اذا منظرين ۹ انّا نحن نزّلنا الذكر
وانّا له لحافظون ۱۰ ولقد ارسلنا
من قبلك في شيع الاوّلين ۱۱ وما
ياتيهم من رسول الّا كانوا به يستهزؤن
۱۲ كذلك نسلكه في قلوب المجرمين ۱۳
لا يؤمنون به وقد خلت سنّة
الاوّلين ۱۴ ولو فتحنا عليهم بابا
من السماء فظلّوا فيه يعرجون ۱۵
لقالوا انّما سكّرت ابصارنا بل نحن
قوم مسحورون ۱۶ ولقد جعلنا
في السماء بروجا وزيّناها للناظرين
۱۷ وحفظناها من كلّ شيطان رجيم
۱۸ الّا من استرق السمع فاتبعه
شهاب مبين ۱۹ والارض مددناها
والقينا فيها رواسي وانبتنا فيها
من كلّ شيء موزون ۲۰ وجعلنا
لكم فيها معايش ومن لستم له
برازقين ۲۱

پس مپندار البته خدا را خلف کننده وعدهٔ خود است رسولان خود را بدرستی که خدا ارجمند
صاحب انتقام است ۵۰ روزی که بدل کرده شود زمین بغیر این زمین و آسمانها و ظاهر شوند برای
خدای یگانهٔ قهر کننده ۵۱ و به بینی گناه کاران را در آن روز بسته شده در زنجیرها ۵۲ پیراهنهای
ایشان از قطران است و بپوشد روبهای ایشانرا آتش ۵۳ تا جزا دهد خدا هر نفسی را آنچه
کسب کرده بدرستی که خدا زود حسابست ۵۴ این کفایتست مر مردم را و تا ترسانیده شوند بآن
و تا بدانند که جز این نیست که اوست خدای یگانه و تا پند گیرند صاحبان عقلها ۵۵

سورهٔ حجر نود و نه آیه است و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
الر ۱ این آیتهای کتاب و قرآنیست روشن ۲ بسا آرزو کنند آنانکه کفر ورزیده اند که کاش بودند
مسلمانان ۳ واگذار ایشانرا که بخورند و برخوردار گردند و مشغول گرداند ایشانرا آرزو پس زود
باشد که بدانند ۴ و هلاک نگردانیدیم هیچ قریه را مگر و حال آنکه مر او را وقتی بود نوشته معلوم ۵
پیشی نگیرد هیچ امتی اجل خود را و باز پس نمانند ۶ و گفتند ای آنانکه فرو د آمده بر او ذکر بدرستی که تو
هر آینه دیوانهٔ ۷ چرا نمی آوری بما فرشتگان را اگر هستی از راست گویان ۸ فرو نمیفرستیم فرشتگانرا
مگر بحق و نباشند آنهنگام مهلت داده شدگان ۹ بدرستی که ما فرو فرستادیم ذکر را و بدرستی که ما
مر آنرا هر آینه نگهبانانیم ۱۰ و هر آینه بتحقیق که فرستادیم پیش از تو در طوایف پیشینیان ۱۱ و نمی آمد
ایشانرا هیچ پیغمبری مگر آنکه بودند که باو استهزا میکردند ۱۲ همچنین در می آوریم آنرا در دلهای
گناه کاران ۱۳ ایمان نمی آورند بآن و بتحقیق گذشت سنت پیشینیان ۱۴ و اگر میگشادیم بر ایشان
دری از آسمان پس میبودند که اکثر اوقات در آن بالا روند ۱۵ هر آینه میگفتند جز این نیست که بسته
شده دیده های ما بلکه ماییم گروهی جادو کرده شدگان ۱۶ و البته بتحقیق که گردانیدیم در
آسمان برجها و آراستیم آنرا از برای نگرندگان ۱۷ و نگاه داشتیم آنرا از
هر شیطان رانده شده ۱۸ مگر آنکه بدزدی داشت گوش را پس از پی در آمد
باشد او را پاره آتشی روشن ۱۹ و زمین را باز کشیدیم آنرا و افکندیم در آن کوههای
استوار و رویانیدیم در آن از هر چیزی سنجیده ۲۰ و گردانیدیم از برای شما در آن
اسباب معیشت و کسی را که نیستید شما مر او را روزی دهندگان ۲۱

الجزؤ چهاردهم

وان من شيء الا عندنا خزآئنه وما ننزله الا بقدر معلوم ۲۲ وارسلنا الرياح لواقح فانزلنا من السمآء مآء فاسقيناكموه وما انتم
له بخازنين ۲۳ وانا لنحن نحيي ونميت ونحن الوارثون ۲۴ ولقد علمنا المستقدمين منكم ولقد علمنا المستاخرين ۲۶ وان
ربك هو يحشرهم انه حكيم عليم ۲۷ ولقد خلقنا الانسان من صلصال من حمإ مسنون ۲۸ والجآن خلقناه من قبل من نار
السموم ۲۹ واذ قال ربك للملٰئكة اني خالق بشرا من صلصال من حمإ مسنون ۳۰ فاذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين

۳۱ فسجد الملٰئكة كلهم اجمعون
۳۲ الا ابليس ابى ان يكون مع
الساجدين ۳۳ قال يا ابليس ما
لك الا تكون مع الساجدين ۳۴
قال لم اكن لاسجد لبشر خلقته
من صلصال من حمإ مسنون ۳۵
قال فاخرج منها فانك رجيم ۳۶
وان عليك اللعنة الى يوم الدين
۳۷ قال رب فانظرني الى يوم
يبعثون ۳۸ قال فانك من المنظرين
۳۹ الى يوم الوقت المعلوم ۴۰
قال رب بما اغويتني لازينن
لهم في الارض ولاغوينهم اجمعين
۴۱ الا عبادك منهم المخلصين ۴۲
قال هذا صراط علي مستقيم ۴۳
ان عبادي ليس لك عليهم سلطان
الا من اتبعك من الغاوين ۴۴
وان جهنم لموعدهم اجمعين ۴۵
لها سبعة ابواب لكل باب منهم
جزء مقسوم ۴۶ ان المتقين في جنات
وعيون ۴۷ ادخلوها بسلام امنين
۴۸ ونزعنا ما في صدورهم من غل
اخوانا على سرر متقابلين ۴۹
لا يمسهم فيها نصب وما هم منها
بمخرجين ۵۰ نبئ عبادي اني
انا الغفور الرحيم ۵۱

ونیست هیچ چیز مگر آنکه نزد ماست خزینهای آن وفرو نمیفرستیم آنرا مگر باندازهٔ معلوم
۲۲ وفرستادیم بادها را آبستن کنندها پس فرو فرستادیم از آسمان آبی پس بیاشامانیدیم
شما آنرا ونیستید شما مر آنرا خزینه داران ۲۳ وبدرستی که ما هر آینه زنده میکنیم ومیمیرانیم
وماییم میراث برندگان ۲۴ وبتحقیق که دانستیم پیش رفتگان را از شما وبتحقیق که دانستیم
واپس ماندگانرا ۲۶ وبدرستی که پروردگار تو او جمع میکند ایشانرا بدرستی که اوست
درست کردار دانا ۲۷ وهر آینه بتحقیق که بدید آوردیم آدمی را از گل خشک شده از لای بدبو
شده ۲۸ وپدر جنیان را بدید آوردیم اورا پیش از آدم از آتش بی دود ۲۹ وهنگامی که گفت
پروردگار تو مر فرشتگانرا بدرستی که من بدید آورنده ام آدمی را از گل خشک شده از لای بدبو شده
۳۰ پس چون درست خلقت کردم اورا ودمیدم در او از روحم پس بیفتید مر اورا سجده کنندگان
۳۱ پس سجده کردند فرشتگان همشان بهیئت مجموعی ۳۲ مگر شیطان که ابا نمود از اینکه
باشد با سجده کنندگان ۳۳ گفت ای شیطان چیست مر ترا که نباشی با سجده کنندگان ۳۴
گفت نیستم که سجده نمایم مر آدمی را که آفریدهٔ اورا از گل خشک از لای بدبوی پوسیده ۳۵
گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستی که تو رانده شدهٔ ۳۶ وبدرستی که بر تست لعنت تا روز
قیامت ۳۷ گفت پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند ۳۸ گفت پس
بدرستی که تو از مهلت داده شدگانی ۳۹ تا روز وقت معلوم ۴۰ گفت پروردگار من بسبب گمراه
نمودن تو مرا هر آینه بیارایم البته از برای ایشان در زمین وهر آینه گمراه کردانم البته ایشانرا
همگی ۴۱ مگر بندگان ترا از ایشان که خالص شدگان باشند ۴۲
گفت این راهیست بر من راست ۴۳ بدرستی که بندگان من نیست مر ترا
بر ایشان تسلطی مگر آنکه پیروی نموده باشد ترا از گمراهان ۴۴ وبدرستی
که دوزخ هر آینه وعده گاه ایشانست همگی ۴۵ مر آنرا هفت در است
برای هر دری از ایشان پاره ایست قسمت شده ۴۶ بدرستی که پرهیزکاران
در باغهایند وچشمه سارها ۴۷ درآئید در آنها بسلامت ایمنان ۴۸
وبیرون کنیم آنچه را در سینهای ایشانست از کینه برادرانند بر کرسیها روبرو
بیکدیگر آورده ۴۹ نرسد ایشانرا در آنها هیچ تعبی ونخواهند بود ایشان از آنها
بیرون کرده شدگان ۵۰ خبرده بندگان مرا اینکه منم من آمرزندهٔ مهربان ۵۱

ونبئهم

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ٥٠ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ٥١ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ٥٢ قَالُوا لَا
تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ٥٣ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ٥٤ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ٥٥
قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ٥٦ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ٥٧ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ٥٨ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا
لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ٥٩ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ٦٠ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ٦١ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ٦٢ قَالُوا بَلْ

جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ٦٣
وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ٦٤
فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ
أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ٦٥ وَ
قَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ
هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ٦٦ وَ
جَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ
٦٧ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا
تَفْضَحُونِ ٦٨ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ
٦٩ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ
٧٠ قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ٧١ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي
سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ٧٢ فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ٧٣ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا
سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِنْ سِجِّيلٍ ٧٤ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِلْمُتَوَسِّمِينَ ٧٥ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ
مُقِيمٍ ٧٦ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ
٧٧ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ
لَظَالِمِينَ ٧٨ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا
لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ ٧٩ وَلَقَدْ كَذَّبَ
أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ٨٠ وَآتَيْنَاهُمْ
آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ٨١
وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ
٨٢ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ٨٣

واینکه عذاب من آنست عذاب دردناك ٥٠ وخبرده ایشانرا از مهمانان ابرهیم ٥١ هنگامی که در
آمدند بر وی پس گفتند سلامی را گفت بدرستی که ما از شما ترسندگانیم ٥٢ گفتند مترس بدرستی
که ما بشارت میدهیم ترا بپسر دانا ٥٣ گفت آیا بشارت دادید مرا با اینکه رسیده است مرا پیری
پس بچه بشارت میدهید مرا ٥٤ گفتند مژده داده ایم ترا براستی پس مباش از ناامیدان ٥٥ گفت و
کیست که ناامید شود از رحمت پروردگار خود مگر گمراهان ٥٦ گفت پس چیست کار بزرك شما ای
فرستاده شدگان گفتند بدرستی که ما فرستاده شده ایم بسوی گروه گناهکاران ٥٨ مگر آل لوط
را بدرستی که ما هرآینه نجات دهنده ایم ایشانرا همگی ٥٩ مگر زنش را که تقدیر کرده ایم که او
هرآینه از بازماندگانست ٦٠ پس چون آمدند آل لوط را فرستاده شدگان ٦١ گفت لوط بدرستی
که شما گروهید بیگانگان ٦٢ گفتند بلکه آمده ایم ترا بآنچه بودند که در آن شك میداشتند
٦٣ و آمده ایم ترا بحق و بدرستی که ما هرآینه راست گویانیم ٦٤ پس بیرون بر عیال خود را در
پاره از شب و تابع شو قفاهای ایشانرا و باید که نگاه بر پی سر نکند از شما
احدی و بروید بجائیکه ازموده شده اید ٦٥ و گذاردش دادیم بسوی او این امر را که بنیاد
این گروه برکنده شده است در حالتی که صبح نمایندگان بودند ٦٦ و آمدند اهل آن
شهر که شادمانی میکردند ٦٧ گفت لوط بدرستی که این گروه مهمانان منند پس رسوا
منمائید مرا ٦٨ و بپرهیزید از خدا و خوار مگردانید مرا ٦٩ گفتند آیا نهی نکردیم ترا از
عالمیان ٧٠ گفت اینها دختران منند اگر هستید کنندگان ٧١ سوگند بزندگی تو بدرستی که
ایشان هرآینه در مستی خود گمراه میشوند ٧٢ پس فراگرفت ایشانرا آواز هلاك کننده
بروشنی روز در آمدگان ٧٣ پس گردانیدیم زبرآنرا زیر آن و بارانیدیم برایشان سنگها
را از سجیل ٧٤ بدرستی که در این هرآینه آیتهاست برای صاحبان فراست ٧٥ و بدرستی
که آن قریه هرآینه در راهیست پابرجا ٧٦ بدرستی در این هرآینه آیتیست برای مؤمنان
٧٧ و اگرچه بودند یاران آیکه هرآینه ستمکنندگان ٧٨ پس انتقام کشیدیم از ایشان و
بدرستی که ایشان هرآینه در راهی اند هویدا ٧٩ و هرآینه بتحقیق که بدروغ گوئی نسبت
دادند اهل حجر رسولانرا ٨٠ و آوردیم برایشان آیتهای خود را پس بودند از آنها روگردانان
٨١ و بودند که میتراشیدند از کوهها خانها ایمنان ٨٢ پس فراگرفت
ایشانرا نعره هلاك کننده صبح نمایندگان ٨٣

فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون ۸۴ وما خلقنا السموات والارض وما بينهما الا بالحق وان الساعة لآتية فاصفح الصفح الجميل ۸۵ ان
ربك هو الخلاق العليم ۸۶ ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم ۸۷ لا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم ولا
تحزن عليهم واخفض جناحك للمؤمنين ۸۸ وقل اني انا النذير المبين ۸۹ كما انزلنا على المقتسمين ۹۰ الذين جعلوا القرآن عضين ۹۱
فوربك لنسئلنهم اجمعين عما كانوا يعملون ۹۲ فاصدع بما تؤمر واعرض عن المشركين ۹۳ انا كفيناك المستهزئين ۹۴ الذين يجعلون
مع الله الها آخر فسوف يعلمون ۹۵
ولقد نعلم انك يضيق صدرك
بما يقولون فسبح بحمد ربك وكن
من الساجدين ۹۶ واعبد ربك
حتى يأتيك اليقين ۹۷

سورة النحل مائة وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

اتى امر الله فلا تستعجلوه سبحانه
وتعالى عما يشركون ۱ ينزل
الملئكة بالروح من امره على من
يشاء من عباده ان انذروا انه
لا اله الا انا فاتقون ۲ خلق
السموات والارض بالحق تعالى
عما يشركون ۳ خلق الانسان
من نطفة فاذا هو خصيم مبين ۴
والانعام خلقها لكم فيها دفء
ومنافع ومنها تأكلون ۵ ولكم
فيها جمال حين تريحون وحين
تسرحون ۶ وتحمل اثقالكم الى
بلد لم تكونوا بالغيه الا بشق
الانفس ان ربكم لرءوف رحيم ۷
والخيل والبغال والحمير لتركبوها
وزينة ويخلق ما لا تعلمون ۸
وعلى الله قصد السبيل
ومنها جائر ولو شاء لهديكم
اجمعين ۹

پس کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند ۸۴ ونیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه
را در میانه آن دو است مکر بحق و بدرستی که قیامت هر آینه آینده است پس درکذر درکذشتن
نیکو ۸۵ بدرستی که پروردکار تو اوست آفریننده دانا ۸۶ و هر آینه بتحقیق که دادیم ترا
هفت از مثانی و قرآن عظیم را ۸۷ مکشان البته دو دیده خود را بسوی چیزهائی که بهره‌مند
کردانیدیم بآن اصنافی را از ایشان واندوه مخور بر ایشان وفرود آر بال خود را برای ایمان آورندکان
۸۸ وبکو بدرستی که من ترساننده بیان کننده‌ام ۸۹ همچنانکه فرو فرستادیم بر قسمت کنندکان
۹۰ آنانی که کردانیدند قرآن را پارها ۹۱ پس بپروردکار تو که هر آینه بپرسیم البته از ایشان همکی
از آنچه بودند که میکردند ۹۲ پس آشکارا نما آنچه را فرموده شده و روی بکردان از شرک آورندکان ۹۳
بدرستی که ما کفایت نمودیم از تو استهزا کنندکان را ۹۴ آنانکه شریک میکردانند با خدا خدای
دیکر پس زود باشد که بدانند ۹۵ و هر آینه بتحقیق که میدانیم اینرا که تو تنک میشود سینه‌ات
بسبب آنچه میکویند پس تسبیح کن بستایش پروردکار خود و باش از سجده کنندکان ۹۶ و بپرست
پروردکار خود را بیاید ترا یقین ۹۷

سورهٔ نحل یکصد و بیست و هشت آیه و از مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
نزدیک شد امر خدا پس بشتاب طلب منمائید آنرا منزه است و بلند از آنچه شریک میکردانند ۱
فرو میفرستد فرشتکانرا با روح از امرش بر هر که خواهد از بندکان خود اینکه بیم نمائید بترسانید
که نیست معبودی مکر من پس بپرهیزید از من ۲ خلق کرد آسمانها و زمین را بحق برتر است از آنچه
شریک می‌آورند ۳ آفرید آدمی را از نطفه پس اکنون او جدال کننده ایست آشکار ۴ وچهارپایانرا
آفرید آنها را برای شما در آنها پوششی است ومنفعتها و از آنها میخورید ۵ و از برای شما در آنها
تجملی است هنکامی که می‌آرید و آنکاه که سر میدهید بچراکاه ۶ ومیکشند بارهای شما
را بسوی شهری که نباشید شما رسنده بآن شهر مکر برنج نفسها بدرستی که پروردکار
شما هر آینه مهربانیست رحم کننده ۷ و اسبان و استران و خرانرا سوار شوید آنها
را و برای زینت ومی‌آفریند آنچه نمیدانید ۸ و بر خداست نمودن راه میانه و از آنها
منحرفست واکر خواستی خدا هر آینه براه میانه راه نمائی نمودی شما را همکی ۹

هُوَالَّذِي اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۱۰ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْاَعْنَابَ وَمِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۱۱ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِاَمْرِهِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۱۲ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۱۳ وَهُوَالَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا
طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۱۴ وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ

اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَاَنْهَارًا وَسُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۱۵ وَعَلَامَاتٍ
وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ۱۶ اَفَمَنْ يَخْلُقُ
كَمَنْ لَا يَخْلُقُ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۱۷
وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا
اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۸ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۱۹
وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا
يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۲۰
اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ
اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۲۱ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَا
حِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۲۲
لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ۲۳ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْتَكْبِرِينَ ۲۴ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ مَا
ذَا اَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا اَسَاطِيرُ الْاَ
وَّلِينَ ۲۵ لِيَحْمِلُوا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِينَ
يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ اَلَا سَآءَ مَا
يَزِرُونَ ۲۶ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ
فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۲۷ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اِنَّ
الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوٓءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۲۸

اوست آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی را برای شما از آنست نوشیدنی و از آنست درختی که
برگهای او میچرانید ۱۰ آمیرویاند برای شما بآن کشت زار و زیتون و درختان خرما و انگورها
و از همه میوه‌ها بدرستی که در این هر آینه آیتی است برای گروهی که تفکر میکنند ۱۱ و مسخر کردانید
برای شما شب و روز و آفتاب و ماه را و ستارها مسخر انند بامر او بدرستی که در این هر آینه آیتهاست
برای گروهی که تعقل مینمایند ۱۲ و آنچه را آفرید برای شما در زمین در حالتی که مختلف است
رنگهای آن بدرستی که در این هر آینه آیتی است برای گروهی که تذکر میکردند ۱۳ و اوست که
مسخر کردانیده دریا را تا بخورید از آن گوشتی تازه و بیرون آورید از آن زیوری که میپوشید
آنرا و می بینی کشتیها را شکافنده در آن و تا بجوئید از فضل او و شاید شما شکر گذارید ۱۴
و افکند در زمین کوههای استوار را که بحرکت در آورد شما را و نهرها و راهها را تا شاید شما
راه یابید ۱۵ و علامتها و بستارها ایشان راه مییابند ۱۶ آیا پس آنکه خلق مینماید مانند
کسیست که خلق نمینماید یا پس آگاه نمیگردید ۱۷ و اگر بشمارید نعمتهای خدا را بشمار
در نیاورید آنها را بدرستی که خدا هر آینه آمرزنده است مهربان ۱۸ و خدا میداند آنچه را
نهان میدارید و آنچه را آشکار مینمائید ۱۹ و آنانکه میخوانند از غیر خدا خلق نمیکنند چیزیرا
و ایشان خلق کرده میشوند ۲۰ مردگانند نه زندگان و نمیدانند که کی برانگیخته میشوند ۲۱
خدای شما خدائیست یگانه پس آنانکه ایمان نمی آورند باخرت دلهای ایشان
انکار نماینده است و ایشان گردن کشانند ۲۲ حقا که خدا میداند آنچه را نهان
میدارند و آنچه را آشکار مینمایند ۲۳ بدرستی که او دوست نمیدارد گردن کشانرا ۲۴
و هرگاه گفته شود بایشان که چه چیز فرو فرستاده پروردگار شما گویند افسانهای
پیشینیان ۲۵ تا بردارند بارهای گناهان خود را بتمام در روز قیامت و از بارهای گناه
آنانیرا که گمراه مینمایند ایشانرا بدون دانشی آگاه باشید که بدست آنچه بار گناه میکشند
۲۶ بتحقیق که مکر نمودند آنانکه بودند پیش از ایشان پس آمد فرمان خدا
بناهای ایشانرا از قاعدها پس افتاد بر ایشان سقف از زبر ایشان
و آمد ایشانرا عذاب از جائی که نمی فهمیدند ۲۷ پس در روز قیامت خوار
نماید ایشانرا و گوید کجایند شریکان من که بودید که خلاف مینمودید در
آنها گویند آنانکه داده شده اند دانش را بدرستی که خواری امروز و بدی بر کافرانست ۲۸

آنانکه

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلٰئِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلٰى إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۲۹ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ۳۰ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ
خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۳۱ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاؤُونَ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِينَ ۳۲ الَّذِينَ
تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلٰئِكَةُ طَيِّبِينَ ۳۳ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۳۴ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰئِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ

آنانکه میمیرانند ایشانرا فرشتگان ستم کنندگان نفسهای خود پس در اندازند
صلح را که نبودیم که بکنیم هیچ بدی آری بدرستی که خدا داناست بآنچه در دنیا که می
کردید ۲۹ پس در آئید درهای دوزخ را جاودانیان در آن پس هر آینه بد است جایگاه تکبر
کنندگان ۳۰ و گفته شد مر آنانی را که پرهیزکاری نموده اند چه چیز را فرو فرستاده پروردگار
شما گفتند خیر مر آنانی را که نیکی کردند در این دنیا نیکیست و هر آینه سرای آخرت بهتر است
و هر آینه نیکوست سرای پرهیزکاران ۳۱ بهشتهای با اقامت در آیند در آنها میرود
از زیر آنها نهرها مر ایشانراست در آنها آنچه خواهند همچنین جزا میدهد خدا پرهیز
کارانرا ۳۲ آنانکه میمیرانند ایشانرا فرشتگان پاکیزگان گویند سلام بر شما در آئید بهشت
را بسبب آنچه بودید که میکردید ۳۳ آیا انتظار میبرند مگر اینرا که بیایند ایشانرا فرشتگان
یا بیاید امر پروردگار تو همچنین کردند آنانکه پیش از ایشان بودند و ستم ننموده ایشانرا خدا
ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم مینمودند ۳۴ پس رسید ایشانرا بدیهای آنچه کردند
و فرا گرفت ایشانرا آنچه بودند که بآن استهزا مینمودند ۳۵ و گفتند آنانکه شرک ورزیدند
اگر خواستی خدا نمیپرستیدیم بغیر او هیچ چیز ما و نه پدران ما و نه حرام مینمودیم بدون حکم او
هیچ چیزیرا همچنین کردند آنانکه پیش از ایشان بودند پس آیا بر رسولان است مگر رسانیدن
هویدا ۳۶ و هر آینه بتحقیق که برانگیختیم در هر گروهی رسولیرا که بپرستید خدا را و دوری نمائید
از طاغوت پس از ایشان کسی است که راه نمائی کرده خدا و از ایشان کسیست که ثابت شده بر
او گمراهی پس راه روید در زمین پس ببینید که چگونه بوده عاقبت تکذیب نمایندگان ۳۷
اگر حرص ورزی بر هدایت ایشان پس بدرستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که گمراه می
میکند و نیست مر ایشانرا هیچ یاری دهندگان ۳۸ و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهای
خود که برنمی انگیزد خدا کسی را که بمیرد آری وعده دادنیست بر او حق ولیکن بیشتر مردم
نمیدانند ۳۹ تا بیان کند برای ایشان آنچه را اختلاف مینمایند در آن و تا بدانند آنانکه
کافر شدند اینکه ایشان بوده اند دروغگویان ۴۰ جز این نیست که قول ما مر چیزیرا چون
خواهیم آنرا آنست که گوئیم آنرا که باش پس میباشد ۴۱ و آنانکه مهاجرت کردند در راه
خدا پس از آنکه ستم کرده شده بودند هر آینه جا میدهیم البته ایشانرا در دنیا نیکو
و هر آینه مزد آخرت بزرگتر است اگر هستند که بدانند ۴۲

كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
۳۵ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَ
حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُونَ ۳۶
وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا
عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا
آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ
عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۳۷
وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا
أَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ
فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ
عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
۳۸ إِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللّٰهَ
لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ
نَاصِرِينَ ۳۹ وَأَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ بَلٰى
وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ۴۰ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي
يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ۴۱ إِنَّمَا
قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۴۲ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ ۴۳

آنانکه

الذین صبروا وعلی ربهم یتوکلون ٤٢ وما ارسلنا من قبلك الا رجالا نوحی الیهم فسئلوا اهل الذکر ان کنتم لا تعلمون ٤٣ بالبینات و
الزبر وانزلنا الیك الذکر لتبین للناس ما نزل الیهم ولعلهم یتفکرون ٤٤ افامن الذین مکروا السیئات ان یخسف الله بهم الارض او
یاتیهم العذاب من حیث لا یشعرون ٤٥ او یاخذهم فی تقلبهم فما هم بمعجزین ٤٦ او یاخذهم علی تخوف فان ربکم لرءوف رحیم ٤٧ اولم
یروا الی ما خلق الله من شیء یتفیؤا ظلاله عن الیمین والشمائل سجدا لله وهم داخرون ٤٨ ولله یسجد ما فی السموات وما فی الارض من

دابة والملئکة وهم لا یستکبرون ٤٩
یخافون ربهم من فوقهم ویفعلون
ما یؤمرون ٥٠ وقال الله لا تتخذوا
الهین اثنین انما هو اله واحد فایای
فارهبون ٥١ وله ما فی السموات
والارض وله الدین واصبا افغیر الله
تتقون ٥٢ وما بکم من نعمة فمن
الله ثم اذا مسکم الضر فالیه
تجئرون ٥٣ ثم اذا کشف الضر
عنکم اذا فریق منکم بربهم یشرکون
٥٤ لیکفروا بما اتیناهم فتمتعوا
فسوف تعلمون ٥٥ ویجعلون
لما لا یعلمون نصیبا مما رزقناهم
تالله لتسئلن عما کنتم تفترون ٥٦
ویجعلون لله البنات سبحانه و
لهم ما یشتهون ٥٧ واذا بشر
احدهم بالانثی ظل وجهه مسودا
وهو کظیم ٥٨ یتواری من القوم
من سوء ما بشر به ایمسکه علی
هون ام یدسه فی التراب الا
ساء ما یحکمون ٥٩ للذین لا
یؤمنون بالاخرة مثل السوء و
لله المثل الاعلی وهو العزیز الحکیم
٦٠ ولو یؤاخذ الله الناس بظلمهم ما ترك
علیها من دابة ولکن یؤخرهم الی اجل مسمی
فاذا جاء اجلهم لا یستاخرون ساعة
ولا یستقدمون ٦١

آنانکه صبر نمودند و بر پروردگار خود توکل مینمایند ٤٢ و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که
وحی میفرستادیم بسوی ایشان پس بپرسید از اهل ذکر اگر هستید که نمیدانید ٤٣ ببینتها
و کتابهای نوشته و فرو فرستادیم بسوی تو ذکر را تا بیان نمائی برای مردم آنچه فرو فرستاده
شد بسوی ایشان و شاید ایشان تفکر کنند ٤٤ پس آیا ایمن شده‌اند آنانکه مکر کردند
بدیها را که فرو برد خدا ایشان را بزمین یا بیاید ایشان را عذاب از جائی که در یافت نمایند ٤٥
یا بگیرد ایشان را در گردیدن ایشان پس نیستند ایشان عاجز کنندگان ٤٦ یا بگیرد ایشان را بر
ترسی پس بدرستی که پروردگار شما هر آینه مهربانیست رحم نماینده ٤٧ و آیا نمی‌نگرند بسوی
آنچه آفرید خدا از چیزی که میگردد سایهایش از جانب راست و چپها در حالتی که سجده کنندگانند
مر خدا را و ایشان خوارانند ٤٨ و مر خدا را سجده کند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از
جنبنده و فرشتگان و ایشان گردن کشی نمینمایند ٤٩ میترسند از پروردگار خود از بالای ایشان
و میکنند آنچه فرموده شده اند ٥٠ و گفت خدا مگیرید دو خدائی دو خدا جز این نیست که او خدا
ئیست یگانه پس از من بترسید ٥١ و مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است و مر او راست
دین دائم و لازم پس آیا از غیر خدا میپرهیزید ٥٢ و آنچه با شماست از نعمتی از خداست پس
هرگاه برسد شما را تعبی پس بسوی او زاری مینمائید ٥٣ پس چون بر دارد آن تعب را از شما آنگاه
گروهی از شما بپروردگارشان شرک میآورند ٥٤ تا کفران نمایند بآنچه داده‌ایم ایشان را پس
بهره ور گردید پس زود باشد که بدانید ٥٥ و میگردانند برای آنچه نمیدانند حصهٔ از آنچه
روزی نمودیم ایشان را سوگند بخدا که هر آینه پرسیده شوید البته از آنچه هستید که تهمت می
بندید ٥٦ و میگردانند برای خدا دختران منزهست او و مر ایشان راست آنچه میل دارند ٥٧
و هرگاه مژده داده شود یکی از ایشان بمؤنث بگردد روی او سیاه و او باشد
خشمناک ٥٨ پنهان شود از گروه خود از بدی آنچه مژده داده شده بآن که آیا نگاه
داردش بخواری یا پنهان کندش در خاک آگاه باشید که بدست آنچه حکم
میکنند ٥٩ مر آنانی را که ایمان نمی‌آورند بآخرت مثل بدست و مر خدا راست مثل برتر
و اوست غالب درست کردار ٦٠ و اگر بگیرد خدا مردم را بستم ایشان نگذارد بر آن
هیچ جنبنده و لیکن باز پس اندازد ایشان را تا مدت نام برده شده پس چون
در آید اجل ایشان باز پس نروند ساعتی و پیشی نگیرند ٦١

و میگردانند

وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى لَاجَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ٦٢ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى
اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ٦٣ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي
اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٦٤ وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ
يَسْمَعُونَ ٦٥ وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ٦٦ وَمِنْ ثَمَرَاتِ

النَّخِيلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ
سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٦٧ وَاَوْحٰى
رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِي مِنَ
الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا
يَعْرِشُونَ ٦٨ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ
مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ
فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ٦٩ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ
ثُمَّ يَتَوَفَّيكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰى
اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ
شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ٧٠ وَاللّٰهُ
فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلٰى
مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ
اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ٧١ وَاللّٰهُ
جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ
وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ٧٢ وَيَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِنَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ شَيْئًا
وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ٧٣ فَلَا تَضْرِبُوا لِلّٰهِ
الْاَمْثَالَ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ٧٤

ومیکرداند برای خدا انچه را که کراهت دارند ووصف میکند زبانهای ایشان دروغ
را که مر ایشانراست نیکوئی حقا که برای ایشانست اتش وبدرستی که ایشان پیش داشته
شدکانند ٦٢ بخدا سوکند که هر اینه بتحقیق که فرستادیم بسوی طایفهائی که بود پیش
از تو پس ارایش نمود برای ایشان شیطان کردهای ایشانرا پس اویار ایشانیست امروز و
برای ایشانست عذاب دردناک ٦٣ وفرونفرستادیم برتو قرانرا مکر برای انکه بیان کنی از
برای ایشان انچه اختلاف نمودند دران وراهنمائی ورحمتی برای کروهی که ایمان می ورند
٦٤ وخدا فروفرستاد از اسمان ابی پس زنده کرد بان زمین را بعد از مردن ان بدرستی که در
این هر اینه ایتیست مر کروهی را که میشنوند ٦٥ وبدرستی که مرشمارا در چهارپایان هر اینه
عبرتیست می اشامانیم شمارا از انچه در شکمهای انست از میان سرکین وخون شیر صافی کوارا
مر اشامندکانرا ٦٦ واز میوههای درختان خرما وانکورها فرا میکیرید از ان مست کننده
وروزی خوبی را بدرستی که در این هر اینه ایتیست برای کروهی که تعقل مینمایند ٦٧
ووحی نمود پروردکار تو بسوی مکس عسل که بکیر از کوهها خانها واز درخت واز انچه
دار بست کنند ٦٨ پس بخور از همه میوهها پس برو راههای پروردکار خود را رام شدکان بیرون
اید از شکمهای انها اشامیدنی که متفاوتست رنکهای ان دران شفائیست مر مردم را
بدرستی که در این هر اینه ایتیست برای کروهی که تفکر مینمایند ٦٩ وخدا بدید
اورد شمارا پس میمیراند شمارا واز شما کسی است که ردکرده شود بخوارترین زندکیها
تا ندانند بعد از دانشی چیزیرا بدرستی که خدا دانائیست توانا ٧٠ وخدا افزونی
داد بعضی از شمارا بر بعضی در روزی پس نیستند انانی که افزونی یافته اند ردکنندکان
روزیهای خود بر انچه مالک شده دستهای ایشان پس ایشان دران یکسان باشند
ایا پس بنعمت خدا انکار مینمایند ٧١ وخدا کردانید برای شما از خودهاتان
جفتهارا وکردانیده برای شما از جفتهاتان فرزندان ونوادکانرا وروزی
داده شمارا از پاکیزهها پس ایا بباطل ایمان می اورند وبنعمت خدا ایشان
ناسپاسی مینمایند ٧٢ ومیپرستند از غیر خدا چیزی را که مالک نمیباشد
برای ایشان روزیرا از اسمانها وزمین چیزیرا ونتوانند پس مزنید
برای خدا مثلها بدرستی که خدا میداند وشما نمیدانید ٧٣

وضرب

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ۷۶ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ اَحَدُهُمَا اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰاهُ اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ
وَمَنْ يَاْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۷۷ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۷۸ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۷۹ اَلَمْ يَرَوْا

اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا
يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا اللّٰهُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۸۰ وَاللّٰهُ جَعَلَ مِنْ
بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ
وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْ
بَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَثَاثًا وَمَتَاعًا
اِلٰى حِينٍ ۸۱ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا
خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ
اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَاْسَكُمْ
كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُسْلِمُونَ ۸۲ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۸۳ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ
ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ۸۴
وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ
لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
۸۵ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۸۶ وَ
اِذَا رَاَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا
رَبَّنَا هٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا
نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ
الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۸۷ وَ
اَلْقَوْا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۸۸ خمس

بزد خدا مثلي بندهٔ خريده شدهٔ كه توانائي ندارد بر هيچ چيز وكسي كه روزي عطا نموده باشيم
اورا از خود روزي نيكوپس او نفقه نمايد از آن پنهان وآشكارا آيا يكسانند ستايش مرخدا
بلكه بيشترين ايشان نميدانند ۷۶ وزده خدا مثلي دو مرد يرا كه يكي از ايشان گنگست وقدرت
ندارد بر چيزي واو گرانست بر صاحبش بهرجا توجه ميسازدش نيايد بخيري آيا يكسانست
او وكسي كه فرمايد بعدالت واو بر راه راستي باشد ۷۷ ومر براي خداست نهاني آسمانها
وزمين ونيست امر قيامت مگر مانند نگريستن ديده يا آن نزديكتر است بدرستي
كه خدا بر هر چيزي تواناست ۷۸ وخدا بيرون آورد شمارا از شكمهاي مادران شما كه نميدانستيد
هيچ چيز را وگردانيد براي شما گوش وچشمها ودلهارا تا شايد شما شكر كنيد ۷۹ آيا نظر
نمي نمائيد بسوي پرندگان تسخير شدگان در ميان آسمان نگاه نميدارد آنهارا بغير از خدا
بدرستي كه در اين هر آينه آيتهاست براي گروهي كه ايمان مي آورند ۸۰ وخدا گردانيد براي شما
از خانهاي شما آرامگاهي وگردانيد براي شما از پوستهاي چهارپايان خانهائي كه سبك مييابيد
آنهارا در روز كوچتان ودر روز درنگتان واز پشمهاي آنها وكركهاي آنها وموهاي آنها رختهاي
پوشيدني وبرخورداري تا هنگامي ۸۱ وخدا گردانيد براي شما از آنچه آفريده است سايه‌ها
وگردانيد براي شما از كوهها جاهاي پنهان بودن وگردانيد براي شما پيراهنها كه نگاه دارد
شمارا از گرما ولباسهاي جنگ كه نگاه دارد شمارا از آسيب شما همچنين
تمام مينمايد نعمت خودرا بر شما تا شايد شما گردن نهيد ۸۲ پس اگر بر گردند
پس نيست بر تو مگر رسانيدن آشكار ۸۳ ميشناسند نعمت خدا را پس انكار
مينمايند آنرا وبيشتر ايشان كافرانند ۸۴ وروزي كه بر مي انگيزيم از هر گروهي گواهي
پس اذن داده نشود براي آنانكه كفر ورزيده اند ونه ايشان طلب رضا جوئي
كرده شوند ۸۵ وهرگاه به بينند آنان كه ظلم نموده اند عذاب را پس سبك
كرده نميشود از ايشان ونه ايشان مهلت داده شوند ۸۶ وهرگاه به بينند
آنان كه شرك آورده اند شريكان خودرا گويند پروردگارما اين
گروهند شريكان ما كه بوديم كه ميخوانديم بغير از تو پس بيفكنند بسوي
ايشان گفتار را كه بدرستي كه شما هر آينه دروغ گويانيد ۸۷ وبيفكنند بسوي
خدا در آنروز صلح را وگم شود از ايشان آنچه بودند كه افترا ميكردند ۸۸

الذين

الذين كفروا وصدّوا عن سبيل الله زدناهم عذاباً فوق العذاب بما كانوا يفسدون ٨٩ ويوم نبعث في كل امّة شهيداً عليهم من انفسهم و
جئنا بك شهيداً على هؤلاء ونزّلنا عليك الكتاب تبياناً لكل شيء وهدىً ورحمةً وبشرى للمسلمين ٩٠ انّ الله يأمر بالعدل والاحسان
وايتاء ذي القربى وينهى عن الفحشاء والمنكر والبغي يعظكم لعلكم تذكّرون ٩١ واوفوا بعهد الله اذا عاهدتم ولا تنقضوا الايمان بعد
توكيدها وقد جعلتم الله عليكم كفيلاً انّ الله يعلم ما تفعلون ٩٢ ولا تكونوا كالتي نقضت غزلها من بعد قوّة انكاثاً تتخذون ايمانكم

دخلاً بينكم ان تكون امّة هي اربى
من امّة انما يبلوكم الله به وليبيّننّ
لكم يوم القيمة ما كنتم فيه تختلفون
٩٣ ولو شاء الله لجعلكم امّة واحدة
ولكن يضلّ من يشاء ويهدي من
يشاء ولتسئلنّ عما كنتم تعملون ٩٤
ولا تتخذوا ايمانكم دخلاً بينكم
فتزلّ قدم بعد ثبوتها وتذوقوا السوء
بما صددتم عن سبيل الله ولكم عذاب
عظيم ٩٥ ولا تشتروا بعهد الله
ثمناً قليلاً انما عند الله هو خير لكم
ان كنتم تعلمون ٩٦ ما عندكم
ينفد وما عند الله باقٍ ولنجزينّ الذين
صبروا اجرهم باحسن ما كانوا يعملون
٩٧ من عمل صالحاً من ذكر او انثى وهو
مؤمن فلنحيينّه حيوة طيّبة ولنجزينّهم
اجرهم باحسن ما كانوا يعملون ٩٨
فاذا قرأت القرآن فاستعذ بالله
من الشيطان الرجيم ٩٩ انّه ليس له
سلطان على الذين آمنوا وعلى ربهم
يتوكلون ١٠٠ انما سلطانه على الذين
يتولّونه والذين هم به مشركون ١٠١
واذا بدّلنا آية مكان آية والله
اعلم بما ينزّل قالوا انما انت
مفترٍ بل اكثرهم لا يعلمون
١٠٢

آنان که کفر ورزیده اند وباز داشته اند مردمانرا از راه خدا بیفزائیم ایشانرا عذابی بربالای عذاب
بسبب آنچه بودند که افساد مینمودند ٨٩ وروزی که برانگیزیم در هر گروهی گواهی بر ایشان از نفسهای
ایشان وبیاوریم ترا گواه براینها وفرو فرستادیم بر تو کتابرا بجهت بیان کامل مر هر چیزرا وجهت
هدایت ورحمت وبشارت مر مسلمانانرا ٩٠ بدرستی که خدا امر مینماید بعدالت ونیکوئی کردن
وعطا کردن خویشانرا ونهی مینماید از کار زشت وناشایست وستم نمودن پند میدهد شمارا
شاید شما آگاه شوید ٩١ ووفا کنید به پیمان خدا هرگاه عهد ببندید ومشکنید سوگندهارا
پس از مؤکد کردن آنها وبتحقیق که گردانیده اید خدارا برخود کفیل بدرستی که خدا میداند آنچه
میکنید ٩٢ ومباشید مانند زنی که گشود از هم تارهای رشتهٔ خودرا از بعد محکمی تارها تاب باز
داده میگیرید سوگندهای خودرا غش نمودنی میانهٔ خود که باشد گروهی آن افزون تر از گروهی جز
این نیست که میآزماید شمارا خدا بآن وتا بیان نماید برای شما در روز قیامت آنچه هستید که
در آن اختلاف مینمائید ٩٣ واگر خواستی خدا هرآینه گردانیدی شمارا یک گروه ولیکن گمراه
مینماید کسی را که میخواهد وهدایت مینماید کسیرا که میخواهد وهرآینه سؤال کرده خواهید شد
البته از آنچه هستید که میکنید ٩٤ ومگیرید سوگندهای خودرا غش نمودنی میان خود پس
بلغزد قدمی پس از استواری آن وبچشید بدی را بسبب باز داشتن شما از راه خدا ومر شمار است
عذابی بزرگ ٩٥ ومفروشید پیمان خدارا بهای اندک بدرستی که آنچه نزد خداست آن بهتر است
برای شما اگر هستید که بدانید ٩٦ آنچه نزد شماست فانی میگردد وآنچه نزد خداست
باقیست وهرآینه جزا میدهیم البته آنانرا که صبر نموده اند مزد ایشانرا به بهترین آنچه
بودند که عمل میکردند ٩٧ کسی که کرده باشد کار شایسته از مرد یا زن واو مؤمن باشد
پس هرآینه زنده داریم اورا زندگانی خوشی وهرآینه جزا دهیم ایشانرا مزد ایشان
به بهترین آنچه بودند که عمل میکردند ٩٨ پس هرگاه بخوانی قرآنرا
پس پناه جوی بخدا از شیطان رانده شده ٩٩ بدرستی که نیست مر اورا تسلطی بر
آنان که ایمان آورده اند وبر پروردگارشان توکل میکنند ١٠٠ نیست تسلط او مگر
بر آنان که دوست میدارند اورا وآنانکه ایشان باو شرک آورندگانند ١٠١
وهرگاه بدل نمائیم آیه را بجای آیه وخدا داناتر است بآنچه فرو میفرستد گویند
جز این نیست که تو افترا کنندهٔ بلکه بیشتر ایشان نمیدانند ١٠٢

بگو فرود

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ١٠٢ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ الَّذِي
يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ١٠٣ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠٤ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ١٠٥ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠٦ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ١٠٧ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ١٠٨ لَا جَرَمَ
أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ١٠٩ ثُمَّ
إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا
فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ
مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١١٠ يَوْمَ
تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَ
تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
١١١ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ
آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا
اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا
كَانُوا يَصْنَعُونَ ١١٢ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
وَهُمْ ظَالِمُونَ ١١٣ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ١١٤ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ
الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ
لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا
عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١١٥ وَلَا
تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ
هَٰذَا حَلَالٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ١١٦
مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ١١٧

بگو فرود آورده آنرا روح القدس از پروردگار تو بحق تا ثابت دارد آنانرا که ایمان آورده اند و بجهت
هدایت و مژده مر مسلمانانرا ۱۰۲ و هر آینه بتحقیق میدانیم اینرا که ایشان میگویند نیاموخته آنرا
مگر آدمی زبان آنکسی که میل میکنند از راست بسوی او عجمیست و این زبانیست عربی آشکار ۱۰۳
بدرستی که آنانکه ایمان نمی آورند بآیتهای خدا هدایت نمیکند ایشانرا خدا و برای ایشانست
عذابی دردناک ۱۰۴ همت نمی بندند دروغ را مگر آنانکه ایمان نمی آورند بآیتهای خدا و آنها
ایشانند دروغگویان ۱۰۵ کسی که کفر گوید بخدا پس از ایمانش مگر کسی که اکراه کرده شود و دلش
آرمیده باشد بایمان ولیکن کسی که گشاده باشد بکفر سینه را پس بر ایشانست غضبی از خدا
و برای ایشانست عذابی بزرگ ۱۰۶ این بسبب آنست که ایشان دوست داشته اند زندگانی
دنیا را بر آخرت و اینکه خدا هدایت نمیکند گروه کافرانرا ۱۰۷ آنانند آنها که مهر زده خدا بر دلهای
ایشان و گوش ایشان و دیدههای ایشان و آنها ایشانند بیخبران ۱۰۸ ناچار بدرستی که آنها در آخرت
ایشانند زیانکاران ۱۰۹ پس بدرستی که پروردگار تو مر آنانی را که مهاجرت کردند از پس آنکه
عذاب کرده شده بودند پس جهاد کردند و صبر نمودند پس بدرستی که پروردگار تو از بعد آن هر آینه
آمرزنده ایست مهربان ۱۱۰ روزی بیاید که هر نفسی مجادله کند از نفس خود و
تمام داده شود هر نفسی آنچه کرده و ایشان ستم کرده نشوند ۱۱۱ و زد خدا مثلی
قریه را که بود ایمن آرمیده می آمد آنرا روزی آن فراوان از هر جا پس کفران ورزیدند
بنعمتهای خدا پس چشانید ایشانرا خدا لباس گرسنگی و ترس بسبب آنچه بودند
که میکردند ۱۱۲ و هر آینه بتحقیق که آمد ایشانرا رسولی از ایشان پس تکذیب
کردند او را پس گرفت ایشانرا عذاب و ایشان بودند ستمکاران ۱۱۳ پس بخورید از آنچه
روزی کرده است شما را خدا حلال پاکیزه و شکر کنید نعمت خدا را اگر هستید که
او را میپرستید ۱۱۴ جز این نیست که حرام شده بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه
را بانگ زده شده باشد از برای غیر خدا بآن پس کسی که مضطر شد غیر بغی کننده و نه در
گذرنده از حد پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ۱۱۵ و مگوئید مر آنچه را
که وصف میکند زبانهای شما دروغ را که این حلالست و این حرام است تا
افترا کنید بر خدا دروغ را بدرستی که آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را رستگار
نمیشوند ۱۱۶ اسباب انتفاع اندکست و برای ایشانست عذابی دردناک ۱۱۷

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١١٩ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا
مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١٢٠ إِنَّ إِبْرٰهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٢١ شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ
اجْتَبٰهُ وَهَدٰيهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٢٢ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ١٢٣ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرٰهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٢٤ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ١٢٥

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَ
الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
١٢٦ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا
عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ
لِلصَّابِرِينَ ١٢٧ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ
إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ
فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ١٢٨ إِنَّ اللَّهَ
١٢٩ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ
سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِائَةٌ وَاحِدٌ عَشَرَ آيَةً
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي
بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ١ وَآتَيْنَا مُوسَى
الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ذُرِّيَّةَ
مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا
٢ وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ
لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ
عُلُوًّا كَبِيرًا ٣ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا
أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا
خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا
مَفْعُولًا ٤

وبرانانکه یهود شدند حرام کردانیدیم انچه راکه حکایت کردیم برای تو از پیش وستم نکردیم ایشانرا
ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند ١١٩ پس بدرستی که پروردگار تو مر کسانی را که کرده
اند بد را بنادانی پس توبه کردند از پس ان واصلاح نمودند بدرستی که پروردگار تو از پس ان هر اینه
امرزندهٔ مهربانست ١٢٠ بدرستی که ابرهیم بود امتی فرمانبردار مر خدا برا مایل بحق ونبود از شرک
اورندگان ١٢١ شکرکننده مر نعمتهای او را برکزید او را وهدایت کرد او را براه راست ١٢٢ ودادیم
او را در دنیا نیکوئی وبدرستی که او در اخرت هر اینه از شایستکانست ١٢٣ پس وحی کردیم بسوی
تو انکه پیروی کن ملت ابرهیم را مایل بحق ونبود از شرک اورندگان ١٢٤ جز این نیست که کردانیده
شد شنبه بر انانی که اختلاف کردند دران وبدرستی که پروردگار تو هر اینه حکم میکند
میانهٔ ایشان روز قیامت در انچه بودند که دران اختلاف میکردند ١٢٥ بخوان بسوی راه
پروردگار خود بحکمت وپند نیکو ومجادله کن با ایشان بانچه ان نیکوتراست بدرستی که پروردگار
تو اوست داناتر بکسی که کم شده از راه او واو داناتراست براه یافتکان ١٢٦ واکر عقوبت کنید
پس عقوبت کنید بمانند انچه عقوبت کرده شده اید بان وهر اینه اکر صبر کنید البته او بهتر
است برای صبر کنندکان ١٢٧ وصبر کن ونیست صبر تو مکر بخدا واندوه مخور بر ایشان ومباش
در تنکی از انچه مکر میکنند ١٢٨ بدرستی که خدا با انانیست که پرهیزکاری نموده اند وبا
انانی که ایشان نیکوکارانند ١٢٩

سورهٔ بنی اسرائیل یکصد ویازده ایه است ومکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
منزهست انکه برد بشب بندهٔ خود را شبی از مسجد الحرام بسوی مسجد اقصی که
برکت دادیم حوالی انرا تا بنمائیم او را از ایتهای خود بدرستی که او اوست شنوای بینا
١ ودادیم بموسی کتاب را وکردانیدیم او را هدایت برای بنی اسرائیل اینکه مکیرید بغیر
از من وکیلی فرزندزادکان کسی که برداشتیم با نوح بدرستی که او بود بندهٔ بسیار شکر
کننده ٢ واعلام نمودیم بسوی بنی اسرائیل در کتاب که هر اینه
فساد خواهید کرد البته در زمین دو بار وهر اینه کردنکشی خواهید کرد کردن
کشی بزرک ٣ پس چون امد وعده نخستین ان دو فرستادیم بر شما بندکان خود را که
بودند صاحبان کارزار سخت پس کشتند میانهٔ سراها وبود وعده کرده شده ٤

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ٥ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ٦ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ٧ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ٨ وَأَنَّ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ٩ وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ١٠ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ

فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ
مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَ
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَ
كُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ١١ وَكُلَّ
إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ
وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ
مَنْشُورًا ١٢ اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَى
بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ١٣
مَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ
وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا
تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى وَمَا كُنَّا
مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا ١٤
وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا
مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ١٥ وَكَمْ
أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَ
كَفَى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا
١٦ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ
فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا
جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ١٧
وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا
١٨ كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ
رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ١٩
انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَ
لَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ٢٠

پس باز گردانیدیم برای شما ظفر را بر ایشان و مدد کردیم شما را بمالها و پسران و گردانیدیم
شما را بیشتر از روی نفره اگر نیکی نموده اید نیکی نموده اید برای نفسهای خود و اگر بدی کنید
پس برای نفسهاست پس چون آمد وعدهٔ دیگر تا بد سازند روهای شما را و تا در آیند مسجد را
چنانچه در آمدند آنرا اول بار و تا تباه کردانند آنچه را غالب شده بودند تباه کردانیدنی ۶ شاید پروردگار
شما که رحم کند شما را و اگر برگردید برگردیم و گردانیدیم دوزخ را برای کافران زندانی ۷
بدرستی که این قرآن راه نماید مر آنچه را که آن پاینده تر است و مژده دهد مؤمنانرا که میکنند
کارهای شایسته اینکه مر ایشانراست مزدی بزرگ ۸ و اینکه آنان که ایمان نمی آورند بآخرت
آماده کرده ایم برای ایشان عذابی دردناک ۹ و دعا میکند آدمی ببدی مانند دعایش
بنیکی و هست آدمی شتاب کننده ۱۰ و گردانیدیم شب و روز را دو علامت پس محو کردیم
علامت شب را و گردانیدیم علامت روز را روشن تا بجوئید فضلی از پروردگار خود و تا بدانید
شمارهٔ سالها و حساب را و هر چیز را تفصیل دادیم آنرا تفصیل دادنی ۱۱ و هر آدمی را لازم او
گردانیدیم عمل او را در گردنش و بیرون می آوریم برای او روز قیامت نوشته که بیند آنرا گشوده
شده ۱۲ بخوان نامهٔ خود را بس است نفس تو امروز بر تو حساب کننده ۱۳ کسی که
هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت می یابد برای نفس خود و کسی که گمراه شده پس
جز این نیست که گمراه میشود بر آن و بر ندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را و نیستیم ما عذاب
کنندگان تا آنگاه که بفرستیم پیغمبری ۱۴ و هرگاه خواهیم اینکه هلاک کنیم قریه را امر کنیم
متنعمانش را پس بیرون روند از فرمان خدا در آن پس ثابت شود بر آن گفتار پس هلاک کردانیم آنرا
هلاک کردنی ۱۵ و بسیار هلاک کردیم از قریه ها از پس نوح و بس است پروردگار تو
بگناهان بندگان خود آگاه بینا ۱۶ کسی که باشد که بخواهد این شتابنده را
بشتاب دهیم مر او را در آن آنچه خواهیم برای هر که خواهیم پس بگردانیم برای
او دوزخ را در آید آنرا مذمت کرده شده رانده گشته ۱۷ و کسی که
خواهد آخرترا و سعی کند برای آن سعی آنرا و او مؤمن باشد پس ایشان هست سعی ایشان
مشکور ۱۸ هر یک را امداد کنیم اینها را و اینها را از بخشش پروردگار تو و نیست
بخشش پروردگار تو باز داشته شده ۱۹ نظر کن چگونه زیادتی داده ایم بعض ایشانرا بر
بعضی و هر آینه آخرت بزرگتر است از جهت مرتبها و بزرگتر است در فزونی دادن ۲۰

لا تجعل مع الله إلهاً آخر فتقعد مذموماً مخذولاً ٢٢ وقضى ربك ألا تعبدوا إلا إياه وبالوالدين إحساناً إما يبلغن عندك الكبر أحدهما
أو كلاهما فلا تقل لهما أف ولا تنهرهما وقل لهما قولاً كريماً ٢٣ واخفض لهما جناح الذل من الرحمة وقل رب ارحمهما كما ربياني صغيراً ٢٤
ربكم أعلم بما في نفوسكم إن تكونوا صالحين فإنه كان للأوابين غفوراً ٢٥ وآت ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل ولا تبذر
تبذيراً ٢٦ إن المبذرين كانوا إخوان الشياطين وكان الشيطان لربه كفوراً ٢٧ وإما تعرضن عنهم ابتغاء رحمة من ربك ترجوها فقل لهم

مکردان با خدا خدای دیگر پس بنشینی نکوهیده خوار شده ٢٢ وحکم کرده پروردگار تو که مپرستید
بجز او و بپدر و مادر نیکوئی کردنی اگر برسد البته نزد تو به پیری یکی از ایشان یا هر دو پس مگو
با ایشان اف ومرنجان ایشانرا وبگو مر ایشانرا گفتار نیکوئی ٢٣ وبگستران برای ایشان بال
تذلل را از روی شفقت وبگو پروردگار من رحمت کن ایشانرا چنانکه تربیت کردند مرا
در کوچکی ٢٤ پروردگار شما داناتراست بآنچه در نفسهای شما است اگر باشید شایستگان
٢٥ پس بدرستی که او هست از برای رجوع کنندگان آمرزنده ٢٦ وبده صاحب قرابت را
حقش را وبیچاره ودرمانده براه ومپاش پاشیدنی ٢٦ بدرستی که پاشندگان هستند
برادران شیاطین وهست شیطان مر پروردگار خود را ناسپاس ٢٧ واگر اعراض
کنی از ایشان بجهت طلب رحمتی از پروردگار خود که امید آن داری پس بگو با ایشان
گفتار خوشی ٢٨ ومگردان دست خود را بسته شده بگردن خود ومگشا آنرا
تمام گشادن پس بنشینی نکوهیده بحسرت ٢٩ بدرستی که پروردگار تو فراخ میگرداند روزی برای
هر که خواهد وتنگ گیرد بدرستی که او هست ببندگان خود آگاه بینا ٣٠ ومکشید فرزندان
خود را از بیم تنگدستی ما روزی میدهیم ایشانرا وشما را بدرستی که کشتن
ایشان هست خطائی بزرگ ٣١ ونزدیک مشوید زنا را بدرستی که آن هست
کار زشتی وبد راهیست ٣٢ ومکشید نفسی را که حرام کرده خدا مگر بحق و
کسی که کشته شود ستم رسیده پس بتحقیق که کردانیدیم مر وارث او را
تسلطی پس باید که اسراف نکند در کشتن بدرستی که او هست نصرت داده
شده ٣٣ ونزدیک مشوید مال یتیم را مگر بآنچه که آن نیکوتراست تا آنگاه
که برسد بکمال خود ووفا کنید بعهد بدرستی که عهد باشد سؤال کرده
شده ٣٤ وتمام پیمائید پیمانه را هرگاه به پیمائید ووزن کنید بترازوی راست
٣٥ این بهتر است ونیکوتر است از جهت مآل ٣٦ وپیروی مکن چیزیرا که
نیست مر ترا بآن دانشی بدرستی که گوش وچشم ودل هر یک از اینها
هست از آن پرسیده شده ٣٧ وراه مرو در زمین از روی کبر بدرستی که تو
هرگز پاره نتوانی کرد زمین را ونرسی بکوهها در درازی ٣٨ همه اینها هست بدی
ونزد پروردگار تو ناخوش داشته شده ٣٨

قولاً ميسوراً ٢٨ ولا تجعل يدك
مغلولة إلى عنقك ولا تبسطها
كل البسط فتقعد ملوماً محسوراً ٢٩
إن ربك يبسط الرزق لمن يشاء و
يقدر إنه كان بعباده خبيراً بصيراً
٣٠ ولا تقتلوا أولادكم خشية إملاق
نحن نرزقهم وإياكم إن قتلهم كان
خطأً كبيراً ٣١ ولا تقربوا الزنى إنه
كان فاحشة وساء سبيلاً ٣٢ ولا
تقتلوا النفس التي حرم الله إلا بالحق
ومن قتل مظلوماً فقد جعلنا لوليه
سلطاناً فلا يسرف في القتل إنه كان
منصوراً ٣٣ ولا تقربوا مال اليتيم
إلا بالتي هي أحسن حتى يبلغ أشده
وأوفوا بالعهد إن العهد كان
مسؤولاً ٣٤ وأوفوا الكيل إذا كلتم
وزنوا بالقسطاس المستقيم ٣٥ ذلك
خير وأحسن تأويلاً ٣٦ ولا
تقف ما ليس لك به علم إن السمع
والبصر والفؤاد كل أولئك كان
عنه مسؤولاً ٣٧ ولا تمش في الأرض
مرحاً إنك لن تخرق الأرض ولن
تبلغ الجبال طولاً ٣٨ كل
ذلك كان سيئه عند
ربك مكروهاً
٣٨

اسعار

ذلك مما اوحى اليك ربك من الحكمة ولا تجعل مع الله الها اخر فتلقى في جهنم ملوما مدحورا ۳۹ افاصفيكم ربكم بالبنين واتخذ من
الملائكة اناثا انكم لتقولون قولا عظيما ۴۰ ولقد صرفنا في هذا القران ليذكروا وما يزيدهم الا نفورا ۴۱ قل لو كان معه الهة كما
يقولون اذا لابتغوا الى ذي العرش سبيلا ۴۲ سبحانه وتعالى عما يقولون علوا كبيرا ۴۳ تسبح له السموات السبع والارض ومن فيهن
وان من شيء الا يسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبيحهم انه كان حليما غفورا ۴۴ واذا قرات القران جعلنا بينك وبين الذين لا يؤمنون

بالاخرة حجابا مستورا ۴۵ وجعلنا
على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم
وقرا واذا ذكرت ربك في القران و
حده ولوا على ادبارهم نفورا ۴۶
نحن اعلم بما يستمعون به اذ يستمعون
اليك واذ هم نجوى اذ يقول الظالمون
ان تتبعون الا رجلا مسحورا ۴۷
انظر كيف ضربوا لك الامثال
فضلوا فلا يستطيعون سبيلا ۴۸
وقالوا ءاذا كنا عظاما ورفاتا ءانا
لمبعوثون خلقا جديدا ۴۹ قل كونوا حزب
حجارة او حديدا ۵۰ او خلقا مما
يكبر في صدوركم فسيقولون من
يعيدنا قل الذي فطركم اول مرة
فسينغضون اليك رءوسهم ويقولون
متى هو قل عسى ان يكون قريبا ۵۱
يوم يدعوكم فتستجيبون بحمده و
تظنون ان لبثتم الا قليلا ۵۲
وقل لعبادي يقولوا التي هي احسن
ان الشيطان ينزغ بينهم ان الشيطان
كان للانسان عدوا مبينا ۵۳
ربكم اعلم بكم ان يشا يرحمكم او ان يشا
يعذبكم وما ارسلناك عليهم وكيلا ۵۴
وربك اعلم بمن في السموات والارض ولقد
فضلنا بعض النبيين على بعض و
اتينا داود زبورا ۵۵

اینها از چیزهائیست که وحی کرده بسوی تو پروردگار تو از حکمت و مکردان با خدا خدائی دیکر
پس افکنده شوی در دوزخ ملامت کرده شده رانده شده ۳۹ آیا پس برکزید شما را
پروردگار شما بپسران و فرا کرفت از فرشتکان دختران بدرستی که شما هر اینه
میکوئید کفتار بزرکی ۴۰ و هر اینه بتحقیق که بیان کردیم در این قران تا پند پذیر شوند
و نفزود ایشانرا مکر رمیدن ۴۱ بکو اکر بودی با او خدایان چنانچه میکویند آنوقت هر اینه
میجستند بسوی صاحب عرش راهی ۴۲ منزهست او و بلند است از انچه میکویند بلندی
بزرك ۴۳ تسبیح میکند مر او را اسمانهای هفتکانه و زمین و هر که در انهاست و نیست هیچ
چیز مکر انکه تسبیح میکند بحمد او و لیکن نمی فهمید تسبیح ایشانرا بدرستی که او هست بردبار
امرزکار ۴۴ و چون بخوانی قرانرا میکردانیم میان تو و میان انان که ایمان نمی ورند باخرت
پرده پوشیده شده ۴۵ و کردانیدیم بر دلهای ایشان پوششها که مبادا بفهمند در کوشهاشان
کرانی و هرکاه یاد کنی پروردگار خود را در قران بتنهائی بر کردند بر پشتهای خود نفرت کنندکان ۴۶
ما داناتریم بانچه کوش میدارند بان هنکامی که کوش میدارند بسوی تو و هنکامی که ایشان
راز کویانند هنکامی که کویند ستمکاران پیروی نمیکنید مکر مرد جادو کرده شده را ۴۷ بنکر
چکونه زده اند برای تو مثلها را پس کمراه شدند پس نمیتوانند یافت راهی را ۴۸ و کفتند آیا
هرکاه بوده باشیم استخوانها و ازهم پاشیده ها آیا ما هر اینه برانکیخته شویم افرینش تازه ۴۹
بکو باشید سنکها یا اهن ۵۰ یا افریده از انچه بزرك مینماید در سینهای شما پس زود باشد که
بکوئید کیست که بر میکرداند ما را بکو انکه بدید اورد شما را اول بار
پس زود باشد که حرکت دهند بسوی تو سرهای خود را و کویند
کی خواهد بود این بکو شاید که باشد نزدیك ۵۱ روزی که میخواند
شما را پس اجابت میکنید بحمد او و کمان کنید که درنك نکرده اید مکر اندکی ۵۲
و بکو مر بندکان مرا که بکویند انچه را که ان نیکوتر است بدرستی که شیطان افساد نماید
میان ایشان بدرستی که شیطان هست مر ادمیانرا دشمنی اشکار ۵۳ پروردگار شما داناترست
بشما اکر خواهد رحم میکند شما را یا اکر خواهد عذاب میکند شما را و نفرستادیم ترا بر ایشان وکیل
۵۴ و پروردگار تو داناترست بهرکه در اسمانها و زمین است و هر اینه بتحقیق که زیادتی
دادیم بعضی از پیغمبرانرا بر بعضی و دادیم بداود زبور را ۵۵

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ٥٦ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ٥٧ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ
ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ٥٨ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ٥٩ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا
وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ٦٠ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ

فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
طُغْيَانًا كَبِيرًا ٦١ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ
طِينًا ٦٢ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي
كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا
٦٣ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ
فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا
٦٤ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ
مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ
بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي
الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا
يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ٦٥
إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ٦٦ رَبُّكُمُ
الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ
لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ
رَحِيمًا ٦٧ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي
الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا
نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ٦٨ أَفَأَمِنْتُمْ
أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا
أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

بگو بخوانید آنانرا که گمان کردید از غیر او پس قادر نیستند دفع کردن ضرر را از
شما و نه تغییر برا ٥٦ اینها کسانیند که میخوانند میجویند بسوی پروردگارشان وسیله
را که کدامشان نزدیکترند و امید وارند رحمت اورا و میترسند از عذاب او بدرستیکه عذاب
پروردگار تو هست حذر کرده شده ٥٧ ونیست هیچ قریه مگر آنکه ماییم هلاک کننده اش پیش
از روز قیامت یا عذاب کننده آن عذابی سخت هست آن در کتاب نوشته شده ٥٨ و باز نداشت
ما را آنکه بفرستیم آیتها را مگر آنکه تکذیب کردند بآنها پیشینیان ٥٩ و دادیم ثمود را ناقه
بینا کننده پس ظلم کردند بآن و نمیفرستیم آیاترا مگر بجهت ترسانیدن ٦٠ وچون گفتیم مر ترا
که پروردگار تو احاطه کرده بمردم و نکردانیدیم آن خوابی را که نمودیم بتو مگر آزمایشی
برای مردمان و آن درخت لعنت کرده شده را در قران و میترسانیم ایشانرا پس نمی افزاید ایشانرا
مگر سرکشی بزرگ ٦١ وچون گفتیم مر فرشتگانرا سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس
گفت آیا سجده کنم مر آنکسی را که آفریدی از گل ٦٢ گفت خبر ده این کسی را که گرامی کردانیدی بر
من هر اینه اگر باز پس داری مرا تا روز قیامت هر اینه مستولی شوم البته ذریه او را مگر اندکی ٦٣
گفت برو پس آنکه پیروی کند ترا از ایشان پس بدرستیکه دوزخ جزای
شماست جزای تمام ٦٤ واز جای بلغزان هر که را توانی از ایشان باواز خود
و بر انگیز بر ایشان سوارگان و پیادگان خود را و شرکت کن با ایشان در
مالها و فرزندان و وعده ده ایشانرا و وعده نمیدهد ایشانرا شیطان مگر
بفریفتن ٦٥ بدرستیکه بندگان من نیست مر ترا بر ایشان تسلطی و
کافیست پروردگار تو وکیل ٦٦ پروردگار شما آنست که میراند
از برای شما کشتی را در دریا تا بجوئید از فضل او بدرستیکه او هست
بشما مهربان ٦٧ و هرگاه برسد بشما کزندی در دریا گم شود هر
که را میخوانید مگر او پس چون نجات داد شما را بسوی بیابان روی
برگردانید و هست آدمی ناسپاس ٦٨ آیا پس ایمن شدید این که فرو برد شما را در جانب
بیابان یا بفرستد بر شما باد سنگ ریزه پاش پس نیابید برای خود نگاهداری ٦٩ آیا ایمن شدید
که باز گرداند شما را در آن یکبار دیگر پس بفرستد بر شما بادی صدای عظیم دار پس غرق کند
شما را بسبب کافر شدنتان پس نیابید از برای خود بر ما بآن مطالبه کننده ٧٠

ولقد كرمنا بني ادم وحملناهم في البر والبحر ورزقناهم من الطيبات وفضلناهم على كثير ممن خلقنا تفضيلا ۷۱ يوم ندعوا كل اناس ب
امامهم فمن اوتي كتابه بيمينه فاولئك يقرؤن كتابهم ولا يظلمون فتيلا ۷۲ ومن كان في هذه اعمى فهو في الاخرة اعمى واضل سبيلا ۷۳
وان كادوا ليفتنونك عن الذي اوحينا اليك لتفتري علينا غيره واذا لاتخذوك خليلا ۷۴ ولولا ان ثبتناك لقد كدت تركن اليهم
شيئا قليلا ۷۵ اذا لاذقناك ضعف الحيوة وضعف الممات ثم لا تجد لك علينا نصيرا ۷۶ وان كادوا ليستفزونك من الارض ليخرجوك منها

واذا لا يلبثون خلافك الا قليلا ۷۷
سنة من قد ارسلنا قبلك من رسلنا
ولا تجد لسنتنا تحويلا ۷۸ اقم الصلوة
لدلوك الشمس الى غسق الليل وقران الفجر
ان قران الفجر كان مشهودا ۷۹ ومن
الليل فتهجد به نافلة لك عسى ان يبعثك
ربك مقاما محمودا ۸۰ وقل رب ادخلني
مدخل صدق واخرجني مخرج صدق
واجعل لي من لدنك سلطانا نصيرا
۸۱ وقل جاء الحق وزهق الباطل ان
الباطل كان زهوقا ۸۲ وننزل من
القران ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين
۸۳ ولا يزيد الظالمين الا خسارا
۸۴ واذا انعمنا على الانسان اعرض
ونا بجانبه واذا مسه الشر كان
يؤسا ۸۵ قل كل يعمل على شاكلته
فربكم اعلم بمن هو اهدى سبيلا
۸۶ ويسئلونك عن الروح قل الروح
من امر ربي وما اوتيتم من العلم الا
قليلا ۸۷ ولئن شئنا لنذهبن
بالذي اوحينا اليك ثم لا تجد لك
به علينا وكيلا ۸۸ الا رحمة من
ربك ان فضله كان عليك كبيرا
۸۹ قل لئن اجتمعت الانس والجن على
ان ياتوا بمثل هذا القران لا ياتون
بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا ۹۰

وهر اينه بتحقيق كه گرامي داشتيم فرزندان ادم را وبار كرديم ايشانرا در بيابان ودريا
وروزي داديم ايشانرا از پاكيزها وزيادتي داديم ايشانرا بر بسياري از انكه افريديم
زيادتي ۷۱ روزي كه ميخوانيم هر مردي را با پيشواي ايشان پس هر كه داده شد كتاب او بدست
راست او پس ايشان ميخوانند كتابشانرا وستم ديده نمي شوند بمقدار رشته كه درميان دانه خرما است
۷۲ وكسي كه هست درين نابينا پس او در اخرت نابيناست وگمراه تر براه ۷۳ وبدرستيكه نزديك
بودند كه در فتنه افكنند ترا از انچه وحي فرستاديم بسوي تو تا افترا كني بر ما غير انرا وانگاه هر اينه
بگيرند ترا دوست ۷۴ واگر نه ان بود كه ثابت گردانيديم ترا هر اينه بتحقيق كه نزديك بودي
ميل كني بايشان چيزي اندك ۷۵ انگاه هر اينه ميچشانيديم ترا دو چندان زندگي ودو چندان
مردن پس نيابي از براي خود بر ما ياري دهي ۷۶ وبدرستي كه نزديك بودند كه بركنند ترا
از زمين تا بيرون كنند ترا ازان وانگاه درنگ نميكردند پس تو مگر اندكي ۷۷ طريقه
كساني كه فرستاديم پيش از تو از رسولان ما ونيابي مر طريقه ما را گردانيدني ۷۸ بپا دار نماز را
در وقت زوال افتاب تا تاريكي شب وخواندن صبح بدرستي كه خواندن صبح هست مشاهده
شده ۷۹ واز شب پس بيدار باش بان افزوني مر ترا شايد كه برانگيزاند ترا در
مقامي پسنديده شده ۸۰ وبگو پروردگار من داخل گردان مرا داخل كردن راستي
وبيرون اوردن مرا بيرون اوردن راستي وبگردان براي من از نزد خود تسلطي نصرت
كننده ۸۱ وبگو امد حق وناچيز شد باطل بدرستي كه باطل هست ناچيز شونده
۸۲ وفرو ميفرستيم از قران انچه ان شفائيست وبخشايشي مر مومنانرا ۸۳ ونيفزايد
ستمكارانرا مگر زيانكاري ۸۴ وچون نعمت كنيم بر ادمي روي بگرداند
ودور شود بيكطرفش وچون برسد ورا بدي باشد نوميد ۸۵ بگو هر كس كار كند بر
طريقه خود پس پروردگار شما دانا تراست بانكه او وراست تراست رهت راه ۸۶ و
ميپرسند ترا از روح بگو روح از امر پروردگار منست وداده نشديد از دانش
مگر اندكي ۸۷ وهر اينه اگر خواهيم ببريم البته انچه وحي فرستاديم بسوي تو پس نيابي
از براي خود بان بر ما وكيلي ۸۸ مگر رحمتي از پروردگارت بدرستي كه فضل او
هست بر تو بزرگ ۸۹ بگو اگر فراهم ايند ادميان وجنيان بر انكه بيارند مانند اين قران نيارند
مانند ان واگرچه بوده باشد بعضي ايشان مر بعضي را هم پشت ۹۰

وهر اينه

ولقد صرفنا للناس في هذا القرآن من كل مثل فابى اكثر الناس الا كفورا ٩١ وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الارض ينبوعا ٩٢ او تكون لك
جنة من نخيل وعنب فتفجر الانهار خلالها تفجيرا ٩٣ او تسقط السماء كما زعمت علينا كسفا او تاتي بالله والملائكة قبيلا ٩٤ او يكون لك
بيت من زخرف او ترقى في السماء ولن نؤمن لرقيك حتى تنزل علينا كتابا نقرؤه قل سبحان ربي هل كنت الا بشرا رسولا ٩٥ وما منع
الناس ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى الا ان قالوا ابعث الله بشرا رسولا ٩٦ قل لو كان في الارض ملائكة يمشون مطمئنين لنزلنا عليهم من السماء
ملكا رسولا ٩٧ قل كفى بالله شهيدا
بيني وبينكم انه كان بعباده خبيرا
بصيرا ٩٨ ومن يهد الله فهو المهتد
ومن يضلل فلن تجد لهم اولياء من
دونه ونحشرهم يوم القيمة على
وجوههم عميا وبكما وصما ماويهم
جهنم كلما خبت زدناهم سعيرا ٩٩
ذلك جزاؤهم بانهم كفروا باياتنا
وقالوا ءاذا كنا عظاما ورفاتا ءانا
لمبعوثون خلقا جديدا ١٠٠ اولم
يروا ان الله الذي خلق السموات
والارض قادر على ان يخلق مثلهم
وجعل لهم اجلا لا ريب فيه فابى
الظالمون الا كفورا ١٠١ قل لو انتم
تملكون خزائن رحمة ربي اذا لا
مسكتم خشية الانفاق وكان الانسان
قتورا ١٠٢ ولقد اتينا موسى تسع
ايات بينات فسئل بني اسرائيل اذ
جاءهم فقال له فرعون اني لاظنك
يا موسى مسحورا ١٠٣ قال لقد علمت
ما انزل هؤلاء الا رب السموات
والارض بصائر واني لاظنك يا
فرعون مثبورا ١٠٤ فاراد ان
يستفزهم من الارض
فاغرقناه ومن معه
جميعا ١٠٥

وهر اينه بتحقيق كه تفصيل داديم براي مردم در اين قرآن از هر مثلي پس سر باز زدند
بيشتر مردم مكر ناسپاسي را ٩١ وكفتند هركز ايمان نياوريم مر تورا تا جاري
كني براي ما از زمين چشمه ٩٢ يا باشد مر ترا بوستاني از درخت خرما وانكور پس
جاري نمائي جويها ميان ان جاري نمودني ٩٣ يا بيفكني آسمانرا چنانكه كمان كردي بر
ما پاره پاره يا بياري خدا و فرشتكانرا برابر ما ٩٤ يا باشد مر تورا خانه از زر يا بالا روي
باسمان وهركز ايمان نمي آوريم مر بالا رفتن تورا تا فرود آوري بر ما كتابي كه بخوانيم انرا
بكو منزهست پروردكار من آيا هستم مكر آدمي فرستاده شده ٩٥ ومنع نكرد مردمانرا اينكه
ايمان آرند چون آمد ايشانرا هدايت مكر آنكه كفتند آيا برانكيخت خدا آدمي را رسول
٩٦ بكو اكر بودندي در زمين فرشتكان كه راه ميرفته باشند آرميده كان هر اينه
فرو فرستاده بوديم بر ايشان از آسمان فرشته را رسول ٩٧ بكو بس است خدا
كواه ميان من وميان شما بدرستي كه او هست ببندكان خود آكاه بينا ٩٨
وكسي را كه راه نمايد خدا پس اوست هدايت يافته وكسي را كه كمراه كند پس نيابي مر
ايشانرا دوستان از غير او وحشر كنيم ايشانرا روز قيامت بر رويهاشان كوران وكنكان
وكران جايكاه ايشان دوزخ است هر بار كه فرو نشيند بيفزائيمشان آتش شعله
ور ٩٩ اينست جزاشان بسبب آنكه ايشان كافر شدند بآيتهاى ما وكفتند آيا چون باشيم
استخوانها وريزه ريزه ها آيا بدرستي كه ما هر اينه برانكيخته شده كانيم آفرينشي نو ١٠٠
آيا ونديدند كه خدائي كه آفريد آسمانها وزمين را تواناست بر آن كه بيافريند
مانند ايشانرا وكردانيد براي ايشان اجلي كه نيست شكي در آن پس سر باز زدند
ظالمان مكر ناسپاسي را ١٠١ بكو اكر شما مالك شويد خزينهاي بخشش پروردكارم
مرا آنكاه هر اينه امساك مينموديد از ترس نفقه كردن وهست آدمي بخيل ١٠٢
وهر اينه بتحقيق كه داديم موسى را نه آيه روشن پس بپرس از بني اسرائيل آنكاه آمد ايشانرا
پس كفت مر او را فرعون بدرستي كه من هر اينه كمان ميبرم ترا اي موسى جادو كرده
شده ١٠٣ كفت هر اينه بتحقيق دانسته كه فرو نفرستاده اينهارا مكر پروردكار آسمانها وزمين
حجتهاي نمايان وبدرستي كه من هر اينه كمان ميبرم ترا اي فرعون هلاك شده ١٠٤ پس اراده كرد
كه بركند ايشانرا از زمين پس غرق كردانيديم او وكساني را كه با او بودند همكي ١٠٥

وكفتيم

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
۱۰۵ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ۱۰۶ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ
لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ۱۰۷ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۱۰۸ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۱۰۹ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا
الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۱۱۰ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ۱۱۱

سورة الكهف مائة وعشرة آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ
وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۱ قَيِّمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا
شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ ۲
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا حَسَنًا مَاكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا ۳ وَ
يُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا مَا لَهُمْ
بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً
تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا
كَذِبًا ۵ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَى
آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ
أَسَفًا ۶ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ
زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
۷ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا
جُرُزًا ۸ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ
الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا
۹ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا
رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا
مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۱۰ فَضَرَبْنَا عَلَى
آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ
عَدَدًا ۱۱ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ
أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا
أَمَدًا ۱۲

وگفتیم از پس او مر بنی اسرائیل را که ساکن شوید زمین را پس هرگاه بیاید وعدهٔ آخرت آوریم
شما را بهم آمیخته و بحق فرو فرستادیم آنرا و بحق فرود آمد و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده
۱۰۵ و قرآنی را که جدا جدا کردیم آنرا تا بخوانی آنرا بر مردم بر آهستگی و فرو فرستادیم آنرا فرو فرستادنی
۱۰۶ بگو ایمان آورید بآن یا ایمان نیاورید بدرستی که آنان که داده شده‌اند علم را پیش از آن چون
خوانده میشود بر ایشان بر او فتند بر زنخها سجده کننده‌گان و گویند منزه است پروردگار ما بدرستی
که هست وعدهٔ پروردگار ما هر آینه کرده شده ۱۰۸ و بر او فتند بر زنخها که میگریستند باشند
و زیادت کند ایشانرا فروتنی ۱۰۹ بگو بخوانید خدا را یا بخوانید رحمن را هر کدام را که بخوانید پس
مر او راست نامهای نیکو و بلند مکن نمازترا و آهسته مکن آنرا و بجوی میانهٔ آن
راهی ۱۱۰ و بگو سپاس مر خدائی را که نگرفت فرزندی را و نباشد مر او را شریکی در
پادشاهی و نباشد مر او را یاوری از خواری و تعظیم کن او را تعظیم کردنی ۱۱۱

سورهٔ کهف یکصد و ده آیه است و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ستایش مر خدائی را که فرو فرستاد بر بندهٔ خود کتاب را و نکردانید مر آنرا کجی ۱ در حالتیکه
راست درست است تا بترساند بعذابی سخت از نزد او و مژده دهد مؤمنانرا ۲ آنانکه میکنند
کارهای شایسته آنکه مر ایشانراست مزدی نیکو مکث کنندگان در آن همیشه ۳ و بیم نماید آنانرا
که گفتند گرفت خدای فرزندیرا ۴ نیست مر ایشانرا بآن هیچ دانشی و نه مر پدران ایشانرا بزرگ
است کلمهٔ که بیرون می آید از دهنهای ایشان نمیگویند مگر دروغی را ۵ پس شاید که تو هلاک
کننده باشی خود را بر اثرهای ایشان اگر ایمان نیاورند باین قرآن از راه تأسف ۶ بدرستی
که گردانیدیم ما آنچه بر زمینست زینتی برای آن تا بیازمائیم ایشانرا که کدام یک ایشان نیکوترند کردار
۷ و بدرستی که ما هر آینه گردانندهایم آنچه را بر آنست زمینی ساده ۸ آیا پنداشتی که اصحاب
کهف و رقیم بودند از آیتهای ما عجب ۹ وقتی که جای گرفتند جوانمردان بسوی غار پس
گفتند پروردگار ما بده ما را از نزد خود رحمتی و مهیا کن برای ما از کار ما راه یافتنی ۱۰
پس زدیم بر گوشهاشان در غار سالها بشماره ۱۱ پس برانگیختیم ایشانرا تا بدانیم که کدام از
دو گروه شماره نگاه دارنده‌تر است مر آنچه را که درنگ کردند از راه مدت ۱۲

نحن نقص عليك نبأهم بالحق انهم فتية امنوا بربهم وزدناهم هدى ١٣ وربطنا على قلوبهم اذ قاموا فقالوا ربنا رب السموات والارض لن ندعوا من
دونه الها لقد قلنا اذا شططا ١٤ هؤلاء قومنا اتخذوا من دونه الهة لولا يأتون عليهم بسلطان بين فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا ١٥
واذ اعتزلتموهم وما يعبدون الا الله فأووا الى الكهف ينشر لكم ربكم من رحمته ويهيئ لكم من امركم مرفقا ١٦ وترى الشمس اذا طلعت تزاور عن
كهفهم ذات اليمين واذا غربت تقرضهم ذات الشمال وهم في فجوة منه ذلك من ايات الله من يهد الله فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد له وليا

ما میخوانیم بر تو خبر ایشانرا بحق بدرستی که ایشان جوانان بودند که ایمان آورده بودند بپروردگار
خود و زیاد کردیم ایشانرا هدایت ١٣ و بستیم بر دلهای ایشان چون بایستادند پس گفتند
پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز نمیخوانیم از غیر او الهی بتحقیق گفته باشیم آنگاه
دور از صواب را ١٤ ایشانند قوم ما که گرفتند از غیر او خدایان چرا نمی آورند بر ایشان حجتی
روشن پس کیست ستمکارتر از آنکه بست بر خدا دروغ را ١٥ و چون کناره گیر شدید از ایشان
و آنچه میپرستند جز خدا پس جا بگیرید بسوی غار تا بگستراند برای شما پروردگار شما از رحمت
خود و مهیا کند برای شما از امرتان مایه نفعی را ١٦ و می بینی آفتاب را که چون برآمد میگردید از
غار ایشان بجانب راست و چون فرو رفت قطع کند ایشانرا بجانب چپ و ایشان در فراخی بودند
از آن این از آیتهای خداست هرکه را راه نماید خدا پس اوست هدایت یافته و هرکه را
گمراه کند پس هرگز نیابی مر او را دوستی راه نماینده ١٧ و پنداری ایشانرا بیداران و ایشان
خفتگانند و میگردانیم ایشانرا بجانب راست و بجانب چپ و سگ ایشان کشنده است دو بازوی خود
به پیشگاه اگر مطلع شوی بر ایشان هر آینه روی بگردانی از ایشان بگریختن و هر آینه پر شوی از ایشان از ترس ١٨
و همچنین برانگیختیم ایشانرا تا بپرسند میان خود گفت گوینده از ایشان چند گاه درنگ کردید گفتند
درنگ کردیم یکروزی یا بعض روزی گفتند پروردگار شما داناتر است بآنچه درنگ کردید پس بفرستید
یکی تانرا با این درم خود باین شهر پس به بیند کدام یک آن پاکیزه تر است در طعام پس بیاورد شما را روزیی
از آن و باید که تلطف کند و آگاه نکند البته بشما احدی را ١٩ بدرستی که ایشان اگر دست یابند بر شما سنگسار کنند
شما را یا برگردانند شما را در ملت خود و رستگار نشوید آنگاه هرگز ٢٠ و همچنین مطلع گردانیدیم بر ایشان
تا بدانند که وعدهٔ خدا حقست و اینکه قیامت نیست شکی در آن هنگامی که نزاع میکردند میان خود در کارشان
پس گفتند بنا کنید بر ایشان بنائی پروردگار ایشان داناتر است بحالشان گفتند آنانکه غالب شدند بر کارشان هر آینه
بسازیم بر ایشان مسجد بزودی میگویند که سه کس بودند چهارمشان سگشان بود و میگویند پنج تن بودند
ششمشان سگشان بود انداختنی بغیب و میگویند هفت تا بودند و هشتم ایشان سگشان
بود بگو پروردگار من داناتر است بشمار ایشان نداند ایشانرا مگر اندکی ٢١
پس جدال مکن در عددشان مگر جدالی ظاهر و مپرس فتوی در ایشان از ایشان احدی را ٢٢ و مگو البته
مر چیزی را که من کننده ام آنرا فردا مگر اینکه خواهد خدا و یاد کن پروردگار خود را چون فراموش
کنی و بگو شاید هدایت کند مرا پروردگار من نزدیکتر از این از راه هدایت یافتن ٢٣

مرشدا ١٧ وتحسبهم ايقاظا وهم
رقود ونقلبهم ذات اليمين وذات
الشمال وكلبهم باسط ذراعيه
بالوصيد لو اطلعت عليهم لوليت
منهم فرارا ولملئت منهم رعبا ١٨
وكذلك بعثناهم ليتساءلوا بينهم
قال قائل منهم كم لبثتم قالوا لبثنا
يوما او بعض يوم قالوا ربكم اعلم بما
لبثتم فابعثوا احدكم بورقكم هذه
الى المدينة فلينظر ايها ازكى طعاما
فليأتكم برزق منه وليتلطف ولا
يشعرن بكم احدا ١٩ انهم ان يظهروا
عليكم يرجموكم او يعيدوكم في ملتهم
ولن تفلحوا اذا ابدا ٢٠ وكذلك اعثرنا
عليهم ليعلموا ان وعد الله حق وان
الساعة لا ريب فيها اذ يتنازعون
بينهم امرهم فقالوا ابنوا عليهم بنيانا
ربهم اعلم بهم قال الذين غلبوا على
امرهم لنتخذن عليهم مسجدا سيقولون
ثلثة رابعهم كلبهم ويقولون خمسة
سادسهم كلبهم رجما بالغيب ويقولون
سبعة وثامنهم كلبهم قل ربي اعلم
بعدتهم ما يعلمهم الا قليل ٢١ فلا تمار
فيهم الا مراء ظاهرا ولا تستفت فيهم منهم
احدا ٢٢ ولا تقولن لشيء اني فاعل ذلك
غدا الا ان يشاء الله واذكر ربك اذا نسيت
وقل عسى ان يهدين ربي لاقرب من هذا
رشدا ٢٣

ولبثوا

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ٢٤ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ٢٥ وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ٢٦ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
حزب أَمْرُهُ فُرُطًا ٢٧ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا ٢٨ أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا

بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ
وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ٢٩ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ
أَحْسَنَ عَمَلًا ٣٠ أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ
عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ
فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ
ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ
الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ٣١ وَاضْرِبْ
لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ
مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًا ٣٢ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ
أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا
خِلَالَهُمَا نَهَرًا ٣٣ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ
مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ٣٤ وَدَخَلَ
جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ
أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ
قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ
خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ٣٥ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ
وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ
رَجُلًا لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
بِرَبِّي أَحَدًا ٣٦ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ
جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَ
وَلَدًا ٣٧

ودرنگ کردند در غارشان سیصد سال و زیاده کردند نه را ٢٤ بگو خدا داناتر است
بآنچه درنگ کردند مر او راست نهانی آسمانها و زمین چه بیناست بآن و چه شنواست نیست
مر ایشان را از غیر او هیچ یاوری و شریک نکند در حکم خود احدی را ٢٥ و بخوان آنچه را وحی شده
بسوی تو از کتاب پروردگارت نیست بدل کننده مر کلمه‌های و را و هرگز نیابی از غیر او پناهی
را ٢٦ و صبر بده نفس خود را با آنانکه میخوانند پروردگار خود را بامداد و شبانگاه میخواهند
وجهش را و مگذران دو چشمت را از ایشان که بخواهی زینت زندگانی دنیا را و اطاعت مکن
کسی را که غافل کردیم دل او را از ذکر خود و پیروی کرد هوای خود را و باشد
کار او تباه ٢٧ و بگو حق از پروردگار شما است پس هر که خواهد پس ایمان آورد و هر
که خواهد پس کافر شود بدرستی که ما آماده کرده‌ایم برای ظالمان آتشی را ٢٨ که احاطه
کرده بایشان سراپرده‌اش و اگر فریادرسی خواهند فریاد رسیده شوند بآبی چون فلز گداخته
که بریان میکند روها را بد است آن شراب و بد است از جهت تکیه گاه ٢٩ و بدرستی که
آنان که ایمان آوردند و کردند شایستها را بدرستی که ما ضایع نمیکنیم مزد کسی که نیکو
کرد عمل را ٣٠ آنگروه مر ایشانراست بهشتهای جای اقامت دائمی که میرود از زیر ایشان
نهرها زیور کرده شوند در آنها از دست رنجنها از طلا و میپوشند جامهای سبز از دیبای
نیک و دیبای سطبر تکیه کرده در آنها بر تختها نیکو است آن ثواب و نیکو است از جهت
تکیه گاه ٣١ و بزن برای ایشان مثلی را دو مرد که گردانیدیم از برای یکیشان دو باغ از
انگورها و گرفتیم دور آندو را بدرخت خرما و گردانیدیم میانه آن دو مزرعه ٣٢ هر دو آن
باغ آوردند میوه خود را و کم نکردند از آن چیزی را و روان کردیم میان هر دو نهری ٣٣ و بود مر
او را میوه پس گفت مر هم صحبت خود را و او گفتگو میکرد با او که من بیشترم از تو بمال و عزیز
ترم در مردم مدد ٣٤ و داخل شد در باغ خود و او ستمکار بود مر نفس خود را گفت گمان
نبرم آنکه ویران شود این هرگز و گمان نبرم قیامت را برپا و اگر بازگردانیده شوم بسوی
پروردگار خود هر آینه بیابم بهتر از این جای بازگشت ٣٥ گفت مر او را هم صحبتش و او گفتگو میکرد
با او آیا کافر شدی بآنکه آفرید ترا از خاک پس از نطفه پس راست کرد ترا مردی لیکن او است
پروردگار من و شریک نگردانم بپروردگار خود احدی را ٣٦ و چرا هنگامی که رفتی در باغ خود
نگفتی آنچه خواست خدا نیست قوت مگر بخدا اگر می‌بینی که من کمترم از تو در مال و فرزند ٣٧

پس شاید

فعسى ربي ان يؤتين خيرا من جنتك ويرسل عليها حسبانا من السماء فتصبح صعيدا زلقا ٣٨ او يصبح ماؤها غورا ٣٩ فلن تستطيع له
طلبا ٤٠ واحيط بثمره فاصبح يقلب كفيه على ما انفق فيها وهي خاوية على عروشها ويقول يا ليتني لم اشرك بربي احدا ٤١ ولم تكن له فئة
ينصرونه من دون الله وما كان منتصرا ٤٢ هنالك الولاية لله الحق هو خير ثوابا وخير عقبا ٤٣ واضرب لهم مثل الحيوة الدنيا كماء انزلناه
من السماء فاختلط به نبات الارض فاصبح هشيما تذروه الرياح وكان الله على كل شيء مقتدرا ٤٤ المال والبنون زينة الحيوة الدنيا والباقيات

الصالحات خير عند ربك ثوابا و
خير املا ٤٥ ويوم نسير الجبال و
ترى الارض بارزة وحشرناهم فلم
نغادر منهم احدا ٤٦ وعرضوا على
ربك صفا لقد جئتمونا كما خلقناكم
اول مرة بل زعمتم الن نجعل لكم موعدا
٤٧ ووضع الكتاب فترى المجرمين
مشفقين مما فيه ويقولون يا ويلتنا
مال هذا الكتاب لا يغادر صغيرة ولا
كبيرة الا احصيها ووجدوا ما عملوا
حاضرا ولا يظلم ربك احدا ٤٨ واذ
قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا
الا ابليس كان من الجن ففسق عن امر
ربه افتتخذونه وذريته اولياء
من دوني وهم لكم عدو بئس للظالمين
بدلا ٤٩ ما اشهدتهم خلق السموات
والارض ولا خلق انفسهم وما كنت
متخذ المضلين عضدا ٥٠ ويوم يقول
نادوا شركائي الذين زعمتم فدعوهم
فلم يستجيبوا لهم وجعلنا بينهم موبقا
٥١ ورأى المجرمون النار فظنوا انهم
مواقعوها ولم يجدوا عنها مصرفا
٥٢ ولقد صرفنا في هذا
القرآن للناس من كل
مثل وكان الانسان
اكثر شيء جدلا ٥٣

پس شاید پروردگار من که بدهد مرا بهتر از باغ تو و بفرستد بران عذابی از آسمان
پس بگردد زمینی بی گیاه ٣٨ یا بگردد آب آن بزمین فرو رفته پس هرگز نتوانی مر او را طلب کردن ٣٩
و فرا گرفته شد بمیوه آن پس گردید که میگردانید دو کف خود را برانچه خرج کرده در آن و آن
افتاده بود بر سقفهای خود و میگفت ای کاشکی من شریک ننموده بودم با پروردگار خود احدی را ٤١
و نبود مر او را جماعتی که یاری دهند ورا از غیر خدا و نبود یاری دهی ٤٢ در آن حال پادشاهی
از برای خدای بحق است و بهتر است از حیثیت ثواب و بهتر از حیثیت عاقبت ٤٣ و بزن
برای ایشان مثل زندگانی دنیا را که چون آبیست که فرو فرستادیم آنرا از آسمان پس آمیخت
بان گیاه زمین پس گردید خشک که پراکنده کند آنرا بادها و هست خدا بر همه چیز
توانا ٤٤ مال و پسران زینت زندگانی دنیاست و باقی مانده گان شایسته بهتر
است نزد پروردگار تو از روی ثواب و بهتر است از روی امید ٤٥ و روزی که براه
میبریم کوهها را و می بینی زمین را ظاهر و حشر کنیم ایشانرا پس فرو نگذاریم از ایشان
احدی را ٤٦ و عرض کرده شدند بر پروردگار تو صف کشنده هر آینه بتحقیق که آمدید
مارا چنانکه آفریده بودیم شمارا اول بار بلکه پنداشته بودید که هرگز نمیگردانیم برای شما
وعده گاهی ٤٧ و گذاشته شد کتاب پس بینی گناهکاران را ترسان از آنچه در آنست
و بگویند ای وای بر ما چیست این نامه را که فرو نگذاشته گناه خوردی را و نه گناه بزرگی را
مگر که در شماره در آورده آنرا و یابند آنچه کرده اند حاضر و ستم نکند پروردگار تو احدی
٤٨ و هنگامی که گفتیم مر فرشتگانرا که سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس
که بود از جن پس بیرون رفت از فرمان پروردگار خود آیا پس میگیرید او را و فرزندان
او را دوستان از غیر من و ایشان مر شمارا دشمنند بد است مر ستمکارانرا بدل ٤٩
حاضر نکردانیدم ایشانرا در آفرینش آسمانها و زمین و نه در آفرینش خودشان
و نبودم گیرنده گمراه کنندگان مددکار ٥٠ و روزی که گوید ندا کنید انبازان مرا
آنانکه گمان کرده بودید پس بخوانند ایشانرا پس جواب ندادند ایشانرا و گردانیدیم
میانشان جای هلاکی را ٥١ و دیدند گناهکاران آتش را پس دانستند که ایشان افتادنیانند
در آن و نیافتند از آن جای بازگشتن ٥٢ و هر آینه بتحقیق که بیان کردیم در این
قرآن از برای مردم از هر مثلی و هست آدمی بیشتر چیزی در جدل ٥٣

و باز نیست

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

وما منع الناس ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى ويستغفروا ربهم الا ان تاتيهم سنة الاولين او ياتيهم العذاب قبلا ٥٥ وما نرسل المرسلين
مبشرين ومنذرين ويجادل الذين كفروا بالباطل ليدحضوا به الحق واتخذوا اياتي وما انذروا هزوا ٥٦ ومن اظلم ممن ذكر بايات ربه فاعرض
عنها ونسي ما قدمت يداه انا جعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرا وان تدعهم الى الهدى فلن يهتدوا اذا ابدا ٥٧ وربك الغفور
ذو الرحمة لو يؤاخذهم بما كسبوا لعجل لهم العذاب بل لهم موعد لن يجدوا من دونه موئلا ٥٨ وتلك القرى اهلكناهم لما ظلموا وجعلنا لمهلكهم

موعدا ٥٩ واذ قال موسى لفتيه لا ابرح
حتى ابلغ مجمع البحرين او امضي حقبا
٦٠ فلما بلغا مجمع بينهما نسيا حوتهما
فاتخذ سبيله في البحر سربا ٦١ فلما
جاوزا قال لفتيه اتنا غداءنا لقد لقينا
من سفرنا هذا نصبا ٦٢ قال ارايت
اذ اوينا الى الصخرة فاني نسيت الحوت
وما انسانيه الا الشيطان ان اذكره
واتخذ سبيله في البحر عجبا ٦٣ قال
ذلك ما كنا نبغ فارتدا على اثارهما
قصصا ٦٤ فوجدا عبدا من عبادنا
اتيناه رحمة من عندنا وعلمناه من
لدنا علما ٦٥ قال له موسى هل اتبعك
على ان تعلمن مما علمت رشدا ٦٦
قال انك لن تستطيع معي صبرا ٦٧ و
كيف تصبر على ما لم تحط به خبرا
٦٨ قال ستجدني ان شاء الله صابرا و
لا اعصي لك امرا ٦٩ قال فان اتبعتني
فلا تسئلني عن شيء حتى احدث لك
منه ذكرا ٧٠ فانطلقا حتى اذا ركبا
في السفينة خرقها قال اخرقتها لتغرق
اهلها لقد جئت شيئا امرا ٧١ قال
الم اقل انك لن تستطيع معي صبرا ٧٢
قال لا تؤاخذني بما نسيت ولا
ترهقني من امري عسرا ٧٣ فانطلقا حتى
اذا لقيا غلاما فقتله قال اقتلت نفسا
زكية بغير نفس لقد جئت شيئا نكرا ٧٤

و باز نداشت مردمرا که ایمان ارند انگاه که امد ایشانرا هدایت و امرزش خواهند از پروردگار خود مگر
که بیاید ایشانرا عادت پیشینیان یا بیاید ایشانرا عذاب برابر ٥٥ و نفرستادیم رسولانرا مگر مژده دهندگان
و بیم کنندگان ٥٦ و مجادله میکنند انانکه کافر شدند بباطل تا زایل گردانند بان حق را و گرفتند ایتهای
ما و انچه را بیم کرده شدند استهزا و کیست ستمکارتر از کسی که پند داده شد بایتهای پروردگارش
پس روی بگردانید از ان و فراموش کرد انچه را پیش فرستاده دو دستش بدرستی که ما کردیم بر دلهاشان
پوششها که مبادا بیابند انرا و در گوشهای ایشان گرانی را و اگر بخوانی ایشانرا بسوی هدایت پس هرگز هدایت
نمییابند ان هنگام هیچ وقت و پروردگار تو است امرزگار صاحب رحمت اگر مؤاخذه میکرد ایشانرا بانچه
کسب کرده اند هر اینه تعجیل مینمود برای ایشان عذابرا بلکه مر ایشانراست وعدهگاهی که هرگز نیابند از غیر
ان پناهی را ٥٨ و این قریها هلاک گردانیدیم انهارا چون ستم کردند و گردانیدیم برای هلاک ایشان وعدهٔ
٥٩ و هنگامی که گفت موسی مر جوان خود را همیشه من بروم تا برسم بجای فراهم امدن دو دریا یا بروم روزگار
دراز ٦٠ پس چون رسیدند بمحل فراهم امدن میانه دو فراموش کردند ماهی خود را پس فراگرفت راه خود را
در دریا گذرگاهی ٦١ پس چون گذشتند گفت موسی مر جوان خود را که بیاور بما چاشته ما را هر اینه بتحقیق
که دیدیم از سفرمان این تعبی ٦٢ گفت ایا دیدی که چون جای گرفتیم بان سنگ بزرگ پس بدرستی که
من فراموش کردم ان ماهی را و فراموش نکرده از من انرا مگر شیطان اینکه مذکور کنم انرا و فرا گرفته راه خود را
در دریا عجیبی ٦٣ گفت انچه بودیم که جستیم پس بازگشتند بر اثرهاشان از پی رفتنی ٦٤ پس یافتند بنده
از بندگان ما را که داده بودیم او را رحمتی از نزد خود و اموخته بودیم او را از نزد خود علمی ٦٥ گفت مر او را
موسی ایا از پی در ایم ترا بر اینکه بیاموزی مرا از انچه اموخته شده از جهت رسیدن بحق ٦٦ گفت بدرستی
که تو هرگز نتوانی با من صبر نمودن ٦٧ و چگونه صبر میکنی بر انچه احاطه نکردهٔ بان از راه خبر
داشتن ٦٨ گفت زود بیابی مرا اگر خواهد خدا شکیبا و نافرمانی نکنم مر ترا در هیچ کار ٦٩
گفت پس اگر از پی می ائی مرا پس مپرس مرا از چیزی تا بدید اوردم از برای تو از ان بمذکور کردن ٧٠ پس
برفتند تا چون بر نشستند بر کشتی سوراخ کرد انرا گفت ایا سوراخ کردی انرا تا غرق کنی اهل انرا
بتحقیق که اوردی چیزی ناشایستی را ٧١ گفت ایا نگفتم بدرستی که تو هرگز نتوانی با من صبر نمودن
٧٢ گفت مگیر مرا بانچه فراموش کردم و بار مکن مرا از کارم دشواری را ٧٣ پس
رفتند تا چون برخوردند بکودکی پس کشت ان کودک را گفت ایا کشتی نفسی
پاکی را بغیر نفسی هر اینه بتحقیق بجا اوردی چیز زشتی را ٧٤

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ٧٣ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ٧٤ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا الجزو شانزدهم ع
أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ٧٦ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَ
بَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ٧٧ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ
غَصْبًا ٧٨ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ٧٩ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ٨٠ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ

گفت آیا نگفتم مر تورا که بدرستی که تو هرگز نتوانی با من شکیبائی نمودن ٧٣ گفت اگر بپرسم تو
را از چیزی بعد ازین پس رفاقت مکن با من بتحقیق که رسیدی از نزد من بعذر ٧٤ پس رفتند تا آنگاه
که آمدند بساکنان قریهٔ که طلب خورش نمودند از ساکنان آن پس سر باز زدند ازانکه مهمانی کنند
آن دورا ـ پس یافتند در آن دیواری که میخواست که بیفتد پس راست کرد آنرا گفت اگر
میخواستی هر آینه فرا میگرفتی بر این مزدی ٧٦ گفت اینست جدائی میانهٔ من و میانه تو
بزودی آگاه گردانم تورا بآخر کاری که نتوانستی بران صبر نمودن ٧٧ اما کشتی پس بود
مر مسکینانرا که کار میکردند در دریا پس خواستم که عیبناک کنم آنرا و بود پیش
روی ایشان پادشاهی که میگرفت هر کشتی را بغصب ٧٨ و اما آن پسر پس بودند پدر و مادر
او دو مؤمن پس ترسیدیم که برساند بایشان ازخود درگذشتی و ناسپاسی ٧٩ پس خواستیم
که عوض دهد آن دورا پروردگار ایشان بهتر ازوی بپاکیزگی و نزدیکتر بمهربانی ٨٠ و اما
دیوار پس بود برای دو پسری که یتیم بودند در آن شهر هست زیر آن گنجی برای ایشان و بود
پدر ایشان شایسته پس خواست پروردگار تو که برسند بحد بلوغ و رشد خود و بیرون آورند
دفینه خودرا از روی رحمتی از پروردگار تو و نکردم آنرا از روی اجتهاد خود اینست عاقبت آنچه نتوانستی
بران صبر کردن ٨١ و میپرسند تورا از ذی القرنین بگو بزودی خوانم بر شما ازان خبری ٨٢
بدرستی که ما قوت دادیم مر اورا در زمین و دادیم اورا از هر چیزی سببی پس از پی رفت سببیرا ٨٣
تا هنگامی که رسید بجای غروب کردن آفتاب یافت آنرا که غروب میکند در چشمه گلای داری و یافت
نزد آن گروهی را گفتیم ای ذو القرنین یا آنست که عذاب کنی و یا آنکه میگیری در ایشان نیکوئی را ٨٤
گفت اما هر که ستم کند پس زود باشد که عذاب کنیم اورا پس باز گردیده شود بسوی پروردگار خود
پس عذاب کند اورا عذابی سخت ٨٥ و اما آنکه ایمان آورد و کرد کار شایسته پس مر اوراست پاداش
نیکی و بزودی گوییم مر اورا از فرمان خود آسانی ٨٦ پس از پی رفت سببیرا ٨٧ تا چون رسید بجای بر آمدن
آفتاب یافت آنرا که برمی آید بر گروهی که نگردانیدیم برای ایشان از پیش آن پوششی ٨٨ همچنین و بتحقیق
که فرا گرفتیم بآنچه نزد اوست از راه آگاهی ٨٩ پس از پی رفت سببیرا ٩٠ تا آنکه رسید
میان دو سد یافت از پیش آن دو تا گروهی را که نزدیک نبودند که بفهمند
گفتاریرا ٩١ گفتند ای ذو القرنین بدرستی که یاجوج و ماجوج تباهی کنندگانند
در زمین پس آیا بگردانیم برای تو خرجی برآنکه بگردانی میانهٔ ما و میانهٔ ایشان سدی ٩٢

لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ
تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا
كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ
عَلَيْهِ صَبْرًا ٨١ وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي
الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ٨٢
إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ سَبَبًا فَأَتْبَعَ سَبَبًا ٨٣ حَتَّى إِذَا بَلَغَ
مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ
حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا
الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ
فِيهِمْ حُسْنًا ٨٤ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ
نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَى رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ
عَذَابًا نُكْرًا ٨٥ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَى وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا
يُسْرًا ٨٦ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ٨٧ حَتَّى إِذَا
بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى
قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ٨٨
كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ٨٩
ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ٩٠ حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ
السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ قَوْلًا ٩١ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ
إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَى أَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ٩٢

قال ما مکنّی فیه ربی خیر فاعینونی بقوة اجعل بینکم وبینهم ردما ۹۳ آتونی زبر الحدید حتی اذا ساوی بین الصدفین قال انفخوا حتی اذا جعله
نارا قال آتونی افرغ علیه قطرا فما اسطاعوا ان یظهروه وما استطاعوا له نقبا ۹۴ قال هذا رحمة من ربی فاذا جاء وعد ربی جعله دکاء
وکان وعد ربی حقا ۹۵ وترکنا بعضهم یومئذ یموج فی بعض ونفخ فی الصور فجمعناهم جمعا ۹۶ وعرضنا جهنم یومئذ للکافرین عرضا ۹۷ الذین
کانت اعینهم فی غطاء عن ذکری وکانوا لا یستطیعون سمعا ۹۸ افحسب الذین کفروا ان یتخذوا عبادی من دونی اولیاء انا اعتدنا جهنم

للکافرین نزلا ۹۹ قل هل ننبئکم
بالاخسرین اعمالا ۱۰۰ الذین ضل سعیهم
فی الحیوة الدنیا وهم یحسبون انهم یحسنون
صنعا ۱۰۱ اولئک الذین کفروا بآیات
ربهم ولقائه فحبطت اعمالهم فلا
نقیم لهم یوم القیمة وزنا ۱۰۲ ذلک
جزاؤهم جهنم بما کفروا واتخذوا آیاتی ورسلی
هزوا ۱۰۳ ان الذین آمنوا وعملوا
الصالحات کانت لهم جنات الفردوس
نزلا ۱۰۴ خالدین فیها لا یبغون
عنها حولا ۱۰۵ قل لو کان البحر مدادا
لکلمات ربی لنفد البحر قبل ان
تنفد کلمات ربی ولو جئنا بمثله
مددا ۱۰۶ قل انما انا بشر مثلکم یوحی
الیّ انما الهکم اله واحد فمن کان
یرجوا لقاء ربه فلیعمل عملا صالحا
ولا یشرک بعبادة ربه احدا ۱۰۷

سورة مریم ثمان وتسعون آیة مکیة

بسم الله الرحمن الرحیم

کهیعص ۱ ذکر رحمت ربک عبده
زکریا ۲ اذ نادی ربه نداء خفیا
۳ قال رب انی وهن العظم منی و
اشتعل الرأس شیبا ولم اکن
بدعائک رب شقیا ۴ وانی خفت
الموالی من ورائی وکانت امرأتی
عاقرا فهب لی من لدنک ولیا ۵

گفت آنچه را متمکن گردانیده مرا در آن پروردگار من بهتر است پس اعانت نمائید مرا بتوانائی تا بگردانم
میانه شما و میانه ایشان سدی ۹۳ بیاورید مرا پارهای آهن تا چون برابر شد میانه آن دو کوه گفت
بدمید تا هنگامی که گردانید آنرا آتش گفت بیاورید بمن تا بریزم بر آن مس گداخته پس نتوانستند که
برآیند بر آن و نتوانستند مر آنرا سوراخ نمودن ۹۴ گفت این رحمتی است از پروردگار من پس هرگاه بیاید وعده
پروردگار من بگرداند آنرا ریزه ریزه و هست وعده پروردگار من راست ۹۵ و واگذاریم بعضی ایشانرا در آن روز
که موج زنند در بعضی و دمیده شود در صور پس گرد آوریم ایشانرا گرد آوردنی ۹۶ و آشکار گردانیم دوزخ را در آن روز
برای کافران آشکار کردنی ۹۷ آنانی که بود دیدهای ایشان در پرده از یاد من و بودند که نمیتوانستند شنیدن را
۹۸ آیا پس پنداشتند آنانکه کافر شده‌اند آنکه بگیرند بندگان مرا از غیر من دوستان بدرستی که ما آماده کردیم
دوزخ را برای کافران منزلی ۹۹ بگو آیا آگاه گردانیم شما را بزیانکارترین در کردها ۱۰۰ کسانی که ضایع شد
کوشش ایشان در زندگانی دنیا و ایشان گمان میکنند که نیکو میکنند کار را ۱۰۱ ایشانند آنانکه کافر شدند بآیتهای پروردگار
خود و لقای او پس نابود شد کردهای ایشان پس بپا نداریم برای ایشان در روز قیامت وزنی ۱۰۲ اینست که سزای ایشان
دوزخ است بسبب آنچه کافر شدند و گرفتند آیتهای مرا و رسولان مرا استهزا کرده شده ۱۰۳ بدرستی که آنانکه
ایمان آوردند و کرده‌اند کارهای شایسته هست برای ایشان بهشتهای فردوس ضیافتی ۱۰۴ جاودانیان در آنها نجویند
از آنها گردیدنی ۱۰۵ بگو اگر باشد دریا مداد برای کلمات پروردگار من هر آینه تمام شود دریا پیش از آنکه تمام شود کلمات
پروردگار من و اگرچه بیاوریم مانند آن بمدد ۱۰۶ بگو جز این نیست که من آدمیم مانند شما وحی کرده میشود بسوی
من که نیست معبود شما مگر خدای یگانه پس کسی که باشد که امید دارد لقای پروردگار خود را پس باید که کند
کاری شایسته و شریک نگرداند بپرستش پروردگار خود احدی را ۱۰۷

سوره مریم علیها السلام نود و هشت آیه و مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

کهیعص ۱ یاد کردن رحمت پروردگار تو است بنده خود را زکریا ۲ هنگامی که آواز
داد پروردگار خود را آواز دادنی نهانی ۳ گفت پروردگار من بدرستی که
سست شده استخوان از من و شعله ور شده سر از راه پیری و نبوده‌ام بخواندن تو
پروردگار من بی سعادت ۴ و بدرستی که من ترسیدم از عم‌زادگان
از پس خود و هست زن من نازاینده پس ببخش مرا از نزد خود ولیی ۵

نُبَشِّرُكَ

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۶ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۷ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ
امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۸ قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۹ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً
قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۱۰ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۱۱ يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ
وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۱۲ وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۱۳ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۱۴ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَ

يَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۱۵ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا
شَرْقِيًّا ۱۶ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا
بَشَرًا سَوِيًّا ۱۷ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَٰنِ
مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۱۸ قَالَ إِنَّمَا أَنَا
رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا
۱۹ قَالَتْ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ
يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۲۰ قَالَ
كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ
آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا
مَقْضِيًّا ۲۱ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا
قَصِيًّا ۲۲ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ
النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَ
كُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ۲۳ فَنَادَاهَا مِنْ
تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتَكِ سَرِيًّا ۲۴ وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ
النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا
۲۵ فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا
تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا ۲۶ فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ۲۷ فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا
تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا
۲۸ يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ
سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ۲۹ فَأَشَارَتْ
إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ
صَبِيًّا ۳۰

که میراث برد مرا و میراث برد از آل یعقوب و بگردان او را پروردگار من پسندیده
۶ ای زکریا بدرستی که ما مژده دهیم ترا به پسری که نام او یحیی است نگردانیدیم
مر او را از پیش همنامی ۷ گفت پروردگار من از کجا می باشد مرا پسری و حال
آنکه هست زن من نازا و بتحقیق که رسیده ام از پیری بنهایت ناتوانی ۸
گفت همچنین گفت پروردگار تو که این بر من آسانست و بتحقیق که خلق کردم ترا از پیش
و نبودی هیچ چیزی ۹ گفت پروردگار من بگردان برای من نشانه گفت نشانهٔ تو اینست
که سخن نگوئی با مردم سه شبانه روز در حالتی که صحیح باشی ۱۰ پس بیرون رفت بر قوم خود
از محراب پس اشاره کرد بسوی ایشان که بپاکی یاد کنید در بامداد و شبانگاه ۱۱
ای یحیی بگیر آن کتاب را بقوت و دادیم او را حکم در حال کودکی ۱۲ و رحمتی از نزد خود و پاکیزگی
و بود پرهیزکار ۱۳ و مهربان با پدر و مادر خود و نبود گردن کش نافرمان ۱۴ و سلام بر او روزی
که زاده شد و روزی که میمیرد و روزی که برانگیخته میشود زنده ۱۵ و یاد کن در کتاب مریم را
چون کناره نمود از اهل خود بجائی شرقی ۱۶ پس گرفت از پیش ایشان پرده پس فرستادیم بسوی او
روح خود را پس ممثل شد برای او آدمی درست اندام ۱۷ گفت بدرستی که من پناه میجویم
بخدای بخشاینده از تو اگر هستی پرهیزکار ۱۸ گفت نیستم من مگر فرستادهٔ پروردگار تو
تا ببخشم مر ترا پسری پاکیزه ۱۹ گفت از کجا باشد مرا پسری و نرسیده بمن آدمی و نه
بوده ام بدکار ۲۰ گفت همچنین گفت پروردگار تو این بر من آسانست و تا بگردانیم او را
آیتی برای مردم و رحمتی از ما و هست امری مقرر شده ۲۱ پس حمل گرفت او را پس بگوشهٔ
رفت با او بجای دور ۲۲ پس بیاورد او را درد زائیدن بسوی تنهٔ درخت خرما گفت ای کاش
من مرده بودم پیش از این و بودم واگذاشته شدهٔ فراموش شده ۲۳ پس آواز داد او را از زیرش که غم
مخور بتحقیق که گردانید پروردگار تو در زیر تو جوی آب ۲۴ و بکش بسوی خود تنهٔ درخت خرما را که
بیفتد بر تو خرمای تر تازه چیده ۲۵ پس بخور و بیاشام و روشن ساز چشم را پس اگر ببینی
از آدمی احدی را ۲۶ پس بگو بدرستی که من نذر کرده ام برای رحمن روزه پس سخن نمیکنم امروز
هیچ آدمی را ۲۷ پس آورد او را نزد قوم خود که برداشته بود او را گفتند ای مریم هر آینه بتحقیق که
آوردی چیزی قبیح ۲۸ ای خواهر هرون نبود پدرت مرد بدی و نبود مادرت بدکار ۲۹ پس اشاره
نمود بسوی او گفتند چگونه سخن کنیم با کسی که باشد در گهواره کودکی ۳۰

گفت

قال اني عبد الله اتاني الكتاب وجعلني نبيا وجعلني مباركا اين ما كنت واوصاني بالصلوة والزكوة ما دمت حيا ٣١ وبرا بوالدتي ولم يجعلني
جبارا شقيا ٣٢ والسلام علي يوم ولدت ويوم اموت ويوم ابعث حيا ٣٣ ذلك عيسى ابن مريم قول الحق الذي فيه يمترون ٣٤ ما كان
لله ان يتخذ من ولد سبحانه اذا قضى امرا فانما يقول له كن فيكون ٣٥ وان الله ربي وربكم فاعبدوه هذا صراط مستقيم ٣٦ فاختلف الاحزاب
من بينهم فويل للذين كفروا من مشهد يوم عظيم ٣٧ اسمع بهم وابصر يوم ياتوننا لكن الظالمون اليوم في ضلال مبين ٣٨ وانذرهم يوم الحسرة

اذ قضي الامر وهم في غفلة وهم لا يؤمنون
٣٩ انا نحن نرث الارض ومن عليها
والينا يرجعون ٤٠ واذكر في الكتاب
ابرهيم انه كان صديقا نبيا ٤١ اذ
قال لابيه يا ابت لم تعبد ما لا
يسمع ولا يبصر ولا يغني عنك شيئا
يا ابت اني قد جاءني من العلم ما لم
ياتك فاتبعني اهدك صراطا سويا
٤٢ يا ابت لا تعبد الشيطان ان
الشيطان كان للرحمن عصيا ٤٣
يا ابت اني اخاف ان يمسك عذاب
من الرحمن فتكون للشيطان وليا ٤٤
قال اراغب انت عن الهتي يا ابرهيم
لئن لم تنته لارجمنك واهجرني
مليا ٤٥ قال سلام عليك سا
ستغفر لك ربي انه كان بي
حفيا ٤٦ واعتزلكم وما تدعون من
دون الله وادعوا ربي عسى الا اكون
بدعاء ربي شقيا ٤٧ فلما اعتزلهم
وما يعبدون من دون الله وهبنا
له اسحق ويعقوب وكلا جعلنا نبيا
٤٨ ووهبنا لهم من رحمتنا وجعلنا
لهم لسان صدق عليا ٤٩ واذ
كر في الكتاب موسى انه كان
مخلصا وكان رسولا
نبيا ٥٠

كفت بدرستي كه من بندهٔ خدايم داده مرا كتاب وكردانيده مرا نبي وكردانيد مرا بابركت هر
كجا باشم ووصيت فرمود مرا بنماز وزكوة مادام كه زنده ام ٣١ ومهربان بمادرم ونكردانيد
مرا كردن كش بدبخت ٣٢ وسلام برمن روزي كه زاده شدم وروزي كه ميميرم وروزي
كه برانكيخته شوم زنده ٣٣ اينست عيسي پسر مريم كفتاري درست راكه دران شك مينمايند
٣٤ نباشد مرخدارا كه فراكيرد هيچ فرزندي منزهست وهركاه حكم نمايد امري را پس جزاين
نيست كه كويد مراورا كه بتو پس ميشود ٣٥ وبدرستي كه خدا پروردكار من وپروردكار شماست
پس بپرستيد اورا اين راهيست راست ٣٦ پس اختلاف نمودند طايفها از ميان خود
پس واي مرانانرا كه كافرشدند از حضور روزي بزرك ٣٧ چه شنوا باشند وچه بينا روزي
كه بيايند مارا ليكن ستمكاران امروز دركمراهيند هويدا ٣٨ وبيم نما ايشانرا از روز حسرت
وقتي كه كذارش داده شود كار وايشان درغفلتند وايشان ايمان نمي اورند ٣٩ بدرستي
كه ما ميراث ميبريم زمين را وهركه راكه برانيست وبسوي ما بازكردانيده ميشوند ٤٠
ويادكن دركتاب ابرهيم را بدرستي كه او بود راست كوي نبي ٤١ وقتي كه كفت
مرپدرخود را اي پدر من چرا ميپرستي انچه را كه نمي شنود ونمي بيند وكفايت نميكند از تو
چيزيرا اي پدر من بدرستي كه بتحقيق امده مرا از دانش انچه نيامده ترا پس پيروي كن
مرا تاهدايت نمايم تورا راهي راست ٤٢ اي پدر من مپرست شيطانرا بدرستي كه شيطان
هست مرخداوند بخشاينده را نافرماني كننده ٤٣ اي پدر من بدرستي كه من ميترسم كه برسد
ترا عقوبتي از خداوند بخشاينده پس باشي مرشيطانرا دوست ٤٤ كفت ايا روكرداني تو
از الهان من اي ابرهيم هراينه اكر بازنه ايستي هراينه سنكسار كنم تورا البته ودورشو
ازمن مدتي مديد ٤٥ كفت سلام برتو زود باشد كه امرزش خواهم براي تو از
پروردكار خود بدرستي كه او هست بمن بسيار مهربان ٤٦ وكناره ميكيرم از شما
وانچه ميخوانيد از غير خدا وميخوانم پروردكار خود را شايد كه نشوم بخواندن پروردكار خود بد
بخت ٤٧ پس چون كناره كرفت از ايشان وانچه ميپرستيدند از غير خدا پس بخشيديم مراورا
اسحق ويعقوب وهمه را كردانيديم پيغمبر ٤٨ وبخشيديم مرايشانرا از رحمت خود وكردانيديم
براي ايشان زبان راستي بلند مرتبه ٤٩ ويادكن دركتاب موسي را بدرستي
كه او بود خالص كردانيده شده وبود فرستاده شده پيغمبر ٥٠

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ٥١ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هٰرُونَ نَبِيًّا ٥٢ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمٰعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ٥٣ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ٥٤ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ٥٥ وَ
رَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ٥٦ أُولٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرٰهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا
وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ٥٧ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ٥٨ إِلَّا

وندا کردیم اورا از جانب طور ایمن و نزدیک کردانیدیم اورا از کوینده ٥١ و بخشیدیم
مر اورا از رحمت خود برادرش هارون را پیغمبر ٥٢ و یاد کن در کتاب اسمعیل را بدرستی
که او بود راست وعده و بود فرستاده شده پیغمبر ٥٣ و بود که امر میمود کسان خود را بنماز
و زکوة و بود نزد پروردگار خود پسندیده ٥٤ و یاد کن در کتاب ادریس را بدرستی که او
بود بسیار راست کوی پیغمبر ٥٥ و بالا بردیم اورا بجای بلندی ٥٦ این کروه ایشانند
که انعام فرمود خدا بر ایشان از پیغمبران از نسل آدم و از آنانکه سوار کردیم با نوح و از نسل
ابرهیم و یعقوب و از آنها که راهنمائی کردیم و بر کزیدیم هرکاه خوانده شود بر ایشان آیتهای
خدای بخشاینده بر او فتند سجده کنندکان و کریه کنندکان ٥٧ پس باز ماند نداز پس
ایشان ناخلفهائی که ضایع کردند نماز را و پیروی کردند خواهشهای نفس را پس زود باشد که
برسند بجزای تباهی ٥٨ مکر کسی که توبه کرد و ایمان آورد و کرد کار شایسته پس ایشان درآیند
بهشت را و ستم کرده نشوند چیزی ٥٩ بهشتهای با اقامتی را که وعده کرده خدای بخشاینده
بندکان خود را در پنهانی بدرستی که هست وعده او آینده ٦٠ نمیشنوند در آنها سخن بیهوده مکر
سلام را و برای ایشانست روزی ایشان در آنها بامداد و شبانکاه ٦١ این آن بهشتی است که میراث
میدهیم از بندکان خود هرکه باشد پرهیزکار ٦٢ و فرود نمی آییم مکر بفرمان پروردکار تو مر اوراست
آنچه فرا پیش ماست و آنچه پس ماست و ما بین آنها و نیست پروردکار تو فراموشکار ٦٣ پروردکار
آسمانها و زمین و آنچه میانه آن دواست پس پرستش نما اورا و صبر کن برای پرستیدن او آیا
میدانی مر اورا همنامی ٦٤ و میکوید آدمی آیا هرکاه مردم هر آینه بزودی بیرون آورده شوم زنده
٦٥ آیا و یاد نمی نماید آدمی که ما آفریدیم اورا از پیش و نبود چیزی ٦٦ پس قسم بپروردکار تو که هر آینه
حشر خواهیم کرد البته ایشانرا با شیاطین پس هر آینه حاضر خواهیم کرد ایشانرا کرد دوزخ بزانو
درآمدکان ٦٧ پس هر آینه بیرون آریم البته از هر فرقه هر کدام سخت ترند بر خدای بخشاینده از روی
کردن فرازی ٦٨ پس هر آینه ما داناتریم بآنانکه ایشان سزاوارترند بآن از جهت درآمدن ٦٩ و نیست از شما
مکر وارد شونده آن هست بر پروردکار تو واجب حکم کرده شده ٧٠ پس برهانیم آنانرا که پرهیزکاری
نموده اند و واکذاریم ستمکاران را در آن بزانو درآمدکان ٧١ و چون خوانده شود بر ایشان
آیتهای ما که آیات با شند کویند آنانکه کافر شدند مر آنانرا که ایمان آورده اند
کدام یک از این دو فرقه بهترند از روی مکان اقامت و نیکوترند از جهت مجلس ٧٢

مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا
٥٩ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ
عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا
٦٠ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا
وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ٦١
تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
مَنْ كَانَ تَقِيًّا ٦٢ وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا
بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
نَسِيًّا ٦٣ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ٦٤ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ
ءَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ٦٥
أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ٦٦ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ
وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
جِثِيًّا ٦٧ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ
أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ٦٨ ثُمَّ
لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا
٦٩ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى
رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ٧٠ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ
اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ٧١
وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ٧٢

نعم جبار

وكم اهلكنا قبلهم من قرن هم احسن اثاثا ورئيا ٧٤ قل من كان في الضلالة فليمدد له الرحمن مدا حتى اذا رأوا ما يوعدون اما العذاب و
اما الساعة فسيعلمون من هو شر مكانا واضعف جندا ٧٥ ويزيد الله الذين اهتدوا هدى والباقيات الصالحات خير عند ربك ثوابا
وخير مردا ٧٦ افرأيت الذي كفر بآياتنا وقال لاوتين مالا وولدا ٧٧ اطلع الغيب ام اتخذ عند الرحمن عهدا ٧٨ كلا سنكتب ما يقول ونمد
له من العذاب مدا ٧٩ ونرثه ما يقول ويأتينا فردا ٨٠ واتخذوا من دون الله آلهة ليكونوا لهم عزا ٨١ كلا سيكفرون بعبادتهم ويكونون عليهم

وچه بسیار هلاک کردانیدیم پیش از ایشان از اهل زمانها که ایشان نیکوتر بودند از روی متاع خانه
وهیئت ۷۴ بگو هر که باشد در گمراهی پس باید مهلت دهد مر او را خدای بخشاینده مهلت دادنی ۷۵
تا هنگامی که ببینند آنچه را وعده کرده شده اند یا عذاب را و یا قیامت را پس بزودی بدانند که کیست او
بدتر از روی جایگاه و ناتوانتر از جهت لشکر ۷۵ و بیفزاید خدا آنانرا که هدایت یافته اند
هدایتی و آن پاینده های شایسته بهتر است نزد پروردگار تو از جهت ثواب و بهتر است از روی بازگشت
۷۶ آیا پس دیدی آنرا که کافر شد بآیتهای ما و گفت البته داده شوم مالی و فرزندی را ۷۷ آیا اطلاع
یافته بر غیب یا فرا گرفته نزد خدای بخشاینده پیمانی ۷۸ نه چنانست بزودی مینویسیم آنچه میگوید
و طول میدهیم برای او از عذاب طول دادنی ۷۹ و میراث میگیریم او را از آنچه میگوید و میاید ما را
تنها ۸۰ و گرفتند از غیر خدا خدایان تا باشند برای ایشان عزتی ۸۱ نه چنانست بزودی کافر شوند بعبادت
ایشان و باشند بر ایشان ضد ۸۲ آیا ندیدی که ما فرستادیم شیاطین را بر کافران که تحریک کنند ایشانرا
تحریک کردنی ۸۳ پس شتاب مکن بر ایشان جز این نیست که میشماریم برای ایشان شمردنی ۸۴
روزی که حشر میکنیم پرهیزکارانرا بسوی خدای بخشاینده سواران وارد شده ۸۵ و میرانیم گناهکارانرا بسوی
دوزخ تشنگان ۸۶ مالک نمیشوند شفاعت را مگر کسی که فرا گرفته از نزد خدای بخشاینده پیمانی ۸۷
و گفتند گرفته خدای بخشاینده فرزند ۸۸ بتحقیق که آوردید چیزی ناخوش ۸۹ نزدیکند آسمانها که بشکافند
از این و شق شود زمین و فرو ریزد کوهها فرو ریختنی ۹۰ که خواندند برای خدای بخشاینده فرزندی ۹۱ و نسزد
مر خدای بخشاینده را که فرا گیرد فرزندی ۹۲ نیست هر که در آسمانها و زمین است مگر آنکه آینده است بسوی خدای
بخشاینده بنده ۹۳ هر آینه بتحقیق که حصر کرده ایشانرا و شماره نموده ایشانرا شماره نمودنی ۹۴ و همه شان
آینده اند و را روز قیامت تنها ۹۵ بدرستی که آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته زود
میگرداند برای ایشان خدای بخشاینده دوستی را ۹۶ پس جز این نیست که آسان گردانیدیم آنرا بزبان تو تا آنکه
مژده دهی بآن پرهیزکارانرا و بیم نمائی بآن گروه ستیزه کنندگانرا ۹۷ و چه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنی
آیا می‌یابی از ایشان هیچ احدیرا ۹۸ یا میشنوی مر ایشانرا آوازه آهسته ۹۹

سوره طه یکصد و سی و پنج آیه و مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

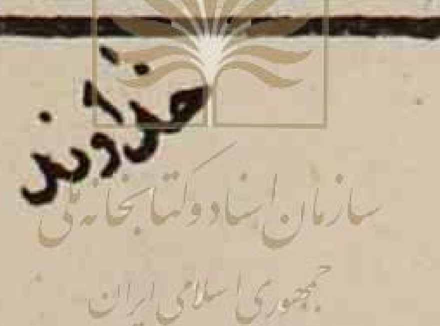
طه ۱ فرو نفرستادیم بر تو قرآنرا تا رنجه شوی ۲ لیکن پند دادنیست برای کسی
که بترسد فرو فرستادنی از آنکسی که بیافریده زمین و آسمانهای بلند را ۳

ضدا ٨٢ الم تر انا ارسلنا الشياطين
على الكافرين تؤزهم ازا ٨٣ فلا تعجل
عليهم انما نعد لهم عدا ٨٤ يوم
نحشر المتقين الى الرحمن وفدا ٨٥ و
نسوق المجرمين الى جهنم وردا ٨٦ لا
يملكون الشفاعة الا من اتخذ عند
الرحمن عهدا ٨٧ وقالوا اتخذ الرحمن
ولدا ٨٨ لقد جئتم شيئا ادا ٨٩
تكاد السموات يتفطرن منه وتنشق
الارض وتخر الجبال هدا ٩٠ ان دعوا
للرحمن ولدا ٩١ وما ينبغي للرحمن
ان يتخذ ولدا ٩٢ ان كل من في
السموات والارض الا آتي الرحمن عبدا
٩٣ لقد احصيهم وعدهم عدا ٩٤ و
كلهم آتيه يوم القيمة فردا ٩٥ ان
الذين آمنوا وعملوا الصالحات سيجعل
لهم الرحمن ودا ٩٦ فانما يسرناه
بلسانك لتبشر به المتقين وتنذر
به قوما لدا ٩٧ وكم اهلكنا قبلهم
من قرن هل تحس منهم من احد ٩٨
او تسمع لهم ركزا ٩٩

سورة طه مائة وخمس وثلاثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

طه ١ ما انزلنا عليك القرآن
لتشقى ٢ الا تذكرة لمن يخشى تنزيلا ممن
خلق الارض والسموات العلى ٣

خداوند

الرحمن على العرش استوى ٤ له ما في السموات وما في الارض وما بينهما وما تحت الثرى ٥ وان تجهر بالقول فانه يعلم السر واخفى ٦ الله لا اله الا ج
هو له الاسماء الحسنى ٧ وهل اتيك حديث موسى ٨ اذ را نارا فقال لاهله امكثوا اني انست نارا لعلي اتيكم منها بقبس او اجد على النار هدى نصف
٩ فلما اتيها نودي يا موسى ١٠ اني انا ربك فاخلع نعليك انك بالواد المقدس طوى ١١ وانا اخترتك فاستمع لما يوحى ١٢ انني انا الله لا اله الا انا فاعبدني
١٣ واقم الصلوة لذكري ١٤ ان الساعة اتية اكاد اخفيها لتجزى كل نفس بما تسعى ١٥ فلا يصدنك عنها من لا يؤمن بها واتبع هويه فتردى ١٦

وما تلك بيمينك يا موسى ١٧ قال
هي عصاي اتوكؤا عليها واهش
بها على غنمي ١٨ ولي فيها مارب اخرى ١٩
قال القها يا موسى ٢٠ فالقيها فاذا هي
حية تسعى ٢١ قال خذها ولا تخف
سنعيدها سيرتها الاولى ٢٢
واضمم يدك الى جناحك تخرج
بيضاء من غير سوء اية اخرى ٢٣
لنريك من اياتنا الكبرى ٢٤ اذهب
الى فرعون انه طغى ٢٥ قال رب اشرح
لي صدري ٢٦ ويسر لي امري ٢٧ و
احلل عقدة من لساني ٢٨ يفقهوا قولي
٢٩ واجعل لي وزيرا من اهلي ٣٠ هارون
اخي ٣١ اشدد به ازري ٣٢ واشركه
في امري ٣٣ كي نسبحك كثيرا ونذكرك
كثيرا ٣٤ انك كنت بنا بصيرا ٣٥ قال
قد اوتيت سؤلك يا موسى ٣٦ ولقد
مننا عليك مرة اخرى ٣٧ اذ اوحينا
الى امك ما يوحى ٣٨ ان اقذفيه
في التابوت فاقذفيه في اليم فليلقه اليم
بالساحل ياخذه عدو لي وعدو له
والقيت عليك محبة مني ولتصنع على
عيني ٣٩ اذ تمشي اختك فتقول هل
ادلكم على من يكفله فرجعناك الى امك
كي تقر عينها ولا تحزن وقتلت نفسا
فنجيناك من الغم وفتناك فتونا ٤٠

خداوند بخشاینده بر عرش مستولی شد ٤ مر اوراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین و آنچه در میانه
آن دو است و آنچه زیر طبقهٔ آخرین زمینست ٥ و اگر بلند کنی گفتار را پس بدرستی که او میداند نهان و
پنهانتر را ٦ خدا نیست معبودی سزاوار پرستش مگر او مر اوراست نامهای نیک ٧ و آیا آمد ترا
حکایت موسی آنگاه که دید آتشی را پس گفت مر اهلش را درنگ نمائید بدرستی که من دیدم آتشی را شاید
که من بیاورم شما را از آن شعلهٔ یا بیابم بر آن آتش هدایتی ٩ پس چون آمد نزد آن ندا کرده شد که ای موسی
١٠ بدرستی که من پروردگار توام پس بیرون کن نعلینت را بدرستی که تو در وادی پاکیزه طوائی ١١ و من
اختیار نموده ام ترا پس گوش دار مر آنچه را وحی کرده میشود ١٢ بدرستی که منم من خدائی که نیست عبادت
کرده شدهٔ بحقیقت بجز من پس بپرست مرا ١٣ و بپا دار نماز را از برای ذکر من بدرستی که قیامت
آینده است میخواهم نهان دارم آنرا تا جزا داده شود هر نفسی بکوشش خود ١٥ پس البته باز ندارد ترا
از آن کسی که ایمان نمی آورد بآن و پیروی نموده خواهش خود را پس هلاک کردی ١٦ و چیست آن در
دست راست تو ای موسی ١٧ گفت این چوب دستی منست تکیه کنم بر آن و برریزم بآن برگ را برای
گوسفندان خود و مراست در آن حاجتهای دیگر ١٩ گفت بینداز آنرا ای موسی ٢٠ پس بیفکند عصا
را ناگاه آن ماری شد که میشتافت ٢١ گفت بگیر آنرا و مترس بزودی باز گردانیم آنرا بصورت اولش
٢٢ و فراهم آور دست خود را بسوی بغل خود بیرون آید سفید نورانی بدون بدی آیتی دیگر ٢٣
تا بنمائیم ترا از آیتهای خود که بزرگ است ٢٤ برو بسوی فرعون بدرستی که او از حق گذشته است ٢٥
گفت پروردگار من گشاده گردان برای من سینهٔ مرا ٢٦ و آسان نما برای من کار مرا ٢٧ و بگشا بستگی
را از زبان من ٢٨ تا فهم کنند گفتار مرا ٢٩ و بگردان برای من وزیری از اهلم ٣٠ هرون برادر مرا ٣١
محکم کن باو پشت مرا ٣٢ و شریک گردان او را در کار من ٣٣ تا بپاکی یاد نمائیم ترا بسیار ٣٤ و یاد
کنیم ترا بسیار ٣٤ بدرستی که تو هستی بما بینا ٣٥ گفت بتحقیق که داده شدی خواستهٔ خود را
ای موسی ٣٦ و هر آینه بتحقیق که منت نهادیم بر تو بار دیگر ٣٧ وقتی که وحی کردیم بسوی مادر تو آنچه وحی
کرده میشود ٣٨ اینکه بیفکن او را در صندوق پس بیفکن آنرا در دریا پس بیفکند آنرا دریا بکنار تا
فرا گیرد او را دشمنی که مراست و دشمنی که مر اوراست و افکندم بر تو دوستی از خود و تا تربیت
کرده شوی بر نگهبانی من ٣٩ هنگامی که راه میرفت خواهر تو پس میگفت آیا راه نمائی کنم شما را بر کسی
که کفالت کند او را پس باز گردانیدیم ترا بسوی مادرت تا روشنائی یابد چشم او و اندوه نخورد
و کشتی نفسی را پس نجات دادیم ترا از غم و آزمودیم ترا از مودنی ٤٠

بزود

فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ يَا مُوسَى وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ٤١ اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ٤٢ اذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ
إِنَّهُ طَغَى ٤٣ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ٤٤ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ٤٥ قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى
٤٦ فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى ٤٧ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ
إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ٤٨ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى ٤٩ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ٥٠ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ

الْأُولَى ٥١ قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي
كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ٥٢
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى
٥٣ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى ٥٤ مِنْهَا
خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
تَارَةً أُخْرَى ٥٥ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا
كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ٥٦ قَالَ أَجِئْتَنَا
لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى
٥٧ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ
نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ٥٨ قَالَ
مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ
ضُحًى ٥٩ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ
أَتَى ٦٠ قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ
خَابَ مَنِ افْتَرَى ٦١ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ
بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى ٦٢ قَالُوا إِنْ
هَذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ
الْمُثْلَى ٦٣ فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا
صَفًّا ٦٤ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى
٦٥ قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ
نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ٦٦

پس درنگ نمودي چند سال در اهل مدين پس آمدي براندازهٔ اي موسى وبركزيدم ترا براي
خود ٤١ برو تو وبرادرت با آيتهاي من وسستي منمائيد در ياد نمودن من ٤٢ برويد بسوي فرعون
بدرستي كه او دركذشته از حد ٤٣ پس بكوئيد مراورا كفتار نرمي تا شايد كه او پند پذيرد يا
بترسد ٤٤ كفتند پروردكار ما بدرستي كه ما ميترسيم كه پيش كيري كند بر ما يا آنكه دركذرد
از حد ٤٥ كفت مترسيد كه من با شمايم ميشنوم وميبينم ٤٦ پس برويد بنزد او پس بكوئيد بدرستي كه
ما فرستادكان پروردكار توئيم پس بفرست با ما بني اسرائيل را وعذاب مكن ايشانرا بتحقيق كه آمديم
ترا با آيتي از پروردكار تو وسلامتي بر آنكسي كه پيروي كرده راه راست را ٤٧ بدرستي كه وحي كرده شد
بسوي ما آنكه عذاب خدا بر كسي است كه تكذيب نمود وروكردانيد ٤٨ كفت پس كيست پروردكار شما اي
موسى ٤٩ كفت پروردكار ما كسي است كه عطا فرمود بهر چيزي آفرينشش را پس راه راست نمود ٥٠
كفت پس چيست حال قرنهاي پيشين ٥١ كفت دانش آن نزد پروردكار منست در كتابي كه خطا نمي
نمايد پروردكار من وفراموش نميكند ٥٢ آنكه او كردانيد براي شما زمين را بستري وبديد آورد براي شما
در آن راهها وفرو فرستاد از آسمان آبي پس بيرون آورديم از آن اصنافي از روئيدنيهاي مختلف ٥٣ بخوريد
وبچرانيد چهارپايان خود را بدرستي كه در اين هر آينه آيتهاست براي اصحاب خرد ٥٤ از آن آفريديم
شما را ودر آن باز كردانيديم شما را واز آن بيرون مي آوريم شما را مرتبهٔ ديكر ٥٥ وهر آينه بتحقيق كه نموديم
ما باو آيتهاي خود را همه آنها را پس تكذيب نمود وسر باز زد ٥٦ كفت آيا آمدهٔ ما را كه بيرون كني ما را از زمين
ما بجادوي خود اي موسى ٥٧ پس هر آينه آوريم بتو جادوئي مثل آن پس بكردان ميانهٔ ما
وميانهٔ خود وعده كاهي كه خلاف ننمائيم آنرا ما ونه تو در جائي هموار ٥٨ كفت وعده
كاه شما روز آرايش است واينكه كرد آورده شوند مردم هنكام چاشت ٥٩ پس
بازكشت فرعون پس جمع نمود مكر خود را پس آمد ٦٠ كفت مر ايشانرا موسى واي بر شما
افترا مكنيد بر خدا دروغ را پس درمانده كرداند شما را بعذابي وبتحقيق كه نااميد شد
هر كه افترا نمود ٦١ پس بمنازعه رسانيدند كار شانرا ميانهٔ خود وپنهان نمودند راز را ٦٢
كفتند بدرستي كه اين دو هر آينه جادوكرانند ميخواهند كه بيرون كنند شما را از زمين
شما بجادوي خود وبرانداز ندايين شما را كه فاضلتر است ٦٣ پس جمع كنيد مكر خود را
پس بيائيد صف كشيده ٦٤ وبدرستي كه فيروزي يافت امروز هر كه غالب آمد كفتند
اي موسى يا اينست كه مي افكني ويا آنست كه باشيم نخستين كسي كه بيفكند ٦٥

٢٥

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ٦٦ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ٦٧ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ٦٨ وَأَلْقِ مَا
فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ٦٩ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ٧٠ قَالَ آمَنْتُمْ
لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا
وَأَبْقَىٰ ٧١ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ٧٢ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا

خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ
وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ٧٣ إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ
رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا
وَلَا يَحْيَىٰ ٧٤ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ
عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ
الْعُلَىٰ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا حزب
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ
مَنْ تَزَكَّىٰ ٧٥ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا
فِي الْبَحْرِ يَبَسًا ٧٦ لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا
تَخْشَىٰ ٧٧ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ
فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ
قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ٧٨ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَ
مَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ
٧٩ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ٨٠ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ
يَا مُوسَىٰ ٨١ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي
وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ
٨٢ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ
وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ٨٣ فَرَجَعَ
مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسِفًا ٨٤

گفت بلکه بیفکنید پس ناگاه ریسمانهای ایشان وچوب دستهای ایشان وانمود میشد بموسی از جادوی
ایشان اینکه آنها می‌شتابند ۶۶ پس دریافت در دل خود ترسی موسی ۶۷ گفتیم مترس بدرستیکه تو تو برتری
۶۸ وبیفکن آنچه در دست راست تست تا بسرعت فرو برد آنچه را ساخته اند نیست آنچه ساختند
مگر مکر جادوگری وفیروزی نمیکرد جادوگر هر جا که آید ۶۹ پس افکنده شدند جادوگران سجده
کنندگان گفتند ایمان آوردیم به پروردگار هرون وموسی ۷۰ گفت ایمان آوردید مر او را پیش از آنکه
دستوری دهم شما را بدرستیکه او هر آینه بزرگ شماست که بیاموخت شما را جادو پس هر آینه ببرم البته
دستهای شما وپاهای شما را از جانب مخالف وهر آینه بردار کنم البته شما را در تنهای درخت خرما وهر آینه
بدانید البته که کدام یک از ما سخت تر است از جهت عذاب وپاینده تر ۷۱ گفتند که هرگز اختیار
نمائیم تو را بر آنچه آمده ما را از بینتها وآنکه آفرید ما را پس حکم کن آنچه تو حکم کننده جز این نیست که
حکم میکنید در این زندگانی دنیا بدرستی که ما ایمان آوردیم به پروردگار خود تا بیامرزد برای ما گناهان ما
را وآنچه را که بزور باز داشتی ما را بر آن از جادو وخدا بهتر وپاینده تر است ۷۲ بدرستیکه هرکه آید پر
وردگار خود را گنه کار پس بدرستی که برای اوست دوزخ نه میرد در آن ونه زنده باشد ۷۴ وکسی که
آید او را در حالتی که با ایمان باشد که بتحقیق کرده باشد کارهای شایسته پس آنها برای ایشانست
مرتبهای بلند بهشتهای با اقامت که میرود از زیر آنها نهرها در حالتی که جاودانیاند در آنها واینست جزای
کسیکه پاک شده ۷۵ وهر آینه بتحقیق که وحی کردیم بسوی موسی که بشب ببر بندگان مرا پس بکردان برای ایشان راهی
در دریا خشک ۷۶ بیم نخواهی داشت دریافتی را ونخواهی ترسید ۷۷ پس از پی در آمد ایشانرا فرعون با
لشکرهای خود پس فرو گرفت ایشانرا از دریا آنچه فرو گرفتشان وگمراه کرد فرعون قوم خود را وراه نمائی
نکرد ۷۸ ای بنی اسرائیل بتحقیق که نجات دادیم شما را از دشمن شما ووعده دادیم شما را جانب طور ایمن
وفرو فرستادیم بر شما من وسلوی را بخورید از پاکیزهای آنچه روزی کردیم شما را واز حد در مگذرید در آن
پس فرود آید بر شما خشم من وکسی که فرود آید بر او خشم من پس بتحقیق که هلاک شده
۷۹ وبدرستی که من هر آینه آمرزنده‌ام مر کسی را که توبه نموده وایمان آورده وکرده
کارهای شایسته را پس هدایت یافته وچه چیز شتابان نمود ترا از قوم تو ای موسی ۸۰
گفت ایشانند ایشان بر اثر من وشتافتم بسوی تو پروردگار من تا خوشنود شوی ۸۲
گفت پس بدرستی که ما بتحقیق مبتلا ساختیم قوم تو را از بعد تو وگمراه کردانید
ایشانرا سامری ۸۳ پس باز گردید موسی بسوی قوم خود خشمناک تاسف خورنده ۸۴

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

قال يا قوم ألم يعدكم ربكم وعدا حسنا أفطال عليكم العهد أم أردتم أن يحل عليكم غضب من ربكم فأخلفتم موعدي ۸۴ قالوا ما أخلفنا
موعدك بملكنا ولكنا حملنا أوزارا من زينة القوم فقذفناها فكذلك ألقى السامري ۸۵ فأخرج لهم عجلا جسدا له خوار فقالوا هذا إلهكم
وإله موسى فنسي ۸۶ أفلا يرون ألا يرجع إليهم قولا ۸۷ ولا يملك لهم ضرا ولا نفعا ۸۸ ولقد قال لهم هارون من قبل يا قوم إنما فتنتم
به وإن ربكم الرحمن فاتبعوني وأطيعوا أمري ۸۹ قالوا لن نبرح عليه عاكفين حتى يرجع إلينا موسى ۹۰ قال يا هارون ما منعك إذ رأيتهم

ضلوا ألا تتبعن أفعصيت أمري ۹۱
قال يا ابن أم لا تأخذ بلحيتي ولا برأسي
إني خشيت أن تقول فرقت
بين بني إسرائيل ولم ترقب قولي
۹۲ قال فما خطبك يا سامري ۹۳
قال بصرت بما لم يبصروا به فقبضت
قبضة من أثر الرسول فنبذتها و
كذلك سولت لي نفسي ۹۴ قال
فاذهب فإن لك في الحيوة أن
تقول لا مساس وإن لك موعدا
لن تخلفه وانظر إلى إلهك الذي
ظلت عليه عاكفا لنحرقنه ثم
لننسفنه في اليم نسفا ۹۵ إنما إلهكم
الله الذي لا إله إلا هو وسع كل
شيء علما ۹۶ كذلك نقص عليك
من أنباء ما قد سبق وقد آتيناك
من لدنا ذكرا ۹۷ من أعرض عنه
فإنه يوم القيمة وزرا ۹۸ خالدين
فيه وساء لهم يوم القيمة حملا ۹۹
يوم ينفخ في الصور ونحشر المجرمين
يومئذ زرقا ۱۰۰ يتخافتون بينهم
إن لبثتم إلا عشرا ۱۰۱ نحن أعلم
بما يقولون إذ يقول أمثلهم طريقة
إن لبثتم إلا يوما ۱۰۲ ويسئلونك
عن الجبال فقل ينسفها ربي
نسفا ۱۰۳

گفت ای قوم من آیا وعده نداد شما را پروردگار شما وعده نیکو پس آیا دراز شد بر شما زمان
یا خواستید که فرود آید بر شما خشمی از نزد پروردگار شما پس خلف نمودید وعده مرا
۸۴ گفتند خلف نکردیم ما وعده تو را باختیار خود ولیکن ما بار کرده شدیم بارهائی
از زیور قوم پس افکندیم آنها را پس همچنین افکنده سامری ۸۵ پس بیرون آورد
برای ایشان گوساله بجسب جسدی که مر او را بود فریادی پس گفتند این خدای شماست
و خدای موسی پس فراموش کرده ۸۶ آیا پس نمی بینند که باز نمیگرداند بسوی ایشان گفتاری را ۸۷
و مالک نیست برای ایشان زیانی را و نه سودی را ۸۸ و بتحقیق که گفت مر ایشان را هرون
از پیش ای قوم من جز این نیست که مبتلا گردانیده شده اید باین و بدرستی که پروردگار
شما بخشاینده است پس پیروی کنید مرا و اطاعت کنید امر مرا ۸۹ گفتند همیشه باشیم بر آن
ثابت قدمان تا بازگردد بسوی ما موسی ۹۰ گفت ای هرون چه مانع شد تو را وقتی
که دیدی ایشان را که گمراه شدند از پیروی نمودن تو مرا آیا پس نافرمانی کردی
امر مرا ۹۱ گفت ای پسر مادر من مگیر ریش مرا و نه سر مرا بدرستی که من ترسیدم که
بگوئی جدائی افکندی میانه بنی اسرائیل و نگاه نداشتی گفتار مرا ۹۲ گفت پس چه
بود مطلب تو ای سامری ۹۳ گفت بینا شدم بآنچه بینا نشدند بآن پس برگرفتم مشتی
از اثر آن فرستاده پس انداختم آنرا و همچنین بیاراست برای من نفس من ۹۴ گفت پس
برو بدرستی که مر تراست در زندگی اینکه بگوئی مس کردنی نیست و بدرستی که مر تراست
وعده که خلاف کرده نشوی آنرا و نظر کن بسوی معبودت که بودی همیشه بر آن مجاور
هر آینه بسوزانیم البته آنرا پس پراکنده کنیم آنرا البته در دریا پراکنده کردنی ۹۵ نیست معبود
شما مگر خدائی که نیست عبادت کرده شده سزاوار عبادت بجز او فرا گرفته هر چیز را
بدانش ۹۶ همچنین حکایت کنیم بر تو از خبرهای آنچه بتحقیق گذشته و بتحقیق که داده ایم
تو را از نزد خود ذکری ۹۷ کسی که روگرداند از آن پس بدرستی که او بردارد روز قیامت باری گران را ۹۸
در حالتی که جاودانیانند در آن و بد است مر ایشانرا در روز قیامت بار ۹۹ روزی که دمیده شود در صور
و حشر کنیم گناهکاران را در آن روز کبود چشمان ۱۰۰ آواز گویند میان خود که درنگ نکردید مگر ده ۱۰۱ ما داناتر
تریم بآنچه میگویند وقتی که میگوید خوبتر ایشان در مسلک درنگ نکردید مگر یک روز ۱۰۲ و میپرسند تو را
از کوهها بگو پراکنده میکند آنها را پروردگار من پراکنده کردنی ۱۰۳

جمع کنده

فيذرها قاعا صفصفا ١٠٧ لا ترى فيها عوجا ولا امتا ١٠٨ يومئذ يتبعون الداعي لا عوج له وخشعت الاصوات للرحمن فلا تسمع الا همسا ١٠٩
يومئذ لا تنفع الشفاعة الا من اذن له الرحمن ورضي له قولا ١١٠ يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون به علما ١١١ وعنت الوجوه للحي
القيوم وقد خاب من حمل ظلما ١١٢ ومن يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا يخاف ظلما ولا هضما ١١٣ وكذلك انزلناه قرانا عربيا وصرفنا فيه من
الوعيد لعلهم يتقون ١١٤ او يحدث لهم ذكرا ١١٥ فتعالى الله الملك الحق ولا تعجل بالقران من قبل ان يقضى اليك وحيه وقل رب زدني علما ١١٦

پس واگذارد آنرا ساده هموارى ١٠٧ نه بينى در آن كجى و نه بلندى ١٠٨ در آنروز پيروى كنند خواننده
را كه نيست كجى مر آنرا و پست شود آوازها براى خداى بخشاينده پس نميشنوى تو مگر آواز آهسته
١٠٩ در آنروز نفع نبخشد شفاعت مگر كسى را كه دستورى داده مر او را خداى بخشاينده و پسنداده
مر او را گفتار ١١٠ ميداند آنچه را پيش روى ايشانست و آنچه را پس سر ايشانست و احاطه نمى‌نمايند با و از
راه دانش ١١١ و ذليل شد روها همه براى زنده پاينده و بتحقيق كه نااميد شد كسى كه حمل نمود ظلمى را
١١٢ و كسى كه كند از شايستها و او مؤمن باشد پس نترسد ستمى و نه شكستى را ١١٣ و همچنين فرو فرستاديم
آنرا قرانى عربى و مكرر كردانيديم در آن از وعيد شايد ايشان بپرهيزند ١١٤ يا احداث نمايد براى
ايشان پند گرفتنى ١١٥ پس بلند مرتبه است خداى پادشاه حق و شتاب منماى بقران پيش از آنكه گذارده
شود بسوى تو وحى آن و بگو پروردگار من بيفزاى مرا دانش ١١٦ و هر آينه بتحقيق كه عهد كرديم بسوى آدم
از پيش پس فراموش كرد و نيافتيم مر او را عزمى ١١٧ و هنگامى كه گفتيم مر فرشتگانرا كه سجده نمائيد مر
آدم را پس سجده كردند مگر ابليس كه سر باز زد پس گفتيم اى آدم بدرستى كه اين دشمن است مر ترا و مر
جفت ترا پس بيرون نكند البته شما را از بهشت پس برنج افتى ١١٨ بدرستى كه مر تراست اينكه نه گرسنه
شوى در آن و نه برهنه شوى ١١٩ و بدرستى كه تو نه تشنه گردى در آن و نه گرماى آفتاب بينى ١٢٠ پس و
سوسه نمود بسوى او ابليس گفت اى آدم آيا دلالت كنم ترا بر درخت جاودانى و پادشاهى كه زايل نگردد ١٢١ پس خوردند
از آن دو از آن پس ظاهر شد مر آن دو را عورتهاى ايشان و شروع نمودند كه ميپوشانيدند بر آن دو از برگ
بهشت و نافرمانى كرد آدم پروردگار خود را پس بى بهره شد ١٢٢ بعد از آن بر گزيد و را پروردگار او پس باز
گشت نمود بر او و هدايت كرد ١٢٣ گفت فرو شويد از آن همه بعض شما مر بعضى را دشمن است پس اگر بيايد
البته شما را از نزد من هدايتى پس هر كه پيروى كند هدايت مرا پس نه گمراه ميشود و نه تعب ميكشد ١٢٤ و
هر كه رو گرداند از ذكر من پس بدرستى كه مر او راست زندگانى تنگى و حشر ميكنيم او را روز قيامت نابينا ١٢٥
گفت پروردگار من چرا حشر كردى مرا نابينا و بتحقيق كه بودم بينا ١٢٦ گفت همچنين آمد ترا آيتهاى ما پس وا
گذاشتى آنها را و همچنين امروز واگذاشته شوى ١٢٧ و همچنين سزا دهيم هر كه را كه
اسراف نمود و ايمان نياورد بايتهاى پروردگار خود و هر آينه عذاب آخرت سخت تر
و پاينده تراست ١٢٩ آيا پس راه ننمود مر ايشانرا كه چند هلاك
كردانيديم پيش از ايشان از قرنها كه راه ميرفتند در
مسكنهاشان بدرستى كه در اين هر آينه آيتهاست براى صاحبان خردها ١٢٩

ولقد عهدنا الى ادم من قبل فنسي
ولم نجد له عزما ١١٧ واذ قلنا
للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا
الا ابليس ابى فقلنا يا ادم ان هذا
عدو لك ولزوجك فلا يخرجنكما
من الجنة فتشقى ١١٨ ان لك الا تجوع
فيها ولا تعرى ١١٩ وانك لا تظموا
فيها ولا تضحى ١٢٠ فوسوس اليه الشيطان
قال يا ادم هل ادلك على شجرة الخلد
وملك لا يبلى ١٢١ فاكلا منها فبدت
لهما سواتهما وطفقا يخصفان عليهما
من ورق الجنة وعصى ادم ربه فغوى
١٢٢ ثم اجتبيه ربه فتاب عليه
وهدى ١٢٣ قال اهبطا منها جميعا
بعضكم لبعض عدو فاما ياتينكم
مني هدى فمن اتبع هداي فلا يضل
ولا يشقى ١٢٤ ومن اعرض عن ذكري
فان له معيشة ضنكا ونحشره يوم
القيمة اعمى ١٢٥ قال رب لم حشرتني
اعمى وقد كنت بصيرا ١٢٦ قال كذلك
اتتك اياتنا فنسيتها وكذلك
اليوم تنسى ١٢٧ وكذلك نجزي من
اسرف ولم يؤمن بايات ربه ولعذاب
الاخرة اشد وابقى ١٢٩ افلم يهد
لهم كم اهلكنا قبلهم من القرون يمشون
في مساكنهم ان في ذلك لايات لاولي النهى ١٢٩

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ
وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ١٣١ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ١٣
وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ١٣٣ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةُ
مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ١٣٤ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ ١٣٥ قُلْ

كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ
أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ١٣٥

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ مِائَةٌ وَاثْنَا عَشَرَ آيَةً

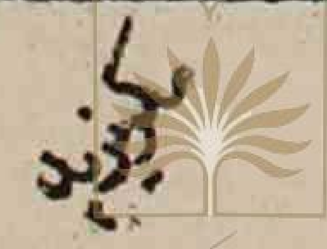
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
مُعْرِضُونَ ١ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ
مُحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ٢
لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا هَلْ هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ
السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ٣ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ
الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ٤ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ
بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ
كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ٥ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ
مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ٦
وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي
إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ٧ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا
يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ
٨ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَ
مَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ٩ لَقَدْ
أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ١٠ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ
كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
آخَرِينَ ١١ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا
هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ١٢

واگرنه بودی کلمهٔ که پیشی گرفته از پروردگار تو هر آینه بودی لازم و مدتی نام برده شده پس صبر نما بر آنچه می
گویند و تسبیح کن بحمد پروردگار خود پیش از برآمدن آفتاب و پیش از فرو رفتن آن و از ساعتهای شب پس
تسبیح کن و در اطراف روز شاید که تو خوشنود شوی ١٣١ و مکش دو چشم خود را البته بسوی آنچه بهره ور
ساخته ایم بآن اصنافی را از ایشان از زینت زندگانی دنیا تا آزمایش نمائیم ایشان را در آن و روزی پروردگار تو
بهتر است و پاینده تر ١٣٢ و امر کن اهل خود را بنماز و صبر نما بر آن نمیخواهیم از تو روزی ما روزی دهیم تو را و عاقبت
برای پرهیزگاریست ١٣٣ و گفتند چرا نمی آورد ما را آیتی از پروردگارش یا و نیامد ایشان را حجت آنچه در
کتابهای پیشینیان است ١٣٤ و اگر آنکه ما هلاک میکردانیدیم ایشان را بعذابی از پیشش هر آینه میگفتند پروردگار
ما چرا نفرستادی بسوی ما رسولی پس پیروی کنیم آیتهای تو را پیش از آنکه ذلیل شویم و خوار گردیم ١٣٥
بگو هر یک منتظریم پس انتظار برید پس زود باشد که بدانید که کیانند اصحاب راه راست
و که هدایت یافته است ١٣٥

سوره انبیا که صد و دوازده آیت و همه مکی است

بسم خدای بخشایندهٔ مهربان
نزدیک شد برای مردمان محاسبهٔ ایشان و ایشان در بیخبری اند اعراض نمایندگان ١ نیاید ایشان را
هیچ پندی از جانب پروردگار ایشان نوی مگر آنکه گوش دارند آن را و حال آنکه ایشان بازی میکنند ٢
غفلت ورزد دلهای ایشان و پنهان داشتند راز را آنانکه ستم کردند آیا این باشد مگر آدمی مثل
شما آیا پس می آیید جادو را و شما می بینید ٣ گفت پروردگار من میداند گفتار را در آسمان و زمین و
اوست شنوای دانا ٤ بلکه گفتند خوابهای پوچ است بلکه بر بافته آن را بلکه او شاعریست پس باید بیاورد
ما را آیتی چنانچه فرستاده شدند پیشینیان ٥ ایمان نیاوردند پیش از ایشان هیچ دهی که هلاک
کردیم آن را آیا پس ایشان ایمان خواهند آورد ٦ و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی میفرستادیم
بسوی ایشان پس بپرسید اهل ذکر را اگر هستید که نمیدانید ٧ و نگردانیدیم ایشان را
جسدی که نخورند خوردنی را و نبودند جاویدانیان ٨ پس راست گردانیدیم ایشان را وعده
پس نجات دادیم ایشان را و کسی را که میخواهیم و هلاک گردانیدیم اسراف کنندگان را ٩ هر آینه
بتحقیق که فرو فرستادیم بسوی شما کتابی را که در آنست پند شما آیا پس نمییابید ١٠
و چند هلاک کردیم از قریه که بود ستمکار و بدید آوردیم بعد از ایشان گروهی دیگر ١١ پس
چون احساس نمودند سختی عذاب ما را ناگاه ایشان از آن میگریختند ١٢

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ۱۴ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۱۵ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ
حَصِيدًا خَامِدِينَ ۱۶ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ۱۷ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ۱۸
بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ۱۹ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۲۰ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ۲۱ أَمِ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ۲۲ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ
لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ۲۳ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ
وَهُمْ يُسْأَلُونَ ۲۴ أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ
دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
هَٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ
۲۵ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ
إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ
۲۶ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ
بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ۲۷ لَا يَسْبِقُونَهُ
بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ۲۸ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ
خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۲۹ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ
إِنِّي إِلَٰهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۳۰ أَوَلَمْ يَرَ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ
الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۳۱
وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ
بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۳۲ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ
سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ
۳۳ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ
يَسْبَحُونَ ۳۴

مگر یزید و باز گردید بسوی آنچه متنعم شده بودید دران و مسکنهاتان شاید پرسیده شوید
۱۴ گفتند ای وای برما بدرستی که ما بودیم ستمکاران ۱۵ پس همیشه بود این خواندن
ایشان تا گردانیدیم ایشانرا درویده فرو ماندگان ۱۶ و نیافریدیم آسمان و زمین و آنچه
درمیانه آنهاست بازی کنندگان ۱۷ اگر میخواستیم که فراگیریم لهوی را هر آینه فرا می
گرفتیم آنرا در نزد خود اگر بودیم کنندگان ۱۸ بلکه می اندازیم حق را بر باطل پس
میشکند آنرا پس ناگاه آن باشد ناچیز و مر شما راست وای از آنچه وصف میکنید
۱۹ و مر او راست هر که در آسمانهاو زمین است و هر که نزد اوست گردن کشی
نمایند از پرستش او و نه مانده شوند ۲۰ تسبیح میکنند در شب و روز سست
نمیشوند ۲۱ آیا فرا گرفته اند الهانی را از زمین که ایشان زنده کنند ۲۲ اگر
بودی دران دو الهانی غیر از خدای سزای پرستش هر آینه تباه شدندان دو پس منزه است
خدای پروردگار عرش از آنچه وصف میکنند ۲۳ پرسیده نشود از آنچه میکند و
ایشان پرسیده شوند ۲۴ آیا فرا گرفته اند بجز او خدایانی بگو بیارید حجت خود را
اینست ذکر کسانی که با منند و ذکر کسانی که پیش از من بودند بلکه بیشتر ایشان نمیدانند
حق را پس ایشان اعراض کنندگانند ۲۵ و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی مگر
آنکه وحی میفرستادیم بسوی او آنکه نیست هیچ الهی مگر من پس بپرستید مرا ۲۶
و گفتند فرا گرفته خدای بخشاینده فرزندی منزه است او بلکه بندگانند گرامی
داشته شدگان ۲۷ پیشی نگیرند او را بگفتار و ایشان بفرمان او میکنند ۲۸
میداند آنچه پیش روی ایشانست و آنچه را پس سر ایشانست و در خواست نمیکنند
مگر برای کسی که خواهد و ایشان از بیم او ترسانند ۲۹ و کسی که بگوید از ایشان بدرستی
که من الهی ام از غیر او پس آن سزا میدهیم او را جهنم همچنین سزا میدهیم ستمکارانرا ۳۰ آیا و
ندیده اند آنانکه کافر شده اند آنکه آسمانها و زمین بودند بسته پس گشاده کردیم آنها را و
گردانیدیم از آب هر چیز زنده را پس آیا ایمان نمی آورند ۳۱ و بدید آوردیم در زمین کوهها
مبادا باضطراب آورد ایشانرا و بدید کردانیدیم دران راههای گشاده را تا شاید ایشان
هدایت یابند ۳۲ و گردانیدیم آسمانرا سقفی نگاهداشته شده و ایشان از آیتهای آن اعراض
کنندگانند ۳۳ و اوست آنکه آفرید شب و روز و آفتاب و ماه را هر یک در فلکی میروند ۳۴

ونگردانیدیم

وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد أفإن مت فهم الخالدون ٣٧ كل نفس ذائقة الموت ونبلوكم بالشر والخير فتنة وإلينا ترجعون ٣٨ وإذا رآك
الذين كفروا إن يتخذونك إلا هزوا أهذا الذي يذكر آلهتكم وهم بذكر الرحمن هم كافرون ٣٩ خلق الإنسان من عجل سأريكم آياتي فلا
تستعجلون ٤٠ ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم صادقين ٤١ لو يعلم الذين كفروا حين لا يكفون عن وجوههم النار ولا عن ظهورهم ولا هم
ينصرون ٤٢ بل تأتيهم بغتة فتبهتهم فلا يستطيعون ردها ولا هم ينظرون ٤٣ ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم

ما كانوا به يستهزءون ٤٤ قل من
يكلؤكم بالليل والنهار من الرحمن
بل هم عن ذكر ربهم معرضون ٤٥
أم لهم آلهة تمنعهم من دوننا لا
يستطيعون نصر أنفسهم ولا هم منا
يصحبون ٤٦ بل متعنا هؤلاء و
آباءهم حتى طال عليهم العمر أفلا
يرون أنا نأتي الأرض ننقصها من
أطرافها أفهم الغالبون ٤٧ قل
إنما أنذركم بالوحي ولا يسمع الصم
الدعاء إذا ما ينذرون ٤٨ ولئن
مستهم نفحة من عذاب ربك ليقولن
يا ويلنا إنا كنا ظالمين ٤٩ ونضع
الموازين القسط ليوم القيامة فلا تظلم
نفس شيئا وإن كان مثقال حبة من خردل
أتينا بها وكفى بنا حاسبين ٥٠
ولقد آتينا موسى وهارون الفرقان
وضياء وذكرا للمتقين ٥١ الذين
يخشون ربهم بالغيب وهم من الساعة
مشفقون ٥٢ وهذا ذكر مبارك
حزب أنزلناه أفأنتم له منكرون ٥٣ و
لقد آتينا إبراهيم رشده من قبل
وكنا به عالمين ٥٤ إذ قال لأبيه
وقومه ما هذه التماثيل التي أنتم
لها عاكفون ٥٥ قالوا وجدنا
آباءنا لها عابدين ٥٦

ونگردانیدیم برای آدمی پیش از تو جاوید بودن آیا پس اگر بمیری پس ایشان جاوید اند ٣٧ هر نفسی
چشنده مرگست و آزمایش میکنیم شما را بشر و خیر آزمایشی و بسوی ما باز گردیده میشوید ٣٨
و چون بینند ترا آنانکه کافر شدند فرا نگیرند ترا مگر باستهزا آیا اینست آنکه ذکر
میکند الهان شما را و آنها بذکر خدای بخشاینده ایشان کافرانند ٣٩ آفریده شد آدمی از شتاب
زود باشد که بنمایم شما را آیتهای خود را پس شتاب مکنید مرا ٤٠ و میگویند کی خواهد آمد
این وعده اگر هستید راستگویان ٤١ اگر بدانند آنانکه کافر شدند وقتی را که باز
نتوانند داشت از رویهای خود آتش را و نه از پشتهای خود و نه ایشان یاری داده شوند
٤٢ بلکه آید ایشان را ناگهان پس متحیر کند ایشان را پس نتوانند دفع آنرا و نه ایشان مهلت داده
شوند ٤٣ و هر آینه بتحقیق که استهزا کرده شد برسولانی پیش از تو پس فرو گرفت با
آنانکه استهزا کردند از ایشان آنچه بودند که بآن استهزا میکردند ٤٤ بگو کیست که
نگاه میدارد شما را در شب و روز از خدای بخشاینده بلکه ایشان از ذکر پروردگار خود
اعراض کنندگانند ٤٥ آیا مر ایشان راست الهان که کفایت میکند ایشان را بغیر ما نمیتوانند
یاری کردن خودهاشان را و نه ایشان از ما همراهی کرده میشوند ٤٦ بلکه بهره ور کردیم
ایشان را و پدران ایشان را تا آنکه دراز شد بایشان مدت زندگانی پس آیا نمی بینند که
ما می آییم زمین را کم میکنیم آنرا از اطرافش آیا پس ایشان غلبه کنندگانند ٤٧ بگو جز
این نیست که بیم می نمایم شما را بوحی و نمیشنوند کران خواندن را هرگاه که بیم کرده شوند ٤٨
و هر آینه برسد ایشان را اندك بوئی از عذاب پروردگار تو هر آینه گویند البته ای وای بر ما
بدرستی که ما بودیم ستمکاران ٤٩ و میگذاریم ترازوهای درست برای روز قیامت
پس ستم رسیده نشود نفسی چیزی را و اگر باشد وزن یکدانه از خردل بیاوریم آنرا و بسیم ما
حساب کنندگان ٥٠ و هر آینه بتحقیق که دادیم موسی و هرون را فرقان و نور و پندی
مر پرهیزکاران را ٥١ آنانکه میترسند پروردگار خود را در نهانی و ایشان از قیامت
ترسندگانند ٥٢ و این ذکریست با برکت فرو فرستادیم آنرا آیا پس شما مر آنرا نکاره
کنندگانید ٥٣ و هر آینه بتحقیق که دادیم ابرهیم را کاردانی او را از پیش و بودیم ما باو دانا
یان ٥٤ چون گفت مر پدر خود و گروه خود را چیست این تمثالها که شما بید مر آنها را مقیمان پرستش
٥٥ گفتند یافته ایم پدران خود مر آنها را پرستش کنندگان ٥٦

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ فِي ضَلٰلٍ مُبِينٍ ۵۴ قَالُوٓا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ مِنَ اللّٰعِبِينَ ۵۵ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَ
اَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِنَ الشّٰهِدِينَ ۵۶ وَتَاللّٰهِ لَاَكِيدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ۵۷ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا اِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۵۸ قَالُوا مَنْ
فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا اِنَّهُ لَمِنَ الظّٰلِمِينَ ۵۹ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ اِبْرٰهِيمُ ۶۰ قَالُوا فَاْتُوا بِهِ عَلٰى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۶۱ قَالُوٓا
ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يَا اِبْرٰهِيمُ ۶۲ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هٰذَا فَسْئَلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ۶۳ فَرَجَعُوٓا اِلٰى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُونَ ۶۴

ثُمَّ نُكِسُوا عَلٰى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ
مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُونَ ۶۵ قَالَ اَفَتَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
يَضُرُّكُمْ ۶۶ اُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللّٰهِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۶۷ قَالُوا حَرِّقُوهُ
وَانْصُرُوٓا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۶۸
قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلٰمًا عَلٰى
اِبْرٰهِيمَ ۶۹ وَاَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
الْاَخْسَرِينَ ۷۰ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا اِلَى
الْاَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعٰلَمِينَ ۷۱
وَوَهَبْنَا لَهُ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَ
كُلًّا جَعَلْنَا صٰلِحِينَ ۷۲ وَجَعَلْنَاهُمْ
اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِمْ
فِعْلَ الْخَيْرٰتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيتَآءَ
الزَّكٰوةِ وَكَانُوا لَنَا عٰبِدِينَ ۷۳ وَ
لُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبٰٓئِثَ
اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فٰسِقِينَ ۷۴
وَاَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا اِنَّهُ مِنَ الصّٰلِحِينَ
۷۵ وَنُوحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا
لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ
۷۶ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِاٰيٰتِنَا اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنَاهُمْ
اَجْمَعِينَ ۷۷ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ اِذْ
يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ
الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِينَ ۷۸

گفت هرآینه بتحقیق که هستید شما و پدران شما در گمراهی هویدا ۵۴ گفتند یا آمدهٔ ما را براستی یا
تو از بازی کنندگانی ۵۵ گفت بلکه پروردگار شما پروردگار آسمانها و زمین است آنکه آفرید آنها را و
من بر آن از گواهانم ۵۶ و بخدا سوگند که هرآینه چاره خواهم کرد البته بتان شما را بعد از آنکه رو بگردانید
پشت کنندگان ۵۷ پس گردانید آنها را پاره پاره مگر بزرگی که بود مر آنها را شاید ایشان بسوی او باز
گشت کنند ۵۸ گفتند که کرد این را با الهان ما بدرستی که او هرآینه از ستمکاران است ۵۹ گفتند
شنیدیم جوانی را که ذکر میکرد ایشان را گفته میشود مر او را ابراهیم ۶۰ گفتند پس بیاورید
او را بر نظرهای مردم شاید که ایشان گواهی دهند ۶۱ گفتند آیا تو کردی این را
بالهان ما ای ابراهیم ۶۲ گفت بلکه کرد این را بزرگ ایشان این پس بپرسید
ایشان را اگر هستند که سخن میکنند ۶۳ پس بازگشت کردند بخودهاشان پس
گفتند بدرستی که شمائید شما ستمکاران ۶۴ پس نگونسار کردانیده شدند
بر سرهاشان هرآینه بتحقیق که دانستی که نیستند اینها سخن گوینده ۶۵ گفت آیا
پس میپرستید از غیر خدا آنچه را که سودی ندهد شما را چیزی و نه زیان رساند شما را ۶۶ اف
مر شما را و مر آنچه را که میپرستید از غیر خدا پس آیا تعقل نمی نمائید ۶۷ گفتند بسوزانید
او را و یاری کنید الهان خود را اگر هستید کنندگان ۶۸ گفتیم ای آتش بشو سرد و سلامتی
بر ابراهیم ۶۹ و اراده نمودند باو مکری پس گردانیدیم ایشان را زیانکاران ۷۰ و نجات دادیم
او را و لوط را بسوی زمینی که برکت دادیم در آن برای عالمیان ۷۱ و بخشیدیم مر او را اسحق و
یعقوب که بودند فرزند فرزند و همه را گردانیدیم شایستگان ۷۲ و گردانیدیم ایشان را
پیشوایان که هدایت میکرده باشند بفرمان ما و وحی فرستادیم بسوی ایشان کردن نیکیها
و بپا داشتن نماز و دادن زکوة را و بودند ما را پرستاران ۷۳ و لوط را دادیمش حکم و علم و
نجات دادیم او را از قریه که بود که میکرد بدیها را بدرستی که ایشان بودند گروه بدی
فاسقان ۷۴ و داخل گردانیدیم او را در رحمت خود بدرستی که او بود از شایستگان ۷۵ و
نوح را وقتی که ندا کرد از پیش پس استجابت کردیم مر او را پس نجات دادیم او را و اهلش را از
اندوه عظیم ۷۶ و یاری دادیم او را از گروهی که تکذیب نمودند آیتهای ما را بدرستی که ایشان
بودند گروه بدی پس غرق کردیم ایشان را همگی ۷۷ و داود و سلیمان را وقتی که حکم میکردند
در زرع چون بشب چرا کرد در آن زرع گوسفند قوم و بودیم مر حکم ایشان را شاهدان ۷۸

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ٨١ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ٨٢ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ٨٣ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ
لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ٨٤ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ٨٥ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ
مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ٨٦ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ٨٧ وَأَدْخَلْنَاهُمْ

فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ٨٨
وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ
أَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ٨٩ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ
٩٠ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي
فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ٩١ فَا
سْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَ
أَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا
وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ٩٢ وَالَّتِي
أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ
رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً
لِلْعَالَمِينَ ٩٣ إِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً
وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ٩٤
وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا
رَاجِعُونَ ٩٥ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا
لَهُ كَاتِبُونَ ٩٦ وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ٩٧
حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَ
هُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ٩٨ وَ
اقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا
فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ

پس فهمانیدیم انرا بسلیمان و هریک را دادیم حکم و دانش و مسخر کردیم با داود کوههارا حال آنکه
تسبیح میکردند و پرنده را و هستیم کنندگان ۸۱ و اموختیم او را ساختن لباس جنگ
برای شما تا نگاه دارد شمارا از آسیبتان پس آیا هستید شما شکرگذاران ۸۲ و برای سلیمان
بادرا حال آنکه تند بود میرفت بفرمانش بسوی آن زمینی که برکت دادیم دران و هستیم
بهر چیزی دانا ۸۳ و از دیوان کسانیرا که غوص میکردند برای او و میکردند
کاری غیر ان و بودیم مر ایشانرا نگهبانان ۸۴ و ایوب را وقتی که ندا نمود پروردگار خودرا که
رسیده مرا گزند و تو رحم کننده ترین رحم کنندگانی ۸۵ پس استجابت نمودیم مر او را پس زایل
کردانیدیم انچه را بود با او از آزار و دادیم باو اهلش را و مثلشانرا با ایشان رحمتی از نزد ما
و پندی مر پرستندگانرا ۸۶ و اسمعیل را و ادریس و ذا الکفل را هریک از صبر کنندگانند
۸۷ و داخل ساختیم ایشانرا در رحمت خود بدرستی که ایشان از شایستگانند ۸۸ و صاحب
ماهی را وقتی که رفت خشمناک پس گمان کرد که هرگز تنگ نگیریم بر او پس ندا کرد در تاریکیها
که نیست الهی مگر تو منزه میدانم ترا بدرستی که من هستم از ستمکاران ۸۹ پس استجابت
نمودیم مر او را و نجات دادیمش از غم و همچنین نجات میدهیم مؤمنانرا ۹۰ و زکریا را وقتی که
ندا نمود پروردگارش را که پروردگار من مگذار مرا تنها و تو بهترین وارثانی ۹۱ پس مستجاب
نمودیم مر او را و بخشیدیم مر او را یحیی و بصلاح آوردیم برای او زنش را بدرستی که ایشان
بودند که میشتافتند در نیکیها و میخواندند مارا از روی رغبت و رهبت و بودند مارا
فروتنی کنندگان ۹۲ و آن زنی را که نگاه داشت فرج خودرا پس دمیدیم در آن از روح خود
و گردانیدیم او را و پسرش را آیتی برای عالمیان ۹۳ بدرستی که این ملت شماست در حالتی
که ملت یگانه است و من پروردگار شمایم پس بپرستید مرا ۹۴ و پاره پاره کردند
امرشانرا میانه خود همه بسوی او بازگشت کنندگانند ۹۵ پس کسی که کند
از کردهای شایسته و او مؤمن باشد پس نیست انکاری مر کوششش را و بدرستیکه
ما مر انرا نویسندگانیم ۹۶ و حرامست بر قریه که هلاک کردیم انرا اینکه ایشان باز نمیگردند
۹۷ تا انکه گشوده شود یأجوج و مأجوج و ایشان از هر بلندی میشتافته باشند ۹۸
و نزدیک شد وعده راست پس ناگهان باز مانده باشد دیدههای آنانکه کافر شدند ای وای
بر ما بتحقیق که بودیم در غفلتی از این. بلکه بودیم ستمکاران ۹۹

(۹۸)

إنكم وما تعبدون من دون الله حصب جهنم أنتم لها واردون ١٠٣ لو كان هؤلاء آلهة ما وردوها وكل فيها خالدون ١٠٤ لهم فيها زفير
وهم فيها لا يسمعون ١٠٥ إن الذين سبقت لهم منا الحسنى أولئك عنها مبعدون ١٠٦ لا يسمعون حسيسها وهم في ما اشتهت أنفسهم
خالدون ١٠٧ لا يحزنهم الفزع الأكبر وتتلقاهم الملائكة هذا يومكم الذي كنتم توعدون ١٠٨ يوم نطوي السماء كطي السجل
للكتب كما بدأنا أول خلق نعيده وعدا علينا إنا كنا فاعلين ١٠٩ ولقد كتبنا في الزبور من بعد الذكر أن الأرض يرثها عبادي الصالحون

١١٠ إن في هذا لبلاغا لقوم عابدين
١١١ وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين
١١٢ قل إنما يوحى إلي أنما إلهكم إله
واحد فهل أنتم مسلمون ١١٣ فإن
تولوا فقل آذنتكم على سواء وإن
أدري أقريب أم بعيد ما توعدون
١١٤ إنه يعلم الجهر من القول ويعلم
ما تكتمون ١١٥ وإن أدري لعله
فتنة لكم ومتاع إلى حين ١١٦ قال
رب احكم بالحق وربنا الرحمن
المستعان على ما تصفون ١١٧

سورة الحج ثمانية وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا أيها الناس اتقوا ربكم إن زلزلة
الساعة شيء عظيم ١ يوم ترونها
تذهل كل مرضعة عما أرضعت
وتضع كل ذات حمل حملها وترى
الناس سكارى وما هم بسكارى و
لكن عذاب الله شديد ٢ ومن
الناس من يجادل في الله بغير علم
ويتبع كل شيطان مريد ٣ كتب
عليه أنه من تولاه فأنه يضله و
يهديه إلى عذاب السعير ٤ يا أيها
الناس إن كنتم في ريب من البعث
فإنا خلقناكم من تراب ثم من نطفة
ثم من علقة ثم من مضغة مخلقة

نصف الجزء

بدرستی که شما وآنچه میپرستید از غیر خدا مایهٔ برافروختن دوزخید شما مر آنرا در آیندگانید ١٠٣
اگر بودند اینان الهان در نیامدندی آنرا وهمه در آن جاویدانیانند ١٠٤ مر ایشانراست در آن ناله زاری
وایشان در آن نمیشنوند ١٠٥ بدرستی که آنان که پیشی گرفته برای ایشان از ما خوبی آنها از آن دور کرده
شدگانند ١٠٦ نمیشنوند آواز زبانهٔ آتش آنرا وایشان در آنچه خواهش نمود نفسهای ایشان جاودانیانند
١٠٧ اندوهگین نسازد ایشانرا فزع اکبر وملاقات کنند ایشانرا فرشتگان امروز شماست که
بودید که وعده داده میشدید ١٠٨ روزی که درمی نوردیم آسمانرا مانند درنوردیدن طومار
برای مکتوبها چنانچه بدید آوردیم نخستین آفرینش اعاده میکنیم آنرا وعده ایست برما بدرستی که
ما هستیم کنندگان ١٠٩ وبتحقیق که نوشتیم در زبور از پس ذکر آنکه زمین میراث میبرند آنرا
بندگان من که شایستگانند ١١٠ بدرستی که در این هرآینه کفایتیست برای گروهی عبادت
کنندگان ١١١ ونفرستادیم ترا مگر بخشایشی مر عالمیانرا ١١٢ بگو جز این نیست که وحی آمده بسوی من
آنکه نیست اله شما مگر اله یگانه پس آیا هستید شما گردن نهندگان ١١٣ پس اگر روگردانند پس
بگو اعلام کردم شما را بر یکسانی ونمیدانم آیا نزدیکست یا دور آنچه وعده داده میشوید ١١٤ بدرستیکه
او میداند آشکارا از گفتار را ومیداند آنچه را پنهان میدارید ١١٥ ونمیدانم شاید که آن فتنه
باشد مر شما را وبرخورداری تا وقت مقدری ١١٦ گفت پروردگار من حکم کن بحق وپروردگار ما
خدای بخشاینده یاری خواسته شده است بر آنچه وصف میکنید ١١٧

سورهٔ حج هفتاد هشت آیه و مدنیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ای گروه آدمیان بپرهیزید از پروردگار خود بدرستی که زلزلهٔ روز قیامت چیزیست
عظیم ١ روزی که ببینید آنرا غافل شود هر شیر دهنده از آنچه شیر داده وبگذارد هر
زن حاملهٔ بار خود را وبه بینی مردمان را مستان ونیستند ایشان مستان ولیکن عذاب
خدا سخت است ٢ واز مردمان کسیست که مجادله مینماید در خدا بدون دانشی و
پیروی میکند هر شیطان سرکشی را ٣ نوشته شده بر او آنکه هر که تبعیت نماید او را پس
بدرستی که او گمراه نماید او را وراه نماید او را بسوی عذاب آتش سوزان ٤ ای گروه
آدمیان اگر هستید در شکی از بعث پس بدرستی که ما خلق کردیم شما را از خاک
پس از نطفه پس از پارهٔ خون بسته پس از پاره گوشت تمام اندام

ونا تمام

وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ
أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ٥
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٦ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ٧ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ٨ ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

عَذَابَ الْحَرِيقِ ٩ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ
١٠ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ
فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ
أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ
خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ
الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ١١ يَدْعُو مِنْ دُونِ
اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ
هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ١٢ يَدْعُو لَمَنْ
ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ
وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ١٣ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ
مَا يُرِيدُ ١٤ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ
يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ
بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ
١٥ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ١٦ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ
وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا
إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ١٧
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ

و ناتمام تا بیان کنیم برای شما و قرار دهیم در رحمها آنچه را خواهیم تا مدتی نام برده
شده پس بیرون آوریم شما را کودکی تا برسید بکمال خود و از شما کسی است که
میرانیده میشود و از شما کسی است که باز گردانیده میشود بفرومایه ترین زندگی تا
آنکه نداند پس از دانش چیزیرا و می بینی زمین را در حالتی مرده خشکیده
پس هر گاه فرو فرستیم بر آن آب را بجنبش آید و نمو کند و برویاند از هر صنفی
خوش آینده ٥ آن بسبب اینست که خدا اوست حق و اینکه او زنده میکند مردگانرا و
اینکه او بر هر چیزی تواناست ٦ و اینکه روز قیامت آینده است نیست شکی در آن
و اینکه خدا برمی انگیزاند کسانیرا که در قبرهایند ٧ و از مردم کسی است که مجادله میکند
در خدا بدون دانشی و نه هدایتی و نه کتابی نور دهنده ٨ منحرف میگرداند جانبش را
تا گمراه کند از راه خدا مر او راست در دنیا خواری و بچشانیم او را در روز قیامت
عذاب سخت سوزاننده ٩ این بسبب آنست که پیش فرستاده دستهای تو و
آنکه خدا نیست ستمکار مر بندگانرا ١٠ و از مردم کسی است که میپرستد خدا را
بر کناری پس اگر رسد او را خیری آرام گیرد بآن و اگر رسد او را فتنه باز گرداند
بر روی خویش زیان کرد دنیا و آخرت اینست آن زیان آشکار ١١ میخواند از غیر خدا
آنچه ضرر نرساندش و آنچه را سود نبخشد اینست آن گمراهی دور ١٢ میخواند کسی را
که ضررش نزدیکتر است از نفعش هر آینه بد صاحب اختیاریست و هر آینه بد
معاشریست ١٣ بدرستی که خدا در آورد آنانیرا که ایمان آورده اند و کرده اند
کارهای شایسته به بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها بدرستی که خدا میکند
آنچه میخواهد ١٤ کسی که هست که گمان میکند که هرگز یاری نکند او را خدا در دنیا و آخرت
پس باید دراز کند ریسمانی باسمان پس قطع کند پس نظر کند که آیا میبرد البته حیله اش آنچه را
خشم می آرد ١٥ و همچنین فرو فرستادیم آنرا حال آنکه آیتهائی روشن بود و اینکه خدا هدایت
میکند هر که را خواهد ١٦ بدرستی که آنانکه ایمان آورده اند و آنانکه یهود شدند و ستاره
پرستان و ترسایان و گبران و آنانکه شرک آوردند بدرستی که خدا حکم میکند میانه ایشان در
روز قیامت بدرستی که خدا بر هر چیزی گواه است ١٧ آیا نمی بینی که خدا سجده میکند مر او را هر که
در آسمانها و هر که در زمین است و آفتاب و ماه و ستارگان و کوهها و درختان

وجنبندگان

وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ١٨ هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا
فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ١٩ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ٢٠ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ
٢١ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ٢٢ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ٢٣ وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

٢٤ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي
جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ
فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ
بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٥ وَإِذْ
بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا
تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ
لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ
٢٦ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ
رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ
كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ٢٧ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ
لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ
مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ
الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ
الْفَقِيرَ ٢٨ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ
وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ
الْعَتِيقِ ٢٩ ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ
اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ
لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ
فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا
قَوْلَ الزُّورِ ٣٠ حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ
مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ
تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ٣١
ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا
مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ٣٢

وجنبندكان وبسياری از ادميان وبسياری ثابت شد برايشان عذاب وكسي را كه
خوار كند خدا پس نيست مر اورا هيچ عزيز دارنده بدرستي كه خدا ميكند آنچه ميخواهد
١٨ اين دو مخاصمند كه خصومت كردند باهم در پروردكار خود پس آنانكه كافر
شدند بريده شد براي ايشان جامه ها از آتش ريخته ميشود از زبر سرهای
ايشان آب جوشان ١٩ كه كداخته شود بآن آنچه در شكمهای ايشانست و پوستها
٢٠ وبرای ايشانست كرزها از آهن ٢١ هركاه اراده كنند كه بيرون آيند از آن
از اندوهي باز كردانيده شوند در آن وبچشيد عذاب آتش سوزانرا ٢٢ بدرستي كه خدا
در آورد آنانرا كه ايمان آورده اند وكرده اند كارهای شايسته را ببهشتهائي كه ميرود
از زير آنها نهرها زيور داده شوند در آنها از دست برنجها از طلا ومرواريد وجامهای ايشان
در آنها حرير است ٢٣ وراه نموده شدند بسوی پاكيزه از كفتار وراه نموده شده اند
براه ستوده ٢٤ بدرستي كه آنانكه كافر شده اند وباز ميدارند از راه خدا ومسجد الحرام
كه كردانيديم آنرا برای مردم در حالتي كه يكسانست مقيم در آن وبياباني وكسي كه اراده كند
در آن بسبب مايل شدن از حق ستمي را بچشانيم اورا از عذاب دردناك ٢٥ وچون تعيين كرديم
برای ابرهيم جای آنخانه را كه شريك مكردان بامن چيزيرا وپاكيزه كن خانه مرا برای طواف
كنندكان وايستادكان وركوع كنندكان سجده كنندكان ٢٦ وندا كن در ميان مردمان بحج
تا بيايند ترا پيادكان وبر هر شتر لاغری كه بيايند از هر راه دوری ٢٧ تا حاضر شوند
وببينند منفعتهائيرا كه برای ايشانست وياد كنند نام خدا در روزهای معلوم بر آنچه روزی
كرد ايشانرا از بسته زبان چهارپايان پس بخوريد از آنها وبخورانيد سختي كشيده درويش
را ٢٨ پس بايد كه ازاله نمايند كثافتشانرا ووفا كنند نذرهای خودرا وبايد كه طواف كنند
خانه ديرينه را ٢٩ اينست وكسي كه بزرك دارد حرمتهای خدا را پس آن بهتر است مر اورا
نزد پروردكار او وحلال كردانيده شده برای شما چهارپايان مكر آنچه خوانده شود
بر شما پس دوری كزينيد پليدیرا كه بتانند ودوری كزينيد از كفتار ناصواب
٣٠ حالانكه مخلصان باشيد برای خدا نه شرك آورندكان باو وكسي كه شرك مي آورد
بخدا پس همانا كه در افتاده از آسمان پس بربايد اورا پرنده يا فرود آردش باد بجائي دور ٣١ اينست
وكسي كه بزرك دارد قربانهای خدا را پس بدرستي كه آن از پرهيزكاري دلهاست ٣٢

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ٣٣ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ
فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ٣٤ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَوٰةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ٣٥ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا
الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٣٦ لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا

لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَ
حزب
بَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ٣٧ إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ
عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ٣٨ أُذِنَ لِلَّذِينَ
يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ٣٩ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا
رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَ
بِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ
فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ
مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ٤٠
الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا
الصَّلَوٰةَ وَآتَوُا الزَّكَوٰةَ وَأَمَرُوا
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ٤١ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ
فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ
عَادٌ وَثَمُودُ ٤٢ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَ
قَوْمُ لُوطٍ ٤٣ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ
وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ٤٤
فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ
ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ٤٥
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ
قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ

مر شما راست در انها منفعتها تا مدتی نام برده شده پس جای انها بسوی خانه دیرینه است
٣٣ وبرای هر گروهی گردانیدیم قربانی تا یاد کنند نام خدا را برانچه روزی کرد
ایشانرا از بسته زبان چهار پایان پس خدای شما خدای یگانه است پس مراورا گردن
نهید ومژده ده فروتنانرا ٣٤ انانکه چون یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان
وصبر کنندگان برانچه رسیده ایشانرا وبپا دارندگان نماز وازانچه روزی کرده ایم ایشانرا
نفقه میکنند ٣٥ وشتران قربانی را گردانیدیم انهارا برای شما از نشانهای خدا مر
شما راست در انها خیر پس یاد کنید نام خدا را برانها صف زدگان پس چون بیفتد
بر زمین پهلوهاشان پس بخورید از انها وبخورانید قناعت کننده وسائل بکف را
همچنین مسخر گردانیدیم انهارا برای شما شاید شما سپاس گذاری کنید ٣٦
هرگز نرسد خدارا گوشتهای انها ونه خونهای انها ولیکن میرسد اورا
پرهیزکاری از شما همچنین مسخر گردانید انهارا برای شما تا ببزرگی یاد کنید خدارا
برانچه هدایت نموده شمارا ومژده ده نیکوکارانرا ٣٧ بدرستی که خدا دفع کند از انانکه
ایمان اورده اند بدرستی که خدا دوست ندارد هر خیانت کننده ناسپاس را ٣٨ دستوری
داده شده مر انانرا که مقاتله کرده شده اند بسبب انکه ایشان ستم کرده شده اند وبدرستی که خدا
بر نصرت ایشان هر اینه تواناست ٣٩ انانکه بیرون کرده شدند از خانهای خود بغیر حق مگر
انکه میگفتند پروردگار ما خداست واگرنه دفع کردن خدا بودی مردمرا بعضی ایشانرا بسبب
بعضی هر اینه ویران کرده شدی صومعها وکلیسیاها وکنیسها ومسجدهائی که یاد کرده
شود در انها نام خدا بسیار وهر اینه یاری کند البته خدا کسی را که یاری کند اورا بدرستی
که خدا هر اینه با قوتیست ارجمند ٤٠ انانکه اگر جای دهیم ایشانرا در زمین بپا دارند
نماز را وبدهند زکوة را وامر کنند بمعروف وباز دارند از منکر ومر خدا راست انجام کارها ٤١
واگر تکذیب کنند ترا پس بتحقیق که تکذیب کردند پیش از ایشان گروه نوح وعاد وثمود
وقوم ابرهیم وگروه لوط ٤٢ ویاران مدین وتکذیب کردند موسی را پس مهلت دادم مر
کافرانرا پس گرفتیم ایشانرا پس چگونه بود انکار من ٤٣ پس بسا از قریه که هلاک کردیم
انرا وان ستمکار بود پس ان افتاده است بر سقفهایش وچاه معطل مانده و
کوشک بلند ٤٤ ایا پس نرفتند در زمین پس باشد مر ایشانرا دلهائی که دریابند بانها یا گوشهائی

که بشنوند

يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ٤٦ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ
رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ٤٧ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ٤٨ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ
مُبِينٌ ٤٩ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٥٠ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ٥١
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٢ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي
الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ٥٣
وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ
وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٥٤ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ
كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ
يَوْمٍ عَقِيمٍ ٥٥ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ
يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ٥٦ وَ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ٥٧ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ
اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ٥٨ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا
يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ٥٩
ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ
بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ٦٠ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ٦١
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٦٢

که بشنوند بآنها پس بدرستی که نباشد کور چشمها ولیکن کور است دلهائی که در سینهاست ٤٦
وبشتاب میخواهند از تو عذاب را و هرگز خلاف نکند خدا وعده خود را و بدرستیکه روزی نزد پروردگا
ر تو چون هزار سالست از آنچه میشمارید ٤٧ وبسا از قریه که مهلت دادم مر آنرا و آن ستمکار بود
پس گرفتم آنرا و بسوی منست بازگشت ٤٨ بگو ای گروه آدمیان جز این نیست که من مر شما را بیم نماینده
هویدا ٤٩ پس آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته مر ایشانراست آمرزش و روزی
بابرکت ٥٠ و آنانکه شتافتند در آیتهای ما در مقام عاجز نمودن در آمدگان آنهااینند یاران دوزخ ٥١
ونفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی و نه پیغمبری مگر چون آرزو نمود افکندی شیطان در آرزوی او
پس ناچیز میکرد خدا آنچه را می افکند شیطان پس استوار میکرد خدا آیتهایش را و خدا
دانای درست کردار است ٥٢ تا بگرداند آنچه می افکند شیطان بلائی برای آنانکه در دلهای
ایشان مرض است و سخت است دلهای ایشان و بدرستی که ستمکاران هر آینه در خلافیند
دور ٥٣ و تا بدانند آنانکه داده شده اند دانش را آنکه آن حقست از پروردگار تو پس ایمان
آورند بآن پس نرم شود برای آن دلهای ایشان و بدرستی که خدا هر آینه هدایت کننده
آنانیست که ایمان آورده اند بسوی راه راست ٥٤ وهمیشه هستند آنانکه کافر شده اند
در شك از آن تا آنکه بیاید ایشانرا قیامت ناگهان یا بیاید ایشانرا عذاب روزی عقیم ٥٥
پادشاهی در آنروز خاص خداست حکم نماید میانه ایشان پس آنانکه ایمان آورده اند و
کرده اند کارهای شایسته در بهشتهای با ناز و نعمتند ٥٦ و آنانکه کافر شده اند و تکذیب
کرده اند آیتهای ما این گروه برای ایشانست عذاب خوار کننده ٥٧ و آنانکه دوری
گزیده اند از خانمان خود در راه خدا پس کشته شدند یا مردند هر آینه روزی کند
البته ایشانرا خدا روزی نیکو و بدرستی که خدا هر آینه او بهترین روزی دهندگانست
٥٨ هر آینه در آورد البته ایشانرا جایگاه در آمدنی که بپسندندش آنرا و بدرستی که خدا هر آینه
داناییست بردبار ٥٩ اینست و کسی که عقوبت رساند بمثل آنچه عقوبت رسانیده شد باو
پس ستم کرده شد بر او هر آینه یاری کند البته او را خدا بدرستی که خدا هر آینه در
گذرنده آمرزگار ٦٠ آن بسبب اینست که خدا در می آورد شب را در روز و در می آورد
روز را در شب و اینکه خدا شنوای داناست ٦١ این بسبب آنست که خدا اوست حق و اینکه
آنچه را میخوانند از غیر او آنست باطل و اینکه خدا اوست بلند قدر بزرگوار ٦٢

آیا ندیدی

الم تر ان الله انزل من السماء ماء فتصبح الارض مخضرة ان الله لطيف خبير ٦٢ ع له ما في السموات وما في الارض وان الله لهو الغني الحميد
٦٣ ع الم تر ان الله سخر لكم ما في الارض والفلك تجري في البحر بامره ويمسك السماء ان تقع على الارض الا باذنه ان الله بالناس
لرؤف رحيم ٦٤ ع وهو الذي احياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ان الانسان لكفور ٦٥ ع لكل امة جعلنا منسكا هم ناسكوه فلا ينازعنك
عنك في الامر وادع الى ربك انك لعلى هدى مستقيم ٦٦ ع وان جادلوك فقل الله اعلم بما تعملون ٦٧ ع الله يحكم بينكم يوم القيمة

فيما كنتم فيه تختلفون ٦٨ ع الم
تعلم ان الله يعلم ما في السماء و
الارض ان ذلك في كتاب ان ذلك
على الله يسير ٦٩ ع ويعبدون
من دون الله ما لم ينزل به سلطانا
وما ليس لهم به علم وما للظالمين
من نصير ٧٠ واذا تتلى عليهم
اياتنا بينات تعرف في وجوه
الذين كفروا المنكر يكادون يسطون
بالذين يتلون عليهم اياتنا قل
افانبئكم بشر من ذلكم النار
وعدها الله الذين كفروا وبئس
المصير ٧١ يا ايها الناس ضرب
مثل فاستمعوا له ان الذين
تدعون من دون الله لن يخلقوا
ذبابا ولو اجتمعوا له وان يسلبهم
الذباب شيئا لا يستنقذوه منه ضعف
الطالب والمطلوب ما قدروا
الله حق قدره ان الله لقوي عزيز
٧٢ الله يصطفي من الملائكة رسلا
ومن الناس ان الله سميع بصير
٧٣ يعلم ما بين ايديهم وما
خلفهم والى الله ترجع الامور ٧٤
يا ايها الذين امنوا اركعوا واسجدوا
واعبدوا ربكم وافعلوا الخير
لعلكم تفلحون ٧٥

آيا نديدي كه خدا فرو فرستاد از آسمان آبي پس ميكردد زمين سبز بدرستي كه خدا
لطف كننده آگاه هست ٦٢ ع مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمين است و بدرستي
كه خدا هر آينه اوست بي نياز ستوده ٦٣ ع آيا نديدي اينرا كه خدا مسخر كردانيد براي
شما آنچه در زمين است و كشتي را كه ميرود در دريا بفرمان او و نكاه ميدارد آسمانرا
آنكه بيفتد بر زمين مكر باذن او بدرستي كه خدا بمردم هر آينه مهربانيست بخشاينده
٦٤ ع و اوست كه زنده كردانيد شما را پس ميميراند شما را پس زنده ميكرداند شما را بدرستي
كه آدمي هر آينه ناسپاس است ٦٥ ع براي هر كروهي قرار داديم راه عبادتي كه ايشان بجا
آورنده اند پس بايد كه نزاع نكنند البته با تو در اين امر و بخوان بسوي پروردكار خود بدرستي
كه تو هر آينه بر هدايت راستي ٦٦ ع و اكر مجادله كنند با تو پس بكو خدا داناتر است بآنچه
ميكنيد ٦٧ ع خدا حكم ميكند ميانهٔ شما در روز قيامت در آنچه هستيد كه در آن
اختلاف مينماييد ٦٨ ع آيا ندانستي اينرا كه خدا ميداند آنچه را در آسمان و زمين است
بدرستي كه اين در كتابيست بدرستي كه اين بر خدا آسانست ٦٩ ع و ميپرستند از
غير خدا آنچه را فرو نفرستاده بآن حجتي و آنچه را نيست مر ايشانرا بآن دانشي و
نيست مر ستمكارانرا هيچ ياوري ٧٠ و هركاه خوانده شود بر ايشان آيتهاي
ما كه روشنند ميشناسي در روهاي آنانكه كافر شده اند ناخوشي را نزديك ميشوند
كه حمله كنند بآنانكه ميخوانند بر ايشان آيتهاي ما را بكو آيا پس خبر دهم شما را
ببدتر از اين آتشيست كه وعده داده آنرا خدا آنانرا كه كافر شدند و بد بازكشتيست
٧١ اي آدميان زده شد مثلي پس كوش داريد مر آنرا بدرستي كه آنانكه ميخوانيد از غير
خدا هركز خلق نمي نمايند مكسي را و اكرچه جمعيت نمايند براي آن و اكر بربايد از ايشان
مكس چيزيرا بازنستانند آنرا از آن ناتوانست طلب كننده و طلب كرده شده
نشناخته اند خدا را حق شناختنا و بدرستي كه خدا هر آينه قوي ايست ارجمند ٧٢
خدا بر ميكزيند از فرشتكان رسولاني را و از آدميان بدرستي كه خدا شنواي
بيناست ٧٣ ميداند آنچه پيش روي ايشانست و آنچه پي سر ايشانست و بسوي
خدا باز كردانيده ميشود امور ٧٤ اي آنانكه ايمان آورده ايد ركوع كنيد و سجود كنيد و بپرستيد
پروردكار خود را و بكنيد خوبيرا شايد شما رستكار شويد ٧٥

دعاهد

وجاهدوا في الله حق جهاده هو اجتبيكم وما جعل عليكم في الدين من حرج ملة ابيكم ابرهيم هو سميكم المسلمين ٭ من قبل وفي
هذا ليكون الرسول شهيدا عليكم وتكونوا شهداء على الناس فاقيموا الصلوة واتوا الزكوة واعتصموا بالله هو موليكم فنعم
المولى ونعم النصير ٧٨ سورة المؤمنون مائة وثمان عشرة اية بسم الله الرحمن الرحيم قد افلح المؤمنون ١ الذين هم في صلاتهم خاشعون
٢ والذين هم عن اللغو معرضون ٣ والذين هم للزكوة فاعلون ٤ والذين هم لفروجهم حافظون ٥ الا على ازواجهم او ما ملكت ايمانهم

ومجاهده كنيد در خدا حق مجاهده اش را كه او بر كزيده شما را ونكردانيد بر
شما در دين هيچ تنكي ملت پدر شما ابرهيم را او ناميده شما را مسلمانان ٭ پيش از اين
ودر اين تا باشد اين رسول كواه بر شما وباشيد كواهان بر مردم پس بپا داريد نماز را
وبدهيد زكوة را وچنك در زنيد بخدا او خداوند كار شماست پس ونيكو خداوند كار
ونيكو يا وريست ٧٨

سورة مؤمنون يكصد وهيجده ايت ومكي است

بنام خداي بخشاينده مهربان

بتحقيق كه رستكار شدند مؤمنان ١ انان كه ايشان در نماز خود خشوع نمايند كانند ٢
وانانيكه ايشان از لغو اعراض كنند كانند ٣ وانانكه ايشان مر زكوة را ادا كنند كانند ٤
وانانكه ايشان مر فرجهاي خود را نكاهدارند كانند ٥ مكر بر زنان خود يا انچه مالك شده
دستهاي ايشان پس بدرستي كه ايشان غير ملامت كرده شد كانند ٦ پس كسي كه جويد
سواي ان را پس انها ايشانند از حد در كذشتكان ٧ وانانيكه ايشان مر امانتهاي خود را و
پيمانهاي خود را رعايت كنند كانند ٨ وانانكه ايشان بر نمازهاي خود محافظت ميكنند ٩
انها ايشانند ميراث برنده كاني ١٠ كه ميراث ميبرند بهشت اراسته را ايشان در ان جاودانيانند
١١ وهر اينه بتحقيق كه افريديم ادمي را از خلاصه از كل پس كردانيديم او را نطفه در جاي استوار
١٢ پس كردانيديم ان نطفه را پارچه خون بسته پس كردانيديم ان پارچه بسته را پاره كوشتي
پس كردانيديم ان پاره كوشت را استخوانها پس پوشانيديم ان استخوانها را كوشتي
پس خلق كرديم او را خلقي ديكر پس برتر امد خدائي كه نيكوترين افرينندكانست ١٣
پس بدرستي كه شما بعد از ان هر اينه مردكانيد ١٤ پس بدرستي كه شما در روز قيامت بر
انكيخته ميشويد ١٥ وبتحقيق كه افريديم بر زبر شما هفت طبقه ونيستيم ما از خلق غافلان ١٦
وفرو فرستاديم از اسمان ابي باندازه پس ساكن كرديم او را در زمين وبدرستي كه ما بر بردن او
هر اينه توانايانيم ١٧ پس بديد اورديم براي شما بان بوستانها از درختان خرما و
انكورها مر شما راست در انها ميوهاي بسيار واز انها ميخوريد ١٨ ودرختي كه بيرون
مي ايد از طور سيناء مي رويد باروغن ونانخورشي مر خورندكانرا ١٩

فانهم غير ملومين ٦ فمن ابتغى
وراء ذلك فاولئك هم العادون
٧ والذين هم لاماناتهم وعهدهم
راعون ٨ والذين هم على صلواتهم
يحافظون ٩ اولئك هم الوارثون
١٠ الذين يرثون الفردوس هم
فيها خالدون ١١ ولقد خلقنا
الانسان من سلالة من طين
ثم جعلناه نطفة في قرار مكين
١٢ ثم خلقنا النطفة علقة
فخلقنا العلقة مضغة فخلقنا
المضغة عظاما فكسونا العظام
لحما ثم انشأناه خلقا اخر فتبارك
الله احسن الخالقين ١٣ ثم انكم
بعد ذلك لميتون ١٤ ثم انكم
يوم القيمة تبعثون ١٥ ولقد
خلقنا فوقكم سبع طرائق وما
كنا عن الخلق غافلين ١٦ وانزلنا
من السماء ماء بقدر فاسكناه
في الارض وانا على ذهاب به
لقادرون ١٧ فانشأنا لكم به
جنات من نخيل واعناب لكم
فيها فواكه كثيرة ومنها تاكلون
١٨ وشجرة تخرج من طور
سيناء تنبت بالدهن وصبغ
للاكلين ١٩

وبدرستي

وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ٢٠ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ٢١ وَ
لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلَهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ ٢٢ فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
مَا هَذَا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ اَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللهُ لَاَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْاَوَّلِينَ ٢٣ اِنْ هُوَ اِلَّا
رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّى حِينٍ ٢٤ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ٢٥ فَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِ اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا

جَاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ٢٦ فَا
سْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ٢٧ فَاِذَا اسْتَوَيْتَ
اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ٢٨ وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْنِي
مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ
٢٩ اِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَاِنْ كُنَّا
لَمُبْتَلِينَ ٣٠ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ
قَرْنًا آخَرِينَ ٣١ فَاَرْسَلْنَا فِيهِمْ
رَسُولًا مِنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللهَ مَا
لَكُمْ مِنْ اِلَهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ ٣٢
وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَاَتْرَفْنَاهُمْ
فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا اِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يَاْكُلُ مِمَّا تَاْكُلُونَ
مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ٣٣
وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ اِنَّكُمْ
اِذًا لَخَاسِرُونَ ٣٤ اَيَعِدُكُمْ
اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَ
عِظَامًا اَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ٣٥ هَيْهَاتَ
هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ٣٦ اِنْ هِيَ
اِلَّا حَيَوتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَ
مَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ٣٧

وبدرستي كه مرشمارا است درچهارپايان هرآينه عبرتي مي آشاميم شمارا ازآنچه كه در
شكمهاي آنهاست ومرشمارا است درآنها منفعتهاي بسيار وازآنها ميخوريد ٢٠ وبر
آنها وبركشتيها سوار ميشويد كرده ٢١ وهرآينه بتحقيق كه فرستاديم نوح را بسوي قومش پس گفت
اي قوم من بپرستيد خدارا نيست مرشمارا هيچ الهي غيراو پس آيا نمي پرهيزيد ٢٢ پس گفتند
آنجمعي كه كافرشده بودند از قوم او نيست اين مكر آدمي مانند شما ميخواهد كه زيادتي جويد
برشما واگرخواستي خدا هرآينه فروفرستادي فرشتگان نشنيديم اين را در پدران پيشينيان
خود ٢٣ نيست آن مكر مردي كه با وست جنوني پس انتظار بريد باو تا مدتي ٢٤ گفت
پروردگار من نصرت ده مرا بآنچه تكذيب كردند مرا ٢٥ پس وحي فرستاديم بسوي او
اينكه بساز كشتي را بملاحظهاي ما و وحي ما پس چون آمد امر ما وبجوش آمد
تنور ٢٦ پس ببر در كشتي از هر دو جفتي دوتا واهلت را مكر آنكه پيشي گرفته
بر او گفتار از ايشان وگفتگو مكن با من در آنانكه ظلم كرده اند بدرستي
كه ايشان غرق كرده شدگانند ٢٧ پس چون برآمدي تو وكسيكه با تو باشد
بر كشتي پس بگو سپاس مرخدا براكه نجات داد ما را از گروه ظالمان ٢٨ وبگو
اي پروردگار من فرود آور مرا فرود آوردني بركت داده شده وتو بهترين فرود
آورندگاني ٢٩ بدرستي كه در اين هرآينه آيتهاست وبدرستي كه بوديم
هرآينه آزمايندگان ٣٠ پس بديد آورديم از پس ايشان گروهي ديگر را ٣١
پس فرستاديم در ايشان رسولي از ايشان كه بپرستيد خدا را نيست
مرشما را هيچ الهي جز او آيا پس نمي پرهيزيد ٣٢ وگفتند بزرگان از قوم او كه
كافر شده بودند وتكذيب كردند لقاء آخرت را ونعمت داديم ايشانرا در زندگاني دنيا
نيست اين مكر آدمي مثل شما ميخورد از آنچه ميخوريد از آن ومي آشامد از آنچه مي آشاميد ٣٣
وهرآينه اگر فرمانبريد آدمي مثل خود را بدرستي كه شما آنگاه هرآينه زيانكارانيد ٣٤
آيا وعده ميدهد شما را كه شما چون بميريد وباشيد خاك و
استخوانها شما بيرون آورده شدگانيد ٣٥ دور است دور مر آنچه را وعده
داده ميشويد ٣٦ نيست آن مكر زندگي دنياي ما ميميريم
وزنده ميشويم ونيستيم ما برانگيخته شدگان ٣٧

٢٧

ان هو الا رجل افترى على الله كذبا وما نحن له بمؤمنين ٣٩ قال رب انصرني بما كذبون ٤٠ قال عما قليل ليصبحن نادمين ٤١ فاخذتهم
الصيحة بالحق فجعلناهم غثاء فبعدا للقوم الظالمين ٤٢ ثم انشانا من بعدهم قرونا آخرين ٤٣ ما تسبق من امة اجلها وما يستاخرون
٤٤ ثم ارسلنا رسلنا تترا كلما جاء امة رسولها كذبوه فاتبعنا بعضهم بعضا وجعلناهم احاديث فبعدا لقوم لا يؤمنون ٤٥
ثم ارسلنا موسى واخاه هرون بآياتنا وسلطان مبين ٤٦ الى فرعون وملائه فاستكبروا وكانوا قوما عالين ٤٧ فقالوا انؤمن

نیست او مگر مردی که بربافته بر خدا دروغی را و نیستیم ما مر او را ایمان آورندگان ٣٩
گفت پروردگارا من نصرت ده مرا بآنچه تکذیب کردند مرا ٤٠ گفت از پس اندک زمانی
هر آینه گردند البته پشیمانان ٤١ پس گرفت ایشان را نعره بحق پس گردانیدیم ایشان را
خاشاک پس دوری باد مر گروه ستمکاران را ٤٢ پس بدید آوردیم از پس ایشان گروههای
دیگر را ٤٣ پیشی نگیرد هیچ گروهی اجلش و نه باز پس ایستند ٤٤ پس فرستادیم
رسولان خود را پیاپی هرگاه آمد گروهی را رسولشان تکذیب کردند او را پس از پی
کردیم بعضشان را بعضی و گردانیدیم ایشان را داستانها پس دوری باد مر گروهی را
که ایمان نمی آورند ٤٥ پس فرستادیم موسی و برادرش هرون را بآیتهامان و حجتی
روشن ٤٦ بسوی فرعون و جماعت او پس سرکشی کردند و بودند گروهی متکبران
٤٧ پس گفتند آیا ایمان بیاوریم مر دو آدمی مانند ما را و حال آنکه قوم آن دو مر ما
را پرستندگانند ٤٨ پس تکذیب کردند آن دو را پس شدند از هلاک شدگان
٤٩ و بتحقیق که دادیم موسی را کتاب شاید ایشان هدایت یابند ٥٠ و گردانیدیم
پسر مریم و مادرش را آیتی و جای دادیم آن دو را بسوی زمین بلندی صاحب قرار و
آب روان ٥١ ای رسولان بخورید از پاکیزه ها و بکنید شایسته را بدرستی که من
بآنچه میکنید دانایم ٥٢ و بدرستی که این ملت شماست ملت یگانه و من پروردگار
شمایم پس بپرهیزید از من ٥٣ پس پاره پاره کردند امرشان را میانشان خود پارها هر گروهی
بآنچه نزد ایشانست شادمانند ٥٤ پس واگذار ایشان را در غفلتشان تا وقتی ٥٥
آیا می پندارند که آنچه امداد میکنیم ایشان را بآن از مال و پسران ٥٦ سرعت میکنیم برای
ایشان در نیکوئیها بلکه در نمی یابند ٥٧ آنانکه ایشان از ترس پروردگار خود هراسانند
٥٨ و آنانکه ایشان بآیتهای پروردگار خود ایمان می آورند ٥٩ و کسانی که ایشان
بپروردگار خود شرک نمی آورند ٦٠ و آنانکه میدهند آنچه را داده اند و دلهای ایشان
ترسانست که ایشان بسوی پروردگار خود بازگشت کنندگانند ٦١ ایشان میشتابند
در نیکیها و ایشان مر آنها را پیشی گیرندگانند ٦٢ و تکلیف نمیکنیم نفسی را مگر
قدر طاقتش و نزد ما کتابیست که سخن گوید بحق و ایشان ظلم کرده نمیشوند ٦٣ بلکه
دلهای ایشان در غفلت است از این و مر ایشان راست کردارها از غیر آن ایشان مر آنها را کنندگانند ٦٤

لبشرين مثلنا وقومهما لنا عابدون
٤٨ فكذبوهما فكانوا من المهلكين
٤٩ ولقد آتينا موسى الكتاب لعلهم
يهتدون ٥٠ وجعلنا ابن مريم
وامه آية وآويناهما الى ربوة
ذات قرار ومعين ٥١ يا ايها الرسل
كلوا من الطيبات واعملوا صالحا
اني بما تعملون عليم ٥٢ وان هذه
امتكم امة واحدة وانا ربكم فاتقون
٥٣ فتقطعوا امرهم بينهم زبرا كل
حزب بما لديهم فرحون ٥٤ فذرهم
في غمرتهم حتى حين ٥٥ ايحسبون
انما نمدهم به من مال وبنين ٥٦
نسارع لهم في الخيرات بل لا يشعرون
٥٧ ان الذين هم من خشية ربهم مشفقون
٥٨ والذين هم بآيات ربهم يؤمنون
٥٩ والذين هم بربهم لا يشركون ٦٠
والذين يؤتون ما آتوا وقلوبهم و
جلة انهم الى ربهم راجعون ٦١
اولئك يسارعون في الخيرات وهم
لها سابقون ٦٢ ولا نكلف نفسا
الا وسعها ولدينا كتاب ينطق
بالحق وهم لا يظلمون ٦٣ بل
قلوبهم في غمرة من هذا و
لهم اعمال من دون ذلك هم
لها عاملون ٦٤

حزب

حتى اذا اخذنا مترفيهم بالعذاب اذا هم يجأرون ۶۵ لا تجأروا اليوم انكم منا لا تنصرون ۶۶ قد كانت آياتي تتلى عليكم فكنتم على اعقابكم
تنكصون ۶۷ مستكبرين به سامرا تهجرون ۶۸ افلم يدبروا القول ام جاءهم ما لم يأت آباءهم الاولين ۶۹ ام لم يعرفوا رسولهم فهم
له منكرون ۷۰ ام يقولون به جنة بل جاءهم بالحق واكثرهم للحق كارهون ۷۱ ولو اتبع الحق اهواءهم لفسدت السموات والارض ومن فيهن
بل اتيناهم بذكرهم فهم عن ذكرهم معرضون ۷۲ ام تسألهم خرجا فخراج ربك خير وهو خير الرازقين ۷۳ وانك لتدعوهم الى صراط

مستقيم ۷۴ وان الذين لا يؤمنون
بالآخرة عن الصراط لناكبون ۷۵
ولو رحمناهم وكشفنا ما بهم من ضر
للجوا في طغيانهم يعمهون ۷۶ و
لقد اخذناهم بالعذاب فما استكانوا
لربهم وما يتضرعون ۷۷ حتى اذا
فتحنا عليهم بابا ذا عذاب شديد
اذا هم فيه مبلسون ۷۸ وهو
الذي انشأ لكم السمع والابصار
والافئدة قليلا ما تشكرون ۷۹
وهو الذي ذرأكم في الارض و
اليه تحشرون ۸۰ وهو الذي
يحيي ويميت وله اختلاف الليل
والنهار افلا تعقلون ۸۱ بل قالوا
مثل ما قال الاولون قالوا ءاذا
متنا وكنا ترابا وعظاما ءانا
لمبعوثون ۸۲ لقد وعدنا نحن
وآباؤنا هذا من قبل ان هذا الا اساطير
الاولين ۸۳ قل لمن الارض و
من فيها ان كنتم تعلمون ۸۴
سيقولون لله قل افلا تذكرون
۸۵ قل من رب السموات السبع
ورب العرش العظيم ۸۶
سيقولون لله قل افلا
تتقون ۸۷

تا چون بگيريم متنعمان ايشانرا بعقوبت انگاه ايشان استغاثه نمايند ۶۵ استغاثه
مكنيد امروز بدرستي كه شما از ما ياري كرده نميشويد ۶۶ بتحقيق كه بود آيتهاي من كه
خوانده ميشد بر شما پس بوديد كه بر پاشنهاي خود بر ميگشتيد ۶۷ تكبر كنندگان
بان افسانه در شب گويان كه هذيان ميگفتيد ۶۸ پس آيا تأمل نكردند آن گفتار را آيا
آمد ايشانرا آنچه نيامد پدران ايشانرا كه بودند پيشينيان ۶۹ يا نميشناختند
رسول ايشانرا پس ايشان مر او را انكار كنندگانند ۷۰ يا ميگفتند با اوست جنوني بلكه
آمد ايشانرا بحق وبيشتر ايشان مر حق را ناخوش دارندگانند ۷۱ واگر پيروي مينمود حق
خواهشهاي ايشانرا هر آينه تباه ميشد آسمانها وزمين وهر كه در آنهاست بلكه داديم
بايشان ذكر ايشانرا پس ايشان از ذكر خود اعراض كنندگانند ۷۲ آيا درخواست ميكني
از ايشان مزدي پس مزد پروردگار تو بهتر است واوست بهترين روزي دهندگان ۷۳
وبدرستي كه تو هر آينه ميخواني ايشانرا بسوي راه راست ۷۴ وبدرستي كه آنانكه
ايمان نمي آورند بآخرت از راه هر آينه بيرون روندگانند ۷۵ واگر بخشايش نماييم
ايشانرا وبرداريم آنچه بايشانست از ضرر هر آينه لجاجت نمايند در زياده رويشان
كه سرگردان ميشوند ۷۶ وهر آينه بتحقيق كه گرفتيم ايشانرا بعقوبت پس ذليل
نشدند براي پروردگار خود وزاري نمينمودند ۷۷ تا چون گشوديم برايشان دري
صاحب عذابي سخت را انگاه ايشان در آن ميبودند نااميدان ۷۸ واوست آنكه
بديد آورده براي شما گوش وديدها ودلها را اندكيست آنچه شكر ميكنيد ۷۹
واوست آنكه براكنده كرد شما را در زمين وبسوي او محشور ميشويد ۸۰ واو
كه زنده ميكند وميميراند ومر اوراست اختلاف شب وروز آيا پس تعقل نمي نماييد
۸۱ بلكه گفتند مثل آنچه را گفتند پيشينيان گفتند آيا چون مرديم وشديم خاك
واستخوانها آيا ما هر آينه برانگيخته شدگانيم ۸۲ هر آينه بتحقيق كه وعده داده شديم
ما وپدران ما اينرا از پيش نيست اين مگر افسانهاي پيشينيان ۸۳ بگو مر كراست
زمين وآنكه در آنست اگر هستيد كه ميدانيد ۸۴ بزودي خواهند گفت براي
خداست بگو آيا پس در نمي يابيد ۸۵ بگو كيست پروردگار آسمانهاي هفت گانه
وپروردگار عرش بزرگ ۸۶ بزودي گويند مر خدا راست بگو آيا پس پرهيزكاري نميكنيد ۸۷

بگو كيست

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۸۸ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَأَنّٰى تُسْحَرُونَ ۸۹ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ۹۰ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلٰهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ۹۱
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۹۲ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ۹۳ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۹۴ وَإِنَّا عَلٰى أَنْ
نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ۹۵ اِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ۹۶ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ۹۷

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ
۹۸ حَتّٰى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۹۹ لَعَلِّي أَعْمَلُ
صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلٰى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ۱۰۰ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا
أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ
۱۰۱ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۱۰۲ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ
فَأُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي
جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۱۰۳ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ
النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۱۰۴ أَلَمْ
تَكُنْ آيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا
تُكَذِّبُونَ ۱۰۵ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا
شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ۱۰۶ رَبَّنَا
أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ
۱۰۷ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ۱۰۸
إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۱۰۹ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا
حَتّٰى أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ
تَضْحَكُونَ ۱۱۰ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ
بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ۱۱۱
قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ
عَدَدَ سِنِينَ ۱۱۲

بکو کیست که بدست وست پادشاهی هر چیزی و او پناه میدهد و پناه داده نمیشود بر او اکر
هستید که میدانید ۸۸ بزودی خواهند کفتم خدا راست بکو پس از کجا فریب داده
میشوید ۸۹ بلکه اوردیم ایشانرا حق و بدرستی که ایشان هر اینه دروغ کویانند ۹۰
نکرفته است خدا هیچ فرزندی و نباشد با او هیچ الهی انوقت هر اینه بردی هر الهی انچه را
افریده و هر اینه برتری جستندی بعضشان بر بعضی منزه هست خدا از انچه وصف
میکنند ۹۱ دانای نهان و اشکار پس برتر است از انچه شرک می اورند ۹۲ بکو
پروردکار من اکر بنمائی البته مرا انچه وعده کرده میشوند ۹۳ پروردکار من پس مکردان مرا
در کروه ستمکاران ۹۴ و بدرستی که ما بر انکه بنمائیم ترا انچه وعده میدهیم ایشانرا هر اینه
توانایانیم ۹۵ دفع کن با انچه ان نیکوتر است بدیرا ما دانا تریم با انچه وصف میکنند ۹۶ و بکو
پروردکار من پناه میکیرم بتو از وسوسهای شیاطین ۹۷ و پناه میجویم بتو پروردکار من از
انکه حاضر شوند مرا ۹۸ تا چون اید یکیشانرا مرک کوید پروردکار من باز کردانید مرا ۹۹
شاید که من بکنم کار شایسته در انچه ترک کرده ام نه چنین است بدرستی که ان
کلمه ایست که او کوینده انست و از پس ایشان حایلیست تا روزی که بر انکیخته شوند ۱۰۰
پس چون دمیده شود در صور پس نباشد نسبهائی میان ایشان ان روز و نه از یکدیکر پرسش
مینموده باشند ۱۰۱ پس کسی که کران باشد سنجیده شدهای وی پس انها ایشانند رستکاران
۱۰۲ و کسی که سبک است سنجیده هاي او پس انها انانند که زیان کرده اند بر خودشان در دوزخ
جاویدانیانند ۱۰۳ میسوزاند روهای ایشانرا اتش و ایشان باشند در ان ترش رویان
۱۰۴ ایا نبود ایتهای من که خوانده میشد بر شما پس بودید که بانها تکذیب میکردید ۱۰۵
کویند پروردکار ما غالب شد بر ما بدبختی ما و بودیم کروهی کمراهان ۱۰۶ پروردکار ما
بیرون کن ما را از ان پس اکر باز کردیم پس بدرستی که ما خواهیم بود ستمکاران ۱۰۷ کوید
ساکن شوید بخواری در ان و تکلم منمائید با من ۱۰۸ بدرستی که بودند پارهٔ از بندکان من
که میکفتند پروردکار ما ایمان اوردیم پس بیامرز ما را و رحم کن ما را و تو بهترین رحم کنندکانی
۱۰۹ پس کرفتید ایشانرا باستهزا تا فراموش کردانیدند شما را یاد کردن من و بودید که از
ایشان میخندید ۱۱۰ بدرستی که من عوض دادم ایشانرا امروز بسبب صبر ایشان بدرستی که
ایشان انهایند رستکاران ۱۱۱ کفت چندی درنک کردید در زمین بشمارهٔ سالها ۱۱۲

کویند

قالوا لبثنا يوماً او بعض يومٍ فسئل العادّين ١١٣ قال ان لبثتم الا قليلاً لو انكم كنتم تعلمون ١١٤ افحسبتم انما خلقناكم عبثاً وانكم الينا
لا ترجعون ١١٥ فتعالى الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم ١١٦ ومن يدع مع الله الهاً آخر لا برهان له به فانما حسابه عند
ربه انه لا يفلح الكافرون ١١٧ وقل رب اغفر وارحم وانت خير الراحمين ١١٨ سورة النور اربع وستون آية مدنية
بسم الله الرحمن الرحيم سورة انزلناها وفرضناها وانزلنا فيها آيات بينات لعلكم تذكرون ١ الزانية والزاني فاجلدوا

الجزو هيجدهم ٢٢ نور

كل واحدٍ منهما مائة جلدة ولا
تأخذكم بهما رأفة في دين الله
ان كنتم تؤمنون بالله واليوم الآخر
وليشهد عذابهما طائفة من
المؤمنين ٢ الزاني لا ينكح الا
زانية او مشركة والزانية لا
ينكحها الا زانٍ او مشرك وحرّم
ذلك على المؤمنين ٣ والذين
يرمون المحصنات ثم لم يأتوا باربعة
شهداء فاجلدوهم ثمانين جلدة
ولا تقبلوا لهم شهادة ابداً و
اولئك هم الفاسقون ٤ الا الذين
تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان
الله غفور رحيم ٥ والذين يرمون
ازواجهم ولم يكن لهم شهداء
الا انفسهم فشهادة احدهم
اربع شهادات بالله انه لمن
الصادقين ٦ والخامسة ان
لعنت الله عليه ان كان من
الكاذبين ٧ ويدرؤا عنها
العذاب ان تشهد اربع شهادات
بالله انه لمن الكاذبين ٨ و
الخامسة ان غضب الله عليها
ان كان من الصادقين ٩ و
لولا فضل الله عليكم ورحمته و
ان الله تواب حكيم ١٠ ان الذين جاؤا
بالافك عصبة منكم لا تحسبوه شراً

کویند درنك کردیم یکروز یا پارهٔ از روز پس بپرس از شمارندکان ١١٣ کفت درنك نکردید
مکر اندکی اکر آنکه شما هستید که بدانید ١١٤ پس آیا پنداشتید که آفریدیم شمارا
عبث و آنکه شما بسوی ما بازکردیده نخواهید شد ١١٥ پس برتر است خدای پادشاه
حق نیست الهی مکر او که پروردکار عرش کرامیست ١١٦ وکسی که بخواند با خدا الهی دیکر
نیست حجتی مر اورا بآن پس جز این نیست که حساب او نزد پروردکار اوست بدرستی که
رستکار نمیشوند کافران ١١٧ وبکو پروردکار من بیامرز و رحم کن وتو بهترین رحم کنندکانی ١١٨

سوره نور شصت چهار آیه شان مدنی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
سوره ایست که فرو فرستادیم آنرا و فرض کردانیدیم آنرا و فرو فرستادیم در این آیتهائی
روشن شاید شما پند کیرید ١ زن زناکننده و مرد زناکننده پس بزنید هریك از آن دو
را صد تازیانه و نباید که فرا نکیرد شمارا بآن دو تا مهربانی در دین خدا اکر هستید که ایمان
دارید بخدا و روز آخرت و باید حاضر شوند عذاب آن دو را کروهی از مؤمنان ٢ مرد زنا
کار باید نکاح نکند مکر زن زناکار را یا زن شرك ورزنده را و زن زناکننده باید نکاح
نکند ورا مکر مرد زناکاری یا مرد شرك ورزنده و حرام کردانیده شده این بر مؤمنان ٣
وکسانی که نسبت بزنا دهند زنان با عفت را پس نیاورند بکواهی چهار کواه پس بزنید
ایشانرا هشتاد تازیانه و قبول مکنید مر ایشانرا کواهی هرکز و آنها ایشانند فاسقان
٤ مکر آنکه توبه کردند بعد از آن و اصلاح حال خود کردند پس بدرستی که خدا آمرزنده
کار مهربانست ٥ و آنانکه نسبت زنا دهند بزنان خود و نباشد مر ایشانرا کواهان
مکر خودهاشان پس کواهی یکی از ایشان چهار کواهی دادنست بخدا بدرستی که او
هر آینه از راست کویانست ٦ و پنجمی آنکه لعنت خدا بر او اکر باشد از دروغ کویان
٧ و دفع میکند از آن زن عقوبت را آنکه کواهی دهد چهار کواهی بخدا اینکه بدرستی
که او هر آینه از دروغ کویانست ٨ و پنجم آنکه خشم خدا بر او باد اکر باشد از راستکویان
و اکر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او و آنکه خدا رجوع نماینده با مرزش درست کردار است
٩ بدرستی که آنانی که آوردند دروغی بزرك را جماعتی اند از شما مپندارید آنرا شر

لكم بل هو خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب من الاثم والذي تولى كبره منهم له عذاب عظيم ١٠ لولا اذ سمعتموه ظن المؤمنون
والمؤمنات بانفسهم خيرا وقالوا هذا افك مبين لولا جاءو عليه باربعة شهداء فاذ لم ياتوا بالشهداء فاولئك عند الله هم
الكاذبون ١١ ولولا فضل الله عليكم ورحمته في الدنيا والآخرة لمسكم في ما افضتم فيه عذاب عظيم ١٢ اذ تلقونه بالسنتكم و
تقولون بافواهكم ما ليس لكم به علم وتحسبونه هينا وهو عند الله عظيم ١٣ ولولا اذ سمعتموه قلتم ما يكون لنا ان نتكلم بهذا

برای شما بلکه آن خیر است برای شما برای هر مردی از ایشانست آنچه را کسب کرده از
گناه و آنکه متولی شد بزرك از آن از ایشان برای وست عذابی بزرك ۱۰ چرا چون شنیدید
آن را گمان بردید مردان مؤمن و زنان مؤمنه بخودهاشان نیکی و گفتند که این دروغ بزرگیست
آشکار چرا نیاوردند بر آن چهار گواه پس وقتی که نیاوردند آن گواها را پس اینها نزد خدا
ایشانند دروغ گویان ۱۱ و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او در دنیا و آخرت هر آینه
رسیدی شما را در آنچه گفتگو کردید در آن عذابی عظیم ۱۲ هنگامی که فرا میگرفتید آن را
بزبانهای خود و میگفتید بدهنهای خود چیزی را که نیست مر شما را بآن هیچ دانشی و می
پنداریدش آن را سهل و آن نزد خدا عظیمست ۱۳ و چرا چون شنیدید آن را نگفتید نبا
ما را که سخن گوییم باین منزه دانیم ترا این بهتانیست عظیم ۱۴ پند میدهد شما را خدا
مبادا که برگردید بمثل آن هرگز اگر هستید مؤمنان ۱۵ و بیان میکند خدا برای شما
آیتها را و خدا داناست درست کردار ۱۶ بدرستی که آنانکه دوست میدارند
که فاش شود زشتکاری در آنانکه ایمان آورده اند مر ایشانراست عذابی دردناك ۱۷
در دنیا و آخرت و خدا میداند و شما نمیدانید ۱۸ و اگر نبود فضل خدا بر شما و بخشایش
او و آنکه خداست مهربان رحیم ۱۹ ای آنانکه ایمان آورده اند پیروی منمائید گامهای
شیطانرا و کسی که پیروی کند گامهای شیطانرا پس بدرستی که او میفرماید بکار زشت
و ناپسند و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمتش پاك نمیشد از شما هیچ احدی هرگز و لیکن
خدا پاکیزه میکند هر که را میخواهد و خدا شنوای داناست ۲۰ و باید سوگند نخورند
صاحبان افزونی از شما و وسعت بر اینکه ندهند صاحبان خویشی و بیچارگانرا و مهاجرت
کنندگان در راه خدا را و باید که عفو کنند و درگذرانند آیا دوست نمیدارید که بیامرزد
خدا از برای شما و خدا آمرزگاریست مهربان ۲۱ بدرستی که آنان که نسبت زنا
میدهند بزنان عفیفه بیخبر با ایمان لعنت کرده شده اند در دنیا و آخرت و برای ایشانست
عذاب بزرگی ۲۲ روزی که گواهی دهند بر ایشان زبانهای ایشان و دستهای
ایشان و پاهای ایشان بآنچه بودند که میکردند ۲۳ آنروز تمام میدهد ایشانرا
خدا جزای ایشانرا که حق است و میدانند که خدا اوست حق ظاهر ۲۴ زنان پلید
برای مردان پلیدند و مردان پلید برای زنان پلیدند و زنان پاکیزه برای مردان

سبحانك هذا بهتان عظيم ١٤
يعظكم الله ان تعودوا لمثله ابدا
ان كنتم مؤمنين ١٥ ويبين الله
لكم الآيات والله عليم حكيم ١٦
ان الذين يحبون ان تشيع الفاحشة
في الذين آمنوا لهم عذاب اليم ١٧
في الدنيا والآخرة والله يعلم و
انتم لا تعلمون ١٨ ولولا فضل الله
عليكم ورحمته وان الله رؤف
رحيم ١٩ يا ايها الذين آمنوا لا
تتبعوا خطوات الشيطان ومن يتبع
خطوات الشيطان فانه يامر بالفحشاء
والمنكر ولولا فضل الله عليكم و
رحمته ما زكى منكم من احد
ابدا ولكن الله يزكي من يشاء و
الله سميع عليم ٢٠ ولا ياتل اولوا
الفضل منكم والسعة ان يؤتوا اولي
القربى والمساكين والمهاجرين في
سبيل الله وليعفوا وليصفحوا الا
تحبون ان يغفر الله لكم والله غفور
رحيم ٢١ ان الذين يرمون المحصنات
الغافلات المؤمنات لعنوا في الدنيا
والآخرة ولهم عذاب عظيم ٢٢ يوم
تشهد عليهم السنتهم وايديهم و
ارجلهم بما كانوا يعملون ٢٣ يومئذ
يوفيهم الله دينهم الحق ويعلمون ان الله
هو الحق المبين ٢٤ الخبيثات للخبيثين
والخبيثون للخبيثات والطيبات

پاکیزه ند

لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٢٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ
تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ٢٦ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ
لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ٢٧ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ٢٨ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ٢٩

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ
أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ
أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ
غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ
الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا
يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ
جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
٣٠ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ
مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ
يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
٣١ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ
نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا
وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَ
لَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ
إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ
اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ
٣٢

پاکیزه اند ومردان پاکیزه برای زنان پاکیزه اند این کروه مبترا اند از انچه میکویند مر ایشانراست
امرزش وروزی باکرامت ٢٥ ای انانکه ایمان اورده اند داخل مشوید بخانهای غیر
خانهای خود تا دستوری طلبید وسلام کنید بر اهل انها این بهتر است مر شما را شاید
که شما پند کیرید ٢٦ پس اکر نیابید در انها کسی را پس داخل مشوید در انها تا دستوری
داده شود مر شما را واکر کفته شود مر شما را که باز کردید پس باز کردید این پاکیزه تر است
برای شما وخدا بانچه میکنید داناست ٢٧ نیست بر شما کناهی انکه در ائید خانهائی را
که غیر نشیمن است که در انها متاعیست مر شما را وخدا میداند انچه را اشکار میکنید و
انچه را پنهان میدارید ٢٨ بکو مر مؤمنانرا که بپوشند دیدهای خود را ونکاه دارند
عورتهای خود را این پاکیزه تر است برای ایشان بدرستی که خدا اکاهست بانچه
میکنند ٢٩ وبکو مر زنان مؤمنه را که بپوشند دیدهای خود را ونکاه دارند
عورتهای خود را وظاهر نسازند زینت خود را مکر انچه اشکار است از ان وباید فرو
کذارند مقنعهای خود را بر کریبانهای خود وظاهر نکنند زینت خود را مکر برای شوهران
خود یا پدران خود یا پدران شوهران خود یا پسران خود یا پسران شوهران خود یا برادران
خود یا پسران برادران خود یا فرزندان خواهران خود یا زنان خود یا انچه مالك شده
دستهای ایشان یا تابعان غیر صاحبان حاجت از مردان یا کودکانی که مطلع نشده اند
بر عورتهای زنان ونباید بزنند بپاهاشان تا دانسته شود انچه پوشیده میدارند
از زینت خود وبازکشت نمائید بسوی خدا همکی ای کروه مؤمنان تا شاید که شما
رستکار شوید ٣٠ ونکاح کنید بی جفتانیرا که از شما اند ونیکوکارانرا از بندکان
شما وکنیزان شما اکر باشند درویشان غنی میکرداند ایشانرا خدا از فضل خود وخدا
کشاده داناست ٣١ وباید که عفت ورزند انانکه نمی یابند نکاح را تا انکه بی نیاز
کرداند ایشانرا خدا از فضل خود وانانکه طلب مینمایند مکاتبه را از انها که مالك شده
دستهائی شما پس مکاتب کنید ایشانرا اکر دانسته باشید در ایشان خیری
وبدهید ایشانرا از مال خدا که داده بشما وباکراه مدارید کنیزان خود را بر زنا اکر اراده
داشته باشند خودداری از زنا تا بجوئید متاع زندکانی دنیا را وکسی که اکراه کند
ایشانرا پس بدرستی که خدا پس از اکراه کردن ایشان امرزنده مهربانست ٣٢

وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ اٰيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۳۳ اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكٰوةٍ
فِيهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ
وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلٰى نُورٍ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۳۴ فِي بُيُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَ
يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۳۵ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيتَاءِ الزَّكٰوةِ يَخَافُونَ
يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصَارُ
۳۶ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ
يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ
الظَّمْاٰنُ مَاءً حَتّٰى اِذَا جَاءَهُ لَمْ
يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهُ فَوَفّٰيهُ
حِسَابَهُ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۳۷
اَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشٰيهُ مَوْجٌ
مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ
بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ اِذَا اَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكَدْ يَرٰيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ۳۸ اَلَمْ تَرَ
اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ
وَتَسْبِيحَهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۳۹
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ
الْمَصِيرُ ۴۰ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي سَحَابًا
ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا
فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ
فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ
مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ
بِالْاَبْصَارِ ۴۱ يُقَلِّبُ اللّٰهُ اللَّيْلَ وَ
النَّهَارَ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِاُولِي الْاَ
بْصَارِ وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ
فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلٰى بَطْنِهِ

وهر اینه بتحقیق که فرو فرستادیم بسوی شما آیتهای روشن ومثلی از آنانی که گذشته
اند پیش از شما وپندی برای پرهیزکاران ۳۳ خدا نور آسمانها وزمین است مثل
نورش مانند چراغدانیست که در آن چراغیست که در شیشه ایست که آن شیشه
گویا ستاره ایست درخشان که افروخته باشد از درخت با برکت زیتونی نه شرقیست
ونه غربی نزدیکست که روغنش روشن شود واگرچه نرسد آنرا آتشی نوریست بر نور
هدایت کند خدا بنور خود هر که را خواهد ومیزند خدا مثلها را برای مردم وخدا بهر چیزی
داناست ۳۴ در خانهائیست که دستوری داده خدا که بلند کرده شود ویاد کرده شود
در آنها نام او وتسبیح میکند مر او را در آنها در بامداد وشبانگاه ۳۵ مردانی که مشغول
نمیکرداند ایشانرا تجارتی ونه بیعی از ذکر خدا وبپا داشتن نماز ودادن زکوة میترسند از
روزی که مضطرب میگردد در آن دلها ودیدهها ۳۶ تا جزا دهد ایشانرا خدا نیکوترین آنچه
کرده اند وبیفزاید ایشانرا از فضل خود وخدا روزی میدهد هر که را خواهد بدون حساب
وآنانکه کافر شدند کردهای ایشان چون سرابیست در زمین هموار که می پندارد آنرا تشنه
آب تا چون آید آنرا نیابد آنرا چیزی ویافت خدا را نزد آن پس تمام رساند باو حساب اورا
وخدا زود حسابست ۳۷ یا مانند تاریکیهائیست در دریائی عمیق که فرو پوشد آنرا
موجی که از زبر آن باشد موجی از زبر آن باشد ابری تاریکیهاست بعض آنها بالای بعضی
چون بیرون کند دست خود را نزدیک نبود که ببیند آنرا وکسی که نگردانید خدا برای
او نوری پس نیست مر او را هیچ نوری ۳۸ آیا ندیدی که خدا تسبیح میکند مر او را هر که
در آسمانها وزمین است وپرنده صف زدگان هریک بتحقیق دانسته نماز خود وتسبیح
خود را وخدا داناست بآنچه میکنند ۳۹ ومر خدا راست پادشاهی آسمانها وزمین
وبسوی خداست بازگشت ۴۰ آیا ندیدی که خدا میراند ابر را پس فراهم می آورد میانش
را پس میگرداند آنرا بالای هم انبوه پس می بینی باران را که بیرون می آید از میان آن وفرو
میفرستد از آسمان از کوههائی که در آنست از تگرگ پس میرساند آنرا بهر که خواهد و
میگرداند آنرا از هر که خواهد نزدیکست که روشنائی برق آن که ببرد دیدهها را ۴۱
میگرداند خدا شب وروز را بدرستی که در این هر آینه عبرتیست مر صاحبان بینش را
وخدا خلق کرد هر جنبندهٔ را از آب پس از ایشان کسیست که راه میرود بر شکم خود واز

ایشان

منهم من يمشي على رجلين ومنهم من يمشي على اربع يخلق الله ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ۴۲ لقد انزلنا آيات مبينات والله يهدي
من يشاء الى صراط مستقيم ۴۳ ويقولون آمنا بالله وبالرسول واطعنا ثم يتولى فريق منهم من بعد ذلك وما اولئك بالمؤمنين ۴۴
واذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم بينهم اذا فريق منهم معرضون ۴۵ وان يكن لهم الحق يأتوا اليه مذعنين ۴۶ افي قلوبهم مرض ام
ارتابوا ام يخافون ان يحيف الله عليهم ورسوله بل اولئك هم الظالمون ۴۷ انما كان قول المؤمنين اذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم
بينهم ان يقولوا سمعنا واطعنا
واولئك هم المفلحون ۴۸ ومن
يطع الله ورسوله ويخش الله و
يتقه فاولئك هم الفائزون ۴۹
واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن امرتهم
ليخرجن قل لا تقسموا طاعة معروفة
ان الله خبير بما تعملون ۵۰ قل
اطيعوا الله واطيعوا الرسول فان
تولوا فانما عليه ما حمل وعليكم
ما حملتم وان تطيعوه تهتدوا
وما على الرسول الا البلاغ المبين
۵۱ وعد الله الذين آمنوا منكم
وعملوا الصالحات ليستخلفنهم
في الارض كما استخلف الذين من
قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي
ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد
خوفهم امنا يعبدونني لا يشركون
بي شيئا ومن كفر بعد ذلك فا
ولئك هم الفاسقون ۵۲ واقيموا
الصلوة واتوا الزكوة واطيعوا
الرسول لعلكم ترحمون ۵۳ لا
تحسبن الذين كفروا معجزين في
الارض ومأويهم النار ولبئس
المصير ۵۴ يا ايها الذين آمنوا
ليستأذنكم الذين ملكت ايمانكم
والذين لم يبلغوا الحلم

ایشانکسیست که راه میرود بدو پا وازایشان کسیست که راه میرود بر چهار می‌افریند
آنچه را خواهد بدرستی که خدا بر هر چیزی تواناست ۴۲ هر اینه بتحقیق که فرو فرستادیم
آیتهائی آشکار کننده وخدا هدایت میکند هر که را خواهد براه راست ۴۳ و
میگویند ایمان آوردیم بخدا وبرسول وفرمان بردیم پس برمیگردند گروهی از ایشان از بعد
آن ونیستند آنها مؤمنان ۴۴ وچون خوانده شوند بسوی خدا ورسولش تا حکم کند
میانشان ایشان ناگاه گروهی از ایشان اعراض کنندگانند ۴۵ واگر باشد مر ایشانرا حق می
آیند بسوی او فرمان برداران ۴۶ آیا در دلهای ایشان مرضیست یا شک افتاده اند
یا میترسند که جور کند خدا بر ایشان ورسولش بلکه آنها ایشانند ستمکاران ۴۷
بدرستی که نیست گفتار مؤمنان چون خوانده شوند بسوی خدا ورسولش تا حکم کند
میانه ایشان مگر آنکه گویند شنیدیم وفرمان بردیم وآنها ایشانند رستگاران ۴۸
وکسی که فرمان برد خدا ورسول او را وبترسد از خدا وبپرهیزد او را پس آنها ایشانند
بمطلب رسیدگان ۴۹ وسوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهای خود که
هر اینه اگر فرمائی ایشانرا هر اینه بیرون میروند البته بگو سوگند مخورید طاعتیست
شناخته شده بدرستی که خدا آگاهست بآنچه میکنید ۵۰ بگو فرمان برید خدا را
وفرمان برید رسول را پس اگر رو گردانند پس جز این نیست که بر اوست آنچه بار کرده
شده وبر شماست آنچه بار کرده شده اید واگر فرمان بریدش راه هدایت یابید ونیست
بر رسول مگر رسانیدن آشکار ۵۱ وعده داد خدا آنانرا که ایمان آورده اند از شما
وکردند شایستها را هر اینه خلافت دهد البته ایشانرا در زمین چنانچه خلیفه گردانید
آنانرا که پیش از ایشان بودند وهر اینه متمکن گرداند البته برای ایشان دین ایشانرا که
پسندیده برای ایشان وهر اینه بدل دهد ایشانرا از پس ترس ایشان ایمنی می‌پرستند
مرا شریک نمیسازند بمن چیزیرا وکسی که ناسپاسی کند بعد از آن پس آنها ایشانند فاسقان ۵۲
وبپا دارید نماز را وبدهید زکوة را وفرمان برید پیغمبر را شاید شما رحم کرده شوید ۵۳
مپندار البته آنانرا که کافر شدند عاجز کنندگان در زمین وجایگاه ایشان آتش است
وهر اینه بدجای بازگشتی است ۵۴ ای آنانکه ایمان آورده اند باید که دستوری
خواهند از شما آنانی که مالک شده دستهای شما وآنانی که نرسیده اند بحد احتلام

مِنكُم ثَلاثَ مَرَّاتٍ مِن قَبلِ صَلوةِ الفَجرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُم مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِن بَعدِ صَلوةِ العِشَاءِ ثَلاثُ عَورَاتٍ لَكُم لَيسَ عَلَيكُم وَلا
عَلَيهِم جُنَاحٌ بَعدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيكُم بَعضُكُم عَلىٰ بَعضٍ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللهُ لَكُمُ الآيَاتِ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۵۴ وَاِذَا بَلَغَ الاَطفَالُ مِنكُمُ
الحُلُمَ فَليَستَاذِنُوا كَمَا استَاذَنَ الَّذِينَ مِن قَبلِهِم كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللهُ لَكُم آيَاتِهِ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۵۵ وَالقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لا يَرجُونَ
نِكَاحًا فَلَيسَ عَلَيهِنَّ جُنَاحٌ اَن يَضَعنَ ثِيَابَهُنَّ غَيرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَاَن يَستَعفِفنَ خَيرٌ لَهُنَّ وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۵۶ لَيسَ عَلَى الاَعمىٰ حَرَجٌ

وَلا عَلَى الاَعرَجِ حَرَجٌ وَلا عَلَى المَرِيضِ
حَرَجٌ وَلا عَلىٰ اَنفُسِكُم اَن تَاكُلُوا
مِن بُيُوتِكُم اَو بُيُوتِ آبَائِكُم اَو بُيُوتِ
اُمَّهَاتِكُم اَو بُيُوتِ اِخوَانِكُم اَو
بُيُوتِ اَخَوَاتِكُم اَو بُيُوتِ اَعمَامِكُم
اَو بُيُوتِ عَمَّاتِكُم اَو بُيُوتِ
اَخوَالِكُم اَو بُيُوتِ خَالاتِكُم اَو مَا
مَلَكتُم مَفَاتِحَهُ اَو صَدِيقِكُم لَيسَ
عَلَيكُم جُنَاحٌ اَن تَاكُلُوا جَمِيعًا
اَو اَشتَاتًا فَاِذَا دَخَلتُم بُيُوتًا فَسَلِّمُوا
عَلىٰ اَنفُسِكُم تَحِيَّةً مِن عِندِ اللهِ
مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللهُ
لَكُمُ الآيَاتِ لَعَلَّكُم تَعقِلُونَ ۵۷
اِنَّمَا المُؤمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللهِ وَ
رَسُولِهِ وَاِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلىٰ اَمرٍ
جَامِعٍ لَم يَذهَبُوا حَتّىٰ يَستَاذِنُوهُ
اِنَّ الَّذِينَ يَستَاذِنُونَكَ اُولٰئِكَ
الَّذِينَ يُؤمِنُونَ بِاللهِ وَرَسُولِهِ
فَاِذَا استَاذَنُوكَ لِبَعضِ شَانِهِم
فَاذَن لِمَن شِئتَ مِنهُم وَاستَغفِر
لَهُمُ اللهَ اِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۵۸
لا تَجعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَينَكُم
كَدُعَاءِ بَعضِكُم بَعضًا قَد يَعلَمُ اللهُ
الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُم لِوَاذًا فَليَحذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَن اَمرِهِ اَن تُصِيبَهُم
فِتنَةٌ اَو يُصِيبَهُم عَذَابٌ اَلِيمٌ ۵۹

از شما سه بار پیش از نماز صبح و وقتی که میگذارید جامهای خود را از میان روز و از بعد نماز
خفتن سه عورتست مر شما را نیست بر شما و نه بر ایشان گناهی بعد از آنها طواف کنندگانند
بر شما بعضی از شما بر بعضی همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتها را و خدا دانای حکیم است
۵۴ و هرگاه برسند کودکان شما باحتلام پس باید دستوری طلبند چنانکه دستوری
خواستند آنانکه پیش از ایشان بودند همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتهای خود را و
خدا دانای حکیم است ۵۵ و نشستگان از زنانی که امید نمیدارند نکاح را پس نیست
بر ایشان گناهی آنکه بگذارند جامه‌های خود را غیر ظاهر کنندگان بآرایشی و اینکه عفت
نمایند بهتر است مر ایشان را و خدا شنوای داناست ۵۶ نیست بر نابینا حرجی و نه بر
لنگ حرجی و نه بر بیمار حرجی و نه بر نفسهای شما که بخورید از خانهای شما
یا خانهای پدران شما یا خانهای مادران شما یا خانهای برادران
شما یا خانهای خواهران شما یا خانهای عموهای شما یا خانهای عمهها
شما یا خانهای خالوهای شما یا خانه‌های خاله‌های شما یا آنچه که مالک
شده باشید کلیدهای آنرا یا دوستان شما نیست بر شما گناهی
که بخورید باهم یا جدا جدا پس هرگاه درآیید خانه‌ها را پس سلام
کنید بر نفسهای خودتان تحیتی از نزد خدا با برکت پاکیزه همچنین بیان
میکند خدا برای شما آیتها را شاید که شما تعقل کنید ۵۷ جز
این نیست که مؤمنان آنانند که ایمان آورده‌اند بخدا و رسول او و
هرگاه باشند با او بر کاری جمع کننده نمیروند تا دستوری
خواهند از او بدرستی که آنانکه دستوری خواهند از تو آنهایند آنانکه
ایمان می‌آورند بخدا و رسول او پس چون دستوری جویند از تو برای
بعضی کارهاشان پس دستوری ده برای کسی که خواهی از ایشان
و آمرزش جوی برای ایشان از خدا بدرستی که خدا آمرزگاریست مهربان ۵۸
مگردانید خواندن رسول را میان خود مانند خواندن بعض شما بعضی را بتحقیق میداند خدا
آنانرا که بیرون میروند بتدریج از شما از روی پناه گرفتن پس باید که بترسند آنانکه مخالفت
میکنند از فرمان او و اینکه برسد ایشانرا بلائی یا برسد ایشانرا عذابی دردناک ۵۹

الا ان لله ما في السموات والارض قد يعلم ما انتم عليه ويوم يرجعون اليه فينبئهم بما عملوا والله بكل شي عليم ١٤ سورة الفرقان سبع وسبعون آية مكية
بسم الله الرحمن الرحيم تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا ١ الذي له ملك السموات والارض
ولم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك وخلق كل شي فقدره تقديرا ٢ واتخذوا من دونه الهة لا يخلقون شيئا وهم يخلقون
ولا يملكون لانفسهم ضرا ولا نفعا ولا يملكون موتا ولا حيوة ولا نشورا ٣ وقال الذين كفروا ان هذا الا افك افتريه واعانه عليه

قوم اخرون فقد جاؤ ظلما
وزورا ٤ وقالوا اساطير الاولين
اكتتبها فهي تملى عليه بكرة و
اصيلا ٥ قل انزله الذي يعلم
السر في السموات والارض انه كان
غفورا رحيما ٦ وقالوا مال هذا
الرسول ياكل الطعام ويمشي في الا
سواق لولا انزل اليه ملك فيكون
معه نذيرا ٧ او يلقى اليه كنز او
تكون له جنة ياكل منها وقال
الظالمون ان تتبعون الا رجلا
مسحورا ٨ انظر كيف ضربوا لك
الامثال فضلوا فلا يستطيعون
سبيلا ٩ تبارك الذي ان شاء
جعل لك خيرا من ذلك جنات
تجري من تحتها الانهار ويجعل
لك قصورا ١٠ بل كذبوا بالساعة
واعتدنا لمن كذب بالساعة سعيرا
١١ اذا راتهم من مكان بعيد سمعوا
لها تغيظا وزفيرا ١٢ واذا القوا منها
مكانا ضيقا مقرنين دعوا هنالك
ثبورا ١٣ لا تدعوا اليوم ثبورا وا
حدا وادعوا ثبورا كثيرا ١٤ قل
اذلك خير ام جنة الخلد التي وعد
المتقون كانت لهم جزاء
ومصيرا ١٥

آگاه باشید بدرستی که مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است بتحقیق میداند آنچه
را شما بر آنید و در روزی که باز گردیده شوند بسوی او پس آگاه کند ایشان را بآنچه کرده اند و خدا
بهر چیزی داناست ٦٤

سورهٔ فرقان هفتاد و هفت آیه و آن مکی است

بسم خدای بخشایندهٔ مهربان
مر تراست آنکه فرو فرستاد فرقان را بر بندهٔ خود تا بوده باشد مر عالمیان را بیم نماینده ١ آنکه
مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و نگرفته فرزندی و نبوده مر او را شریکی در پادشاهی
و آفرید هر چیز را پس تقدیر کرد آنرا تقدیر کردنی ٢ و گرفتند بغیر از او خدایان که نمی آفرینند
چیزی را و ایشان آفریده میشوند و مالک نمیباشند بر نفسهای خود ضرری را و نه سودی را و مالک
نمیباشند مرگ را و نه زندگی را و نه نشر را ٣ و گفتند آنانکه کافر شدند نیست این مگر دروغی
که بر بافته آنرا و یاری کردند و را بر آن گروهی دیگران پس بتحقیق آمدند ظلمی و باطلی را ٤
و گفتند افسانهای پیشینیانست که نویسانیده آنها را پس آن خوانده میشود بر او
بامداد و آخر روز ٥ بگو فرو فرستاد آنرا آنکه میداند پنهان را در آسمانها و زمین بدرستی
که او هست آمرزگار مهربان ٦ و گفتند چیست مر این رسول را که میخورد خوردنی و راه میرود
در بازارها چرا فرو فرستاده نشد بسوی او فرشته تا باشد با او بیم نماینده ٧ یا چرا انداخته
نمیشود بسوی او گنجی یا چرا نیست و را بوستانی که بخورد از آن و گفتند ستمکاران که پیروی
نمیکنید مگر مردی سحر کرده شده ٨ بنگر که چگونه زدند برای تو مثلها پس گمراه شدند پس
نمیتوانند یافت راهی را ٩ برتراست آنکه اگر خواهد بگرداند برای تو بهتر از این بهشتهائی که روان
باشد از زیر آنها نهرها و بگرداند برای تو قصرها ١٠ بلکه تکذیب
نمودند قیامت را و آماده کرده ایم برای آنکه دروغ انگاشت قیامت
را آتشی افروخته ١١ آنگاه که ببیند ایشانرا از جایگاه دور بشنوند
برای آن جوشش خشم و خروشی ١٢ و چون افکنده شوند از آن
در جای تنگنائی قرین کرده شده گان بخوانند آنجا هلاک را ١٣ مخوانید
امروز هلاک واحد را و بخوانید هلاکت بسیار را ١٤ بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاودانی
که وعده داده شده اند پرهیزکاران هست آن برای ایشان پاداش و بازگشتی برای ایشان ١٥

در آن

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَآؤُنَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ١٧ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هٰؤُلَآءِ
أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ١٨ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَآءَ وَلٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَآءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا
بُورًا ١٩ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ٢٠ وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ٢١ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ٢٢ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

لِقَآءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ
نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ٢٣ يَوْمَ يَرَوْنَ
الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ٢٤ وَقَدِمْنَا
إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَآءً
مَنْثُورًا ٢٥ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ
خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ٢٦
وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ
الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْزِيلًا ٢٧ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ
الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرًا ٢٨ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى
يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ
الرَّسُولِ سَبِيلًا ٢٩ يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي
لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ٣٠ لَقَدْ أَضَلَّنِي
عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَآءَنِي وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ٣١
وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي
اتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ٣٢
وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ ٣٣ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا
وَنَصِيرًا ٣٤ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذٰلِكَ
لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا
٣٥ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ
بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ٣٦

در آن انچه میخواهند جاودانیان هست بر پروردگار تو وعده سؤال کرده شده ١٧ و روزی
که حشر میکند ایشانرا و انچه را که میپرستند از غیر خدا پس گوید یا شما اگمراه کردید بندگان
مرا اینها را یا ایشان گم کردند راه را ١٨ گفتند پاکی تو نبود سزاوار ما را اینکه بگیریم
از غیر تو از دوستان ولیکن برخورداری دادی ایشانرا و پدران ایشانرا تا فراموش کردند
ذکر را و بودند گروهی هلاک شده ١٩ پس بحقیقت که تکذیب نمودند شما را با نچه میگوئید
پس نمیتوانید گردانیدنرا و نه یاری کردنرا ٢٠ و کسی که ستم کند از شما میچشانیم او را
عذابی بزرگ ٢١ و نفرستادیم پیش از تو رسولان مگر انکه ایشان هر اینه میخوردند خوردنی
و راه میرفتند در بازارها و گردانیدیم بعض شما را برای بعضی ازمایشی آیا صبر خواهید کرد
و هست پروردگار تو بینا ٢٢ و گفتند انانکه امید نمیدارند لقای ما را چرا فرو
فرستاده نشدند بر ما فرشتگان یا چرا نمی بینیم پروردگار خود را هر اینه بحقیقت
که تکبر کردند در نفسهای خود و تمرد نمودند تمرد نمودنی بزرگ ٢٣
در انروز که به بینند فرشتگانرا نیست مژدهٔ در روز مر گناهکارانرا و گویند حرام شده
حرام شدنی ٢٤ و متوجه شدیم بسوی انچه کرده اند از کردار پس گردانیدیم انرا باطل
و پراکنده ٢٥ اهل بهشت انروز بهترند از جهت جای قرار و نیکوترند از راه محل استراحت ٢٦
و روزی که شکافته شود اسمان بسبب ابرها و فرو فرستاده شوند فرشتگان فرو فرستاده
شدنی ٢٧ پادشاهی انروز حق است مر خدای بخشاینده را و باشد روزی بر کافران دشوار
٢٨ و روزی که بدندان گزد ستمکار هر دو دست خود را گوید ای کاش من گرفته بودم با ان رسول راه را
٢٩ ای وای کاشکی من نگرفته بودم فلانرا دوست ٣٠ هر اینه بحقیقت که گمراه گردانید
مرا از ذکر بعد از انکه امد مرا و هست شیطان مر ادمی را فرو گذارنده ٣١
و گفت ان رسول ای پروردگار من بدرستی که قوم من گرفتند این
قرانرا متروک ٣٢ و همچنین گردانیدیم برای هر پیغمبری دشمنی را
از گناهکاران ٣٣ و بس است پروردگار تو برای راهنمائی
و مددکاری ٣٤ و گفتند انانکه کافر شدند چرا فرو فرستاده
نشد بر او قران تمام یکبار همچنین تا ثابت داریم بان دل ترا و شمرده فرستادیم انرا
شمرده فرستادنی ٣٥ و نیارند ترا مثلی مگر انکه اوردیم ترا بحق و نیکوتر از روی بیان ٣٦

انانکه

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ اِلَى جَهَنَّمَ اُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَاَضَلُّ سَبِيلًا ٣٧ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ اَخَاهُ هٰرُونَ وَزِيرًا ٣٨
فَقُلْنَا اذْهَبَا اِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ٣٩ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ اٰيَةً وَاَعْتَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا اَلِيمًا ٤٠ وَعَادًا وَثَمُودَ وَاَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ٤١ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْاَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ٤٢
وَلَقَدْ اَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ اَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ٤٣ وَاِذَا رَاَوْكَ اِنْ يَتَّخِذُونَكَ اِلَّا هُزُوًا اَهَذَا الَّذِي

بَعَثَ اللّٰهُ رَسُولًا ٤٤ اِنْ كَادَ
لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَا اَنْ صَبَرْنَا
عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ
الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَبِيلًا ٤٥ اَرَاَيْتَ
مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ اَفَاَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ٤٦ اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ
اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ اَوْ يَعْقِلُونَ اِنْ هُمْ
اِلَّا كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِيلًا
٤٧ اَلَمْ تَرَ اِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا
ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ٤٨
ثُمَّ قَبَضْنَاهُ اِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ٤٩
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا
وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا
٥٠ وَهُوَ الَّذِي اَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً طَهُورًا ٥١ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً
مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا اَنْعَامًا
وَاَنَاسِيَّ كَثِيرًا ٥٢ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ
بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَاَبَى اَكْثَرُ النَّاسِ
اِلَّا كُفُورًا ٥٣ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي
كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ٥٤ وَهُوَ
الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
وَهَذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا
بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ٥٥

آنانكه حشر كرده ميشوند بر روهاشان بسوي دوزخ آنها بدترند از جهت جاي وكمراه
ترند از جهت راه ٣٧ وهر اينه بتحقيق داديم موسى را كتاب وكردانيديم با او برادر او هرون
وزير ٣٨ پس كفتيم برويد شما دو تا بسوي قومي كه دروغ انكاشتند آيتهاي ما را پس هلاك
كرديم ايشانرا هلاك كردني ٣٩ وقوم نوح را چون تكذيب كردند رسولانرا غرق كرديم
ايشانرا وكردانيديم ايشانرا براي مردمان آيتي وآماده ساختيم براي ستمكاران عذابي دردناك
٤٠ وعاد وثمود را وياران رس را وقرنهاي ميانه آنرا بسيار ٤١ وهمه را زديم براي او مثلها
وهمه را نيست كرديم نيست كردني ٤٢ وهر اينه بتحقيق كذشتند بر قريه كه باريده شد باران
بدي آيا پس نبودند كه ببينند آنرا بلكه هستند كه اميد نميدارند نشر
را ٤٣ وچون ببينند ترا نميكيرند ترا مكر استهزا آيا اينست آنكه
برانكيخت خدا برسالت ٤٤ بدرستي كه نزديك بود كه كمراه
كرداند ما را از خدايان ما اكر نه آن بود كه صبر كرده بوديم برانها وزود
باشند كه بدانند هنكامي كه ببينند عذابرا كه كيست كم كشته
تر از راه ٤٥ آيا ديدي آنرا كه كرفت خداي خود را خواهش نفس خود
آيا پس تو باشي براو وكيل ٤٦ يا مي پنداري كه بيشترين ايشان ميشنوند
يا تعقل ميكنند نيستند ايشان مكر چون بهايم بلكه ايشان كمراه ترند براه
٤٧ آيا نديدي بسوي پروردكارت كه چكونه كسترانيد سايه را واكر
خواستي هر اينه كردانيدي آنرا ساكن پس كردانيديم آفتابرا
بران دليلي ٤٨ پس كرفتيم آنرا بسوي خود كرفتني آسان ٤٩ واوست آنكه
كردانيد براي شما شب را پوششي وخوابرا راحتي وكردانيد روز را آشكارا شدن ٥٠
واوست آنكه فرستاد بادها را مژده دهنده ميان دو دست رحمت خود وفرو فرستاديم از آسمان
آبي پاك ٥١ تا زنده كنيم بان بقعه مرده را وبياشامانيم آنرا از آنچه آفريده ايم چهارپايان ومردمان بسيار
را ٥٢ وهر اينه بتحقيق كه كردانيديم آنرا ميانه ايشان تا پند كيرند پس ابا نمودند بيشتر مردمان مكر
ناسپاسي را ٥٣ واكر خواسته بوديم هر اينه برانكيخته بوديم در هر قريه بيم نماينده پس فرمان مبر
كافرانرا وكوشش نما با ايشان كوششي بزركي ٥٤ واوست آنكه بياميخت باهم دو دريارا اين شيرين
خوشكوار واين شور تلخ وكردانيد ميان آن دو تا حاجزي وساتري ممنوع ٥٥

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ٥٦ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ
عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ٥٧ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ٥٨ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ٥٩ وَ
تَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ٦٠ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَٰنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ٦١ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَٰنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ٦٢ تَبَارَكَ

الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ
فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ٦٣ وَهُوَ
الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا
٦٤ وَعِبَادُ الرَّحْمَٰنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ
عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ٦٥ وَالَّذِينَ
يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ٦٦
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا
عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا
إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ٦٧
وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ
يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا ٦٨
وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا
آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ
اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ٦٩ يُضَاعَفْ لَهُ
الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ٧٠ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ
حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٧١
وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ
إِلَى اللَّهِ مَتَابًا وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ
الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا
٧٢ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ٧٣

واوست انکه افرید از اب ادمي را پس کردانید انرا نژادي وپیوندي وهست
پروردکار تو توانا ٥٦ ومیپرستند از غیر خدا چیزیرا که فایده نبخشد ایشانرا
ونه ضرر رساند ایشانرا وهست کافر بر پروردکار خودهم پشت ٥٧ ونفرستادیم
ترا مکر مژده دهنده وبیم نماینده ٥٨ بکو نمیخواهم از شما بران هیچ مزدي مکر انکه
خواست که بکیرد بسوي پروردکار خود راهي ٥٩ وتوکل کن بر زنده
که نمیمیرد وبپاکي یادکن اورا بسپاس او وبس باشد او بکناهان بندکان
خود اکاه ٦٠ انکه افرید اسمانها وزمین وانچه را میان انهاست در شش
روز پس مستولی شد بر عرش خداوند بخشاینده پس بپرس از ان اکاهي را ٦١
وچون کفته شود مر ایشانرا که سجده کنید براي خداي بخشاینده کویند وچیست
خداي بخشاینده ایا سجده کنیم مر انچه را که میفرمائي مارا وزیاد نمود ایشانرا
نفرت ٦٢ برتراست انکه کردانید در اسمان برجها وکردانید دران چراغي و
ماهي روشن را ٦٣ واوست انکه کردانید شب وروز را خلیفه یکدیکر براي انکه خواهد
پند کیرد یا خواهد شکر کذاري را ٦٤ وبندکان خداي بخشاینده انانند که راه میروند
بر زمین باساني وچون خطاب کنند ایشانرا نادانان کویند سلامي ٦٥ وانان
که شب را بروز مي ورند براي پروردکار خود سجده کنندکان وبپا ایستادکان ٦٦
وانانکه میکویند اي پروردکار ما بکردان از ما عذاب دوزخ را بدرستي که عذاب
ان هست لازم بدرستي که ان بد قرارکاه ومقامیست ٦٧ وانانکه هرکاه
نفقه کنند اسراف نکنند وتنک نکیرند وباشد میانه ان اعتدالي ٦٨ وانانکه
نمیخوانند با خدا خدائي دیکر ونمیکشند نفسي را که حرام کرده خدا مکر باستحقاق وزنا
نمیکنند وهر که میکند انرا میبابد پاداش انهارا ٦٩ زیاد کرده شود براي او عذاب روز
قیامت وجاوید ماند دران بخواري ٧٠ مکر انکه توبه کرد وایمان اورد وکردکار شایسته
را پس انها بدل میکند خدا بدیها ایشانرا به نیکیها وهست خدا امرزنده مهربان ٧١ و
کسي که توبه کرد وکرد شایسته را پس بدرستي که او بازکشت میکند بسوي خدا بازکشتي
وانانکه حاضر نمیشوند باطل را وچون بکذرند بلغوي بکذرند کریمان ٧٢ وانانکه چون پند
داده شوند بایتهاي پروردکارشان بروي نیفتند برانها کران وکوران ٧٣

وانانکه

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ اِمَامًا ۷۴ اُولٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ
فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۷۵ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۷۶ قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَآؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ
لِزَامًا ۷۷ سُورَةُ الشُّعَرَآءِ مِائَتَانِ وَسَبْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ طٰسٓمٓ ۱ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
اَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۳ اِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَآءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۴ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ

اِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۵ فَقَدْ
كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ اَنْبٰٓؤُا مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ۶ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى
الْاَرْضِ كَمْ اَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ۷ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا
كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۸ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۹ وَاِذْ نَادٰى
رَبُّكَ مُوسٰى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
۱۰ قَوْمَ فِرْعَوْنَ اَلَا يَتَّقُونَ ۱۱ قَالَ
رَبِّ اِنِّي اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ ۱۲
وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ
لِسَانِي فَاَرْسِلْ اِلٰى هَارُونَ ۱۳
وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَقْتُلُونِ ۱۴
قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِاٰيَاتِنَا اِنَّا مَعَكُمْ
مُسْتَمِعُونَ ۱۵ فَاْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا
اِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۶ اَنْ
اَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي اِسْرَآئِيلَ قَالَ اَلَمْ
نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ
سِنِينَ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ
وَاَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۱۷ قَالَ فَعَلْتُهَا
اِذًا وَاَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۱۸ فَفَرَرْتُ
مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي
حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۱۹
وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَ
بَنِي اِسْرَآئِيلَ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا
رَبُّ الْعَالَمِينَ ۲۰

و آنانکه گویند پروردگار ما ببخش ما را از زنان ما و فرزندان ما روشنی چشمها و بگردان
ما را برای پرهیزکاران پیشوا ۷۴ اینها جزا داده میشوند درجهٔ بلند را بسبب آنچه
صبر کردند و رسانیده میشوند در آن تحیت و سلام را ۷۵ جاودانیان در آن نیکوست
جایگاه از جهت قرارگاه و مقام ۷۶ بگو چه اعتنا کند بشما پروردگار من اگر
نباشد دعای شما پس بحقیقت تکذیب نمودید پس بزودی میشود لازم ۷۷

سورهٔ شعراء دویست و بیست و هفت آیه و آن مکی است

بسم خدای بخشایندهٔ مهربان
طسم ۱ این آیتهای کتاب روشن کننده است ۲ باشد که تو هلاک کننده باشی نفس خود را
که چرا نمیشوند ایمان آورندگان ۳ اگر خواهیم فرو فرستیم بر ایشان از آسمان آیتی پس گردد
گردنهای ایشان برای آن خضوع کنندگان ۴ و نمی آید ایشان را هیچ ذکری از خدای بخشاینده که نو
پدید آورده شده مگر آنکه باشند از آن اعراض کنندگان ۵ پس بحقیقت که تکذیب کردند پس زود
باشد که بیاید ایشان را خبرهای آنچه بود ند که بآن استهزا میکردند ۶ آیا ندیدند بسوی زمین
که چه بسیار رویانیدیم در آن از هر جفتی نیکو ۷ بدرستی که در این هر آینه آیتی است و
نیستند بیشتر ایشان مؤمنان ۸ و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست عزیز مهربان ۹
و هنگامی که ندا فرمود پروردگار تو موسی را که بیا بقوم ستمکاران ۱۰ قوم فرعون آیا نمی پرهیزند ۱۱
گفت پروردگار من بدرستی که من میترسم آنکه تکذیب کنند مرا ۱۲ و تنگ میشود سینه من
و روان نمیشود زبان من پس بفرست بسوی هرون ۱۳ و مر ایشانراست بر من گناهی پس میترسم
که بکشند مرا ۱۴ گفت نه چنانیست پس بروید شما دو تا با آیتهای ما بدرستی که ما با شمائیم
شنوندگان ۱۵ پس بیائید فرعون را پس بگوئید بدرستی که مائیم فرستاده پروردگار عالمیان
۱۶ که بفرست با ما بنی اسرائیل را گفت آیا نپروردیم ترا در خود در کودکی و درنگ
کردی در میان ما از عمرت سالها و کردی کردارت را که کردی و توئی از ناسپاسان ۱۷ گفت کردم آنرا آنگاه و من بودم از گمشدگان ۱۸ پس گریختم از شما چون
ترسیدم از شما پس بخشید بمن پروردگار من حکمی را و گردانید مرا از رسولان ۱۹ و این نعمتی است که منت
می نهی آنرا بر من اینکه بنده گردانیدی بنی اسرائیل را گفت فرعون و چیست پروردگار عالمیان ۲۰

قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ٢١ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ اَلَا تَسْتَمِعُونَ ٢٢ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَائِكُمُ الْاَوَّلِينَ ٢٣ قَالَ اِنَّ
رَسُولَكُمُ الَّذِي اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ٢٤ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ٢٥ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهاً غَيْرِي لَاَجْعَلَنَّكَ
مِنَ الْمَسْجُونِينَ ٢٦ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ٢٧ قَالَ فَاْتِ بِهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٢٨ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ٢٩ وَنَزَعَ
يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ٣٠ قَالَ لِلْمَلَاءِ حَوْلَهُ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ٣١ يُرِيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَاْمُرُونَ ٣٢ قَالُوا
اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ
حَاشِرِينَ ٣٣ يَاْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ
عَلِيمٍ ٣٤ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ
مَعْلُومٍ ٣٥ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ
مُجْتَمِعُونَ ٣٦ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوا
هُمُ الْغَالِبِينَ ٣٧ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْراً اِنْ
كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ٣٨ قَالَ نَعَمْ
وَاِنَّكُمْ اِذاً لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ٣٩ قَالَ
لَهُمْ مُوسٰى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ ٤٠
فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا
بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ٤١
فَاَلْقٰى مُوسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ
مَا يَاْفِكُونَ ٤٢ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ
٤٣ قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٤٤
رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ٤٥ قَالَ اٰمَنْتُمْ
لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
٤٦ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ
مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِينَ ٤٧
قَالُوا لَا ضَيْرَ اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ
٤٨ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا
خَطَايَانَا اَنْ كُنَّا اَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ
٤٩ وَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى اَنْ اَسْرِ
بِعِبَادِي اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ٥٠ فَاَرْسَلَ
فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ٥١

کفت پروردکار اسمانها و زمین و انچه میان انهاست اکر هستید یقین کنندکان ٢١ کفت
مر انانرا که در او بودند ایا نمیشنوید ٢٢ کفت پروردکار شما و پروردکار پدران شما پیشینیان ٢٣
کفت بدرستي که رسول شما که فرستاده شده بسوي شما هر اینه دیوانه است ٢٤ کفت
پروردکار مشرق و مغرب و انچه میانه ان دو است اکر هستید که تعقل میکنید ٢٥ کفت هر اینه
اکر کرفتۀ خدائي جز من هر اینه بکردانم ترا از زندان کرده شدکان ٢٦ کفت ایا و اکرچه اورده باشم تورا
بچیزي روشن ٢٧ کفت پس بیار انرا اکر هستي از راست کویان ٢٨ پس افکند عصاي خود را
پس ناکهان ان اژدهائي بود اشکار ٢٩ و کشید دست خود را پس ناکهان ان
سفید نوراني بود براي نظر کنندکان ٣٠ کفت مر انجماعت را که دور او بودند بدرستي که این
هر اینه جادوکریست دانا ٣١ میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما بسحرش پس چه
امر میکنید ٣٢ کفتند باز دار او را و برادرش را و بفرست در شهرها کردا ورندکان ٣٣
تا بیاورند تو را هر جادوکر دانائي ٣٤ پس جمع کرده شدند جادوکران براي وعده کاه روز
معلوم ٣٥ و کفته شد براي مردمان ایا هستید شما جمع شوندکان ٣٦ شاید ما پیروي
کنیم جادوکران را اکر باشند ایشان غلبه کنندکان ٣٧ پس چون امدند جادوکران کفتند
مر فرعون را ایا بدرستي که هست براي ما هر اینه مزدي اکر باشیم ما غلبه کنندکان ٣٨
کفت اري و بدرستي که شما انکاه هر اینه باشید از مقربان ٣٩ کفت مر ایشانرا موسي که بیندازید
انچه شما اندازنده اید ٤٠ پس انداختند ریسمانهاشان را و چوب دستهاشانرا و کفتند بعزت
فرعون که بدرستي که ماییم هر اینه ما غلبه کنندکان ٤١ پس بیفکند موسي عصاي خود را پس
ناکهان ان مي ربود انچه را بدروغ میمودند ٤٢ پس افتاده شدند جادوکران سجده کنندکان ٤٣
کفتند ایمان اوردیم بپروردکار عالمیان ٤٤ پروردکار موسي و هرون ٤٥ کفت ایا ایمان
اوردید مر او را پیش از انکه رخصت دهم شما را بدرستي که او هر اینه بزرك شماست انکه
اموخت شما را جادو پس هر اینه زود باشد که بدانید ٤٦ هر اینه قطع کنم دستهاي شما را و
پاهاي شما را از خلاف یکدیکر و هر اینه بردار کنم البته شما را همه ٤٧ کفتند نیست کزندي ما را بدرستي
که ما بسوي پروردکار خود باز کردندکانیم ٤٨ بدرستي که ما طمع داریم که بیامرزد براي ما پروردکار ما کناهان
ما را که هستیم اول ایمان اورندکان ٤٩ و وحي فرستادیم بسوي موسي که شب ببر بندکان مرا
بدرستي که شما از پي رفته شدکانید ٥٠ پس فرستاد فرعون در شهرها کردا ورندکان ٥١

إِنَّ هٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۵۲ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۵۳ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ۵۴ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۵۵ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ
كَرِيمٍ ۵۶ كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ۵۷ فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ۵۸ قَالَ كَلَّا
إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۵۹ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۶۰ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ
الْآخَرِينَ ۶۱ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۶۲ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۶۳ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۶۴ وَإِنَّ

رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۶۵ وَاتْلُ
عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ۶۶ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ قَالُوا
نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ
۶۷ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ
أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ۶۸ قَالُوا
بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ
۶۹ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ
۷۰ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ ۷۱
فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ
۷۲ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۷۳
وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۷۴
وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۷۵
وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ۷۶
وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي
يَوْمَ الدِّينِ ۷۷ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَ
أَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۷۸ وَاجْعَلْ لِي
لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ۷۹ وَ
اجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۸۰ وَ
اغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ
۸۱ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۸۲
يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۸۳
إِلَّا مَنْ أَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۸۴
وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ۸۵
وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ۸۶ وَ
قِيلَ لَهُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۸۷

وبدرستي که ایشان هر اینه کروهیند اندك ۵۲ وبدرستي که ایشان هستند مارا هر اینه
بخشم آورندکان ۵۳ وبدرستي که مائیم هر اینه همکي حذر کنندکان ۵۴ پس بیرون
کردیم ایشانرا از بوستانها وچشمه‌ها ۵۵ وکنجها ومقام خوب ۵۶ همچنین ومیراث
دادیم انهارا به بني اسرائیل پس از پي در امدند ایشانرا در حال طلوع افتاب ۵۷ پس چون
دیدند ان دو جماعت کفتند یاران موسی بدرستي که ما هر اینه دریافت شدکانیم
۵۸ کفت نه چنین است بدرستي که با منست پروردکار من بزودي راه مینماید
مرا ۵۹ پس وحي فرستادیم بسوي موسی که بزن بچوب دست خود دریارا پس
شکافته شد پس بود هر پاره مانند کوهي عظیم ۶۰ ونزدیك آوردیم
انجا دیکرانرا ۶۱ ونجات دادیم موسی را وانکه با او بود همه ۶۲ پس غرق
نمودیم دیکرانرا ۶۳ بدرستي که در این هر اینه ایتیست ونبودند بیشترین
ایشان ایمان اورندکان ۶۴ وبدرستي که پروردکار تو هر اینه اوست عزیز
مهربان ۶۵ وبخوان برایشان خبر ابرهیم را ۶۶ چون کفت مر پدر خود وقوم خود
را چه میپرستید کفتند میپرستیم بتاني را پس میکودیم مر انهارا مقیمان پرستش
۶۷ کفت ایا میشنوند از شما انکاه که میخوانید یا سود میدهند شمارا یا ضرر
میرسانند ۶۸ کفتند بلکه یافتیم پدران خودرا که چنین میکردند ۶۹ کفت ایا پس
دیده اید که انچه هستید که مي پرستید ۷۰ شما وپدران شما که پیشینیانند
۷۱ پس بدرستي که ایشان دشمنند براي من مکر پروردکار عالمیان ۷۲ انکه
افرید مرا پس او راه مینماید مرا ۷۳ وانکه او میخوراند مرا ومي اشاماند مرا ۷۴ وچون
بیمار شدم پس او شفا میدهد مرا ۷۵ وانکه میمیراند مرا پس زنده میکند مرا ۷۶
وانکه امید دارم که بیامرزد براي من کناه مرا روز جزا ۷۷ پروردکار من ببخش مرا حکم
وملحق کردان مرا به شایستکان ۷۸ وبکردان براي من زبان راستي در اخرایندکان ۷۹ وبکردان
مرا از وارثان بهشت با ناز ونعمت ۸۰ وبیامرز مر پدر مرا بدرستي که او بود از کمراهان ۸۱ وخوار
مکردان مرا روزي که برانکیخته میشوند ۸۲ روزي که سود ندهد مال ونه پسران ۸۳ مکر کسي
که امد خدارا با دلي درست ۸۴ ونزدیك کردانیده شود بهشت براي پرهیزکاران ۸۵ وظاهر کرده
شود دوزخ براي کمراهان ۸۶ وکفته شود مر ایشانرا که کجاست انچه بودید که میپرستید ۸۷

مِن دُونِ اللهِ هَلْ يَنصُرُونَكُمْ اَوْ يَنتَصِرُونَ ۹۳ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالغَاوُونَ ۹۴ وَجُنُودُ اِبْلِيسَ اَجْمَعُونَ ۹۵ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۹۶
تَاللهِ اِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۹۷ اِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ العَالَمِينَ ۹۸ وَمَا اَضَلَّنَا اِلَّا المُجْرِمُونَ ۹۹ فَمَا لَنَا مِن شَافِعِينَ ۱۰۰
وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ۱۰۱ فَلَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ المُؤْمِنِينَ ۱۰۲ اِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۰۳ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ العَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۰۴ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ المُرْسَلِينَ ۱۰۵ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ نُوحٌ اَلَا تَتَّقُونَ ۱۰۶ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ۱۰۷ فَا
تَّقُوا اللهَ وَاَطِيعُونِ ۱۰۸ وَمَا
اَسْاَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ
اِلَّا عَلَى رَبِّ العَالَمِينَ ۱۰۹ فَاتَّقُوا
اللهَ وَاَطِيعُونِ ۱۱۰ قَالُوا اَنُؤْمِنُ
لَكَ وَاتَّبَعَكَ الاَرْذَلُونَ ۱۱۱
قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
۱۱۲ اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلَى رَبِّي
لَوْ تَشْعُرُونَ ۱۱۳ وَمَا اَنَا بِطَارِدِ
المُؤْمِنِينَ ۱۱۴ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ
۱۱۵ قَالُوا لَئِن لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ
مِنَ المَرْجُومِينَ ۱۱۶ قَالَ رَبِّ اِنَّ
قَوْمِي كَذَّبُونِ ۱۱۷ فَافْتَحْ بَيْنِي وَ
بَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَن مَعِيَ مِنَ
المُؤْمِنِينَ ۱۱۸ فَاَنجَيْنَاهُ وَمَن مَعَهُ
فِي الفُلْكِ المَشْحُونِ ۱۱۹ ثُمَّ اَغْرَقْنَا
بَعْدُ البَاقِينَ ۱۲۰ اِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۲۱ وَ
اِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ العَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۲۲
كَذَّبَتْ عَادٌ المُرْسَلِينَ ۱۲۳ اِذْ قَالَ
لَهُمْ اَخُوهُمْ هُودٌ اَلَا تَتَّقُونَ ۱۲۴ اِنِّي
لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ۱۲۵ فَاتَّقُوا اللهَ
وَاَطِيعُونِ ۱۲۶ وَمَا اَسْاَلُكُمْ مِنْ
اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى رَبِّ العَالَمِينَ
۱۲۷ اَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ
۱۲۸ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ
تَخْلُدُونَ ۱۲۹

ازغیر خدا یاری میکنند شمارا یا یاری میابند ۹۳ پس نکونسار افکنده شوند دران
ایشان وگمراهان ۹۴ ولشکرهای شیطان همه ۹۵ گویند وایشان دران خصومت
میکنند ۹۶ که بخدا که بودیم هرآینه در گمراهی هویدا ۹۷ آنگاه که برابر میکردیم شمارا
با پروردگار عالمیان ۹۸ وگمراه نکردند مارا گناهکاران ۹۹ پس نباشد مارا هیچ شفا
خواهان ۱۰۰ ونه دوستی مهربان ۱۰۱ پس کاش میبودی مارا بازگشتی پس میشدیم از
مؤمنان ۱۰۲ بدرستی که دراین هرآینه آیتیست ونبودند بیشتر ایشان مؤمنان ۱۰۳
وبدرستی که پروردگار تو هرآینه اوست عزیز مهربان ۱۰۴ تکذیب نمودند قوم نوح
مرسلانرا ۱۰۵ چون گفت مرایشانرا برادر ایشان نوح آیا نمیپرهیزید ۱۰۶ بدرستی که
من برای شما رسول امینم ۱۰۷ پس بترسید ازخدا وفرمان برید مرا ۱۰۸ ونمیخواهم از
شما بران هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۰۹ پس بپرهیزید
ازخدا وفرمان برید مرا ۱۱۰ گفتند آیا ایمان آوریم برای تو و پیروی کردند ترا
اراذل ۱۱۱ گفت ونیست دانش من بآنچه هستند که میکنند ۱۱۲ نیست حساب
ایشان مگر بر پروردگار من اگر بیابید ۱۱۳ ونیستم من راننده مؤمنان ۱۱۴ نباشم
من مگر بیم نماینده هویدا ۱۱۵ گفتند هرآینه اگر باز نایستی ای نوح هرآینه خواهی شد
البته از سنگسار شدگان ۱۱۶ گفت پروردگار من بدرستی که قوم من تکذیب کردند مرا
۱۱۷ پس حکم کن میانهٔ من ومیانهٔ ایشان حکم کردنی ونجات ده مرا وآنکه با منست از مؤمنان
۱۱۸ پس نجات دادیم اورا وکسی که با او بود در کشتی پر ۱۱۹ پس غرق نمودیم بعد از آن باقی
ماندگانرا ۱۲۰ بدرستی که دراین هرآینه آیتی است ونبودند بیشتر ایشان
مؤمنان ۱۲۱ وبدرستی که پروردگار تو هرآینه اوست عزیز مهربان ۱۲۲ بدروغ
نسبت دادند عاد رسولانرا ۱۲۳ هنگامی که گفت مرایشانرا برادرشان
هود آیا نمیپرهیزید ۱۲۴ بدرستی که من مر شمارا رسولی امین ۱۲۵ پس
بپرهیزید ازخدا وفرمان برید مرا ۱۲۶ ونمیخواهم از شما بران هیچ مزدی نیست
مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۲۷ آیا بنا میکنید بهر مکان
علامتی که بازی کنید ۱۲۸ ومیگیرید قصرهای
محکم باشد که شما جاوید بمانید ۱۲۹

وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ١٢٦ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ وَاتَّقُوا الَّذِي اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ١٢٧ اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَبَنِينَ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
١٢٨ اِنِّي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٢٩ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ١٣٠ اِنْ هٰذَا اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِينَ
١٣١ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ فَكَذَّبُوهُ فَاَهْلَكْنَاهُمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ١٣٢ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٣٣
كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ١٣٤ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ صَالِحٌ اَلَا تَتَّقُونَ ١٣٥ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ١٣٦ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ١٣٧ وَمَا

اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا
عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٣٨ اَتُتْرَكُونَ
فِي مَا هٰهُنَا اٰمِنِينَ ١٣٩ فِي جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ١٤٠ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا
هَضِيمٌ ١٤١ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ
بُيُوتًا فَارِهِينَ ١٤٢ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ
اَطِيعُونِ ١٤٣ وَلَا تُطِيعُوا اَمْرَ الْمُسْرِفِينَ
الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ وَلَا
يُصْلِحُونَ ١٤٤ قَالُوا اِنَّمَا اَنْتَ مِنَ
الْمُسَحَّرِينَ ١٤٥ مَا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُنَا فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
١٤٦ قَالَ هٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ
وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ١٤٧
وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٤٨ فَعَقَرُوهَا فَاَصْبَحُوا
نَادِمِينَ ١٤٩ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ١٥٠ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٥١ كَذَّبَتْ قَوْمُ
لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ١٥٢ اِذْ قَالَ لَهُمْ
اَخُوهُمْ لُوطٌ اَلَا تَتَّقُونَ ١٥٣ اِنِّي
لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ١٥٤ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَطِيعُونِ ١٥٥ وَمَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ
١٥٦ اَتَاْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ
الْعَالَمِينَ ١٥٧

وهرگاه بگيريد سخت بشدت ميگيريد جبر كنندگان ١٢٦ پس بپرهيزيد از خدا و فرمان بريد
مرا و بپرهيزيد از انكه امداد كرده شما را بانچه ميدانيد ١٢٧ امداد نمود شما را بچهارپايان
وپسران و بوستانها و چشمه سارها ١٢٨ بدرستی كه من ميترسم بر شما عذاب روزي عظيم را
١٢٩ گفتند يكسانست بر ما ايا پند داده باشي يا نباشي از پند دهندگان ١٣٠ نيست اين
مگر عادت پيشينيان ١٣١ ونباشيم ما عذاب كرده شدگان پس تكذيب نمودند وازپس هلاك
گردانيديم ايشانرا بدرستی كه در اين هر اينه ايتيست ونبودند بيشتر ايشان مؤمنان ١٣٢
وبدرستي كه پروردگار تو هر اينه اوست عزيز مهربان ١٣٣ بدروغ نسبت دادند ثمود
رسولانرا ١٣٤ هنگامي كه گفت مر ايشانرا برادر ايشان صالح ايا نمي پرهيزيد ١٣٥ بدرستي
كه من براى شما رسولي ام امين ١٣٦ پس بترسيد از خدا و فرمان بريد مرا ١٣٧ ونميخواهم از شما
بران هيچ مزدي نيست مزد من مگر بر پروردگار عالميان ١٣٨ ايا واگذاشته خواهيد شد
در انچه اينجاست ايمنان ١٣٩ در بوستانها وچشمه سارها ١٤٠ وكشتها ونخلي كه شكوفه
ان بالطافتست ١٤١ وميتراشيد از كوهها خانها شادكامان ١٤٢ پس بپرهيزيد از خدا
وفرمان بريد مرا ١٤٣ واطاعت مكنيد فرمان اسراف كنندگانرا انانكه فساد مينمايند در
زمين واصلاح نميكنند ١٤٤ گفتند جز اين نيست كه تو از جادو كرده شدگاني ١٤٥ نيستي تو
مگر ادمي مانند ما پس بيا و اياتي اگر هستي از راست گويان ١٤٦
گفت اين شتر ماده ايست كه مر اوراست ابخورشي ومر شماراست
ابخورش روز معينى ١٤٧ ومرسانيد انرا ببدي پس بگيرد
شمارا عذاب روز عظيم ١٤٨ پس پي كردند انرا پس گرديدند
پشيمانان ١٤٩ پس گرفت ايشانرا عذاب بدرستي كه در اين
هر اينه ايتيست ونبودند بيشتر ايشان مؤمنان ١٥٠ وبدرستي
كه پروردگار تو هر اينه اوست عزيز مهربان ١٥١ تكذيب كردند
قوم لوط رسولانرا ١٥٢ هنگامي كه گفت مر ايشانرا برادر ايشان
لوط ايا نمي پرهيزيد ١٥٣ بدرستي كه من مر شمارا رسولي ام امين
١٥٤ پس بپرهيزيد خدارا واطاعت كنيد مرا ١٥٥ وطلب نميكنم از شما بران هيچ مزدي نيست
مزد من مگر بر پروردگار عالميان ١٥٦ ايا مي ايند نزديك نرانرا از جهانيان ١٥٧
يعني دخول مي كنند

وميگذاريد

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ١٥٨ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ١٥٩ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ
مِنَ الْقَالِينَ ١٦٠ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ١٦١ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ١٦٢ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ١٦٣ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ١٦٤
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ١٦٥ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ١٦٦ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٦٧
كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ١٦٨ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٦٩ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ١٧٠ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٧١ وَمَا أَسْأَلُكُمْ

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٧٢ أَوْفُوا الْكَيْلَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ١٧٣ وَ
زِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ١٧٤
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا
تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ١٧٥
وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَ
وَّلِينَ ١٧٦ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ
الْمُسَحَّرِينَ ١٧٧ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ
١٧٨ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ١٧٩ قَالَ
رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٨٠ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ
كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٨١ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
١٨٢ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
١٨٣ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ
١٨٤ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ١٨٥
عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ١٨٦
بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ١٨٧ وَإِنَّهُ
لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ١٨٨ أَوَلَمْ يَكُنْ
لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ١٨٩
فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
مُؤْمِنِينَ ١٩٠

ومیکذارید انرا که افریده برای شما پروردگار شما از جفتهای شما بلکه شما کروهید از حد
درکذرندکان ١٥٨ کفتند هرآینه اکر باز نایستی ای لوط میباشی البته از بیرون کرده
شدکان ١٥٩ کفت بدرستی که من مرکردار شمارا از دشمنانم ١٦٠ پروردکارمن نجات
ده مرا وکسان مرا از انچه میکنند ١٦١ پس نجات دادیم اورا وکسان اورا همه ١٦٢ مکر
پیره زنی را در باقی ماندکان ١٦٣ پس هلاك کردیم دیکرانرا ١٦٤ وبارانیدیم بر ایشان
بارانی پس بداست باران ترسانیده شدکان ١٦٥ بدرستی که در ان هرآینه ایتیست
ونبودند بیشتر ایشان مؤمنان ١٦٦ وبدرستی که پروردکار تو هرآینه اوست ارجمند
مهربان ١٦٧ تکذیب نمودند یاران ایکه فرستاده شدکانرا ١٦٨ چون کفت
مرایشانرا شعیب ایا پرهیزکاری نمیکنید ١٦٩ بدرستی که من برای شما رسولیم امین
١٧٠ پس بپرهیزید از خدا وفرمان بریدمرا ١٧١ وطلب نمی نمایم از شما بران هیچ مزدی نیست مزد
من مکر بر پروردکار عالمیان ١٧٢ تمام کنید پیمانه را ومباشید از زیان رسانندکان ١٧٣ وو
زن کنید بترازوی راست ١٧٤ وکم مکنید مردم را چیزهاشانرا وتباه کاری مکنید در زمین
افسادکنندکان ١٧٥ وبپرهیزید ازانکه افرید شما وکروه پیشینیانرا ١٧٦ کفتند جز این
نیست که تو از جادو کرده شدکانی ١٧٧ ونیستی تو مکر ادمی مثل ما وبدرستی که کمان میکنیم
ترا هرآینه از دروغ کویان ١٧٨ پس فرود اور برما ابر پارها از اسمان اکر هستی از راست
کویان ١٧٩ کفت که پروردکارمن داناتراست بانچه میکنید ١٨٠ پس تکذیب کردند
اورا پس کرفتایشانرا عذاب روز سایه بان بدرستی که ان بود عذاب روزی
باعظمت ١٨١ بدرستی که در این هرآینه ایتیاست ونبودند بیشتر ایشان
مؤمنان ١٨٢ وبدرستی که پروردکار تو هرآینه اوست ارجمند مهربان
١٨٣ وبدرستی که ان هرآینه فروفرستادن پروردکار عالمیانست
١٨٤ فرود اورده انرا روح الأمین ١٨٥ بردل تو تا باشی از ترسانندکان ١٨٦
بزبان عربی واضح ١٨٧ وبدرستی که ان هرآینه درکتابهای پیشینیانست ١٨٨ ایا ونیست
مرایشانرا ایتی انکه میدانند انرا دانایان بنی اسرائیل
وا کر فرو فرستاده بودیم انرا بر بعض عجمان ١٨٩
پس خوانده بود انرا برایشان نبودند بان ایمان اورندکان ١٩٠

كذلك سلكناه في قلوب المجرمين ١٩١ لا يؤمنون به حتى يروا العذاب الأليم ١٩٢ فيأتيهم بغتة وهم لا يشعرون ١٩٣ فيقولوا هل
نحن منظرون ١٩٤ أفبعذابنا يستعجلون ١٩٥ أفرأيت إن متعناهم سنين ١٩٦ ثم جاءهم ما كانوا يوعدون ١٩٧ ما أغنى عنهم ما
كانوا يمتعون ١٩٨ وما أهلكنا من قرية إلا لها منذرون ١٩٩ ذكرى وما كنا ظالمين ٢٠٠ وما تنزلت به الشياطين ٢٠١
وما ينبغي لهم وما يستطيعون ٢٠٢ إنهم عن السمع لمعزولون ٢٠٣ فلا تدع مع الله إلها آخر فتكون من المعذبين ٢٠٤ وأنذر

عشيرتك الأقربين ٢٠٥ واخفض
جناحك لمن اتبعك من المؤمنين ٢٠٦
فإن عصوك فقل إني بريء مما
تعملون ٢٠٧ وتوكل على العزيز
الرحيم ٢٠٨ الذي يراك حين
تقوم ٢٠٩ وتقلبك في الساجدين
٢١٠ إنه هو السميع العليم ٢١١ هل
أنبئكم على من تنزل الشياطين
٢١٢ تنزل على كل أفاك أثيم ٢١٣
يلقون السمع وأكثرهم كاذبون ٢١٤
والشعراء يتبعهم الغاوون ٢١٥
ألم تر أنهم في كل واد يهيمون ٢١٦
وأنهم يقولون ما لا يفعلون ٢١٧
إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات
وذكروا الله كثيرا وانتصروا من
بعد ما ظلموا وسيعلم الذين ظلموا
أي منقلب ينقلبون ٢١٨

همچنین در آوردیم آنرا در دلهای گناهکاران ۱۹۱ ایمان نمی آورند بآن تا به
بینند عذاب دردناك را ۱۹۲ پس بیاید ایشانرا ناگهان و ایشان نمیدانسته
باشند ۱۹۳ پس گویند آیا ما مهلت داده شدگانیم ۱۹۴ آیا پس بعذاب
ما شتاب مینمایند ۱۹۵ آیا دیدی که اگر برخورداری دهیم ایشانرا سالها ۱۹۶
پس آید ایشانرا آنچه بودند که وعده داده میشدند ۱۹۷ کفایت نکند از ایشان
آنچه بودند که بهره ور کرده میشدند ۱۹۸ و هلاك نکردانیم هیچ قریه را مگر آنکه بود
مر آنها را بیم نمایندگان ۱۹۹ پند دادنی و نیستیم ظلم کنندگان ۲۰۰ و فرو نیاوردند آنرا
شیاطین ۲۰۱ و سزاوار نیست مر ایشانرا و نمیتوانند ۲۰۲ بدرستی که ایشان از شنیدن هر آینه
معزول شدگانند ۲۰۳ پس مخوان با خدا الهی دیگر را پس باشی از عذاب کرده شدگان ۲۰۴ و بترسان
خویشان خود را که نزدیك ترانند ۲۰۵ و فرو گذار بال خود را برای کسانی که پیروی کردند ترا از
ایمان آورندگان ۲۰۶ پس اگر نافرمانی نمایند ترا پس بگو بدرستی که من بیزارم از آنچه میکنید ۲۰۷
و اعتماد نما بر ارجمند مهربان ۲۰۸ آنکه می بیند ترا هر گاه که بر میخیزی ۲۰۹ و گردیدنترا در سجده کنندگان
۲۱۰ بدرستی که او اوست شنوای دانا ۲۱۱ آیا خبر دهم شما را که بر که فرود می آیند شیاطین ۲۱۲ فرود
می آیند بر هر دروغگوی گناهکاری ۲۱۳ می اندازند گوش را و بیشتر ایشان دروغگویانند ۲۱۴
و شاعران پیروی مینمایند ایشانرا گمراهان ۲۱۵ آیا ندیدی که ایشان در هر وادی سرگشته
میروند ۲۱۶ و آنکه ایشان میگویند آنچه را که نمیکنند ۲۱۷ مگر آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند
کارهای شایسته و ذکر کرده اند خدا را بسیار و انتقام کشیدند پس از آنکه ظلم کرده
شده بودند و زود باشد که بدانند آنانکه ستم کردند که بکدام جای باز گشتی

باز	سورهٔ نمل نود و چهار آیه و آن مکی است	میکردند ۲۱۸

سورة النمل [illegible] آية

بسم الله الرحمن الرحيم
طس ١ تلك آيات القرآن
وكتاب مبين ٢ هدى وبشرى
للمؤمنين ٣ الذين يقيمون الصلوة
ويؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم
يوقنون ٤ إن الذين لا يؤمنون
بالآخرة زينا لهم أعمالهم فهم يعمهون
٥

حزب

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
طس ۱ این آیتهای قرآن و کتابیست واضح ۲ هدایت و مژده
است مر مؤمنانرا ۳ آنان که بپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان
بآخرت ایشانند که یقین میدارند ۴ بدرستی که آنانکه ایمان نمی آورند بآخرت
زینت داده ایم برای ایشان کردارهاشانرا پس ایشان سرگردان میشوند ۵

اُولٰئِكَ الَّذِيْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ۵ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ عَلِيْمٍ ۶ اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّيْٓ
اٰنَسْتُ نَارًا سَاٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ۷ فَلَمَّا جَآءَهَا نُوْدِيَ اَنْۢ بُوْرِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۸ يٰمُوْسٰٓى اِنَّهٗٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۹ وَاَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا
وَّلَمْ يُعَقِّبْ يٰمُوْسٰى لَا تَخَفْ اِنِّيْ لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُوْنَ ۱۰ اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًاۢ بَعْدَ سُوْٓءٍ فَاِنِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۱۱ وَاَدْخِلْ
يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ
غَيْرِ سُوْٓءٍ فِيْ تِسْعِ اٰيٰتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَقَوْمِهٖ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ
۱۲ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ اٰيٰتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوْا
هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۱۳ وَجَحَدُوْا بِهَا
وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَّعُلُوًّا
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ
۱۴ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا
وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ فَضَّلَنَا عَلٰى
كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۱۵ وَوَرِثَ
سُلَيْمٰنُ دَاوٗدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا
النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَاُوْتِيْنَا
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ
الْمُبِيْنُ ۱۶ وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهٗ
مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ
۱۷ حَتّٰٓى اِذَآ اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ
قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰٓاَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوْا
مَسٰكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَ
جُنُوْدُهٗ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۱۸
فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ
رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ
اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ
اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ
فِيْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ ۱۹ وَتَفَقَّدَ
الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَآ اَرَى الْهُدْهُدَ
اَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِيْنَ ۲۰

ایشانانند که مر ایشانراست بدی عذاب وایشان در آخرت ایشانند زیان کارتران ۵
و بدرستی که تو هر اینه فرا داده میشوی قرانرا از نزد محکم کار دانا ۶ وقتی را که کفت موسی مر کسان
خود را که بدرستی که من دیدم آتشی زود باشد که بیاورم شمارا از آن خبری یا بیاورم شمارا
شعله افروخته تا شاید شما کرم شوید ۷ پس چون آمد آنرا ندا کرده شد که برکت داده شده
کسی که در آن آتش است و کسی که در حوالی انست و منزهست خدا که پروردکار عالمیانست
۸ ای موسی بدرستی که منم خدای ارجمند محکم کار ۹ و بینداز چوب دستخود را پس چون
دید آنرا که حرکت میکند کویا که آن ماریست باریک بازکردید پشت کرداننده و بعقب
سرنکاه نمیکرد ای موسی مترس بدرستی که نمی ترسند نزد من مرسلان ۱۰ مکر کسی که ستم کرد
پس بدل آورد نیکی را پس از بدی پس بدرستی که من امرزنده مهربانم ۱۱ و درآور دست
خودرا در کریبان خود که بیرون آید سفید درخشنده از غیر بدی در نه آیات بسوی فرعون
و قومش بدرستی که ایشان هستند کروهی بیرون رفته کان از فرمان ۱۲ پس چون آمد
ایشانرا آیتهای ما بینا کننده کفتند این جادوئیست آشکار ۱۳ وانکار نمودند آنرا و حال آنکه
بیقین میدانستند آنرا نفسهای ایشان از روی ستمکاری و کردن فرازی پس بنکر که چکونه
بوده عاقبت فساد کنندکان ۱۴ و هر اینه بتحقیق که دادیم داود و سلیمانرا دانشی و کفتند
سپاس مر خدایرا که زیادتی داد ما را بر بسیاری از بندکان مؤمن خود ۱۵ و میراث برد سلیمان
داود را و کفت ای کروه مردم آموخته شده ایم زبان مرغانرا و عطا نموده
شده ایم از هر چیزی بدرستی که این هر اینه آنست افزونی آشکارا ۱۶
و کرد آورده شد برای سلیمان لشکرهایش از جن و آدمی و پرنده
پس ایشان بازداشته شده بودند ۱۷ تا چون آمدند بر
وادی مورچکان کفت مورچهٔ ای کروه مورچکان درآیید در جایکاههای
خود تا درهم نشکنند شمارا سلیمان و لشکریان او و ایشان ندانند ۱۸
پس تبسم نمود خندان از کفتار آن و کفت پروردکار من در دل من انداز که سپاس
کذارم نعمت ترا که انعام نمودی بر من و بر پدر و مادر من و آنکه بجا آورم شایستهٔ
را که پسندی آنرا و داخل کردان مرا برحمت خود در بندکان شایستهٔ خود ۱۹ و
جستجو نمود مرغانرا پس کفت چیست مرا نمی بینم هدهد را یا هست از غایبان ۲۰

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ ٢٢ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ
سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ٢٣ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ٢٤ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ
لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ٢٥ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ
الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ٢٦ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ٢٧ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ

كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٢٨ اذْهَبْ
بِكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ
عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ٢٩
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ
كِتَابٌ كَرِيمٌ ٣٠ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ
وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ٣١
أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ٣٢
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي
مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ
٣٣ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو
بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي
مَاذَا تَأْمُرِينَ ٣٤ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ
إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا
أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ
٣٥ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ
فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ٣٦ فَلَمَّا
جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ
فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ٣٧ ارْجِعْ
إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ
٣٨ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي
بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ
٣٩ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ
بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ
وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ٤٠

هر اینه عذاب کنم البته اورا عذابی سخت یا البته بکشم اورا یا هر اینه بیاید مرا
با حجتی روشن پس درنگ نمود زمانی اندک ٢٢ پس کفت که احاطه
کردم بچیزی که احاطه نکرده بآن واوردم ترا از سبا خبری جزم ٢٣ بدرستی
که من یافتم زنیرا که پادشاهی مینماید ایشانرا وداده شده از هر چیز ومراورا است
سریری بزرك ٢٤ یافتم اورا وقومش را که سجده مینمایند مر افتابرا از غیر خدا
وزینت داده برای ایشان شیطان کردارهای ایشانرا پس بازداشت ایشانرا
از راه پس ایشان راه نمی یابند ٢٥ اینکه سجده نکنند مر خدائی را که بیرون اورد
پنهانرا در اسمانها و زمین ومیداند انچه را که پنهان میدارید وانچه را که
اشکار مینمائید ٢٦ خدا نیست الهی مکر او که پروردکار عرش عظیم است
٢٧ کفت که بزودی نظر میکنم که ایا راست کفتی یا هستی از دروغ کویان
٢٨ ببر این نوشته مرا پس بینداز بسوی ایشان پس بازکرد از ایشان پس
بنکر که بچه چیز باز میکردند ٢٩ کفت ای کروه اشراف بدرستی که افکنده
شده بسوی من نوشته بزرکواری ٣٠ بدرستی که ان از سلیمانست وبدرستی
که ان بنام خدای بخشاینده مهربانست ٣١ انکه بلندی مجوئید بر من وبیائید مرا
کردن نهندکان ٣٢ کفت ای کروه اشراف فتوی دهید مرا در کارم نباشم فیصل
دهنده امریرا تا حاضر کردید مرا ٣٣ کفتند ما خداوندان قوتیم وصاحبان
کارزار سختیم وامر باتست پس بنکر که چه میفرمائی ٣٤ کفت بدرستی که پادشاهان
چون درایند قریه را تباه میکنند انرا ومیکردانند عزیزترین اهل انرا خواران وهمچنین
میکنند ٣٥ وبدرستی که من فرستنده ام بسوی ایشان هدیه پس نکرنده ام که
بچه باز میکردند فرستادکان ٣٦ پس چون امد سلیمانرا کفت ایا مدد میدهید
مارا بمالی پس انچه عطا نموده مرا خدا بهتر است از انچه عطا نموده شمارا بلکه شما
بهدیه خود شادی میکنید ٣٧ بازکرد بسوی ایشان پس هر اینه می ائیم البته ایشانرا با لشکرها که هیچ طاقت نبود مر
ایشانرا بان وهر اینه اخراج مینمائیم ایشانرا از ان وحال انکه ایشان ذلیلان باشند ٣٨ کفت ای کروه اشراف
کدام یك از شما می ورید بمن تخت اورا پیش از انکه بیایند نزد من کردن نهادکان ٣٩ کفت دیوی از جن من
اورنده ام بتو انرا پیش از انکه برخیزی از جایت وبدرستی که من بر این هر اینه قوی امینم ٤٠

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ
أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ٤١ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ
لَا يَهْتَدُونَ ٤٢ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهٰكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ٤٣ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ
تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ٤٤ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ

مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ ٤٥ قَالَتْ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ
سُلَيْمَانَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٤٦ وَ
لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا
أَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ
يَخْتَصِمُونَ ٤٧ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٤٩
قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ
طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
تُفْتَنُونَ ٥٠ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ
تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُونَ ٥١ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ
لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ
مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ ٥٢ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَ
مَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٥٣
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ
أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ٥٤
فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا
إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
٥٥ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا
يَتَّقُونَ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ٥٦
أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ
دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ
٥٧

گفت آنکه نزد او بود علمی از کتاب من آورنده ام بتو آنرا پیش از آنکه برگردد بسوی تو نظر تو
پس چون دید آنرا قرار یافته نزد خود گفت این از فضل پروردگار منست تا بیازماید مرا که آیا
شکر میکنم یا ناسپاسی مینمایم وکسی که شکر کند پس جز این نیست که شکر میکند برای خود وکسی
که ناسپاسی کند پس بدرستی که پروردگار من بی نیاز است باکرم ٤١ گفت ناشناخته
کنید برای او تخت او را تا بنگریم که آیا می یابد یا میباشد از آنکه نمی یابند ٤٢ پس
چون آمد گفته شد که آیا همچنین بود تخت تو گفت گویا که این همانست و داده شده
ایم ما دانش را پیش از این و بودیم ما مسلمانان ٤٣ و بازداشته او را آنچه بود که
میپرستید از غیر خدا بدرستی که او بود از گروه کافران ٤٤ گفته شد مر او را که درآی در
این صحن پس چون دید آنرا پنداشت آنرا آب دریا و برکشید از هر دو ساق پای خود گفت
بدرستی که این کوشکی است ساده از شیشها ٤٥ گفت پروردگار من بدرستی که من ستم کردم
بر خود و اسلام آوردم با سلیمان مر خدائی را که پروردگار عالمیانست ٤٦ و بتحقیق که
فرستادیم بسوی ثمود برادر ایشان صالح را که بپرستید خدا را پس ناگاه ایشان دو فرقه
شدند که خصومت مینمودند ٤٧ گفت ای قوم من چرا شتاب میکنید بدی را
پیش از خوبی چرا درخواست نمی نمائید آمرزش را از خدا تا شاید شما رحم کرده شوید
٤٩ گفتند فال بد میزنیم بتو و بآنانکه با تو اند گفت فال بد شما راست نزد خدا بلکه
شما گروهید که مبتلا میگردید ٥٠ و بود در شهر نه گروه که افساد مینمودند در زمین و
بصلاح کار نمیپرداختند ٥١ گفتند سوگند خورید با هم بخدا که هر آینه بتحقیق شبیخون بزنیم
او را و اهلش را پس هر آینه گوئیم البته مر وارث خون او را که حاضر نبودیم در جای هلاک اهل او
و بدرستی که ما هر آینه راست گویانیم ٥٢ و مکر کردند مکر کردنی و مکر
کردیم مکر کردنی و ایشان در یافت نمینمودند ٥٣ پس بنگر چگونه بود انجام
مکر ایشان بدرستی که ما هلاک نمودیم ایشان و قومشانرا همه ٥٤ پس اینست خانهای
ایشان خالی افتاده بسبب ظلم کردنشان بدرستی که در این هر آینه آیتی است مر گروهی را که میدانند
٥٥ و رهانیدیم آنانرا که ایمان آوردند و بودند که پرهیزکاری مینمودند و لوط را چون گفت با
گروه خود که آیا می آئید آن کار زشت را و حال آنکه شما می بینید ٥٦ آیا بدرستی که شما هر آینه
می آئید مردانرا از راه خواهش از غیر زنان بلکه شما گروهید که نمیدانید ٥٧

پس نبود

فما كان جواب قومه الا ان قالوا اخرجوا آل لوط من قريتكم انهم اناس يتطهرون ٥٨ فانجيناه واهله الا امرأته قدرناها من
الغابرين ٥٩ وامطرنا عليهم مطرا فساء مطر المنذرين ٦٠ قل الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى آلله خير اما يشركون ٦١
امن خلق السموات والارض وانزل لكم من السماء ماء فانبتنا به حدائق ذات بهجة ما كان لكم ان تنبتوا شجرها ءاله مع الله
بل هم قوم يعدلون ٦٢ امن جعل الارض قرارا وجعل خلالها انهارا وجعل لها رواسي وجعل بين البحرين حاجزا ءاله مع الله

بل اكثرهم لا يعلمون ٦٣ امن يجيب
المضطر اذا دعاه ويكشف السوء
ويجعلكم خلفاء الارض ءاله
مع الله قليلا ما تذكرون ٦٤
امن يهديكم في ظلمات البر و
البحر ومن يرسل الرياح بشرا بين
يدي رحمته ءاله مع الله تعالى
الله عما يشركون ٦٥ امن يبدؤا
الخلق ثم يعيده ومن يرزقكم من
السماء والارض ءاله مع الله
قل هاتوا برهانكم ان كنتم
صادقين ٦٦ قل لا يعلم من في
السموات والارض الغيب الا الله
وما يشعرون ايان يبعثون ٦٧
بل ادارك علمهم في الاخرة بل هم
في شك منها بل هم منها عمون ٦٨
وقال الذين كفروا ءاذا كنا ترابا
وآباؤنا ائنا لمخرجون ٦٩ لقد
وعدنا هذا نحن وآباؤنا من قبل
ان هذا الا اساطير الاولين ٧٠
قل سيروا في الارض فانظروا كيف
كان عاقبة المجرمين ٧١ ولا تحزن
عليهم ولا تكن في ضيق مما يمكرون
٧٢ ويقولون متى هذا الوعد
ان كنتم صادقين ٧٣ قل عسى ان
يكون ردف لكم بعض الذي
تستعجلون ٧٤

پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیرون کنید منسوبان لوط را
از قریهٔ خود بدرستیکه ایشان مردمی اند که خود را پاك میشمارند ٥٨
پس نجات دادیم او و کسانش را مگر زنش را که تقدیر فرمودیم او را از جملهٔ
بازماندگان ٥٩ و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد است باران ترسانیده
شدگان ٦٠ بگو سپاس مر خدایرا و سلام بر بندگان او که برگزیده آیا خدا
بهتر است یا آنچه شریك قرار میدهند ٦١ یا آنکه آفرید آسمانها و زمین را و فرو
فرستاد برای شما از آسمان آبی پس رویانیدیم بآن بوستانهای صاحب بهجت نیست
مر شما را آنکه برویانید درخت آنها را آیا الهیست با خدا بلکه ایشان گروهی اند که
انحراف میورزند ٦٢ یا آنکه گردانید زمین را قراری و گردانید در میان آن نهرها
و گردانید مر آنرا کوهها برای آن و گردانید میان دو دریا حایلی آیا الهیست
با خدا بلکه بیشتر ایشان نمیدانند ٦٣ یا آنکه اجابت مینماید درمانده را
هرگاه بخواند او را و زایل میگرداند گزند را و میگرداند شما را جانشینان زمین
آیا الهیست با خدا اندکیست آنچه پند میگیرند ٦٤ یا آنکه راه مینماید شما را در تاریکیهای بیابان
و دریا و آنکه میفرستد بادها را مژده دهنده پیشاپیش رحمتش آیا الهیست با خدا برتر است
خدا از آنچه شریك میگردانند ٦٥ یا آنکه نخست آفرید خلق را پس باز میگرداند آنرا و آنکه
روزی میدهد شما را از آسمان و زمین آیا خدائی هست با خدای بگو بیارید
حجت خود را اگر هستید راستگویان ٦٦ بگو نمیدانند هر که در آسمانها و زمین است
غیب را مگر خدا و در نمی یابند که چه هنگام برانگیخته میشوند ٦٧ بلکه بکمال
رسیده دانش ایشان در آخرت بلکه ایشان در شکند از آن بلکه ایشان از آن کوراند ٦٨
و گفتند آنانکه کافر شدند آیا هرگاه باشیم خاك و پدران ما آیا ما بیرون آورده شدگان
خواهیم بود ٦٩ بتحقیق که وعده داده شده ایم اینرا ما و پدران ما پیش از این نیست
این مگر افسانهای پیشینیان ٧٠ بگو راه روید در زمین پس نظر نمائید که چگونه
بود عاقبت گنهکاران ٧١ و اندوه مخور بر ایشان و مباش در تنگی از آنچه مکر میبند
٧٢ و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان ٧٣ بگو شاید
که باشد که از پی در آید مر شما را پارهٔ از آنچه بشتاب میخواهید ٧٤

بمزهم ویدیدسی

وان ربك لذو فضل على الناس ولكن اكثرهم لا يشكرون ٧٥ وان ربك ليعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون ٧٦
وما من غائبة في السماء والارض الا في كتاب مبين ٧٧ ان هذا القران يقص على بني اسرائيل اكثر الذي
هم فيه يختلفون ٧٨ وانه لهدى ورحمة للمؤمنين ٧٩ ان ربك يقضي بينهم بحكمه وهو العزيز العليم
٨٠ فتوكل على الله انك على الحق المبين ٨١ انك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء اذا ولوا مدبرين ٨٢ وما انت بهادي العمي

عن ضلالتهم ان تسمع الا من
يؤمن باياتنا فهم مسلمون ٨٣
واذا وقع القول عليهم اخرجنا
لهم دابة من الارض تكلمهم ان
الناس كانوا باياتنا لا يوقنون
٨٤ ويوم نحشر من كل امة فوجا
ممن يكذب باياتنا فهم يوزعون
٨٥ حتى اذا جاءو قال اكذبتم
باياتي ولم تحيطوا بها علما اما
ذا كنتم تعملون ٨٦ ووقع القول
عليهم بما ظلموا فهم لا ينطقون
٨٧ الم يروا انا جعلنا الليل
ليسكنوا فيه والنهار مبصرا ان
في ذلك لايات لقوم يؤمنون
٨٨ ويوم ينفخ في الصور ففزع من
في السموات ومن في الارض الا من
شاء الله وكل اتوه داخرين ٨٩
وترى الجبال تحسبها جامدة وهي
تمر مر السحاب صنع الله الذي
اتقن كل شيء انه خبير بما تفعلون
٩٠ من جاء بالحسنة فله خير منها
وهم من فزع يومئذ امنون ٩١
ومن جاء بالسيئة فكبت وجوههم
في النار هل تجزون الا ما كنتم
تعملون ٩٢ انما امرت ان اعبد رب
هذه البلدة الذي حرمها وله كل شيء
وامرت ان اكون من المسلمين ٩٣

وبدرستي كه پروردكار تو هر اينه صاحب تفضل است بر مردمان وليكن بيشتر ايشان شكر
نميكذارند ٧٥ وبدرستي كه پروردكار تو هر اينه ميداند انچه را كه نهان ميدارد سينهاي
ايشان وانچه را كه اشكار مينمايند ٧٦ ونيست هيچ نهاني در اسمان و زمين مكر در كتاب
هويدا ٧٧ بدرستي كه اين قران حكايت ميكند بر بني اسرائيل بيشتر انچه را كه ايشان در
ان اختلاف مينمايند ٧٨ وبدرستي كه ان هر اينه هدايت ورحمتي است مر مؤمنانرا ٧٩ بدرستي
كه پروردكار تو حكم ميكند ميانۀ ايشان بحكم خود واوست ارجمند دانا ٨٠ پس توكل كن بر
خدا بدرستي كه تو بر دين حقي اشكار ٨١ بدرستي كه تو نميشنواني مردكانرا ونميشنواني كرانرا
ندا هر كاه پشت كنند پس روندكان ٨٢ ونيستي تو هدايت كنندۀ كوران از كمراهي ايشان
نميشنواني مكر كسي را كه ايمان اورد باياتهاي ما پس ايشان كردن نهندكانند ٨٣
وچون واقع شد كفتار بر ايشان بيرون اوريم براى ايشان جنبندۀ از زمين كه سخن
كند با ايشان كه مردمان بودند كه باياتهاي ما يقين نمينمودند ٨٤ وروزي كه حشر
كنيم از هر امتي كروهي را از انانكه تكذيب ميكنند اياتهاى ما را پس ايشان باز داشته
ميشوند ٨٥ تا چون امدند كفت ايا تكذيب نموديد اياتهاى مرا وحال انكه فرا
نرسيد ايد بان از راه دانش ايا چه چيز را بوديد كه ميكرديد ٨٦ وواقع
شد كفتار بر ايشان بسبب ستمي كه نمودند پس ايشان سخن نميكنند ٨٧ ايا نديدند
كه ما كردانيديم شب را تا بيارامند دران وروز را بينائي بخشي بدرستي كه در اين
هر اينه ايتهاست مر كروهي كه ايمان مياورند ٨٨ وروزي كه دميده شود در
صور پس بترسد هر كه در اسمانها وهر كه در زمين است مكر كسي را كه خواهد خدا
وهمه ايند ورا ذليلان ٨٩ وميبيني كوهها را مي پنداري انها را برجاي خود ايستاده
وانها ميكذرند مانند كذشتن ابر صنعت خدائي كه محكم ساخته هر چيزيرا بدرستي
كه او اكاهست بانچه ميكنيد ٩٠ هر كه اورد نيكي را پس از براى اوست بهتر از ان وايشان
از هراسي كه دران روز است ايمنانند ٩١ وهر كه اورد بدي را پس نكونسار كرده شود
رويهاى ايشان در اتش ايا سزا داده ميشويد مكر انچه را بوديد كه ميكرديد ٩٢ جز اين
نيست كه فرموده شده ام كه بپرستم پروردكار اين شهر را كه حرام نموده انرا ومر اوراست
هر چيزي وفرموده شده ام كه باشم از اسلام اورندكان ٩٣

وَأَنْ أَتْلُوَا الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۹۴ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ
فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۹۵ سُورَةُ الْقَصَصِ ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ آيَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ طسم ۱ تِلْكَ آيَاتُ
الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَإِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۳ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا
شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۴ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا

فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ
الْوَارِثِينَ ۵ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُو
دَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۶
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ
فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ
وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ
إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۷
فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ
عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ۸ وَ
قَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي
وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا
أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۹
وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِنْ
كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا حزب
عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۰
وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ
عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۱۱ وَ
حَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ
هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ
لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۱۲ فَرَدَدْنَاهُ
إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ
وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۱۳ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ
وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۱۴

وانكه بخوانم قرانرا پس هر كه هدايت يافت پس هدايت يافته مگر براي خود وهر كه
گمراه شد پس بگو جز اين نيست كه من از بيم نمايندگانم ۹۴ وبگو سپاس مر خدا يرا زود
مينمايد بشما آيتهاى خودرا پس ميشناسيدآنهارا ونيست پروردگار تو بيخبر از آنچه

سورهٔ قصص هشتاد وهشت آيه واين مكي است ميكنيد ۹۵

بنام خداي بخشايندهٔ مهربان

طسم ۱ اينست آيتهاي كتاب آشكار ۲ ميخوانيم بر تو بعضى از خبر موسى وفرعونرا بحق
براي گروهي كه ايمان مي آورند ۳ بدرستى كه فرعون بلندي نمود در زمين وگردانيد
اهل آنرا فرقه فرقه ضعيف ميداشت گروهي را از ايشان ميكشت پسران ايشانرا وزنده
ميگذاشت زنهاى ايشانرا بدرستي كه او بود از فسادكنندگان ۴ وميخواستيم كه منت
نهيم برآنانى كه ضعيف گردانيده شدند در زمين وبگردانيم ايشانرا پيشوايان وبگردانيم
ايشانرا وارثها ۵ وفرمان روائي دهيم ايشانرا در زمين ونمائيم فرعون وهامان ولشكريان
ان دورا از ايشان آنچه را بودند كه حذر مينمودند ۶ ووحي نموديم بسوي مادر موسى آنكه
شير ده اورا پس هرگاه بترسي از او پس بيفكن اورا در دريا ومترس واندوهگين مباش
بدرستى كه ما بر گردانندهٔ اوييم بسوي تو وگردانندهٔ اوييم از فرستاده شدگان ۷ پس بر
برگرفتند اورا كسان فرعون تا باشد مر ايشانرا دشمن واندوهي بدرستي كه فرعون وهامان
ولشكريان آن دو بودند خطاكاران ۸ وگفت زن فرعون روشنائي چشميست براي من وبراي تو
مكشيد اورا شايد كه سود دهد مارا يا فرا گيريم اورا فرزندي وحال آنكه ايشان نميدانستند ۹
وگرديد دل مادر موسى تهي از عقل بدرستى كه نزديك بود كه ظاهر كند اورا اگر نه بود كه
بستيم بر دل او تا باشد از مؤمنان ۱۰ وگفت مر خواهر اورا كه از پى برو اورا پس ديد اورا از دور و
ايشان در نيافت نميكردند ۱۱ وحرام گردانيديم براو شيردهندگانرا از پيش پس گفت آيا دلالت
نمايم شمارا بر اهل خانهٔ كه با خود گيرند اورا براى شما وايشان مر اورا نصيحت كنندگانند ۱۲
پس باز گردانيديم اورا بسوي مادرش تا روشن شود چشم او واندوهگين نباشد وتا بداند اينكه
وعدهٔ خدا حقست وليكن بيشتر ايشان نميدانند ۱۳ وچون رسيد بحد قوت خود و
تمام خلقت شد داديم اورا حكمت ودانش وهمچنين جزا ميدهيم نيكوكارانرا ۱۴

ودرامد

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي
مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ۱۵ قَالَ رَبِّ
اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۱۶ قَالَ رَبِّ بِمَا اَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ اَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ۱۷ فَاَصْبَحَ
فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى اِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ۱۸ فَلَمَّا اَنْ اَرَادَ اَنْ يَبْطِشَ

بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا
مُوسَى اَتُرِيدُ اَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا
قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِ اِنْ تُرِيدُ
اِلَّا اَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْاَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ
۱۹ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ
يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى اِنَّ الْمَلَاَ
يَاْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ
اِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ۲۰ فَخَرَجَ مِنْهَا
خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۲۱ وَلَمَّا تَوَجَّهَ
تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي اَنْ
يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۲۲ وَ
لَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ
اُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ
مِنْ دُونِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ
مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى
يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَاَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ
۲۳ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى اِلَى الظِّلِّ
فَقَالَ رَبِّ اِنِّي لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ
خَيْرٍ فَقِيرٌ ۲۴ فَجَاءَتْهُ اِحْدَيهُمَا
تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ اِنَّ اَبِي
يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا سَقَيْتَ
لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ
قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ۲۵

ودرامد در شهر بر هنکام غفلتي از اهل ان پس يافت در انجا دو مرد راکه با هم جدال مينمودند
اين از شيعهٔ او بود واين از عدوش پس طلب ياري نمود او را انکه از شيعه اش بود بر انکه از
عدوش بود پس مشتي زد او را موسی پس کشت او را کفت اين از عمل شيطانست بدرستي که او
دشمني است کمراه کننده اشکارا ۱۵ کفت پروردکار من بدرستي که من ستم نمودم بر نفس
خود پس بيامرز مرا پس امرزيد او را بدرستي که خدا اوست امرزندهٔ مهربان ۱۶ کفت اي
پروردکار من بانچه انعام کردهٔ بر من پس هرکز نشوم هم پشت مرکناهکاران را ۱۷ پس کرديد در ان
شهر ترسان که مترصد ميبود پس ناکاه انکه بياري طلبيد او را ديروز طلب فريادرسي نمود از او
کفت مر او را موسی بدرستي که تو هر اينه کمراهي هويدا ۱۸ پس چون خواست که بعنف بکيرد او
را که دشمني بود مر هر دو را کفت اي موسی ايا ميخواهي که بکشي مرا چنانکه کشتي نفسي را ديروز
نميخواهي مکر اينرا که بوده باشي ستمکار در زمين ونميخواهي اينرا که باشي از اصلاح کنندکان ۱۹
وامد مردی از انتهای شهر که ميشتافت کفت اي موسی بدرستي که جماعت اشراف با هم مشورت
مينمايند بواسطهٔ تو تا بکشند تو را پس بيرون رو بدرستي که من مر ترا از نصيحت کنندکانم ۲۰
پس بيرون رفت از ان ترسان مترصد ميبود کفت پروردکار من برهان مرا از کروه ستم کنندکان
۲۱ وچون رو اورد بجانب مدين کفت شايد که پروردکار من هدايت کند مرا براه راست ۲۲
وچون وارد شد باب مدين يافت بران کروهي از مردم را که اب ميدادند ويافت در پايين
از ايشان دو زن را که منع ميکردند کفت چيست مطلب شما کفتند اب نميدهيم تا انکه
باز کردند شبانان وپدر ما پيری کهن ساليست ۲۳ پس اب داد مر ايشان را
پس باز کشت بسوي سايه پس کفت پروردکار من بدرستي که من مر انچه را فرو
فرستي بسوي من از خيری محتاجم ۲۴ پس امد او را يکي از ان دو که راه ميرفت
از روی حيا کفت بدرستي که
پدرم ميخواند ترا تا عوض
دهد ترا مزد انکه اب دادي براي
ما پس چون امد او را وخواند
بر او قصها را کفت مترس رهائی
يافتي از کروه ستمکاران ۲۵

قالت احديهما يا ابت استأجره ان خير من استأجرت القوي الامين ٢٦ قال اني اريد ان انكحك احدي ابنتي هاتين علي
ان تأجرني ثماني حجج فان اتممت عشرا فمن عندك وما اريد ان اشق عليك ستجدني ان شاء الله من الصالحين ٢٧ قال ذلك بيني
وبينك ايما الاجلين قضيت فلا عدوان علي والله علي ما نقول وكيل ٢٨ فلما قضي موسي الاجل وسار باهله انس من جانب
الطور نارا قال لاهله امكثوا اني انست نارا لعلي اتيكم منها بخبر او جذوة من النار لعلكم تصطلون ٢٩ فلما اتيها نودي من شاطئ

الواد الايمن في البقعة المباركة
من الشجرة ان يا موسي اني انا الله
رب العالمين ٣٠ وان الق عصاك
فلما راها تهتز كانها جان
ولي مدبرا ولم يعقب يا موسي
اقبل ولا تخف انك من الامنين
٣١ اسلك يدك في جيبك تخرج
بيضاء من غير سوء واضمم اليك
جناحك من الرهب فذانك برهانان
من ربك الي فرعون وملائه انهم
كانوا قوما فاسقين ٣٢ قال رب
اني قتلت منهم نفسا فاخاف ان
يقتلون ٣٣ واخي هرون هو
افصح مني لسانا فارسله معي ردءا
يصدقني اني اخاف ان يكذبون
٣٤ قال سنشد عضدك با
خيك ونجعل لكما سلطانا فلا
يصلون اليكما باياتنا انتما ومن
اتبعكما الغالبون ٣٥ فلما جاءهم
موسي باياتنا بينات قالوا ما
هذا الا سحر مفتري وما سمعنا
بهذا في ابائنا الاولين ٣٦ وقال
موسي ربي اعلم بمن جاء بالهدي
من عنده ومن تكون
له عاقبة الدار انه لا يفلح
الظالمون ٣٧

كفت يكي از ان دو اي پدر من بمزدوري بگير اورا بدرستي كه بهتر كسي كه بمزدوري كيري تو
ان توانا امين است ٢٦ كفت بدرستي كه من ميخواهم كه بنكاح تو در اورم يكي از دو دختر
را اين دو بر انكه مزدور شوي مرا هشت سال پس اكر تمام كني ده پس از نزد تست ونميخواهم كه
مشقت نهم بر تو زود باشد كه بيابي مرا اكر خواهد خدا از شايستكان ٢٧ كفت اين است ميانه
من وميانه تو هر كدام از ان دو مدت را كه بپايان اورم پس نباشد تعدي بر من وخدا
بر انچه ميكوييم وكيل است ٢٨ پس چون بسر رسانيد موسي ان مدت را ورفت با اهلش
مشاهده نمود از جانب طور اتشي را كفت با اهلش درنك نماييد بدرستي كه من مشاهده
نمودم اتشي را شايد بياورم از ان شما را خبري يا پارهٔ از اتش شايد كه شما كرم شويد ٢٩
پس چون امد انرا اواز داده شد از كنارهٔ رودي كه بر جانب راست بود در قطعهٔ زمين
بركت داده شده از ان درخت انكه اي موسي بدرستي كه منم من خداوند پروردكار عالميان
٣٠ وانكه بيفكن عصاي خود را پس چون ديد انرا كه ميجنبيد كويا كه ان ماري كوچك است
بركشت باز پس رونده وبعقب ننكريست اي موسي رو اور ومترس بدرستي كه تو از
ايمناني ٣١ در اور دست خود را در كريبان خود تا بيرون ايد سفيد درخشنده از غير بدي
وباهم اور بسوي خود بالت را از ترس پس اين دو نشان وحجت اند از نزد پروردكار تو بسوي فرعون
واشراف ان بدرستي كه ايشان هستند كروهي از فرمان خدا بيرون رفتكان ٣٢ كفت پرور
دكار من بدرستي كه من كشته ام از ايشان نفسي را پس ميترسم كه بكشند مرا ٣٣ وبرادرم
هرون او فصيح تر است از من بزبان پس بفرست اورا با من بجهت مددكاري كه تصديق كند
مرا بدرستي كه من ميترسم كه تكذيب كنند مرا ٣٤ كفت زود باشد كه سخت نماييم بازوي
ترا ببرادرت وبكردانيم براي شما تسلطي پس نرسند بشما بسبب ايتهاي ما شما و
هر كه پيروي كند شما را غلبه كنندكانيد ٣٥ پس چون امد ايشانرا موسي با ايتهاي
ما كه بودند واضح كفتند نيست اين مكر جادوئي بر بافته شده و
نشنيديم اين را در پدران نخستين خود ٣٦ وكفت موسي
پروردكار من داناتر است بانكه امد با هدايت از نزد
او وانكه باشد مر اورا عاقبت ان سراي بدرستي
كه رستكار نميشوند ستمكاران ٣٧

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلٰهِ مُوسَىٰ
وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٣٨ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ٣٩ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ٤٠ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُونَ ٤١ وَأَتْبَعْنَاهُمْ
فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ٤٢ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ

وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
٤٣ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ
قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ
مِنَ الشَّاهِدِينَ ٤٤ وَلٰكِنَّا أَنْشَأْنَا
قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا
كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ
٤٥ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ
نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٤٦ وَلَوْلَا
أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ
إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٤٧ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ
مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ
مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ
تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ
٤٨ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعْهُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ٤٩ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِنَ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٥٠

وگفت فرعون ای گروه اشراف ندانستم مر شما را هیچ الهی غیر خود پس برافروز آتش برای من ای
هامان بر گل پس بساز برای من کوشکی شاید من برآیم بسوی خدای موسی و بدرستی که من
هر آینه گمان میبرم اورا از دروغ گویان ۳۸ وتکبر ورزید او ولشکریانش در زمین بناحق و
گمان بردند که ایشان بسوی ما بازگردانیده نخواهند شد ۳۹ پس گرفتیم اورا ولشکرهای
اورا پس انداختیم ایشانرا در دریا پس بنگر چگونه بود عاقبت ستمکاران ۴۰ وگردانیدیم
ایشانرا پیشوایان که میخوانند بسوی آتش و روز قیامت یاری داده نشوند ۴۱ واز پی در
آوردیم ایشانرا در این دنیا لعنت و روز قیامت ایشانند از زشت شدگان ۴۲ وبتحقیق
که دادیم بموسی کتابرا از بعد آنکه هلاک گردانیدیم قرنهای نخستین را که دلیلهای نورانی بود
برای مردم وهدایت ورحمتی تا شاید ایشان پند بپذیرند ۴۳ ونبودی در جانب غربی
آنوقت که گذاردیم بسوی موسی امر را ونبودی از حاضران ۴۴ ولیکن ما بدید آوردیم قرنهای
پس دراز شد بر ایشان عمرها ونبودی مقیم در ساکنان مدین که میخواندی باشی بر ایشان
آیتهای ما را ولیکن ما بودیم فرستندگان ۴۵ ونبودی در جانب طور وقتی که ندا فرمودیم
ولیکن رحمتی است از پروردگار تو تا بیم نمائی گروهی را که نیامد ایشانرا هیچ بیم نمائی پیش از تو
شاید ایشان پند پذیرند ۴۶ واگر نه آن بودی که رسیدی بایشان مصیبتی بسبب آنچه پیش
فرستاده دستهای ایشان پس گویند پروردگارا چرا نفرستادی بسوی ما رسولی تا پیروی
نمائیم آیتهای ترا وباشیم از مؤمنان ۴۷ پس چون آمد ایشانرا حق از نزد ما گفتند چرا داده
نشد مثل آنچه داده شد بموسی آیا وکافر نشدند بآنچه داده شد بموسی از پیش گفتند
دو سحرند که هم پشت شده اند وگفتند بدرستی که ما بهر یک کافرانیم ۴۸
بگو پس بیاورید کتابی از نزد خدا که آن هدایت کننده باشد
از این دو تا پیروی نمائیم آنرا اگر هستید راست گویان ۴۹
پس اگر اجابت نکنند مر ترا پس بدان که پیروی میکنند
مگر آرزوهای خودرا وکیست گمراه تر از
کسی که پیروی کرده آرزوی خودرا
بی هدایتی از خدا بدرستی که خدا
هدایت نمیکند گروه ستمکاران را

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٥١ اَلَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ٥٢ وَإِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ٥٣ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ
٥٤ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ٥٥ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ
وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ٥٦ وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ

إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ
لَدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
٥٧ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ
مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ
تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا
نَحْنُ الْوَارِثِينَ ٥٨ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا
رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا
مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ
٥٩ وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَوٰةِ
الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٦٠ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ
وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ
مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ٦١ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ٦٢ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ
عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ
أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا
إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ
٦٣ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ
لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ٦٤
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِينَ ٦٥ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ
يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ٦٦

وهر اینه بتحقیق که هم پیوستیم برای ایشان کفتار را شاید ایشان پند پذیرند ٥١ آنانکه
دادیم ایشانرا کتاب پیش از آن ایشان بان ایمان میاورند ٥٢ وهرکاه خوانده شود بر ایشان
کویند که ایمان اوردیم بان بدرستی که ان حق است از پروردکار ما بدرستی که ما بودیم
پیش از ان مسلمانان ٥٣ انها داده میشوند مزد ایشانرا دوباره بسبب صبری که کردند
ودفع میکنند بخوبی بدیرا وازانچه روزی کرده ایم ایشانرا نفقه میکنند ٥٤ وچون
بشنوند بیهوده را اعراض نمایند از ان وکویند برای ماست کردارهای ما وبرای شماست
کردارهای شما سلام بر شما طلب کاری نمینماییم نادانانرا ٥٥ بدرستی که تو راه نمائی
کسی را که دوست داری ولیکن خدا هدایت میکند هرکه را خواهد واو داناترست
بهدایت یافتکان ٥٦ وکفتند اکر پیروی کنیم هدایت را با تو ربوده شویم از زمین خود
ایا وجای ندادیم مر ایشانرا حرمی امن که جمع کرده میشود بسوی ان میوهای هر چیز روزی
از نزد ما ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند ٥٧ وبساکه هلاک کردیم از قریه که ازخند در کذرانش
از نازونعمتش پس اینست مسکنهاشان که سکنی کرفته نشده از بعد ایشان مکر اندکی و
هستیم ما میراث بران ٥٨ ونبوده پروردکار تو هلاک کننده قریها تا که برانکیزد در اصلش
رسولی که بخواند بر ایشان ایتهای ما را ونبودیم هلاک کننده قریها مکر وحال انکه باشند
اهل ان ستمکاران ٥٩ وانچه داده شده اید از چیزی پس مایه تعیش زندکانی دنیاست
وارایش ان وانچه نزد خداست بهتر وپاینده تراست ایا پس تعقل نمیکنید ٦٠ ایا پس کسی که وعده
دادیم اورا وعده نیکو پس او ملاقات کننده باشد انرا مانند کسیست که برخورداری دادیم اورا
مایه تعیش زندکانی دنیا پس او روز قیامت از حاضر کرده شدکانست ٦١ وروزی که ندا
فرماید ایشانرا پس کوید کجایند انبازان من انها که بودید شما که کمان میکردید ٦٢ کفتند
آنانکه واجب شده بر ایشان قول پروردکار ما اینهایند انانیکه کمراه کردیم کمراه کردیم ایشانرا
چنانکه کمراه شدیم بیزار شدیم بسوی تو نبودند ما را که بپرستند ٦٣ وکفته شود که
بخوانید شریکان خود را پس بخوانند ایشانرا پس اجابت ننمایند مر ایشانرا وببینند عذابرا
اکر انکه ایشان بودند که هدایت می یافتند ٦٤ وروزی که ندا فرماید ایشانرا پس کوید
چه جواب دادید مرسلانرا ٦٥ پس پوشیده شود بر ایشان
خبرها در ان روز پس ایشان از هم سؤال نکنند ٦٦

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ٦٧ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ٦٨ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ٦٩ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٧٠ قُلْ
أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ٧١ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ
سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ٧٢ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
٧٣ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ٧٤
وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا
فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ
الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
٧٥ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ
فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ
مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ
أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ٧٦ وَابْتَغِ
فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا
تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ
كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ
فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ
٧٧ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي
أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ
قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ
قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ
ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ٧٨ فَخَرَجَ عَلَىٰ
قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا
أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ
٧٩ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ
ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَلَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ٨٠

پس اما کسی که توبه کرد وایمان آورد وکرد شایسته را پس شاید که باشد از رستگاران
٦٧ وپروردگار تو می آفریند آنچه را میخواهد واختیار میکند ونباشد مر ایشانرا اختیار منزهست
خدا وبرتراست از آنچه شریك می آورند ٦٨ وپروردگار تو داند آنچه را که نهان میدارد سینهای
ایشان وآنچه را که آشکار میکنند ٦٩ واوست خدائی که نیست معبودی بجز او ومر او راست
ستایش در دنیا وآخرت ومر او راست حکم وبسوی او باز گردانیده میشوید ٧٠ بگو خبر دهید
که اگر بگرداند خدا بر شما شب را پاینده تا روز قیامت کیست الهی غیر از خدا که بیاورد شمارا
روشنی آیا پس نمیشنوید ٧١ بگو خبر دهید که اگر گرداند خدا بر شما روز را پاینده تا روز
قیامت کیست الهی غیر از خدا که بیاورد بشما شبی را که راحت یابید در آن آیا پس نمی بینید
٧٢ واز رحمت خود گردانید برای شما شب وروز را تا آنکه آرام گیرید در آن وتا بجوئید از
تفضّل او وشاید شما شکر گذارید ٧٣ وروزی که ندا فرماید ایشانرا پس گوید کجایند انبازان
من آنانکه بودید که گمان مینمودید ٧٤ وبیرون آوردیم از هر گروهی گواهی پس گفتیم بیاورید
حجّت خود را پس دانستند که حق مر خدا راست وگم شد از ایشان آنچه بودند که افترا
میکردند ٧٥ بدرستی که قارون بود از قوم موسی پس بلندی جست بر ایشان ودادیم
اورا از گنجها آنقدر بدرستی که کلیدهای آن هر آینه گرانی میکرد بر گروهی بسیار صاحب
قوّت وقتی که گفت مر اورا قوم او شادمان مباش بدرستی که خدا دوست ندارد شادمانانرا
٧٦ وبجو در آنچه داده بتو خدا سرای آخرت را وفراموش مکن بهرهٔ خود را از دنیا واحسان کن چنانکه
احسان کرده خدا باتو وطلب مکن فساد را در زمین بدرستی که خدا دوست نمیدارد مفسد
کنندگانرا ٧٧ گفت که داده شده ام اینرا مگر از روی دانشی که نزد منست آیا وندانست
که خدا بتحقیق که هلاك کرده پیش از او از قرنها کسی را که او شدید تر بود از او در قوت
وبیشتر از او جمعیت وپرسیده نخواهند شد از گناهانشان گناهکاران ٧٨ پس بیرون
آمد بر گروه خود در آرایش خود گفتند آنانکه میخواستند زندگانی دنیارا ای کاشکی
بودی ما را مثل آنچه داده شده بقارون بدرستی که آن هر آینه صاحب بهره ایست عظیم
٧٩ وگفتند آنانکه داده شده بودند دانش را وای بر شما ثواب خدا بهتر است
برای کسی که ایمان آورده وکرده عمل شایسته را وداده
نمیشوند آنرا مگر صبر کنندگان ٨٠

پس فرو

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ٨١ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ
يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ٨٢ تِلْكَ
الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ٨٣ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ
جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٨٤ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي

أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٨٥ وَمَا كُنْتَ
تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ
إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ٨٦ وَلَا يَصُدُّنَّكَ
عَنْ آيَاتِ اللّٰهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ
وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ٨٧ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ
إِلَٰهًا آخَرَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ
هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٨٨ حزب

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ تِسْعٌ وَسِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم ١ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا
أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ٢
وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ
اللّٰهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ
٣ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ
أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ
٤ مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللّٰهِ فَإِنَّ
أَجَلَ اللّٰهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
٥ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ
إِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ٦ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ
عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ
الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ٧

پس فرو بردیم اورا و سرای وی‌را بزمین پس نبود مر اورا هیچ گروهی که یاری کنند اورا بغیر از خدا و نبود
از منع کنندگان عذاب خود ٨١ و گشتند آنانکه آرزو میکردند منزلت اورا دیروز که میگفتند
چه مانند است بصواب اینکه خدا گشاده میکند روزی را برای کسی که میخواهد از بندگان خود
و تنگ میگرداند اگر نه آن بود که منت گذاشت خدا بر ما هر آینه فرو بردی ما را و چه مانند است
بصواب که رستگاری نمی‌یابند کافران ٨٢ این سرای آخرت میگردانیم آنرا برای آنانکه نمیخواهند
علوی در زمین و نه فساد را و عاقبت برای پرهیزکارانست ٨٣ کسی که آورد نیکی را پس مر اورا
بهتر از آن و کسی که آورد بدی را پس جزا داده نشوند آنانکه کرده‌اند بدیها را مگر آنچه بودند که
میکردند ٨٤ بدرستی که آنکه واجب گردانید بر تو قرآن را هر آینه باز گرداننده تست بجای
بازگشت بگو پروردگار من داناتر است بآنکه آمده باهدایت و آنکه او در گمراهیست هویدا ٨٥ و
نبودی تو که امید داری که القا کرده شود بسوی تو کتاب ولیکن بخشایشی بود از پروردگار تو پس
مباش البته هم پشت مر کافرانرا ٨٦ و نباید که باز دارند ترا از آیتهای خدا پس از آنکه فرستاده
شده بسوی تو و بخوان بسوی پروردگار خود و مباش البته از شرک آورندگان ٨٧ و مخوان با خدا
خدای دیگر نیست معبودی جز او هر چیزی هالکست مگر ذات او مر او راست حکم و بسوی او

سوره عنکبوت شصت و نه آیه و آن مکیست باز گردیده میشوید ٨٨

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ١ آیا پنداشتند مردمان که واگذاشته میشوند که بگویند ایمان آوردیم و ایشان
امتحان کرده نشوند ٢ و هر آینه بتحقیق که امتحان نمودیم آنانرا که پیش از ایشان بودند
پس هر آینه داند البته خدا آنانرا که راست گفتند و هر آینه بداند البته دروغگویانرا ٣ آیا
پنداشتند آنانکه میکنند بدیها را که پیشی گیرند ما را بد است آنچه حکم میکنند ٤ کسی که
هست که امید میدارد لقاء خدا را پس بدرستی که وقت مقرر خدا هر آینه آینده است و اوست
شنوای دانا ٥ و کسی که کوشش نماید پس جز این نیست که کوشش مینماید برای خود بدرستی
که خدا هر آینه بی‌نیاز است از عالمیان ٦ و آنانکه ایمان آوردند و کردند شایستها
هر آینه محو گردانیم البته از ایشان بدیهای ایشانرا و هر آینه پاداش
دهیم البته ایشانرا نیکوتر آنچه بودند که میکردند ٧

ووصينا الانسان بوالديه حسنا وان جاهداك لتشرك بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما الي مرجعكم فانبئكم بما كنتم تعملون ٨
والذين امنوا وعملوا الصالحات لندخلنهم في الصالحين ٩ ومن الناس من يقول امنا بالله فاذا اوذي في الله جعل فتنة الناس كعذاب الله
ولئن جاء نصر من ربك ليقولن انا كنا معكم اوليس الله باعلم بما في صدور العالمين ١٠ وليعلمن الله الذين امنوا وليعلمن المنافقين
١١ وقال الذين كفروا للذين امنوا اتبعوا سبيلنا ولنحمل خطاياكم وما هم بحاملين من خطاياهم من شيء انهم لكاذبون ١٢ وليحملن

اثقالهم واثقالا مع اثقالهم و
ليسئلن يوم القيمة عما كانوا
يفترون ١٣ ولقد ارسلنا نوحا
الى قومه فلبث فيهم الف سنة
الا خمسين عاما فاخذهم الطوفان
وهم ظالمون ١٤ فانجيناه واصحاب
السفينة وجعلناها اية للعالمين
١٥ وابرهيم اذ قال لقومه اعبدوا
الله واتقوه ذلكم خير لكم ان
كنتم تعلمون ١٦ انما تعبدون
من دون الله اوثانا وتخلقون
افكا ان الذين تعبدون من دون
الله لا يملكون لكم رزقا فابتغوا
عند الله الرزق واعبدوه و
اشكروا له اليه ترجعون ١٧
وان تكذبوا فقد كذب امم من
قبلكم وما على الرسول الا البلاغ
المبين ١٨ اولم يروا كيف يبدئ
الله الخلق ثم يعيده ان ذلك
على الله يسير ١٩ قل سيروا في
الارض فانظروا كيف بدأ الخلق
ثم الله ينشئ النشأة الاخرة ان
الله على كل شيء قدير ٢٠ يعذب
من يشاء ويرحم من يشاء واليه
تقلبون ٢١ وما انتم بمعجزين في الارض
ولا في السماء وما لكم من دون الله
من ولي ولا نصير ٢٢

ووصيت نموديم ادمي را بپدر ومادرش نيكي كردن واكر جهد كنند تورا كه شريك كرداني بمن
چيزيرا كه نيست ترا بان دانشي پس فرمان مبر ايشانرا بسوي منست بازكشت شما پس خبر دهيم
شمارا بانچه بوديد كه ميكرديد ٨ وانانكه ايمان اوردند وكردند شايستهارا هراينه دراوريم
ايشانرا البته در زمرهٔ شايستكان ٩ واز مردمان كسي است كه ميكويد ايمان اورديم بخدا
پس چون ايذا كرده شود در خدا بكرداند ايذاي مردمرا مانند عذاب خدا وهراينه اكر بيايد نصرتي
از پروردكار تو هراينه كويند البته كه ما بوديم با شما ايا ونيست خدا داناتر بانچه در
سينهاي عالميانست ١٠ وهراينه مي داند البته خدا انانرا كه ايمان اوردند وهراينه ميداند
البته منافقانرا ١١ وكفتند انانكه كافر شدند مر انانرا كه ايمان اوردند پيروي كنيد راه مارا
وبايد كه برداريم كناهان شمارا ونيستند ايشان بردارندكان از كناهان ايشان هيچ چيز بدرستي
كه ايشان هراينه دروغ كويانند ١٢ وهراينه برميدارند كرانيهاشانرا وكراني را باكرانيهاشان و
هراينه پرسيده شوند البته روز قيامت از انچه بودند كه افترا ميكردند ١٣ وهراينه بتحقيق فرستاديم
نوح را بسوي قومش پس درنك نمود در ايشان هزار سال مكر پنجاه سال پس كرفت ايشانرا طوفان
وايشان ستمكاران بودند ١٤ پس نجات داديم او را و ياران كشتي را وكردانيديم انرا ايتي براي
عالميان ١٥ وابرهيم را هنكامي كه كفت مر قوم خود را بپرستيد خدا را وبپرهيزيد ازاو اين بهترست
براي شما اكر هستيد كه بدانيد ١٦ جز اين نيست كه ميپرستيد از غير خدا بتانرا وميبنديد
دروغي را بدرستي كه انانرا كه ميپرستيد از غير خدا مالك نميباشند براي شما روزيرا پس بجوييد
نزد خدا روزيرا وبپرستيد وراو شكر كنيد مراورا بسوي او بازكردانيده ميشويد ١٧ واكر تكذيب
نماييد پس بحقيقت كه تكذيب كردند امتهاي پيش از شما ونيست بر رسول مكر رسانيدن
هويدا ١٨ ايا نديدند كه چكونه بديد مي اورد خدا خلق را پس باز ميكرداند او را بدرستي كه اين بر
خدا اسانست ١٩ بكو سير كنيد در زمين پس بنكريد كه چكونه بديد اورد خلق را پس خدا بديد
مي اورد نشاءه اخرترا بدرستي كه خدا بر هر چيزي تواناست ٢٠ عذاب ميكند كسي را كه ميخواهد
ورحمت ميكند كسي را كه ميخواهد وبسوي او بركردانيده ميشويد ٢١ ونيستيد
شما عاجز كنندكان در زمين ونه در اسمان
ونيست مر شمارا از غير خدا هيچ دوستي
ونه مددكاري ٢٢

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٣ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٢٤ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ٢٥ فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٦ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

٢٧ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ
لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ٢٨ أَئِنَّكُمْ
لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ
وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ
جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٢٩
قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ
٣٠ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْ
بُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُو أَهْلِ هَٰذِهِ
الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ٣١
قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ
بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ٣٢ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ
رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا
مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ
مِنَ الْغَابِرِينَ ٣٣ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ
أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ٣٤ وَلَقَدْ
تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ٣٥ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ٣٦ فَكَذَّبُوهُ فَأَ
خَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ٣٧

وآنان که کافر شدند بآیتهای خدا ولقای او آنها نومید خواهند بود از رحمت من وآنها برای
ایشانست عذابی دردناک ٢٣ پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید او را
پس نجات داد او را خدا از آتش بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای گروهی که ایمان می
آورند ٢٤ وگفت جز این نیست که گرفته اید از غیر خدا بتانی را دوستی میان شما در زندگانی
دنیا پس روز قیامت کافر میشوند بعض شما ببعضی ولعنت کنند بعض شما بعضی را وجای شما
دوزخ است ونباشد برای شما هیچ مددکاران ٢٥ پس ایمان آورد مر او را لوط وگفت بدرستی
که من هجرت کننده ام بسوی پروردگارم بدرستی که اوست عزیز حکیم ٢٦ وبخشیدیم برای او اسحق
ویعقوب را وگردانیدیم در فرزندان او پیغمبری وکتاب را ودادیم باو مزدش را در دنیا وبدرستی که او
در آخرت هر آینه از شایستگانست ٢٧ ولوط را هنگامی که گفت مر قوم خود را بدرستی که شما
هر آینه می آیید کار زشتی را پیشی نگرفت شما را بآن هیچیک از عالمیان ٢٨ آیا بدرستی که شما هر آینه
می آیید مردانرا ومی برید راه را ومی آیید در محفل خود ناپسند را پس نبود جواب قوم او بجز
آنکه گفتند بیار بما عذاب خدا را اگر هستی از راستگویان ٢٩ گفت پروردگار من یاری ده مرا
بر آن گروه تباهکاران ٣٠ وچون آمدند فرستادگان ما ابراهیم را ببشارت گفتند بدرستی که
ما هلاک کننده ایم اهل این قریه را بدرستی که اهل آن بودند ستمکاران ٣١ گفت بدرستی
که در آنست لوط گفتند ما داناتریم بآنکه در آنست هر آینه رهائی دهیم او را واهل او را مگر
زنش را که باشد از باقی ماندگان ٣٢ وچون که آمدند فرستادگان ما لوط را اندوهگین شد
بسبب ایشان وتنگ شد بایشان از روی طاقت وگفتند مترس واندوه مخور بدرستی که
ما رهاننده ایم ترا واهل ترا مگر زنت را که باشد از باقی ماندگان ٣٣ بدرستی که ما فرود آورندگانیم
بر اهل این قریه عذابی را از آسمان بسبب آنچه بودند که فسق میکردند ٣٤ وهر آینه بتحقیق واگذاشتیم
از آن آیتی روشن را برای گروهی که دریابند بعقل ٣٥ وبسوی مدین برادر ایشان شعیب را پس
گفت ای قوم من بپرستید خدا را وامیدوار باشید روز
باز پسین را وتباهکاری مکنید در زمین فسادکنندگان
٣٦ پس تکذیب کردند او را پس گرفت ایشانرا
زلزله پس صبح کردند در خانهاشان
بر وافتادگان ٣٧

وعاداً وثمود وقد تبين لكم من مساكنهم وزين لهم الشيطان اعمالهم فصدهم عن السبيل وكانوا مستبصرين ٣٨ وقارون وفرعون
وهامان ولقد جاءهم موسى بالبينات فاستكبروا في الارض وما كانوا سابقين ٣٩ فكلاً اخذنا بذنبه فمنهم من ارسلنا
عليه حاصباً ومنهم من اخذته الصيحة ومنهم من خسفنا به الارض ومنهم من اغرقنا وما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم
يظلمون ٤٠ مثل الذين اتخذوا من دون الله اولياء كمثل العنكبوت اتخذت بيتاً وان اوهن البيوت لبيت العنكبوت لو كانوا يعلمون

وعاد وثمود را وبتحقيق روشن است براي شما از مسكنهاي ايشان وارايش داد براي ايشان
شيطان كردارهاي ايشان را پس باز داشت ايشان را از راه وبودند بينادلان ٣٨ وقارون وفرعون
وهامان را وهر اينه بتحقيق امد ايشان را موسى با بينها پس سركشي كردند در زمين ونبودند
پيشي كيرندكان ٣٩ پس هريك را كرفتيم بكناهش پس از ايشان كسي بود كه فرستاديم برو
باد سنك بار وازايشان كسي بود كه كرفت ورا اواز هولناك وازايشان كسي بود كه فرو برديم اورا
بزمين وازايشان كسي بود كه غرق كرديم ونبود خدا كه ستم كرده باشد ايشان را وليكن بودند كه
نفسهاي خود را ستم ميكردند ٤٠ مثل انان كه ميكيرند ازغير خدا دوستان چون مثل عنكبوتست
كه ميكيرد خانه را وبدرستي كه سست ترين خانها هر اينه خانه عنكبوتست اكر باشند
كه بدانند ٤١ بدرستي كه خدا ميداند انچه را ميخوانند ازغير او از چيزي واوست عزيز حكيم ٤٢
واين مثلها ميزنيم انها را براي مردمان ونمي يابند بعقل انرا مكر دانايان ٤٣ افريد خدا اسمانها
وزمين را بحق بدرستي كه در اين هر اينه ايتيست براي مؤمنان ٤٤ بخوان انچه را وحي فرستاده
شد بسوي تو از كتاب وبپا دار نماز را بدرستي كه نماز باز ميدارد از كار زشت وناشايسته
وهر اينه ياد خدا بزركتر است وخدا ميداند انچه ميكنيد ٤٥ وجدال منماييد با اهل كتاب
مكر بانچه ان نيكوتر است مكر انانكه ستم كردند از ايشان وبكوييد ايمان اورديم بانچه فرو فرستاده
شده بسوي ما وفرو فرستاده شده بسوي شما وخداي ما وخداي شما يكيست وما مر اورا
كردن نهندكانيم ٤٦ وهمچنين فرو فرستاديم بسوي تو كتاب را پس انانكه داديم ايشان را كتاب
ايمان مي اورند بان وازاينها كسيست كه ايمان مي ورد بان وانكار نميكنند مكر كافران ٤٧
ونبودي تو كه بخواني پيش از اين هيچ كتابي را ونه كه نوشته باشي انرا بدست راست خود كه انگاه
هر اينه شك ميكردند باطل كنان ٤٨ بلكه ان ايتهاييست روشن در سينهاي انانكه
داده شده اند دانش را وانكار نميكنند بايتهاي ما
مكر ستمكاران ٤٩ وكفتند چرا فرو فرستاده
نشده براو ايتها از پروردكارش بكو جز اين
نيست كه ايتها نزد خداست
ونيستم من مكر بيم نماينده
هويدا ٥٠

٤١ ان الله يعلم ما يدعون من دونه
من شيء وهو العزيز الحكيم ٤٢
وتلك الامثال نضربها للناس
وما يعقلها الا العالمون ٤٣
خلق الله السموات والارض بالحق
ان في ذلك لاية للمؤمنين ٤٤
اتل ما اوحي اليك من الكتاب
واقم الصلوة ان الصلوة تنهى عن
الفحشاء والمنكر ولذكر الله
اكبر والله يعلم ما تصنعون
٤٥ ولا تجادلوا اهل الكتاب الا
بالتي هي احسن الا الذين ظلموا
منهم وقولوا امنا بالذي انزل
الينا وانزل اليكم والهنا
والهكم واحد ونحن له مسلمون
٤٦ وكذلك انزلنا اليك
الكتاب فالذين اتيناهم الكتاب
يؤمنون به ومن هؤلاء من
يؤمن به وما يجحد باياتنا الا
الكافرون ٤٧ وما كنت تتلوا
من قبله من كتاب ولا تخطه
بيمينك اذاً لارتاب المبطلون
٤٨ بل هو ايات بينات في
صدور الذين اوتوا العلم وما
يجحد باياتنا الا الظالمون ٤٩
وقالوا لولا انزل عليه ايات من ربه
قل انما الايات عند الله وانما انا نذير
مبين ٥٠

ايات

اولم یکفهم انا انزلنا علیک الکتاب یتلی علیهم ان فی ذلک لرحمة وذکری لقوم یؤمنون ٥١ قل کفی بالله بینی وبینکم شهیدا
یعلم ما فی السموات والارض والذین امنوا بالباطل وکفروا بالله اولئک هم الخاسرون ٥٢ ویستعجلونک بالعذاب ولولا اجل
مسمی لجاءهم العذاب ولیاتینهم بغتة وهم لا یشعرون ٥٣ یستعجلونک بالعذاب وان جهنم لمحیطة بالکافرین ٥٤ یوم
یغشیهم العذاب من فوقهم ومن تحت ارجلهم ویقول ذوقوا ما کنتم تعملون ٥٥ یا عبادی الذین امنوا ان ارضی واسعة فایای

فاعبدون ٥٦ کل نفس ذائقة
الموت ثم الینا ترجعون ٥٧ و
الذین امنوا وعملوا الصالحات لنبوئنهم
من الجنة غرفا تجری من تحتها
الانهار خالدین فیها نعم اجر
العاملین ٥٨ الذین صبروا و
علی ربهم یتوکلون ٥٩ وکاین
من دابة لا تحمل رزقها الله
یرزقها وایاکم وهو السمیع العلیم
٦٠ ولئن سالتهم من خلق السموات
والارض وسخر الشمس والقمر لیقولن
الله فانی یؤفکون ٦١ الله
یبسط الرزق لمن یشاء من عباده
ویقدر له ان الله بکل شیء علیم
٦٢ ولئن سالتهم من نزل من السماء
ماء فاحیا به الارض من بعد موتها
لیقولن الله قل الحمد لله بل اکثرهم
لا یعقلون ٦٣ وما هذه الحیوة
الدنیا الا لهو ولعب وان الدار
الاخرة لهی الحیوان لو کانوا یعلمون
٦٤ فاذا رکبوا فی الفلک دعوا
الله مخلصین له الدین فلما نجیهم
الی البر اذا هم یشرکون ٦٥
لیکفروا بما اتیناهم ولیتمتعوا
فسوف یعلمون ٦٦ اولم یروا انا جعلنا
حرما امنا ویتخطف الناس من حولهم
افبالباطل یؤمنون وبنعمة الله
یکفرون ٦٧

ایا بس نیست ایشانرا اینکه ما فرو فرستادیم بر تو کتاب را خوانده میشود بر ایشان بدرستیکه
در این هر اینه بخشایشی و پند یست برای گروهی که ایمان می ورند ٥١ بگو بس است خدا
میان من و میان شما گواه میداند انچه در اسمانها و زمین است و انانکه ایمان اوردند بباطل
و کافر شدند بخدا انگروه ایشانند زیانکاران ٥٢ و بشتاب میخواهند از تو عذاب را و اگر
نبود مدتی نام برده شده هر اینه امدی ایشانرا عذاب و هر اینه بیاید البته ایشانرا ناگهان
و ایشان ندانند ٥٣ بشتاب میجویند از تو عذابرا و بدرستی که دوزخ هر اینه احاطه کننده
بکافران ٥٤ روزی که فرو گیرد ایشانرا عذاب از بالای سر ایشان و از زیر پایهای ایشان و گوید
بچشید انچه را بودید که میکردید ٥٥ ای بندگان من انانکه ایمان اورده اند بدرستیکه زمین
من فراخست پس مرا پرستید ٥٦ هر نفسی چشنده مرگست پس بسوی ما بازگردیده میشوید
٥٧ و انانکه ایمان اوردند و کردند شایستهارا هر اینه جای دهیم البته ایشانرا از بهشت
غرفهائی که روان شود از زیر انها نهرها ماندگان در انها نیکوست مزد عمل کنندگان ٥٨
انانکه شکیبائی ورزند و بر پروردگار خود توکل نمایند ٥٩ و بسا از جنبنده که برنمیدارد روزی
خود را خدا روزی میدهد انرا و شمارا و اوست شنوای دانا ٦٠ و هر اینه اگر بپرسی ایشانرا
که کی افرید اسمانها و زمینرا و مسخر کردانید افتاب و ماهرا هر اینه گویند البته خداست پس
بکجا برگردانیده میشوند ٦١ خدا گشاده میکند روزیرا برای هر که میخواهد از بندگانش و
تنگ میکرداند برایش بدرستیکه خدا بهر چیزی داناست ٦٢ و هر اینه اگر بپرسی از ایشان
که کی فرو فرستاده از اسمان ابرا پس زنده گردانید بان زمینرا از بعد موت ان هر اینه البته
میگویند خدا بگو سپاس مر خدا را بلکه بیشتر ایشان نمی یابند بعقل ٦٣ و نیست این
زندگانی دنیا مگر بیفایده و بازیچه و بدرستیکه سرای اخرت هر اینه انست زندگانی اگر
باشند که بدانند ٦٤ پس هرگاه برنشینند در کشتی بخوانند خدا را خالص کردانندگان برای
او دین را پس چون برهانید ایشانرا بسوی خشکی انگاه ایشان شرک می ورند ٦٥ تا کافر
شوند بانچه داده ایم ایشانرا و تا بهره ور گردند پس زود باشد که بدانند ٦٦ ایا ندیدند
که ما کردانیدیم حرم را امن و ربوده میشوند مردمان از حوالی
ایشان ایا پس بباطل ایمان می ورند و بنعمت خدا
کفران می ورزند ٦٧

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاۤءَهُ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ۶۸ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ
سُبُلَنَا وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ۶۹ سُورَةُ الرُّومِ سِتُّونَ اٰيَةً مَكِّيَّةٌ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الۤمۤ ۱ غُلِبَتِ الرُّومُ فِي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ
مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ۲ فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللّٰهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاۤءُ وَ
هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۳ وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۴ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ

هُمْ غَافِلُونَ ۵ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي
اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ
وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ
النَّاسِ بِلِقَاۤءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ
۶ اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَانُوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُوا الْاَرْضَ
وَعَمَرُوهَا اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَ
جَاۤءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا
اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۷ ثُمَّ كَانَ
عَاقِبَةَ الَّذِينَ اَسَاۤؤُا السُّوۤاٰى اَنْ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا
بِهَا يَسْتَهْزِؤُنَ ۸ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
۹ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ
الْمُجْرِمُونَ ۱۰ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ
شُرَكَاۤئِهِمْ شُفَعٰۤؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَاۤئِهِمْ
كَافِرِينَ ۱۱ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ۱۲ فَاَمَّا الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي
رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ۱۳ وَاَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَ
لِقَاۤءِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰۤئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۱۴

وکیست ستمکارتر از انکه افترا کرد بر خدا دروغ را یا دروغ انکاشت حق را چون امد باو آیا
نیست در دوزخ جای اقامت برای کافران ۶۸ و انانکه کوشش کردند در ما هر اینه هدایت
میکنیم البته ایشانرا براههای خود و بدرستی که خدا هر اینه با نیکوکارانست ۶۹

سورهٔ روم شصت ایه وان مکیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

الم ۱ مغلوب شدند رومیان در نزدیکترین زمین و ایشان از پس مغلوب شدن ایشان
زود باشد که غلبه کنند ۲ در اندک سالی مر خدا راست فرمان از پیش و از بعد و در ان روز
شاد میشوند مؤمنان بیاری خدا یاری میکند هر که را میخواهد و اوست عزیز مهربان ۳ و
عده کردن خدا خلاف نکند خدا وعدهٔ خود را ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ۴ میدانند
اشکارا از زندکانی دنیا و ایشان از اخرت ایشانند بیخبران ۵ ایا واندیشه نکردند در
نفسهای خود که نیافرید خدا اسمانها و زمین را و انچه در میانهٔ انهاست مکر بحق و مدتی نام
برده شده و بدرستی که بسیاری از مردم بلقای پروردکار خود هر اینه کافرانند ۶ ایا سیر نمیکنند
در زمین پس بنکرند چکونه بود عاقبت انانکه بودند پیش از ایشان بودند سخت تر از ایشان بتوانائی
و شیار نمودند زمین را و اباد کردند انرا بیشتر از انچه اباد کردند انرا و امد ایشانرا رسولان
ایشان با بینها پس نبود خدا که ستم کند ایشانرا ولیکن بودند که نفسهای خود را ستم می
کردند ۷ پس بود عاقبت انانکه بد کردند بدتر اینکه دروغ انکاشتند ایتهای خدا را و بودند
که بان استهزا میکردند ۸ خدا می افریند خلق را بعد از ان اعاده میکند وز پس بسوی او باز
کشت مینمایند ۹ و روزی که قایم میشود قیامت نومید می شوند کناهکاران ۱۰ و نباشد
مر ایشانرا از شریکان ایشان شفیعان و باشند بشریکانشان ناکرویدکان ۱۱ و روزی که
قایم شود قیامت انروز پراکنده میشوند ۱۲ پس اما انانکه ایمان
اوردند و کردند شایستهها پس ایشان در بوستانی
مسرور میشوند ۱۳ و اما انانکه کافر شدند و تکذیب
کردند ایتهای ما را و لقای اخرت را پس انها در عذاب
حاضر کرده شدکان اند ۱۴

پس

فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون ١٧ وله الحمد في السموات والارض وعشيا وحين تظهرون ١٨ يخرج الحي من الميت ويخرج
الميت من الحي ويحيي الارض بعد موتها وكذلك تخرجون ١٩ ومن اياته ان خلقكم من تراب ثم اذا انتم بشر تنتشرون ٢٠ ومن
اياته ان خلق لكم من انفسكم ازواجا لتسكنوا اليها وجعل بينكم مودة ورحمة ان في ذلك لايات لقوم يتفكرون ٢١ ومن
اياته خلق السموات والارض واختلاف السنتكم والوانكم ان في ذلك لايات للعالمين ٢٢ ومن اياته منامكم بالليل و

النهار وابتغاؤكم من فضله
ان في ذلك لايات لقوم يسمعون
٢٣ ومن اياته يريكم البرق خوفا
وطمعا وينزل من السماء ماء
فيحيي به الارض بعد موتها ان
في ذلك لايات لقوم يعقلون
٢٤ ومن اياته ان تقوم السماء
والارض بامره ثم اذا دعاكم د
عوة من الارض اذا انتم تخرجون
٢٥ وله من في السموات والارض
كل له قانتون ٢٦ وهو الذي
يبدؤا الخلق ثم يعيده وهو هون
عليه وله المثل الاعلى في
السموات والارض وهو العزيز
الحكيم ٢٧ ضرب لكم مثلا من
انفسكم هل لكم مما ملكت
ايمانكم من شركاء فيما رزقناكم
فانتم فيه سواء تخافونهم
كخيفتكم انفسكم كذلك
نفصل الايات لقوم يعقلون
٢٨ بل اتبع الذين ظلموا اهواءهم
بغير علم فمن يهدي من اضل
الله وما لهم من ناصرين ٢٩
فاقم وجهك للدين حنيفا فطرت
الله التي فطر الناس عليها لا تبديل
لخلق الله ذلك الدين القيم ولكن
اكثر الناس لا يعلمون ٣٠

پس تسبيح خدا راست انگاه كه شب ميكنيد وانگاه كه بامداد ميكنيد ١٧ ومر او راست ستايش
در اسمانها وزمين واخر روز وانگاه كه ظهر ميكنيد ١٨ بيرون مي اورد زنده را از مرده وبيرون
مي اورد مرده را از زنده وزنده ميكند زمين را بعد از مردن ان وهمچنين بيرون اورده خواهيد
شد ١٩ واز ايات اوست انكه افريد شما را از خاك پس ناگهان شما انسانيد كه پراكنده مي
شويد ٢٠ واز ايتهاي وست انكه افريد براي شما از نفسهاي شما جفتها تا ارام يابيد بانها
وقرار داد ميان شما دوستي ومهرباني را بدرستي كه در اين هر اينه ايتهاست براي گروهي
كه انديشه ميكنند ٢١ واز ايتهاي اوست افرينش اسمانها وزمين واختلاف زبانهاي شما
ورنگهاي شما بدرستي كه در اين هر اينه ايتهاست براي عالميان ٢٢ واز ايتهاي وست خواب
شما بشب وروز وجستن شما از فضل وبدرستي كه در اين هر اينه ايتهاست براي گروهي
كه ميشنوند ٢٣ واز ايتهاي وست كه مينمايد شما را برق از راه ترس واميد وفرو ميفرستد
از اسمان ابي پس زنده ميكند بان زمين را پس از مردن ان بدرستي كه در اين هر اينه ايتهاست
براي گروهي كه دريابند بعقل ٢٤ واز ايتهاي وست انكه بپا ايستاده اسمان وزمين
بفرمان او پس چون خواند شما را خواندني از زمين ناگهان شما بيرون ميائيد ٢٥ ومر او راست
انكه در اسمانها وزمين است همه مر او را فرمان دارانند ٢٦ واوست انكه افريد خلق را پس
باز گرداند انرا وان اسانتر است براو ومر او راست مثل بلندتر در اسمانها وزمين واوست
عزيز حكيم ٢٧ زده براي شما مثلي از نفسهاي شما ايا مر شما راست از انچه مالك شده
دستهاي شما از شريكان در انچه روزي داده ايم شما را پس شما در ان يكسان باشيد
مي ترسيد از ايشان چون ترسيدن شما از خودهاتان همچنين تفصيل ميدهيم ايتها را
براي گروهي كه تعقل ميكنند ٢٨ بلكه پيروي كردند انانكه ستم كردند خواهشهاي
خود را بي دانشي پس كيست كه راه نمايد كسي را كه گمراه كرد خدا
ونيست مر ايشانرا هيچ ياري كنندگان ٢٩ پس راست
گردان روي خود را براي دين مايل از باطل بحق
افرينش خدا كه افريد مردمانرا بران نيست
تبديلي مر افرينش خدا را اينست دين راست
وليكن بيشتر مردمان نميدانند ٣٠

بازگشت

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٣٠ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ
٣١ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ٣٢ لِيَكْفُرُوا بِمَا
آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ٣٣ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ٣٤ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً
فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ٣٥ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي

ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣٥
فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ
وَابْنَ السَّبِيلِ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يُرِيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ وَأُولٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ٣٦ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا
لِيَرْبُوَا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا
عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكٰوةٍ
تُرِيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ
الْمُضْعِفُونَ ٣٧ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ
ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ٣٨ ظَهَرَ الْفَسَادُ
فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي
عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٣٩ قُلْ
سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ٤٠ فَأَقِمْ وَ
جْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ
يَصَّدَّعُونَ ٤١ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ
كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ
يَمْهَدُونَ ٤٢ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ٤٣

بازكشت كنندكان بسوي او وبپرهيزيد ازاو وبپا داريد نمازرا ومباشيد از شرك آورندكان
٢٩ ازانانكه پراكنده كردند دين خودرا وشدند كروهها هر كروهي بانچه نزد ايشانست شادمان
مانند ٣٠ وچون رسد مردمانرا كزندي بخوانند پروردكار خودرا بازكشت كنندكان بسوي
او پس چون چشانند ايشانرا از خود رحمتي ناكاه فرقة از ايشان بپروردكارشان شرك مي
آورند ٣١ تا كافر شوند بانچه داده ايم ايشانرا پس برخورداري يابيد پس زود باشد كه
بدانيد ٣٢ ايا فروفرستاديم برايشان حجتي پس او تكلم ميكند بانچه هستيد كه بان
شرك مي آورند ٣٣ وچون چشانيم مردم را رحمتي شاد كردند بان واكر برسد ايشانرا بدي
بسبب انچه پيش فرستاده دستهاي ايشان انكاه ايشان نوميد ميشوند ٣٤ ايا نديدند
اينكه خدا كشاده ميكرداند روزي را براي كسي كه ميخواهد وتنك ميكرداند بدرستي كه در
اين هر اينه ايتهاست براي كروهي كه ايمان مي آورند ٣٥ پس بده صاحب قرابت را حقش را وبيچاره
را ودرمانده راه را اين بهتر است براي انانكه ميخواهند خشنودي خدارا وانها ايشانند
رستكاران ٣٦ وانچه ميدهيد از زيادتي تا زياده شود در مالهاي مردمان پس زياده نشود
نزد خدا وانچه دهيد از زكوة كه اراده ميكنيد خوشنودي خدارا پس انها ايشانند مضاعف
كنندكان ٣٧ خداست انكه افريد شمارا پس روزي داده شمارا پس ميميراند شمارا پس زنده
ميكند شمارا ايا از شريكان شما كسي هست كه بكند از اين هيچ چيز منزه است وبرتر است
از انچه شرك مي آورند ٣٨ ظاهر شد فساد در بيابان ودريا بسبب انچه كسب كرد دستهاي
مردم تا بچشاند ايشانرا پارهٔ ازانچه كرده اند شايد كه ايشان بازكردند ٣٩ بكو سير كنيد در
زمين پس بنكريد چكونه بوده عاقبت انانكه بوده اند از پيش بودند بيشتر ايشان شرك آورندكان
٤٠ پس راست كردان روي خودرا براي دين راست پيش ازانكه ايد روزي كه نيست
بازكرديدن اورا از خدا ان روز متفرق ميشوند ٤١ كسي كه
كافر شده پس بر اوست كفر او وكسي كه كرد شايسته را پس
براي نفسهاي خود مهيا ميكنند ٤٢ تا جزا دهد انانرا كه كر
ويده اند وكرده اند شايستهها را از فضل خود
بدرستي كه او دوست نميدارد
كافرانرا ٤٣

[illegible]

وَمِنْ اٰيٰاتِهِ اَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِاَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٤٤ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَاۤؤُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ اَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ٤٥ اَللّٰهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ
فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاۤءِ كَيْفَ يَشَاۤءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَاِذَا اَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاۤءُ مِنْ عِبَادِهِ اِذَا هُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ٤٦ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ٤٧ فَانْظُرْ اِلٰى اٰثَارِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ٤٨ وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَاَوْهُ
مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
٤٩ فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ
الصُّمَّ الدُّعَاۤءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ٥٠
وَمَا اَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ
اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ
مُسْلِمُونَ ٥١ اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا
يَشَاۤءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ
مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذٰلِكَ
كَانُوا يُؤْفَكُونَ ٥٣ وَقَالَ الَّذِينَ
اُوتُوا الْعِلْمَ وَالْاِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
فِي كِتَابِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهٰذَا
يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
٥٤ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
٥٥ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هٰذَا
الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ
جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُونَ ٥٦ كَذٰلِكَ
يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
٥٧ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ
الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ٥٨

وازايتهاي وست انكه ميفرستد بادهارا كه مژده دهنده اند وتا بچشاند شمارا از رحمت
خود وتا روان شود كشتي بفرمان او وتا بطلبيد از فضل او وشايد كه شما شكر كنيد ٤٤
وهر اينه بتحقيق فرستاديم پيش از تو رسولان بسوي قومشان پس امدند ايشانرا با بينها
پس انتقام كشيديم از انانكه كناه كردند وهست حق بر ما ياري كردن مؤمنان ٤٥ خدا است
انكه ميفرستد بادهارا پس برمي انكيزد ابررا پس مي كستراندانرا در اسمان چنانكه ميخواهد
وميكرداندانرا قطعه قطعه پس مي بيني بارانرا كه بيرون مي ايد از ميان ان پس چون رسانيد ان
هركه را خواهد از بندكان خود ناكاه ايشان خوشحال ميشوند ٤٦ واكرچه بودند پيش
از انكه فرو فرستاده شود بر ايشان پيش از ان هر اينه نااميدان ٤٧ پس بنكر بسوي اثار
رحمت خدا چكونه زنده ميكند زمين را پس از مردن ان بدرستي كه ان هر اينه زنده كننده
مردكانست واو بر هر چيزي تواناست ٤٨ وهر اينه اكر بفرستيم بادي پس ديدندانرا زرد
شده هر اينه كرديدند از بعد ان كه كفران ميكردند ٤٩ پس بدرستي كه تو نميشنواني
مردكانرا ونمي شنواني كرانرا دعوت هر كاه بركردند پشت كننده كان ٥٠ ونيستي تو راه
نماينده كوران از كمراهي ايشان نمي شنواني مكر كسي را كه ميكرود بايتهاي ما پس ايشانند
مسلمانان ٥١ خدا ست انكه افريد شمارا از سستي پس كردانيد بعد از سستي توانائي
پس كردانيد از پس توانائي سستي وپيري مي افريند انچه را ميخواهد واوست داناي توانا ٥٢
وروزي كه قايم ميشود قيامت سوكند ميخورند كناهكاران كه درنك نكردند مكر
ساعتي همچنين بودند كه بركرديده ميشدند ٥٣ وكويند انانكه داده شده اند دانش و
ايمانرا هر اينه بحقيقت درنك نموده ايد در كتاب خدا تا روز رستخيز پس اينست روز
رستخيز وليكن شما بوديد كه نميدانستيد ٥٤ پس در انروز سود نكند انانرا كه ستم
كردند عذرخواهي ايشان ونه ايشان طلبيده ميشوند بازكشت بحق را ٥٥ وهر اينه
بتحقيق زديم براي مردم درين قران از هر مثلي واكر بياري ايشانرا ايتي هر اينه ميكويند
البته انانكه كافر شدند نيستيد شما مكر باطل ملتان ٥٦
همچنين مهر مينهد خدا بر دلهاي انانكه نميدانند ٥٧
پس صبر كن بدرستي كه وعده خدا حق است وبنايد
كه سبك دارند ترا انانكه يقين نميكنند ٥٨

سورة لقمن اربعة وثلثون اية بسم الله الرحمن الرحيم الم ١ تلك ايات الكتاب الحكيم ٢ هدى ورحمة للمحسنين ٣ الذين
يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالاخرة هم يوقنون ٤ اولئك على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون ٥ ومن الناس من
يشتري لهو الحديث ليضل عن سبيل الله بغير علم ويتخذها هزوا اولئك لهم عذاب مهين ٦ واذا تتلى عليه اياتنا ولى مستكبرا
كان لم يسمعها كان في اذنيه وقرا فبشره بعذاب اليم ٧ ان الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم جنات النعيم ٨ خالدين

فيها وعد الله حقا وهو العزيز
الحكيم ٩ خلق السموات بغير عمد
ترونها والقى في الارض رواسي
ان تميد بكم وبث فيها من
كل دابة وانزلنا من السماء
ماء فانبتنا فيها من كل زوج
كريم ١٠ هذا خلق الله فاروني
ماذا خلق الذين من دونه بل الظالمون
في ضلال مبين ١١ ولقد اتينا
لقمان الحكمة ان اشكر لله و
من يشكر فانما يشكر لنفسه
ومن كفر فان الله غني حميد
١٢ واذ قال لقمان لابنه وهو
يعظه يا بني لا تشرك بالله ان
الشرك لظلم عظيم ١٣ ووصينا
الانسان بوالديه حملته امه و
هنا على وهن وفصاله في عامين
ان اشكر لي ولوالديك الي المصير
١٤ وان جاهداك على ان تشرك
بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما
وصاحبهما في الدنيا معروفا و
اتبع سبيل من اناب الي ثم الي
مرجعكم فانبئكم بما كنتم تعملون
١٥ يا بني انها ان تك مثقال حبة
من خردل فتكن في صخرة او في السموات
او في الارض يات بها الله ان الله
لطيف خبير ١٦

نصف الجزو

سورهٔ لقمان سي و چهار ايه و ان مكي است

بسم خداي بخشايندهٔ مهربان

الم ١ اين ايتهاي كتابيست با حكمت ٢ رهنما و رحمتاست براي نيكوكاران ٣ انانكه بپا
ميدارند نماز را و ميدهند زكوة را و ايشان باخرت ايشان يقين ميدارند ٤ انهايند بر هدايت
از پروردگارشان و انها ايشانند رستگاران ٥ و از مردم كسي است كه ميخرد بيهوده سخن را تا
كمراه نمايد از راه خدا بي دانشي و فرا كيرد انرا استهزا انها مر ايشانراست عذابي خوار كننده ٦
و چون خوانده شود بر او ايتهاي ما روي كرداند تكبر كننده كويا كه نشنيده انرا كويا در كوشهاي او
كرانيست پس مژده ده او را بعذابي دردناك ٧ بدرستي كه انانكه ايمان اوردند و كردند شايستهها
را براي ايشانست بهشتهائي با نعمت ٨ جاويدند در انها وعدهٔ دادني از خدا براستي و او
عزيز حكيم ٩ افريد اسمانها را بدون ستوني مي بينيد انها را و افكند در زمين كوهها مبادا كه بكردد
با شما و پراكنده كرد در ان از هر جنبنده و فرو فرستاديم از اسمان ابي را پس رويانيديم
در ان از هر صنفي نيكو ١٠ اين افرينش خداست پس بنمايد بمن كه چه چيز افريده اند انانكه
از غير او بيند بلكه ستمكاران در كمراهي اند هويدا ١١ و هر اينه بحقيقت داديم لقمن را حكمت
كه شكر كن خدا را و كسي كه شكر كند پس جز اين نيست كه شكر ميكند براي خودش و كسي
كه ناسپاسي كند پس بدرستي كه خدا بي نياز است ستوده ١٢ و هنكامي كه كفت لقمن مر
پسر خود را و او پند ميداد او را اي پسرك من شرك ميا ور بخدا بدرستي كه شرك هر اينه
ظلميست عظيم ١٣ و وصيت فرموديم انسانرا بپدر و مادرش برداشت او را مادرش سستي بر سستي
شدني و بريدنش از شير در دو سالست اينكه شكر كن مرا و مر والدينت را بسوي منست
بازكشت ١٤ و اكر كوشش نمايند با تو برانكه شرك اوري بمن انچه نيست مر ترا بان دانشي پس
فرمان مبر ايشانرا و همراهي كن با هر دو در دنيا به نيكوئي و پيروي كن راه كسي را كه بازكشت
نمود بسوي من پس بسوي منست بازكشت شما پس اكاه كنم شما را بانچه بوديد كه ميكرديد
١٥ اي پسرك من بدرستي كه ان اكر باشد هم وزن دانهٔ از خردل پس باشد
در سنكي يا در اسمانها يا در زمين مي اورد انرا خدا بدرستي كه
خدا صاحب لطف اكاه هست ١٦

اي پسرك

يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلٰوةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ١٧ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ
فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ١٨ وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ١٩
أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا
هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ٢٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ

إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ٢١ وَمَنْ يُسْلِمْ
وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَإِلَى اللَّهِ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ٢٢ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا
يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ٢٣ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا
ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَى عَذَابٍ غَلِيظٍ ٢٤
وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٢٥ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ٢٦ وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ
مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ
بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٧ مَا
خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ
وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ٢٨
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى
وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ٢٩
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٣٠ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي
فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ٣١

اي پسرك من بپا دار نماز را و امر كن بمعروف و باز دار از منكر و شكيبائي كن بر انچه رسد تو را
بدرستي كه اين از واجبات امور است ١٧ و مكردان بتكبر روي خود را براي مردم و راه مرو
در زمين از روي افتخار بدرستي كه خدا دوست ندارد هر متكبر فخر نماينده را ١٨ و ميانه رو
باش در رفتار خود و كم كردان از اواز خود بدرستي كه ناخوش ترين اوازها اواز خرانست ١٩
ايا نديديد كه خدا مسخر كردانيد براي شما انچه در اسمانها و انچه در زمين است و تمام كردانيد
بر شما نعمتهاى خود را اشكار و پنهاني و از مردمان كسيست كه خصومت ميكند در خدا
بي دانشي و نه راهنمائي و نه كتابي روشن كننده ٢٠ و چون كفته شود مر ايشانرا كه پيروي
كنيد انچه را كه فرو فرستاده خدا كويند بلكه پيروي ميكنيم انچه را يافته ايم بران پدران خود را
ايا و اكرچه باشد شيطان كه ميخواند ايشانرا بسوي عذاب اتش افروخته ٢١ و كسيكه تسليم
ميكند روي خود را بخدا و او نيكوكار باشد پس بتحقيق كه چنك در زده بدست اويز
استوارى و بسوى خداست انجام كارها ٢٢ و هر كه كافر شود پس نبايد اندوهكين كرداند تو را
كفر او بسوى ماست باز كشت ايشان پس اكاه كردانيم ايشانرا بانچه كرده اند بدرستي كه خدا دا
ناست بانچه در سينهاست ٢٣ بهره مند ميكنيم ايشانرا اندكي پس ناچار ميكردانيم ايشانرا
بسوي عذابي سخت ٢٤ و اكر بپرسي ايشانرا كه كيست كه افريد اسمانها و زمين را هر اينه كويند
البته خدا بكو سپاس مر خدايرا بلكه بيشتر ايشان نميدانند ٢٥ مر خدايراست انچه در اسمانها
و زمين است بدرستي كه خدا اوست بي نياز ستوده ٢٦ و اكر انكه باشد انچه در زمين است
از درخت قلمها و دريا مدد داو از بعد ان هفت دريا تمام نشود كلمات خدا بدرستي كه خدا عزيز
حكيمست ٢٧ نيست افرينش شما و نه برانكيختن شما مكر مانند نفس واحد بدرستي كه خدا
شنواى بيناست ٢٨ ايا نديدي كه خدا در مي ورد شب را در روز و در مي ورد روز را در شب
و رام كردانيده افتاب و ماه را هر يك ميروند تا مدتي نام برده شده و اينكه خدا بانچه مي
كنيد اكاهست ٢٩ اين بسبب انست كه خدا اوست حق و اينكه انچه را ميخوانند غير او باطل
و اينكه خدا اوست بلند بزرك ٣٠ ايا نديدى كه كشتي روان
ميشود در دريا بنعمت خدا تا بنمايد شما را از ايات خود بدرستي
كه در اين هر اينه ايتهاست براي هر صبر
كننده شكر كذاري ٣١

وَاِذَا غَشِيَهُم مَوجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجّٰيهُم اِلَى البَرِّ فَمِنهُم مُقتَصِدٌ وَمَا يَجحَدُ بِاٰيٰتِنَا اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ۳۲
يٰاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُم وَاخشَوا يَومًا لَا يَجزِي وَالِدٌ عَن وَلَدِهِ وَلَا مَولُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِ شَيئًا اِنَّ وَعدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ
الحَيٰوةُ الدُّنيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللّٰهِ الغَرُورُ ۳۳ اِنَّ اللّٰهَ عِندَهُ عِلمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الغَيثَ وَيَعلَمُ مَا فِي الاَرحَامِ وَمَا تَدرِي نَفسٌ
مَاذَا تَكسِبُ غَدًا وَمَا تَدرِي نَفسٌ بِاَيِّ اَرضٍ تَمُوتُ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۳۴ سُورَةُ السَّجدَةِ ثَلٰثُونَ اٰيَةً بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِيمِ

وچون فرو گیرد ایشانرا موجی مانند سایبانها بخوانند خدارا حال آنکه خالص کننده اند برای
او دین را پس چون نجات داد ایشانرا بسوی بیابان پس بعضی از ایشان باشند میانه رو وانکار
نکند آیتهای مارا مگر هر غدار ناسپاس ۳۲ ای مردمان بپرهیزید از پروردگار خود وبترسید از
روزی که جزا نتواند داد پدری از فرزند خود ونه فرزندی او جزا دهنده است از پدرش چیزی را بدرستی
که وعده خدا حق است پس نباید که فریب دهد شمارا زندگانی دنیا ونفریبد شمارا بخدا
آن فریبنده ۳۳ بدرستی که خدا نزد اوست دانش قیامت وفرو میفرستد بارانرا ومیداند
آنچه در رحمهاست ونمیداند هیچ تنی که چه کسب میکند فردا ونمیداند هیچ تنی که
در چه زمین می میرد بدرستی که خداست دانای آگاه ۳۴

سوره سجده سی آیه وآن مکی است

بنـــــــــــام خدای بخشاینده مهربان

الم ۱ فرو فرستادن کتابست نیست شکی در آن از پروردگار عالمیان ۲ آیا میگویند
دروغ بسته آنرا بلکه آن حق است از پروردگار تو تا بیم نمائی گروهی را که نیامده ایشانرا هیچ
بیم نماینده از پیش تو شاید ایشان هدایت یابند ۳ خدا آنکسی است که آفرید آسمانها وزمین
را وآنچه در میانه آنهاست در شش روز پس مستولی شد بر عرش نیست مر شمارا از غیر او هیچ
دوستی ونه شفاعت خواهی آیا پس پند پذیر نمیشوید ۴ تدبیر مینماید کاررا از آسمان بسوی
زمین پس عروج میکند بسوی آن در روزی که هست اندازه آن هزار سال از آنچه میشمارید
۵ آن دانای نهان وحاضر است عزیز مهربانست ۶ آنکه نیکو کرد هر چیزی را که آفرید آنرا وابتدا
نمود آفرینش آدم را از گل ۷ پس گردانید ذریت اورا از نصاف کشیده از آبی خوار داشته شده ۸
پس راست کردانید اورا ودمید در او از روحش وقرار داد برای شما گوش ودیده ها ودلها را
کم است آنچه شکر میکنید ۹ وگفتند آیا چون گم گشتیم در زمین آیا بدرستی که ما هر آینه
در آفرینش تازه ایم بلکه ایشان بملاقات پروردگار خود ناگرویدگانند ۱۰ بگو میمیراند شمارا ملک
الموت آنکه موکل شده بشما پس بسوی پروردگار خود بازگردیده میشوید ۱۱ واگر ببینی آنگاه که گناه
کاران بزیر افکنده گانند سرهای خود را نزد پروردگارشان پروردگار ما دیدیم وشنیدیم پس
برگردان مارا تا بکنیم شایسته را بدرستی که ما یقین دارانیم ۱۲

الٓمٓ ۱ تَنزِيلُ الكِتَابِ لَا رَيبَ
فِيهِ مِن رَبِّ العَالَمِينَ ۲ اَم يَقُولُونَ
افتَرٰيهُ بَل هُوَ الحَقُّ مِن رَبِّكَ لِتُنذِرَ
قَومًا مَا اَتٰيهُم مِن نَذِيرٍ مِن قَبلِكَ
لَعَلَّهُم يَهتَدُونَ ۳ اَللّٰهُ الَّذِي
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالاَرضَ وَمَا بَينَهُمَا
فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ استَوٰى عَلَى
العَرشِ مَا لَكُم مِن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ
وَلَا شَفِيعٍ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۴
يُدَبِّرُ الاَمرَ مِنَ السَّمَاءِ اِلَى الاَرضِ
ثُمَّ يَعرُجُ اِلَيهِ فِي يَومٍ كَانَ مِقدَارُهُ
اَلفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۵ ذٰلِكَ
عَالِمُ الغَيبِ وَالشَّهَادَةِ العَزِيزُ
الرَّحِيمُ ۶ اَلَّذِي اَحسَنَ كُلَّ شَيءٍ
خَلَقَهُ وَبَدَاَ خَلقَ الاِنسَانِ مِن
طِينٍ ۷ ثُمَّ جَعَلَ نَسلَهُ مِن سُلٰلَةٍ
مِن مَاءٍ مَهِينٍ ۸ ثُمَّ سَوّٰيهُ وَنَفَخَ
فِيهِ مِن رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمعَ
وَالاَبصَارَ وَالاَفئِدَةَ قَلِيلًا مَا
تَشكُرُونَ ۹ وَقَالُوا ءَاِذَا ضَلَلنَا
فِي الاَرضِ ءَاِنَّا لَفِي خَلقٍ جَدِيدٍ بَل
هُم بِلِقَاءِ رَبِّهِم كَافِرُونَ ۱۰
قُل يَتَوَفّٰيكُم مَلَكُ المَوتِ الَّذِي وُ
كِّلَ بِكُم ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُم تُرجَعُونَ ۱۱ وَلَو
تَرٰى اِذِ المُجرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِم
عِندَ رَبِّهِم رَبَّنَا اَبصَرنَا وَسَمِعنَا فَا
رجِعنَا نَعمَل صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ ۱۲

سجده
وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١٣ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٤ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ١٥ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ١٦ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ
قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٧ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ١٨ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ

الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٩
وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا
أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تُكَذِّبُونَ ٢٠ وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ
الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٢١ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ
عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ٢٢
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا
تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ
أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَ
كَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ٢٣ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٢٤
أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ
قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ
٢٥ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ
إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا
تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ٢٦ وَيَقُولُونَ
مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٢٧
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ٢٨

واگر خواسته بودیم هر اینه داده بودیم هر تنی را هدایتش و ولیکن حق است ان گفتار از من
که هر اینه پر کنم البته دوزخ را از جن و انس همه ١٣ پس بچشید بسبب انچه فراموش کرده بد
رسیدن روز خود را این بد رستی که ما فراموش کردیم شما را و بچشید عذاب جاوید را
بسبب انچه بودید که میکردید ١٤ جز این نیست که ایمان می اورند باینهای ما انانکه چون
پند داده شوند بانها بروی در افتند سجده کنندگان و تسبیح کنند بستایش پروردگار خود
و ایشان سرکشی نکنند ١٥ دور شود پهلوهای ایشان از خوابگاهها بخوانند پروردگار خود را
از روی بیم و امید و از انچه روزی کرده ایم ایشانرا انفقه کنند ١٦ پس نمیداند نفسی انچه
پنهان کرده شده برای ایشان از روشنی دیدها پاداش بسبب انچه بودند که میکردند
١٧ ایا پس کسی که باشد مؤمن مانند کسی است که باشد فاسق یکسان نیستند ١٨ اما
انانکه ایمان اوردند و کردند شایستهها را پس برای ایشانست بهشتهای جای ارامگاه
پیشکشی باشد بسبب انچه بودند که میکردند ١٩ و اما انانکه نافرمانی کردند پس جایگاه
ایشان اتش است هر چند خواهند که بیرون ایند از ان باز گردانیده شوند در ان و گفته
شود مر ایشانرا که بچشید عذاب اتشی را که بودید که بان تکذیب میکردید ٢٠ و هر اینه
بچشانیم البته ایشانرا از عذاب نزدیکتر غیر عذاب بزرگتر شاید که ایشان بازگشت کنند ٢١
و کیست ستمکارتر از انکه پند داده شد بایات پروردگار خود پس روی گردانید از انها بدرستی
که ما از گناهکاران انتقام کشندگانیم ٢٢ و هر اینه بحقیقت دادیم موسی را کتاب پس مباش در
شکی از ملاقاتش و گردانیدیم انرا راهنما برای فرزندان یعقوب و گردانیدیم از ایشان امامانی
که هدایت مینمودند بفرمان ما چون صبر کردند و بودند که باینهای ما یقین میداشتند ٢٣
بدرستی که پروردگار تو او حکم کند میانه ایشان روز قیامت در انچه بودند که در ان اختلاف
میکردند ٢٤ ایا و راه ننمود مر ایشانرا انکه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها که راه میروند
در مسکنهای ایشان بدرستی که در این هر اینه ایتهاست ایا پس نمیشنوند ٢٥ ایا و ندیدند
که ما میرانیم ابر را بسوی زمین بی گیاه پس بیرون می اوریم بان کشتی را که میخورند از ان چهارپایان
ایشان و خودهاشان ایا پس نمی بینند ٢٦ و میگویند کی باشد این فتح اگر هستید راستگویان ٢٧ بگو روز فتح سودی نبخشد انانرا که کافر شدند ایمان ایشان
و نه ایشان مهلت داده شوند ٢٨

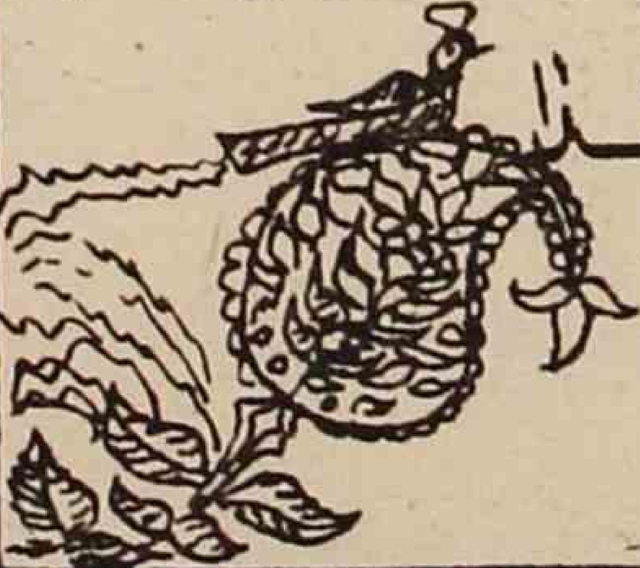
فاعرض عنهم وانتظر انهم منتظرون ٢٩ سورة الاحزاب ثلث وسبعون اية بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين حزب
والمنافقين ان الله كان عليما حكيما ١ واتبع ما يوحى اليك من ربك ان الله كان بما تعملون خبيرا ٢ وتوكل على الله وكفى بالله
وكيلا ٣ ما جعل الله لرجل من قلبين في جوفه وما جعل ازواجكم اللائي تظاهرون منهن امهاتكم وما جعل ادعياءكم
ابناءكم ذلكم قولكم بافواهكم والله يقول الحق وهو يهدي السبيل ٤ ادعوهم لاباءهم هو اقسط عند الله فان لم تعلموا اباءهم

پس روی گردان از ایشان و منتظر باش بدرستی که ایشان منتظر اند ٢٩

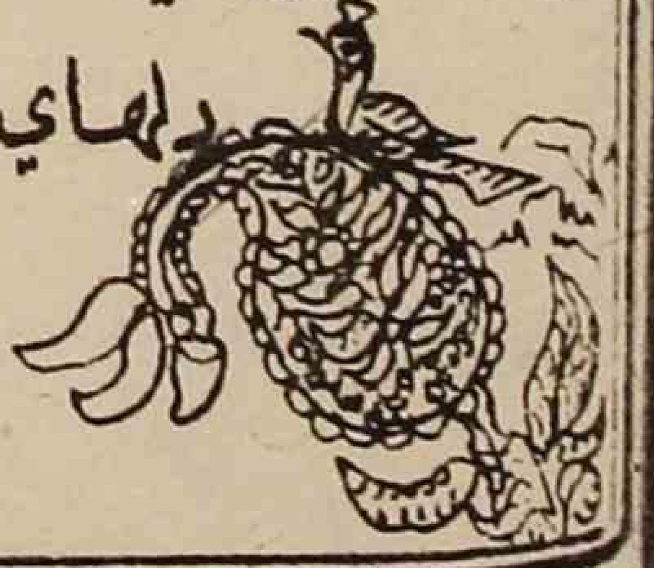
سورهٔ احزاب هفتاد و سه آیه و آن مدنی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ای پیغمبر بپرهیز از خدا و اطاعت مکن کافران و منافقان را بدرستی که خدا هست دانای
حکیم ١ و پیروی کن انچه را که وحی کرده میشود بسوی تو از پروردگار تو بدرستی که خدا هست
بانچه میکنید اگاه ٢ و توکل کن بر خدا و بس است خدا وکیل ٣ نگردانیده خدا برای مردی دو
دل در اندرون او و نگردانید زنان شما را که ظهار میکنید از ایشان مادران شما و نگردانیده
پسرخواندگان شما را پسران شما این گفتار شماست بدهنهای شما و خدا میگوید راست را
و او می نماید راه را ٤ بخوانید ایشان را به پدران ایشان ان درست تر است نزد خدا پس اگر
ندانید پدران ایشان را پس برادران شمایند در دین و دوستان شمایند و نیست بر شما
گناهی در انچه خطا کردید بان ولیکن انچه بقصد گفته دلهای شما و هست خدا امرزگار
مهربان ٥ پیغمبر اولی است بمومنان از خودهاشان و زنان او مادران ایشان اند و صاحبان
قرابت بعضی از ایشان سزاوارترند ببعضی در کتاب خدا از مومنان و هجرت کنندگان مگر انکه
بکنید بسوی دوستان خود نیکوئی هست این در کتاب نوشته شده ٦ و هنگامی که فرا
گرفتیم از انبیا پیمان ایشان را و از تو و از نوح و ابرهیم و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان
پیمانی محکم ٧ تا بپرسد راستگویان را از راستگوئی ایشان و مهیا کرد برای کافران عقوبتی
دردناک ٨ ای انگروهی که ایمان اورده اند یاد کنید نعمت خدا را بر خودتان انگاه که امدند
شما را لشکرها پس فرستادیم بر ایشان باد را و لشکرهائی که نمی دیدید ایشان را و هست
خدا بانچه میکنید بینا ٩ چون امدند شما را از بالای شما و از پایین تر از شما و انگاه که
گردید دیدها و رسید دلها بحنجرها و گمان میبردید بخدا گمانها در ان مقام ازموده شدند
مومنان و لرزانیده شدند لرزشی سخت ١٠ و انگاه که میگفتند منافقان و انانکه در

دلهای ایشان بود مرض وعده نکرده ما را خدا
و رسول او مگر
فریب را ١١

فاخوانكم في الدين ومواليكم و
ليس عليكم جناح فيما اخطاتم
به ولكن ما تعمدت قلوبكم و
كان الله غفورا رحيما ٥ النبي
اولى بالمؤمنين من انفسهم و
ازواجه امهاتهم واولوا الارحام
بعضهم اولى ببعض في كتاب الله
من المؤمنين والمهاجرين الا
ان تفعلوا الى اوليائكم معروفا
كان ذلك في الكتاب مسطورا
٦ واذ اخذنا من النبيين ميثاقهم
ومنك ومن نوح وابرهيم وموسى
وعيسى بن مريم واخذنا منهم
ميثاقا غليظا ٧ ليسئل الصادقين
عن صدقهم واعد للكافرين
عذابا اليما ٨ يا ايها الذين امنوا
اذكروا نعمة الله عليكم اذ جاءتكم
جنود فارسلنا عليهم ريحا و
جنودا لم تروها وكان الله
بما تعملون بصيرا ٩ اذ جاؤكم
من فوقكم ومن اسفل منكم و
اذ زاغت الابصار وبلغت القلوب
الحناجر وتظنون بالله الظنونا
هنالك ابتلى المؤمنون وزلزلوا
زلزالا شديدا ١٠ واذ يقول المنافقون
والذين في قلوبهم مرض ما وعدنا الله
ورسوله الا غرورا ١١

وَاِذْ قَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَآاَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَاْذِنُ فَرِيْقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُوْلُوْنَ اِنَّ بُيُوْتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ
اِنْ يُّرِيْدُوْنَ اِلَّا فِرَارًا وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوْا بِهَآ اِلَّا يَسِيْرًا ١٢ وَلَقَدْ كَانُوْا
عَاهَدُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّوْنَ الْاَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْئُوْلًا ١٣ قُلْ لَّنْ يَّنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا
لَّا تُمَتَّعُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ١٤ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَعْصِمُكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوْٓءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا

وَّلَا نَصِيْرًا ١٥ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِيْنَ
مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِيْنَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ
اِلَيْنَا وَلَا يَاْتُوْنَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيْلًا
١٦ اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَاِذَا جَآءَ الْخَوْفُ
رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ تَدُوْرُ اَعْيُنُهُمْ
كَالَّذِيْ يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاِ
ذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوْكُمْ بِاَلْسِنَةٍ
حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ اُولٰٓئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوْا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ وَكَانَ
ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ١٧ يَحْسَبُوْنَ
الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوْا وَاِنْ يَّاْتِ
الْاَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُوْنَ
فِي الْاَعْرَابِ يَسْئَلُوْنَ عَنْ اَنْبَآئِكُمْ
وَلَوْ كَانُوْا فِيْكُمْ مَّا قٰتَلُوْٓا اِلَّا
قَلِيْلًا ١٨ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ
فِيْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ
وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ١٩ وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ
الْاَحْزَابَ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَ
رَسُوْلُهٗ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّآ اِيْمَانًا
وَّتَسْلِيْمًا ٢٠ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ
صَدَقُوْا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ
فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ وَ
مِنْهُمْ مَّنْ يَّنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوْا
تَبْدِيْلًا ٢١

وانكاه كه كفتند كروهي از ايشان اي اهل مدينه نيست جاي ايستادن براي شما پس باز كرديد
و دستوري ميخواستند كروهي از ايشان از پيغمبر ميكفتند بدرستي كه خانهاي ما نا امنست
و نبود انها نا امن نميخواستند مكر كريز را و اكر در امده شده بودند بر ايشان از حواليان پس خواسته شده
بودند فتنه را هر اينه اورده بودند انرا و درنك نميكردند بان مكر اندكي ١٢ و هر اينه بتحقيق بودند
كه عهد كردند با خدا از پيش كه نكردانند پشتها را و هست پيمان خدا پرسيده شده ١٣
بكو هركز سود ندهد شما را كريز اكر بكريزيد از مردن يا كشته شدن و انكاه بهره داده نشويد
مكر اندكي ١٤ بكو كيست انكسي كه نكاه دارد شما را از خدا اكر خواسته باشد بشما اكندي يا
خواسته باشد بشما بخشايشي و نه يابند براي خودشان از غير خدا ياري و نه ياوري ١٥
بتحقيق ميداند خدا بازدارندكانرا از شما و كويندكان مر برادران خود را كه بياييد بسوي ما و
نمي ايند كارزار را مكر اندكي ١٦ بخيلانند بر شما پس چون ايد بيم مي بيني ايشانرا كه مينكرند بسوي
تو ميكردد چشمهاي ايشان مانند كسيكه بيهوشي طاري شده باشد بر او از مرك پس چون رفت
ترس زبان اوري كنند با شما بزبانهاي تيز بخيلان بر خير انها ايمان نمي ورند پس ناچيز كرد خدا
كردهاي ايشانرا و بود ان بر خدا اسان ١٧ مي پندارند طايفه دشمنانرا كه نرفته اند و اكر ايند طايفها
دشمنان دوست ميدارند كه كاش ايشان باديه نشينان بودند در اعراب مي پرسيدند از اخبار
شما و اكر بودند در شما كارزار نميكردند مكر كمي ١٨ هر اينه بتحقيق كه بود مر شما را در رسول خدا
اقتدائي نيك براي كسي كه بود كه اميد داشت خدا و روز اخرت را و ياد كرد خدا را بسيار ١٩
وچون ديدند مؤمنان ان طايفه دشمنانرا كفتند اينست انچه وعده داده ما را خدا و رسول
او و راست كفته خدا و رسول او و نيفزود ايشانرا مكر ايمان و انقياد ٢٠ از
مؤمنان مردمانيند كه راست كردانيدند انچه را عهد
بستند بر خدا بر ان پس از ايشان كسي است
كه بجا اورد عهد خود را
و از ايشان كسي است
كه انتظار مي
كشد و تغيير ندادند
تغيير دادني ٢١

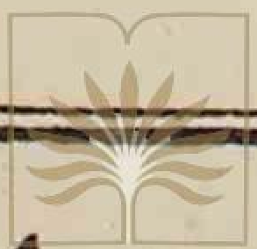
لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَآءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۲۲ وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۲۳ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۲۴ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَ
أَرْضًا لَمْ تَطَؤُهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۲۵ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا
فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا
جَمِيلًا ۲۶ وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللّٰهَ
أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا
۲۷ يَا نِسَآءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ
بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا
الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ۲۸ وَمَنْ يَقْنُتْ
مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا
نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا
لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۲۹ يَا نِسَآءَ
النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَآءِ
إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَ
قُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۳۰ وَقَرْنَ فِي
بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَآتِينَ الزَّكٰوةَ
وَأَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ
لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ
الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا
۳۱ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ
مِنْ آيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللّٰهَ
كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۳۲ إِنَّ
الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ

تا جزا دهد خدا راست گویانرا براستی ایشان و عذاب کند منافقانرا اگر خواهد یا توبه
فرماید بر ایشان بدرستی که خدا هست آمرزگار مهربان ۲۲ و برگردانید خدا آنانرا
که کافر شدند با خشم ایشان نیافتند خیری و کفایت کرد خدا مؤمنانرا کارزار و هست
خدا توانای عزیز ۲۳ و فرود آورد آنانرا که پشتی کردند ایشانرا از اهل کتاب از حصارهای
ایشان و افکند در دلهای ایشان ترس را فرقه را میکشتید و اسیر میکردید فرقه را ۲۴
و میراث داد بشما زمین ایشانرا و سراهای ایشانرا و مالهای ایشانرا و زمینی را که پا نگذاشته
بودیدانرا و هست خدا بر هر چیزی توانا ۲۵ ای پیغمبر بگو مر زنان خودرا اگر هستید که
میخواهید زندگانی این جهان و آرایش انرا پس بیایید تا بهره و رکنم شمارا و رها کنم شمارا
رها کردن نیک ۲۶ و اگر هستید که میخواهید خدارا و پیغمبر اورا و سرای آخرترا پس بدرستی
که خدا مهیا کرده برای نیکوکاران از شما مزد بزرگی ۲۷ ای زنان پیغمبر کسی که بیاید از
شما بکار زشتی آشکارا افزون کرده شود برای او عذاب دو چندان و هست این بر خدا
آسان ۲۸ و کسی که اطاعت کند از شما مر خدا و رسول اورا و بکند شایسته را میدهیم
اورا مزدش را دوباره و مهیا کرده ایم برای او روزی نیکوئی ۲۹ ای زنان پیغمبر نیستید شما
مانند یکی از زنان اگر پرهیزکاری کنید پس باید که نرمی نکنید بگفتار پس طمع کند
آنکه در دل او مرضیست و بگویید گفتنی نیک ۳۰ و قرار گیرید در خانهای خود و اظهار
زینت مکنید اظهار کردن جاهلیت پیش و بپای دارید نمازرا و بدهید زکوة را و
فرمان برید خدا و پیغمبر اورا جز این نیست که میخواهد خدا که ببرد از شما بدیرا ای
اهلبیت و پاک گرداند شمارا پاک گردانیدنی ۳۱ و یاد کنید آنچه خوانده میشود
در خانهای شما از آیتهای خدا و حکمت بدرستی که خدا هست صاحب
لطف آگاه ۳۲ بدرستی که مردان مسلمان و زنان
مسلمان و مردان با ایمان و زنان با ایمان و مردان
اطاعت کننده و زنان اطاعت
کننده و مردان راستگو و زنان
راستگو و مردان
شکیبا

وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ
وَالذَّاكِرِينَ اللهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ اَعَدَّ اللهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظِيمًا ۳۳ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللهُ وَرَسُولُهُ
اَمْرًا اَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ۳۴ وَاِذْ تَقُولُ لِلَّذِي اَنْعَمَ اللهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ
عَلَيْهِ اَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ

مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا
يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي
اَزْوَاجِ اَدْعِيَائِهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ
وَطَرًا وَكَانَ اَمْرُ اللهِ مَفْعُولًا ۳۵
مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ
اللهُ لَهُ سُنَّةَ اللهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلُ وَكَانَ اَمْرُ اللهِ قَدَرًا
مَقْدُورًا ۳۶ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ
رِسَالَاتِ اللهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا
يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللهَ وَكَفَى بِاللهِ
حَسِيبًا ۳۷ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا
اَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللهِ
وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمًا ۳۸ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اذْكُرُوا اللهَ ذِكْرًا كَثِيرًا
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَاَصِيلًا ۳۹ هُوَ
الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ
وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۴۰
تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ
وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا ۴۱
يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا
وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا اِلَى اللهِ
بِاِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ۴۲ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ بِاَنَّ لَهُمْ مِنَ اللهِ
فَضْلًا كَبِيرًا ۴۳

وزنان شکیبا ومردان خشوع کننده وزنان خشوع کننده ومردان صدقه دهنده وزنان
صدقه دهنده ومردان روزه دار وزنان روزه دار ومردان نگاه دارنده عورت خودرا و
زنان نگاهدارنده ومردان ذکرکنندگان خدارا بسیار وزنان ذکرکننده مهیّا کرده خدا
برای ایشان امرزشی ومردی بزرگ ۳۳ ونباشد برای مرد مؤمن ونه زن مؤمنه هرگاه
حکم کند خدا ورسول او امری را اینکه باشد مرایشانرا اختیاری از امر ایشان وهرکه نا
فرمانی کند خدا ورسولش را پس بحقیقت گمراه شده گمراهی هویدا ۳۴ وهنگامی که
میگفتی مرانکسی را که انعام نموده خدا براو وانعام کرده براو نگاه دار برای خود زن خودرا
وبپرهیز ازخدا ونهان میداشتی در نفس خود انچه را خدا اشکار نماینده اوست ومیترسیدی
ازمردم وخدا سزاوارتر است که بترسی وازا پس چون گذارد زید ازاو حاجت را تزویج کردیم
بتو اورا تا نباشد برمردمان گناهی در زنان پسرخواندگان ایشان هرگاه بجا اورده باشند
ازایشان حاجت را وهست فرمان خدا کرده شده ۳۵ نیست برپیغمبر هیچ گناهی درانچه
واجب کرده خدا برای او دستور خدا در انانکه گذشتند ازپیش وهست فرمان خدا
قراردادی تقدیر کرده شده ۳۶ انانکه میرسانند رسالتهای خدا را ومیترسند ازاو و
نمیترسند ازکسی مگر خدا وبس است خدا حساب کننده ۳۷ نباشد محمّد پدر هیچکس از
مردان شما ولیکن رسول خداست وخاتم پیغمبران وهست خدا بهرچیزی دانا ۳۸ ای
گروهی که ایمان اورده اند یاد نمایید خدارا یاد کردن بسیار وتسبیح کنید اورا بامداد و
شبانگاه ۳۹ اوست انکه رحمت میفرستد برشما وفرشتگان او تا بیرون اورد شما
را ازتاریکیها بسوی نور وهست بمؤمنان مهربان ۴۰ درود ایشان روزی که
ملاقات کنندش سلام است ومهیّا کرده برای ایشان مزد نیکوئی ۴۱
ای پیغمبر بدرستی که ما فرستادیم تورا گواه ومژده دهنده وبیم
نماینده وخواننده بسوی خدا باذن او وچراغی روشن ۴۲
وبشارت ده مؤمنانرا باینکه
برای ایشانست از
جانب خدا فضلی
بزرگ ۴۳

وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ اَذٰيهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ۴۴ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۴۵ يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّا اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ
اللَّاتِي اٰتَيْتَ اُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا اَفَاءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي
هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَاَةً مُؤْمِنَةً اِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي اَزْوَاجِهِمْ وَمَا
مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ
عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا
۴۶ تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي
اِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ
عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذٰلِكَ اَدْنٰى
اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ
بِمَا اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا
فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَلِيمًا
۴۷ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ
وَلَا اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَلَوْ
اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
رَقِيبًا ۴۸ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا
تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ اِلَّا اَنْ يُؤْذَنَ
لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ اِنٰيهُ
وَلٰكِنْ اِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَاِذَا
طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَاْنِسِينَ
لِحَدِيثٍ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ
فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ
وَاِذَا سَاَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْئَلُوهُنَّ
مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ۴۹ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ
لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ
اَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللّٰهِ وَلَا اَنْ تَنْكِحُوا
اَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ اَبَدًا اِنَّ ذٰلِكُمْ
كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمًا ۵۰

و اطاعت مكن كافرانرا و منافقانرا و واكذار اذيت ايشانرا و توكل كن بر خدا و بس است خدا
وكيل ۴۴ اي انانكه ايمان اورده اند هركاه نكاح كنيد زنان مومنه را پس طلاق دهيد
ايشانرا پيش ازانكه نزديكي نمايند با ايشان پس نيست مر شما را بر ايشان هيچ عده كه در
شمار اريد ازان پس بهره ور كنيد ايشانرا و رها كنيد ايشانرا رها كردني نيكو ۴۵ اي
پيغمبر بدرستي كه ما حلال كردانيديم براى تو زنان تو را انهائي را كه داده مهرهاي
ايشانرا و انچه را كه مالك شده دست تو از انچه غنيمت داده خدا بر تو و دختران عم
تو را و دختران عمه هاى تو را و دختران خال تو را و دختران خاله هاي تو را انانكه هجرت
كرده اند با تو و زن مومنه اكر ببخشد نفس خود را براى پيغمبر اكر خواهد پيغمبر كه نكاح كند
او را خاص براى تست از غير مومنان بحقيقت دانستيم انچه را واجب كرديم بر ايشان در
جفتهاى ايشان و انچه مالك شد دستهاى ايشان تا نباشد بر تو كناهي و هست خدا
امرزكار مهربان ۴۶ تاخير ميكني كسي را كه ميخواهي از ايشان و جاى ميدهي بسوى خود كسي را كه
ميخواهي و كسي را كه بازجوئي از انان كه عزل كرده پس نيست كناهي بر تو اين نزديكتر است بان
كه روشن كردد چشمهاى ايشان و اندوهكين نكردند و خوشنود شوند بانچه دادۀ ايشانرا همه
ايشان و خدا ميداند انچه در دلهاي شماست و هست خدا داناى بردبار ۴۷ حلال نباشد
مر تو را زنان از بعد و نه انكه بدل كني با ايشان از زنان و هرچند كه بشكفت اورد تر احسن
ايشان مكر انچه كه مالك شد دست راست تو و هست خدا بر همه چيز نكهبان ۴۸ اي
كروهي كه ايمان اورده اند داخل مشويد خانهاي پيغمبر را مكر انكه دستوري داده شود مر شما را
بسوي طعامي غير انتظار برندكان رسيدن انرا وليكن چون خوانده شويد پس در ايد پس چون
خورديد پس پراكنده كرديد و نه انس جويندكان براي حكايتي بدرستي كه اين هست كه مي
رنجاند پيغمبر را پس شرم ميدارد از شما و خدا شرم ندارد از حق و هركاه خواهيد از ايشان متاعي
را پس بخواهيد از ايشان از پس پرده ۴۹ اين پاكيزه تر است براي
دلهاي شما و دلهاي ايشان و نباشد مر شما را
اينكه برنجانيد پيغمبر خدا را و نه انكه بزني
بخواهيد زنان او را از بعد او هركز بدرستي
كه اين هست نزد خدا عظيم ۵۰

اكر اشكار

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ٥١ لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ
وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ٥٢ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ
عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ٥٣ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
مُهِينًا ٥٤ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ٥٥ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ

وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ
مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ
يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ٥٦ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ حزب
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ
بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا
قَلِيلًا ٥٧ مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا
أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ٥٨ سُنَّةَ
اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ
تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ٥٩ يَسْأَلُكَ
النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ
تَكُونُ قَرِيبًا ٦٠ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ
وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ٦١ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ٦٢
يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ
يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا
الرَّسُولَا ٦٣ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا
أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا
السَّبِيلَا ٦٤ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ
مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ٦٥
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا
وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ٦٦ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا
سَدِيدًا ٦٧

اكر اشكار كنيد چيزيرا يا پنهان داريد انرا پس بدرستي كه خدا هست بهر چيزي دانا ٥١ نيست
كناهي برايشان در پدران ايشان ونه پسران ايشان ونه برادران ايشان ونه پسران برادران
ايشان ونه پسران خواهران ايشان ونه زنان ايشان ونه انچه مالك شد دستهاي ايشان
وبپرهيزيد از خدا بدرستي كه خدا هست بر هر چيزي كواه ٥٢ بدرستي كه خدا وفرشتكان او
صلوات ميفرستند بر پيغمبر اي انانكه ايمان اورده اند صلوات فرستيد برو وسلام كنيد سلام
كردني ٥٣ بدرستي كه انانكه ميرنجانند خدا وپيغمبر اورا لعن كرد ايشانرا خدا در دنيا واخرت ومهيا
كرد براي ايشان عذابي دردناك ٥٤ وانانكه ميرنجانند مردان مؤمن وزنان مؤمنه را بغير انچه
كسب كرده باشند پس بتحقيق كه برداشته اند افترائي وكناهي هويدا را ٥٥ اي پيغمبر بكو
مر زنان خودرا ودختران خودرا وزنان مؤمنانرا كه فرو دارند برخودها شان از چادرهاشان
اين نزديكتر است بانكه شناخته شوند پس اذيت رسانيده نشوند وهست خدا امرزكار
مهربان ٥٦ هراينه اكر باز نايستند منافقان وانانكه در دلهاي ايشان مرض است وارجيف
كويان در مدينه هراينه ميكماريم البته ترا بايشان پس همسايكي نكنند ترا دران مكر اندكي
٥٧ لعنت كرده شدكانند هرجا يافت شوند كرفته شوند وكشته شوند كشته شدني ٥٨
سنت خداست در انانكه كذشتند از پيش ونيابي مر سنت خدارا تغييري ٥٩ ميپرسند ترا
مردم از قيامت بكو جز اين نيست كه دانش ان نزد خداست وچه داني تو شايد كه قيامت باشد
نزديك ٦٠ بدرستي كه خدا لعنت كرده كافرانرا واماده كرده براي ايشان اتشي افروخته ٦١
جاويدانيان دران هميشه نمي يابند ياري ونه ياوري ٦٢ روزي كه كردانيده شود روهاي
ايشان در اتش كويند اي كاش ما فرمان برده بوديم خدارا وفرمان برده بوديم رسول را ٦٣
وكويند پروردكارما بدرستي كه ما فرمان برديم مهترانمانرا وبزركانمانرا پس كم كردانيدند
مارا از راه ٦٤ پروردكارما بده ايشانرا دو چندان از عذاب ولعنت كن ايشانرا لعنتي بزرك
٦٥ اي انانكه ايمان اورده اند مباشيد مثل انانكه رنجانيدند موسي
را پس بري كردانيد اورا خدا از انچه كفتند وبود نزد خدا
صاحب جاه ٦٦ اي انانكه ايمان اورده اند
بپرهيزيد از خدا وبكوييد كفتاري
درست ٦٧

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ٧١ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ
فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ٧٢ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَ
الْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٧٣ سورة السّبا اربع وخمسون آية مكية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ١ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا

شایسته میکرداند برای شما کردارهای شمارا و بیامرزد برای شما کناهان شمارا
وکسی که فرمان برد خدا و رسول اورا پس بتحقیق فایز شد فوزی عظیمی را ٧١ بدرستی که ما
عرض کردیم امانت را بر آسمانها و زمین و کوهها ابا کردند که متحمل شوند آنرا و ترسیدند از آن
و برداشت آنرا آدمی بدرستی که او هست ستمکاری نادان ٧٢ تا عذاب کند خدا مردان
منافق و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و توبه دهد خدا بر مردان با ایمان
و زنان با ایمان و هست خدا آمرزکار مهربان ٧٣

سوره سبا پنجاه و چهار آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

سپاس مر خدای را که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و مر او راست
سپاس در آخرت و اوست حکیم آگاه ١ میداند آنچه در می آید در زمین و آنچه بیرون می آید
از آن و آنچه فرود می آید از آسمان و آنچه بالا میرود در آن و اوست مهربان آمرزکار ٢ و
گفتند آنانکه کافر شدند نمی آید ما را قیامت بگو آری بحق پروردگار من که هر آینه خواهد
آمد البته شما را داناى نهانی پنهان نشود از او مثقال ذره در آسمانها و نه در زمین و نه
کوچکتر از آن و نه بزرگتر مگر در کتابیست هویدا ٣ تا جزا دهد آنانرا که ایمان آوردند و
کرده اند شایسته ها را آنها برای ایشانست آمرزش و روزی خوب ٤ و آنانکه سعی کردند
در آیتهای ما عاجز کنندگان آنها برای ایشانست عذابی از عقوبت دردناک ٥ و می بینند
آنانکه داده شده اند دانش را که آنچه فرو فرستاده شد بسوی تو از پروردگار تو اوست حق
و هدایت مینماید بسوی راه عزیز ستوده ٦ و گفتند آنانکه کافر شدند آیا راه نمائی
کنیم شما را بر مردی که خبر میدهد شما را که چون پاره پاره کرده شدید هر پاره پاره
کردنی بدرستی که شما هر آینه در آفرینش تازه اید ٧ آیا افترا کرد بر خدا دروغی یا با وست
جنونی بلکه آنانکه ایمان نمی آورند بآخرت در عذاب و گمراهی دورند ٨ آیا پس نمی بینند بسوی
آنچه میان دستهای ایشانست و آنچه پس ایشانست از آسمان و زمین اگر خواهیم
فرو بریم ایشانرا بزمین یا افکنیم بر ایشان پاره از آسمان بدرستی که در این
هر آینه آیتی است برای هر بنده بازگشت کننده ٩

وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ٢ وَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ
قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ
لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ
وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
٣ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
٤ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ
٥ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي
أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَ
يَهْدِي إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ٦
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ
عَلَى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ
مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ٧
أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ
جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ
٨ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ
نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ
عَبْدٍ مُنِيبٍ ٩

وهر آینه

ولقد آتينا داود منا فضلا يا جبال أوبي معه والطير وألنا له الحديد ١٠ أن اعمل سابغات وقدر في السرد واعملوا صالحا إني
بما تعملون بصير ١١ ولسليمان الريح غدوها شهر ورواحها شهر وأسلنا له عين القطر ومن الجن من يعمل بين يديه بإذن
ربه ومن يزغ منهم عن أمرنا نذقه من عذاب السعير ١٢ يعملون له ما يشاء من محاريب وتماثيل وجفان كالجواب وقدور
راسيات اعملوا آل داود شكرا وقليل من عبادي الشكور ١٣ فلما قضينا عليه الموت ما دلهم على موته إلا دابة الأرض تأكل

منسأته فلما خر تبينت الجن أن
لو كانوا يعلمون الغيب ما
لبثوا في العذاب المهين ١٤ لقد
كان لسبإ في مسكنهم آية جنتان
عن يمين وشمال ١٥ كلوا من
رزق ربكم واشكروا له بلدة
طيبة ورب غفور ١٦ فأعرضوا
فأرسلنا عليهم سيل العرم و
بدلناهم بجنتيهم جنتين ذواتي
أكل خمط وأثل وشيء من سدر
قليل ١٧ ذلك جزيناهم بما كفروا
وهل نجازي إلا الكفور ١٨
وجعلنا بينهم وبين القرى التي
باركنا فيها قرى ظاهرة وقدرنا فيها
السير سيروا فيها ليالي وأياما
آمنين ١٩ فقالوا ربنا باعد بين
أسفارنا وظلموا أنفسهم فجعلناهم
أحاديث ومزقناهم كل ممزق إن
في ذلك لآيات لكل صبار شكور
٢٠ ولقد صدق عليهم إبليس ظنه
فاتبعوه إلا فريقا من المؤمنين ٢١
وما كان له عليهم من سلطان
إلا لنعلم من يؤمن بالآخرة ممن
هو منها في شك وربك على
كل شيء حفيظ
٢٢

وهر اینه بتحقیق که دادیم داود را از خود زیادتی ای کوهها وای مرغان تسبیح گوئید با او و
نرم کردانیدیم مر او را آهن را ١٠ که بسازد زرههای رسا و اندازه نگاه دارد در بافتن و بکنید
کار شایسته بدرستی که من بآنچه میکنید بینایم ١١ و برای سلیمان باد را رفتن بامداد آن
یکماهه راه بود و شبانگاه آن یکماهه راه و روان کردانیدیم برای او چشمه مس کداخته و از
جن کسی که کار میکرد پیش روی او باذن پروردگار او و هر که عدول مینمود از ایشان از فرمان
ما بچشانیم او را از عذاب آتش سوزان ١٢ کار میکردند برای او آنچه میخواست از بناهای غرفها
و صورتها و کاسهها چون حوضها و دیگهای برقرار کارها بکنید آل داود شکرانه و کمست از
بندگان من سپاس گذارنده ١٣ پس چون حکم فرمودیم بر سلیمان مرگ را راه ننمود ایشانرا بر
مرگ او مگر جنبنده زمین که میخورد عصای او را پس چون بیفتاد ظاهر شد جن که اگر بودند
که میدانستند غیب را درنگ نمیکردند در عذاب خوار کننده ١٤ هر اینه بتحقیق بود مر سبا
را در مسکن ایشان آیتی دو بوستان از راست وچپ ١٥ بخورید از روزی پروردگار خود و شکر
گذارید مر او را این شهریست پاکیزه و پروردگاری آمرزگار ١٦ پس رو گردانیدند پس فرستادیم
بر ایشان سیل عرم را و بدل کردیم ایشانرا بدو بوستانشان دو بوستانی صاحبان میوه
های بدطعم و درخت گز و چیزی از درخت سدر اندکی ١٧ این جزا دادیم ایشانرا بسبب کفر
ایشان و آیا پاداش میدهیم مگر ناسپاس را ١٨ و کردانیدیم میانه ایشان و میانه قریهائی
که برکت نهاده ایم در آنها قریههای ظاهر را و مقرر داشتیم در آنها راه رفتن را راه روید
در آنها شبها و روزها ایمنان ١٩ پس گفتند پروردگار ما دوری انداز میان سفرهای
ما و ستم کردند بر نفسهای خود پس کردانیدیم ایشانرا داستانها و پراکنده کردیم ایشانرا
نهایت پراکندگی بدرستی که در این هر اینه آیتهاست برای هر شکیبائی سپاس گذار
٢٠ و بتحقیق که راست کردانید بر ایشان شیطان کمان خود را پس پیروی کردند
او را مگر فرقه از مؤمنان ٢١ و نبود مر او را بر ایشان تسلطی
مگر برای آنکه بدانیم کسی را که ایمان میآورد
بآخرت از کسیکه او از آن در شک است
و پروردگار تو بر همه چیزی
نگهبانست ٢٢

بو

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ٢٣
وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتّٰى إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٢٤ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللّٰهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٢٥ قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٢٦ قُلْ
يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ٢٧ قُلْ أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٨

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ٢٩ وَيَقُولُونَ مَتٰى
هٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٣٠
قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ
عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
٣١ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ
بِهٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَلَوْ تَرٰى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ
رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلٰى بَعْضٍ الْقَوْلَ
يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ
٣٢ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ
الْهُدٰى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُجْرِمِينَ ٣٣ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ
بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا
الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
٣٤ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
كَافِرُونَ ٣٥ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا
وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ٣٦

بکو بخوانید انانی را که کمان بردید از غیر خدا مالك نمیکردند وزن ذرهٔ در اسمانها و نه
در زمین و نیست مر ایشانرا در ان هیچ شرکتی و نیست مر اورا از ایشان معاونی ٢٣ و سود
ندهد شفاعت نزد او مکر برای کسی که دستوری دهد مر اورا تا چون برداشته شود
ترس از دلهای ایشان کویند چه چیز کفت پروردکار شما کویند حق را و اوست بلند
قدر بزرك مرتبه ٢٤ بکو کیست که روزی میدهد شمارا از اسمانها و زمین بکو خدا
و بدرستی که ما یا شما هر اینه بر هدایتیم یا در کمراهی هویدا ٢٥ بکو پرسیده نمیشوید از
انچه کناه کرده ایم و پرسیده نشویم از انچه میکنید ٢٦ بکو جمع میکند میانه ما پروردکار ما
پس حکم کند میانه ما بحق و اوست حکم کننده دانا ٢٧ بکو بنمایید بمن انانرا که ملحق ساخته اید
باو شریکان نه چنین است بلکه اوست خدای ارجمند درست کردار ٢٨ و نفرستادیم
ترا مکر عام برای مردمان مژده دهنده و بیم نماینده ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ٢٩ و
میکویند کی باشد این وعده اکر هستید راست کویان ٣٠ بکو مر شماراست وقت وعده
روزی که باز پس نمیمانید از ان ساعتی و پیش نمی افتید ٣١ و کفتند انانکه کافر شدند هرکز
ایمان نمی اوریم باین قران و نه بانچه پیش از انست و اکر ببینی انوقت را که ستمکاران باز
داشته شدکانند نزد پروردکارشان باز کردانند بعضیشان بسوی بعضی کفتار را کویند
انانکه ضعیف شمرده شده اند مر انانرا که بزرکی جستند اکر نه بودید شما هر اینه بودیم ما
مؤمنان ٣٢ کویند انانکه بزرکی نمودند مر انانی را که ضعیف شمرده شدند ایا ما منع کردیم
شمارا از هدایت پس از انکه امد شمارا بلکه بودید کناهکاران ٣٣ و کویند انانکه ضعیف
شمرده شده بودند مر انانرا که بزرکی جستند بلکه کید شب و روز انکاه که میفرمودید
مارا که کافر شویم بخدا و بکردانیم برای او همتایان و نهان داشتند پشیمانیرا چون
دیدند عذابرا و کردانیدیم غلها را در کردنهای انانکه کافر شدند ایا جزا داده میشوند
مکر انچه بودند که میکردند ٣٤ و نفرستادیم در قریه هیچ بیم نماینده مکر انکه کفتند
متنعمان ان بدرستی که ما بانچه فرستاده شده اید بان کافرانیم ٣٥
و کفتند ما بیشتریم در مالها و فرزندان
و نیستیم ما عذاب کرده
شدکان ٣٦

قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٣٦ وَمَآ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰى
اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ اٰمِنُونَ ٣٧ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِيٓ اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُولٰٓئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ٣٨ قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ وَهُوَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ٣٩ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ٤٠ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ

بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ
بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ٤١ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَ
نَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ
٤٢ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
قَالُوا مَا هٰذَا اِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ اَنْ
يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ
وَقَالُوا مَا هٰذَا اِلَّا اِفْكٌ مُفْتَرًى
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ
اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ٤٣
وَمَآ اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا
وَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ
٤٤ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا
بَلَغُوا مِعْشَارَ مَآ اٰتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا
رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ٤٥
قُلْ اِنَّمَآ اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ اَنْ تَقُومُوا
لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا
بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ
لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ
٤٦ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ
اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَهُوَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٤٧ قُلْ اِنَّ
رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ
٤٨ قُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ
وَمَا يُعِيدُ ٤٩ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَآ

بگو بدرستی که پروردگار من وسیع میگرداند روزی را برای هر که میخواهد و تنگ میگرداند
ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ٣٦ و نیست مالهای شما و نه فرزندان شما بچیزی که نزدیک
گرداند شما را نزد ما نزدیکی مگر کسی که ایمان آورده و کرده شایسته را پس آنها برای ایشانست
پاداش دوچندان بسبب آنچه کردند و ایشان در غرفها ایمنانند ٣٧ و آنان که سعی میکنند
در آیتهای ما در مقام عاجز گردانیدن در آمدگان آنها در عذاب حاضر کرده شدگانند ٣٨
بگو بدرستی که پروردگار من وسیع میگرداند روزی را برای هر که میخواهد از بندگان خود و تنگ
میگرداند برای او و آنچه را انفاق نمودید از چیزی پس او عوض میدهد آنرا و او نیکوترین روزی
دهندگانست ٣٩ و روزی که گرد آورد ایشانرا همه پس گوید مر فرشتگانرا آیا اینها شما
را بودند که می پرستیدند ٤٠ گویند منزه دانیم ترا توئی یاور ما نه غیر ایشان بلکه بودند
که می پرستیدند جن را بیشتر ایشان بآنها ایمان آورندگانند ٤١ پس امروز مالک نمیشود
بعض شما برای بعضی نفعی را و نه ضرری را و میگوئیم مر آنانرا که ستم کردند بچشید عذاب آن
آتش را که بودید که آنرا تکذیب مینمودید ٤٢ و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما در حالتی
که روشنند گویند نیست این مگر مردی که میخواهد که باز دارد شما را از آنچه بودند که می
پرستیدند پدران شما و گفتند نیست این مگر دروغ افترا کرده شده و گفتند آنانکه کافر
شدند مر حق را چون آمد ایشانرا نیست این مگر جادوی هویدا ٤٣ و ندادیم بایشان از
کتابهائی که بخوانند بدرس آنها را و نفرستادیم بسوی ایشان پیش از تو هیچ بیم نماینده
٤٤ و تکذیب نمودند آنانکه بودند پیش از ایشان و نرسیدند بده یک آنچه داده بودیم
ایشانرا پس تکذیب نمودند رسولان مرا پس چگونه بود انکار من ٤٥ بگو که پند نمیدهم شما
را مگر یکی آنکه بایستید برای خدا دو دو و یک یک پس فکر نمائید که نیست یار شما
را هیچ جنونی نیست او مگر بیم نماینده مر شما را پیش از عذابی سخت ٤٦ بگو آنچه خواستم از
شما از مزد پس آن برای شماست نیست مزد من مگر بر خدا و او بر همه
چیز گواهست ٤٧ بگو بدرستی که پروردگار من می افکند حق را
داناء غیبهاست ٤٨ بگو آمد حق و نمی
آفریند باطل را و نه باز میگرداند بگو اگر
گمراه شدم پس جز این نیست که گمراه میشوم

برخودم

أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ٥٠ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ٥١ وَقَالُوا
آمَنَّا بِهِ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ٥٢ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ٥٣ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ
مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ٥٤ سورة فاطر خمس و اربعون آية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ١ مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ
رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ
فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ٢ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ
غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ٣
وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ٤ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ٥ إِنَّ
الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا
مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ٦ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ٧ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
كَبِيرٌ ٨ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ
فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ٩ وَاللَّهُ الَّذِي
أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ
إِلَىٰ بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَٰلِكَ
النُّشُورُ ١٠

خودم و اکر هدایت یافتم پس بسبب انست که وحی میفرستد بسوی من پروردکار من بدرستی
که او شنوائیست نزدیك ٥٠ و اکر ببینی هنکامی که بترسند پس نباشد فوتی و کرفته شوند
از جایکاه نزدیك ٥١ و کویند ایمان اوردیم باو و از کجا بود مر ایشانرا باز کشتن از جایکاه دور
٥٢ و بتحقیق که کافر شدند باو از پیش و می افکنند نا پوشیدکی از جایکاه دور ٥٣ و حایل
نموده شد میان ایشان و میان انچه خواهش مینمودند چنانچه کرده شد بامثال ایشان
از پیش بدرستی که ایشان هستند در شکی بتهمت اندازنده ٥٤

سورهٔ فاطر چهل و پنج ایه و ان مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ستایش مر خدائیرا که افرینندهٔ اسمانها و زمین است کردانندهٔ فرشتکان رسولان
صاحبان بالهای دو دو و سه سه و چهار چهار می افزاید در افرینش انچه را میخواهد بدرستی
که خدا بر هر چیز تواناست ١ انچه را کشاید خدا برای مردم از رحمتی پس نیست هیچ باز کیرندهٔ
مر انرا و انچه باز کیرد پس نیست هیچ فرستندهٔ مر انرا از پس ان و اوست ارجمند درست
کردار ٢ ای ادمیان یاد کنید نعمت خدا را بر شما ایا هیچ افرینندهٔ هست غیر خدا که روزی
دهد شما را از اسمان و زمین نیست الهی مکر او پس بکجا بر کردانیده میشوید ٣ و اکر تکذیب
کنند ترا پس بتحقیق که تکذیب کرده شدند رسولان پیش از تو و بسوی خدا باز کردانیده می
شود امرها ٤ ای ادمیان بدرستی که وعدهٔ خدا حق است پس باید که فریب ندهد البته
شما را زندکانی دنیا و باید که فریب ندهد شما را بخدا ان فریب دهنده ٥ بدرستی که شیطان
مر شما راست دشمنی پس فرا کیرید او را دشمن بدرستی که میخواند کروه خود را تا باشند از یاران
اتش سوزان ٦ انانکه کافر شدند برای ایشانست عذابی سخت ٧ و انانکه ایمان اوردند و
کردند کارهای شایسته مر ایشانراست امرزشی و مزدی بزرك ٨ ایا پس انکه اراسته داده شد
برای او بدی کردار او پس دید او را نیکو پس بدرستی که خدا کمراه میکند هر که را خواهد و هدایت
میکند هر که را میخواهد پس باید که نرود نفس تو بر ایشان از راه حسرتها بدرستی که خدا داناست
بانچه میکنند ٩ و خداست انکه فرستاده بادها را پس بر می انکیزاند ابر را پس راندیم انرا بسوی
شهری مرده پس زنده کردانیدیم بان زمین را پس از مردنش همچنین است زنده کردن مردکان ١٠

کسیجه

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ اُولٰئِكَ هُوَ يَبُورُ ١١ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ
مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ اِلَّا فِي كِتَابٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ١٢ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهٰذَا مِلْحٌ
اُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَاْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٣

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
يَجْرِي لِاَجَلٍ مُسَمًّى ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ١٣ اِنْ تَدْعُوهُمْ
لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُونَ
بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
١٤ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ اِلَى اللّٰهِ حزب
وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ١٥ اِنْ يَشَاْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا
ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ١٧ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى وَاِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ
ذَا قُرْبٰى اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهِ وَ
اِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ١٨ وَمَا يَسْتَوِي
الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَ
لَا النُّورُ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ١٩
وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَاءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ
اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا اَنْتَ
بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيرٌ
٢٠ اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَ
نَذِيرًا وَاِنْ مِنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيهَا
نَذِيرٌ ٢١

کسی که باشد که بخواهد عزترا پس مر خدایراست عزت همگی بسوی او بالا میرود سخن پاکیزه و
کردار شایسته بالا میبرد انرا و انانکه مکر مینمایند بدیهارا مر ایشانراست عذاب سختی و
مکر انها ان تباه میشود ١١ وخدا افرید شمارا از خاك پس از نطفه پس کردانید شمارا جفتها
و بار حمل برندارد هیچ زنی و نکذارد مکر بدانش او و عمر داده نمیشود هیچ عمر داده شده و کم کرده
نمیشود از عمر او مکر انکه در کتابیست بدرستی که این بر خدا اسانست ١٢ و یکسان نباشند
ان دو دریا این خوش اینده کوارا خوش کوار است اشامیدن ان و این شور ناخوش است
و از هر یك میخورید کوشتی تازه و بیرون می اورید زیوری که میپوشید انرا و می بینی کشتیها
را در ان شکافنده کان اب تا جوئید از فضل او و شاید شما شکر کذارید ١٣ در می اورد شب
را در روز و در می اورد روز را در شب و مسخر کردانید افتاب و ماه را هر یك روان میشوند
تا وقتی که نام برده شده اینست خدا پروردکار شما مر او راست پادشاهی و انانرا که میخوانید
از غیر او مالك نه اند هیچ پوست هسته خرمائی را ١٤ اکر بخوانید شان نشنوند خواندن
شمارا و اکر بشنوند اجابت نکنند مر شمارا و روز قیامت انکار مینمایند بشرك شما و خبر
نمیدهد ترا مانند اکاه بحق ١٥ ای ادمیان شما محتاجانید بسوی خدا و خدا اوست
بی نیاز ستوده ١٦ اکر خواهد ببرد شمارا و بیاورد بافرینش تازه و نیست این بر خدا
دشوار ١٧ و برندارد هیچ بردارنده بار کناه دیکریرا و اکر بخواند کران بار کردانیده شده
بسوی برداشتن ان برداشته نشود از او چیزی و اکر چه باشد صاحب قرابت بیم نمیدهی
مکر انانرا که میترسند از پروردکار خود بنهانی و بپا داشته اند نمازرا و هر که پاکیزه کی ورزد
پس جز این نیست که پاکیزه کی میورزد برای خودش و بسوی خداست بازکشت ١٨ و
نیست یکسان نابینا و بینا و نه تاریکیها و نه روشنی و نه
سایه و نه باد کرم ١٩ و نیستند یکسان زندها و نه مردها
بدرستی که خدا میشنواند بهر که میخواهد و نه تو
شنواننده کسانی که در کورهایند نیستی تو
مکر بیم نماینده ٢٠ بدرستی که ما فرستادیم ترا
بحق مژده دهنده و بیم کننده و نیست هیچ
امتی مکر انکه کذشته در ایشان بیم نماینده ٢١

وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَآئَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَ بِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۲۲ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ۲۳ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفاً اَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا
وَغَرَابِيبُ سُودٌ ۲۴ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ كَذٰلِكَ اِنَّمَا يَخْشَى اللهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَآءُ اِنَّ اللهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ۲۵
اِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ۲۶ لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُورَهُمْ وَ

يَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ
۲۷ وَالَّذِي اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
اِنَّ اللهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ۲۸ ثُمَّ
اَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا
مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ
وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ
بِالْخَيْرَاتِ بِاِذْنِ اللهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيرُ ۲۹ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَلُؤْلُؤاً وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۳۰
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَذْهَبَ عَنَّا
الْحَزَنَ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ
۳۱ اَلَّذِي اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ
فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا
يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ۳۲ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ
فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ
عَذَابِهَا كَذٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ
كَفُورٍ ۳۳ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ
فِيهَا رَبَّنَا اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحاً
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ
مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَآئَكُمُ
النَّذِيرُ ۳۴ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ نَصِيرٍ ۳۵ اِنَّ اللهَ عَالِمُ غَيْبِ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ۳۶

واکر تکذیب کنند ترا پس تحقیق که تکذیب نمودند انانکه بودند پیش از ایشان امدند ایشانرا
رسولان ایشان با بینها و با صحیفها و با کتاب روشن کننده ۲۲ پس کرفتم انانرا که کافر
شدند پس چکونه باشد انکار من ۲۳ ایا ندیدی که خدا فرو فرستاده از اسمان ابی پس
بیرون اوریم بان میوه هائی مختلف رنکهای انها و از کوهها خطهاست سفید ها و سرخها
که مختلف است رنکهاشان و سیاهیهای بسیار سیاه ۲۴ و از ادمیان و جنبندکان
و چهار پایان مختلف است رنکهای ان همچنین میترسند از خدا از بندکان او مکر دانایان
بدرستی که خدا ارجمند یست امرزکاره ۲۵ بدرستی که انانکه میخوانند کتاب خدا را و بپا
داشتند نماز را و نفقه کنند از انچه ما روزی کرده ایم ایشانرا نهانی و اشکارا امید میدارند
تجارتی را که هرکز کساد نکردد ۲۶ تا تمام دهد ایشانرا مزدهاشانرا و زیاده دهد ایشانرا
از فضل خود بدرستی که او امرزکاریست سپاس کذارنده ۲۷ و انچه وحی فرستادیم بسوی
تو از قران ان حقست تصدیق نماینده مر انچه را که پیش از انست بدرستی که خدا ببندکان
خود هر اینه اکاه بیناست ۲۸ پس بمیراث دادیم ان کتابرا بانانکه برکزیده ایم از بندکان خود
پس بعضی از ایشان ستمکاریست مر نفس خود را و از ایشان میانه رویست و از ایشان
پیشی کیرنده ایست بخوبیها باذن خدا این انست فضل بزرک ۲۹ بهشتهای با اقامت
در ایند انها را زیور کرده شوند در انها از دست رنجهائی از طلا و مروارید و پوشش ایشان
در انها ابریشمین است ۳۰ و کویند ستایش مر خدائی را که برد از ما اندوه را بدرستی
که پروردکار ما هر اینه امرزکاریست سپاس کذار ۳۱ انکه فرود اورد ما را در سرای
اقامت از فضل خود نرسد بما در ان تعبی و نرسد بما در ان ماندکی ۳۲ و انانکه کافر شدند
مر ایشانراست اتش دوزخ نه حکم کرده شود بر ایشان پس بمیرند و نه تخفیف داده
شود از ایشان از عذاب همچنین سزا دهیم هر ناسپاسی را ۳۳ و ایشان بفریاد ایند در ان که
پروردکار ما بیرون کن ما را تا بکنیم کار شایسته غیر انچه بودیم که میکردیم ایا زنده نکی
نداریم شما را انقدر که پند کیرد در ان انکس که پند میکیرد و امد شما را بیم نماینده
۳۴ پس بچشید پس نباشد مر ستمکارانرا هیچ مددکاری ۳۵ بدرستی که خدا داناء
نهان اسمانها و زمین است بدرستی که او داناست
بانچه در سینهاست ۳۶

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ٣٧ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي
السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ٣٨ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ٣٩ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ

جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنْ إِحْدَى
الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ
إِلَّا نُفُورًا ٤٠ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ
السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ
إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ٤١ فَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ٤٢ وَلَنْ
تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ٤٣ أَوَلَمْ
يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا
أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا
فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا
٤٤ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا
كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا
مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ
مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ٤٥

سورة يس ثلث وثمانون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يس ١ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ٢
إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
٣ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ٤ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ
لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٤

اوست که گردانید شما را خلیفه‌ها در زمین پس هر که کفر ورزید پس بر اوست کفر او و نمی
افزاید کافران را کفر ایشان نزد پروردگار ایشان مگر دشمنی و نمی افزاید کافران را کفر ایشان
مگر زیانکاری ٣٧ بگو آیا دیدید انبازان خود را که میپرستید از غیر خدا بنمائید بمن که
چه چیز آفریده اند از زمین آیا مر ایشان راست شرکتی در آسمانها یا دادیم ایشان را کتابی
پس ایشانند بر حجتی از آن بلکه وعده نمیدهند ستمکاران بعضیشان بعضی را مگر فریب
٣٨ بدرستی که خدا نگاه میدارد آسمانها و زمین را از آنکه زایل شوند و هر آینه اگر زایل
گردند نگاه ندارد آنها را هیچکس از پس آن بدرستی که اوست بردبار آمرزگار ٣٩ و سوگند
خوردند بخدا غایت سوگندان خود که هر آینه اگر آید ایشان را بیم نماینده هر آینه باشند هدایت
یافته‌تر از یکی امتان پس چونکه آمد ایشان را بیم نماینده نیفزود ایشان را بجز رمیدن ٤٠ برای
تکبر نمودن در زمین و مکر بد و فرو نیاید مکر بد مگر باهلش پس آیا چشم میدارند مگر
طریقهٔ پیشینیان را ٤١ پس هرگز نیابی مر سنت خدا را تغییری ٤٢ و نیابی مر سنت خدا را گردیدنی
٤٣ آیا و راه نرفتند در زمین پس بنگرند که چگونه بوده انجام آنانکه بودند پیش از ایشان و
بودند سخت‌تر از ایشان بقوت و نیست خدا که عاجز کند او را هیچ چیز در آسمانها و نه
در زمین بدرستی که او هست دانای توانا ٤٤ و اگر بگیرد خدا آدمیان را بانچه کسب کرده اند
باز نگذاشتی بر پشت آن هیچ جنبنده ولیکن پس اندازد ایشان را تا مدتی معین پس چون
آید اجلشان پس بدرستی که خدا هست به بندگان خود بینا ٤٥

سورهٔ یس هشتاد و سه آیه و او مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

یس ١ قسم بقرآن باحکمت ٢ بدرستی که تو هر آینه از فرستادگانی بر راه راست
٣ فرو فرستادن ارجمند مهربان ٤ تا بیم نمائی گروهی
را همچنانکه بیم داده شده اند پدران ایشان
پس ایشان غافلانند هر آینه بتحقیق که
ثابت شد گفتار بر بیشتر ایشان پس
ایشان ایمان نمی آورند ٤

اِنَّا جَعَلْنَا فِي اَعْنَاقِهِمْ اَغْلَالًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ۷ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ
۸ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۹ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَاَجْرٍ
كَرِيمٍ ۱۰ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَاٰثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ فِي اِمَامٍ مُبِينٍ ۱۱ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا اَصْحَابَ الْقَرْيَةِ
اِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۱۲ اِذْ اَرْسَلْنَا اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا اِنَّا اِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ۱۳ قَالُوا مَا اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
وَمَا اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ
اِلَّا تَكْذِبُونَ ۱۴ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ
اِنَّا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۱۵ وَمَا عَلَيْنَا
اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۱۶ قَالُوا اِنَّا
تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ۱۷
قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ۱۸ وَجَاءَ
مِنْ اَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعٰى قَالَ
يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ۱۹ اتَّبِعُوا
مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ
۲۰ وَمَا لِيَ لَا اَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۲۱ ءَاَتَّخِذُ مِنْ
دُونِهِ اٰلِهَةً اِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ
لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا
يُنْقِذُونِ ۲۲ اِنِّي اِذًا لَفِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ۲۳ اِنِّي اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ
۲۴ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ
قَوْمِي يَعْلَمُونَ ۲۵ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ۲۶ وَمَا اَنْزَلْنَا
عَلٰى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ۲۷
اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ
خَامِدُونَ ۲۸ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ
مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۲۹

بدرستی که ما کردانیدیم در کردنهای ایشان غلها پس ان تا زنخهاست پس ایشان سر
بهوا کردانیده شدکانند ۷ وکردانیدیم از پیش روی ایشان سدی وازپس ایشان سدی
پس پوشانیدیم ایشانرا پس ایشان نه بینند ۸ ویکسانست برایشان خواه بیم نمائی
ایشانرا وخواه بیم ننمائی ایشانرا ایمان نمی آورند ۹ جز این نیست که بیم مینمائی کسی را که
پیروی کند ذکررا وبترسد از خدای بخشاینده بنهانی پس مژده ده اورا بامرزش ومزدی
کرامی ۱۰ بدرستی که ما زنده میکنیم مردکانرا ومی نویسیم انرا که پیش فرستاده اند واثرهای ای
شانرا وهرچیزیرا شمرده ایم انرا در کتابی هویدا ۱۱ وبزن برای ایشان مثل اصحاب
قریه را چون امدند بان فرستادکان ۱۲ انکاه که فرستادیم بسوی ایشان دوتن
پس بدروغ نسبت کردندان دورا پس قوی ساختیم بسیمی پس کفتند بدرستی
که ما بسوی شما فرستادکانیم ۱۳ کفتند نیستید شما مکر ادمی مانند ما وفرونفرستاده
خدای بخشاینده هیچ چیز نیستید شما مکر اینکه دروغ میکوئید ۱۴ کفتند پروردکار
ما میداند که ما بسوی شما هراینه فرستادکانیم ۱۵ ونباشد بر ما مکر رسانیدن هویدا
۱۶ کفتند بدرستی که ما فال بد کرفتیم بشما هراینه اکر باز نایستید هراینه سنکسار
میکنیم شمارا وهراینه البته رسد شمارا از ما عذابی دردناک ۱۷ کفتند فال بد شما با
شماست ایا اکر پند داده شوید بلکه شما کروهید اسراف کنندکان ۱۸ وامد از دور
ترین جای ان شهر مردی که می شتافت کفت ای کروه من پیروی کنید فرستادکانرا ۱۹
پیروی کنید کسی را که نمی خواهد از شما مزدی وایشان هدایت یافتکانند ۲۰ وچیست
مرا که نپرستم انخدائی را که افریده مرا وبسوی او باز کردانیده میشوید ۲۱ ایا بکیرم از غیر او خدایان
اکر خواهد بمن خدای بخشاینده کزندی کفایت نکند از من شفاعت ایشان چیزیرا وخلاص
نکنند مرا ۲۲ بدرستی که من انکاه هراینه در کمراهی باشم هویدا ۲۳ بدرستی که من ایمان اوردم
به پروردکار شما پس بشنوید از من ۲۴ کفته شد که درای در بهشت کفت ای کاش قوم من
دانستندی ۲۵ بچه سبب امرزید مرا پروردکار من وکردانید مرا از کرامی داشته شدکان ۲۶
وفرونفرستادیم بر قوم او از بعد او هیچ لشکری از اسمان ونبودیم فروفرستندکان ۲۷ نبود بجز
یک فریاد پس ناکاه ایشان بودند افسردکان ۲۸ ای دریغ بر بندکان که نیامد ایشانرا
هیچ رسولی مکر انکه بودند که بان استهزا میکردند ۲۹

ایا ندیدند

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

الكريم ٣٠ الم يروا كم اهلكنا قبلهم من القرون انهم اليهم لا يرجعون ٣١ وان كل لما جميع لدينا محضرون ٣٢ واية لهم الارض الميتة
احييناها واخرجنا منها حبا فمنه ياكلون ٣٣ وجعلنا فيها جنات من نخيل واعناب وفجرنا فيها من العيون ٣٤ لياكلوا من ثمره
وما عملته ايديهم افلا يشكرون ٣٥ سبحان الذي خلق الازواج كلها مما تنبت الارض ومن انفسهم ومما لا يعلمون ٣٦ واية
لهم الليل نسلخ منه النهار فاذا هم مظلمون ٣٧ والشمس تجري لمستقر لها ذلك تقدير العزيز العليم ٣٨ والقمر قدرناه منازل

حتى عاد كالعرجون القديم ٣٩
لا الشمس ينبغي لها ان تدرك
القمر ولا الليل سابق النهار و
كل في فلك يسبحون ٤٠ واية
لهم انا حملنا ذريتهم في الفلك
المشحون ٤١ وخلقنا لهم من مثله
ما يركبون ٤٢ وان نشا نغرقهم
فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون
٤٣ الا رحمة منا ومتاعا الى حين
٤٤ واذا قيل لهم اتقوا ما بين
ايديكم وما خلفكم لعلكم ترحمون
٤٥ وما تاتيهم من اية من ايات
ربهم الا كانوا عنها معرضين
٤٦ واذا قيل لهم انفقوا مما رز
قكم الله قال الذين كفروا للذين
امنوا انطعم من لو يشاء الله اطعمه
ان انتم الا في ضلال مبين ٤٧
ويقولون متى هذا الوعد ان
كنتم صادقين ٤٨ ما ينظرون
الا صيحة واحدة تاخذهم وهم
يخصمون ٤٩ فلا يستطيعون
توصية ولا الى اهلهم يرجعون
٥٠ ونفخ في الصور فاذا هم من الاجداث
الى ربهم ينسلون ٥١ قالوا يا ويلنا
من بعثنا من مرقدنا هذا ما وعد
الرحمن وصدق المرسلون ٥٢

آیا ندیدند که چندین هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها ٣٠ آنکه ایشان بسوی ایشان
باز نکردند ٣١ و نیست همه مکر جمیع نزد ما حاضر کردانیده شده اند ٣٢ و ایتی است برای
ایشان زمین مرده زنده کردیم انرا و بیرون آوردیم ازان دانه را پس ازان میخورند ٣٣
و کردانیدیم دران بوستانها از خرما بن و انکورها و روان کردانیدیم دران از چشمه ها
٣٤ تا بخورند از میوهٔ ان و انچه را ساخته انرا دستهای ایشان آیا پس چرا شکر نمیکنند
٣٥ منزه است انکه آفرید جفتها را همه اینها را از انچه میرویاند زمین و از خودهاشان
و از انچه نمیدانند ٣٦ و ایتی است برای ایشان شب که بیرون میکشیم ازان روز را پس ناگاه
ایشان در تاریکی اند ٣٧ و افتاب میرود برای قرارگاهی که مر اوراست اینست قرار داده عزیز
دانا ٣٨ و ماه را قرار دادیم انرا منزلها تا بازگشت مانند چوب خوشه خرمای کهنه ٣٩
نه افتاب میسر د مر ان را که دریابد ماه را و نه شب پیشی کیرنده روز است و هریک در
فلکی میروند ٤٠ و ایتی است برای ایشان انکه ما بار کردیم اولاد ایشانرا در کشتی پر
کرده شده ٤١ و افریدیم برای ایشان از مثل ان انچه که سوار میشوند ٤٢ و اکر خواهیم
غرق میکنیم ایشانرا پس نیست فریاد رسی برای ایشان و نه ایشان خلاص کردانیده
میشوند ٤٣ مکر رحمتی از ما و بهره مندی تا وقتی ٤٤ و چون کفته شود ایشانرا که
بپرهیزید انچه پیش روی شماست و انچه در پس شماست باشد که شما رحمت کرده شوید
٤٥ و نمی اید ایشانرا هیچ ایتی از ایات پروردگار ایشان مکر انکه باشند ازان اعراض کنندگان
٤٦ و چون کفته شود مر ایشانرا که انفاق کنید از انچه روزی کرده شما را خدا کویند انانکه
کافر شدند مر انانرا که ایمان اوردند آیا طعام دهیم کسی را که اکر میخواست خدا طعام
کرده بود اورا نیستید شما مکر در کمراهی هویدا ٤٧ و کویند کی خواهد بود این وعده
اکر هستید راست کویان ٤٨ انتظار نمیکشند مکر یک فریاد را که میکیرد ایشانرا
و ایشان خصومت میکرده باشند ٤٩ پس نتوانند وصیتی کردن و نه بسوی کسان
خود باز میکردند ٥٠ و دمیده شود در صور پس انکاه ایشان از قبرها بسوی پروردگار شان
میشتابند ٥١ کویند ای وای بر ما که برانگیخت ما را از خوابگاه
ما اینست انچه وعده کرده خدای بخشاینده
و راست کفتند پیغمبران ٥٢

انْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ٥٣ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٥٤ اِنَّ اَصْحٰبَ
الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ٥٥ هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْاَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ٥٦ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ٥٧ سَلَامٌ
قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ٥٨ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ٥٩ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
٦٠ وَاَنِ اعْبُدُونِي هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٦١ وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا اَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ٦٢ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ

نباشد بجز یك نعره پس انگاه ایشان همه نزد ما حاضر شده گانند ۵۳ پس امروز ستم
کرده نمیشود هیچ نفسی چیزی را و جزا داده نمیشوید مگر انچه را بودید که میکردید ۵۴
بدرستی که یاران بهشت امروز در شغلی اند شادی کنندگان ۵۵ ایشان و زنان
ایشان در سایهها بر تختها تکیه زده گانند ۵۶ مر ایشانراست در ان میوه و مر ایشانراست
انچه خواهش میکنند ۵۷ سلام گفتنی از پروردگار مهربان ۵۸ و جدا شوید امروز ای
گناهکاران ۵۹ ایا عهد نکردم بشما ای فرزندان ادم که مپرستید شیطانرا بدرستی
که او مر شما را دشمنی است هویدا ۶۰ وانکه بپرستید مرا اینست راه راست ۶۱ و هر اینه
بحقیقت گمراه کرد از شما خلقی بسیار ۶۲ ایا پس نبودید که تعقل کنید ۶۳ اینست
دوزخی که بودید که بان وعده داده میشدید ۶۴ درایید انرا امروز بسبب انکه
بودید که کفر میورزیدید ۶۵ امروز مهر میهیم بر دهنهای ایشان و سخن گویند با ما
دستهای ایشان و گواهی دهند پاهای ایشان بانچه بودند که کسب میکردند
۶۶ و اگر میخواستیم هر اینه میپوشیدیم بر چشمهای ایشان پس پیشی گیری میکردند
راه را پس کجا میدیدند ۶۷ و اگر میخواستیم هر اینه مسخ میکردیم ایشانرا بر جایگاه
ایشان پس نتوانستند گذشتنی و نه بر میگشتند ۶۸ و هر کسی را که عمر دهیم او را
بر گردانیم او را در افرینش ایا پس تعقل نمیکنند ۶۹ و نیاموخته ایم او را شعر و سزاوار نیست
مر او را نیستان مگر پندی و قرانی واضح ۷۰ تا بیم کند کسی را که باشد زنده و ثابت
شود گفتار بر کافران ۷۱ ایا ندیدند که ما افریدیم برای ایشان انچه ساخته است
دستهای ما چهار پایان را پس ایشان مر انهارا مالکند ۷۲ و رام گردانیدیم انهارا
برای ایشان پس از انهاست سواری ایشان و از انها میخورند ۷۳ و مر ایشانراست
در انها منفعتها و اشامیدنیها ایا پس شکر نمیکنند ۷۴ و گرفتند از غیر خدا خدایان
شاید که ایشان یاری کرده شوند ۷۵ نمیتوانند یاری کردن ایشانرا و انها مر
ایشانرا لشگریند حاضر گردانیده شده ۷۶ پس نباید که اندوهگین سازد ترا
گفتار ایشان بدرستی که ما میدانیم انچه را که نهان میدارند و انچه را که اشکار می
میدارند ۷۷ ایا ندید ادمی که ما افریدیم او را از نطفه پس ناگهان او
جدال کننده ایست هویدا ۷۸

تُوعَدُونَ ٦٣ اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٦٤ اَلْيَوْمَ
نَخْتِمُ عَلٰى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا اَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ٦٥ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا
عَلٰى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى
يُبْصِرُونَ ٦٦ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
وَلَا يَرْجِعُونَ ٦٧ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ
فِي الْخَلْقِ اَفَلَا يَعْقِلُونَ ٦٨ وَمَا
عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ اِنْ هُوَ
اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ٦٩ لِيُنْذِرَ
مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى
الْكَافِرِينَ ٧٠ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا
خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْدِينَا اَنْعَامًا
فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ٧١ وَذَلَّلْنَاهَا
لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُونَ
٧٢ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ
اَفَلَا يَشْكُرُونَ ٧٣ وَاتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللّٰهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ
٧٤ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ
لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ٧٥ فَلَا يَحْزُنْكَ
قَوْلُهُمْ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
٧٦ اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ
مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُبِينٌ ٧٧

فضرب لنا مثلا ونسي خلقه قال من يحيي العظام وهي رميم ٧٩ قل يحييها الذي أنشأها أول مرة وهو بكل خلق عليم ٨٠ الذي
جعل لكم من الشجر الأخضر نارا فإذا أنتم منه توقدون ٨١ أوليس الذي خلق السموات والأرض بقادر على أن يخلق مثلهم
بلى وهو الخلاق العليم ٨٢ إنما أمره إذا أراد شيئا أن يقول له كن فيكون ٨٣ فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيء وإليه
ترجعون ٨٤ سورة والصافات مائة وثمانون وثمانية آية بسم الله الرحمن الرحيم والصافات صفا ١ فالزاجرات زجرا ٢

فالتاليات ذكرا ٣ إن إلهكم لواحد
٤ رب السموات والأرض وما
بينهما ورب المشارق ٥ إنا زينا
السماء الدنيا بزينة الكواكب ٦
وحفظا من كل شيطان مارد
٧ لا يسمعون إلى الملإ الأعلى
ويقذفون من كل جانب دحورا
٨ ولهم عذاب واصب ٩ إلا من
خطف الخطفة فأتبعه شهاب
ثاقب ١٠ فاستفتهم أهم أشد خلقا
أم من خلقنا إنا خلقناهم من طين
لازب ١١ بل عجبت ويسخرون وإذا
ذكروا لا يذكرون ١٢ وإذا رأوا آية
يستسخرون ١٣ وقالوا إن هذا
إلا سحر مبين ١٤ أإذا متنا وكنا
ترابا وعظاما أإنا لمبعوثون ١٥
أوآباؤنا الأولون ١٦ قل نعم وأنتم
داخرون ١٧ فإنما هي زجرة واحدة
فإذا هم ينظرون ١٨ وقالوا يا ويلنا
هذا يوم الدين ١٩ هذا يوم الفصل
الذي كنتم به تكذبون ٢٠
احشروا الذين ظلموا وأزواجهم و
ما كانوا يعبدون ٢١ من دون
الله فاهدوهم إلى صراط الجحيم ٢٢
وقفوهم إنهم مسئولون ٢٣ ما
لكم لا تناصرون ٢٤

وزد برای ما مثلی وفراموش کرد آفرینش خود را گفت کیست که زنده میکند استخوانها
را و آنها پوسیده شده است ٧٩ بگو زنده میکند آنها را آنکه بدید کرد شان اول
بار و او بهر آفریده داناست ٨٠ آنکه گردانید برای شما از درخت سبز آتش را پس
آنگاه شما از آن می افروزید ٨١ آیا و نیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را توانا بر
آنکه بیافریند مانند ایشان آری و اوست آفریننده دانا ٨٢ نیست فرمان او هرگاه
خواهد چیزی را مگر آنکه گوید مر او را که بشو پس میشود ٨٣ پس منزهست آنکه بدست
اوست پادشاهی هر چیز و بسوی او باز گردیده میشوید ٨٤

سوره صافات یکصد و هشتاد و دو آیه و مکیست

بنام خدای بخشاینده مهربان
بصف زدگان صف زدنی ١ پس زجر کنندگان زجر کردنی ٢ پس تلاوت کنندگان
ذکر را ٣ بدرستی که اله شما هر آینه یگانه است ٤ پروردگار آسمانها و زمین و آنچه
میان آنهاست و پروردگار مشرقهاست ٥ بدرستی که ما آراستیم آسمان نزدیکتر
را بزیوری که ستارگانست ٦ و نگاه داشتنی از هر شیطان سرکشی ٧ که گوش نتوانند
داشت بسوی کلام اشراف فرشتگان که در مقام برترند و تیر شهاب زده میشوند از
هر جانبی برای راندن ٨ و مر ایشان راست عذابی دایمی ٩ مگر آنکه بدزدی ربوده ربودنی
پس از پی در آید او را تیر آتش درخشنده ١٠ پس طلب بیان کن از ایشان که آیا ایشان سخت
ترند بخلقت یا آنانکه آفریدیم بدرستی که ما آفریدیم ایشان را از گل چسبنده ١١ بلکه تعجب کردی
و استهزا میکنند و چون پند داده شوند پند نگیرند ١٢ و چون ببینند آیتی را استهزا کنند
١٣ و گویند نیست این مگر جادوی هویدا ١٤ آیا چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانها
آیا بدرستی که ما هر آینه برانگیخته شدگانیم ١٥ آیا و پدران پیشینیان ما ١٦ بگو آری
و شما ذلیل خواران ١٧ پس نیست این مگر یک فریاد پس ناگهان ایشان نظر مینمایند ١٨ و گویند ای وای بر ما این روز
جزاست ١٩ این روز حکم است که بودید که بآن تکذیب مینمودید ٢٠ جمع آورید آنانرا که ستم کردند و زنان ایشان را و
آنچه را بودند که میپرستیدند ٢١ از غیر خدا پس ره نمائید ایشان را بسوی راه دوزخ ٢٢ و باز دارید ایشان را بدرستیکه
ایشان سؤال کرده شدگانند ٢٣ چیست مر شما را که یاری یکدیگر نمیکنید ٢٤

بلکه ایشان

بل هم الیوم مستسلمون ٢٥ واقبل بعضهم علی بعض یتساءلون ٢٦ قالوا انکم کنتم تاتوننا عن الیمین ٢٧ قالوا بل لم تکونوا مؤمنین
٢٨ وما کان لنا علیکم من سلطان بل کنتم قوما طاغین ٢٩ فحق علینا قول ربنا انا لذائقون ٣٠ فاغویناکم انا کنا غاوین ٣١
فانهم یومئذ فی العذاب مشترکون ٣٢ انا کذلک نفعل بالمجرمین ٣٣ انهم کانوا اذا قیل لهم لا اله الا الله یستکبرون
٣٤ ویقولون ائنا لتارکوا آلهتنا لشاعر مجنون ٣٥ بل جاء بالحق وصدق المرسلین ٣٦ انکم لذائقوا العذاب الالیم ٣٧ و

بلکه ایشان امروز گردن نهنده گانند ٢٥ و رو کند برخی از ایشان بر برخی که از هم میپرسند
٢٦ گویند بدرستی که شما بودید که می‌آمدید ما را از راست ٢٧ گویند که بلکه شما
نبودید مؤمنان ٢٨ و نبود ما را بر شما هیچ تسلطی بلکه بودید گروهی زیاده روان ٢٩ پس
ثابت شد بر ما گفتار پروردگار ما بدرستی که ما هر آینه چشنده گانیم ٣٠ پس گمراه کردیم
شما را بدرستی که ما بودیم گمراهان ٣١ پس بدرستی که ایشان در این روز در عذاب شریکانند
٣٢ بدرستی که ما همچنین می کنیم با گناهکاران ٣٣ بدرستی که ایشان بودند که چون گفته
میشد مر ایشان را که نیست الهی مگر خدا سرکشی مینمودند ٣٤ و میگفتند آیا بدرستی که ما
هر آینه واگذارنده ایم خدایان خود را برای شاعری دیوانه ٣٥ بلکه آمد بحق و تصدیق نمود
مرسلان را ٣٦ بدرستی که شما هر آینه چشنده گان عذاب دردناکید ٣٧ و سزا داده نمیشوید
مگر آنچه را بودید که میکردید ٣٨ مگر بندگان خدا که خالص کرده شده اند ٣٩ آنها
برای ایشانست روزی معلومی ٤٠ میوه‌ها و ایشان گرامی داشته شده گانند ٤١ در بهشتهای
با ناز و نعمت ٤٢ بر تختها برابر یکدیگر ٤٣ بگردش در آورده میشود بر ایشان جامی از شراب
جاری ٤٤ سفیدی بالذت مر آشامندگان را ٤٥ نه در آن فسادیست و نه ایشان
از آن مست کرده میشوند ٤٦ و نزد ایشان باشد زنان کوته نظران فراخ چشم ٤٧
گویا که ایشان تخم مرغی اند پوشیده شده ٤٨ پس رو کنند بعضیشان بر بعضی که
میپرسند از یکدیگر ٤٩ گوید گوینده از ایشان بدرستی که من بود برای من همنشینی ٥٠ که
میگفت آیا بدرستی که تو هر آینه از تصدیق کنندگانی ٥١ آیا هرگاه بمیریم و باشیم
خاک و استخوانها آیا بدرستی که ما هر آینه سزا داده گانیم ٥٢ گوید آیا شما فرانگرندگانید
٥٣ پس فرانگریست پس دیدا او را در میان دوزخ ٥٤ گوید بخدا سوگند بدرستی که
نزدیک بودی که هر آینه هلاک شوی مرا ٥٥ و اگر نبودی نعمت پروردگار من هر آینه بودمی
از حاضر کرده شدگان ٥٦ آیا پس نه ایم ما مردگان ٥٧ بجز مردن نخستین ما و نه ایم
ما عذاب کرده شدگان ٥٨ بدرستی که این هر آینه اینست رستگاری بزرگ ٥٩ برای
مانند این پس باید کار کنند کارکنندگان ٦٠ آیا آن بهتر است از روی پیشکش یا درخت
زقوم ٦١ بدرستی که ما گردانیدیم آنرا بلائی برای ظلم کنندگان ٦٢ بدرستی که آن
درختی است که بیرون می‌آید در قعر دوزخ ٦٣

ما تجزون الا ما کنتم تعملون
٣٨ الا عباد الله المخلصین ٣٩
اولئک لهم رزق معلوم ٤٠
فواکه وهم مکرمون ٤١
فی جنات النعیم ٤٢ علی سرر متقابلین
٤٣ یطاف علیهم بکاس من معین
٤٤ بیضاء لذة للشاربین ٤٥
لا فیها غول ولا هم عنها ینزفون ٤٦
وعندهم قاصرات الطرف عین ٤٧
کانهن بیض مکنون ٤٨
فاقبل بعضهم علی بعض یتساءلون ٤٩
قال قائل منهم انی کان لی قرین ٥٠
یقول ائنک لمن المصدقین ٥١
ءاذا متنا وکنا ترابا وعظاما ءانا
لمدینون ٥٢ قال هل انتم
مطلعون ٥٣ فاطلع فرآه فی
سواء الجحیم ٥٤ قال تالله ان
کدت لتردین ٥٥ ولولا نعمة
ربی لکنت من المحضرین ٥٦
افما نحن بمیتین ٥٧ الا موتتنا
الاولی وما نحن بمعذبین ٥٨
ان هذا لهو الفوز العظیم ٥٩
لمثل هذا فلیعمل العاملون ٦٠
اذلک خیر نزلا ام شجرة الزقوم ٦١
انا جعلناها فتنة للظالمین ٦٢ انها
شجرة تخرج فی اصل الجحیم ٦٣

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُؤُسُ الشَّيَاطِينِ ٦٥ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ٦٦ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ٦٧ ثُمَّ إِنَّ
مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ٦٨ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ٦٩ فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ٧٠ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ٧١
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ٧٢ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ٧٣ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ٧٤ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ٧٥ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ٧٦ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ٧٧ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ٧٨ سَلَامٌ

عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ٧٩ إِنَّا كَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ٨٠ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُؤْمِنِينَ ٨١ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ٨٢
وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ٨٣ إِذْ
جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ٨٤ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ٨٥
أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ
٨٦ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٨٧
فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ٨٨ فَقَالَ
إِنِّي سَقِيمٌ ٨٩ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ
٩٠ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا
تَأْكُلُونَ ٩١ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ
٩٢ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ٩٣
فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ٩٤ قَالَ
أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ٩٥ وَاللَّهُ
خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ٩٦ قَالُوا
ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ
٩٧ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
الْأَسْفَلِينَ ٩٨ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ
إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ٩٩ رَبِّ
هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ١٠٠ فَبَشَّرْنَاهُ
بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ١٠١ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ
السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي
الْمَنَامِ ١٠٢ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا
تَرَىٰ ١٠٣ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ
سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ١٠٤

باران گویا که آن سرهای شیاطین است ۶۵ پس بدرستی که ایشان هر اینه خورند
گان اند از آن پس پرکنند گان اند از آن شکمها را ۶۶ پس بدرستی که مر ایشان راست بر آن
هر اینه آمیزشی از آب جوشان ۶۷ پس بدرستی که بازگشت ایشان هر اینه بسوی دوزخ
است ۶۸ بدرستی که ایشان یافتند پدران خود را گمراهان ۶۹ پس ایشان بر اثرهای
ایشان بشتاب میروند ۷۰ وهر اینه بتحقیق گمراه شدند پیش از ایشان بیشتر
پیشینیان ۷۱ وهر اینه بتحقیق فرستادیم در میان ایشان ترسانندگان را ۷۲
پس نظر کن که چگونه باشد عاقبت ترسانیده شدگان ۷۳ مگر بندگان خدا که
خالص گردانیده شدگان اند ۷۴ وهر اینه بتحقیق خواند ما را نوح پس هر اینه نیک
اجابت کنندگانیم ۷۵ ونجات دادیم او را واهلش را از اندوه بزرگ ۷۶ وگردانیدیم
نسل او را ایشانرا باز ماندگان ۷۷ وباقی گذاشتیم بر او در آخرین ۷۸ سلام است بر
نوح در جهانیان ۷۹ بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکارانرا ۸۰ بدرستی
که او از بندگان ماست که مؤمنانند ۸۱ پس غرق نمودیم دیگرانرا ۸۲ وبدرستی که
از پیروان اوست هر اینه ابرهیم ۸۳ چون آمد پروردگار خود را با دلی بسلامت ۸۴ چون گفت
مر پدر خود وگروه خود را چه چیز را میپرستید ۸۵ آیا از روی دروغ الهها غیر از
خدا میخواهید ۸۶ پس چیست گمان شما بپروردگار عالمیان ۸۷ پس نگریستنی نگریست
در ستارگان ۸۸ پس گفت بدرستی که من بیمارم ۸۹ پس اعراض کردند از او پشت
کنندگان ۹۰ پس میل کرد بسوی الهان ایشان پس گفت آیا چرا نمیخورید ۹۱ چیست
مر شما را که سخن نمیگویید ۹۲ پس میل کرد بر ایشان زدنی بدست راست ۹۳ پس
روی کردند بسوی او که میشتافتند ۹۴ گفت آیا میپرستید آنچه را میتراشید ۹۵ و
خدا آفریده شما را وآنچه را که میسازید ۹۶ گفتند بنا کنید برای او بنائی پس بیندازید
او را در آتش ۹۷ پس خواستند باو مکری پس گردانیدیم ایشانرا پست تریناں ۹۸
وگفت بدرستی که من رونده ام بسوی پروردگارم زود باشد که هدایت کند مرا ۹۹
پروردگار من ببخش مرا از شایستگان ۱۰۰ پس بشارت دادیم او را بپسری بردبار ۱۰۱ پس
چون رسید با او بسعی گفت ای پسرک من بدرستی که من دیدم در خواب ۱۰۲ که من ذبح مینمایم ترا پس
بنگر چه می بینی ۱۰۳ گفت ای پدر من بکن آنچه فرموده شده زود باشد که بیابی مرا اگر خواهد خدا از صبر کنندگان
۱۰۴

فلما اسلما وتله للجبين ١٠٥ وناديناه ان يا ابرهيم ١٠٤ قد صدقت الرؤيا انا كذلك نجزي المحسنين ١٠٧ ان هذا لهو البلاء المبين
١٠٨ وفديناه بذبح عظيم ١٠٩ وتركنا عليه في الاخرين ١١٠ سلام على ابرهيم ١١١ كذلك نجزي المحسنين ١١٢ انه من عبادنا المؤمنين
١١٣ وبشرناه باسحق نبيا من الصالحين ١١٤ وباركنا عليه وعلى اسحق ومن ذريتهما محسن وظالم لنفسه مبين ١١٥ ولقد مننا على موسى
وهرون ١١٦ ونجيناهما وقومهما من الكرب العظيم ١١٧ ونصرناهم فكانوا هم الغالبين ١١٨ وآتيناهما الكتاب المستبين ١١٩ وهديناهما

پس چون كردن نهادند وبر روى افكندا ورا بيكسوى پيشانى ١٠٥ وآواز داديم اورا كه اى
ابراهيم ١٠٦ بتحقيق كه راست كردانيدى خواب را بدرستى كه ما همچنين پاداش ميدهيم
نيكوكارانرا ١٠٧ بدرستى كه اين هرآينه آن آزمايشى است آشكار ١٠٨ و فدا داديم او
را بذبحى عظيم ١٠٩ و باقى كذاشتيم براو در پسينيان ١١٠ سلام بر ابراهيم ١١١ همچنين پاداش
دهيم نيكوكارانرا ١١٢ بدرستى كه او از مؤمنان بندكان ماست ١١٣ و بشارت داديم اورا
باسحق پيغمبرى از شايستكان ١١٤ و بركت نموديم براو و بر اسحق و از نسل آن دو نيكوكار
و ستمكار است بر نفس خود آشكاره ١١٥ و هرآينه بتحقيق كه منت نهاديم بر موسى و هرون
١١٦ و رهانيديم آن دو را و كروهشانرا از غمى بزرك ١١٧ و يارى كرديم ايشانرا پس بودند
ايشان غلبه كنندكان ١١٨ و داديم ايشانرا كتابى واضح ١١٩ و نموديم ايشانرا راه راست
١٢٠ و باقى كذاشتيم بر ايشان در پسينيان ١٢١ سلام بر موسى و هرون ١٢٢ بدرستى كه
ما همچنين پاداش دهيم نيكوكارانرا ١٢٣ بدرستى كه آن دو از مؤمنان بندكان مايند
١٢٤ و بدرستى كه الياس هرآينه از فرستادكانست ١٢٥ چون كفت مر قوم خودرا آيا
نمى پرهيزيد ١٢٦ آيا ميخوانيد بت را و باز ميكذاريد نيكوترين آفرينندكان را ١٢٧ خدا
را كه پروردكار شما و پروردكار پدران پيشينيان شماست ١٢٨ پس تكذيب نمودند
اورا پس بدرستى كه هرآينه حاضر كرده شدكانند ١٢٩ مكر بندكان خدا را كه خالص
كردانيده شدكانند ١٣٠ و باقى كذاشتيم براو در پسينيان ١٣١ درود باد بر الياسينان
١٣٢ بدرستى كه ما همچنين جزا ميدهيم نيكوكارانرا ١٣٣ بدرستى كه او از مؤمنان
بندكان ماست ١٣٤ و بدرستى كه لوط هرآينه از فرستادكانست ١٣٥ چون
نجات داديم اورا و اهلش را همكى ١٣٦ مكر پيره زنى كه در بازماندكان بود ١٣٧ پس
هلاك كردانيديم ديكرانرا ١٣٨ و بدرستى كه شما هرآينه ميكذريد بر ايشان
بامدادكنندكان ١٣٩ و در شب آيا پس تعقل نمينمائيد ١٤٠ و بدرستى كه يونس هرآينه
از مرسلانست ١٤١ هنكامى كه كريخت بسوى كشتى پر كرده شده ١٤٢ پس قرعه زد پس بود
از انداخته شدكان بقرعه ١٤٣ پس فرو برد اورا ماهى و او ملامت كننده بود ١٤٤ پس
اكرنه اينكه او بود از تسبيح كنندكان ١٤٥ هرآينه درنك مينمودى در شكم آن تا
روزى كه برانكيخته شوند ١٤٦

الصراط المستقيم ١٢٠ وتركنا عليهما
في الآخرين ١٢١ سلام على موسى
وهرون ١٢٢ انا كذلك نجزي
المحسنين ١٢٣ انهما من عبادنا
المؤمنين ١٢٤ وان الياس لمن
المرسلين ١٢٥ اذ قال لقومه الا
تتقون ١٢٦ اتدعون بعلا وتذرون
احسن الخالقين ١٢٧ الله ربكم ورب آبائكم
الاولين ١٢٨ فكذبوه فانهم
لمحضرون ١٢٩ الا عباد الله
المخلصين ١٣٠ وتركنا عليه في
الآخرين ١٣١ سلام على
الياسين ١٣٢ انا كذلك نجزي
المحسنين ١٣٣ انه من عبادنا
المؤمنين ١٣٤ وان لوطا لمن
المرسلين ١٣٥ اذ نجيناه واهله
اجمعين ١٣٦ الا عجوزا في الغا
برين ١٣٧ ثم دمرنا الا
خرين ١٣٨ وانكم لتمرون عليهم
مصبحين ١٣٩ وبالليل افلا
تعقلون ١٤٠ وان يونس لمن
المرسلين ١٤١ اذ ابق الى الفلك
المشحون ١٤٢ فساهم فكان من المد
حضين ١٤٣ فالتقمه الحوت وهو
مليم ١٤٤ فلولا انه كان من
المسبحين ١٤٥ للبث في بطنه الى
يوم يبعثون ١٤٦

فنبذناه بالعراء وهو سقيم ١٤٧ وأنبتنا عليه شجرة من يقطين ١٤٨ وأرسلناه الى مائة ألف أو يزيدون ١٤٩ فآمنوا فمتعناهم
الى حين ١٥٠ فاستفتهم ألربك البنات ولهم البنون ١٥١ أم خلقنا الملائكة اناثا وهم شاهدون ١٥٢ ألا انهم من افكهم ليقولون
ولد الله وانهم لكاذبون ١٥٣ أصطفى البنات على البنين ١٥٤ ما لكم كيف تحكمون ١٥٥ أفلا تذكرون ١٥٦ أم لكم سلطان
مبين ١٥٧ فأتوا بكتابكم ان كنتم صادقين ١٥٨ وجعلوا بينه وبين الجنة نسبا ولقد علمت الجنة انهم لمحضرون ١٥٩ سبحان

الجن وبلبست وسلم

الله عما يصفون ١٦٠ الا عباد الله
المخلصين ١٦١ فانكم وما
تعبدون ١٦٢ ما انتم عليه
بفاتنين ١٦٣ الا من هو صال
الجحيم ١٦٤ وما منا الا له مقام
معلوم ١٦٥ وانا لنحن الصافون
١٦٦ وانا لنحن المسبحون ١٦٧
وان كانوا ليقولون لو ان
عندنا ذكرا من الأولين ١٦٨
لكنا عباد الله المخلصين ١٦٩
فكفروا به فسوف يعلمون ١٧٠
ولقد سبقت كلمتنا لعبادنا
المرسلين ١٧١ انهم لهم المنصورون
١٧٢ وان جندنا لهم الغالبون
١٧٣ فتول عنهم حتى حين ١٧٤
وأبصرهم فسوف يبصرون ١٧٥
أفبعذابنا يستعجلون ١٧٦ فاذا
نزل بساحتهم فساء صباح المنذرين
١٧٧ وتول عنهم حتى حين ١٧٨
وأبصر فسوف يبصرون ١٧٩
سبحان ربك رب العزة عما يصفون
١٨٠ وسلام على المرسلين والحمد
لله رب العالمين ١٨١

پس افکندیم او را بصحرای خالی از درخت وگیاه واو بیمار بود ١٤٧ ورویانیدیم بر با
لای سر او درختی از کدو ١٤٨ وفرستادیم او را بسوی صد هزار یا زیاده می آمدند ١٤٩
پس ایمان آوردند پس کامران گردانیدیم ایشانرا تا وقتی ١٥٠ پس طلب بیان کن از ایشان که آیا
پروردگار تراست دختران ومر ایشانراست پسران ١٥١ یا بیافریدیم فرشتگانرا دختران
وایشان بودند حاضران ١٥٢ آگاه باش بدرستی که ایشان از دروغ گوئیشان هر آینه
میگویند فرزند آورده خدا وبدرستی که ایشان هر آینه دروغ گویانند ١٥٣ آیا بر
گزیده دخترانرا بر پسران ١٥٤ چیست مر شما را چگونه حکم میکنید ١٥٥ آیا پس آگاه نمیکرید
یا مر شما راست حجتی روشن ١٥٦ پس بیاورید کتاب خود را اگر هستید راست گویان
١٥٨ وگردانیدند میانه او ومیانه جنیان نسبی وهر آینه بتحقیق که دانسته اند جنیان
که ایشان هر آینه حاضر کرده شدگانند ١٥٩ منزه هست خدا از آنچه وصف میکنند ١٦٠
مگر بندگان خالص گردانیده شده خدا ١٦١ پس بدرستی که شما وآنچه میپرستید ١٦٢
شما بر او تباه کنندگان ١٦٣ مگر کسی را که او در آینده دوزخست ١٦٤ ونیست از ما مگر
مر او را جائیست معلوم ١٦٥ وبدرستی که ما هر آینه صف زدگانیم ١٦٦ وبدرستی که ما
هر آینه تسبیح کنندگانیم ١٦٧ واگرچه بودند که هر آینه میگفتند اگر آنکه نزد ما بود ذکری از پیشینیان
١٦٨ هر آینه بودیم بندگان خالص گردانیده شده خدا ١٦٩ پس کافر شدند بآن پس زود باشد
که بدانند ١٧٠ وهر آینه بتحقیق که پیشی گرفته گفتار ما بر بندگان ما آنکه فرستاده شده اند
١٧١ بدرستی که ایشان البته ایشان نصرت داده شدگانند ١٧٢ وبدرستی که لشکر ما هر آینه
ایشان غلبه نمایندگانند ١٧٣ پس روبگردان از ایشان تا هنگامی ١٧٤ وبینا کن ایشانرا پس
زود باشد که ببینند ١٧٥ آیا پس بعذاب ما شتاب مینمایند ١٧٦ پس چون فرود آید بفضای
ایشان پس بد باشد صباح بیم داده شدگان ١٧٧ وروبگردان از ایشان تا هنگامی ١٧٨
وببین پس زود باشد که ببینند ١٧٩ منزه هست پروردگار تو پروردگار عزت از آنچه وصف میکنند
١٨٠ وسلام بر فرستادهشدگان ١٨١ وسپاس مر خدا براست که پروردگار عالمیانست ١٨٢

سوره ص ثمان وثمانون آية

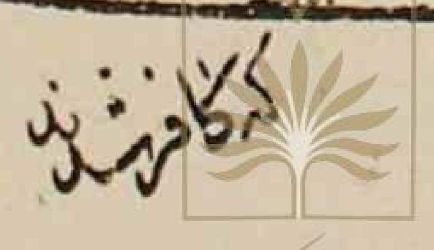
سوره ص هشتاد وهشت آیه و آن مکی است

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

ص ١ والقرآن ذي الذكر بل الذين

ص ١ بقرآن صاحب ذکر بلکه آنان

كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ٢ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ٣ وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ
هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ٤ أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ٥ وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ
هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ٦ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ٧ أَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي
بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ٨ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ٩ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا

فِي الْأَسْبَابِ ١٠ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ
مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ١١ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَادِ ١٢ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ
إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
عِقَابِ ١٣ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا
صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ
١٤ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا
قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ١٥ اصْبِرْ عَلَى
مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا
دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ١٦ إِنَّا
سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ
وَالْإِشْرَاقِ ١٧ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً
كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ١٨ وَشَدَدْنَا
مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ
الْخِطَابِ ١٩ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ
الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ٢٠ إِذْ
دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا
لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى
بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا
تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ
٢١ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ
نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَ
عَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ٢٢ قَالَ لَقَدْ
ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ

که کافر شدند در سرکشی و مخالفتند ٢ بسا که هلاک کردانیدیم پیش از ایشان از قرنی پس
ندا کردند و نبود هنگام گریز ٣ و عجب داشتند که آمد ایشانرا بیم نماینده از ایشان و گفتند
کافران این جادو گریست بسیار دروغ گو ٤ آیا گردانید الهها را یک اله بدرستی که این
هرآینه چیزیست عجیب ٥ و رفتند جماعت از ایشان که راه روید و صبر کنید بر الهان
خود بدرستی که این هرآینه چیزیست که خواسته میشود ٦ نشنیدیم اینرا در کیش آخرین
نیست این مگر دروغ بافتنی ٧ آیا فرو فرستاده شده بر او ذکر از میان ما بلکه ایشان در
شکند از ذکر من بلکه هنوز نچشیده اند عذاب مرا ٨ آیا نزد ایشانست خزانهای رحمت
پروردگار تو که ارجمند بخشنده است ٩ یا مر ایشانراست پادشاهی آسمانها و زمین
وآنچه در میان آنهاست پس باید که بالا روند در سببها ١٠ لشکری اند که در آنجا
شکسته شده از گروهها ١١ تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحب
میخها ١٢ و ثمود و قوم لوط و یاران ایکه ایشانند گروههای دشمنان نبودند هیچیک
مگر آنکه تکذیب کردند رسولانرا پس واجب شد عقوبت من ١٣ و انتظار نمیبرند اینان
مگر یک فریاد را که نیست مر آنرا هیچ برگشتنی ١٤ و گفتند پروردگارا تعجیل کن
برای ما بهرهٔ ما را پیش از روز حساب ١٥ صبر نما بر آنچه میگویند و یاد کن بندهٔ ما داود
که صاحب قوت بود بدرستی که او بود بازگشت نماینده ١٦ بدرستی که ما مسخر
کردیم کوهها را با او تسبیح میکردند در شبانگاه و وقت برآمدن آفتاب ١٧ و پرندگان
را جمع کرده شده همه بودند مر او را رجوع کننده ١٨ و سخت گردانیدیم پادشاهی او
را و عطا فرمودیم او را حکمت و تمیز گفتگو ١٩ و آیا آمد تورا خبر خصمی کننده وقتی
که در آمدند از دیوار عبادتخانه ٢٠ هنگامی که داخل شدند بر داود پس بترسید
از ایشان گفتند مترس دو خصمیم که ستم نموده بعض ما بر بعضی پس حکم نما میان
ما بحق و جور مکن و هدایت نما ما را براه میانه ٢١ بدرستی که این برادر منست
مر او را نود و نه میش است و مراست یک میش پس گفت بگردان مرا کفیل آن و غالب
آمد بر من در گفت و گو ٢٢ گفت هر آینه بتحقیق که ستم
کرده بر تو بخواستن میش تو
بسوی میشهای

وَاِنَّ كَثيرًا مِنَ الْخُلَطاءِ لَيَبْغي بَعْضُهُمْ عَلى بَعْضٍ اِلَّا الَّذينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ وَقَليلٌ ما هُمْ وَظَنَّ داوُدُ اَنَّما فَتَنّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ
وَخَرَّ راكِعًا وَاَنابَ ۲۳ فَغَفَرْنا لَهُ ذلِكَ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنا لَزُلْفى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ۲۴ يا داوُدُ اِنّا جَعَلْناكَ خَليفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ
بَيْنَ النّاسِ بِالْحَقِّ وَلا تَتَّبِعِ الْهَوى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبيلِ اللهِ اِنَّ الَّذينَ يَضِلّونَ عَنْ سَبيلِ اللهِ لَهُمْ عَذابٌ شَديدٌ بِما نَسُوا يَوْمَ
الْحِسابِ ۲۵ وَما خَلَقْنَا السَّماءَ وَالْاَرْضَ وَما بَيْنَهُما باطِلًا ۲۶ ذلِكَ ظَنُّ الَّذينَ كَفَروا فَوَيْلٌ لِلَّذينَ كَفَروا مِنَ النّارِ ۲۷ اَمْ

نَجْعَلُ الَّذينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ
كَالْمُفْسِدينَ فِي الْاَرْضِ اَمْ نَجْعَلُ
الْمُتَّقينَ كَالْفُجّارِ ۲۸ كِتابٌ اَنْزَلْناهُ
اِلَيْكَ مُبارَكٌ لِيَدَّبَّروا اٰياتِهِ وَ
لِيَتَذَكَّرَ اُولُوا الْاَلْبابِ ۲۹ وَوَ
هَبْنا لِداوُدَ سُلَيْمانَ نِعْمَ الْعَبْدُ
اِنَّهُ اَوّابٌ ۳۰ اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ
الصّافِناتُ الْجِيادُ ۳۱ فَقالَ اِنّي
اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبّي
حَتّى تَوارَتْ بِالْحِجابِ رُدّوها
عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسّوقِ وَالْاَعْناقِ
۳۱ وَلَقَدْ فَتَنّا سُلَيْمانَ وَاَلْقَيْنا
عَلى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ اَنابَ
۳۲ قالَ رَبِّ اغْفِرْ لي وَهَبْ لي مُلْكًا
لا يَنْبَغي لِاَحَدٍ مِنْ بَعْدي اِنَّكَ اَنْتَ
الْوَهّابُ ۳۳ فَسَخَّرْنا لَهُ الرّيحَ تَجْري
بِاَمْرِهِ رُخاءً حَيْثُ اَصابَ ۳۴
وَالشَّياطينَ كُلَّ بَنّاءٍ وَغَوّاصٍ ۳
وَاٰخَرينَ مُقَرَّنينَ فِي الْاَصْفادِ ۳۶
هذا عَطاؤُنا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ
بِغَيْرِ حِسابٍ ۳۷ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنا
لَزُلْفى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ۳۸ وَاذْكُرْ
عَبْدَنا اَيّوبَ اِذْ نادى رَبَّهُ اَنّي
مَسَّنِيَ الشَّيْطانُ بِنُصْبٍ وَعَذابٍ
۳۹ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هذا مُغْتَسَلٌ
بارِدٌ وَشَرابٌ ۴۰

خودو بدرستي كه بسياراز باهم اميختكان هرآينه ستم ميكنند بعضيشان بربعضى
مكرآنانكه ايمان آورده اند وكرده اند كارهاى شايسته را واندكند ايشان وكمان
كرد داود اينكه ما ازموده ايم اورا پس طلب امرزش نمود از پروردكارخود وبر وافتاد
ركوع كننده وبازكشت نمود ۲۳ پس امرزيديم براى او انرا وبدرستى كه مراورا ست
نزد ما هرآينه قربي ونيكوئى بازكشت ۲۴ اى داود بدرستى كه ما كردانيديم تراجانشين
درزمين پس حكم كن ميان مردمان براستى وپيروى مكن خواهش خودرا پس كمراه كند
ترا از راه خدا بدرستى كه آنانكه كمراه ميشوند از راه خدا مرايشانراست عذابى سخت
بسبب فراموش كردنشان روزحساب را ۲۵ ونيافريديم اسمان وزمين وانچه را درميان
آن دواست بيهوده ۲۶ اين كمان آنانست كه كافر شده اند پس واى مرآنانرا كه كافر
شده اند از اتش ۲۷ آيا ميكردانيم آنانرا كه ايمان آورده اند وكردند كارهاى شايسته
را مانند تباه كاران در زمين يا ميكردانيم پرهيزكارانرا مانند بدكاران ۲۸ كتابيست
كه فروفرستاديم انرا بسوى تو بركت داده شده تا تامل كنند ايتهاى انرا وتا پند كيرند
صاحبان خردها ۲۹ وبخشيديم مرداود را سليمان خوب بندهٔ بود بدرستى كه او باز
كشت نماينده است ۳۰ چون عرض كرده شد براو بوقت پسين اسبان بتمام سم دوپا
ويكدست وكنارهٔ يكدست ايستاده تيزرو ۳۱ پس كفت بدرستى كه من دوست داشتم
دوستي اسبانرا از ياد پروردكار خود تا آنكاه كه پوشيده شد بپرده شب بركردانيد انها
را برمن پس شروع نمود درمسح كردن بساقها وكردنها ۳۱ وهرآينه بتحقيق ازموديم سليمانرا
وافكنديم بركرسيش جسدى پس رجوع كرد ۳۲ كفت پروردكارمن بيامرز مرا وببخش
مرا پادشاهى كه نسزد هيچكس را پس از من بدرستى كه تو توئى بخشاينده ۳۳ پس مسخر
كردانيديم براى او باد را كه ميرفت بفرمان او بنرمى بهرجا كه ميخواستى ۳۴ وديوهارا
هربنا كننده وغوص نماينده را ۳۵ وديوان ديكر باهم قرين كرده شده در زنجيرها ۳۶ اين عطاى
ماست پس احسان كن يا باز دار بدون حساب ۳۷ وبدرستى كه مراورا ست نزد ما
هرآينه منزلتى ونيكوئى بازكشت ۳۸ وياد كن بندهٔ ما ايوبرا چون خواند پروردكار
خودرا كه مس كرد مرا شيطان برنج وعقوبتى ۳۹ بزن پاى خودرا اين اب غسل
كردنيست سرد واشاميدنى ۴۰

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ ٤١ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ٤٢ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ٤٣ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
الدَّارِ ٤٤ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ٤٥ وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ٤٦ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ
لَحُسْنَ مَآبٍ ٤٧ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ ٤٨ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ٤٩ وَعِنْدَهُمْ
قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ٥٠ هَذَا
مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ٥١ إِنَّ
هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ٥٢ هَذَا
وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ٥٣ جَهَنَّمَ
يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ٥٤ هَذَا
فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ٥٥ وَآخَرُ
مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ
مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا
النَّارِ ٥٦ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا
بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ
الْقَرَارُ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا
هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ
٥٧ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا
كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ٥٨
أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ
الْأَبْصَارُ ٥٩ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ
أَهْلِ النَّارِ ٦٠ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ
وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
٦١ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ٦٢ قُلْ هُوَ
نَبَأٌ عَظِيمٌ ٦٣ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ
٦٤ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ
الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ ٦٥ إِنْ يُوحَى
إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ٦٦
إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
بَشَرًا مِنْ طِينٍ ٦٧

وبخشيديم اورا كسانش را ومانند ايشانرا با ايشان رحمتى از ما واكاهي مر صاحبان خردها
را ٤١ وفرا كير بدست خود دستهٔ چوب باريكى پس بزن بان وخلف قسم مكن بدرستى كه
ما يافتيم ورا شكيبا نيكو بنده بود او بدرستى كه او بازكشت نماينده بود ٤٢ وياد كن
بندكان ما را ابرهيم واسحق ويعقوب را صاحبان قوت وديدها ٤٣ بدرستى كه ما
خالص كردانيديم ايشانرا بخصلتى بىغش كه ياد آنسراست ٤٤ وبدرستى كه ايشان نزد ما
هر اينه از بركزيدكان خوبانند ٤٥ وياد كن اسمعيل واليسع وذا الكفل را وهمه از نيكانند ٤٦
اين ذكريست وبدرستى كه مر پرهيزكارانرا هر اينه نيكويى بازكشتست ٤٧ بهشتهاى
جاى اقامت دايمى كشوده شده براى ايشان درها ٤٨ تكيه زدكان در آنها ميخواهند در آنها
ميوهٔ بسيار واشاميدنى ٤٩ ونزد ايشانند زنان از غير كوته نظر همسن ٥٠ اينست آنچه
وعده داده ميشويد براى روز حساب ٥١ بدرستى كه اين روزى ماست نيست مر اورا هيچ
باخورسيدنى ٥٢ اينست وبدرستى كه مر سركشانراست هر اينه بدى بازكشت ٥٣
دوزخ در آيند در آن پس بد بستريست ٥٤ اينست پس بايد بچشيدانرا آبيست جوشان
وچركيست متعفن ٥٥ وديكرى از جنس آن كه انواعست اين كروه در آمده كانند با شما آنجا
مبادا ايشانرا بدرستى كه ايشان در آمدكان در آتش اند ٥٦ كفتند بلكه مبادا راحتى شما را
شما پيش فرستاديدانرا براى ما پس بد قرارگاهيست كفتند پروردكار ما كسى كه پيش فرستاد
براى ما اينرا پس بيفزا اورا عذابى دو چندان در آتش ٥٧ وكفتند چيست ما را كه نمى‌بينيم
مردانيرا كه بوديم كه ميشمرديم ايشانرا از بدان ٥٨ آيا كرفتيم ايشانرا باستهزا يا بركرديد از
ايشان ديدها ٥٩ بدرستى كه اين هر اينه حق است كه مخاصمهٔ اهل آتش است ٦٠ بكو نيستم من
مكر بيم نماينده ونيست الهى مكر خداى يكانه قهر كننده ٦١ پروردكار آسمانها وزمين وآنچه
ميانه آنهاست ارجمند آمرزكار ٦٢ بكو آن خبريست بزرك ٦٣ كه شما از آن اعراض كنندكانيد
٦٤ نبود مرا هيچ دانشى ببزركان محل بالا تر هنكامى كه مجادله مينمودند ٦٥ وحى نيامد
بسوى من بجز آنكه منم بيم نماينده آشكار ٦٦ چون كفت پروردكار تو مر فرشتكانرا
بدرستى كه من بديد آورنده
آدمى را
از كل ٦٧

فاذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين ۷۲ فسجد الملئكة كلهم اجمعون ۷۳ الا ابليس استكبر وكان من الكافرين
۷۴ قال يا ابليس ما منعك ان تسجد لما خلقت بيدي استكبرت ام كنت من العالين ۷۵ قال انا خير منه خلقتني من نار وخلقته من
طين ۷۶ قال فاخرج منها فانك رجيم ۷۷ وان عليك لعنتي الى يوم الدين ۷۸ قال رب فانظرني الى يوم يبعثون ۷۹ قال فانك من المنظرين
۸۰ الى يوم الوقت المعلوم ۸۱ قال فبعزتك لاغوينهم اجمعين ۸۲ الا عبادك منهم المخلصين ۸۳ قال فالحق والحق اقول لاملئن

جهنم منك وممن تبعك منهم
اجمعين ۸۵ قل ما اسئلكم عليه
من اجر وما انا من المتكلفين ۸۶
ان هو الا ذكر للعالمين ۸۷ و
لتعلمن نباه بعد حين ۸۸

پس چون درست ساختم او را و دمیدم در آن از روحم پس بروید مر او را سجده
کنندگان ۷۲ پس سجده رفتند فرشتگان همه شان بجمعیت ۷۳ مگر شیطان که گردن
کشی کرد و بود از کافران ۷۴ گفت ای شیطان چه باز داشت ترا از آنکه سجده کنی مر آنچه را
آفریدم بدو دست خود آیا تکبر نمودی یا بودی از بلند مرتبگان ۷۵ گفت من بهترم از او
آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل ۷۶ گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستیکه تو رانده
شده ۷۷ و بدرستی که بر تست لعنت من تا روز جزا ۷۸ گفت پروردگارا پس مهلت ده مرا تا
روزی که برانگیخته می شوند ۷۹ گفت پس بدرستی که تو از مهلت داده شدگانی ۸۰
تا روز وقت معلوم ۸۱ گفت پس بحق عزت تو که هر آینه گمراه کنم البته ایشانرا همه ۸۲ مگر
بندگان ترا که ایشان خالص گردانیده شدگانند ۸۳ گفت پس درست است و راست
را میگویم که هر آینه پر کنم دوزخ را از تو و از آنانکه پیروی کنند ترا از ایشان همگی ۸۵ بگو
نمیخواهم از شما بر آن مزدی و نیستم من از خود بستگان ۸۶ نیست آن مگر ذکری مر جهانیان را
۸۷ و هر آینه بدانید البته خبر آنرا پس از هنگامی ۸۸

سورة الزمر خمس وسبعون مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم
۱ انا انزلنا اليك الكتاب بالحق
فاعبد الله مخلصا له الدين الا
لله الدين الخالص والذين اتخذوا
من دونه اولياء ما نعبدهم
الا ليقربونا الى الله زلفى ان الله
يحكم بينهم فيما هم فيه يختلفون
۲ ان الله لا يهدي من هو كاذب
كفار ۳ لو اراد الله ان يتخذ
ولدا لاصطفى مما يخلق ما يشاء
سبحانه هو الله الواحد القهار
۴ خلق السموات والارض بالحق يكور
الليل على النهار ويكور النهار
على الليل وسخر الشمس والقمر
كل يجري لاجل مسمى الا هو
العزيز الغفار ۵ خلقكم من نفس
واحدة ثم جعل منها زوجها و
انزل لكم من الانعام ثمانية ازواج
يخلقكم في بطون امهاتكم خلقا

سوره زمر هفتاد و پنج آیه است مکی

بنام خدای بخشاینده مهربان

فرو فرستادن کتابیست از خدای ارجمند درست کردار ۱ بدرستی که ما فرو فرستادیم
بسوی تو کتاب را براستی پس بپرست خدا را خالص دارنده برای او دین را بدانید که مر خدا
راست دین خالص و آنانکه گرفتند غیر او یاوران نمی پرستیم ایشانرا مگر برای آنکه نزدیک
کنند ما را بخدا نزدیک گردانیدنی بدرستی که خدا حکم کند میان ایشان در آنچه ایشان
در آن اختلاف میکنند ۲ بدرستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که او دروغگوئیست نا
سپاس ۳ اگر خواستی خدا که فرا گیرد فرزندی را هر آینه برگزیدی از آنچه می آفریند آنچه
را میخواستی مر هست او وست خدای یگانه قهر کننده ۴ بیافرید آسمانها و زمین را براستی می پیچد
شب را بر روز و می پیچد روز را بر شب و مسخر کرده آفتاب و ماه را هر یک روان میشود برای وقتی نام برده شده
آگاه باش او وست ارجمند آمرزگار ۵ بیافرید شما را از نفسی واحد پس گردانید از او جفت او را و فرو فرستاد
برای شما از چهارپایان هشت جفت می آفریند شما را در شکمهای مادران شما آفرینشی

از بعد

مِن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ٦ إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٧ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ٨ وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا
لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ٩ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو

از بعد آفرینشی در تاریکیهای سه گانه اینست خدا که پروردگار شماست مر او راست
پادشاهی نیست الهی مگر او پس کجا برگردانیده میشوید ٦ اگر کافر شوید پس بدرستی که خدا
بی نیاز است از شما و نمی پسندد برای بندگان خود کفر را و اگر سپاس گذارید می پسندد
آنرا برای شما و بر نمی دارد گناه کاری بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگار شماست بازگشت
شما پس خبر کند شما را بآنچه بودید که میکنید ٧ بدرستی که او داناست بآنچه در سینهاست
٨ و چون رسد آدمی را گزندی بخواند پروردگار خود را بازگردنده بسوی او پس چون عطا فرماید
او را نعمتی از خود فراموش کند آنچه را بود که میخواند بآن از پیش و گردانید برای خدا همتایان
تا گمراه کند از راه او بگو بهره جو بکفر خود اندکی بدرستیکه تو از یاران آتشی ٩ آیا آنکه
او عبادت کننده است در اوقات شب سجده کننده و ایستاده میترسد از آخرت و امید
میدارد بخشایش پروردگار خود را بگو آیا یکسانند آنانکه میدانند و آنانکه نمیدانند جز این
نیست که پند میگیرند صاحبان عقل ١٠ بگو ای بندگان من که ایمان آوردند بپرهیزید
از پروردگار خود برای آنانکه نیکی کرده اند در این دنیا نیکوئیست و زمین خدا فراخست
جز این نیست که تمام داده شود بشکیبایان مزد ایشان را بی شمار ١١ بگو بدرستیکه من مأمورم
که بپرستم خدا را حالی که خالص دارنده ام برای او دین را و فرموده شده ام که باشم اول مسلمانان
١٢ بگو بدرستیکه من میترسم اگر نافرمانی نمایم پروردگار خود را از عذاب روز بزرگ ١٣ بگو
خدا را میپرستم خالص گرداننده برای او دین خود را پس بپرستید آنچه را خواهید از غیر او بگو
بدرستیکه زیانکاران آنانند که زیان کردند خودشانرا و کسانشانرا در روز قیامت آگاه
باش که آنست آن زیان هویدا ١٤ مر ایشانراست از بالای ایشان سایبانها از آتش و از زیر
ایشان سایبانها آنست که میترساند خدا بآن بندگان خود را ای بندگان من پس بپرهیزید
از من ١٥ و آنانکه دوری گزیدند از طاغوت که بپرستندش و بازگردیدند بسوی خدا مر
ایشانراست مژده پس مژده ده بندگان مرا ١٦ آنان که میشنوند سخن را پس پیروی میکنند
نیکوترین آنرا اینها آنانند که هدایت کرده ایشانرا خدا و اینها ایشانند صاحبان
عقلها ١٧ آیا پس کسی که لازم شد بر او سخن عذاب آیا
پس تو میرهانی کسی را
که در آتش است ١٨

رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ
يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا
يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ١٠ قُلْ يَا
عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا
يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ
١١ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا
لَّهُ الدِّينَ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ
الْمُسْلِمِينَ ١٢ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٣ قُلِ اللَّهَ
أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُ دِينِي فَاعْبُدُوا
مَا شِئْتُم مِّن دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ
الْمُبِينُ ١٤ لَهُم مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ
مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ
يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ
فَاتَّقُونِ ١٥ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ
أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ
الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ
يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَ
أُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ١٧
أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنتَ
تُنقِذُ مَن فِي النَّارِ ١٨

لٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْمِيعَادَ ١٩ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ أَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ٢٠ أَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللّٰهِ
أُولٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٢١ اللّٰهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ

جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللّٰهِ
ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ
يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ
هَادٍ ٢٢ أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ
ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ٢٤
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ٢٥ فَأَذَاقَهُمُ
اللّٰهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
٢٦ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هٰذَا
الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ٢٧ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ
ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ٢٨ ضَرَبَ
اللّٰهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَا
كِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ
هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٣٠ إِنَّكَ مَيِّتٌ
وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ٣١ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ٣٢
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَ
كَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ
أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ
٣٣ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ
بِهِ أُولٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ٣٤ لَهُمْ مَا
يَشَاؤُنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ ٣٥

لیکن انانکه ترسیدند از پروردگار خودشان مر ایشانراست غرفهائی که از بالای انهاست
غرفهائی بنا نهاده شده میرود از زیر انها جویها وعده کردن خداست خلاف نمیکند
خدا وعده را ١٩ ایا ندیدی که خدا فرو فرستاد از اسمان ابی را پس در اورد انرا بچشمه ها
در زمین پس بیرون میاورد بان کشت را که گوناگونست رنگهای ان پس خشک شود پس می
بینی انرا زرد شده پس میگرداند انرا شکسته ریزها بدرستیکه در این هر اینه پندیست
مرصاحبان خردها را ٢٠ ایا پس انکه گشاده کرده خدا سینه او را برای اسلام پس او بر
نوریست از پروردگار خود پس وای مر انانرا که سخت است دلهای ایشان از یاد خدا انها
در گمراهی اند هویدا ٢١ خدا فرو فرستاد نیکوتر گفتار کتابیرا مانند هم دو دو شده میلرزد
از ان پوستهای انانکه میترسند از پروردگار خود پس نرم میگردد پوستهای ایشان و دلهای
ایشان بسوی ذکر خدا این هدایت خداست که هدایت میکند بان کسیرا میخواهد و کسی
را که گمراه کند خدا پس نیست مر او را راه نمائی ٢٢ ایا کیست که نگاه دارد روی خود را از
بدی عذاب روز قیامت وگفته شود مرستمکارانرا که بچشید انچه را بودید که
کسب میکردید ٢٤ تکذیب کردند انانکه بودند از پیش ایشان پس امد ایشانرا عذاب
از جائی که نمیدانستند ٢٥ پس چشانید ایشانرا خدا خواری در زندگانی دنیا و هر اینه
عذاب اخرت بزرگتر است اگر هستند که بدانند ٢٦ و هر اینه بتحقیق زدیم برای مردمان
در این قران از هر مثلی شاید که ایشان پند گیرند ٢٧ قران عربی که نیست صاحب
کجی شاید که ایشان بپرهیزند ٢٨ زد خدا مثلی مردیرا که در او چند شریک مخالف یکدیگر
باشند ومردیرا که خاص باشد برای مردی ایا یکسانند در مثل ستایش مر خدا را است
بلکه اکثر ایشان نمیدانند ٣٠ بدرستیکه تو خواهی مرد و بدرستیکه ایشان خواهند
شد مردگان ٣١ پس بدرستیکه شما روز قیامت نزد پروردگارتان مخاصمه خواهید
کرد ٣٢ پس کیست ستمکارتر از انکه دروغ بست بر خدا ودروغ انگاشت راست
را چونکه امد او را ایا نیست در دوزخ مکان مرکافرانرا ٣٣ وکسی که اورد راستی
را وتصدیق نمود بان انها ایشانند پرهیزکاران ٣٤ مر ایشانراست
انچه میخواهند نزد پروردگار ایشان اینست
جزای نیکوکاران ٣٥

لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَءَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ٣٥ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ
دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ٣٦ وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ٣٨ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ اَوْ اَرَادَنِي
بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ٣٩ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

مَنْ يَاْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ
عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ٤١ اِنَّا اَنْزَلْنَا
عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ
اهْتَدٰى فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
٤٢ اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا
وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ
الَّتِي قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ
الْاُخْرٰى اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ٤٣
اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَاءَ
قُلْ اَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا
وَلَا يَعْقِلُونَ ٤٤ قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ
جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٤٥ وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ
وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ٤٦
قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ
تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ٤٧ وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا
فْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُونُوا
يَحْتَسِبُونَ ٤٨

تا بپوشاند خدا از ایشان بدترین آنچه میکردند و پاداش دهد ایشانرا مزد شانرا
بنیکوترین آنچه بودند که میکردند ۳۵ آیا نیست خدا کافی بندهٔ خود را و میترسانند
ترا بآنانکه از غیر اویند و آنرا که گمراه کند خدا پس نیست مر او را هیچ رهنمائی ۳۶
وکسی را که هدایت کند خدا پس نباشد مر او را هیچ گمراه کنندهٔ آیا نیست خدا غالب صاحب
انتقام ۳۸ و هر آینه اگر بپرسی از ایشان که کی آفرید آسمانها و زمین را هر آینه میگویند
البته خدا بگو آیا پس خبر دهید که آنچه را میخوانید از غیر خدا اگر خواهد بمن خدا گزندی
آیا ایشانند دفع کنندهٔ گزندا و یا خواهد بمن رحمتی آیا ایشانند باز دارندگان
رحمت او بگو بس است مرا خدا بر او توکل میکنند توکل نمایندگان ۳۹ بگو ای قوم من
بکنید بر توانائی تان بدرستی که من کننده ام پس زود باشد که بدانید ۴۰ کسی
را که آید و را عذابی که خوار کرداند ورا و فرود آورد بر او عذابی پاینده ۴۱ بدرستی
که ما فرو فرستادیم بر تو کتابرا برای مردمان براستی پس کسی که هدایت یافت پس باشد
برای نفسش و کسی که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه میشود بر آن و نیستی تو بر ایشان
نگهبان ۴۲ خدا میگیرد جانها را هنگام مرگ آنها و آنکه را که نمرده است در خوابش
پس نگاه میدارد آنکه را حکم کرده بر آنها مرگ را و میفرستد آن دیگری را تا مدتی نام
برده شده بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی که اندیشه میکنند ۴۳
آیا گرفتند از غیر خدا شفیعان بگو آیا و اگر چه باشند که مالک نباشند چیزیرا و نمی
فهمند ۴۴ بگو مر خدا راست شفاعت همگی مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین پس
بسوی او باز گردیده می شوید ۴۵ و چون یاد کرده شود خدا بر تنهائی منقبض گردد دلهای
آنانکه ایمان نمیآورند بآخرت و چون یاد کرده شوند آنانکه از غیر اویند آنگاه ایشان
شادمانی کنند ۴۶ بگو بار خدایا آفرینندهٔ آسمانها و زمین دانای نهان و آشکار تو حکم
میکنی میان بندگان خود در آنچه بودند که در آن اختلاف میکردند ۴۷ و
اگر بودی مر آنانرا که ستم کردند آنچه در زمین است همه و
مانند آن با آن هر آینه فدا میدادند بآن از بدی عذاب
روز قیامت و هوید اگردد برای ایشان از خدا
آنچه نبودند که گمان برند ۴۸

مظالم

وبدا لهم سيئات ما كسبوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ۴۹ فاذا مس الانسان ضر دعانا ثم اذا خولناه نعمة منا قال انما اوتيته
على علم بل هي فتنة ولكن اكثرهم لا يعلمون ۵۰ قد قالها الذين من قبلهم فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون ۵۱ فاصابهم سيئات
ما كسبوا والذين ظلموا من هؤلاء سيصيبهم سيئات ما كسبوا وما هم بمعجزين ۵۲ اولم يعلموا ان الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر
ان في ذلك لآيات لقوم يؤمنون ۵۳ قل يا عبادي الذين اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله يغفر الذنوب جميعا انه

هو الغفور الرحيم ۵۴ وانيبوا الى
ربكم واسلموا له من قبل ان يأتيكم
العذاب ثم لا تنصرون ۵۵ و
اتبعوا احسن ما انزل اليكم من
ربكم من قبل ان يأتيكم العذاب
بغتة وانتم لا تشعرون ۵۶ ان
تقول نفس يا حسرتى على ما فرطت
في جنب الله وان كنت لمن الساخرين
۵۷ او تقول لو ان الله هداني
لكنت من المتقين ۵۸ او تقول حين
ترى العذاب لو ان لي كرة فاكون
من المحسنين ۵۹ بلى قد جاءتك
اياتي فكذبت بها واستكبرت
وكنت من الكافرين ۶۰ ويوم القيامة
ترى الذين كذبوا على الله وجوههم
مسودة أليس في جهنم مثوى
للمتكبرين ۶۱ وينجي الله الذين
اتقوا بمفازتهم لا يمسهم السوء
ولا هم يحزنون ۶۲ الله خالق
كل شيء وهو على كل شيء وكيل ۶۳
له مقاليد السماوات والارض و
الذين كفروا بآيات الله اولئك
هم الخاسرون ۶۴ قل افغير الله
تأمروني اعبد ايها الجاهلون
۶۵ ولقد اوحي اليك والى الذين
من قبلك لئن اشركت ليحبطن عملك
ولتكونن من الخاسرين ۶۶

وظاهر شود مر ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند واحاطه کرد بایشان آنچه بودند که بآن
استهزا میکردند ۴۹ پس چون رسد آدمی را گزندی بخواند مارا پس چون عطا فرمائیم اورا
نعمتی از ما گوید جز این نیست که داده شده ام آن را بر دانشی بلکه آن آزمایشی است ولیکن
بیشتر ایشان نمیدانند ۵۰ بتحقیق که گفتند این را آنانکه بودند از پیش ایشان پس کفایت نکرد
از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند ۵۱ پس رسید ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند
وآنانکه ستم کردند از اینها زود باشد که برسد ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند ونیستند
ایشان عاجز کنندگان ۵۲ آیا ونه دانستند اینکه خدا میگشاید روزیرا برای هرکه میخواهد
وتنگ میگیرد بدرستیکه در این هر آینه آیتهاست برای قومی که ایمان می آورند ۵۳
بگو ای بندگان من که اسراف کردند بر خودهاشان نومید مشوید از رحمت خدا بدرستیکه
خدا می آمرزد گناهانرا همه بدرستی که او اوست آمرزگار مهربان ۵۴ بازگشت کنید
بسوی پروردگار خود وانقیاد نمائید مر اورا پیش از آنکه بیاید شمارا عذاب پس یاری کرده
نشوید ۵۵ وپیروی کنید نیکوتر آنچه را که فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان
پیش از اینکه بیاید شمارا عقوبتی ناگهان وشما نیابید ۵۶ اینکه گوید نفسی ای حسرت
بر آنچه تقصیر کردم در جانب خدا وبدرستی که بودم هر آینه از استهزا کنندگان ۵۷
یا گوید اگر آنکه خدا هدایت کرده بودمرا هر آینه بودم از پرهیزکاران ۵۸ یا بگوید وقتی
که بربیند عذابرا کاش بودی مرا بازگشتی پس میشدم از نیکوکاران ۵۹ آری بتحقیق
آمد ترا آیتهای من پس دروغ انگاشتی آنهارا وگردنکشی نمودی وبودی از کافران ۶۰
وروز قیامت می بینی آنانرا که دروغ بستند بر خدا روهای ایشان سیاه شده آیا نیست
در دوزخ جایگاه مر متکبرانرا ۶۱ ونجات میدهد خدا آنانرا که پرهیز نمودند
برستگاری ایشان نرسد بایشان بدی ونه ایشان اندوهگین شوند ۶۲ خداست
آفریننده هر چیزی واو بر هر چیزی وکیل است ۶۳ مر اوراست کلیدهای آسمانها وزمین
وآنانکه کافر شدند بآیتهای خدا آنها ایشانند زیانکاران ۶۴ بگو آیا پس غیر خدا میفرمائید مرا
که بپرستم ای نادانان ۶۵ وهر آینه بتحقیق وحی کرده شد بسوی تو وبسوی آنانکه بودند
پیش از تو که اگر شرک آوری هر آینه نابود کرده البته کردار تو وهر آینه باشی
البته از زیانکاران ۶۶

بلکه

بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ٦٦ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌ بِيَمِينِهِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٦٧ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ
فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ٦٨ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ٦٩ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ٧٠ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فُتِحَتْ

بلکه خدا را پس بپرست و باش از شکرگذاران ۶۶ و بزرگ ندانستند خدا را
سزای بزرگی او و زمین تمام در قبضه اوست روز قیامت و آسمانها پیچیده شده‌ها
براست و منزه هست او و برتر از آنچه شریک می‌آورند ۶۷ و دمیده شد در صور پس
بیهوش گردید هر که در آسمانها و هر که بود در زمین مگر کسی که خواست خدا پس دمیده شد
در آن دیگر پس ناگاه ایشان ایستادگانند که می‌نگرند ۶۸ و روشن شود زمین
بنور پروردگارش و گذاشته شود کتاب و آورده شود پیغمبران و گواهان
و حکم کرده شود میان ایشان براستی و ایشان ستم کرده نشوند ۶۹ و تمام داده شود
هر نفسی آنچه را کرده است و او داناتر است بآنچه میکنند ۷۰ و رانده شدند آنانکه کافر شدند
بسوی جهنم فوج فوج تا آنکه چون آمدند آنرا گشوده شود درهای آن و گفتند مر ایشانرا
خازنان آن آیا نیامد شما را پیغمبران از شما که میخواندند بر شما آیتهای پروردگار شما
را و میترسانیدند شما را ملاقات روز شما این گفتند آری ولیکن واجب شد کلمه
عذاب بر کافران ۷۱ گفته شد که درآئید بدرهای دوزخ جاویدان در آن پس بدست
آرامگاه تکبرکنندگان ۷۲ و رانده شوند آنانکه ترسیدند از پروردگارشان بسوی
بهشت فوج فوج تا آنکه چون آمدند آنرا و گشوده شد درهای آن و گفتند مر ایشانرا
خازنان آن سلام بر شما پاک شدید پس درآئید آنرا جاویدانیان ۷۳ و گفتند سپاس
مر خداوندی راکه راست گردانید ما را وعده خود و میراث داد ما را زمین که جای گیریم
از بهشت هر جا که خواهیم پس خوبست مزد کارکنان ۷۴ و می‌بینی فرشتگانرا فرو گرفتگان
از دور عرش تسبیح میگویند بستایش پروردگار خود و حکم کرده شد میان ایشان
براستی و گفته شد که سپاس مر خداوندیرا که پروردگار عالمیانست ۷۵

أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلٰكِنْ
حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
٧١ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ
٧٢ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ
إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ٧٣ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ
نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ٧٤
وَتَرَى الْمَلٰئِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ
الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٧٥

سورة المؤمن خمس وثمانون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ٢ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ
التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي
الطَّوْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ
الْمَصِيرُ ٣

سوره مؤمن هشتاد و پنج آیه است و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۱ فرو فرستادن کتابست از خدای عزیز دانا ۲ آمرزنده
گناه و پذیرنده توبه سخت عقوبت صاحب تفضل نیست معبودی
جز او بسوی اوست بازگشت ۳

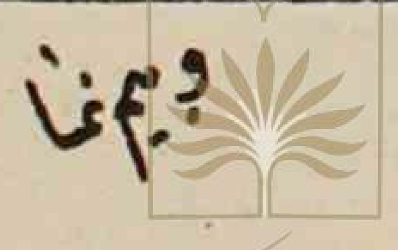

خاتمه

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ۴ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَ
هَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۵ وَكَذَلِكَ
حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۶ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ
بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۷

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي
وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۸ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ
وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ
رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
۹ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ
لَمَقْتُ اللهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ
إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ
۱۰ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَ
أَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ۱۱
ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللهُ وَحْدَهُ
كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا
فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ۱۲ هُوَ
الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا
مَنْ يُنِيبُ ۱۳ فَادْعُوا اللهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۱۴
رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي
الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۱۵
يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللهِ
مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ
الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۱۶ الْيَوْمَ تُجْزَى
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ
إِنَّ اللهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۱۷

مخاصمه نمایند در آیتهای خدا مگر آنانکه کافر شدند پس نفریبد ترا گردیدن ایشان
در شهرها ۴ تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح وطایفهای دشمنان از پس ایشان
وقصد کردند هر امتی برسول خود شان که بگیرند او را وجدال کردند بباطل تا ناچیز
کنند بآن حق را پس گرفتیم ایشانرا پس چگونه بود عذاب من ۵ وهمچنین لازم شد گفتار
پروردگار تو بر آنانکه کافر شدند که ایشان یاران آتش اند ۶ آنانکه بر میدارند عرش را
وکسی که در او وست تسبیح میگویند بسپاس پروردگار خود وایمان می آورند باو وامرزش
میخواهند برای آنانکه ایمان آوردند پروردگارما گنجایش دادی هرچیزرا ببخشایش ودانش
پس بیامرز مر آنانرا که بازگشت نمودند وپیروی کردند راه ترا ونگاه دار ایشانرا از
عذاب دوزخ ۷ پروردگارما ودر آور ایشانرا به بهشتهای جای اقامت که وعده داده ایشانرا
وکسی که شایسته شد از پدران ایشان وزنان ایشان واولاد ایشان بدرستی که
توئی عزیز حکیم ۸ ونگاه دار ایشانرا از بدیها وکسی را که نگاه داری از بدیها در روز
چنین پس بحقیقت بخشیدهٔ او را واینست آن فیروزی بزرگ ۹ بدرستی که آنانکه
کافر شدند ندا کرده میشوند که هر آینه دشمنی خدا بزرگتر است از دشمنی شما
با نفسهای خود آنگاه که خوانده میشدید بسوی ایمان پس کفر میورزیدید ۱۰ گویند
پروردگارما میراندی ما را دوبار وزنده کردی ما را دوبار پس اقرار کردیم بگناهانمان
پس آیا باشد بسوی بیرون شدن هیچ راهی ۱۱ این بسبب آنست که چون خوانده میشد
خدا بتنهائی کافر می شدید واگر شریک کرده شدی باو ایمان می آوردید پس حکم مر
خداوند براست بلند مرتبه بزرگ است ۱۲ اوست آنکه مینماید شما را آیتهای خود وفرو
می فرستد برای شما از آسمان روزی را وپند نمیگیرد مگر کسی که بازگشت مینماید
۱۳ پس بخوانید خدا را خالص کنندگان برای او دین را واگرچه ناخوش داشته
باشند کافران ۱۴ بلند مراتب خداوند عرش می افکند روح را از امر خود بر کسی که میخواهد از بندگان
خود تا بیم نماید روز بهم رسیدن ۱۵ روزی که ایشان ظاهر شوند که نشد پنهان نمی باشد بر خدا
از ایشان چیزی مرای کیست پادشاهی امروز مر خدایراست که یگانه قهر کننده است ۱۶
امروز پاداش داده شود هر نفسی بآنچه کسب کرده نیست ستمی امروز بدرستی که
خداست زود حساب ۱۷

وهم نما

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ ١٨ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ
١٩ وَاللّٰهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ٢٠ اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ٢١ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَاْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ اِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٢٢ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ
مُبِينٍ ٢٣ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ٢٤
فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
اقْتُلُوا اَبْنَاءَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ وَ
اسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ
اِلَّا فِي ضَلَالٍ ٢٥ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
ذَرُونِي اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ
اِنِّي اَخَافُ اَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ اَوْ اَنْ
يُظْهِرَ فِي الْاَرْضِ الْفَسَادَ ٢٦ وَقَالَ
مُوسٰى اِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ
كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ
٢٧ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ اِيمَانَهُ اَتَقْتُلُونَ رَجُلًا اَنْ
يَقُولَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
مِنْ رَبِّكُمْ وَاِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ وَاِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ
الَّذِي يَعِدُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ٢٨ يَا قَوْمِ لَكُمُ
الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْاَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَاْسِ اللّٰهِ اِنْ جَاءَنَا
قَالَ فِرْعَوْنُ مَا اُرِيكُمْ اِلَّا مَا اَرٰى
وَمَا اَهْدِيكُمْ اِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ٢٩
وَقَالَ الَّذِي اٰمَنَ يَا قَوْمِ اِنِّي اَخَافُ
عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْاَحْزَابِ ٣٠ مِثْلَ
دَاْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا
لِلْعِبَادِ ٣١

وبیم نما ایشانرا از روز نزدیك انگاه که دلها باشند نزد حنجرها فرو خورندگان ۱۸ نیست
مر ستمکارانرا هیچ خویشی ونه (ونه یاری) شفاعت خواهی که پذیرفته شود شفاعتش ومیداند خیانت
چشمهارا وانچه را که نهان میدارد سینهها ۱۹ وخدا حکم میکند براستی وانانرا که میخوانند
از غیر او حکم نمیکنند بچیزی بدرستی که خدا اوست شنوای بینا ۲۰ آیا وسیر نکردند در
زمین پس بنگرند که چگونه بوده انجام کار انانکه بودند از پیش ایشان بودند ایشان سخت تر
از ایشان بقوت واثرها در زمین پس گرفت ایشانرا خدا بگناهان ایشان ونبود مر ایشانرا
از خدا هیچ نگاه دارندهٔ ۲۱ این بسبب ان بود که ایشان بودند که می امدند ایشانرا رسولان
ایشان با معجزهای روشن پس نمیگرویدند پس گرفت ایشانرا خدا بدرستی که او توانای
سخت عقوبتست ۲۲ وهر اینه بتحقیق فرستادیم موسی را با معجزهای ما وحجتی هویدا
۲۳ بسوی فرعون وهامان وقارون پس گفتند جادوگریست بغایت دروغگو ۲۴
پس چون امد ایشانرا براستی از نزد ما گفتند بکشید پسران انانرا که ایمان اوردند با
او وزنده گذارید زنان ایشانرا ونیست مکر کافران مگر در گمراهی ۲۵ وگفت فرعون
بگذارید مرا تا بکشم موسی را وباید بخواند پروردگار خود را بدرستی که من میترسم که تغییر
دهد ملت شما را یا انکه ظاهر کند در زمین فساد را ۲۶ وگفت موسی بدرستی که من
پناه جستم بپروردگار خود وپروردگار شما از هر گردنکشی که ایمان نیاورد بروز شمار ۲۷
وگفت مرد مؤمنی از ال فرعون که پنهان میداشت ایمان خود را ایا می کشید مردیرا که
میگوید پروردگار من خداست وبتحقیق که امد شما را با بینها از پروردگار شما واگر باشد
دروغگو پس بر اوست دروغگوئی او واگر باشد راستگو برسد شما را بعضی از انچه وعده
میدهد شما را بدرستی که خدا راه نمی نماید کسی را که او اسراف کنندهٔ دروغگوست ۲۸
ای قوم من مر شما راست پادشاهی امروز غلبه کنندگانید در زمین پس کیست یاری دهد
ما را از عذاب خدا اگر بیاید ما را گفت فرعون راه نمی نمایم شما را مگر انچه می بینم و
هدایت نمیکنم شما را مگر راه رشد را ۲۹ وگفت انکه ایمان اورد ای قوم بدرستی
که من میترسم بر شما مانند روز طایفهای دشمنان ۳۰ مانند دستور قوم نوح وعاد
وثمود وانانکه بودند از بعد ایشان ونیست خدا که
خواهد ستمی برای بندگان ۳۱

وای قوم

وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۳۲ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۳۳ وَلَقَدْ
جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَٰلِكَ
يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ۳۴ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ
يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۳۵ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ۳۶ أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ

فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
كَاذِبًا وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ
سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَ
مَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۳۷
وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ
أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۳۸ يَا
قَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ
وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۳۹ مَنْ
عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ
۴۰ وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ
وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ تَدْعُونَنِي
لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي
بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ
۴۱ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ
لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ
هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۴۲ فَسَتَذْكُرُونَ
مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۴۳ فَوَقَاهُ
اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ
بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۴۴ النَّارُ
يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ
أَشَدَّ الْعَذَابِ ۴۵

وای قوم بدرستی که من میترسم بر شما روز ندا بیکدیگر کردن ۳۲ روزی که برگردانیده
شوید پشت کنندگان ۳۲ نباشد مر شما را از خدا هیچ نگهدارنده و کسی را که گمراه میکند
خدا پس نباشد مر او را هیچ راه نمائی ۳۳ و هر آینه بتحقیق آمد شما را یوسف از پیش با
بینها پس همیشه بودید در شک از آنچه آورد بشما آنرا تا آنکه چون مرد گفتید هرگز
نفرستد خدا از بعد او پیغمبری را همچنین بگمراهی گذارد خدا کسی را که او اسراف کننده شک
دارنده است ۳۴ آنانکه مجادله مینمایند در آیتهای خدا بدون حجتی که آمده باشد
ایشانرا بزرگست از راه دشمنی نزد خدا و نزد آنانکه گرویده اند همچنین مهر مینهد خدا
بر دل هر گردنکشی جبر کننده ۳۵ و گفت فرعون ای هامان بنا کن برای من کوشکی تا
مگر برسم سببهارا ۳۶ سببهای آسمانها پس اطلاع یابم بسوی خدای موسی و بدرستی
که من هر آینه می پندارم او را دروغگو و همچنین آرایش داده شد برای فرعون بدی
کردار او و باز داشته شد از راه و نبود مکر فرعون مگر در زیانکاری ۳۷ و گفت آنکه
گرویده بود ای قوم پیروی کنید مرا که راه نمایم شما را براه صواب ۳۸ ای قوم جز این
نیست که این زندگی دنیا برخورداریست و بدرستی که آخرت آنست خانه آرام ۳۹
کسی که کرد بدی پس سزا داده نشود مگر مانند آنرا و کسی که کرد کار شایسته را از
مرد یا زن و او باشد مؤمن پس آنها در آیند در بهشت روزی داده می شوند در آن
بیشمار ۴۰ وای قوم چیست مرا که میخوانم شما را بسوی رستگاری و میخوانید مرا بسوی
آتش میخوانید مرا که کافر شوم بخدا و شریک کنم با او آنچه را که نیست مرا بآن دانشی و من
میخوانم شما را بسوی عزیز آمرزگار ۴۱ ناچار راست که آنچه میخوانید مرا بسوی آن
نیست مر او را خواندنی در دنیا و نه در آخرت و اینکه بازگشت ما بسوی خداست و
اینکه اسراف کنندگان ایشانند یاران آتش ۴۲ پس زود باشد که بخاطر آورید
آنچه را میگویم مر شما را و باز میگذارم امر خود را بسوی خدا بدرستی که خدا بیناست
ببندگان ۴۳ پس نگاه داشت او را خدا از بدیهای آنچه حیله می انگیختند و احاطه
کرد بکسان فرعون بدی عذاب ۴۴ آتش عرض کرده میشوند بر آن بامداد و
شبانگاه و روزی که قایم میشود قیامت داخل کنید
کسان فرعون را بسخت ترین عذاب ۴۵

وَاِذْ یَتَحَاجُّونَ فِی النَّارِ فَیَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِینَ اسْتَکْبَرُوٓا اِنَّا کُنَّا لَکُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِیبًا مِنَ النَّارِ ۴۷ قَالَ الَّذِینَ
اسْتَکْبَرُوٓا اِنَّا کُلٌّ فِیهَآ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ حَکَمَ بَیْنَ الْعِبَادِ ۴۸ وَقَالَ الَّذِینَ فِی النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّکُمْ یُخَفِّفْ عَنَّا یَوْمًا مِنَ
الْعَذَابِ ۴۹ قَالُوٓا اَوَلَمْ تَکُ تَأْتِیکُمْ رُسُلُکُمْ بِالْبَیِّنَاتِ قَالُوا بَلٰی قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعٰٓؤُا الْکَافِرِینَ اِلَّا فِی ضَلَالٍ ۵۰ اِنَّا لَنَنْصُرُ
رُسُلَنَا وَالَّذِینَ اٰمَنُوا فِی الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَیَوْمَ یَقُومُ الْاَشْهَادُ ۵۱ یَوْمَ لَا یَنْفَعُ الظَّالِمِینَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ الدَّارِ

وانگاه که منازعه میکنند در آتش پس میگویند ناتوانان مر آنانرا که تکبر نمودند بدرستی
که بودیم ما مر شما را پیروان پس آیا شما هستید کفایت کنندگان از ما بهره از آتش را
۴۷ گفتند آنانکه تکبر کرده اند بدرستی که ما همه در آنیم بدرستی که خدا بحقیقت حکم
کرده میان بندگان ۴۸ و گفتند آنانکه در آتشند مر خزانه داران دوزخ را بخوانید پروردگار
تان را تا تخفیف دهد از ما روزی از عذاب را ۴۹ گفتند آیا نبود که می آمدند شما را رسولان
شما با بینها گفتند آری گفتند پس بخوانید و نباشد خواندن کافران مگر در گمراهی ۵۰
بدرستی که ما هر اینه یاری میکنیم رسولان خود را و آنانکه گرویده اند در زندگانی
دنیا و روزی که بپا ایستند گواهان ۵۱ روزی که سود ندهد ستمکاران را عذر
خواهی ایشان و مر ایشانراست لعنت و مر ایشانراست بدی سرای ۵۲ و هر اینه
بحقیقت دادیم موسی را هدایت و بمیراث دادیم بفرزندان یعقوب کتاب را هدایت
و پندی مر خداوند عقلها را ۵۳ پس صبر کن بدرستی که وعده خدا راست است و
آمرزش خواه مر گناهان خود را و تسبیح کن بستایش پروردگار خود بشبانگاه و بامداد
۵۴ بدرستی که آنانکه مخاصمه می کنند در آیتهای خدا بدون حجتی که آمده باشد ایشانرا
نباشد در سینهای ایشان مگر بزرگی که نباشند ایشان رسندگان بآن پس پناه
بر بخدا بدرستی که اوست شنوای بینا ۵۵ هر اینه آفرینش آسمانها و زمین عظیم تر
است از آفرینش آدمیان ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ۵۶ و یکسان نیست کور و بینا
و آنانکه ایمان آوردند و کردند شایسته ها را و نه بدکار اندکی را پند میگیرید
۵۷ بدرستی که قیامت هر اینه آینده است نیست شکی در آن ولیکن بیشتر مردمان
ایمان نمی آورند ۵۸ و گفت پروردگار شما بخوانید مرا تا اجابت کنم برای شما بدرستی
که آنانکه تکبر میکنند از عبادت من بزودی در آیند در دوزخ ذلیلان ۵۹ خداست
آنکه گردانید برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را روشن بدرستی
که خدا هر اینه صاحب تفضل است بر آدمیان ولیکن بیشتر مردمان شکر نمیکنند
۶۰ آن خداست پروردگار شما که آفریننده هر چیز است
نیست معبودی جز او پس بکجا بر
گردانیده میشوید ۶۱

۵۲ وَلَقَدْ اٰتَیْنَا مُوسَی الْهُدٰی
وَاَوْرَثْنَا بَنِیٓ اِسْرَآئِیلَ الْکِتَابَ هُدًی
وَذِکْرٰی لِاُولِی الْاَلْبَابِ ۵۳ فَاصْبِرْ
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِکَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّکَ بِالْعَشِیِّ وَالْاِ
بْکَارِ ۵۴ اِنَّ الَّذِینَ یُجَادِلُونَ
فِیٓ اٰیَاتِ اللّٰهِ بِغَیْرِ سُلْطَانٍ اَتٰیهُمْ
اِنْ فِی صُدُورِهِمْ اِلَّا کِبْرٌ مَا هُمْ
بِبَالِغِیهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ
هُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ ۵۵ لَخَلْقُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ اَکْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلٰکِنَّ اَکْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُونَ
۵۶ وَمَا یَسْتَوِی الْاَعْمٰی وَالْبَصِیرُ
وَالَّذِینَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَلَا الْمُسِیٓءُ قَلِیلًا مَا تَتَذَکَّرُونَ
۵۷ اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِیَةٌ لَا رَیْبَ
فِیهَا وَلٰکِنَّ اَکْثَرَ النَّاسِ لَا یُؤْمِنُونَ
۵۸ وَقَالَ رَبُّکُمُ ادْعُونِیٓ اَسْتَجِبْ
لَکُمْ اِنَّ الَّذِینَ یَسْتَکْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِی سَیَدْخُلُونَ
جَهَنَّمَ دَاخِرِینَ ۵۹ اَللّٰهُ الَّذِی
جَعَلَ لَکُمُ اللَّیْلَ لِتَسْکُنُوا فِیهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ اللّٰهَ لَذُو
فَضْلٍ عَلَی النَّاسِ وَلٰکِنَّ اَکْثَرَ
النَّاسِ لَا یَشْکُرُونَ ۶۰ ذٰلِکُمُ اللّٰهُ
رَبُّکُمْ خَالِقُ کُلِّ شَیْءٍ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
فَاَنّٰی تُؤْفَکُونَ

[illegible]

كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ٦٢ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٦٣ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٦٤ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٦٥ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ
لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٦٦ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ

فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ٦٧ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ
٦٨ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ
وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ٦٩ إِذِ الْأَغْلَالُ فِي
أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ
فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ٧٠
ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ
لَمْ نَكُنْ نَدْعُو مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَٰلِكَ
يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ٧١ ذَٰلِكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ٧٢ ادْخُلُوا
أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ٧٣ فَاصْبِرْ إِنَّ
وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ
الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِ
لَيْنَا يُرْجَعُونَ ٧٤ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ
قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ
٧٥ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ٧٦

همچنین برگردانیده میشوند آنانکه بودند که بآیتهای خدا انکار میکردند ٦٢ خداست
آنکه گردانید برای شما زمین را جای قرار و آسمانرا بنائی وصورت نگاشت شمارا
پس نیکو ساخت صورتهای شمارا و روزی داد شمارا از پاکیزه ها آنکه آن خداست
پروردگار شما پس برتر است خدا پروردگار عالمیان ٦٣ اوست زنده نیست معبودی جز او
پس بخوانید ورا خالص گردانیدگان برای او دین را ستایش مر خدایرا که پروردگار عالمیانست
٦٤ بگو بدرستی که من نهی کرده شده ام آنکه بپرستم آنانیرا که میخوانید از غیر خدا چون آمد
مرا بینتها از پروردگار من و مامور شده ام که انقیاد نمایم مر پروردگار عالمیانرا ٦٥ اوست
آنکه آفرید شمارا از خاك پس نطفه پس از خون بسته پس بیرون می آورد شمارا کودك پس
تا برسید بکمال توانائیتان پس تا بشوید پیران و از شما کیست که متوفی می شود از پیش تا
برسید بوقتی نام برده شده و شاید که شما تعقل کنید ٦٦ اوست آنکه زنده میکند و میمیراند
پس چون حکم کرد کاریرا پس جز این نیست که میگوید مرا ورا بشو پس میشود ٦٧ آیا ندیدی بسوی
آنانکه مجادله میکنند در آیتهای خدا بکجا برگردانیده میشوند ٦٨ آنانکه بدروغ نسبت
کردند کتابرا و آنچه را که فرستادیم بآن رسولان خودرا پس زود باشد که بدانند ٦٩
آنگاه که غلها است در گردنهاشان و زنجیرها کشیده می شوند در آب جوشان پس در آتش
سوخته شوند ٧٠ پس گفته شود مر ایشانرا کجاست آنچه بودید که شریك میگردانیدید از غیر
خدا گفتند گمشدند از ما بلکه نبودیم که بخوانیم از پیش چیزیرا همچنین گمراه میکند خدا کافرانرا
٧١ این بسبب آنست که بودید که نشاط می نمودید در زمین بغیر حق و بسبب آنچه بودید
که می نازیدید ٧٢ داخل شوید درهای دوزخ را جاودانیان در آن پس بد است آرامگاه
متکبران ٧٣ پس صبر کن بدرستی که وعده خدا راست است پس یا می نمائیم البته ترا پاره آنچه را
وعده میدهیم ایشانرا یا متوفی میکنیم البته ترا پس بسوی ما باز گردانیده میشوند ٧٤ و
هر آینه بحقیقت فرستادیم رسولانی را از پیش تو از ایشان کیست که خواندیم بر تو و از ایشان
کیست که نخواندیم بر تو و نباشد مر رسولی را که بیاورد معجزه را مگر باذن خدا پس چون آید
فرمان خدا حکم کرده شود براستی و زیان کنند آنجا باطل ملتان ٧٥ خداست آنکه
گردانید برای شما چهارپایانرا تا سوار گردید از آنها
را و از آنها بخورید ٧٦

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۷۷ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ۷۸
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ۷۹ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۸۰ فَلَمَّا رَأَوْا
بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۸۱ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ
فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ۸۲

سُورَةُ السَّجْدَةِ أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حم ۱ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
۲ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا
عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۳ بَشِيرًا وَ
نَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
۴ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا
تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ
بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا
عَامِلُونَ ۵ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ
فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَ
يْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ۶ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ
الزَّكَوٰةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ
۷ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۸ قُلْ أَئِنَّكُمْ
لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ
فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا
ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۹ وَجَعَلَ فِيهَا
رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا
وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ
أَيَّامٍ سَوَاءً لِلسَّائِلِينَ ۱۰ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا
أَتَيْنَا طَائِعِينَ ۱۱

ومر شمارا است در اینها سودها و تا برسید براینها بحاجتی که در سینهای شما است و
براینها و بر کشتیها بر داشته میشوید ۷۷ و مینماید بشما ایتهای خودرا پس کدام ایتهای خدا
را انکار میکنید ۷۸ ایا پس سیر نمیکنند در زمین پس بنکرند که چکونه بوده انجام انانکه
بودند از پیش ایشان بودند بیشتر از ایشان و سخت تر بقوت و اثرها در زمین پس کفایت
نکرد از ایشان انچه بودند که کسب میکردند ۷۹ پس چون امد ایشانرا رسولان ایشان
با بینتها شاد کشتند با انچه نزد ایشان بود از دانش و احاطه کرد با ایشان انچه بودند که
بان استهزا میکردند ۸۰ پس چون دیدند عذاب مارا کفتند ایمان اوردیم بخدای یکانه
و کافر شدیم با انچه بودیم بان شرك اورندکان ۸۱ پس نبود که سود دهد ایشانرا ایمان
ایشان انکاه که دیدند عذاب مارا سنت خداست که بحقیقت کذشته در بندکان
او و زیان کردند انجا کافران ۸۲

سورهٔ فصلت پنجاه و چهار ایه است مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

حم ۱ فرو فرستادنیست از بخشایندهٔ مهربان ۲ کتابیست تفصیل داده شده
ایتهای ان قران عربی برای کروهی که میدانند ۳ مژده دهنده و بیم نماینده پس روکردانیدند
بیشتر ایشان پس ایشان نمیشنوند ۴ و کفتند دلهای ما در پوششهاست از انچه میخوانید
مارا بسوی ان و در کوشهای ما ثقلیست و از میان ما و میان تو مانعیست پس عمل کن بدرستی
که ما ئیم عمل کنندکان ۵ بکو جز این نیست که من ادمیم مانند شما وحی کرده میشود بسوی من جز
این نیست که خدای شما خدائیست یکانه پس راست ایستید بسوی او و امرزش خواهید از او و
وای بر مشرکان ۶ انانکه نمیدهند زکوةرا و ایشان باخرت ایشانند کافران ۷ بدرستیکه انان
که ایمان اوردند و کردند شایستهها مر ایشانراست مزدی بی منت ۸ بکو ایا شما هر اینه کافر میشوید
بانکه افرید زمین را در دو روز و میکردانید برای او همتایان اینست پروردکار عالمیان ۹ و
کردانید در ان کوهها از بالای ان و برکت داد در ان و اندازه کرد در ان خوردنیهای انرا در چهار
روز و مساوی برای طلب کنندکان ۱۰ پس قصد کرد باسمان و ان دودی بود پس کفت
مر او را و زمین را که بیایید خواه یا ناخواه کفتند امدیم فرمانبرداران ۱۱

پس حکم

فقضيهن سبع سموات في يومين واوحى في كل سماء امرها وزينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظا ذلك تقدير العزيز العليم ١٢
فان اعرضوا فقل انذرتكم صاعقة مثل صاعقة عاد وثمود اذ جاءتهم الرسل من بين ايديهم ومن خلفهم الا تعبدوا الا الله
قالوا لو شاء ربنا لانزل ملئكة فانا بما ارسلتم به كافرون ١٣ فاما عاد فاستكبروا في الارض بغير الحق وقالوا من اشد منا
قوة اولم يروا ان الله الذي خلقهم هو اشد منهم قوة وكانوا باياتنا يجحدون ١٤ فارسلنا عليهم ريحا صرصرا في ايام نحسات

لنذيقهم عذاب الخزي في الحيوة
الدنيا ولعذاب الاخرة اخزى
وهم لا ينصرون ١٥ واما ثمود
فهديناهم فاستحبوا العمى على
الهدى فاخذتهم صاعقة العذاب
الهون بما كانوا يكسبون ١٦
ونجينا الذين امنوا وكانوا يتقون
١٧ ويوم يحشر اعداء الله الى النار
فهم يوزعون ١٨ حتى اذا ما جاءوها
شهد عليهم سمعهم وابصارهم
وجلودهم بما كانوا يعملون ١٩
وقالوا لجلودهم لم شهدتم علينا
قالوا انطقنا الله الذي انطق
كل شيء وهو خلقكم اول مرة
واليه ترجعون ٢٠ وما كنتم
تستترون ان يشهد عليكم
سمعكم ولا ابصاركم ولا جلودكم
ولكن ظننتم ان الله لا يعلم
كثيرا مما تعملون ٢١ وذلكم
ظنكم الذي ظننتم بربكم ارديكم
فاصبحتم من الخاسرين ٢٢ فان
يصبروا فالنار مثوى لهم وان
يستعتبوا فما هم من المعتبين ٢٣
وقيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما بين
ايديهم وما خلفهم وحق عليهم القول
في امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس
انهم كانوا خاسرين ٢٤

پس حکم کرد انها را هفت اسمان در دو روز و وحی کرد در هر اسمانی کار انرا و ارایش دادیم
اسمان دنیا را بچراغها و نگاه داشتنی اینست تقدیر عزیز دانا ١٢ پس اگر رو گردان
شوند پس بگو ترسانیدم شما را بصاعقهٔ مانند صاعقهٔ عاد و ثمود هنگامی که امدند
ایشانرا رسولان از پیش ایشان و از پشت سر ایشان که نپرستید بجز خدا را گفتند اگر
خواسته بود پروردگار ما هر اینه فرو فرستاده بود فرشتگانرا پس بدرستی که ما بانچه
فرستاده شده اید بان کافرانیم ١٣ پس اما عاد پس طلب بزرگی کردند در زمین بناحق
و گفتند کیست سخت تر از ما بتوانائی ایا ندیدند که خدائی که افرید ایشانرا او سخت تر است
از ایشان بقوت و بودند که بایتهای ما انکار میکردند ١٤ پس فرستادیم بر ایشان بادی
سخت در روزهای با نحوست تا بچشانیم ایشانرا عقوبت خواری در زندگانی دنیا و
هر اینه عذاب اخرت خوار کننده تر است و ایشان یاری کرده نمیشوند ١٥ و اما ثمود
پس هدایت نمودیم ایشانرا پس برگزیدند کوری را بر هدایت پس گرفت ایشانرا صاعقهٔ
عذاب خواری بانچه بودند که کسب میکردند ١٦ و نجات دادیم انانرا که ایمان اوردند و
بودند که میپرهیزند ١٧ و روزی که گرد اورده شوند دشمنان خدا بسوی اتش پس ایشان
باز داشته میشوند ١٨ تا انگاه که ایند انرا گواهی دهد بر ایشان گوش ایشان و دیدهای
ایشان و پوستهای ایشان بانچه بودند که میکردند ١٩ و گویند مر پوستهای خود را چرا
گواهی دادید بر ما گویند گویا گردانید ما را خدائی که گویا گردانید هر چیز را و او افرید شما
را اول بار و بسوی او باز گردانیده میشوید ٢٠ و نبودید که پنهان میشدید از انکه گواهی دهد
بر شما گوش شما و نه دیدهای شما و نه پوستهای شما ولیکن گمان کردید انکه
خدا نمیداند بسیاری را از انچه میکنید ٢١ و این گمان شماست که گمان بردید بپروردگار
تان هلاک گردانید شما را پس گشتید از زیانکاران ٢٢ پس اگر صبر کنند پس اتش جا
یگاه هست مر ایشانرا و اگر رضا جوئی کنند پس نباشند ایشان از عذر پذیرفته شدگان
٢٣ و برگماشتیم مر ایشانرا همنشینان پس اراستند برای ایشان انچه پیش ایشانست و انچه
پس ایشانست و حق شد بر ایشان گفتار در امتانی که بتحقیق گذشته
امد پیش از ایشان از جن و انس بدرستیکه
ایشان بودند زیانکاران ٢٤

وقال الذين كفروا لا تسمعوا لهذا القرآن والغوا فيه لعلكم تغلبون ٢٥ فلنذيقن الذين كفروا عذابا شديدا ولنجزينهم اسوأ الذي كانوا يعملون ٢٦
ذلك جزاء اعداء الله النار لهم فيها دار الخلد جزاء بما كانوا باياتنا يجحدون ٢٧ وقال الذين كفروا ربنا ارنا اللذين اضلانا من الجن و
الانس نجعلهما تحت اقدامنا ليكونا من الاسفلين ٢٨ ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكة الا تخافوا ولا تحزنوا
وابشروا بالجنة التي كنتم توعدون ٢٩ نحن اولياؤكم في الحيوة الدنيا وفي الآخرة ولكم فيها ما تشتهي انفسكم ولكم فيها ما تدعون

نزلا من غفور رحيم ٣٠ ومن احسن
قولا ممن دعا الى الله وعمل صالحا
وقال انني من المسلمين ٣١ ولا تستوي
الحسنة ولا السيئة ادفع بالتي
هي احسن فاذا الذي بينك وبينه
عداوة كانه ولي حميم ٣٢ وما
يلقيها الا الذين صبروا وما يلقيها
الا ذو حظ عظيم ٣٣ واما ينزغنك
من الشيطان نزغ فاستعذ بالله
انه هو السميع العليم ٣٤ ومن اياته
الليل والنهار والشمس والقمر
لا تسجدوا للشمس ولا للقمر و
اسجدوا لله الذي خلقهن ان كنتم
اياه تعبدون ٣٥ فان استكبروا
فالذين عند ربك يسبحون له با
لليل والنهار وهم لا يسامون ٣٦
ومن اياته انك ترى الارض خاشعة
فاذا انزلنا عليها الماء اهتزت
وربت ان الذي احياها لمحيي
الموتى انه على كل شيء قدير ٣٧
ان الذين يلحدون في اياتنا لا يخفون
علينا افمن يلقى في النار خير ام من
ياتي امنا يوم القيمة اعملوا
ما شئتم انه بما تعملون بصير ٣٨
ان الذين كفروا بالذكر لما جاءهم
وانه لكتاب عزيز ٣٩

وگفتند آنان که کافر شدند مشنوید مر این قرآنرا و هرزه گوئی کنید در آن تا شاید شما غالب
آیید ٢٥ پس هر آینه میچشانیم البته آنانرا که کافر شده اند عذاب سختی و هر آینه پاداش
میدهیم البته ایشانرا بدترین آنچه بودند که میکردند ٢٦ اینست جزای دشمنان خدا
آتش مر ایشانراست در آن سرای جاودانی جزائی بسبب آنچه بودند که آیتهای مارا انکار
میکردند ٢٧ وگفتند آنانکه کافر شدند پروردگار ما بنما مارا آن دو تا که گمراه کردند
مارا از جن و انس تا بگردانیم ایشانرا زیر قدمهای خود تا باشند از زیرتران ٢٨ بدرستی که
آنانکه گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند فرود آیند برایشان فرشتگان
که مترسید و اندوه مخورید و شادی نمائید ببهشتی که بودید که وعده داده میشدید
٢٩ ما یاوران شمائیم در زندگانی دنیا و در آخرت و از برای شما در آن است آنچه میخواهد
نفسهای شما و مر شماراست در آن هرچه بطلبید پیش آوردی از آمرزگار مهربان
٣٠ وکیست نیکو گفتارتر از آنکه بخواند بسوی خدا و کند کار شایسته وگوید بدرستی
که من از مسلمانانم ٣١ و یکسان نبود نیکی و نه بدی دور گردان با آنچه نیکوتر است پس
آنگاه آنکه میانه تو و میانه او دشمنی است همانا که او دوستی است مهربان ٣٢ و داده
نشود آنرا مگر آنانکه شکیبائی نمودند و داده نشود آنرا مگر صاحب بهره بزرگی ٣٣ و اگر
رسد بخاطر ترا از شیطان وسوسه پس پناه جو بخدا بدرستی که او وست شنوای دانا
٣٤ و از آیتهای اوست شب و روز و آفتاب و ماه سجده مکنید مر آفتاب را و نه مر ماه را
و سجده کنید مر خدا یرا که آفریدشان را اگر هستید که او را می پرستید ٣٥ پس اگر سرکشی نمودند
پس آنانکه نزد پروردگار تواند تسبیح میکنند مر او را در شب و روز و ایشان ملول نمیگردند
٣٦ و از آیتهای اوست آنکه می بینی زمین را افسرده پس چون فرو فرستادیم بر آن ابر بجنبش
در آید و بلند شود بدرستی که آنکه زنده کرد آنرا هر آینه زنده کرداننده مردگانست بدرستی
که او بر هر چیزی تواناست ٣٧ بدرستی که آنانکه میل بباطل میکنند در آیتهای ما
نهان نمیگردند بر ما آیا آنکه افکنده می شود در آتش بهتر است یا آنکه بیاید ایمن روز قیامت
بکنید آنچه میخواهید بدرستی که او با آنچه میکنید بیناست ٣٨ بدرستی که آنانکه
نگرویده اند بذکر چون آمد ایشانرا و بدرستی که آن هر
آینه کتابیست ارجمند ٣٩

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۴۲ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَ
ذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۴۳ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ءَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۴۴ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۴۵ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۴۶

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ
مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ
مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ
مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ۴۷ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ
وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ۴۸ لَا
يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ
وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ۴۹
وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ
ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَ
مَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ
إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ
مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۵۰ وَإِذَا أَنْعَمْنَا
عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
۵۱ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي
شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۵۲ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا
فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ
لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ
أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۵۳ أَلَا
إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ
أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ۵۴
سورة الشوری ثلث و خمسون آیة

نیامد ورا باطل از پیشش و نه از پس پشتش فرو فرستاده شده ایست از نزد داست
کردار ستوده ۴۲ گفته نمیشود مر ترا مگر آنچه بتحقیق گفته شده مر رسولان پیش از تو را
بدرستی که پروردگار تو هر آینه صاحب آمرزشی است و صاحب عذابیست دردناک
۴۳ و اگر میگردانیدیم آنرا قرآنی عجمی هر آینه گفتندی چرا بیان کرده نشد آیتهای آن آیا
عجمی است و عربی بگو آن مر آنانرا که ایمان آورده اند هدایت و شفاست و آنانکه ایمان
نمی آورند در گوشهای ایشان سنگینی است و آن بر ایشان نابینائی است اینها
آواز داده میشوند از جائی دور ۴۴ و هر آینه بتحقیق که دادیم بموسی کتاب را پس
اختلاف کرده شد در آن و اگر نبودی کلمهٔ که پیش رفته از پروردگار تو هر آینه حکم
کرده شدی میانه ایشان و بدرستی که ایشان هر آینه در شکی اندازان بگمان اندازنده
۴۵ کسی که کرده کار شایسته را پس برای خودش است و هر که بد کرده پس بر خودش
است و نیست پروردگار تو ستمکار مر بندگانرا ۴۶ بسوی او برگردانیده شود دانستن
قیامت و بیرون نمی آید هیچ میوه ها از غلافهای خود و بار حمل نمیگیرد هیچ ماده و نمی نهد مگر
بدانش او و روزی که ندا کند ایشانرا که کجایند شریکان من گویند خبر دادیم ترا که نیست از ما هیچ گواهی
۴۷ و گم شد از ایشان آنچه بودند که میخواندند از پیش و یقین دانند که نیست مر ایشانرا هیچ
گریزگاهی ۴۸ ملول نشود آدمی از دعای خیر و اگر رسد او را شری پس مایوس نومید است ۴۹
و هر آینه اگر چشانیم او را رحمتی از خود پس از بدحالی که رسیده باشد او را هر آینه گوید این مرا
و گمان نمیبرم قیامت را قایم شونده و هر آینه اگر برگردانیده شوم بسوی پروردگار خود بدرستی که
نزد او هر آینه نیکوییست پس هر آینه خبر دهیم البته آنانرا که کافر شدند بآنچه کرده اند
و هر آینه چشانیم البته ایشانرا از عذابی سخت ۵۰ و هرگاه انعام نمائیم بر آدمی روی گرداند و دور گرداند
جانبش را و چون رسد او را بدی پس صاحب دعای بسیار است ۵۱ بگو آیا دیدید اگر باشد از نزد خدا پس کافر شدید با آن
کیست گمراه تر از کسی که او در مخالفتی است دور ۵۲ زود باشد که نمائیم بایشان آیتهای خود را در آفاق و در نفسهای
ایشان تا ظاهر شود مر ایشانرا که او راست حق آیا و کافی نیست بپروردگار تو آنکه او بر هر چیزی گواه است ۵۳
آگاه باش بدرستی که ایشان در گمانند از لقای پروردگار خود آگاه باش بدرستی که او بهر چیزی

سوره شوری پنجاه و سه از آیه که در آن ۵۲ است آیه و آن مکی است

بسم الله الرحمن الرحيم حم ١ عسق ٢ كذلك يوحي اليك والى الذين من قبلك الله العزيز الحكيم ٣ له ما في السموات
وما في الارض وهو العلي العظيم ٤ تكاد السموات يتفطرن من فوقهن والملئكة يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن في الارض الا ان
الله هو الغفور الرحيم ٥ والذين اتخذوا من دونه اولياء الله حفيظ عليهم وما انت عليهم بوكيل ٦ وكذلك اوحينا اليك قرءانا
عربيا لتنذر ام القرى ومن حولها وتنذر يوم الجمع لا ريب فيه فريق في الجنة وفريق في السعير ٧ ولو شاء الله لجعلهم امة
واحدة ولكن يدخل من يشاء في
رحمته والظالمون ما لهم من
ولي ولا نصير ٨ ام اتخذوا من
دونه اولياء فالله هو الولي وهو
يحيي الموتى وهو على كل شيء قدير
٩ وما اختلفتم فيه من شيء فحكمه
الى الله ذلكم الله ربي عليه توكلت
واليه انيب ١٠ فاطر السموات و
الارض جعل لكم من انفسكم ازواجا
ومن الانعام ازواجا يذرؤكم فيه
ليس كمثله شيء وهو السميع
البصير ١١ له مقاليد السموات
والارض يبسط الرزق لمن يشاء و
يقدر انه بكل شيء عليم ١٢ شرع
لكم من الدين ما وصى به نوحا
والذي اوحينا اليك وما وصينا
به ابرهيم وموسى وعيسى ان
اقيموا الدين ولا تتفرقوا فيه كبر
على المشركين ما تدعوهم اليه
الله يجتبي اليه من يشاء ويهدي
اليه من ينيب ١٣ وما تفرقوا الا
من بعد ما جاءهم العلم بغيا
بينهم ولولا كلمة سبقت من
ربك الى اجل مسمى لقضي بينهم
وان الذين اورثوا الكتاب من
بعدهم لفي شك منه مريب ١٤

بسم خدای بخشاینده مهربان

حم ١ عسق ٢ همچنین وحی میفرستد بسوی تو وبسوی آنانکه بودند پیش از تو خدای
ارجمند درست کردار ٣ مراوراست آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است واوست
بلند بزرگ ٤ نزدیکست که آسمانها شکافته شوند از بالاشان وفرشتگان تسبیح میکنند
بستایش پروردگار خود وآمرزش میطلبند برای آنکه در زمین است آگاه باش بدرستی
که خدا اوست آمرزگار مهربان ٥ وآنانکه گرفتند از غیر او دوستان خدا نگهبانست بر
ایشان ونه تو بر ایشان گماشته ٦ وهمچنین وحی فرستادیم بسوی تو قرآنی عربی را تا بیم نمائی
اصل قریه هارا وهرکه را گرداگرد آنست وبیم نمائی از روز فراهم آمدن نیست شکی در آن
فرقه در بهشتند وفرقه در آتش ٧ واگر خواستی خدا هر آینه گردانیدی ایشانرا امتی واحده
لیکن در می آورد هرکه را خواهد در رحمت خود وستمکاران نیست مر ایشانرا هیچ یاری
ونه یاوری ٨ آیا گرفتاند از غیر او دوستانرا پس خدا اوست دوست حقیقی واو زنده می
کند مرده گانرا واو بر هر چیز تواناست ٩ وآنچه اختلاف نمودید در آن از چیزی پس حکم آن
بسوی خداست آنست خدای پروردگار من بر او اعتماد کردم وبسوی او بازمیگردم ١٠ آفریننده
آسمانها وزمین گردانید برای شما از خودهاتان جفتها واز چهارپایان جفتها بسیار میگرداند
شمارا در آن نیست مانند او چیزی واوست شنوای بینا ١١ مراوراست کلیدهای
آسمانها وزمین پهن میکند روزیرا برای هرکه میخواهد وتنگ میگرداند بدرستی که او بهر
چیزی داناست ١٢ قرار داد برای شما از دین آنچه را وصیت کرده بآن نوح وآنچه را
وحی فرستادیم بسوی تو وآنچه را وصیت فرمودیم بآن ابرهیم وموسی وعیسی را آنکه
بپا دارید دین را ومتفرق مشوید در آن عظیم نمود بر مشرکان آنچه میخوانی ایشانرا بسوی آن
خدا برگزیند بسوی خود هرکه را خواهد وراه نماید بسوی خود هرکه را که بازگشت نماید
١٣ ومتفرق نشدند مگر پس از آنکه آمد ایشانرا دانش از راه از حد درگذشتی
که در میانه ایشان بود واگر نبودی کلمه که پیشی گرفته از پروردگار تو تا مدتی
نام برده شده هر آینه حکم کرده شده بود میانه ایشان و بدرستی که آنانکه میراث
داده شده اند کتابرا از پس ایشان هر آینه در شکی
اند از آن بگمان اندازنده ١٤

پس بخوان

فَلِذٰلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا
أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ١٥ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ
دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ١٦ اللّٰهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
السَّاعَةَ قَرِيبٌ ١٧ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ

فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ١٨
اللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ١٩ مَنْ كَانَ
يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ
وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
مِنْ نَصِيبٍ ٢٠ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ
شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ
يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢١ تَرَى الظَّالِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ
بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيرُ ٢٢ ذٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللّٰهُ
عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً
نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
شَكُورٌ ٢٣ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَإِ اللّٰهُ
يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ
وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ٢٤ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ
وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ٢٥

پس بجهت آن پس بخوان و ثابت باش چنانچه فرموده شده و پیروی مکن خواهشهای
ایشانرا و بگو ایمان آوردم بانچه فرو فرستاده خدا از کتاب امر کرده شده ام که
عدالت کنم میانه شما خدا پروردگار ما و پروردگار شماست برای ماست کردارهای
ما و برای شماست کردارهای شما نیست خصومتی میانه ما و میانه شما خدا جمع
میکند میانه ما و بسوی اوست بازگشت ١٥ و آنانکه مخاصمه مینمایند در خدا از
پس آنچه اجابت کرده شده مر او را حجت ایشان ناچیز است نزد پروردگار ایشان و
بر ایشانست غضبی و مر ایشانراست عذاب سختی ١٦ خداست آنکه فرو فرستاد
کتابرا براستی و میزانرا و چه چیز آگاه نمود ترا شاید قیامت نزدیک باشد ١٧ شتاب مینمایند
بان آنانکه ایمان نمی آورند بان و آنانکه ایمان آورده اند ترسانند از آن و میدانند
که آن حقست آگاه باش بدرستی که آنانکه مجادله مینمایند در قیامت هر آینه در
گمراهی اند دور ١٨ خدا مهربانست ببندگان خود روزی میدهد آنکه را بخواهد و
اوست توانای ارجمند ١٩ هر که باشد که خواهد زراعت آخرترا بیفزائیم برای او در زراعتش
و هر که باشد که خواهد زراعت دنیارا دهیم او را از آن و نباشد مر او را در آخرت هیچ بهره
٢٠ یا مر ایشانراست شریکانی که قرار داده اند برای خود از دین آنچه رخصت نداده با و خدا
و اگر نبودی کلمهٔ فصل هر آینه حکم کرده شدی میانه ایشان و بدرستی که ستمکاران
برای ایشان عذابی دردناک ٢١ می بینی ستمکارانرا ترسناکان از آنچه کسب کرده اند و آن
واقعست بایشان و آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته در سبزه زارهای
بهشتها اند مر ایشانراست هر چه خواهند نزد پروردگار ایشان اینست تفضل عظیم
٢٢ اینست آنکه مژده میدهد خدا بندگان خود را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای
شایسته را بگو نمیخواهم از شما بر این مزدی مگر دوستی را در خاندان من و کسی که کسب کند
نیکو را بیفزائیم برای او در آن نیکوئی بدرستی که خدا آمرزگاریست سپاس گذار ٢٣
بلکه میگویند بر بافته بر خدا دروغی را پس اگر خواهد خدا مهر زند بر دل تو و تاخیر مینماید
خدا باطل را و ثابت میگرداند حق را بکلمات خود بدرستی که او داناست بانچه در سینههاست
٢٤ و اوست آنکه می پذیرد توبه را از بندگان خود و در میگذرد
از بدیها و میداند آنچه را میکنید ٢٥

ویستجیب

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ٢٦ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ
لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ٢٨ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ
رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ٢٩ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ٣٠ وَمَا
أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ٣١ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٣٢

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ
٣٣ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ
رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
٣٤ أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ
كَثِيرٍ ٣٥ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ٣٦
فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَوٰةِ
الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى
لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
٣٧ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ
الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ
يَغْفِرُونَ ٣٨ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا
لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَأَمْرُهُمْ
شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ٣٩ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ٤٠ وَجَزَاءُ
سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ٤١ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ
ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
سَبِيلٍ ٤٢ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ٤٣ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ
إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ٤٤

و اجابت مینماید آنانرا که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را و می افزاید
ایشانرا از فضل خود و کافران برای ایشانست عذاب سختی ۲۷ و اگر پهن کند خدا روزی
برای بندگان خود هر آینه از حد درروند در زمین ولیکن فرو میفرستد باندازه آنچه
را میخواهد بدرستی که او ببندگان خود آگاه بیناست ۲۸ و اوست آنکه فرو می
فرستد بارانرا از پس آنکه نومید شدند و پراکنده مینماید رحمت خود را و اوست
یار و ستوده ۲۹ و از آیتهای اوست آفریدن آسمانها و زمین و آنچه پراکنده کرده
اند و از جنبنده و او بر گرد آوردن ایشان هرگاه خواهد تواناست ۳۰ و آنچه رسد
شما را از مصیبتی پس بسبب آنست که کسب کرده دستهای شما و درمیگذرد از
بسیاری ۳۱ و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نیست مر شما را از غیر خدا
هیچ یاری و نه هیچ یاوری ۳۲ و از آیتهای اوست کشتیهای رونده در دریا مانند
کوهها ۳۳ اگر خواهد ساکن گرداند باد را پس بگردند ایستادها بر پشت آن بدرستی که
در این هر آینه آیتهاست برای هر شکیبای سپاس گذاری ۳۴ یا هلاک گرداند آنها
را بسبب آنچه کسب کرده اند و درمیگذرد از بسیاری ۳۵ و تا بدانند آنانکه جدال
میکنند در آیتهای ما که نیست مر ایشانرا هیچ گریزگاهی ۳۶ پس آنچه داده شدید از
چیزی پس مایهٔ تعیش زندگی دنیاست و آنچه نزد خداست بهتر و پاینده ترست
برای آنانکه ایمان آورده اند و بر پروردگار خود اعتماد مینمایند ۳۷ و آنانکه دوری
می گزینند از گناهان بزرگ و از کارهای زشت و چون خشمناک شوند ایشان عفو
نمایند ۳۸ و آنانکه اجابت نمودند مر پروردگار خود را و بپا داشتند نماز را و کار
ایشان مشورتست میان خود و از آنچه روزی کردیم ایشانرا نفقه دهند ۳۹ و آنانکه
چون رسد ایشانرا ستمی ایشان داد خود بستانند ۴۰ و سزای بدی بدیست مثل آن پس
هر که درگذشت و اصلاح نمود پس مزد او بر خداست بدرستی که او دوست نمیدارد ستمکارانرا
۴۱ و هر آینه آنکه داد خود بستاند پس از ستم با وی پس آنها نباشد بر ایشان هیچ راهی ۴۲
نیست راه مگر بر آنانکه ستم میکنند مردم را و فساد میکنند در زمین بناحق آنگروه
مر ایشانراست عذابی دردناک ۴۳ و هر آینه کسی که صبر نماید و عفو کند بدرستی
که آن هر آینه از بالاترین کارهاست ۴۴

وکیی

وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ٤٥ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا
خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ٤٦ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ٤٧ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ٤٨ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ

وکسی راکه کمراه کند خدا پس نباشد مر او را هیچ کارگذاری بعد از او و می بینی ستمکارانرا
که چون بر بینند عذابرا کویند آیا باشد بسوی بازکشت هیچ راهی ٤٥ و به بینی ایشانرا
که عرض میشوند بران فروتنان از خواری بنکرند زچشم انداختن خفی وکفتند آنانکه ایمان
آورده اند بدرستی که زیانکاران آنانند که زیان کردند نفسهای خود وکسان خود را
روز قیامت آکاه باش بدرستی که ستمکاران در عذابی اند پاینده ٤٦ و نباشد مر
ایشانرا هیچ از دوستان که یاری دهند ایشانرا از غیر خدا و هرکه را کمراه کند خدا پس نباشد
مر او را هیچ راهی ٤٧ اجابت نمائید مر پروردکار خود را پیش از آنکه بیاید روزی که نباشد
بازکردانده مر آنرا از خدا نباشد مر شما را هیچ پناهی در آنروز و نباشد مر شما را هیچ انکاری
٤٨ پس اکر اعراض کنند پس نفرستادیم ترا بر ایشان نکهبان نیست بر تو مکر رسانیدن
و بدرستی که ما چون چشانیدیم آدمی را از خود رحمتی شاد شد بان و اکر برسد ایشانرا بدی
بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان پس بدرستی که آدمی ناسپاس است ٤٩
مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین می آفریند آنچه را خواهد می بخشد مر آنرا
که خواهد دختران و می بخشد آنرا که خواهد پسران ٥٠ یا جفت میکرداند ایشانرا پسران و دختران
و میکرداند کسی را که میخواهد بی فرزند بدرستی که او داناییست توانا ٥١ و نباشد مر
آدمی را که سخن کوید با او خدا مکر بوحی یا از پس حجاب یا بفرستد رسولی را پس وحی کند
باذنش آنچه را خواهد بدرستی که او بلندیست درست کردار ٥٢ و همچنین وحی فرستادیم
بسوی تو روح را از امر خود نبودی که بدانی که چیست کتاب و نه ایمان ولیکن کردانیدیم
آنرا روشنائی که راه نمائیم بان هرکه را خواهیم از بندکان خود و بدرستی که تو هر آینه
راه می نمائی بسوی راه راست ٥٣ راه خدائی که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه
در زمین است آکاه باش که بسوی خدا باز میکردد کارها ٥٤

إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ
الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ٤٩ لِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ
لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ٥٠ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ
ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ٥١ وَمَا
كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ إِلَّا وَ
حْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ
يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا
يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ٥٢ وَكَذٰلِكَ
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا
مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
وَلَا الْإِيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ
نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ
عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ٥٣ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِي
لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
أَلَا إِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ٥٤

سُورَةُ الزُّخْرُفِ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ آيَةً

سورهٔ زخرف هشتاد و نه آیه و آن مکی است ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

حٰمٓ ١ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ إِنَّا
جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ٣

حم ١ بکتاب روشن کننده ٢ بدرستی که ما کردانیدیم آنرا
قرآنی عربی شاید شما تعقل نمائید ٣

وانه في ام الكتاب لدينا لعلي حكيم ٤ افنضرب عنكم الذكر صفحا ان كنتم قوما مسرفين ٥ وكم ارسلنا من نبي في الاولين ٦ وما
ياتيهم من نبي الا كانوا به يستهزءون ٧ فاهلكنا اشد منهم بطشا ومضى مثل الاولين ٨ ولئن سالتهم من خلق السموات والارض
ليقولن خلقهن العزيز العليم ٩ الذي جعل لكم الارض مهدا وجعل لكم فيها سبلا لعلكم تهتدون ١٠ والذي نزل من السماء
ماء بقدر فانشرنا به بلدة ميتا كذلك تخرجون ١١ والذي خلق الازواج كلها وجعل لكم من الفلك والانعام ما تركبون ١٢

لتستووا على ظهوره ثم تذكروا
نعمة ربكم اذا استويتم عليه و
تقولوا سبحان الذي سخر لنا
هذا وما كنا له مقرنين ١٣
وانا الى ربنا لمنقلبون ١٤ و
جعلوا له من عباده جزءا ان
الانسان لكفور مبين ١٥ ام
اتخذ مما يخلق بنات واصفيكم
بالبنين ١٦ واذا بشر احدهم بما
ضرب للرحمن مثلا ظل وجهه
مسودا وهو كظيم ١٧ اومن
ينشؤا في الحلية وهو في الخصام
غير مبين ١٨ وجعلوا الملئكة
الذين هم عباد الرحمن اناثا اشهدوا
خلقهم ستكتب شهادتهم
ويسئلون ١٩ وقالوا لو شاء
الرحمن ما عبدناهم ما لهم بذلك
من علم ان هم الا يخرصون ٢٠
ام اتيناهم كتابا من قبله فهم
به مستمسكون ٢١ بل قالوا انا
وجدنا اباءنا على امة وانا على
اثارهم مهتدون ٢٢ وكذلك
ما ارسلنا من قبلك في قرية
من نذير الا قال مترفوها انا
وجدنا اباءنا على امة وانا على
اثارهم مقتدون ٢٣

وبدرستی که آن در اصل کتاب نزد ما هر آینه بلند نیست مشتمل بر حکمت ٤ آیا پس باز
داریم از شما ذکر را از روی اعراض آنکه هستید گروهی اسراف کنندگان ٥ وبسا که
فرستادیم از پیغمبری در پیشینیان ونمی آمد ایشانرا هیچ پیغمبری مگر آنکه بودند که
با و استهزا میکردند ٧ پس هلاك کردیم سخت تر از ایشان را در سخت گیری وگذشت
مثل پیشینیان ٨ وهر آینه اگر بپرسی ایشانرا که کی آفرید آسمانها و زمین را هر آینه گو
البته آفرید آنها را ارجمند دانا ٩ آنکه گردانید برای شما زمین را فراشی وگردانید
برای شما در آن راهها تا شاید شما هدایت یابید ١٠ وآنکه فرو فرستاد از آسمان آبی
را باندازه پس زنده کردیم بآن زمین مرده را همچنین بیرون آورده شوید ١١ وآنکه آفرید
اصناف همه آنها را وگردانید برای شما از کشتیها وچهارپایان آنچه سوار شوید ١٢ تا
راست نشینید بر پشتهای آن پس یاد کنید نعمت پروردگار خود را چون درست بر
نشستید بر آن وبگوئید منزه است آنکه رام گردانید برای ما اینرا ونبودیم مر او را طاقت
داران ١٣ وبدرستی که ما بسوی پروردگار خود هر آینه باز گردندگانیم ١٤ وگردانیدند برای
او از بندگان او نصیبی بدرستی که آدمی هر آینه ناسپاسی است هویدا ١٥ آیا فرا
گرفت از آنچه آفریند دختران بر گزید شما را به پسران ١٦ وچون مژده داده شود یکیشان
بآنچه زده برای بخشاینده مثلی بگردد روی و تیره و او باشد خشمناك ١٧ آیا کسی که تربیت
کرده میشود در زینت و او در مخاصمه آشکار ننماینده است ١٨ وگردانیدند فرشتگانرا
که ایشان بندگان خدای بخشاینده اند دختران آیا حاضر بودند آفرینش ایشانرا زود باشد
که نوشته شود گواهی ایشان و پرسیده شوند ١٩ وگفتند اگر خواستی خدای بخشاینده
نمی پرستیدیم ایشانرا نیست مر ایشانرا بآن هیچ دانشی نیستند ایشان مگر که دروغ می
گویند ٢٠ یا داده ایم ایشانرا کتابی پیش از آن پس ایشان بآن چنگ در زنندگانند ٢١
بلکه گفتند بدرستی که ما یافته ایم پدران خود را بر ملتی وبدرستی که ما بر اثرهای
ایشان هدایت یافتگانیم ٢٢ وهمچنین نفرستادیم پیش از تو در قریه ای بیم نماینده
مگر آنکه گفتند متنعمان آن بدرستی که ما یافته ایم پدران
خود را بر ملتی بدرستی که ما بر اثرهای ایشان
پیروی کنندگانیم ٢٣

کفرت

نصف زخرف
قال اولو جئتكم باهدى مما وجدتم عليه اباءكم قالوا انا بما ارسلتم به كافرون ۲۳ فانتقمنا منهم فانظر كيف كان عاقبة المكذبين
۲۴ واذ قال ابرهيم لابيه وقومه انني براء مما تعبدون ۲۵ الا الذي فطرني فانه سيهدين ۲۶ وجعلها كلمة باقية في
عقبه لعلهم يرجعون ۲۷ بل متعت هؤلاء واباءهم حتى جاءهم الحق ورسول مبين ۲۸ ولما جاءهم الحق قالوا هذا سحر وانا
به كافرون ۲۹ وقالوا لولا نزل هذا القران على رجل من القريتين عظيم ۳۰ اهم يقسمون رحمت ربك نحن قسمنا بينهم

معيشتهم في الحيوة الدنيا ورفعنا
بعضهم فوق بعض درجات
ليتخذ بعضهم بعضا سخريا و
رحمت ربك خير مما يجمعون
۳۱ ولولا ان يكون الناس امة
واحدة لجعلنا لمن يكفر بالرحمن
لبيوتهم سقفا من فضة ومعارج
عليها يظهرون ۳۲ ولبيوتهم
ابوابا وسررا عليها يتكئون ۳۳
وزخرفا وان كل ذلك لما متاع
الحيوة الدنيا والاخرة عند
ربك للمتقين ۳۴ ومن يعش
عن ذكر الرحمن نقيض له شيطانا
فهو له قرين ۳۵ وانهم ليصدونهم
عن السبيل ويحسبون انهم
مهتدون ۳۶ حتى اذا جاءنا
قال يا ليت بيني وبينك بعد
المشرقين فبئس القرين ۳۷ و
لن ينفعكم اليوم اذ ظلمتم انكم
في العذاب مشتركون ۳۸ افانت
تسمع الصم او تهدي العمي ومن
كان في ضلال مبين ۳۹
فاما نذهبن بك فانا منهم
منتقمون ۴۰ او نرينك الذي و
عدناهم فانا عليهم
مقتدرون ۴۱

کفت ایا اورده ام شمارا راه نماینده تر ازانچه یافته اید بران پدران خودرا کفتند بدرستی
که ما بانچه فرستاده شده اید بان کافرانیم ۲۳ پس انتقام کشیدیم ازایشان پس بنکر
چکونه بود انجام کار تکذیب کنندکان ۲۴ وهنکامی که کفت ابرهیم مر پدر خود وکروه
خودرا بدرستی که من بیزارم ازانچه میپرستید ۲۵ مکر انکه افرید مرا پس بدرستی که او
بزودی هدایت میکند مرا ۲۶ وکردانید انرا کلمهٔ باقی درعقب خود شاید ایشان بازکردند
۲۷ بلکه برخورداری دادم اینهارا وپدرانشانرا تا امد ایشانرا حق ورسولی ظاهرکننده ۲۸
وچون امد ایشانرا حق کفتند این جادوئیست وبدرستی که ما بان کافرانیم ۲۹ وکفتند چرا
فرو فرستاده نشد این قران برمردی ازدو قریه که بزرکست ۳۰ ایا ایشان قسمت میکنند
بخشش پروردکار تورا ما قسمت کردیم میانهٔ ایشان وجه معاش ایشانرا در زندکی دنیا و
بلند کردانیدیم بعضیشانرا بالای بعضی بچندین مرتبه تا فراکیرند بعض ایشان بعضی
را بکار باز داشته شده ورحمت پروردکار تو بهتراست ازانچه فراهم اورند ۳۱ واکرنه
ان بودی که شد ندکردم کروهی یکانه هراینه کردانیدیم برای انکه کافر میشود بخدای
بخشاینده مر خانه های ایشانرا سقفها از نقره ونردبانها که برانها برایند ۳۲ وبرای
خانه های ایشان درها وتختها که برانها تکیه زنند ۳۳ وزینتی ونیست همه ان مکر
مایهٔ تعیش زندکی دنیا واخرت نزد پروردکار تو برای پرهیزکارانست ۳۴ وهرکه چشم
بپوشاند از یاد خدای بخشاینده برکماریم برای وشیطانی پس او هست مر اورا همنشین ۳۵
وبدرستی که انها هراینه بازدارند ایشانرا از راه ومی پندارند که ایشان هدایت یافته
کانند ۳۶ تا چون اید مارا کوید ای کاش بودی میانهٔ من ومیانهٔ تو دوری مشرقین پس بد
همنشینی ۳۷ وهرکز سود نمیدهد شمارا امروز چون ستم کردید اینکه شما درعذاب
شریکانید ۳۸ ایا پس تو میتوانی کرانرا یا هدایت میکنی کورانرا وانرا که باشد
درکمراهی هویدا ۳۹ پس اکر ببریم ترا پس بدرستی که ما ازایشان انتقام
کشندکانیم ۴۰ یا بنماییم البته تورا انچه وعده کرده ایم
ایشانرا پس بدرستی
که ما برایشان
توانایانیم ۴۱

پس چون

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٤٣ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ٤٤ وَاسْئَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ٤٥ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ٤٦ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ٤٧ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ٤٨ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ٤٩ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ٥٠

پس چنگ دزن بانچه وحی فرستاده شده بسوی تو بدرستی که توئی بر راهی راست
٤٤ و بدرستی که آن ذکریست مر ترا و مر گروه ترا و زود باشد که پرسیده شوید ٤٥ و بپرس
از انانکه فرستادیم پیش از تو از رسولان ما که ایا گردانیدیم از غیر بخشاینده الهائی که پرستیده
شوند ٤٦ و هر اینه بتحقیق فرستادیم موسی را با ایتهای ما بسوی فرعون و جماعتش پس
گفت بدرستی که من فرستاده پروردگار جهانیانم ٤٧ پس چون اورد بایشان ایتهای ما را
انگاه ایشان از ان میخندیدند ٤٨ و نمی نمودیم بایشان هیچ ایتی مگر انکه ان بزرگتر بود
از خواهرش و گرفتیم ایشانرا بعذاب تا شاید ایشان بازگشت نمایند ٤٩ و گفتند ای
جادوگر بخوان برای ما پروردگار خود را بانچه عهد کرده نزد تو بدرستی که ما هر اینه
راه یافتگانیم ٥٠ پس چون برداشتیم از ایشان عذابرا انگاه ایشان میشکنند ٥١
و ندا کرد فرعون در گروه خود گفت ای گروه من ایا نیست مرا پادشاهی مصر و این نهرها
میرود از زیر من ایا پس نمی بینید ٥٢ بلکه من بهترم از این کسی که او خوار است ٥٣ و نزدیک
نیست که بیان نماید ٥٤ پس چرا افکنده نشده بر او دست رنجها از طلا یا نیامده
با او ملائکه پیوستگان ٥٥ پس سبک عقل شمرد قوم خود را پس فرمانبردند او را بدرستی
که ایشان بودند گروهی نافرمانبران ٥٦ پس چون بخشم اوردند ما را انتقام کشیدیم
از ایشان پس غرق کردیم ایشانرا همگی ٥٧ پس گردانیدیم ایشانرا گذشتگان
و مثلی برای پسینیان ٥٨ و چون زده شد به پسر مریم مثلی انگاه گروه تو از ان فریاد
میکردند ٥٩ و گفتند ایا الهان ما بهترند یا او نزدند انرا برای تو مگر از راه خصومت
بلکه ایشان گروهی اند خصومت کنندگان ٦٠ نیست او مگر بنده که انعام
کردیم بر او و گردانیدیم او را مثلی برای بنی اسرائیل ٦١ و اگر میخواستیم هر اینه
میگردانیدیم از شما فرشتگانی که در زمین خلافت میکردند ٦٢ و بدرستی
که ان هر اینه دانشیست برای قیامت پس شک ندارید البته بان و پیروی
کنید مرا این راهیست راست ٦٣ و باز ندارد البته شما را شیطان بدرستی
که او مر شما را دشمنی است هویدا ٦٤ و چون اورد عیسی معجزات روشن را
گفت بتحقیق که اوردم بشما حکمت را و تا بیان کنم برای شما بعض
انچه را که اختلاف میکنید در ان

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا
قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ
الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ
٥١ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ
مَهِينٌ ٥٢ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ٥٣ فَلَوْلَا
أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ٥٤
فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ٥٥ فَلَمَّا
آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ٥٦ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا
وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ٥٧ وَلَمَّا ضُرِبَ
ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ
يَصِدُّونَ ٥٨ وَقَالُوا أَآلِهَتُنَا
خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا
جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ٥٩
إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَ
جَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً
فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ٦٠ وَإِنَّهُ
لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا
وَاتَّبِعُونِ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
٦١ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ٦٢ وَلَمَّا جَاءَ
عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي
تَخْتَلِفُونَ فِيهِ

پس

فيه فاتقوا الله واطيعون ٦٣ ان الله هو ربي وربكم فاعبدوه هذا صراط مستقيم ٦٤ فاختلف الاحزاب من بينهم فويل للذين ظلموا
من عذاب يوم اليم ٦٥ هل ينظرون الا الساعة ان تاتيهم بغتة وهم لا يشعرون ٦٦ الاخلاء يومئذ بعضهم لبعض عدو
الا المتقين ٦٧ يا عباد لا خوف عليكم اليوم ولا انتم تحزنون ٦٨ الذين امنوا باياتنا وكانوا مسلمين ٦٩ ادخلوا الجنة
انتم وازواجكم تحبرون ٧٠ يطاف عليهم بصحاف من ذهب واكواب وفيها ما تشتهيه الانفس وتلذ الاعين وانتم فيها

خالدون ٧١ وتلك الجنة التي
اورثتموها بما كنتم تعملون
٧٢ لكم فيها فاكهة كثيرة منها
تاكلون ٧٣ ان المجرمين في عذاب
جهنم خالدون ٧٤ لا يفتر
عنهم وهم فيه مبلسون ٧٥
وما ظلمناهم ولكن كانوا هم
الظالمين ٧٦ ونادوا يا مالك
ليقض علينا ربك قال انكم
ماكثون ٧٧ لقد جئناكم بالحق
ولكن اكثركم للحق كارهون
٧٨ ام ابرموا امرا فانا مبرمون
٧٩ ام يحسبون انا لا نسمع سرهم
ونجواهم بلى ورسلنا لديهم
يكتبون ٨٠ قل ان كان للرحمن
ولد فانا اول العابدين ٨١
سبحان رب السموات والارض
رب العرش عما يصفون ٨٢ فذرهم
يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا يومهم
الذي يوعدون ٨٣ وهو الذي
في السماء اله وفي الارض اله
وهو الحكيم العليم ٨٤ وتبارك
الذي له ملك السموات والارض
وما بينهما وعنده علم الساعة
واليه ترجعون ٨٥ ولا يملك الذين
يدعون من دونه الشفاعة الا من
شهد بالحق وهم يعلمون ٨٦

پس بپرهیزید از خدا وفرمان برید مرا بدرستی که خدا اوست پروردگار من وپروردگار
شما پس بپرستید او را این راهیست راست ٦٤ پس اختلاف نمودند فرقها از میان
ایشان پس وای مر آنانرا که ستم کردند از عذاب روز پر درد ٦٥ آیا انتظار میبرند مگر
قیامت را که بیاید بایشان ناگهان وایشان ندانند ٦٦ دوستان در آن روز بعض ایشان
مر بعضی را دشمنند مگر پرهیزکاران ٦٧ ای بندگان من نیست ترسی بر شما در آن روز
ونه شما اندوه میخورید ٦٨ آنان که ایمان آوردند بآیتهای ما وبودند مسلمانان ٦٩
درآیید در بهشت شما وزنان شما گرامی داشته شوید ٧٠ گردانیده شود بر ایشان
کاسهای بزرگ از طلا وکوزهای بیدسته ودر آنست آنچه میخواهند نفسها ولذت
یابند چشمها وشما باشید در آن جاودانیان ٧١ واینست آن بهشتی که میراث داده
شده اید آنرا بسبب آنچه بودید که میکردید ٧٢ مر شما راست در آن میوه بسیار که از
آنها خواهید خورد ٧٣ بدرستی که گناهکاران در عذاب دوزخ جاودانیانند ٧٤ سبک
گردانیده نشود از ایشان وایشان در آن مأیوس باشند ٧٥ وستم ننمودیم ایشانرا و
لیکن بودند ایشان ستمکاران ٧٦ ونداکنند که ای مالک باید که بمیراند ما را پروردگار
تو گوید بدرستی که شما درنگ کنندگانید ٧٧ هر آینه بتحقیق که آوردیم بشما حق را ولیکن
بیشتر شما بودید مر حق را کراهت دارندگان ٧٨ بلکه محکم کردند کاری را پس بدرستی که ما
محکم کنندگانیم ٧٩ یا می پندارند که ما نمیشنویم نهان ایشان وراز ایشانرا آری و
رسولان ما نزد ایشان مینویسند ٨٠ بگو اگر بودی مر خدای بخشاینده را فرزندی
پس منم نخستین پرستندگان ٨١ منزه است پروردگار آسمانها وزمین پروردگار عرش
از آنچه وصف میکنند ٨٢ پس واگذار ایشانرا که صحبت دارند وبازی کنند تا ملاقات
کنند روز شانرا که وعده داده میشوند ٨٣ واوست آنکه در آسمانها الهست ودر زمین
الهست واوست درست کردار دانا ٨٤ وبزرگوار است آنکه مر او راست پادشاهی
آسمانها وزمین وآنچه میانه آنهاست ونزد اوست دانش قیامت وبسوی او باز
گردیده شوید ٨٥ ومالک نمیباشند آنانکه میخوانند غیر
او شفاعت را مگر آنکه گواهی میدهد بحق و
ایشان میدانند ٨٦

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَأَنّٰى يُؤْفَكُونَ ٨٥ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ٨٦ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٨٧ سورة الدخان سبع وخمسون اية بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ حٰمٓ ١ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ
مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ٣ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ٤ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ٥ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ٦ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ٧ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ٨ بَلْ هُمْ

فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ٩ فَارْتَقِبْ
يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ
١٠ يَغْشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ١١
رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا
مُؤْمِنُونَ ١٢ أَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى
وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ١٣
ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ
١٤ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ
عَائِدُونَ ١٥ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ
الْكُبْرٰى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ١٦ وَلَقَدْ
فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَ
جَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ١٧ أَنْ
أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
أَمِينٌ ١٨ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِ
إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ١٩
وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ
تَرْجُمُونِ ٢٠ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي
فَاعْتَزِلُونِ ٢١ فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هٰؤُلَاءِ
قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ٢٢ فَأَسْرِ بِعِبَادِي
لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ٢٣ وَاتْرُكِ
الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ
٢٤ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
٢٥ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ٢٦
وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ٢٧
كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ٢٨
فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَ
مَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ٢٩

وهرآينه اكر پرسی ازايشان كه كيست كه آفريد ايشانرا هرآينه كويند خداست پس
بكجا بركردانيده ميشوند ٨٥ وكفتارش است كه اي پروردكار من بدرستی كه اينها كروهی
اند كه ايمان نمی آورند ٨٦ پس اعراض كن ازايشان وبكو سلام پس زود باشد كه بدانند ٨٧

سوره دخان پنجاه وهفت آيه وآن مكي است

بنام خدای بخشاينده مهربان

حم ١ بكتاب آشكاركننده ٢ بدرستی كه ما فرو فرستاديم آنرا در شب بابركت بدرستی
كه ما هستيم بيم نمايندكان ٣ در آن جدا كرده ميشود هر امر باحكمتی ٤ فرمايش از نزد ما بدرستی
كه ما هستيم فرستندكان ٥ رحمتی از پروردكار تو بدرستی كه اواوست شنوای دانا ٦ پروردكار
آسمانها و زمين وآنچه ميانه آنهاست اكر هستيد يقين دارندكان ٧ نيست الهی مكر او
زنده ميكند وميميراند پروردكار شما وپروردكار پدران شما كه پيشينيانند ٨ بلكه ايشان
در شكی بازی ميكنند ٩ پس چشم دار روزيرا كه آرد آسمان دودی آشكارا ١٠ كه فرو پوشد مردم
را اين عذابيست دردناك ١١ پروردكار ما بردار از ما عذابرا بدرستی كه ما مؤمنانيم ١٢ كجا باشد
مرايشانرا پند كرفتن وبتحقيق كه آمد ايشانرا رسولی ظاهرسازنده ١٣ پس روكردانيدند از او
وكفتند تعليم داده شده ايست ديوانه ١٤ بدرستی كه ما بردارنده عذابيم اندكی بدرستی كه
شما بازكردندكانيد ١٥ در روزی كه سخت كيريم سخت كرفتن بزركی بدرستی كه ما انتقام
كشندكانيم ١٦ وهرآينه بتحقيق كه آزموديم پيش ازايشان كروه فرعونرا وآمد ايشانرا رسولی
كرامی ١٧ كه تسليم كنيد بمن بندكان خدارا بدرستی كه من مرشمارا رسولی ام امين ١٨ وآنكه
بلندی مجوييد برخدا بدرستی كه من آينده ام شمارا باحجتی ظاهركننده ١٩ وبدرستی كه
من پناه بردم بپروردكار خود وپروردكار شما آنكه سنكسار كنيد مرا ٢٠ واكر ايمان نمی آريد
مرا پس كناره جوئيد ازمن ٢١ پس خواند پروردكارش را كه اينان كروهيند كناهكاران ٢٢ پس
ببر بندكان مرا در شب بدرستی كه شما ئيد ازپی رفته شدكان ٢٣ وبكذار دريارا آرميده
بدرستی كه ايشان كروهی اند غرق كرده شدكان ٢٤ بسا كه واكذاشتند از بوستانها و
چشمه ها ٢٥ وكشت زارها وجايكاه كرامی ٢٦ ونعمتی كه بودند درآن شادی كنندكان ٢٧
همچنين است وميراث داديم آنهارا بكروهی ديكر ٢٨ پس نكريست برايشان آسمان وزمين ونبودند مهلت داده شدكان ٢٩

همچنين

ولقد نجینا بنی اسرائیل من العذاب المهین ۲۹ من فرعون انه کان عالیا من المسرفین ۳۰ ولقد اخترناهم علی علم علی العالمین ۳۱ و
اتیناهم من الایات ما فیه بلؤا مبین ۳۲ ان هؤلاء لیقولون ۳۳ ان هی الا موتتنا الاولی وما نحن بمنشرین ۳۴ فاتوا باباءنا ان
کنتم صادقین ۳۵ اهم خیر ام قوم تبع والذین من قبلهم اهلکناهم انهم کانوا مجرمین ۳۶ وما خلقنا السموات والارض
وما بینهما لاعبین ۳۷ ما خلقناهما الا بالحق ولکن اکثرهم لا یعلمون ۳۸ ان یوم الفصل میقاتهم اجمعین ۳۹ یوم لا یغنی

مولی عن مولی شیئا ولا هم ینصرون
۴۰ الا من رحم الله انه هو العزیز
الرحیم ۴۱ ان شجرة الزقوم
طعام الاثیم ۴۲ کالمهل یغلی
فی البطون ۴۳ کغلی الحمیم ۴۴
خذوه فاعتلوه الی سواء الجحیم
۴۵ ثم صبوا فوق راسه من عذاب
الحمیم ۴۶ ذق انک انت العزیز
الکریم ۴۷ ان هذا ما کنتم به
تمترون ۴۸ ان المتقین فی مقام
امین ۴۹ فی جنات وعیون
۵۰ یلبسون من سندس واستبرق
متقابلین ۵۱ کذلک وزوجناهم
بحور عین ۵۲ یدعون فیها بکل
فاکهة امنین ۵۳ لا یذوقون فیها
الموت الا الموتة الاولی ووقیهم
عذاب الجحیم ۵۴ فضلا من ربک
ذلک هو الفوز العظیم ۵۵ فانما
یسرناه بلسانک لعلهم یتذکرون
فارتقب انهم مرتقبون ۵۷

سورة الجاثیة تسع وثلثون آیة

بسم الله الرحمن الرحیم

حم ۱ تنزیل الکتاب من الله
العزیز الحکیم ۲ ان فی السموات
والارض لایات للمؤمنین ۳ وفی
خلقکم وما یبث من دابة ایات
لقوم یوقنون ۴

وهر آینه بتحقیق که رهانیدیم بنی اسرائیل را از عذاب خوار کننده ۲۹ از فرعون بدرستی که
او بود بلندی جوینده از اسراف کنندگان ۳۰ وهر آینه بتحقیق که اختیار کردیم ایشانرا بر
دانشی بر جهانیان ۳۱ ودادیم ایشانرا از آیتها آنچه در آن بود امتحان ظاهر ۳۲ بدرستی
که ایشان هر آینه میگویند ۳۳ نیست این مگر مردن نخستین ما و نباشیم ما از قبر برآمدگان
۳۴ پس بیاورید پدران ما را اگر هستید راست گویان ۳۵ آیا ایشان بهتر بودند یا گروه
تبع وآنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کردیم ایشانرا بدرستی که ایشان بودند گناه
کاران ۳۶ ونیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه در میان آن دو است بازی کنان
۳۷ نیافریدیم آن دو را مگر بحق ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند ۳۸ بدرستی که روز
تمیز است وعده گاه ایشان همگی ۳۹ روزی که کفایت نکند دوستی از دوستی چیزی را و نه
ایشان یاری کرده می شوند ۴۰ مگر آنکه را که رحمت کرد خدا بدرستی که او اوست ارجمند
مهربان ۴۱ بدرستی که درخت زقوم خوراک گناه کار است ۴۲ مانند فلز گداخته میجوشد
در شکمها ۴۳ مانند جوشیدن آب بسیار گرم ۴۴ بگیرید این را پس بکشید بسوی وسط دوزخ
پس بریزید بر بالای سر او از عذاب آب جوشان ۴۶ بچش بدرستی که تو توئی ارجمند گرامی ۴۷
بدرستی که این آن چیزیست که بودید که در آن شک میداشتید ۴۸ بدرستی که پرهیزکاران
در جایگاهی ایمن ۴۹ در باغها و چشمه سارها ۵۰ میپوشند از دیبای خوش قماش و دیبای
نازک روی بروی یکدیگر نشستگان ۵۱ همچنین وبزنی دهیم ایشانرا حوریان گشاده چشم ۵۲
میخواهند در آنها هر میوه را ایمنان ۵۳ نمیچشند در آن مرگ را مگر مرگ نخستین ونگاه دارد
ایشانرا از عذاب دوزخ ۵۴ از روی تفضل از پروردگار تو این است رستگاری بزرگ ۵۵
پس جز این نیست که آسان کردیم آنرا بزبان تو تا شاید ایشان پند گیرند پس انتظار بکش بدرستی که ایشان

سورۀ جاثیه و آیه سی و هفت انتظار کشندگانند ۵۷ و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۱ فرو فرستادن کتاب است از خدای ارجمند درست کردار ۲ بدرستی که در
آسمانها و زمین هر آینه آیتهاست مر مؤمنانرا ۳ و در آفرینش شما و آنچه پراکنده میکند
از جنبنده آیتهاست برای گروهی که یقین کنند ۴

واختلاف

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٥
تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ٦ وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ٧ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ
ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٨ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ٩ مِنْ
وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ

واختلاف شب و روز و آنچه را فرو فرستاده خدا از آسمان از روزی پس زنده کرده بآن
زمین را پس از مردنش و گردانیدن بادها آیتهاست برای گروهی که تعقل کنند ٥ این
آیتهای خداست میخوانیم آنها را بر تو بحق پس بکدام سخن پس از خدا و آیتهای او ایمان می
آورید ٦ وای بر هر دروغ گوی گنه کاری ٧ که میشنود آیتهای خدا را که خوانده میشود
بر او پس اصرار میکند سرکشی کنان گویا که نشنیده آنها را پس مژده ده او را بعذابی دردناک
٨ و هرگاه بداند از آیتهای ما چیزی را بگیرد آنها را استهزا آنها برای ایشانست
عذابی خوار کننده ٩ از پیش روی ایشانست دوزخ و کفایت نمیکند از ایشان آنچه
کسب کرده اند چیزی را و نه آنچه گرفته اند از غیر خدا دوستان و مر ایشانراست
عذابی بزرگ ١٠ این هدایتست و آنانکه کافر شده اند بآیتهای پروردگار خود مر ایشا
نراست عذابی از شدیدترین عذاب دردناک ١١ خداست آنکه رام گردانید برای
شما دریا را تا روان گردد کشتیها در آن بفرمان او و تا بطلبید از فضل او و تا شاید
شما سپاس گذارید ١٢ و رام کرد برای شما آنرا که در آسمانهاست و آنرا که در زمین
است همگی را که از اوست بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی که تفکر
کنند ١٣ بگو مر آنانرا که ایمان آورده اند عفو کنند مر آنانرا که امید ندارند روزهای
خدا را تا سزا دهد گروهی را بسبب آنچه بودند که کسب میکردند ١٤ کسی که کرد کار
شایسته را پس برای خودش است و کسی که بد کرد پس بر او است پس بسوی پروردگار
خود باز گردیده شوید ١٥ و هر آینه بتحقیق که دادیم بنی اسرائیل را کتاب و حکم و نبوّت و
روزی دادیم ایشانرا از پاکیزه ها و زیادتی دادیم ایشانرا بر جهانیان ١٦ و دادیم ایشانرا
دلایل روشن از امر پس خلاف نکردند مگر پس از آنکه آمد ایشانرا دانش از راه ظلم که در
میان ایشان بود بدرستی که پروردگار تو حکم میکند میانهٔ ایشان در
روز قیامت در آنچه بودند که در آن اختلاف میکردند ١٧ پس گردانیدیم ترا بر طریقهٔ از امر پس پیروی
کن آنرا و پیروی مکن خواهشهای آنانرا که نمیدانند ١٨ بدرستی که ایشان کفایت نمیکنند از تو از خدا چیزیرا
و بدرستی که ستمکاران بعضی از ایشان دوستان بعضی اند و خدا دوست پرهیزکارانست ١٩ این بینشهای
برای مردمان و هدایت و رحمتی مر گروهی را که یقین میکنند ٢٠ آیا پنداشتند آنانکه کسب کرده اند
بدیها را آنکه میگردانیم ایشانرا مانند آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای

رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ١١
اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ
الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٢ وَسَخَّرَ لَكُمْ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ١٣ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ
لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٤
مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ
فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ١٥
وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ
الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
١٦ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا
اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
١٧ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ
فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ١٨ إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ
١٩ هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٢٠ أَمْ
حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ
أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۲۱ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ۲۲ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ
بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۲۳ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا
يَظُنُّونَ ۲۴ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۲۵ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ
فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
۲۶ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ
يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ ۲۷ وَتَرَىٰ كُلَّ
أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ
كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ۲۸ هَٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ
عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۲۹ فَأَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْمُبِينُ ۳۰ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ
تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ
وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۳۱ وَإِذَا قِيلَ
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ
فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ
إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ
۳۲ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
۳۳ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا
نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۳۴
ذَٰلِكُمْ بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ
هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ
لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
۳۵

شایسته را که یکسان بود زیستن ایشان و مردنشان بد است آنچه حکم میکنند ۲۱ و
آفرید خدا آسمانها و زمین را بحق و تا جزا داده شود هر نفسی بآنچه کسب کرده و ایشان ستم
کرده نمیشوند ۲۲ آیا پس دیدی آنرا که فرا گرفت الهه خود را خواهش خود و گمراه کرده او را خدا
بر علمی و مهر نهاده بر گوش او و دلش و گردانیده بر چشم او پرده پس که هدایت میکند او را از
بعد خدا آیا پس پند نمیگیرید ۲۳ و گفتند نیست آن مگر زندگانی دنیای ما میمیریم و زنده
میشویم و هلاک نمیکند ما را مگر روزگار و نیست مر ایشانرا بآن هیچ دانشی نیستند ایشان
مگر که گمان میبرند ۲۴ و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما روشنها نباشد حجت
ایشان مگر آنکه گویند بیاورید پدران ما را اگر هستید راستگویان ۲۵ بگو
خدا زنده میکند شما را پس میمیراند شما را پس گرد می آورد شما را بسوی روز قیامت
نیست شکی در آن ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ۲۶ و مر خدا راست پادشاهی آسمانها
و زمین و روزی که بپا ایستد قیامت در آن روز زیان کنند ابطال کنندگان ۲۷
و به بینی هر گروهی را بزانو در آمده هر گروهی خوانده شوند بسوی کتاب خود امروز جزا
داده شوید آنچه را که بودید که میکردید ۲۸ اینست کتاب ما سخن میکند بر شما بحق
بدرستی که ما بودیم که مینوشتیم آنچه را که بودید که میکردید ۲۹ پس اما آنانکه
ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را پس در آورد ایشانرا پروردگار ایشان
در رحمت خود آنست آن فیروزی ظاهر ۳۰ و اما آنانکه کافر شده اند آیا پس نبود آیتهای
من که خوانده میشد بر شما پس گردنکشی نمودید و بودید گروهی گناهکاران ۳۱
و چون گفته شدی که بدرستی که وعده خدا حقست و قیامت نیست شکی در آن گفتید
نمیدانیم که چیست قیامت گمان نمیبریم مگر گمانی و نیستیم ما یقین داران
۳۲ و ظاهر شد مر ایشانرا بدیهای آنچه کرده اند و احاطه کرد بایشان آنچه بودند
که بآن استهزا میکردند ۳۳ و گفته شود که امروز فراموش میکنیم شما را چنانچه فراموش
کردید ملاقات این روز خود را و جایگاه شما آتش است و نباشد مر شما را هیچ
مددکاران ۳۴ این بسبب آنست که شما گرفتید آیتهای خدا را استهزا و فریب
داد شما را زندگانی دنیا پس امروز بیرون آورده نمیشوند از آن
و نه ایشان طلب رضاجوئی کرده شوند ۳۵

فلله الحمد رب السموات ورب الارض رب العالمين ۳۶ وله الكبرياء في السموات والارض وهو العزيز الحكيم ۳۷
سورة الاحقاف خمس وثلثون اية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم حم ۱ تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ۲ ما خلقنا السموات و
الارض وما بينهما الا بالحق واجل مسمى والذين كفروا عما انذروا معرضون ۳ قل ارايتم ما تدعون من دون الله اروني ماذا
خلقوا من الارض ام لهم شرك في السموات ائتوني بكتاب من قبل هذا او اثارة من علم ان كنتم صادقين ۴ ومن اضل ممن

يدعوا من دون الله من لا يستجيب له
الى يوم القيمة وهم عن دعائهم غافلون
۵ واذا حشر الناس كانوا لهم اعداء
وكانوا بعبادتهم كافرين ۶ واذا تتلى
عليهم اياتنا بينات قال الذين كفروا
للحق لما جاءهم هذا سحر مبين ۷ ام
يقولون افتريه قل ان افتريته فلا
تملكون لي من الله شيئا هو اعلم بما
تفيضون فيه كفى به شهيدا
بيني وبينكم وهو الغفور الرحيم ۸
قل ما كنت بدعا من الرسل وما
ادري ما يفعل بي ولا بكم ان
اتبع الا ما يوحى الي وما انا الا
نذير مبين ۹ قل ارايتم ان كان
من عند الله وكفرتم به وشهد
شاهد من بني اسرائيل على مثله
فامن واستكبرتم ان الله لا يهدي
القوم الظالمين ۱۰ وقال الذين كفروا
للذين امنوا لو كان خيرا ما سبقونا
اليه واذ لم يهتدوا به فسيقولون
هذا افك قديم ۱۱ ومن قبله كتاب
موسى اماما ورحمة وهذا كتاب
مصدق لسانا عربيا لينذر الذين ظلموا
وبشرى للمحسنين ۱۲ ان الذين قالوا ربنا
الله ثم استقاموا فلا خوف عليهم ولا هم
يحزنون ۱۳ اولئك اصحاب الجنة خالدين
فيها جزاء بما كانوا يعملون ۱۴

پس مر خدایراست ستایش پروردکار اسمانها و پروردکار زمین پروردکار جهانیان
۳۶ و مر اوراست بزرکی در اسمانها و زمین و اوست ارجمند درستکردار ۳۷

سورهٔ احقاف سی و پنج ایه و ان مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

حم ۱ فرو فرستادن کتابست از خدای ارجمند درستکردار ۲ نیافریدیم اسمانها
و زمین را و انچه میانهٔ ان دو است مکر بحق و مدتی نام برده شده و انانکه کافر شدند از
انچه بیم کرده شده اند اعراض کنندکانند ۳ بکو ایا دیدید انچه را میخوانید از غیر خدا بنمایید
مرا که چه چیز افریدند از زمین یا مر ایشانراست شرکتی در اسمانها بیارید مرا کتابی از پیش این
یا بقیهٔ از دانشی اکر هستید راستکویان ۴ و کیست کمراه تر از انکه بخواند از غیر خدا کسی را که
اجابت ننماید مر او را تا روز قیامت و انها از خواندن ایشان بیخبرانند ۵ و چون حشر کرده
شوند مردم باشند مر ایشانرا دشمنان و باشند بپرستیدن ایشان کافران ۶ و چون
خوانده شود بر ایشان ایتهای ما که روشنند کویند انانکه کافر شدند مر حق را چون امد
ایشانرا این جادوئیست هویدا ۷ یا کویند بدروغ بسته انرا بکو اکر بدروغ بسته ام انرا
پس مالک نمیشوید برای من از خدا چیزیرا او داناتر است بانچه خوض میکنید در ان
کافیست او کواه میانهٔ من و میانهٔ شما و اوست امرزکار مهربان ۸ بکو نیستم نو در امده از
رسولان و نمیدانم چه کرده خواهد شد بمن و نه بشما پیروی نمیکنم مکر انچه وحی فرستاده
شود بسوی من و نیستم من مکر بیم نمایندهٔ هویدا ۹ بکو ایا دیدید اکر باشد از نزد خدا و کافر
شده باشید بان و کواهی داده کواهی از بنی اسرائیل بر مثل ان پس ایمان اورد و سرکشی کردید بدرستی
که خدا هدایت نمیکند کروه ستمکارانرا ۱۰ و کفتند انانکه کافر شدند برای انانکه ایمان اوردند
اکر بودی بهتر پیشی نکرفتندی ما را بسوی ان و چون هدایت نیافتند بان پس بزودی میکویند این
دروغیست دیرینه ۱۱ و پیش از ان بود کتاب موسی پیشوا و بخشایشی و این کتابیست تصدیق
کننده بزبان عربی تا بیم نماید انانرا که ستم کردند و مژده باشد مر نیکوکارانرا ۱۲ بدرستیکه انانکه
کفتند پروردکار ما خداست پس ایستادکی کردند پس نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوه
خورند ۱۳ انها یاران بهشتند جاودانیان در ان پاداش بانچه بودند که میکردند ۱۴

وصیت

ووصينا الانسان بوالديه احسانا حملته امه كرها ووضعته كرها وحمله وفصاله ثلاثون شهرا حتى اذا بلغ اشده وبلغ اربعين سنة قال
رب اوزعني ان اشكر نعمتك التي انعمت علي وعلى والدي وان اعمل صالحا ترضيه واصلح لي في ذريتي اني تبت اليك واني من المسلمين ۱۵
اولئك الذين نتقبل عنهم احسن ما عملوا ونتجاوز عن سيئاتهم في اصحب الجنة وعد الصدق الذي كانوا يوعدون ۱۶ والذي قال لوالديه
اف لكما اتعدانني ان اخرج وقد خلت القرون من قبلي وهما يستغيثان الله ويلك امن ان وعد الله حق فيقول ما هذا الا اساطير الاولين

۱۷ اولئك الذين حق عليهم القول
في امم قد خلت من قبلهم من الجن و
الانس انهم كانوا خاسرين ۱۸ ولكل
درجات مما عملوا وليوفيهم اعمالهم
وهم لا يظلمون ۱۹ ويوم يعرض الذين
كفروا على النار اذهبتم طيباتكم
في حياتكم الدنيا واستمتعتم بها
فاليوم تجزون عذاب الهون بما
كنتم تستكبرون في الارض بغير الحق و
بما كنتم تفسقون ۲۰ واذكر اخا عاد
اذ انذر قومه بالاحقاف وقد خلت
النذر من بين يديه ومن خلفه
الا تعبدوا الا الله اني اخاف عليكم
عذاب يوم عظيم ۲۱ قالوا اجئتنا
لتافكنا عن الهتنا فاتنا بما تعدنا
ان كنت من الصادقين ۲۲ قال انما
العلم عند الله وابلغكم ما ارسلت
به ولكني اريكم قوما تجهلون ۲۳
فلما راوه عارضا مستقبل اوديتهم
قالوا هذا عارض ممطرنا بل هو ما
استعجلتم به ريح فيها عذاب اليم
۲۴ تدمر كل شيء بامر ربها فاصبحوا
لا يرى الا مساكنهم كذلك نجزي
القوم المجرمين ۲۵ ولقد مكناهم فيما ان
مكناكم فيه وجعلنا لهم سمعا وابصارا
وافئدة فما اغنى عنهم سمعهم ولا ابصارهم
ولا افئدتهم من شيء اذ كانوا يجحدون

ووصیت کردیم ادمی را بپدر و مادرش نیکوئی برداشت او را مادرش بمشقت و نهاد او را بمشقت
و برداشتن او و از شیر باز کرفتن او سی ماهست تا انگاه که رسید بحد جوانی خود و رسید به
چهل سال کفت پروردکار من الهام کن مرا انکه سپاس کذارم نعمت ترا که انعام کرده بر من و بر
پدر و مادر من و انکه بکنم شایسته را که پسندی انرا و بصلاح ار برای من در فرزندانم بدرستی
که من بازکشت کردم بسوی تو و بدرستی که من از کردن نهندکانم ۱۵ انها انانند که می پذیریم
از ایشان نیکوترین انچه کرده اند و درمیکذریم از بدیهای ایشان در یاران بهشت وعده راستی
که بودند که وعده داده میشدند ۱۶ و کسی که کفت مر پدر و مادر خود را که اف مر شما را ایا وعده میدهید
مرا که بیرون اورده میشوم و بتحقیق که کذشته اند قرنها پیش از من و ان دو فریاد رسی میخواستند
از خدا وای بر تو ایمان اور بدرستی که وعده خدا راستست پس میکفت که نیست این مکر افسانهای
پیشینیان ۱۷ انها انانند که ثابت شد بر ایشان کفتار در امتانی که بتحقیق کذشته اند پیش از ایشان
از جن و انس بدرستی که ایشان بودند زیانکاران ۱۸ و مر هر یك را مرتبهاست از انچه کرده اند و تا تمام
دهد ایشانرا کردارهای ایشان و ایشان ستم کرده نشوند ۱۹ و روزی که عرض کرده می شوند انانکه
کافر شدند بر اتش بردید پاکیزهای خود را در زندکی دنیاتان و بهره ور شدید بانها پس امروز
جزا داده شوید عذاب خواری بسبب انچه بودید که بزرکی میکردید در زمین بناحق و بسبب انچه
بودید که نافرمانی میکردید ۲۰ و یاد کن برادر عاد را چون بیم نمود کروه خود را در وادی انبوه شدهای
ریک و حال انکه کذشته اند بیم کنندکان پیش از او و پس از او که مپرستید مکر خدا را بدرستی
که من میترسم بر شما عذاب روزی بزرك را ۲۱ کفتند ایا امده ما را تا بکردانی ما را از الهان ما پس
بیاور بما انچه وعده میدهی ما را اکر هستی از راستکویان ۲۲ کفت نیست ان علم مکر نزد خدا
و میرسانم بشما انچه را که فرستاده شده ام بان ولیکن من می بینم شما را کروهی که جهل میورزید
۲۳ پس چون دیدند انرا ابری پهن رو اورنده بجانب رودخانهای ایشان کفتند این ابریست باراننده
ما بلکه انست انچه بشتاب میطلبید انرا بادیست که در ان عذابیست دردناک ۲۴ هلاك
میکند همه چیز را بفرمان پروردکارش پس بامداد کردند که دیده نمیشد مکر جایکاههای ایشان
همچنین سزا دهیم کروه کناهکاران را ۲۵ و هر اینه بتحقیق که تمکین دادیم ایشانرا در انچه تمکین
ندادیم شما را در ان و کردانیدیم برای ایشان کوش و دیدهها و دلها پس کفایت نکرد از ایشان
کوش ایشان و نه دیدههاشان و نه دلهاشان هیچ چیز را چون بودند که انکار میکردند

بایات

بایات الله وحاق بهم ما کانوا به یستهزؤن ۲۶ ولقد اهلکنا ما حولکم من القری وصرفنا الایات لعلهم یرجعون ۲۷ فلولا نصرهم الذین اتخذوا من
دون الله قربانا الهة بل ضلوا عنهم وذلک افکهم وما کانوا یفترون ۲۸ واذ صرفنا الیک نفرا من الجن یستمعون القران فلما حضروه قالوا انصتوا
فلما قضی ولوا الی قومهم منذرین ۲۹ قالوا یا قومنا انا سمعنا کتابا انزل من بعد موسی مصدقا لما بین یدیه یهدی الی الحق والی طریق
مستقیم ۳۰ یا قومنا اجیبوا داعی الله وامنوا به یغفر لکم من ذنوبکم ویجرکم من عذاب الیم ۳۱ ومن لا یجب داعی الله فلیس بمعجز فی الارض ولیس له

من دونه اولیاء اولئک فی ضلال
مبین ۳۲ اولم یروا ان الله الذی
خلق السموات والارض ولم یعی بخلقهن
بقادر علی ان یحیی الموتی بلی انه
علی کل شیء قدیر ۳۳ ویوم یعرض
الذین کفروا علی النار الیس هذا
بالحق قالوا بلی وربنا قال فذوقوا
العذاب بما کنتم تکفرون ۳۴ فاصبر نصف
کما صبر اولوا العزم من الرسل ولا
تستعجل لهم کانهم یوم یرون ما
یوعدون لم یلبثوا الا ساعة من
نهار بلاغ فهل یهلک الا القوم
سورة محمد [illegible] الفاسقون ۳۵ ایه [illegible]
بسم الله الرحمن الرحیم
الذین کفروا وصدوا عن سبیل الله
اضل اعمالهم ۱ والذین امنوا وعملوا الصلحت
وامنوا بما نزل علی محمد وهو الحق
من ربهم کفر عنهم سیئاتهم واصلح
بالهم ۲ ذلک بان الذین کفروا اتبعوا
الباطل وان الذین امنوا اتبعوا الحق
من ربهم کذلک یضرب الله للناس
امثالهم ۳ فاذا لقیتم الذین
کفروا فضرب الرقاب حتی
اذا اثخنتموهم

ایتهای خدارا واحاطه کرد بایشان انچه بودند که بان استهزا میکردند ۲۶ وهر اینه بتحقیق
که هلاک کردیم انرا که گرداگرد شماست از قریه ها و مکرر اوردیم ایتهارا شاید ایشان باز
گردند ۲۷ پس چرا یاری نکردند ایشانرا انانکه گرفتند از غیر خدا برای نزدیکی الهها نیز بلکه گم
شدند از ایشان واینست دروغ ایشان وانچه را بودند که افترا مینمودند ۲۸ وهنگامیکه گردانیدیم
بسوی تو گروهی را از جن که گوش میکردند قرانرا پس چون حاضر شدند انرا گفتند خاموش باشید
پس چون گذارده شد برگشتند بسوی قوم خود بیم نمایندگان ۲۹ گفتند ای گروه ما بدرستیکه ما
شنیدیم کتابی را که فرو فرستاده شده پس از موسی تصدیق کننده مر انچه را پیش از ان بوده هدایت
میکند بسوی حق و بسوی راه راست ۳۰ ای گروه ما اجابت کنید خواننده خدارا وایمان ورید
باو تا بیامرزد برای شما گناهان شمارا و پناه دهد شمارا از عذابی دردناک ۳۱ وهرکه
اجابت ننماید خواننده خدارا پس نیست عاجز کننده در زمین ونیست مر اورا از غیر او دوستانی
انها در گمراهی اند هویدا ۳۲ ایا ندیدند که خداست انکه افرید اسمانها و زمین را واز کار نشد
بسبب افریدن انها تواناست بر انکه زنده کند مردگانرا اری بدرستی که او بر هر چیزی تواناست
۳۳ وروزی که عرض کرده می شوند انانکه کافر شدند بر اتش که ایا نیست این حق گویند اری بحق
پروردگار ما گوید پس بچشید عذابرا بسبب انچه بودید که کفر می ورزیدید ۳۴ پس صبر کن
چنانچه صبر کردند صاحبان ثبات از رسولان وشتاب منما برای ایشان هما نا که ایشان
روزی که ببینند انرا که وعده داده میشوند درنگ نکرده اند مگر ساعتی از روز رسانیدنیست
پس ایا هلاک میشوند مگر گروه فاسقان ۳۵ سوره محمد صلی الله علیه و آله وسلم و ان مدنیه چهل آیه است

بنام خدای بخشاینده مهربان
انانکه کافر شدند وباز داشتند از راه خدا گم کرد کردارهای ایشانرا ۱ وانانکه ایمان اوردند
و کردند کردارهای شایسته را وایمان اوردند بانچه فرو فرستاده شده بر محمد وانست حق
از پروردگار ایشان در گذرانید از ایشان بدیهای ایشانرا و باصلاح اورد حال ایشانرا ۲
اینجهت است که انانکه کفر ورزیدند پیروی کردند باطل را واینکه انانکه ایمان اوردند
پیروی کردند حق را از پروردگارشان همچنین میزند خدا برای مردم مثلهاشانرا ۳ پس
چون ملاقات کنید انانرا که کافر شدند پس زدن گردنهاست تا چون کشته باشید از ایشا

فشدوا الوثاق فاما منّا بعد واما فداء حتى تضع الحرب اوزارها ذلك ولو يشاء الله لانتصر منهم ولكن ليبلو بعضكم ببعض والذين
قتلوا في سبيل الله فلن يضل اعمالهم سيهديهم ويصلح بالهم ۶ ويدخلهم الجنة عرفها لهم ۷ يا ايها الذين امنوا ان تنصروا الله
ينصركم ويثبت اقدامكم ۸ والذين كفروا فتعسا لهم واضل اعمالهم ۹ ذلك بانهم كرهوا ما انزل الله فاحبط اعمالهم ۱۰ افلم
يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم دمّر الله عليهم وللكافرين امثالها ۱۱ ذلك بان الله مولى الذين امنوا وان

الكافرين لا مولى لهم ۱۲ ان الله يد
خل الذين امنوا وعملوا الصالحات
جنات تجري من تحتها الانهار والذين
كفروا يتمتعون وياكلون كما
تاكل الانعام والنار مثوى لهم ۱۳
وكاين من قرية هي اشد قوة من
قريتك التي اخرجتك اهلكناهم
فلا ناصر لهم ۱۴ افمن كان على
بينة من ربه كمن زين له سوء
عمله واتبعوا اهواءهم مثل الجنة
التي وعد المتقون فيها انهار من
ماء غير اسن وانهار من لبن لم
يتغير طعمه وانهار من خمر لذة
للشاربين ۱۶ وانهار من عسل
مصفى ولهم فيها من كل الثمرات
ومغفرة من ربهم كمن هو خالد
في النار وسقوا ماء حميما فقطع
امعاءهم ۱۷ ومنهم من يستمع اليك
حتى اذا خرجوا من عندك قالوا
للذين اوتوا العلم ماذا قال انفا
اولئك الذين طبع الله على قلوبهم
واتبعوا اهواءهم ۱۸ والذين اهتدوا
زادهم هدى واتاهم تقويهم
۱۹ فهل ينظرون الا الساعة
ان تاتيهم بغتة فقد جاء
اشراطها فانى لهم اذا

پس محکم کنید بند را پس یا منت نهادنی بعد از آن ویا فدا گرفتنی تا بگذارند اهل حرب سلا
حهای خود را ۴ اینست واگر خواستی خدا هر اینه انتقام کشیدی از ایشان ولیکن تا بیازماید
بعض شمارا ببعضی وآنانکه کشته شده اند در راه خدا پس هرگز گم نمیکند کردارهای ایشانرا ۵
بزودی هدایت کند ایشانرا و باصلاح آورد حال ایشانرا ۶ ودرآورد ایشانرا در بهشت که
تعریف کرده آنرا برای ایشان ۷ ای آنانکه ایمان آورده اند اگر یاری کنید خدارا یاری کند شما
را وثابت گرداند قدمهای شمارا ۸ وآنانکه کافر شده اند پس نگونساری باد مر ایشانرا وگم
کند کردارهای ایشانرا ۹ این بسبب آنست که ایشان ناخوش داشتند آنچه را فرو فرستاده
خدا پس ناچیز کرد کردارهای ایشانرا ۱۰ آیا پس راه نرفتند در زمین پس بنگرید چگونه بوده
انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کرد خدا بر ایشان ومر کافرانراست امثال
آنها ۱۱ این بسبب آنست که خدا یاور آنانست که ایمان آورده اند وبدرستی که کافران نیست
یاوری مرایشانرا ۱۲ بدرستی که خدا درآورد آنانرا که ایمان آورده اند وکرده اند کارهای
شایسته را ببهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها وآنانکه کافر شده اند برخوردار میشوند
یابند ومیخورند چنانکه میخورند چهارپایان وآتش جایگاهیست مرایشانرا ۱۳ وچه بسیار از
قریه که آن بود سخت تر در قوت از قریهٔ تو که بیرون کرد ترا هلاک کردیم ایشانرا پس نباشد
هیچ مددکاری مرایشانرا ۱۴ آیا پس آنکه باشد بر حجتی از پروردگار خود مانند کسی است
که آرایش داده شده برای او بدی کردار او وپیروی کرده اند خواهشهای خودرا مثل بهشتی
که وعده داده شده اند پرهیزکاران که در آنهاست نهرها از آب غیر متغیر ونهرها از شیری
که تغییر نکرده طعم آن ونهرها از شرابی که لذتست برای آشامندگان ۱۶ ونهرها از عسلی
صاف ومر ایشانراست در آن از همهٔ میوه ها وآمرزشی از پروردگار ایشان مانند کسیست
که جاوید است در آتش وآشامیده شوند آب جوشانی را پس پاره پاره کند رودهای ایشانرا
۱۷ واز ایشان کسانیند که گوش میدارند بسوی تو تا چون بیرون روند از نزد تو گویند مر
آنانرا که داده شده اند علم را چه چیز گفت این ساعت آنها کسانی اند که مهر نهاده خدا
بر دلهای ایشان وپیروی کرده اند خواهشهای خودرا ۱۸ وآنانکه هدایت یافته اند افزود
ایشانرا هدایت وداد بایشان اسباب تقوی ایشانرا ۱۹ پس آیا منتظرند مگر قیامت را که
بیاید ایشانرا ناگهان پس بتحقیق که آمد علامات آن پس از کجا باشد مر ایشانرا چون

جاءتهم ذکریهم ۲۰ فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم ومثويكم ۲۱ ويقول الذين امنوا لولا
نزلت سورة فاذا انزلت سورة محكمة وذكر فيها القتال رايت الذين فى قلوبهم مرض ينظرون اليك نظر المغشى عليه من الموت فاولى لهم طاعة وقول معروف ۲۲
فاذا عزم الامر فلو صدقوا الله لكان خيرا لهم ۲۳ فهل عسيتم ان توليتم ان تفسدوا فى الارض وتقطعوا ارحامكم ۲۴ اولئك الذين
لعنهم الله فاصمهم واعمى ابصارهم ۲۵ افلا يتدبرون القران ام على قلوب اقفالها ۲۶ ان الذين ارتدوا على ادبارهم من بعد ما تبين
لهم الهدى الشيطان سول لهم
واملى لهم ۲۷ ذلك بانهم قالوا للذين
كرهوا ما نزل الله سنطيعكم فى بعض
الامر والله يعلم اسرارهم ۲۸ فكيف
اذا توفتهم الملئكة يضربون وجوههم
وادبارهم ۲۹ ذلك بانهم اتبعوا
ما اسخط الله وكرهوا رضوانه فاحبط
اعمالهم ۳۰ ام حسب الذين فى
قلوبهم مرض ان لن يخرج الله اضغانهم ۳۱
ولو نشاء لاريناكهم فلعرفتهم
بسيماهم ولتعرفنهم فى لحن القول
والله يعلم اعمالكم ۳۲ ولنبلونكم
حتى نعلم المجاهدين منكم والصابرين
ونبلوا اخباركم ۳۳ ان الذين كفروا
وصدوا عن سبيل الله وشاقوا
الرسول من بعد ما تبين لهم
الهدى لن يضروا الله شيئا و
سيحبط اعمالهم ۳۴ يا ايها الذين
امنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول
ولا تبطلوا اعمالكم ۳۵ ان
الذين كفروا وصدوا عن سبيل
الله ثم ماتوا وهم كفار
فلن يغفر الله لهم
۳۶

بیاید ایشانرا پند کرفتن ایشان ۲۰ پس بدان که نیست الهی مکر خدا وامرزش خواه برای کناهان
خود و برای مردان مؤمن و زنان مؤمنه وخدا میداند مواضع تردد شمارا وجای اقامت
شمارا ۲۱ ومیکویند انانکه ایمان اورده اند چرا فرو فرستاده نشد سوره پس چون فرو
فرستاده شد سوره محکم و ذکر کرده شد دران کارزار بر بینی انانرا که در دلهای ایشان
مرضیست مینکرند بسوی تو بکریستن بیهوش شده از مرك پس اولیست برای ایشان
فرمانبرداری وکفتار نیکو ۲۲ پس چون بسر حد عزیمت رسید کار پس اکر راست کوئی پیشه
کردندی با خدا هر اینه بودی بهتر برای ایشان ۲۳ پس ایا نزدیك شدید که اکر متولی شوید
انکه تباهی کنید در زمین وقطع کنید رحمهای خودرا ۲۴ انها ایند انانکه لعنت کرده ایشانرا
خدا پس کر کردانید وکور کرد چشمهای ایشانرا ۲۵ ایا پس تدبر نمیکنند در قران یا بر دلهاست
قفلهای انها ۲۶ بدرستی که انانکه بر کشتند بر پشتهای خود پس از انکه ظاهر شده بود
برای ایشان هدایت شیطان زینت داده برای ایشان و ارزوها قرار داد برای ایشان ۲۷
این بسبب انست که ایشان کفتند مر انانرا که ناخوش داشتند انچه را فرو فرستاد خدا
زود باشد که فرمان بریم شمارا در بعض امر وخدا میداند نهانی کفتن ایشانرا ۲۸ پس
چکونه باشد انگاه که بکیرند جان ایشانرا فرشتکان میزده باشند روهای ایشان و
پشتهای ایشانرا ۲۹ این بسبب انست که ایشان پیروی کردند انچه را بخشم اورد خدارا
وناخوش داشتند خشنودی اورا پس باطل کرد کردارهای ایشانرا ۳۰ ایا پنداشتند انانکه
در دلهای ایشان مرضیست انکه هرکز بیرون نمی ارد خدا کینهای ایشانرا ۳۱ واکر میخواستیم
هر اینه می نمودیم بتو ایشانرا پس هر اینه شناختی ایشانرا بعلامتشان وهر اینه بشناسی
البته ایشانرا در کردانیدن کفتار وخدا میداند کردارهای شمارا ۳۲ وهر اینه ازمایش
نمائیم شمارا تا بدانیم جهاد کنندکان از شمارا و شکیبایانرا و بیازمائیم خبرهای شمارا ۳۳ بدرستی
که انانکه کافر شدند وباز داشتند از راه خدا ومخالفت نمودند رسولرا بعد از انکه ظاهر شده
مر ایشانرا راه راست هرکز ضرر نتوانند رسانید خدارا چیزی وبزودی نابود کند خدا
کردارهای ایشانرا ۳۴ ای کروهی که ایمان اورده اند فرمانبرید خدارا وفرمانبرید رسول
را وباطل مکنید کردارهای خودرا ۳۵ بدرستی که انانکه کافر شدند ومنع کردند از راه خدا
پس مردند و ایشان بودند کافران پس هرکز نمی امرزد خدا مر ایشانرا ۳۶

پس

فلا تهنوا وتدعوا الی السلم وانتم الاعلون والله معکم ولن یترکم اعمالکم ۳۷ انما الحیوة الدنیا لعب ولهو وان تؤمنوا وتتقوا یؤتکم اجورکم
ولا یسئلکم اموالکم ۳۸ ان یسئلکموها فیحفکم تبخلوا ویخرج اضغانکم ۳۹ هاانتم هؤلاء تدعون لتنفقوا فی سبیل الله فمنکم من یبخل ومن یبخل
فانما یبخل عن نفسه والله الغنی وانتم الفقراء وان تتولوا یستبدل قوما غیرکم ثم لا یکونوا امثالکم ۴۰ سورة الفتح تسع وعشرون آیة مدنیة
بسم الله الرحمن الرحیم انا فتحنا لک فتحا مبینا ۱ لیغفر لک الله ما تقدم من ذنبک وما تاخر ویتم نعمته علیک ویهدیک صراطا

مستقیما ۲ وینصرک الله نصرا عزیزا
۳ هو الذی انزل السکینة فی قلوب
المؤمنین لیزدادوا ایمانا مع ایما
نهم ولله جنود السموات والارض
وکان الله علیما حکیما ۴ لیدخل
المؤمنین والمؤمنات جنات تجری
من تحتها الانهار خالدین فیها
ویکفر عنهم سیئاتهم وکان
ذلک عند الله فوزا عظیما ۵
ویعذب المنافقین والمنافقات
والمشرکین والمشرکات الظانین
بالله ظن السوء علیهم دائرة السوء
وغضب الله علیهم ولعنهم واعد
لهم جهنم وساءت مصیرا ۶ و
لله جنود السموات والارض و
کان الله عزیزا حکیما ۷ انا ارسلناک
شاهدا ومبشرا ونذیرا ۸ لتؤمنوا
بالله ورسوله وتعزروه وتوقروه
وتسبحوه بکرة واصیلا ۹ ان
الذین یبایعونک انما یبایعون
الله ید الله فوق ایدیهم فمن
نکث فانما ینکث علی نفسه
ومن اوفی بما عاهد علیه
الله فسیؤتیه اجرا عظیما ۱۰
سیقول لک المخلفون

پس سستی مکنید و مخوانید بسوی صلح و شما برترانید و خدا با شماست و هرگز کم نکند از
شما کردارهای شمارا ۳۷ نیست زندگی دنیا مگر بازیچه و بیهوده و اگر ایمان آورید و بپرهیز
کاری کنید میدهد شمارا مزدهای شما و نخواهد از شما مالهای شمارا ۳۸ اگر خواهد
از شما آنهارا پس بجد گیرد شمارا بخیلی میکنید و بیرون می آورد کینهای شمارا ۳۹ آگاه
باشید شما آنانید که خوانده میشوید تا انفاق کنید در راه خدا پس از شما کسیست که
بخل می ورزد و هر که بخیلی کند پس جز این نیست که بخیلی میکند از خود و خدا بی نیازاست
و شما محتاجانید و اگر روی بگردانید بدل میکند گروهی را غیر از شما پس نباشند
مانندهای شما ۴۰ سورهٔ فتح بیست و نه آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان
بدرستی که ما فتح دادیم مر تورا فتحی آشکار ۱ تا بیامرزد مر ترا خدا آنچه پیش رفت از گناه
تو و آنچه پس افتاد و تمام نماید نعمت خودرا بر تو و هدایت کند ترا راهی راست ۲ و یاری
کند ترا خدا یاری کردنی با عزت ۳ وست آنکه فرو فرستاد آرام را در دلهای مؤمنان تا
بیفزایند ایمانرا با ایمانشان و مر خدایراست لشکرهای آسمانها و زمین و هست خدا دانا
حکیم ۴ تا درآورد مردان مؤمن و زنان مؤمنه را به بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها حال
آنکه جاوید مانیایند در آنها و تا بپوشاند از ایشان بدیهای ایشانرا و هست این نزد خدا
کامیابی عظیم ۵ و تا عذاب کند مردان منافق و زنان منافقه و مردان مشرک و زنان مشرکه
را که گمان برندگانند بخدا گمان بد بر ایشانست گردش بد و غضب کرد خدا بر ایشان و
لعنت کرد ایشانرا و مهیا کرد برای ایشان دوزخرا و بد است از راه بازگشت ۶ و مر خدایرا است
لشکرهای آسمانها و زمین و هست خدا عزیز حکیم ۷ بدرستی که ما فرستادیم تورا گواه
و مژده دهنده و بیم نماینده ۸ تا ایمان آورید بخدا و رسول او و تقویت نمائید ورا و تعظیم کنید
اورا و تسبیح گوئید اورا بامداد و شبانگاه ۹ بدرستی که آنانکه بیعت می نمایند با تو جز
این نیست که بیعت مینمایند با خدا دست خدا بالای دستهای ایشانست پس کسی که
شکست پس جز این نیست که میشکند بر خودش و کسی که وفا کرد بآنچه عهد کرده بر آن
با خدا پس بزودی میدهد ورا مزدی عظیم ۱۰ بزودی میگویند مر تورا بازماندگان

ازعربان بادیه

مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ
أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ١٠ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَ
ظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ١١ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ١٢ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ١٣ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ
أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا
كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ
بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ١٤ قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ
سَتُدْعَوْنَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا
يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا
كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ١٥ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى
الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ
يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ١٦ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ
عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ
فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ
عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ١٧ وَمَغَانِمَ
كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ١٨ وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً
تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ
أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً
لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا
١٩ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ
اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ٢٠
وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ
ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ٢١ سُنَّةَ
اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ
اللَّهِ تَبْدِيلًا ٢٢ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ

از عربان بادیه که مشغول کردانید ما را مالهای ما و کسان ما پس آمرزش خواه برای ما میگویند
بزبانهای خود آنچه نیست در دلهای ایشان بگو پس کیست که مالك شود برای شما از خدا چیزیرا
اگر خواهد بشما گزندیرا یا خواهد بشما سودیرا بلکه هست خدا بآنچه میکنید آگاه ١٠
بلکه گمان کردید که برنمیگردند پیغمبر و مؤمنان بسوی کسانشان هرگز و آرایش داده شد
آن در دلهای شما و گمان کردید گمان بدی و هستید گروهی هالکان ١١ و کسی که ایمان
نیارد بخدا و پیغمبر او پس بدرستی که ما مهیا کرده ایم برای کافران آتش سوزانرا ١٢ و
مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین می آمرزد برای کسی که میخواهد و عقوبت میکند
کسی را که میخواهد و هست خدا آمرزگار مهربان ١٣ بزودی میگویند بازماندگان چون
بروید بسوی غنیمتها تا فرا گیریدآنها را بگذارید ما را که متابعت نمائیم شما را میخواهند
که تغییر دهند کلام خدا را بگو هرگز متابعت ما نخواهید نمود همچنین گفت خدا از پیش
پس بزودی خواهند گفت بلکه حسد میبرید بما بلکه هستند که نمی فهمند مگر اندکی
١٤ بگو مر پس ماندگانرا از عربان بادیه زود باشد که خوانده شوید بسوی گروهی صاحبان
جنگ سخت که کارزار کنید با ایشان یا مسلمان شوند پس اگر فرمانبرید میدهد خدا شما
را مزدی نیکو ١٥ و اگر روگردان شوید چنانکه روگردانیدید از پیش عذاب کند شما را عذابی
دردناك ١٦ نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنك گناهی و نه بر بیمار گناهی و کسی که فرمانبرد
خدا و رسول او را درآورد او را ببهشتهائی که روانست از زیر آنها نهرها و کسی که روگرداند
عذاب میکند او را عذابی دردناك ١٧ هر آینه بتحقیق خوشنود شد خدا از مؤمنان آنگاه
که بیعت کردند با تو زیر درخت پس دانست آنچه در دلهای ایشان بود پس فروفرستاد
آرام را بر ایشان و بسزا داد ایشانرا فتحی نزدیك ١٨ و غنیمتهای بسیار که فرا گیرند آنها را و
هست خدا عزیز حکیم ١٩ وعده داد شما را خدا غنیمتهای بسیار که فرا گیرید آنها را پس بشتاب
داد برای شما اینرا و بازداشت دستهای مردمانرا از شما و تا باشد آیتی مر مؤمنانرا و هدایت
کند شما را براه راست ٢٠ و دیگرها که قادر نشده اید برآنها بتحقیق احاطه کرد خدا برآنها
و هست خدا بر هر چیزی توانا ٢١ و اگر کارزار کرده بودند با شما آنانکه کافر شده اند هر آینه گردانیده
بودند پشتها را پس نمی یافتند دوستی و نه یاوری ٢٢ سنت خداست که بتحقیق گذشته
از پیش و هرگز نیابی مر سنت خدا را تغییری ٢٣ و اوست آنکه بازداشت دستهای ایشانرا

عنكم وأيديكم عنهم ببطن مكة من بعد أن أظفركم عليهم وكان الله بما تعملون بصيرا ۲۴ هم الذين كفروا وصدوكم عن المسجد الحرام والهدي
معكوفا أن يبلغ محله ولولا رجال مؤمنون ونساء مؤمنات لم تعلموهم أن تطؤهم فتصيبكم منهم معرة بغير علم ليدخل الله في رحمته من
يشاء لو تزيلوا لعذبنا الذين كفروا منهم عذابا أليما ۲۵ إذ جعل الذين كفروا في قلوبهم الحمية حمية الجاهلية فأنزل الله سكينته على رسوله
وعلى المؤمنين وألزمهم كلمة التقوى وكانوا أحق بها وأهلها وكان الله بكل شيء عليما ۲۶ لقد صدق الله رسوله الرؤيا بالحق لتدخلن

المسجد الحرام إن شاء الله آمنين
محلقين رؤوسكم ومقصرين لا تخافون
فعلم ما لم تعلموا فجعل من دون
ذلك فتحا قريبا ۲۷ هو الذي أرسل
رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره
على الدين كله وكفى بالله شهيدا
۲۸ محمد رسول الله والذين معه
أشداء على الكفار رحماء بينهم
تراهم ركعا سجدا يبتغون فضلا
من الله ورضوانا سيماهم في وجوههم
من أثر السجود ذلك مثلهم في التوراة
ومثلهم في الإنجيل كزرع أخرج شطأه
فآزره فاستغلظ فاستوى على
سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم
الكفار وعد الله الذين آمنوا وعملوا
الصالحات منهم مغفرة وأجرا عظيما ۲۹

از شما و دستهای شما را از ایشان در وادی مکه از بعد آنکه ظفر داد شما را بر ایشان و هست
خدا بآنچه میکنید بینا ۲۴ ایشانند آنانکه کافر شدند و باز داشتند شما را از مسجد الحرام و
قربانی را باز داشته شده آنکه برسد بجای آن و اگرنه بودند مردان با ایمان و زنان با ایمان که
نمیدانستید ایشان را آنکه پامال میکردید ایشان را پس میرسید شما را از ایشان عاری بنادانی
تا درآورد خدا در رحمت خود کسی را که میخواهد اگر جدا شده بودند هر آینه عذاب کرده بودیم
آنان را که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک ۲۵ هنگامی که گردانیدند آنانکه کافر شدند در دلهای
خودشان تعصب را تعصب جاهلیت پس فرو فرستاد خدا آرامش خود را بر رسول خود و بر مؤمنان
و لازم گردانید ایشان را کلمهٔ پرهیزکاری و بودند سزاوارتر بآن و اهل آن و هست خدا بهر چیزی دانا
۲۶ هر آینه بحقیقت راست کرد خدا رسول خود را خواب دیدن بحق که هر آینه درآیید البته بمسجد
الحرام اگر خواهد خدا ایمنان تراشندگان سرهاتان و کوتاه کنندگان نترسید پس دانست
آنچه را که ندانستید پس گردانید از پیش آن فتحی نزدیک ۲۷ اوست آنکه فرستاد رسول خود را بهدایت
و دین حق تا غالب سازد او را بر دین همهٔ آن و کافیست خدا گواه ۲۸ محمد رسول خداست و
آنانکه با وی اند سختانند بر کافران رحیمانند میانهٔ خودشان می بینی ایشان را رکوع کنندگان
سجده کنندگان میجویند تفضلی از خدا و خوشنودی نشانهٔ ایشان در روهای ایشانست از
اثر سجده اینست مثل ایشان در توریة و مثل ایشان در انجیل چون کشتیست که بیرون آورد
شاخهای نورسته اش را پس قوی کند آن را پس سطبر شود پس راست بایستد بر ساقهای خود
بشگفت آورد برزگران را تا بخشم آورد بسبب ایشان کفار را وعده داد خدا آنان را که ایمان
آوردند و کردند شایستهها را از ایشان آمرزشی و مزدی عظیم ۲۹

سورة الحجرات ثماني عشرة آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم
يا أيها الذين آمنوا لا تقدموا بين
يدي الله ورسوله واتقوا الله إن
الله سميع عليم ۱ يا أيها الذين آمنوا لا
ترفعوا أصواتكم فوق صوت النبي
ولا تجهروا له بالقول كجهر بعضكم
لبعض أن تحبط أعمالكم وأنتم لا تشعرون
۲ إن الذين يغضون أصواتهم

سورهٔ حجرات هیجده آیه و مدنیست

بسم خدای بخشایندهٔ مهربان
ای آنانکه ایمان آوردند پیشی مگیرید میانهٔ دو دست خدا و رسول او و بپرهیزید از خدا
بدرستی که خدا شنوای داناست ۱ ای آنان که ایمان آوردند بلند مکنید آوازهای خود را
برتر از آواز پیغمبر و بلند مکنید برای او بگفتار مانند بلند کردن بعض شما برای بعضی که ناچیز
میشود کردارهای شما و شما نمی فهمید ۲ بدرستی که آنانکه فرو میخوابانند آوازهای خود را

عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ اُولٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظِيمٌ ٣ اِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَآءِ الْحُجُرَاتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ٤ وَلَوْ
اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنْ جَآءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوا اَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا
عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ٦ وَاعْلَمُوا اَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللّٰهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ
وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ اُولٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ٧ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٨ وَاِنْ طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَاِنْ بَغَتْ

اِحْدٰيهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِي
تَبْغِي حَتّٰى تَفِيٓءَ اِلٰى اَمْرِ اللّٰهِ فَاِنْ فَآءَتْ
فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوا
اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ٩ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ
اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٠ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسٰى اَنْ
يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِنْ نِسَآءٍ
عَسٰى اَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا حزب
اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْاَلْقَابِ
بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْاِيمَانِ وَ
مَنْ لَمْ يَتُبْ فَاُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
١١ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا
مِنَ الظَّنِّ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَلَا
تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا
اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَاْكُلَ لَحْمَ اَخِيهِ
مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ
تَوَّابٌ رَحِيمٌ ١٢ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا
خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَاُنْثٰى وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ
عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰيكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
١٣ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا
وَلٰكِنْ قُولُوا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاِ
يمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَاِنْ تُطِيعُوا اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْئًا
اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٤ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ
يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اُولٰئِكَ هُمُ

نزد رسول خدا انهایند انانکه ازمود خدا دلهای ایشانرا برای پرهیزکاری مر ایشانراست امرزش
ومزدی عظیم ٣ بدرستی که انانکه اوازمیکنند ترا از پس حجرهها بیشتر ایشان نمی یابند ٤ واکر
انکه ایشان صبر کنند تا بیرون ائی بسوی ایشان هر اینه باشد بهتر برای ایشان وخدا امرزکار
مهربانست ٥ ای انانکه ایمان اوردند اکر اورد شمارا فاسقی خبری پس تفحص کنید مبادا اسیب
رسانید قومی را بنادانی پس بکردید برانچه کرده باشید پشیمانان ٦ وبدانید که در شماست رسول
خدا اکر اطاعت میکرد شمارا در بسیاری از امر هر اینه برنج افتاده بودید ولیکن خدا دوست
کردانید بسوی شما ایمانرا وارایش داد انرا در دلهای شما وناخوش کردانید بسوی شما کفر و
نافرمانی ومعصیت را انها ایشانند راه رشد یافتکان ٧ تفضلی ازخدا ونعمتی وخدا داناء
حکیم است ٨ واکر دو کروه از مؤمنان کارزار کنند پس اصلاح کنید میانه ان دو پس اکر ستم
کند یکی از ان دو بر دیکری پس کارزار کنید باان که ستم میکند تا بر کردد بسوی فرمان خدا پس
اکر بر کشت پس اصلاح کنید میانهٔ ایشان براستی وعدالت کنید بدرستی که خدا دوست
میدارد عدالت کنندکانرا ٩ جز این نیست که مؤمنان برادرانند پس اصلاح کنید میان دو برادرتان
وبپرهیزید از خدا شاید که شما رحم کرده شوید ١٠ ای انانکه ایمان اوردند نباید که استهزا کند
قومی از قومی شاید انکه باشند بهتر از ایشان ونه زنان از زنان شاید که باشند بهتر از ایشان
وعیب مکنید نفسهای خودرا ونه بد بخوانید بلقبها بداست نام فسوق بعد از ایمان وکسی که توبه
نکند پس انها ایشانند ستمکاران ١١ ای انانکه ایمان اوردند دوری کنید بسیاری از کمان را بدرستی
که بعضی از کمان کناهست وجستجو مکنید وغیبت نکند بعض شما بعضی را ایا دوست میدارد
یکی از شما که بخورد کوشت برادر خود را مرده پس ناخوش میدارید انرا وبترسید از خدا بدرستی
که خدا توبه پذیر مهربانست ١٢ ای مردمان بدرستی که ما خلق کردیم شمارا از نر وماده و
کردانیدیم شما را شعبها وقبیلهها تا بشناسید یکدیکر را بدرستی که کرامی ترین شما نزد
خدا پرهیزکارترین شماست بدرستی که خدا داناء اکاهست ١٣ کفتند عربان بادیه
ایمان اوردیم بکو ایمان نیاوردید ولیکن بکویید که اسلام اورده ایم وهنوز در نیامده ایمان
در دلهای شما واکر فرمان برید خدا ورسول اورا کم نکرداند شمارا از کردارهای شما چیزی
بدرستی که خدا امرزنده مهربانست ١٤ جز این نیست که مؤمنان انانند که ایمان اورده اند
بخدا ورسول او پس شک نکردند جهاد کردند بمالهای خود ونفسهای خود در راه خدا انها ایشانند

الصادقون ١٥ قل اتعلمون الله بدينكم والله يعلم ما في السموات وما في الارض والله بكل شيء عليم ١٦ يمنون عليك ان اسلموا قل لا تمنوا علي
اسلامكم بل الله يمن عليكم ان هديكم للايمان ان كنتم صادقين ١٧ ان الله يعلم غيب السموات والارض والله بصير بما تعملون ١٨
سورة ق خمس واربعون اية مكية بسم الله الرحمن الرحيم ق ١ والقرآن المجيد ٢ بل عجبوا ان جاءهم منذر منهم فقال الكافرون هذا
شيء عجيب ٣ ءاذا متنا وكنا ترابا ذلك رجع بعيد ٤ قد علمنا ما تنقص الارض منهم وعندنا كتاب حفيظ ٥ بل كذبوا بالحق لما جاءهم

ق ٣٢٠ الجزؤ بیست و ششم

فهم في امر مريج ٦ افلم ينظروا الى
السماء فوقهم كيف بنيناها وزينا
ها وما لها من فروج ٧ والارض
مددناها والقينا فيها رواسي
وانبتنا فيها من كل زوج بهيج
٨ تبصرة وذكرى لكل عبد
منيب ٩ ونزلنا من السماء ماء مباركا
فانبتنا به جنات وحب الحصيد
١٠ والنخل باسقات لها طلع نضيد
رزقا للعباد واحيينا به بلدة
ميتا كذلك الخروج ١١ كذبت قبلهم
قوم نوح واصحاب الرس وثمود ١٢
وعاد وفرعون واخوان لوط ١٣
واصحاب الايكة وقوم تبع كل
كذب الرسل فحق وعيد ١٤ ا
فعيينا بالخلق الاول بل هم في
لبس من خلق جديد ١٥ ولقد
خلقنا الانسان ونعلم ما توسوس
به نفسه ونحن اقرب اليه من
حبل الوريد ١٦ اذ يتلقى المتلقيان
عن اليمين وعن الشمال قعيد ١٧
ما يلفظ من قول الا لديه رقيب
عتيد ١٨ وجاءت سكرة الموت
بالحق ذلك ما كنت منه تحيد ١٩
ونفخ في الصور ذلك يوم الوعيد
٢٠ وجاءت كل نفس معها سائق
وشهيد ٢١ لقد كنت في غفلة

راست گویان ١٥ بگو آیا می‌آموزانید خدا را بدین خود و خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در
در زمین است و خدا بهر چیزی داناست ١٦ منت می‌نهند بر تو که اسلام آوردند بگو منت
مگذارید بر من اسلام خود را بلکه خدا منت می‌نهد بر شما که راه نمود شما را بسوی ایمان اگر
هستید راست گویان ١٧ بدرستی که خدا میداند نهان آسمانها و زمین را و خدا بیناست بآنچه میکنید ١٨

سورة ق چهل و پنج آیه و آن مکیست

بنام خدای بخشاینده مهربان
ق ١ بقرآن بزرگوار ٢ بلکه عجب داشتند که آمد ایشان را بیم نماینده از ایشان پس گفتند
کافران این چیزیست عجیب ٣ آیا چون بمیریم و باشیم خاک این بازگشتیست دور ٤ بتحقیق
دانستیم آنچه را کم میکند زمین از ایشان و نزد ما کتابیست نگاه دارنده ٥ بلکه بدروغ نسبت
کردند حق را چون آمد ایشان را پس ایشان در کار شوریده ٦ آیا پس ننگرستند بسوی آسمان
که بالای ایشانست چگونه بنا کرده‌ایم آنرا و آرایش دادیم آنرا و نیست مر آنرا هیچ شکافها ٧
و زمین را گسترانیدیم آنرا و افکندیم در آن کوههای استوار و رویانیدیم در آن از هر صنف
خوش آینده ٨ برای بینائی و پند گرفتن مر هر بنده بازگشت کننده را ٩ و فرو فرستادیم از آسمان آبی
با برکت را پس رویانیدیم بسبب آن بوستانها و دانه درویده شونده ١٠ و درختان خرما قد کشیده مر
آنهاراست شکوفهٔ برهم نشسته روزی برای بندگان و زنده کردیم بآن زمین مرده را همچنین است
بیرون آمدن ١١ بدروغ نسبت کردند پیش از ایشان قوم نوح و اصحاب رس و ثمود ١٢ و عاد و فرعون و برا
دران لوط ١٣ و اصحاب ایکه و قوم تبع همه بدروغ نسبت کردند پیغمبران را پس حق شد وعید من ١٤
آیا پس عاجز شدیم بآفرینش اول بلکه ایشان در شک‌اند از آفرینش تازه ١٥ و هر آینه بتحقیق آفریدیم
آدمی را و می‌دانیم آنچه را وسوسه میکند باو نفس او و ما نزدیکتریم بسوی او از رگ گردن ١٦ آنگاه
که فرا گیرند آن دو فرا گیرنده از راست و از چپ نشسته ١٧ بیرون نیفکند از دهن هیچ گفتاری مگر
نزد او است نگهبانی آماده ١٨ و آمد بیهوشی مرگ بحق اینست آنچه بودی که از آن میگریختی ١٩ و دمیده
شد در صور اینست روز موعود ٢٠ و آمد هر تنی باشد با او راننده و گواهی ٢١ هر آینه بتحقیق
بودی در بیخبری از این پس برداشتیم از تو پردهٔ تو را پس دیدهٔ تو امروز تیز است ٢٢ و گفت همنشین
او اینست آنچه نزد من آماده است ٢٣ بیفکنید در دوزخ هر کفران نماینده عناد کننده را ٢٤

من هذا فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد ٢٢ وقال قرينه هذا ما لدي عتيد ٢٣ القيا في جهنم كل كفار عنيد ٢٤ بازدارنده

مَنّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ۲۵ اَلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهاً اٰخَرَ فَاَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۲۶ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا اَطْغَيْتُهُ وَلٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ
بَعِيدٍ ۲۷ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ۲۸ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا اَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۲۹ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ
امْتَلَاْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ۳۰ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ۳۱ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيظٍ ۳۲ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ
بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ۳۳ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ۳۴ لَهُمْ مَا يَشَاؤُنَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۳۵ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشاً

فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ۳۶
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ
اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۳۷
وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا
مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ۳۸ فَاصْبِرْ عَلٰى
مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۳۹
وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُودِ
۴۰ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ
مَكَانٍ قَرِيبٍ ۴۱ يَوْمَ يَسْمَعُونَ
الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ۴۲
اِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُ
۴۳ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعاً
ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۴۴ نَحْنُ
اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَخَافُ
وَعِيدِ ۴۵

سورة والذاريات ستون آية مكية

بسم اللّٰه الرحمن الرحيم

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْواً ۱ فَالْحَامِلَاتِ
وِقْراً ۲ فَالْجَارِيَاتِ يُسْراً ۳ فَا
لْمُقَسِّمَاتِ اَمْراً ۴ اِنَّمَا تُوعَدُونَ
لَصَادِقٌ ۵ وَاِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ۶ وَالسَّمَاءِ
ذَاتِ الْحُبُكِ ۷ اِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ
۸ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ اُفِكَ ۹ قُتِلَ
الْخَرَّاصُونَ ۱۰ اَلَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ
سَاهُونَ ۱۱ يَسْئَلُونَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ
۱۲

بازدارنده مر خیر را تعدی نماینده بشک اندازنده را ۲۵ انکه کردانید با خدا خدائی دیگر پس
بیفکنید او را در عذاب سخت ۲۶ کفت همنشین او پروردگار ما کمراه نکردم او را ولیکن بود در کمراهی
دور ۲۷ کفت مخاصمت منمایید نزد من وبتحقیق پیش فرستاده بودم بسوی شما وعید را ۲۸ تغییر
داده نمیشود کفتار نزد من ونیستم من ستمکار مر بندکان را ۲۹ روزی که کوییم مر دوزخ را آیا
پر شدی وکوید آیا هست هیچ زیادتی ۳۰ ونزدیک کردانیده شد بهشت برای پرهیزکاران نه
دور ۳۱ اینست انچه وعده داده شده بودید برای هر بازکشت کننده نکاهدارنده ۳۲ کسی که
ترسید از خدای بخشاینده بپنهانی وامد با دلی بازکشت نماینده ۳۳ درایید انرا بسلام این است
روز جاودانی ۳۴ مر ایشانراست انچه خواهند در ان ونزد ماست زیادتی ۳۵ وبسا هلاک
کردیم پیش از ایشان از قرنی که ایشان سخت تر بودند از ایشان بقوت پس راه انداختند در شهرها
که آیا بود هیچ کریزکاهی ۳۶ بدرستی که در این هراینه پندیست برای هر که باشد مر او را دلی
یا انداخت کوش را واو باشد حاضر ۳۷ وهراینه بتحقیق افریدیم اسمانها وزمین را وانچه
میانه انهاست در شش روز ونرسید بما هیچ رنجی ۳۸ پس صبر کن بر انچه میکویند وتسبیح کو
بستایش پروردکار خود پیش از بر امدن افتاب وپیش از فرو شدن ۳۹ واز شب پس تسبیح کوی
او را وعقبهای سجده ها ۴۰ ومستمع باش روزی که ندا میکند نداکننده از جایکاه نزدیک ۴۱
روزی که میشنوند صیحه را براستی انست روز بیرون امدن ۴۲ بدرستی که ما زنده میکنیم ومیمیرانیم
وبسوی ماست بازکشت ۴۳ روزی که شکافته شود زمین از ایشان شتابان این حشر است
بر ما اسان ۴۴ ما داناتریم بانچه میکویند ونه تو بر ایشان جبر کننده پس پند ده بقران کسی را

سوره ذاریات که مسمی است به شصت آیه و ان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

بپراکنده کنندکان پراکنده کردنی ۱ پس بردارندکان بار را ۲ پس روندکان باسانی ۳ پس تقسیم
کنندکان امر را ۴ که بدرستی که انچه وعده داده میشوید هراینه راست است ۵ وبدرستی که جزا
هراینه بوقوع اینده است ۶ باسمان صاحب راهها ۷ بدرستی که شما هراینه در کفتاری
مختلفید ۸ روکردانیده شود از او انکه روکردانیده شد ۹ کشته شوند دروغ کویان ۱۰
انانی که ایشان در فرو رفتکی ضلالت بیخبران اند ۱۱ میپرسند که کی خواهد بود روز جزا ۱۲

دوزخ

آنا ۲

يوم هم على النار يفتنون ۱۳ ذوقوا فتنتكم هذا الذي كنتم به تستعجلون ۱۴ إن المتقين في جنات وعيون ۱۵ آخذين ما آتاهم ربهم إنهم
كانوا قبل ذلك محسنين ۱۶ كانوا قليلا من الليل ما يهجعون ۱۷ وبالأسحار هم يستغفرون ۱۸ وفي أموالهم حق للسائل والمحروم ۱۹ وفي الأرض
آيات للموقنين ۲۰ وفي أنفسكم أفلا تبصرون ۲۱ وفي السماء رزقكم وما توعدون ۲۲ فورب السماء والأرض إنه لحق مثل ما أنكم تنطقون ۲۳
هل أتاك حديث ضيف إبراهيم المكرمين ۲۴ إذ دخلوا عليه فقالوا سلاما قال سلام قوم منكرون ۲۵ فراغ إلى أهله فجاء بعجل سمين

۲۶ فقربه إليهم قال ألا تأكلون
۲۷ فأوجس منهم خيفة قالوا
لا تخف وبشروه بغلام عليم
۲۸ فأقبلت امرأته في صرة فصكت
وجهها وقالت عجوز عقيم ۲۹
قالوا كذلك قال ربك إنه هو
الحكيم العليم ۳۰ قال فما خطبكم
أيها المرسلون ۳۱ قالوا إنا أرسلنا
إلى قوم مجرمين ۳۲ لنرسل عليهم
حجارة من طين ۳۳ مسومة عند
ربك للمسرفين ۳۴ فأخرجنا من
كان فيها من المؤمنين ۳۵ فما
وجدنا فيها غير بيت من المسلمين
۳۶ وتركنا فيها آية للذين
يخافون العذاب الأليم ۳۷ و
في موسى إذ أرسلناه إلى فرعون
بسلطان مبين ۳۸ فتولى
بركنه وقال ساحر أو مجنون ۳۹
فأخذناه وجنوده فنبذناهم
في اليم وهو مليم ۴۰ وفي عاد
إذ أرسلنا عليهم الريح العقيم
۴۱ ما تذر من شيء أتت عليه
إلا جعلته كالرميم ۴۲ وفي ثمود
إذ قيل لهم تمتعوا حتى حين ۴۳
فعتوا عن أمر ربهم فأخذتهم
الصاعقة وهم ينظرون ۴۴ فما
استطاعوا من قيام وما كانوا
منتصرين ۴۵ وقوم نوح من قبل إنهم كانوا قوما فاسقين ۴۶ والسماء بنيناها بأيد وإنا لموسعون ۴۷ والأرض فرشناها فنعم الماهدون ۴۸

روزی که ایشان بر آتش عذاب کرده می شوند ۱۲ بچشید عذاب خود را اینست آنچه بودید که آنرا
بشتاب میخواستید ۱۳ بدرستی که پرهیزکاران در بوستانها و چشمه سارها باشند ۱۴ فرا گیرندگان
آنچه را داده ایشانرا پروردگار ایشان بدرستی که ایشان بودند پیش از این نیکوکاران ۱۵ بودند که
اندکی از شب می خفتند ۱۶ و در سحرها ایشان طلب آمرزش میکردند ۱۷ و در مالهای ایشان بهره بود
برای سؤال کننده و بی بهره ۱۸ و در زمین آیتهاست برای یقین کنندگان ۱۹ و در نفسهای
شما آیا پس نمی بینید ۲۰ و در آسمانست روزی شما و آنچه وعده داده میشوید ۲۱ پس بحق پروردگار
آسمان و زمین بدرستی که این هر آینه حقست مانند آنکه شما سخن میگوئید ۲۲ آیا آمد ترا حکایت
مهمانان ابرهیم گرامی داشته شدگان ۲۳ آنگاه که در آمدند بر او پس گفتند سلام گفت سلام
گروهی اید ناشناخته شده ۲۴ پس نهان رفت بسوی خاندان خود پس آورد گوساله فربه ۲۵
پس نزدیک برد آنرا بسوی ایشان گفت آیا نمیخورید ۲۶ پس نهانی یافت از ایشان ترسی گفتند
مترس و مژده دادند او را به پسری دانا ۲۷ پس رو کرد زن او در فریاد زدن پس زد رویش را
و گفت پیرزال نازاینده ام ۲۸ گفتند همچنین گفته پروردگار تو بدرستی که او اوست حکیم دانا
۲۹ گفت پس چیست کار شما ای فرستاده شدگان ۳۰ گفتند بدرستی که ما فرستاده شده ایم
بسوی گروهی گناهکاران ۳۱ تا فرستیم بر ایشان سنگهای از گل ۳۲ نشان کرده شده نزد
پروردگار تو برای اسراف کنندگان ۳۳ پس بیرون کردیم هر که را بود در آن از مؤمنان ۳۴ پس
نیافتیم در آن بجز خانه از مسلمانان ۳۵ و واگذاشتیم در آن نشانه برای آنانکه میترسند از
عذاب دردناک ۳۶ و در موسی هنگامی که فرستادیم او را بسوی فرعون با حجتی هویدا ۳۷
پس روی گردانید بقوت خود و گفت جادوگر است یا دیوانه ۳۸ پس گرفتیم او را و لشکرهای
او را پس افکندیم ایشانرا در دریا و او بود ملامت کننده ۳۹ و در عاد هنگامی که فرستادیم
بر ایشان بادی نازا ۴۰ نمیگذاشت چیزی را که می آمد بر آن مگر آنکه کردی او را مانند استخوان
پوسیده ۴۱ و در ثمود هنگامی که گفته شد ایشانرا که برخورداری یابید تا وقتی ۴۲ پس
سرکشیدند از طاعت پروردگارشان پس گرفت ایشانرا صاعقه و ایشان مینگریستند
۴۳ پس نتوانستند هیچ برخواستنی و نبودند انتقام کشندگان ۴۴ و قوم نوح را از پیش بدرستی
که ایشان بودند گروهی فاسقان ۴۵ و آسمان را بنا کردیم آنرا بقوت و بدرستی که ما
هر آینه توانایانیم ۴۶ و زمین را گسترانیدیم آنرا پس خوب گسترانندگانیم ۴۷

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ٤٩ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٥٠ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ٥١ كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ٥٢ أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ٥٣ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنتَ بِمَلُومٍ ٥٤
وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ٥٥ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦ مَا أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ ٥٧ إِنَّ اللَّهَ
هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ٥٨ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِّثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ٥٩ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِن يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ٦٠

٥٢ سورة والطور تسع واربعون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَالطُّورِ ١ وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ٢
فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ ٣ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ
٤ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ٥ وَالْبَحْرِ
الْمَسْجُورِ ٦ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ
٧ مَا لَهُ مِن دَافِعٍ ٨ يَوْمَ تَمُورُ
السَّمَاءُ مَوْرًا ٩ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ
سَيْرًا ١٠ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ
١١ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ١٢
يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا
١٣ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُم بِهَا
تُكَذِّبُونَ ١٤ أَفَسِحْرٌ هَٰذَا أَمْ أَنتُمْ
لَا تُبْصِرُونَ ١٥ اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا
أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا
تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ١٦ إِنَّ
الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ١٧ فَا
كِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ
رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ١٨ كُلُوا وَاشْرَبُوا
هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ١٩ مُتَّكِئِينَ
عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُم
بِحُورٍ عِينٍ ٢٠ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ
اتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا
بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ٢١ وَمَا أَلَتْنَاهُم
مِّنْ عَمَلِهِم مِّن شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ
بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ٢٢ وَ
أَمْدَدْنَاهُم

وازهر چیزی آفریدیم دو جفت شاید که شما پند گیرید ٤٩ پس بگریزید بسوی خدا بدرستی
که منم مر شمارا ازاو بیم نماینده هویدا ٥٠ ومگردانید با خدا خدای دیگر بدرستی که منم مر
شمارا ازاو بیم نماینده هویدا ٥١ همچنان نیامد آنانرا که بودند از پیش ایشان هیچ رسولی مگر
که گفتند جادو گر است یا دیوانه ٥٢ آیا وصیت کرده اند باین بلکه ایشان گروهی اند از حد
بدر شدگان ٥٣ پس روی بگردان از ایشان پس نیستی تو ملامت کرده شده ٥٤ وپند ده
پس بدرستی که پند دادن سود میدهد مؤمنانرا ٥٥ ونیافریدیم جن وآدمیانرا مگر برای
آنکه بپرستند مرا ٥٦ نمیخواهم از ایشان هیچ روزی ونمیخواهم که بخورانند مرا ٥٧ بدرستی که خدا
اوست بسیار روزی دهنده صاحب توانائی استوار ٥٨ پس بدرستی که مرآنانرا که
ستم کرده اند بهره ایست مانند بهرهٔ یاران ایشان پس نباید که بشتاب خواهند از من ٥٩
پس وای مر آنانرا که کافر شدند از روزشان که وعده داده میشوند ٦٠

سورهٔ طور چهل ونه آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بطور ١ وکتاب نوشته شده ٢ در پوست گشاده شده ٣ وبیت المعمور ٤ وسقف بر
افراشته شده ٥ ودریای برافروخته ٦ بدرستی که عذاب پروردگار تو هر آینه بوقوع آینده
است ٧ نیست مر اورا هیچ دفع کننده ٨ روزی که حرکت کند آسمان حرکت کردنی ٩ وروان
شوند کوهها روان شدنی ١٠ پس وای در آنروز مر تکذیب کنندگانرا ١١ آنانکه ایشان در
فرو رفتن بباطل بازی میکنند ١٢ روزی که بسرعت انداخته شوند بسوی آتش دوزخ انداختنی
١٣ این آتشیست که بودید که بآن تکذیب میکردید ١٤ آیا پس جادوست این یا شما نمی بینید ١٥
در آیید آنرا پس صبر کنید یا صبر ننمایید یکسانست بر شما جز این نیست که پاداش داده میشوید
آنچه را بودید که میکردید ١٦ بدرستی که پرهیزکاران در بهشتها ونعمتهااند ١٧ متنعمان
بآنچه داده ایشانرا پروردگار ایشان ونگاه داشت ایشانرا پروردگار ایشان از عذاب دوزخ
١٨ بخورید وبیاشامید گوارا بسبب آنچه بودید که میکردید ١٩ تکیه زدگان بر تختهای پیوسته
شده بهم وجفت کردیم ایشانرا بحوریان گشاده چشم ٢٠ وآنانی که ایمان آوردند وپیرو شدند
ایشانرا اولاد ایشان بسبب ایمان برسانیم بایشان فرزندان ایشانرا ٢١ وکم نکنیم ایشانرا
از کردارهای ایشان هیچ چیز هر مردی بآنچه کسب کرده در گرو است ٢٢ ومدد فرستیم

ایشانرا

بفاكهة ولحم مما يشتهون ۲۳ يتنازعون فيها كأسا لا لغو فيها ولا تأثيم ۲۴ ويطوف عليهم غلمان لهم كأنهم لؤلؤ مكنون ۲۵
واقبل بعضهم على بعض يتساءلون ۲۶ قالوا انا كنا قبل في اهلنا مشفقين ۲۷ فمن الله علينا ووقانا عذاب السموم ۲۸ انا كنا من
قبل ندعوه انه هو البر الرحيم ۲۹ فذكر فما انت بنعمت ربك بكاهن ولا مجنون ۳۰ ام يقولون شاعر نتربص به ريب المنون ۳۱
قل تربصوا فاني معكم من المتربصين ۳۲ ام تأمرهم احلامهم بهذا ام هم قوم طاغون ۳۳ ام يقولون تقوله بل لا يؤمنون ۳۴ فليأتوا
بحديث مثله ان كانوا صادقين
۳۵ ام خلقوا من غير شيء ام هم
الخالقون ۳۶ ام خلقوا السموات
والارض بل لا يوقنون ۳۷ ام
عندهم خزائن ربك ام هم
المسيطرون ۳۸ ام لهم سلم
يستمعون فيه فليأت مستمعهم
بسلطان مبين ۳۹ ام له
البنات ولكم البنون ۴۰ ام تسئلهم
اجرا فهم من مغرم مثقلون ۴۱
ام عندهم الغيب فهم يكتبون
۴۲ ام يريدون كيدا فالذين
كفروا هم المكيدون ۴۳ ام
لهم اله غير الله سبحان الله عما
يشركون ۴۴ وان يروا كسفا من
السماء ساقطا يقولوا سحاب
مركوم ۴۵ فذرهم حتى يلاقوا
يومهم الذي فيه يصعقون ۴۶
يوم لا يغني عنهم كيدهم شيئا و
لا هم ينصرون ۴۷ وان للذين
ظلموا عذابا دون ذلك ولكن
اكثرهم لا يعلمون ۴۸ واصبر
لحكم ربك فانك باعيننا و
سبح بحمد ربك حين تقوم و
من الليل فسبحه وادبار النجوم ۴۹
سورة والنجم اثنتان وستون آية مكية
بسم الله الرحمن الرحيم

ایشانرا بمیوه و گوشت از آنچه خواهش کنند ۲۳ بنوبت گیرند در آنها جامی را که نه لغوی
در آنهاست و نه گناهی ۲۴ و بگردند بر ایشان پسرانی که مر ایشانراست همانا که آنها مرواریدند
پوشیده شده ۲۵ و روکند بعضیشان بر بعضی میپرسند ۲۶ گویند بدرستی که ما بودیم
پیشتر در کسان خود ترسناکان ۲۷ پس منت نهاد خدا بر ما و نگاه داشت ما را از عذاب آتش
سوزان ۲۸ بدرستی که بودیم ما از پیش که میخواندیم او را بدرستی که اوست نیکوکار
مهربان ۲۹ پس پند ده پس نه تو بنعمت پروردگارت فالگوی و نه دیوانه ۳۰ یا میگویند
که شعر گوست انتظار میبریم با و حوادث زمانه را ۳۱ بگو انتظار برید پس بدرستی که من با
شما از منتظرانم ۳۲ آیا میفرماید ایشانرا خوابهای ایشان باین یا ایشان گروهی اند از حد بدر
رفتگان ۳۳ یا که میگویند بر بافته است آنرا بلکه ایمان نمی آورند ۳۴ پس باید بیاورند کلامی
مانند آن اگر هستند راستگویان ۳۵ آیا آفریده شده اند از غیر چیزی یا ایشان آفرینندگانند
۳۶ یا آفریده اند آسمانها و زمین را بلکه یقین نمیدارند ۳۷ یا نزد ایشانست خزینه‌های پروردگار
تو یا ایشان تسلط دارانند ۳۸ یا مر ایشانراست نردبانی که میشنوند در آن پس باید بیاورد
شنونده ایشان حجتی هویدا ۳۹ یا مر اوراست دختران و مر شماراست پسران ۴۰ یا میخواهی
از ایشان مزدی پس ایشان از غرامت گران بار شدگانند ۴۱ یا نزد ایشانست غیب پس
ایشان مینویسند ۴۲ یا میخواهند مکری را پس آنانکه کافر شده اند ایشانند مکر کرده
شدگان ۴۳ یا مر ایشانراست معبودی بجز خدا منزهست خدا از آنچه شریک می آورند ۴۴
و اگر ببینند قطعه از آسمان افتاده گویند ابریست برهم نشسته ۴۵ پس بگذار ایشانرا
تا برسند روزشانرا که در آن هلاک شوند ۴۶ روزی که باز ندارد از ایشان مکر ایشان
چیزی را و نه ایشان یاری کرده شوند ۴۷ و بدرستی که مر آنانرا که ستم کرده اند عذابیست
غیر از آن ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند ۴۸ و صبر کن برای حکم پروردگارت پس بدرستی
که تو در حفظ مائی و تسبیح کن بستایش پروردگار خود وقتی که برمیخیزی و از شب پس تسبیح
گو او را و در پشت

سوره نجم شصت و دو آیه و آن مکی است

کردن ستارگان ۴۹

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بستاره چون فرود آید ۱ که گمراه نشده مصاحب شما و نه براه باطل رفت ۲ و سخن
نمیگوید از خواهش خود ۳ نیست آن مگر وحیی که وحی کرده میشود ۴ آموخت او را سخت

والنجم اذا هوى ۱ ما ضل صاحبكم وما غوى ۲ وما ينطق عن الهوى ۳ ان هو الا وحي يوحى ۴ علمه شديد
القوى

القوى ٥ ذو مرة فاستوى ٦ وهو بالافق الاعلى ٧ ثم دنا فتدلى ٨ فكان قاب قوسين او ادنى ٩ فاوحى الى عبده ما اوحى ١٠ ما
كذب الفؤاد ما راى ١١ افتمارونه على ما يرى ١٢ ولقد راه نزلة اخرى ١٣ عند سدرة المنتهى ١٤ عندها جنة المأوى ١٥
اذ يغشى السدرة ما يغشى ١٦ ما زاغ البصر وما طغى ١٧ لقد راى من ايات ربه الكبرى ١٨ افرايتم اللات والعزى ١٩ ومنوة
الثالثة الاخرى ٢٠ الكم الذكر وله الانثى ٢١ تلك اذا قسمة ضيزى ٢٢ ان هي الا اسماء سميتموها انتم واباؤكم ما انزل الله

بجمه ٣٢٥ الجزء بیست و هفتم

بها من سلطان ان يتبعون
الا الظن وما تهوى الانفس و
لقد جاءهم من ربهم الهدى ٢٣
ام للانسان ما تمنى ٢٤ فلله
الاخرة والاولى ٢٥ وكم من
ملك في السموات لا تغني شفاعتهم
شيئا الا من بعد ان ياذن الله
لمن يشاء ويرضى ٢٦ ان الذين
لا يؤمنون بالاخرة ليسمون
الملئكة تسمية الانثى ٢٧
وما لهم به من علم ان يتبعون
الا الظن وان الظن لا يغني من
الحق شيئا ٢٨ فاعرض عن من تولى
عن ذكرنا ولم يرد الا الحيوة
الدنيا ٢٩ ذلك مبلغهم من
العلم ان ربك هو اعلم بمن
ضل عن سبيله وهو اعلم بمن
اهتدى ٣٠ ولله ما في السموات
وما في الارض ليجزي الذين اساؤا
بما عملوا ويجزي الذين احسنوا
بالحسنى ٣١ الذين يجتنبون كبائر
الاثم والفواحش الا اللمم ان
ربك واسع المغفرة هو اعلم بكم
اذ انشاكم من الارض واذ انتم اجنة
في بطون امهاتكم فلا تزكوا انفسكم
هو اعلم بمن اتقى ٣٢ افرايت الذي تولى ٣٣
واعطى قليلا واكدى ٣٤ اعنده

قوتها ٥ صاحب توانائی پس راست ایستاد ٦ و او بود با فقی که برتر است ٧ بعد از آن نزدیک
شد پس نزدیک شد ٨ پس بود قدر دو کمان یا نزدیکتر ٩ پس وحی کرد بسوی بنده خود آنچه وحی
کرد ١٠ تکذیب نکرد دل آنچه را دید ١١ آیا پس مجادله میکنید با او بر آنچه میدید ١٢ و هر آینه
بتحقیق دید آنرا یکبار دیگر ١٣ نزد سدرة المنتهی ١٤ که نزد آنست بهشت آرامگاه ١٥ آنگاه
که فرا میگرفت سدره را آنچه فرا میگرفت ١٦ میل نکرد دیده و نه تجاوز کرد از حد ١٧ هر آینه بتحقیق
که دید از آیتهای پروردگارش که بود بزرگ ١٨ آیا پس دیدید لات و عزی را ١٩ و منات سیمین
واپس تر را ٢٠ آیا مر شما راست پسر است و مر خدا براست دختر ٢١ این آنگاه بخشش کردنیست مخالف
عدالت ٢٢ نیستند مگر نامهائی که نام نهاده اید آنها را شما و پدران شما فرو نفرستاده
خدا با آنها هیچ حجتی پیروی نمیکنند مگر گمانرا و آنچه را خواهش میکند نفسها و هر آینه بتحقیق
که آمد ایشانرا از پروردگارشان هدایت ٢٣ آیا مر آدمیرا راست آنچه آرزو میکند ٢٤ پس
مر خدا براست آنجهان و اینجهان ٢٥ و بسا از فرشته در آسمانها که سود ندهد درخواست
ایشان چیزیرا مگر بعد از آنکه دستوری دهد خدا برای کسی که خواهد و پسندد ٢٦ بدرستیکه
که آنانکه ایمان نمی آورند بآخرت هر آینه مینامند فرشتگانرا نامیدن مؤنث ٢٧ و نیست
مر ایشانرا بآن هیچ دانشی پیروی نمیکنند مگر گمانرا و بدرستی که گمان بی نیاز نمیکند از حق
چیزیرا ٢٨ پس روبگردان از هر که روگردانید از یاد ما و نخواست مگر زندگانی دنیا را ٢٩ این
غایت رسیدن ایشانست از دانش بدرستی که پروردگار تو او داناتراست بکسی که گم
شده از راه او و او داناتر است بکسی که هدایت یافته ٣٠ و مر خدا براست آنچه در آسمانها
و آنچه در زمین است تا سزا دهد آنانرا که بد کردند بآنچه کرده اند و پاداش دهد آنانرا که
نیکی کرده اند به نیکوئی ٣١ آنانکه دوری کنند از کبیرهای گناه و کارهای زشت مگر
از گناهان خورد بدرستی که پروردگار تو گشاده آمرزش است او داناتر است بشما آنهنگام
که بدید کرد شما را از زمین و آنهنگام که شما بودید خوردان در شکمهای مادران خود پس
پاك مشمارید نفسهای خود را او است داناتر بآنکه پرهیزکاری کرد ٣٢ آیا پس دیدی آنرا
که روگردانید ٣٣ و داد اندکی و برید عطای خود را ٣٤ آیا نزد او ست علم غیب پس او می بیند ٣٥
یا خبر داده نشده بآنچه در صحیفهای موسی ٣٦ و ابرهیم است که تمام ادا کرد ٣٧ اینکه بر نمی
دارد هیچ بردارنده بار گناه دیگریرا ٣٨ و اینکه نیست مر آدمیرا مگر آنچه سعی کرده ٣٩

علم الغيب فهو يرى ٣٥ ام لم ينبأ بما في صحف موسى ٣٦ وابرهيم الذي وفى ٣٧ الا تزر وازرة وزر اخرى ٣٨ وان
ليس للانسان الا ما سعى ٣٩

وَاَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرٰى ٤٠ ثُمَّ يُجْزٰيهُ الْجَزَآءَ الْاَوْفٰى ٤١ وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ٤٢ وَاَنَّهُ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ٤٣ وَاَنَّهُ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيٰى ٤٤
وَاَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ٤٥ مِنْ نُطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ٤٦ وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ٤٧ وَاَنَّهُ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ٤٨ وَاَنَّهُ هُوَ رَبُّ
الشِّعْرٰى ٤٩ وَاَنَّهُ اَهْلَكَ عَادًا الْاُوْلٰى ٥٠ وَثَمُودَ فَمَا اَبْقٰى ٥١ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ٥٢ وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى ٥٣
فَغَشّٰيهَا مَا غَشّٰى ٥٤ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ٥٥ هٰذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ٥٦ اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ٥٧ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ٥٨

اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ٥٩
وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ٦٠ وَاَنْتُمْ
سَامِدُونَ ٦١ فَاسْجُدُوا لِلّٰهِ
وَاعْبُدُوا ٦٢

سورة القمر خمس وخمسون آية وهي مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ١
وَاِنْ يَرَوْا اٰيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ
مُسْتَمِرٌّ ٢ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا اَهْوَ
اۤءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ٣ وَلَقَدْ
جَاۤءَهُمْ مِنَ الْاَنْبَاۤءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ
٤ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ٥
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى
شَيْءٍ نُكُرٍ ٦ خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ
يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ
مُنْتَشِرٌ ٧ مُهْطِعِينَ اِلَى الدَّاعِ يَقُولُ
الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ٨
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا
عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ
٩ فَدَعَا رَبَّهُ اَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ
١٠ فَفَتَحْنَا اَبْوَابَ السَّمَاۤءِ بِمَاۤءٍ مُنْهَمِرٍ
وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى ١١
الْمَاۤءُ عَلٰى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ١٢ وَحَمَلْنَاهُ
عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ١٣ تَجْرِي
بِاَعْيُنِنَا جَزَاۤءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ١٤ وَ
لَقَدْ تَرَكْنَاهَا اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ١٥
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ١٦ وَ
لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ١٧

واینکه سعی او زود باشد که دیده شود ٤٠ پس جزا داده میشود انرا جزای تمامتر ٤١ وانکه بسوی
پروردگار تست اخر کارها ٤٢ وانکه او میخنداند ومیگریاند ٤٣ واینکه او میمیراند وزنده
میکند ٤٤ واینکه او افرید دو صنف که ذکر وانثی است ٤٥ از نطفه چون در رحم ریخته شود ٤٦
واینکه بر اوست نشاه دیگر ٤٧ واینکه او بی نیاز کرده وسرمایه داده ٤٨ واینکه اوست او
پروردگار شعری ٤٩ وانکه او هلاک گردانید عاد نخستین را ٥٠ وقوم ثمود پس باقی نگذاشت
٥١ وگروه نوح را از پیش بدرستی که انها بودند ایشان ستمکارتر وطغیان کننده تر ٥٢ و
ان زیر و زبر شده را فرو افکند ٥٣ پس پوشانید انرا انچه پوشانید ٥٤ پس بکدام یک از نعمتهای
پروردگارت شک می اوری ٥٥ این بیم نماینده است از بیم نمایندگان نخستین ٥٦ نزدیک
شد نزدیک شونده ٥٧ نیست مر انرا از غیر خدا ظاهر کننده ٥٨ ایا پس از این سخن تعجب می
نمائید ٥٩ ومیخندید ونمیگریید ٦٠ وشمائید غافلان ٦١ پس سجده کنید مر خدا را وبپرستید ٦٢

سورهٔ قمر پنجاه وپنج ایه	وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
نزدیک شد قیامت وشکافته شد ماه ١ واگر ببینند ایتی را رو بگردانند وگویند
جادوئیست دایمی ٢ وتکذیب کردند وپیروی کردند خواهشهای خود را وهر امری قرار گیرنده
است ٣ وبتحقیق که امد ایشانرا از خبرها انچه که در انست مزجر شدنی ٤ حکمتی است
بحد کمال رسیده پس سودی ندهند بیم نمایندگان ٥ پس رو بگردان از ایشان روزی که بخواند
خواننده بسوی چیزی ناخوش ٦ فرو رفتها دیدهاشان بیرون ایند از قبرها همانا که ایشان
ملخهای پراکنده اند ٧ حال انکه شتاب کنندگان باشند بسوی خواننده گویند کافران این
روزیست دشوار ٨ تکذیب کردند پیش از ایشان گروه نوح پس بدروغ نسبت دادند بندهٔ
ما را وگفتند دیوانه است وزجر کرده شده ٩ پس خواند پروردگار خود را که من مغلوب شدم
پس انتقام بکش ١٠ پس گشودیم درهای اسمانرا بابی سخت ریزنده ١١ وروان ساختیم زمین را
چشمه ها پس فراهم رسید اب برای کاری که بتحقیق مقرر شده ١٢ وبرنشانیدیم او را بر صاحب
تخته ها ومیخها ١٣ که میرفت بنگاه داشت ما جزا مر کسی را که بود که کفر ورزیده بود ١٤ وهر
اینه بتحقیق که باز گذاشتیم انرا ایتی پس ایا هست هیچ پند گیرنده ١٥ پس چگونه بوده عذاب
من وبیم نمودن من ١٦ وبتحقیق که اسان کردیم قرانرا برای پند پس ایا هست هیچ پند گیرنده ١٧

كذبت عاد فكيف كان عذابي ونذر ۱۸ انا ارسلنا عليهم ريحا صرصرا في يوم نحس مستمر ۱۹ تنزع الناس كانهم اعجاز نخل منقعر ۲۰
فكيف كان عذابي ونذر ۲۱ ولقد يسرنا القران للذكر فهل من مدكر ۲۲ كذبت ثمود بالنذر ۲۳ فقالوا ابشرا منا واحدا نتبعه
انا اذا لفي ضلال وسعر ۲۴ ءالقي الذكر عليه من بيننا بل هو كذاب اشر ۲۵ سيعلمون غدا من الكذاب الاشر ۲۶ انا مرسلوا الناقة
فتنة لهم فارتقبهم واصطبر ۲۷ ونبئهم ان الماء قسمة بينهم كل شرب محتضر ۲۸ فنادوا صاحبهم فتعاطى فعقر ۲۹ فكيف كان عذابي

ونذر ۳۰ انا ارسلنا عليهم صيحة
واحدة فكانوا كهشيم المحتظر ۳۱
ولقد يسرنا القران للذكر فهل من
مدكر ۳۲ كذبت قوم لوط بالنذر
۳۳ انا ارسلنا عليهم حاصبا
الا ال لوط نجيناهم بسحر ۳۴ نعمة
من عندنا كذلك نجزي من شكر
۳۵ ولقد انذرهم بطشتنا فتما
روا بالنذر ۳۶ ولقد راودوه
عن ضيفه فطمسنا اعينهم
فذوقوا عذابي ونذر ۳۷ ولقد
صبحهم بكرة عذاب مستقر ۳۸
فذوقوا عذابي ونذر ۳۹ ولقد
يسرنا القران للذكر فهل من مدكر
۴۰ ولقد جاء ال فرعون النذر
۴۱ كذبوا باياتنا كلها فاخذناهم
اخذ عزيز مقتدر ۴۲ اكفاركم
خير من اولئكم ام لكم براءة في
الزبر ۴۳ ام يقولون نحن جميع
منتصر ۴۴ سيهزم الجمع ويولون
الدبر ۴۵ بل الساعة موعدهم
والساعة ادهى وامر ۴۶ ان
المجرمين في ضلال وسعر ۴۷
يوم يسحبون في النار على و
جوههم ذوقوا مس سقر ۴۸

تكذیب نمودند عاد پس چگونه بود عذاب من و بیم نمودن من ۱۸ بدرستی که ما فرستادیم بر
ایشان بادی سخت وزنده در روز شومی استمرار دارنده ۱۹ که میکند مردم را همانا ایشان
تنهای نخل از بیخ بر کنده ۲۰ پس چگونه بوده عذاب من و بیم نمودن من ۲۱ و هر اینه بتحقیق که
آسان کردیم قرانرا برای پند گرفتن پس آیا هست هیچ پند گیرنده ۲۲ تکذیب کردند ثمود بیم
نمایندگانرا ۲۳ پس گفتند آیا آدمی را که از جنس ماست تنها پیروی کنیم او را بدرستی
که ما آنهنگام در ضلالت و آتشهای افروخته ایم ۲۴ آیا القا کرده شده است وحی بر او از میان
ما بلکه او دروغگوئیست تکبر دارنده ۲۵ بزودی خواهند دانست فردا که کیست دروغگوی
متکبر ۲۶ بدرستی که ما فرستندگان ناقه ایم برای آزمایش مر ایشانرا پس چشم براه باش
ایشانرا و صبر کن ۲۷ و خبر ده ایشانرا که آب قسمتست میان ایشان هر حصه آبی حاضر کرده شده است ۲۸
پس ندا کردند یار خود را پس متحمل شد پس پی کرد ۲۹ پس چگونه بود عذاب من و بیم نمودن من
۳۰ بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان یک فریاد پس شدند مانند شاخهای خشک در
هم شکسته ریزه ریزه شده ۳۱ و بتحقیق که آسان نمودیم قرانرا برای پند پس آیا هست
هیچ پند گیرنده ۳۲ تکذیب کردند گروه لوط بیم کنندگانرا ۳۳ بدرستی که ما فرستادیم
بر ایشان تند باد سنگ ریزه پاشی مگر خاندان لوط را که رهانیدیم ایشانرا وقت سحر
۳۴ برای نعمتی از نزد ما همچنین پاداش دهیم آنرا که سپاس گذارده ۳۵ و هر اینه بتحقیق که
بیم نمود ایشانرا از سخت گرفتن ما پس شک آوردند بر بیم کردن ۳۶ و هر اینه بتحقیق که
خواستند از او مراد خود را از میهمانان او پس محو کردیم دیدهای ایشانرا پس بچشید
عذاب مرا و بیم دادن مرا ۳۷ و هر اینه بتحقیق که صبح کرد ایشانرا در اول روز عذابی برقرار ۳۸
پس بچشید عذاب من و بیم دادن مرا ۳۹ و هر اینه بتحقیق که آسان کردیم قرانرا برای پند پس آیا
هست هیچ پند گیرنده ۴۰ و بتحقیق آمد خانواده فرعونرا بیم نمایندگان ۴۱ تکذیب کردند
آیتهای ما همه آنرا پس گرفتیم ایشانرا گرفتن غالبی اقتدار دارنده ۴۲ آیا کافران شما بهترند از
آنان یا مر شماراست برائتی در کتابها ۴۳ یا میگویند ما گروه جمع شده ایم انتقام کشنده
۴۴ بزودی گریزانیده شوند آن جمع و برگردانیده شوند بر پشتها ۴۵ بلکه قیامت وعده گاه
ایشانست و قیامت سخت تر و تلخ تر است ۴۶ بدرستی که گناهکاران در گمراهی و آتشهای
افروخته اند ۴۷ روزی که کشیده شوند در آتش بر روهای ایشان بچشید مس کردن دوزخ را ۴۸

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ٤٩ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ٥٠ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ٥١ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ٥٢
وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ٥٣ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ٥٤ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ٥٥ سورة الرحمن سبع وسبعون آية مكية نصف
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ الرَّحْمَٰنُ ١ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ٢ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ٣ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ٤ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ٥ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ
٦ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ٧ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ٨ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ٩ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ١٠ فِيهَا

فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ١١
وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ١٢
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٣ خَلَقَ
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ
١٤ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ
١٥ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٦
رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ١٧
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٨
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ١٩ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ
لَا يَبْغِيَانِ ٢٠ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٢١ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ
وَالْمَرْجَانُ ٢٢ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٢٣ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ
فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ٢٤ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٥ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا
فَانٍ ٢٦ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ٢٧ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٨ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي
شَأْنٍ ٢٩ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
٣٠ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ٣١
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٢ يَا
مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ
٣٣ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٤
يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ
فَلَا تَنْتَصِرَانِ ٣٥

بدرستی که ما هر چیزیرا آفریدیم باندازه ٤٩ ونیست امر ما مگر یک چون بشتاب چشم بر هم زدن منکرنیستیم
بچشم ٥٠ وهر آینه بتحقیق هلاک کردیم امثال شمارا پس آیا هست هیچ پند گیرنده ٥١ وهر
چیزی که کرده اند از اند در کتابست ٥٢ وهر خورد و بزرگی نوشته شده است ٥٣ بدرستی ٥٥
که پرهیزکاران در بهشتهائی اند وجویها ٥٤ در نشستنگاهی پسندیده نزد پادشاهی صاحب اقتدار

سوره رحمن جل جلاله هفتاد و هفت آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
خداوند بخشاینده ١ آموزانید قرانرا ٢ آفرید آدمی را ٣ آموزانید بوی بیانرا ٤ آفتاب وماه
بحسابی مقدر میروند ٥ وگیاه بیساق ودرخت سجده میکنند ٦ وآسمانرا برافراشته آنرا و
بنهاده ترازورا ٧ که از حد در نگذرید در میزان ٨ وبپا دارید سنجیدنرا بعدل وکم مکنید
میزانرا ٩ وزمین را بنهاد آنرا برای آفریدگان ١٠ در اوست انواع میوه ودرخت خرما که صاحب
غلافهای شکوفه است ١١ ودانه صاحب برگ وگیاه خوشبو ١٢ پس بکدامین نعمتهای پروردگار
تان تکذیب میکنید ١٣ آفرید آدمی را از گل خشکیده مانند سفال پخته ١٤ وآفرید پری جنیانرا
از زبانه بی دودی از آتش ١٥ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ١٦ پروردگار
دو مشرق وپروردگار دو مغرب ١٧ پس بکدامین از نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
١٨ آمیخت دو دریارا که بهم میرسند ١٩ میانه آن دو حایلیست که زیادتی بهم نمیکنند ٢٠ پس
بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٢١ بیرون میآید از آن دو مروارید ومرجان
٢٢ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٢٣ ومر اوراست کشتیهای بادبان
برافراشته در دریا مانند کوهها ٢٤ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
٢٥ هرکه بر آنست فانی شونده است ٢٦ وباقی میماند ذات پروردگار تو که خداوند عظمت
واحسانست ٢٧ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٢٨ میخواهند از او هرکه
در آسمانها وزمین است هر روز او در کاریست ٢٩ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب
میکنید ٣٠ زود باشد که بپردازیم برای شما ای دو سنگین ٣١ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ٣٢ ای گروه جن وانس اگر توانید که بیرون روید از جوانب آسمانها وزمین پس
بیرون روید بیرون نمیروید مگر بتسلط ٣٣ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب
میکنید ٣٤ فرستاده شود بر شما زبانه از آتش ومس گداخته پس دفع نتوانید کرد ٣٥

پس

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٥ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ٣٦ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٧ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ
إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ٣٨ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٩ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ٤٠ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤١
هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ٤٢ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ٤٣ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٤ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ
٤٥ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٦ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ٤٧ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٨ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ٤٩ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

٥٠ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ
٥١ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٢
مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ
إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ٥٣
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٤
فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ
إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ٥٥ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٦ كَأَنَّهُنَّ
الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ٥٧ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٨ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ
إِلَّا الْإِحْسَانُ ٥٩ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٦٠ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ
٦١ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٢
مُدْهَامَّتَانِ ٦٣ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٦٤ فِيهِمَا عَيْنَانِ
نَضَّاخَتَانِ ٦٥ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٦٦ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ
وَرُمَّانٌ ٦٧ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
٦٨ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ٦٩ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٠ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ
فِي الْخِيَامِ ٧١ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٧٢ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَانٌّ ٧٣ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٧٤ مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ
خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ٧٥ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٦ تَبَارَكَ اسْمُ
رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ٧٧

پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٣٥ پس چون شق شود آسمان پس شود گلگون
مانند روغن تافته ٣٦ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٣٧ پس در آن روز
پرسیده نشود از گناه خود آدمی و نه جنی ٣٨ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
٣٩ شناخته شوند گناهکاران بعلامتشان پس گرفته شوند بموهای پیشانی و قدمها ٤٠
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٤١ این دوزخیست که تکذیب میکردند آنرا
گناهکاران ٤٢ طواف کنند میانهٔ آن و میانهٔ آب جوشان بغایت گرم ٤٣ پس بکدامین نعمتهای
پروردگارتان تکذیب میکنید ٤٤ و مر آنرا که ترسیده از مقام پروردگار خود دو بهشت است
٤٥ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٤٦ صاحبان شاخهای درخشان ٤٧
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٤٨ در آن دو چشمه است که جاریند ٤٩
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٥٠ در آن دو از هر میوه ایست دو نوع ٥١
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٥٢ تکیه زنندگان بر فرشهائی که آسترهای
آنها از دیبای سطبر است و چیده شدهٔ آن دو بهشت نزدیکست ٥٣ پس بکدامین نعمتهای
پروردگارتان تکذیب میکنید ٥٤ در آنها کوتاه چشمان باشند که بکارت نبرده ایشانرا
هیچ آدمی پیش از ایشان و نه هیچ جنی ٥٥ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
٥٦ همانا آن زنان یاقوت و مرجانند ٥٧ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
٥٨ آیا باشد پاداش نیکی بجز نیکی ٥٩ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
٦٠ و از غیر آن دو تا دو بهشت است ٦١ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
٦٢ هر دو سرسبز و خرم ٦٣ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٦٤ در آن
دو تا دو چشمه باشند جوشنده ٦٥ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٦٦
در این دو میوه ها و درخت خرما و درخت انار است ٦٧ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ٦٨ در اینهاست زنان نیکوی خوش صورت ٦٩ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ٧٠ حوران نیکو چشم مستوره در خیمها ٧١ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ٧٢ نرسیده ایشانرا آدمی پیش از ایشان و نه جنی ٧٣ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ٧٤ تکیه زدگان بر بالشهای سبز و بساطهای قیمتی خوب ٧٥ پس بکدامین نعمتهای
پروردگارتان تکذیب میکنید ٧٦ بزرگست نام پروردگار تو که صاحب عظمت و انعامست ٧٧

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

سورة الواقعة سبع وتسعون آية مكية بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۱ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۲ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ۳ إِذَا رُجَّتِ
الْأَرْضُ رَجًّا ۴ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۵ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ۶ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۷ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۸ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ
مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۹ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۱۰ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۱۱ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۱۲ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۱۳ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۱۴ عَلَىٰ سُرُرٍ
مَوْضُونَةٍ ۱۵ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۱۶ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ۱۷ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۱۸ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا
يُنْزِفُونَ ۱۹ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ
۲۰ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۲۱ وَحُورٌ
عِينٌ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۲۲
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۲۳ لَا يَسْمَعُونَ
فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ۲۴ إِلَّا قِيلًا
سَلَامًا سَلَامًا ۲۵ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ
مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۲۷ فِي سِدْرٍ
مَخْضُودٍ ۲۸ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ۲۹ وَ
ظِلٍّ مَمْدُودٍ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ۳۰
وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ
۳۱ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ۳۲ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ
إِنْشَاءً ۳۳ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ۳۴ عُرُبًا
أَتْرَابًا ۳۵ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۳۶ ثُلَّةٌ مِنَ
الْأَوَّلِينَ ۳۷ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۳۸ وَ
أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۳۹ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۴۰
فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۴۱ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ
۴۲ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۴۳ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ۴۴ وَكَانُوا
يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ۴۵ وَ
كَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۴۶ أَوَآبَاؤُنَا
الْأَوَّلُونَ ۴۷ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۴۹
ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ
لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ۵۱ فَمَالِئُونَ
مِنْهَا الْبُطُونَ ۵۲ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ
الْحَمِيمِ ۵۳ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ۵۵
هَٰذَا نُزُلُهُمْ

سورهٔ واقعه نود و شش آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
وقتی که واقع شود قیامت ۱ نیست مر واقع شدن آنرا هیچ تکذیب کننده ۲ پست کننده برافرازنده
۳ آنگاه که لرزانیده شود زمین لرزانیدنی ۴ و ریزه ریزه کرده شوند کوهها ریزه ریزه کردنی ۵ پس
باشد غباری پراکنده ۶ و باشید اصنافی سه گونه ۷ پس یاران دست راست چه یاران دست
راستی ۸ و یاران دست چپ چه یاران دست چپی ۹ و پیشی گرفتگان پیشی گرفتگان ۱۰ آنها
اند نزدیک گردانیده شدگان ۱۱ در بهشتهای با ناز و نعمت اند ۱۲ گروهی از پیشینیان ۱۳
و اندکی از پسینیان ۱۴ بر تختهائی از در و جواهر ساخته شده ۱۵ تکیه زده گان بر آنها روبروی
یکدیگر ۱۶ میگردند بر ایشان پسران جاوید ماندگان ۱۷ با قدحها و ابریقها و جامها از شراب
جاری ۱۸ که نه بدردسر آورده شوند از آن و نه بیخود شوند ۱۹ و با میوه ها از آنچه برگزینند ۲۰ و
گوشت مرغی از آنچه خواهش کنند ۲۱ و حوران گشاده چشم چون مانندهای مروارید پوشیده
شده ۲۲ پاداش بسبب آنچه بودند که میکردند ۲۳ نشنوند در آنها بیهوده و نه نسبت بگناه دادن
شدنی ۲۴ مگر گفتاری سلام سلام ۲۵ و یاران دست راست ۲۶ چه یاران دست راست ۲۷ در
درخت کناری بی خار آفریده شده ۲۸ و درخت موزی پکنده شده ۲۹ و سایهٔ کشیده شده
و آبی روان شده ۳۰ و میوه بسیار نه قطع کرده شده و نه باز داشته شده ۳۱ و فرشهای برافراشته
شده ۳۲ بدرستی که ما بدید کردیم آنها را بدید کردنی ۳۳ پس گردانیدیم ایشانرا باکره ها ۳۴
شیفتگان شوهران خود همسنان ۳۵ برای یاران دست راست ۳۶ گروهی از پیشینیان ۳۷ و گروهی از
پسینیان ۳۸ و یاران دست چپ ۳۹ چه یاران دست چپ ۴۰ در بادسوزانند و آب جوشان ۴۱
و سایهٔ از دود سیاه ۴۲ نه خنک و نه راحت بخش ۴۳ بدرستی که ایشان بودند پیش از این بناز
و نعمت مغرور شدگان ۴۴ و بودند که اصرار مینمودند بر گناهی بزرگ ۴۵ و بودند که میگفتند
آیا چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانها آیا بدرستی که ما هر آینه برانگیخته شدگانیم ۴۶ آیا و پدران
ما پیشینیان ۴۷ بگو بدرستی که پیشینیان و پسینیان هر آینه گرد آورده شده گانند بسوی
وعده گاه روزی معلوم ۴۸ پس بدرستی که شما ای گمراهان تکذیب کنندگان ۵۰ هر آینه خواهید
بود خورندگان از درختی از زقوم ۵۱ پس پر کننده اید از آن شکمها را ۵۲ پس آشامندگانید بر آن
از آب جوشان ۵۳ پس آشامندگانید آشامیدن شتران بسیار تشنه ۵۴ اینست پیشکش ایشان

يوم الدين ٥٥ نحن خلقناكم فلولا تصدقون ٥٦ افرايتم ما تمنون ٥٧ ءانتم تخلقونه ام نحن الخالقون ٥٨ نحن قدرنا بينكم الموت
وما نحن بمسبوقين ٥٩ على ان نبدل امثالكم وننشئكم في ما لا تعلمون ٦٠ ولقد علمتم النشاة الاولى فلولا تذكرون ٦١ افرايتم ما
تحرثون ٦٢ ءانتم تزرعونه ام نحن الزارعون ٦٣ لو نشاء لجعلناه حطاما فظلتم تفكهون ٦٤ انا لمغرمون ٦٥ بل نحن محرومون ٦٦
افرايتم الماء الذي تشربون ٦٧ ءانتم انزلتموه من المزن ام نحن المنزلون ٦٨ لو نشاء جعلناه اجاجا فلولا تشكرون ٦٩ افرايتم النار التي

تورون ٧٠ ءانتم انشاتم شجرتها
ام نحن المنشئون ٧١ نحن جعلناها
تذكرة ومتاعا للمقوين ٧٢ فسبح
باسم ربك العظيم ٧٣ فلا اقسم
بمواقع النجوم ٧٤ وانه لقسم لو
تعلمون عظيم ٧٥ انه لقرآن كريم
٧٦ في كتاب مكنون ٧٧ لا يمسه
الا المطهرون ٧٨ تنزيل من رب
العالمين ٧٩ افبهذا الحديث انتم
مدهنون ٨٠ وتجعلون رزقكم
انكم تكذبون ٨١ فلولا اذا بلغت
الحلقوم ٨٢ وانتم حينئذ تنظرون
٨٣ ونحن اقرب اليه منكم ولكن
لا تبصرون ٨٤ فلولا ان كنتم غير مدينين
٨٥ ترجعونها ان كنتم صادقين ٨٦
فاما ان كان من المقربين ٨٧ فروح و
ريحان ٨٨ وجنة نعيم ٨٩ واما ان
كان من اصحاب اليمين ٩٠ فسلام لك
من اصحاب اليمين ٩١ واما ان كان
من المكذبين الضالين ٩٢ فنزل من
حميم ٩٣ وتصلية جحيم ٩٤ ان هذا
لهو حق اليقين ٩٥ فسبح باسم ربك
العظيم ٩٦ سورة الحديد تسع وعشرون مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
سبح لله ما في السموات والارض وهو
العزيز الحكيم ١ له ملك السموات
والارض يحيي ويميت وهو على كل شيء
قدير ٢

در روز جزا ٥٥ ما افریدیم شما را پس چرا تصدیق نمیکنید ٥٦ ایا پس خبر دهید انچه را میریزید
٥٧ ایا شما می افرینید انرا یا مائیم افرینندگان ٥٨ ما تقدیر فرمودیم میان شما مرگ را و نیستیم
ما پیشی گرفته شدگان ٥٩ بر انکه تبدیل کنیم بامثال شما و بدید اوریم شما را در انچه نمیدانید ٦٠
وهر اینه بتحقیق دانستید افرینش نخستین را پس چرا پند نمیگیرید ٦١ ایا پس خبر دهید
انچه زراعت میکنید ٦٢ ایا شما میرویانید انرا یا مائیم رویانندگان ٦٣ اگر خواهیم هر اینه
بگردانیم انرا خشک ریزه ریزه پس بگردید شما که تعجب کنید ٦٤ بدرستی که ما هر اینه تاوان
زدگانیم ٦٥ بلکه ما بی بهره گانیم ٦٦ ایا پس خبر دهید ابی را که می اشامید ٦٧ ایا شما فرود اورده اید
انرا از ابر سفید یا مائیم فرود اورندگان ٦٨ اگر خواهیم بگردانیم انرا تلخ پس چرا سپاس نمیگذارید
٦٩ ایا پس خبر دهید اتشی را که بیرون می اورید ٧٠ ایا شما پدید کردید درخت انرا یا مائیم
پدید اورندگان ٧١ ما گردانیدیم انرا پندی و برخورداری برای نزول کنندگان در بیابان
٧٢ پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگست ٧٣ پس البته سوگند یاد میکنم بمواقع نزول
ستارگان ٧٤ و بدرستی که ان هر اینه سوگندیست اگر بدانید بزرگ ٧٥ بدرستی که ان
هر اینه قرانیست بزرگوار ٧٦ در کتابی پوشیده شده ٧٧ که مس نمیکند انرا مگر پاک کرده
شدگان ٧٨ فرو فرستاده شده ایست از پروردگار عالمیان ٧٩ ایا پس باین کلام شما بی
اعتنائی میکنید ٨٠ و میگردانید بهره خود را انکه شما تکذیب میکنید ٨١ پس چرا چون
رسد بگلو ٨٢ وشما در اهنگام مینگرید ٨٣ وما نزدیکتریم باو از شما ولیکن نمی بینید ٨٤
پس چرا هستید غیر جزا داده شدگان ٨٥ بر نمیگردانید انرا اگر هستید راستگویان
٨٦ پس اما اگر باشد از مقربان ٨٧ پس راحتی و ریحان ٨٨ و بهشتی با ناز و نعمت ٨٩ و اما اگر
باشد از یاران دست راست ٩٠ پس سلامی است مر ترا از یاران دست راست ٩١ و اما اگر بوده
باشد از تکذیب کنندگان گمراهان ٩٢ پس پیشکشی دارد از اب جوشان ٩٣ و در اوردنی بدوزخ
٩٤ بدرستی که ان هر اینه الست حق یقین ٩٥ پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگست ٩٦

سورهٔ حدید بیست و نه ایه است و ان مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان
تسبیح کرده مر خدا را انچه در اسمانها و زمین است و اوست ارجمند درست کردار ١ مر او راست
پادشاهی اسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند و او بر همه چیزی تواناست ٢

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۳ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا
يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۴ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۵ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۶ آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا
مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۷ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ

أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۸
هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۹ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ
دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَ
قَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۱۰ مَنْ ذَا الَّذِي
يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۱۱ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۲ يَوْمَ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ
ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ
بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ
الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ
۱۳ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا
بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ۱۴ فَا
لْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ
مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۱۵ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا

اوست اول واخر وظاهر وباطن واو بهر چیزی داناست ۳ اوست انکه افرید اسمانها وزمین
را در شش روز پس مستولی شد بر عرش می داند انچه در اید در زمین وانچه بیرون اید از ان
وانچه فرود اید از اسمان وانچه بالا رود در ان واو با شماست هرجا که باشید وخدا بانچه
میکنید بیناست ۴ مر اوراست پادشاهی اسمانها وزمین وبسوی خدا باز کردیده میشود کارها
۵ در می ورد شب را در روز ودر می ورد روز را در شب واو داناست بانچه در سینهاست ۶
ایمان اورید بخدا ورسول او وانفاق کنید از انچه کردانیده شما را خلیفه کرده شدکان در ان
پس انانکه ایمان اوردند از شما ونفقه کردند مر ایشانراست مزدی بزرك ۷ وچیست مر شما
را که ایمان نمی اورید بخدا ورسول میخواند شما را که ایمان اورید بپروردکار خود وبتحقیق که
کرفته پیمان از شما اکر هستید مؤمنان ۸ اوست انکه فرو میفرستد بر بنده خود ایتهای
واضح تا بیرون اورد شما را از تاریکیها بسوی روشنائی وبدرستی که خدا بشما هر اینه مهربان است
رحم کننده ۹ وچیست مر شما را که نفقه نمیدهید در راه خدا ومر خدا یراست میراث اسمانها
وزمین یکسان نیست از شما انکه انفاق کرده پیش از فتح وکارزار کرده انها بزرکترند بمرتبه از
انان که انفاق کرده اند از بعد وکارزار کرده اند وهمه را وعده داده خدا نیکی وخدا بانچه میکنید
اکاهست ۱۰ کیست انکه قرض دهد خدا را قرضی نیکو پس زیاده کند انرا برای او ومر اوراست
مزدی نیکو ۱۱ روزی که ببینی مردان مؤمن وزنان مؤمنه را که میشتابد نور ایشان از پیش
روشان واز طرفهای راستشان مژده شما امروز بهشتهائیست که میرود از زیر انها نهرها
جاودانیکه جاوید باشید در انها اینست ان فیروزی بزرك ۱۲ روزی که کویند مردان منافق
وزنان منافقه مر انانرا که ایمان اورده اند نظر کنید بما تا بکیریم از نور شما کفته شود که باز کردید
بقفای خود پس بطلبید نوری را پس زده شود میان ایشان بباره که مر انرا دریست که باطنش در ان
رحمت است وظاهرش از جانب ان عذابست ۱۳ ندا کنند ایشانرا که ایا نبودیم با شما کویند
که اری ولیکن شما در بلا افکندید نفسهای خود را وانتظار بردید وشك نمودید ومغرور
کرد شما را ارزوها تا انکه امد امر خدا ومغرور کرد شما را بخدا ان فریب دهنده ۱۴ پس امروز
کرفته نشود از شما فدائی ونه از انانکه کافر شدند جایکاه شما اتش است ان سزاوار تر است
بشما وبد بازکشتی است ۱۵ ایا وقت نرسید مر انانرا که ایمان اورده اند انکه بترسد دلهای
ایشان برای یاد کردن خدا وانچه فرود امده از حق ونباشند مانند انانکه داده شده اند

کتابرا

الكتاب من قبل فطال عليهم الامد فقست قلوبهم وكثير منهم فاسقون ١٦ اعلموا ان الله يحيي الارض بعد موتها قد بينا لكم الآيات لعلكم
تعقلون ١٧ ان المصدقين والمصدقات واقرضوا الله قرضا حسنا يضاعف لهم ولهم اجر كريم ١٨ والذين آمنوا بالله ورسله اولئك
هم الصديقون والشهداء عند ربهم لهم اجرهم ونورهم والذين كفروا وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب الجحيم ١٩ اعلموا انما الحيوة الدنيا
لعب ولهو وزينة وتفاخر بينكم وتكاثر في الاموال والاولاد كمثل غيث اعجب الكفار نباته ثم يهيج فتريه مصفرا ثم يكون حطاما و

کتاب را از پیش پس دراز شد بر ایشان روزگار پس سخت شد دلهای ایشان و بسیاری از
ایشان فاسقان اند ١٦ بدانید که خدا زنده میکند زمین را پس از مرگ آن بتحقیق که بیان
کردیم برای شما اینها را شاید شما تعقل کنید ١٧ بدرستیکه مردان صدقه دهنده و
زنان صدقه دهنده و قرض دادند خدا را قرضی نیکو زیاد کرده میشود برای ایشان و مر
ایشانراست مزدی نیکو ١٨ و آنانکه ایمان آوردند بخدا و رسولانش آنها ایشانند بسیار
راست گویان و شهیدان نزد پروردگارشان مر ایشانراست مزدشان و نورشان و آنانکه
کافر شدند و تکذیب کردند بآیتهای ما آنها یاران دوزخند ١٩ بدانید جز این نیست
که زندگی دنیا بازیچه و بیهوده و آرایش و فخر کردنیست میان شما و مباهات کردن در مالها
و فرزندان مانند مثل بارانی که بشگفت آورد کافرانرا رویدنی آن پس خشک شود پس
بینی آنرا زرد شده پس باشد درهم شکسته و خورد شده و در آخرت عذابیست سخت
و آمرزشی از خدا و خشنودی و نیست زندگی دنیا مگر مایه فریب ٢٠ پیشی گیرید بسوی آمرزشی
از پروردگارتان و بهشتی که پهنای آن مانند پهنای آسمان و زمین است مهیا شده برای
آنانکه ایمان آورده اند بخدا و رسولانش آن فضل خداست میدهد آنرا بهر که میخواهد و خدا
صاحب فضلیست بزرگ ٢١ نرسید هیچ مصیبتی در زمین و نه در نفسهای شما مگر آنکه در
کتابیست پیش از آنکه بیافرینیم آنرا بدرستیکه آن بر خدا آسانست ٢٢ تا اندوه نخورید بر
آنچه فوت شد از شما و شاد نگردید بآنچه داد شما را و خدا دوست نمیدارد هر خرامنده فخر
کننده را ٢٣ آنان که بخل میورزند و امر میفرمایند مردمانرا ببخل و کسیکه اعراض کند پس بدرستیکه
که خدا اوست بی نیاز ستوده ٢٤ هر آینه بتحقیق فرستادیم رسولان خود را بآیتها و فرو
فرستادیم با ایشان کتاب و میزان تا بایستند مردم بعدالت و فرو فرستادیم آهن را در
آنست سختی سخت و سودمندیها برای مردمان و تا بداند خدا کسی را که یاری میدهد
او را و رسولانش را بنهانی بدرستیکه خدا هر آینه تواناییست ارجمند ٢٥ و هر آینه
بتحقیق فرستادیم نوح و ابرهیم را و گردانیدیم در نسل آن دو نبوت و کتاب را پس بعضی از ایشان
هدایت یافته گانند و بسیاری از ایشان فاسقانند ٢٦ پس از پی در آوردیم بر عقبهای
ایشان رسولان خود را و از پی در آوردیم عیسی پسر مریم را و دادیم با و انجیل را و گردانیدیم در
دلهای آنانکه پیروی کردند و را شفقت و مهربانی و رهبانیتی که اختراع کردند آنرا ننوشتیم

في الآخرة عذاب شديد ومغفرة
من الله ورضوان وما الحيوة الدنيا
الا متاع الغرور ٢٠ سابقوا الى
مغفرة من ربكم وجنة عرضها كعرض
السماء والارض اعدت للذين آمنوا
بالله ورسله ذلك فضل الله يؤتيه
من يشاء والله ذو الفضل العظيم
٢١ ما اصاب من مصيبة في الارض
ولا في انفسكم الا في كتاب من قبل
ان نبرأها ان ذلك على الله يسير
٢٢ لكيلا تأسوا على ما فاتكم ولا
تفرحوا بما آتيكم والله لا يحب كل
مختال فخور ٢٣ الذين يبخلون ويأ
مرون الناس بالبخل ومن يتول فا
ن الله هو الغني الحميد ٢٤ لقد
ارسلنا رسلنا بالبينات وانزلنا
معهم الكتاب والميزان ليقوم الناس
بالقسط وانزلنا الحديد فيه بأس
شديد ومنافع للناس وليعلم الله
من ينصره ورسله بالغيب ان الله
قوي عزيز ٢٥ ولقد ارسلنا نوحا
وابرهيم وجعلنا في ذريتهما النبوة
والكتاب فمنهم مهتد وكثير منهم
فاسقون ٢٦ ثم قفينا على آثارهم
برسلنا وقفينا بعيسى بن مريم وآتيناه
الانجيل وجعلنا في قلوب الذين اتبعوه
رأفة ورحمة ورهبانية ابتدعوها
ما كتبناها

عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَآءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَاٰتَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ۲۷ يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَ
اٰمِنُوْا بِرَسُوْلِهٖ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهٖ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ نُوْرًا تَمْشُوْنَ بِهٖ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۲۸ لِئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَلَّا يَقْدِرُوْنَ
عَلٰى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۲۹ سورة المجادلة اثنتان وعشرون اٰية مدنية
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِيْ تُجَادِلُكَ فِيْ زَوْجِهَا وَتَشْتَكِيْ اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ۱ اَلَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْكُمْ

الجزو بیست و هشتم

مِنْ نِّسَآئِهِمْ مَا هُنَّ اُمَّهٰتِهِمْ اِنْ
اُمَّهٰتُهُمْ اِلَّا الّٰٓئِيْ وَلَدْنَهُمْ وَاِنَّهُمْ
لَيَقُوْلُوْنَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُوْرًا وَ
اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ۲ وَالَّذِيْنَ
يُظٰهِرُوْنَ مِنْ نِّسَآئِهِمْ ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ
لِمَا قَالُوْا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَآسَّا
ذٰلِكُمْ تُوْعَظُوْنَ بِهٖ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
خَبِيْرٌ ۳ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَآسَّا فَمَنْ لَّمْ
يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّيْنَ مِسْكِيْنًا
ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتِلْكَ
حُدُوْدُ اللّٰهِ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ
۴ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
كُبِتُوْا كَمَا كُبِتَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ
اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ وَلِلْكٰفِرِيْنَ
عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۵ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ
جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا اَحْصٰىهُ
اللّٰهُ وَنَسُوْهُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ
۶ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ مَا يَكُوْنُ مِنْ نَّجْوٰى
ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ
سَادِسُهُمْ وَلَآ اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ
اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۷ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا
عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوْا عَنْهُ
وَيَتَنٰجَوْنَ

از ایشان مگر بجهت رضاجوئی خدا پس رعایت نکردند آنرا حق رعایتش پس دادیم آنانرا
که ایمان آوردند از ایشان مزد ایشانرا و بسیاری از ایشان فاسقانند ۲۷ ای آنانکه ایمان
آورده اند بپرهیزید از خدا و ایمان آورید برسول او تا بدهد شما را دو نصیب از رحمت خود
و بگرداند برای شما نوری که راه روید بآن و بیامرزد مر شما را و خدا آمرزنده ایست مهربان
۲۸ تا البته بدانند اهل کتاب که قدرت ندارند بر چیزی از فضل خدا و اینکه افزونی در دست
خداست میدهد آنرا بهر که خواهد و خدا صاحب فضل عظیمست ۲۹

سورهٔ مجادله بیست و دو آیه و آن مدنیست.

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

بتحقیق شنید خدا گفتار آن زنرا که مجادله مینمود با تو در شوهرش و شکایت میبرد
بسوی خدا و خدا میشنید گفتگوی شما دو تا را بدرستی که خدا شنوائیست بینا ۱ آنان
که ظهار میکنند از شما از زنان خود نیستند آنها مادران ایشان نه اند مادران ایشان مگر
آنانکه زاده اند ایشانرا و بدرستی که ایشان هر اینه می گویند ناخوشی از گفتار و دروغی را
و بدرستی که خدا هر اینه در گذرندهٔ آمرزنده است ۲ و آنانکه ظهار میکنند از زنان خود
پس باز میگردند مر آنچه را گفته اند پس آزاد کردن بنده ایست پیش از آنکه بهم رسند این
پند داده میشوید بآن و خدا بآنچه میکنید آگاهست ۳ پس کسی که نیابد پس روزه داشتن
دو ماه پی در پی است پیش از آنکه بهم رسند پس کسی که نتواند پس طعام دادن شصت
مسکین است این برای آنست که ایمان آورید بخدا و رسول او و این حدهای خداست و مر
کافرانراست عذابی دردناک ۴ بدرستی که آنانکه دشمنی میکنند با خدا و رسول او نگونسار
کرده شوند چنانچه نگونسار کرده شدند آنانکه بودند پیش از ایشان و بتحقیق که فرو فرستادیم
آیتهای روشن و مر کافرانراست عذابی خوار کننده ۵ روزی که برانگیزاند ایشانرا خدا همگی
پس آگاه کند ایشانرا بآنچه کرده اند بشمار در آورده آنرا خدا و فراموش کردند آنرا و خدا بر همه چیز
گواهست ۶ آیا ندیدی که خدا میداند آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است نباشد
هیچ راز سه تن مگر که او چهارم ایشانست و نه پنج تن مگر آنکه او ششم ایشانست و نه کمتر از آن و نه بیشتر مگر
آنکه او با ایشانست هر جا باشند پس آگاه میکند ایشانرا بآنچه کرده اند در روز قیامت بدرستی که خدا
بهر چیزی داناست ۷ آیا نظر نکردی بسوی آنانکه باز داشته شدند از راز گفتن پس باز گردیدند
مر آنچه را منع کرده شدند از آن و راز میگویند بآنچه باشد

بالاثم والعدوان ومعصيت الرسول واذا جاؤك حيوك بما لم يحيك به الله ويقولون في انفسهم لولا يعذبنا الله بما نقول حسبهم جهنم يصلونها
فبئس المصير ٨ يا ايها الذين امنوا اذا تناجيتم فلا تتناجوا بالاثم والعدوان ومعصيت الرسول وتناجوا بالبر والتقوى واتقوا الله الذي اليه
تحشرون ٩ انما النجوى من الشيطان ليحزن الذين امنوا وليس بضارهم شيئا الا باذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون ١٠ يا ايها الذين امنوا اذا قيل
لكم تفسحوا في المجالس فافسحوا يفسح الله لكم واذا قيل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين امنوا منكم والذين اوتوا العلم درجات والله بما تعملون خبير

کناه ودشمنی است ونافرمانی رسول وچون امدند ترا درود کویند ترا بانچه درود نکرده
ترا بان خدا ومیکویند در نفسهای خود چرا عذاب نمیکند مارا خدا بانچه میکوئیم بس است
ایشانرا دوزخ که در می ایند انرا پس بد جای کشتن است ٨ ای انانکه ایمان اورده اند هرکاه راز کوئید
باهم پس راز مکوئید بکناه ودشمنی ونافرمانی رسول وراز کوئید بنیکی وپرهیزکاری وبپرهیزید از
خدائی که بسوی او حشر کرده میشوید ٩ جز این نیست که ان راز کوئی از شیطانست تا اندوهکین
کند انانرا که ایمان اورده اند ونیست ضرر رساننده ایشان چیزی مکر باذن خدا وبرخدا پس باید
اعتماد نمایند ایمان اورندکان ١٠ ای انانکه ایمان اورده اند چون کفته شود مر شمارا که کشاده نشینید
در مجلسها پس کشاده نشینید تا کشاده دهد خدا برای شما وهرکاه کفته شود برخیزید پس بر
خیزید تا برافرازد خدا انانرا که ایمان اورده اند از شما وانانرا که داده شده اند دانش را مرتبها
وخدا بانچه میکنید اکاه است ١١ ای انانکه ایمان اورده اند هرکاه راز کوئید با رسول پس فرا
پیش دارید پیش از راز کفتن خود صدقه این بهتر است برای شما وپاکیزه تر پس اکر نیابید پس بدرستی
که خدا امرزنده ایست مهربان ١٢ ایا ترسیدید که فرا پیش دارید پیش از راز کفتن خود صدقها
پس هرکاه نکردید وامرزید خدا مر شما پس بپا دارید نماز را وبدهید زکوة را وفرمان برید خدا ورسول
اورا وخدا اکاه است بانچه میکنید ١٣ ایا نمینکری بسوی انانکه دوست داشتند کروهی را که
خشم کرد خدا برایشان ونیستند ایشان از شما ونه از ایشان وسوکند میخورند بدروغ وایشان
میدانند ١٤ مهیا کرده خدا برای ایشان عذاب سختی بدرستی که ایشان بد است انچه هستند که
میکنند ١٥ فرا کرفتند سوکندهای خود را سپری پس باز داشتند از راه خدا پس مر ایشانراست
عذابی خوار کننده ١٦ هرکز کفایت نکند از ایشان مالهای ایشان ونه فرزندان ایشان از خدا چیزی را
انها اند یاران اتش ایشان در ان جاویدانیانند ١٧ روزی که برمی انکیزد ایشانرا خدا همه پس سوکند می
خورند برای او همچنانکه سوکند میخورند برای شما ومی پندارند که ایشان بر چیزی اند اکاه باش که انها
ایشانند دروغ کویان ١٨ مسلط شده بر ایشان شیطان پس فراموش کردانید از ایشان یاد خدارا
انها لشکر شیطانند اکاه باش بدرستی که لشکر شیطان ایشانند زیانکاران ١٩ بدرستی که انانکه دشمنی
میکنند با خدا ورسول او انها اند در خوارتران ٢٠ نوشته خدا که هر اینه غالب ایم البته من و
رسولان من بدرستی که خدا توانائیست ارجمند ٢١ نیابی کروهی را که ایمان می اورند بخدا وروز
اخرت که دوستی نمایند کسی را که دشمنی کرده با خدا ورسول او وهرچند باشند پدران ایشان

١١ يا ايها الذين امنوا اذا ناجيتم الرسول
فقدموا بين يدى نجويكم صدقة
ذلك خير لكم واطهر فان لم تجدوا
فان الله غفور رحيم ١٢ ءاشفقتم
ان تقدموا بين يدى نجويكم صدقات
فاذ لم تفعلوا وتاب الله عليكم
فاقيموا الصلوة واتوا الزكوة واطيعوا
الله ورسوله والله خبير بما تعملون
١٣ الم تر الى الذين تولوا قوما غضب الله
عليهم ما هم منكم ولا منهم ويحلفون
على الكذب وهم يعلمون ١٤ اعد الله
لهم عذابا شديدا انهم ساء ما كانوا
يعملون ١٥ اتخذوا ايمانهم جنة
فصدوا عن سبيل الله فلهم عذاب
مهين ١٦ لن تغنى عنهم اموالهم و
لا اولادهم من الله شيئا اولئك
اصحاب النار هم فيها خالدون ١٧
يوم يبعثهم الله جميعا فيحلفون له كما
يحلفون لكم ويحسبون انهم على شيء
الا انهم هم الكاذبون ١٨ استحوذ عليهم
الشيطان فانسيهم ذكر الله اولئك حزب
الشيطان الا ان حزب الشيطان هم
الخاسرون ١٩ ان الذين يحادون الله
ورسوله اولئك في الاذلين ٢٠ كتب
الله لاغلبن انا ورسلي ان الله قوي عزيز
٢١ لا تجد قوما يؤمنون بالله واليوم الاخر
يوادون من حاد الله ورسوله ولو
كانوا اباءهم

پدران

أَوْ أَبْنَآءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولٰئِكَ حِزْبُ اللهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٢٢ سورة الحشر اربع وعشرون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا
وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللهِ فَأَتَاهُمُ اللهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَا

عْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ٢ وَلَوْلَا
أَنْ كَتَبَ اللهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ
٣ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللهَ وَرَسُولَهُ
وَمَنْ يُشَاقِّ اللهَ فَإِنَّ اللهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
٤ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا
قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللهِ وَلِيُخْزِيَ
الْفَاسِقِينَ ٥ وَمَا أَفَاءَ اللهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ
مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا
رِكَابٍ وَلٰكِنَّ اللهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ
يَشَآءُ وَاللهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٦ مَا
أَفَاءَ اللهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ
فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ
دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَآءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ
الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَا
نْتَهُوا وَاتَّقُوا اللهَ إِنَّ اللهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
٧ لِلْفُقَرَآءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِنَ اللهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللهَ وَ
رَسُولَهُ أُولٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ٨
حزب وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ
يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ
فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَ
يُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٩

یا پسران ایشان یا برادران ایشان یا قبیله ایشان آنها نوشته است در دلهای ایشان ایمانرا
و تقویت کرده ایشانرا بروحی از خود و در می آورد ایشانرا در بهشتهائی که می رود از زیر آنها نهرها
جاویدانیان در آنها خشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او آنها لشکر خدایند
آگاه باش بدرستی که لشکر خدا ایشانند رستگاران ۲۲
سورهٔ حشر بیست و چهار آیه و مکی
بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
تسبیح کرده مر خدایرا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست ارجمند درست کردار ۱
اوست آنکه بیرون کرده آنانرا که کافر شدند از اهل کتاب از دیارشان از برای نخست تاختن
گمان نمی بردید که بیرون روند و گمان میبردند که ایشانرا باز دارنده ایشانست حصارهای ایشان
از خدا پس آمد ایشانرا خدا از آنجا که گمان نمیبردند و افکند در دلهای ایشان هراس را خراب میکنند
خانهاشانرا بدستهای خود و دستهای مؤمنان پس عبرت گیرید ای صاحبان دیدها ۲ و اگر نه
آن بودی که نوشته بود خدا بر ایشان بیرون شدنرا هر آینه عذاب کردی ایشانرا در دنیا و مر
ایشانراست در آخرت عذاب آتش ۳ آن بسبب اینست که ایشان مخالفت کردند با خدا و رسول
او و هر که مخالفت کند خدا را پس بدرستی که خدا سخت عقوبتست ۴ آنچه را برید از خرماستان
یا واگذاشتیدانرا ایستاده بر بیخهایش پس باذن خداست و تا خوار کرداند فاسقانرا ۵ و آنچه را
باز کردانید خدا بر رسول خود از ایشان پس نتاختید بر آن هیچ اسبی و نه شتران و لیکن خدا مسلط
می سازد رسولان خود را بر هر که خواهد و خدا بر هر چیزی تواناست ۶ آنچه باز کردانیده
خدا بر رسول خود از اهل قریه ها پس مر خدایراست و مر رسول و مر خداوند قرابت را و کودکان
بی پدر و مسکینان و مسافران بی چیز را تا نبوده باشد دور زننده میان توانگران از شما و
آنچه داده شما را رسول پس بگیریدانرا و آنچه را باز دارد شما را از آن پس باز ایستید و بترسید
از خدا بدرستی که خدا سخت عقوبتست ۷ مر آن فقرای هجرت کننده را آنانکه بیرون کرده شدند
از دیارشان و مالهاشان میجویند فضلی را از خدا و خشنودئی را و یاری میکنند
خدا و رسول او را آنها ایشانند راست گویان ۸ و آنانکه جایگاه ساختند خانه را
و ایمانرا پیش از ایشان دوست میدارند کسی را که مهاجرت کرد بسوی ایشان و نمی یابند
در سینهای خود حاجتی از آنچه داده شده اند و بر گزینند بر نفسهای خود و اگر چه باشد
با ایشان احتیاج و کسی که نگاه داشته شود از بخل نفسش پس آنها ایشانند رستگاران ۹

وآنانکه

والذین جاءوا من بعدهم یقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذین سبقونا بالایمان ولا تجعل فی قلوبنا غلا للذین امنوا ربنا انک رءوف رحیم ١٠ الم
تر الی الذین نافقوا یقولون لاخوانهم الذین کفروا من اهل الکتاب لئن اخرجتم لنخرجن معکم ولا نطیع فیکم احدا ابدا وان قوتلتم لننصرنکم و
الله یشهد انهم لکاذبون ١١ لئن اخرجوا لا یخرجون معهم ولئن قوتلوا لا ینصرونهم ولئن نصروهم لیولن الادبار ثم لا ینصرون ١٢ لانتم اشد
رهبة فی صدورهم من الله ذلک بانهم قوم لا یفقهون ١٣ لا یقاتلونکم جمیعا الا فی قری محصنة او من وراء جدر باسهم بینهم شدید

تحسبهم جمیعا وقلوبهم شتی ذلک
بانهم قوم لا یعقلون ١٤ کمثل الذین
من قبلهم قریبا ذاقوا وبال امرهم
ولهم عذاب الیم ١٥ کمثل الشیطان
اذ قال للانسان اکفر فلما کفر قال
انی بریء منک انی اخاف الله رب
العالمین ١٦ فکان عاقبتهما انهما
فی النار خالدین فیها وذلک جزاؤ
الظالمین ١٧ یا ایها الذین امنوا اتقوا
الله ولتنظر نفس ما قدمت لغد
واتقوا الله ان الله خبیر بما تعملون
١٨ ولا تکونوا کالذین نسوا الله
فانسیهم انفسهم اولئک هم
الفاسقون ١٩ لا یستوی اصحاب
النار واصحاب الجنة اصحاب الجنة
هم الفائزون ٢٠ لو انزلنا هذا القرآن
علی جبل لرایته خاشعا متصدعا
من خشیة الله وتلک الامثال نضربها
للناس لعلهم یتفکرون ٢١ هو
الله الذی لا اله الا هو عالم الغیب
والشهادة هو الرحمن الرحیم ٢٢ هو
الله الذی لا اله الا هو الملک القدوس
السلام المؤمن المهیمن العزیز الجبار
المتکبر سبحان الله عما یشرکون ٢٣
هو الله الخالق الباری المصور له
الاسماء الحسنی یسبح له ما فی السموات
والارض وهو العزیز الحکیم ٢٤

وآنانکه آمدند از پس ایشان گویند پروردگار ما بیامرز ما را وبرادران ما را که پیشی جستند بر ما
بایمان ومگردان در دلهای ما کینهٔ مر آنانرا که ایمان آورده اند پروردگارا بدرستی که تو مهربانی
رحم کننده ١٠ آیا نگاه نکردی بسوی آنانکه نفاق ورزیدند میگفتند مر برادران خود را که کافر شدند
از اهل کتاب هر آینه اگر بیرون کرده شوید هر آینه بیرون می رویم البته با شما وفرمان نمیبریم در
شما احدی را هرگز واگر کارزار کرده شوید هر آینه یاری میکنیم البته شما را وخدا گواهی میدهد که ایشان
هر آینه دروغ گویانند ١١ هر آینه اگر بیرون کرده شوند بیرون نمیروند با ایشان وهر آینه اگر کا
زار کرده شوند یاری نمیکنند ایشانرا وهر آینه اگر یاری کنند ایشانرا هر آینه میگردانند البته
پشتها را پس یاری داده نشوند ١٢ هر آینه شما سخت ترید در ترس افکندن سینهای ایشان از
خدا این بسبب آنست که ایشان گروهی اند که نمی فهمند ١٣ کارزار نمیکنند با شما حال آنکه مجتمع
باشند مگر در قریه های حصار کشیده شده یا از پس دیوارها جنگ ایشان میانه خود شان
سخت است می پنداری ایشانرا مجتمع ودلهای ایشان پراکنده است این بسبب آنست که
ایشان گروهی اند که در نمی یابند ١٤ مانند مثل آنانکه بودند پیش از ایشان نزدیک چشیدند
بدی کار خود را ومر ایشانراست عذابی دردناک ١٥ مانند مثل شیطان وقتی که گفت مر آدمی را که کافر
شو پس چون کافر شد گفت بدرستی که من بیزارم از تو بدرستیکه من میترسم از خدائی که پروردگار
جهانیانست ١٦ پس باشد عاقبت آن دو آنکه هر دو در آتشند جاوید باشند در آن واین سزای
ستمکارانست ١٧ ای آنکسانی که ایمان آورده اند بپرهیزید از خدا وباید بنگرد نفسی آنچه را
پیش فرستاده برای فردا وبپرهیزید از خدا بدرستی که خدا آگاهست بآنچه میکنید ١٨ ومباشید
مانند آنانکه فراموش کردند خدا را پس فراموش گردانید از ایشان خودهاشانرا آنها ایشانند
فاسقان ١٩ یکسان نیستند یاران آتش ویاران بهشت یاران بهشت ایشانند کامیابان ٢٠ اگر
فرو میفرستادیم این قرآنرا بر کوهی هر آینه دیده بودی آنرا فروتن شکافته از ترس خدا واین مثلها میزنیمشان
را برای مردم شاید ایشان تفکر کنند ٢١ اوست خدائیست که نیست الهی مگر او دانای نهان وآشکار است
بخشاینده مهربان ٢٢ اوست خدائی که نیست الهی مگر او پادشاه از هر عیبی پاک از هر آفتی ایمنیت
بخشنده نگهبان ارجمند تدارک کننده بزرگوار مر هست خدا از آنچه شریک می ورند ٢٣ اوست خدای
آفریننده آفریدگار بخشنده صورت مر او راست نامهای نیکو تسبیح میکند مر او را آنچه در
آسمانها وزمین است واوست ارجمند درست کردار ٢٤

سورة الممتحنة ثلث عشرة آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها الذين آمنوا لا تتخذوا عدوي وعدوكم اولياء تلقون اليهم بالمودة وقد
كفروا بما جاءكم من الحق يخرجون الرسول واياكم ان تؤمنوا بالله ربكم ان كنتم خرجتم جهادا في سبيلي وابتغاء مرضاتي تسرون اليهم با
لمودة وانا اعلم بما اخفيتم وما اعلنتم ومن يفعله منكم فقد ضل سواء السبيل ١ ان يثقفوكم يكونوا لكم اعداء ويبسطوا اليكم ايديهم
والسنتهم بالسوء وودوا لو تكفرون ٢ لن تنفعكم ارحامكم ولا اولادكم يوم القيمة يفصل بينكم والله بما تعملون بصير ٣ قد

كانت لكم اسوة حسنة في ابرهيم
والذين معه اذ قالوا لقومهم انا
برآؤا منكم ومما تعبدون من
دون الله كفرنا بكم وبدا بيننا
وبينكم العداوة والبغضاء ابدا
حتى تؤمنوا بالله وحده الا قول
ابرهيم لابيه لاستغفرن لك و
ما املك لك من الله من شيء ربنا
عليك توكلنا واليك انبنا و
اليك المصير ٤ ربنا لا تجعلنا
فتنة للذين كفروا واغفر لنا ربنا
انك انت العزيز الحكيم ٥ لقد كان
لكم فيهم اسوة حسنة لمن كان
يرجوا الله واليوم الاخر ومن يتول
فان الله هو الغني الحميد ٦ عسى الله
ان يجعل بينكم وبين الذين عا
ديتم منهم مودة والله قدير والله
غفور رحيم ٧ لا ينهيكم الله عن
الذين لم يقاتلوكم في الدين ولم
يخرجوكم من دياركم ان تبروهم
وتقسطوا اليهم ان الله يحب المقسطين
٨ انما ينهيكم الله عن الذين قاتلوكم
في الدين واخرجوكم من دياركم و
ظاهروا على اخراجكم ان تولوهم
ومن يتولهم فاولئك هم الظلمون ٩
يا ايها الذين آمنوا اذا جاءكم
المؤمنات مهاجرات فامتحنوهن الله

سورهٔ ممتحنه سیزده آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ای آنانکه ایمان آورده اند مگیرید دشمن مرا و دشمن خود را دوستان که افکنید بسوی ایشان
دوستی را و بتحقیق که کافر شدند بآنچه آمده شما را از حق بیرون میکنند رسول را و شما را که ایمان
می آورید بخدا پروردگار شماست اگر هستید که بیرون آمده اید برای کارزار در راه من و طلب
خشنودی من نهانی میفرستید بسوی ایشان بدوستی و من داناترم بآنچه پنهان کردید و آنچه آشکار
نمودید و کسی که میکند آنرا از شما پس بتحقیق که گم شده از میان راه ۱ اگر ظفر یابند بر شما باشند مر شما را
دشمنان و بگشایند بسوی شما دستهای خود و زبانهای خود را ببدی و دوست دارند که کافر شوید ۲
هرگز سود ندهد شما را خویشان شما و نه فرزندان شما روز قیامت جدائی میافکند میانه شما و خدا
بآنچه میکنید بیناست ۳ بتحقیق هست مر شما را اقتدائی نیکو در ابرهیم و آنانکه بودند با او چون
گفتند مر گروه خود را بدرستی که ما بیزاریم از شما و از آنچه میپرستید بجز از خدا کافر شدیم بشما
و ظاهر شد میانهٔ ما و میانهٔ شما دشمنی و کینه همیشه تا آنگاه که ایمان آورید بخدا تنها مگر گفتن
ابرهیم مر پدر خود را که هر آینه آمرزش خواهم البته برای تو و مالک نیستم برای تو از خدا هیچ چیز را
پروردگار ما بر تو اعتماد کردیم و بسوی تو باز گردیدیم و بسوی تست بازگشت ۴ پروردگار ما
مگردان ما را فتنه برای آنانکه کافر شده اند و بیامرز ما را پروردگار ما بدرستی که تو توئی ارجمند
درست کردار ۵ هر آینه بتحقیق که هست مر شما را در ایشان اقتدائی نیکو مر کسی را که هست که
امید میدارد خدا و روز قیامت را و هر که رو بگرداند پس بدرستی که خدا اوست بی نیاز ستوده ۶
شاید که خدا بگرداند میانه شما و میانهٔ آنانکه دشمن داشتید از ایشان دوستی و خدا تواناست
و خدا آمرزگاریست مهربان ۷ باز نمیدارد شما را خدا از آنانکه کارزار نکردند با شما در دین و بیرون
نکردند شما را از دیارتان آنکه نیکی کنید با ایشان و بعدالت سلوک کنید با ایشان بدرستی که
خدا دوست میدارد عدالت کنندگانرا ۸ باز نمیدارد شما را خدا مگر از آنانکه کارزار کردند با شما
در دین و بیرون کردند شما را از دیارتان و هم پشت شدند بر بیرون کردن شما آنکه دوست دارید
ایشانرا و هر که دوست دارد ایشانرا پس آنها ایشانند ستمکاران ۹ ای آنانکه گرویده اند هرگاه بیایند
شما را زنان مؤمنه هجرت کرده پس نمایش کنید ایشانرا خدا داناتر است بایمان ایشان پس اگر
دانستید ایشانرا ایمانداران پس باز مگردانید ایشانرا بسوی کافران نه آن زنان حلالند

اعلم بايمانهن فان علمتموهن مؤمنات فلا ترجعوهن الى الكفار لاهن حل

مر ایشانرا

لهم ولا هم يحلون لهن وآتوهم ما انفقوا ولا جناح عليكم ان تنكحوهن اذا آتيتموهن اجورهن ولا تمسكوا بعصم الكوافر واسئلوا ما انفقتم
وليسئلوا ما انفقوا ذلكم حكم الله يحكم بينكم والله عليم حكيم ١٠ وان فاتكم شيء من ازواجكم الى الكفار فعاقبتم فآتوا الذين ذهبت ازواجهم
مثل ما انفقوا واتقوا الله الذي انتم به مؤمنون ١١ يا ايها النبي اذا جاءك المؤمنات يبايعنك على ان لا يشركن بالله شيئا ولا يسرقن ولا
يزنين ولا يقتلن اولادهن ولا يأتين ببهتان يفترينه بين ايديهن وارجلهن ولا يعصينك في معروف فبايعهن واستغفر لهن الله ان

الله غفور رحيم ١٢ يا ايها الذين
آمنوا لا تتولوا قوما غضب الله
عليهم قد يئسوا من الآخرة كما
يئس الكفار من اصحاب القبور ١٣

سورة الصف اربع عشرة آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح لله ما في السموات وما في الارض
وهو العزيز الحكيم ١ يا ايها الذين
آمنوا لم تقولون ما لا تفعلون ٢
كبر مقتا عند الله ان تقولوا ما لا
تفعلون ٣ ان الله يحب الذين
يقاتلون في سبيله صفا كانهم
بنيان مرصوص ٤ واذ قال موسى
لقومه يا قوم لم تؤذونني وقد
تعلمون اني رسول الله اليكم فلما
زاغوا ازاغ الله قلوبهم والله لا يهدي
القوم الفاسقين ٥ واذ قال عيسى ابن
مريم يا بني اسرائيل اني رسول الله
اليكم مصدقا لما بين يدي من التورية
ومبشرا برسول يأتي من بعدي اسمه
احمد فلما جاءهم بالبينات قالوا
هذا سحر مبين ٦ ومن اظلم ممن افترى
على الله الكذب وهو يدعى الى الاسلام
والله لا يهدي القوم الظالمين
٧ يريدون ليطفؤا نور الله بافواههم
والله متم نوره ولو كره الكافرون ٨
هو الذي ارسل رسوله بالهدى
ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره
المشركون ٩

مر ایشانرا و نه ایشان حلال میشوند مر آن زنانرا و بدهید ایشانرا آنچه را خرج کرده باشند و
نیست گناهی بر شما اینکه بزنی خواهید آن زنانرا هرگاه بدهید بایشان مهرهای ایشانرا و
چنگ مزنید بعقدهای زنان کافر و بطلبید آنچه را انفاق کرده اید و باید بطلبند آنچه را انفاق
کردند این حکم خداست حکم میکند میان شما و خدا داناییست درست کردار ۱۰ و اگر فوت شود
شما را چیزی از زنان شما بسوی کافران پس عاقبت ظفر از شماست پس بدهید آنانرا که رفته اند
زنان ایشان مثل آنچه انفاق کرده اند و بترسید از خدائی که شما باو گروندگانید ۱۱ ای پیغمبر چون
بیایند ترا زنان مؤمنه که بیعت نمایند با تو بر آنکه شریک نکردانند بخدا چیزیرا و دزدی نکنند
و زنا نکنند و نکشند فرزندان خودرا و نه یارند دروغی را که بربندند آنرا میان دستهای خود
و پاهای خود و نافرمانی نکنند ترا در نیکیی پس بیعت گیر از ایشان و آمرزش خواه برای ایشان از
خدا بدرستی که خدا آمرزگاریست مهربان ۱۲ ای آنانکه ایمان آورده اند دوست مدارید گروهی
را که خشم گرفته خدا بر ایشان بتحقیق که نومید شده اند از آخرت چنانچه نومید شده اند کافران
از یاران قبرها ۱۳

سورة صف چهارده آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

تسبیح کرد مر خدایرا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست ارجمند درست کردار ۱
ای آنانکه ایمان آورده اند چرا میگوئید آنچه را نمیکنید ۲ بزرگست بدشمنی نزد خدا آنکه بگوئید
آنچه را نمیکنید ۳ بدرستی که خدا دوست میدارد آنانرا که کارزار میکنند در راه او صف کشیده
همانا ایشان بنائی اند محکم ساخته شده ۴ و هنگامی که گفت موسی مر گروه خود را ای قوم من چرا
میرنجانید مرا و بتحقیق میدانید که من فرستاده خدایم بسوی شما پس چون کشتند گردانید خدا
دلهای ایشانرا و خدا هدایت نمیکند گروه نافرمانبرانرا ۵ و هنگامی که گفت عیسی پسر مریم ای
بنی اسرائیل بدرستی که من فرستاده خدایم بسوی شما تصدیق کننده مر آنچه را که پیش از من است از
توریة و مژده دهنده بفرستاده که می آید پس از من که نام او احمد است پس چون آمد ایشانرا با بینها
گفتند این جادوئیست هویدا ۶ و کیست ستمکارتر از آنکه بر بافت بر خدا دروغ را و حال آنکه
او خوانده میشود بسوی اسلام و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا ۷ میخواهند که فرو نشانند
نور خدارا بدهنهای خود و خدا تمام کننده نور خود است و اگرچه ناخوش دارند کافران ۸ او است
آنکه فرستاد رسول خود را بهدایت و دین حق تا غالب کند او را بر دین همه اش و اگرچه ناخوش دارند مشرکان ۹

اعوانكه

يا ايها الذين امنوا هل ادلكم على تجارة تنجيكم من عذاب اليم ١٠ تؤمنون بالله ورسوله وتجاهدون في سبيل الله باموالكم وانفسكم ذلكم خير لكم
ان كنتم تعلمون ١١ يغفر لكم ذنوبكم ويدخلكم جنات تجري من تحتها الانهار ومساكن طيبة في جنات عدن ذلك الفوز العظيم ١٢ واخرى تحبونها
نصر من الله وفتح قريب وبشر المؤمنين ١٣ يا ايها الذين امنوا كونوا انصار الله كما قال عيسى بن مريم للحواريين من انصاري الى الله قال الحواريون نحن
انصار الله فامنت طائفة من بني اسرائيل وكفرت طائفة فايدنا الذين امنوا على عدوهم فاصبحوا ظاهرين ١٤ سورة الجمعة احدى عشرة آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم
يسبح لله ما في السموات وما في الارض
الملك القدوس العزيز الحكيم ١ هو الذي
بعث في الاميين رسولا منهم يتلوا
عليهم اياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب
والحكمة وان كانوا من قبل لفي ضلال
مبين ٢ وآخرين منهم لما يلحقوا بهم
وهو العزيز الحكيم ٣ ذلك فضل الله
يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم
٤ مثل الذين حملوا التورية ثم لم
يحملوها كمثل الحمار يحمل اسفارا بئس
مثل القوم الذين كذبوا بايات الله و
الله لا يهدي القوم الظالمين ٥ قل
يا ايها الذين هادوا ان زعمتم انكم او
لياء لله من دون الناس فتمنوا الموت
ان كنتم صادقين ٦ ولا يتمنونه ابدا
بما قدمت ايديهم والله عليم بالظالمين
٧ قل ان الموت الذي تفرون منه
فانه ملاقيكم ثم تردون الى عالم
الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم
تعملون ٨ يا ايها الذين امنوا اذا
نودي للصلوة من يوم الجمعة فا
سعوا الى ذكر الله وذروا البيع ذلكم
خير لكم ان كنتم تعلمون ٩ فاذا
قضيت الصلوة فانتشروا في الارض
وابتغوا من فضل الله واذكروا الله
كثيرا لعلكم تفلحون ١٠ واذا راوا
تجارة

ای انانکه ایمان اورده اند ایا دلالت کنم شما را بر تجارتی که برهاند شما را از عذابی دردناک ١٠ ایمان
می اورید بخدا و فرستاده او وکارزار میکنید در راه خدا بمالهای خود و نفسهای خود این بهتر است
برای شما اگر هستید که بدانید ١١ بیامرزد برای شما گناهان شما را و در اورد شما را ببهشتهائی
که میرود از زیر انها نهرها وجایهائی پاکیزه در بهشتهای جای اقامت اینست فیروزی بزرگ ١٢
و دیگری که دوست میدارید انرا که ان یاری نمودنیست از خدا و فتحی نزدیک و مژده ده مؤمنانرا
١٣ ای انانکه ایمان اورده اند باشید یاوران خدا چنانچه گفت عیسی پسر مریم مر حواریانرا که کیانند
یاوران من بسوی خدا گفتند حواریان مائیم یاوران خدا پس ایمان اوردند گروهی از بنی اسرائیل
وکافر شدند گروهی پس قوی کردیم انانرا که ایمان اوردند بر دشمنان ایشان پس گردیدند
غلبه سورة جمعه یازده ایه وان مدنیست کنندگان ١٤
بنام خدای بخشاینده مهربان
تسبیح میکند مر خدایرا انچه در اسمانها وانچه در زمین است ان پادشاه پاک از هر عیبی ارجمند
درست کردار ١ اوست انکه برانگیخت در امیها رسولی از ایشان که میخواند بر ایشان ایتهای
او را و پاک میکردانید ایشانرا و می اموزد ایشانرا کتاب وحکمت وبدرستیکه بودند از پیش
هر اینه در گمراهی هویدا ٢ ودیگران از ایشان چون ملحق شدند بایشان واوست ارجمند درست
کردار ٣ این فضل خداست میدهد انرا بهر که خواهد وخدا صاحب فضل بزرک است ٤ مثل
انانکه بارکرده شدند تورية را پس برنداشتند انرا مانند مثل درازگوش است که بردارد کتابها
را بد است مثل گروهی که تکذیب کردند بایتهای خدا وخدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا ٥
بگوای انانکه یهودیت اختیار کرده اند اگر گمان کرده اید که شما دوستانید مر خدایرا از غیر مردم پس
ارزو کنید مرگرا اگر هستید راستگویان ٦ وارزو نمیکنند انرا هرگز بسبب انچه پیش فرستاده
دستهای ایشان وخدا داناست بستمکاران ٧ بگو بدرستی که مرگی که میگریزید از ان پس
بدرستی که او ملاقات کننده است بشما پس باز گردانیده میشوید بسوی دانای پنهان واشکار
پس خبر میدهد شمارا بانچه بودید که میکردید ٨ ای انانکه ایمان اورده اند هرگاه ندا کرده شود
برای نماز از روز جمعه پس بشتابید بسوی ذکر خدا و واگذارید بیع را این بهتر است برای شما
اگر هستید که بدانید ٩ پس انگاه که گذارده شود نماز پس پراکنده شوید در زمین وبجوئید
از فضل خدا و ذکر کنید خدا را بسیار شاید شما رستگار شوید ١٠ وهرگاه دیدند تجارتی

اَوْلَهْواً انْفَضُّوا اِلَيْها وَتَرَكُوكَ قَائِماً قُلْ ما عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجارَةِ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّازِقِينَ ۱۱
سُورَةُ المُنافِقُونَ اِحْدىٰ عَشَرَ آيَةً مَدَنِيَّةٌ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اِذا جاءَكَ المُنافِقُونَ قالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ المُنافِقِينَ لَكاذِبُونَ ۱
اِتَّخَذُوا اَيْمانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ ساءَ ما كانُوا يَعْمَلُونَ ۲ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لا يَفْقَهُونَ ۳
وَاِذا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسامُهُمْ وَاِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ العَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قاتَلَهُمُ اللّٰهُ

اَنّىٰ يُؤْفَكُونَ ۴ وَاِذا قِيلَ لَهُمْ تَعالَوْا
يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُ
ؤُسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ
مُسْتَكْبِرُونَ ۵ سَواءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ
لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ
لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لا يَهْدِي القَوْمَ الفاسِقِينَ
۶ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لا تُنْفِقُوا عَلىٰ
مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ حَتّىٰ يَنْفَضُّوا
وَلِلّٰهِ خَزائِنُ السَّمٰواتِ وَالاَرْضِ وَلٰكِنَّ
المُنافِقِينَ لا يَفْقَهُونَ ۷ يَقُولُونَ
لَئِنْ رَجَعْنا اِلَى المَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الاَعَزُّ
مِنْهَا الاَذَلَّ وَلِلّٰهِ العِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلٰكِنَّ المُنافِقِينَ لا يَعْلَمُونَ
۸ يا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لا تُلْهِكُمْ
اَمْوالُكُمْ وَلا اَوْلادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ هُمُ الخاسِرُونَ
۹ وَاَنْفِقُوا مِمّا رَزَقْناكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ
يَاْتِيَ اَحَدَكُمُ المَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلا
اَخَّرْتَنِي اِلىٰ اَجَلٍ قَرِيبٍ فَاَصَّدَّقَ وَ
اَكُنْ مِنَ الصّالِحِينَ ۱۰ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللّٰهُ
نَفْساً اِذا جاءَ اَجَلُها وَاللّٰهُ خَبِيرٌ
بِما تَعْمَلُونَ ۱۱

سُورَةُ التَّغابُنِ ثَمانِيَةَ عَشَرَ آيَةً وَهِيَ مَدَنِيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
يُسَبِّحُ لِلّٰهِ ما فِي السَّمٰواتِ وَما فِي
الاَرْضِ لَهُ المُلْكُ وَلَهُ

یا بیهوده را پراکنده شوند بسوی آن و باز گذارند ترا ایستاده بگو آنچه نزد خداست بهتر است ۱
از بیهوده و از تجارت و خدا بهترین روزی دهندگانست ۱۱

سورهٔ منافقان یازده آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

وقتی که آمدند ترا منافقان گفتند گواهی میدهیم که تو هرآینه فرستادهٔ خدائی و خدا میداند
بدرستی که تو هرآینه فرستادهٔ اوئی و خدا گواهی میدهد که منافقان هرآینه دروغگویانند
۱ گرفتند سوگندهای خود را سپری پس منع کردند از راه خدا بدرستی که ایشان بد است آنچه
هستند که میکنند ۲ این بسبب آنست که ایشان ایمان آوردند پس کافر شدند پس مهر نهاده
شد بر دلهای ایشان پس ایشان نمی فهمند ۳ و هرگاه ببینی ایشانرا بشگفت می آورد ترا جسمهای
ایشان و اگر سخن گویند گوش می اندازی مر گفتار ایشانرا همانا ایشان چوبهائیند بدیوار تکیه
داده شده می پندارند هر فریادی را که بر ایشانست ایشانند دشمن پس حذر کن از ایشان قتال
کند با ایشان خدا چگونه برگردانیده میشوند ۴ و چون گفته شود مر ایشانرا که بیائید تا
آمرزش خواهد برای شما فرستاده خدا به پیچند سرهای خود را و ببینی ایشانرا که باز میگردند
و ایشان در مقام تکبر در آمده گانند ۵ یکسانست بر ایشان خواه طلب آمرزش کنی برای ایشان
یا آمرزش طلبی برای ایشان هرگز نمی آمرزد خدا مر ایشانرا بدرستی که خدا هدایت نمیکند گروه
فاسقانرا ۶ ایشانند آنانکه میگویند انفاق مکنید بر کسانی که نزد رسول خدایند تا پراکنده
شوند و مر خدا راست خزینهای آسمانها و زمین و لیکن منافقان نمی فهمند ۷ میگویند هرآینه
اگر برگردیم بسوی مدینه هرآینه بیرون کند البته عزیزتر از آن ذلیل تر را و مر خدا راست عزت
و مر رسول او را و مر مؤمنانرا و لیکن منافقان نمیدانند ۸ ای آنانکه ایمان آورده اند غافل نکند
شما را مالهای شما و نه فرزندان شما از یاد خدا و هرکه کند این را پس آنها ایشانند زیان کاران
۹ و انفاق کنید از آنچه روزی کردیم شما را پیش از آنکه بیاید یکی از شما را مرگ پس بگوید پروردگا
من چرا باز پس نینداختی مرا تا مدتی نزدیک پس صدقه دهم و بشوم از شایستگان ۱۰ و هرگز
باز پس نیندازد خدا نفسی را چون بیاید وقت مرگش و خدا آگاهست بآنچه میکنید ۱۱

سورهٔ تغابن هیجده آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

تسبیح میکند مر خدای را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است مر او راست پادشاهی مر او را است

الحمد وهو على كل شيء قدير ١ هو الذي خلقكم فمنكم كافر ومنكم مؤمن والله بما تعملون بصير ٢ خلق السموات والأرض بالحق وصوركم
فأحسن صوركم وإليه المصير ٣ يعلم ما في السموات والأرض ويعلم ما تسرون وما تعلنون والله عليم بذات الصدور ٤ ألم يأتكم نبؤا الذين
كفروا من قبل فذاقوا وبال أمرهم ولهم عذاب أليم ٥ ذلك بأنه كانت تأتيهم رسلهم بالبينات فقالوا أبشر يهدوننا فكفروا وتولوا واستغنى
الله والله غني حميد ٦ زعم الذين كفروا أن لن يبعثوا قل بلى وربي لتبعثن ثم لتنبؤن بما عملتم وذلك على الله يسير ٧ فآمنوا بالله ورسوله

والنور الذي أنزلنا والله بما تعملون
خبير ٨ يوم يجمعكم ليوم الجمع
ذلك يوم التغابن ومن يؤمن بالله
ويعمل صالحا يكفر عنه سيئاته
ويدخله جنات تجري من تحتها
الأنهار خالدين فيها أبدا ذلك
الفوز العظيم ٩ والذين كفروا و
كذبوا بآياتنا أولئك أصحاب النار
خالدين فيها وبئس المصير ١٠ ما أصاب
من مصيبة إلا بإذن الله ومن يؤمن
بالله يهد قلبه والله بكل شيء عليم
١١ وأطيعوا الله وأطيعوا الرسول فإن
توليتم فإنما على رسولنا البلاغ
المبين ١٢ الله لا إله إلا هو وعلى الله
فليتوكل المؤمنون ١٣ يا أيها الذين
آمنوا إن من أزواجكم وأولادكم
عدوا لكم فاحذروهم وإن تعفوا
وتصفحوا وتغفروا فإن الله غفور
رحيم ١٤ إنما أموالكم وأولادكم
فتنة والله عنده أجر عظيم ١٥ فا
تقوا الله ما استطعتم واسمعوا وأطيعوا
وأنفقوا خيرا لأنفسكم ومن يوق
شح نفسه فأولئك هم المفلحون ١٦
إن تقرضوا الله قرضا حسنا يضاعفه
لكم ويغفر لكم والله شكور حليم ١٧
عالم الغيب والشهادة العزيز الحكيم ١٨
سورة الطلاق اثنتا عشرة آية مدنية

حزب

ستایش واو بر هر چیزی تواناست ١ اوست آنکه آفرید شمارا پس از شما کافریست واز شما
مؤمنیست وخدا بانچه میکنید بیناست ٢ آفرید سمانها وزمین را بحق وصورت داد
شمارا پس نیکو کردانید صورتهای شمارا وبسوی اوست بازکشت ٣ میداند آنچه در سمانها و
زمینست ومیداند آنچه راکه نهان میدارید وآنچه راکه آشکار میکنید وخدا داناست بانچه در
سینهاست ٤ آیا نیامد شمارا خبر آنانکه کافر شدند از پیش پس چشیدند بدی عاقبت کار
خودرا ومر ایشانراست عذابی دردناک ٥ آن بسبب این بود که بودند که می آمد بایشان رسولان
ایشان بابینها پس کفتند آیا آدمی راه مینماید مارا پس کافر شدند وروکردانیدند وبی نیاز است
خدا وخدا بی نیازیست ستوده ٦ کمان کردند آنانکه کافر شدند آنکه هرکز برانکیخته نشوند بکو
آری بپروردکارم که هرآینه برانکیخته می شوید البته پس هرآینه آکاهاینده کردید بانچه کردید
واین برخدا آسانست ٧ پس ایمان آورید بخدا وفرستاده او ونوری که فروفرستادیم وخدا
بانچه میکنید آکاهست ٨ روزی که کرد آورد شمارا برای روز جمع آنست روز زیان آوردن
وهرکه ایمان آورد بخدا وبکند کار شایسته زایل کند از او بدیهای وراو درآورد وراو در
بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان درآنها همیشه اینست فیروزی بزرک ٩
وآنانکه کافر شدند وتکذیب کردند آیتهای مارا آنها اند یاران آتش جاودانیان درآن وبد
جای بازکشتی است ١٠ نرسد هیچ مصیبتی مکر باذن خدا وهرکه بکرود بخدا هدایت کند دل او
را وخدا بهر چیزی داناست ١١ وفرمانبرید خدارا وفرمان برید رسول را پس اکر روی بکردانید
پس جز این نیست که بر فرستاده ماست رسانیدن هویدا ١٢ خدا نیست الهی مکر او وبر خدا
پس باید اعتماد نمایند مؤمنان ١٣ ای آنانکه ایمان آورده اند بدرستی که از زنان شما و
فرزندان شما دشمنند مرشمارا پس حذر کنید از ایشان واکر عفو کنید ودرکذرید وبخشید
پس بدرستی که خدا آمرزکاریست مهربان ١٤ جز این نیست که مالهای شما وفرزندان
شما آزمایش اند وخدا نزد اوست مزدی بزرک ١٥ پس بپرهیزید از خدا آنچه توانسته
باشید وکوش دهید وفرمانبرید وانفاق کنید بهتر را برای نفسهای خود وکسی که نکاه
داشته شد از بخل نفسش را پس آنها ایشانند رستکاران ١٦ اکر قرض دهید خدارا قرض نیکو
فزون کند آنرا برای شما وبیامرزد مر شمارا وخدا جزادهنده برد بار است ١٧ دانای نهان
واشکارا ارجمند **سورة الطلاق دوازده آیه وآن مدنیست** درست کردار ١٨

بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها النبي اذا طلقتم النساء فطلقوهن لعدتهن واحصوا العدة واتقوا الله ربكم لاتخرجوهن من بيوتهن ولايخرجن
الا ان ياتين بفاحشة مبينة وتلك حدود الله ومن يتعد حدود الله فقد ظلم نفسه لاتدرى لعل الله يحدث بعد ذلك امرا ۱
فاذا بلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او فارقوهن بمعروف واشهدوا ذوى عدل منكم واقيموا الشهادة لله ذلكم يوعظ به من كان يؤمن
بالله واليوم الاخر ومن يتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث لايحتسب ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل

شيء قدرا ۲ واللائى يئسن من المحيض
من نسائكم ان ارتبتم فعدتهن
ثلاثة اشهر واللائى لم يحضن و
اولات الاحمال اجلهن ان يضعن
حملهن ومن يتق الله يجعل له من امره
يسرا ۳ ذلك امر الله انزله اليكم ومن يتق الله
يكفر عنه سيئاته ويعظم له اجرا ۴
اسكنوهن من حيث سكنتم من وجدكم
ولاتضاروهن لتضيقوا عليهن و
ان كن اولات حمل فانفقوا عليهن
حتى يضعن حملهن فان ارضعن لكم
فاتوهن اجورهن واتمروا بينكم
بمعروف وان تعاسرتم فسترضع
له اخرى ۵ لينفق ذو سعة من سعته
ومن قدر عليه رزقه فلينفق مما
اتيه الله لايكلف الله نفسا الا ما
اتيها سيجعل الله بعد عسر يسرا ۶ وكاين
من قرية عتت عن امر ربها ورسله
فحاسبناها حسابا شديدا وعذبناها
عذابا نكرا ۷ فذاقت وبال امرها
وكان عاقبة امرها خسرا ۸ اعد الله
لهم عذابا شديدا فاتقوا الله يا اولى
الالباب ۹ الذين امنوا قد انزل الله
اليكم ذكرا رسولا يتلوا عليكم ايات الله
مبينات ليخرج الذين امنوا وعملوا الصالحات
من الظلمات الى النور ومن يؤمن بالله
ويعمل صالحا يدخله جنات تجرى من
تحتها الانهار

بنــــــــــام خدای بخشاینده مهربان

ای پیغمبر هرگاه طلاق دهید زنانرا پس طلاق دهید ایشانرا در عدهٔ ایشان وبشمارید عده را و
بپرهیزید از خدا که پروردگار شماست بیرون مکنید ایشانرا از خانهاشان ونباید بیرون روند مگر
انکه بیایند بکاری زشت ظاهر واین حدهای خداست وهرکه درگذرد ازحدهای خدا پس بتحقیق
ستم کرده برخود نمیدانی شاید خدا بدید آورد پس ازان امری را ۱ پس انگاه که رسند باخر عدهٔ خود پس
نگاه دارید ایشانرا بنیکوئی یا جدائی نمائید ایشانرا بنیکوئی وگواه گیرید دو صاحب عدالت از خودتان
را واقامت نمائید گواهی را برای خدا اینست که پند داده میشود بان کسی که باشد که ایمان اورد بخدا
وروز اخرت وهرکه بپرهیزد از خدا بگرداند برای او بیرون شدن وروزی دهد ورا از جائی که گمان
نکند وکسی که اعتماد نماید بر خدا پس او بس است ورا بدرستی که خدا رسندهٔ امر خویشست بتحقیق که
گردانیده خدا برای هرچیزی اندازه ۲ وانزنان که مایوس شده اند از حایض شدن از زنان شما اگر
شک نموده باشید پس عدهٔ ایشان سه ماهست وانزنانی که حیض ندیده اند وصاحبان حملها
مدت ایشان اینست که بنهند حمل خودرا وهرکه بپرهیزد از خدا میگرداند برای او از کارش اسانی ۳
این فرمان خداست فروفرستاده انرا بسوی شما وهرکه بپرهیزد از خدا زایل کند ازاو بدیهای اورا
وبزرگ میکند برای او مزد را ۴ جای دهید ایشانرا از جائی که سکنی کرده اید از وسع خود وگزند
رسانید ایشانرا که تنگ گیرید بر ایشان واگر باشند صاحبان حمل پس انفاق کنید بر ایشان تا بنهند
حمل خودرا پس اگر شیر دهند برای شما پس بدهید بایشان مزدهای ایشانرا وسگالید یکدیگر امر کنید
بنیکوئی واگر مضایقه نمائید پس زود باشد که شیر دهد ورا دیگری ۵ باید که نفقه کند صاحب
وسعت از وسعت خود وکسی که تنگ گرفته شده براو روزی او پس باید انفاق کند از انچه داده اورا
خدا تکلیف نمیکند خدا نفسی را مگر انچه داده اورا زود باشد که بگرداند خدا بعد از دشواری اسانی را ۶
وبسا از قریه که سر باز زدند از فرمان پروردگار خود ورسولان او پس حساب کردیم از احسابی سخت وعقوبت
کردیمشان عقوبت زشت ۷ پس چشیدند وبال کار خودرا وبود انجام کار ایشان زیان ۸ اماده کرده
خدا برای ایشان عذابی سخت پس بپرهیزید از خدا ای صاحبان عقلها ۹ انانکه ایمان اوردند
بحقیقت فرو فرستاده خدا بسوی شما ذکر را رسولی که میخواند بر شما ایتهای خدا را که روشنند
تا بیرون کند انانرا که ایمان اوردند وکردند شایستها را از تاریکیها بسوی روشنائی وانکه
ایمان اورد بخدا وبکند شایسته را در اورد اورا ببهشتهائی که میرود از زیر انها نهرها

جاویدان

خالدين فيها ابدا قد احسن الله له رزقا ١١ الله الذي خلق سبع سموات ومن الارض مثلهن يتنزل الامر بينهن لتعلموا ان الله على كل شيء قدير
وان الله قد احاط بكل شيء علما ١٢ سورة التحريم اثنتا عشرة آية مدنية بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها النبي لم تحرم ما احل الله لك تبتغي مرضات ازواجك
والله غفور رحيم ١ قد فرض الله لكم تحلة ايمانكم والله موليكم وهو العليم الحكيم ٢ واذ اسر النبي الى بعض ازواجه حديثا فلما نبات به و
اظهره الله عليه عرف بعضه واعرض عن بعض فلما نباها به قالت من انباك هذا قال نباني العليم الخبير ٣ ان تتوبا الى الله فقد صغت قلوبكما

جاویدان در انها همیشه بحقیقت نیکو کرده خدا برای و روزیرا خداست انکه افرید هفت اسمانرا
واز زمین مانند انهارا فرود می اید فرمان میان انها تا بدانید انرا که خدا بر همه چیز تواناست ١١ وانکه
خدا بحقیقت حاطه کرده بهر چیزی از راه دانش ١٢

سورهٔ تحریم دوازده آیه وان مدنیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ای پیغمبر چرا حرام میکنی انچه را حلال کرده خدا برای تو میجوئی خشنودی زنان خودرا وخدا امرزنده است
مهربان ١ بحقیقت مقرر کرده خدا برای شما حلال کردانیدن سوکندهای شمارا وخدا صاحب
اختیار شما است واوست دانای حکیم ٢ وهنکامی که نهان کفت پیغمبر ببعضی از زنان خود سخنی پس
چون خبر داد بان واشکار کردانید انرا خدا براو شناسا کرد بعضیش را واعراض نمود از بعضی پس چون
خبر دادش بان کفت که خبر داد ترا باین کفت خبر داد مرا دانای اکاه ٣ اکر توبه کنید شما دو تا بسوی
خدا پس بحقیقت که منحرف شده دلهای شما واکر هم پشت شوید براو پس بدرستی که خدا اوست یاری
کننده او وجبرئیل وصالح مومنان وفرشتکان بعد از این هم پشتند ٤ شاید پروردکار او اکر طلاق
کوید شمارا انکه عوض دهد او را زنانی بهتر از شما اسلام اورندکان ایمان دارندکان اطاعت نمایندکان
توبه کنندکان پرستندکان روزه داران ثیبها وباکرهها ٥ ای انانکه ایمان اورده اند نکاه دارید
نفسهای خود وکسان تانرا از اتشی که افروزندهٔ ان مردمان وسنکهاست بر انست فرشتکان
درشت سخت که نافرمانی نمیکنند خدا را انچه فرماید ایشانرا ومیکنند انچه فرموده میشوند ٦
ای انانکه کافر شده اند عذر مکوئید امروز جز این نیست که سزا داده میشوید انچه بودید که میکردید
٧ ای انانکه ایمان اورده اند بازکشت کنید بسوی خدا بازکشتی خالص شاید پروردکار شما انکه دفع
کند از شما بدیهای شمارا ودر اورد شمارا ببهشتهائی که میرود از زیر انها نهرها روزی که خار نسازد
خدا پیغمبر را وانانکه ایمان اورده اند با او نور ایشان میشتابد پیش روی ایشان وانجانبهای راست
ایشان کویند پروردکار ما تمام کردان برای ما نور مارا وبیامرز مارا بدرستی که تو بر هر چیز توانائی ٨
ای پیغمبر جهاد کن با کافران ومنافقان وسخت کیر برایشان وجایکاه ایشان دوزخست وبد است بد
انجای بازکشت ٩ وزد خدا مثلی برای انانکه کافر شده اند زن نوح وزن لوط بودند در زیر فرمان دو بنده از بندکان
ما شایستکان پس خیانت کردند ان دو زن ایشانرا پس دفع نکردند ان دو از ان دو از خدا چیزیرا و
کفته شد در ایید اتش را با در ایندکان ١٠ وزد خدا مثلی برای انانکه ایمان اوردند زن فرعونرا
هنکامی که کفت ای رب پروردکار من بنا کن برای من نزد خود خانه در بهشت ورهان مرا از فرعون

وان تظاهرا عليه فان الله هو مولاه
وجبريل وصالح المؤمنين والملئكة
بعد ذلك ظهير ٤ عسى ربه ان
طلقكن ان يبدله ازواجا خيرا
منكن مسلمات مؤمنات قانتات
تائبات عابدات سائحات ثيبات
وابكارا ٥ يا ايها الذين امنوا قوا
انفسكم واهليكم نارا وقودها
الناس والحجارة عليها ملئكة غلاظ
شداد لا يعصون الله ما امرهم و
يفعلون ما يؤمرون ٦ يا ايها الذين
كفروا لا تعتذروا اليوم انما تجزون
ما كنتم تعملون ٧ يا ايها الذين امنوا
توبوا الى الله توبة نصوحا عسى ربكم
ان يكفر عنكم سيئاتكم ويدخلكم
جنات تجري من تحتها الانهار يوم
لا يخزي الله النبي والذين امنوا معه
نورهم يسعى بين ايديهم وبايمانهم
يقولون ربنا اتمم لنا نورنا واغفر
لنا انك على كل شيء قدير ٨ يا ايها
النبي جاهد الكفار والمنافقين و
اغلظ عليهم وماويهم جهنم وبئس
المصير ٩ ضرب الله مثلا للذين كفروا
امرات نوح وامرات لوط كانتا تحت
عبدين من عبادنا صالحين فخانتا
هما فلم يغنيا عنهما من الله شيئا
وقيل ادخلا النار مع الداخلين
١٠ وضرب الله مثلا للذين امنوا امرات فرعون اذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني من فرعون

وکرداد

وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ١١ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ
مِنَ الْقَانِتِينَ ١٢ سورة الملك ثلثون آية مكية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَ
الْحَيَوٰةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ٢ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَٰوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ
مِنْ فُطُورٍ ٣ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ٤ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ

وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ٥ وَلِلَّذِينَ
كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ٦ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا
شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ٧ تَكَادُ تَمَيَّزُ
مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ
خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ٨ قَالُوا بَلَىٰ
قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
كَبِيرٍ ٩ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ
مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ١٠ فَاعْتَرَفُوا
بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ١١
إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ١٢ وَأَسِرُّوا
قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ١٣ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ
اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ١٤ هُوَ الَّذِي جَعَلَ
لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ١٥
ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ
الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ١٦ أَمْ أَمِنْتُمْ
مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ١٧ وَلَقَدْ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ
نَكِيرِ ١٨ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ
صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا
الرَّحْمَٰنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ١٩
أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ

وکردار او ونجاة ده مرا از کروه ستمکاران ١١ و مریم دختر عمران انکه نکاه داشت عورت خود را
پس دمیدیم در او از روح خود و تصدیق کرد کلمات پروردکار خود را وکتابهای او را و بود از

سورهٔ ملك سی آیه و مطیعان ١٢ ان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
بزرکوار است انکه بدست اوست پادشاهی واو بهر چیزی تواناست ١ آنکه افرید مرك و زندکی
را تا بیازماید شما را که کدام یك از شما نیکوتر است بکردار و اوست غزیز امرزکار ٢ انکه افرید هفت
اسمانرا طبقها نمی بینی در افرینش خدای بخشاینده هیچ تفاوتی پس بازبکردان دیده را ایا می بینی هیچ
نقصانی ٣ پس بازکردان دیده را دو باز کردانیدن باز کرد دبسوی تو دیده در حالتی که کند باشد و
او مانده باشد ٤ و هر اینه بتحقیق زاینت دادیم اسمان نزدیکتر را بچراغها و کردانیدیم انها را رانده ها
مر شیاطین را و اماده کردیم برای ایشان عذاب اتش افروخته را ٥ و برای انانی که کافر شدند
بپروردکار خود شان عذاب دوزخست و بد جای بازکشتی است ٦ چون فکنده شوند در ان
بشنوند مر انرا خروشی و ان میجوشیده باشد ٧ نزدیك باشد که پاره پاره شود از خشم هر کاه
افکنده شوند در ان کروهی پرسند از ایشان خازنان ان که ایا نیامد شما را بیم نماینده ٨ کویند
اری بتحقیق امد ما را بیم نماینده پس تکذیب نمودیم و کفتیم فرو نفرستاده خدا هیچ چیز نیستید
شما مکر در ضلالتی بزرك ٩ و کویند اکر بودیم که می شنیدیم یا می فهمیدیم نمی بودیم از یاران اتش
افروخته ١٠ پس اعتراف کنند بکناه خود پس دوری از رحمت باد مر یاران اتش سوزانرا ١١ بدرستی
که انانکه میترسند از پروردکار خود بنهانی مر ایشانراست امرزشی و مزدی بزرك ١٢ و نهان کنید
کفتار خود را یا اشکار کنید انرا بدرستی که او داناست بانچه در سینه هاست ١٣ ایا نمیداند
انکه افرید و اوست صاحب لطف اکاه ١٤ اوست انکه کردانید برای شما زمین را رام پس
راه روید در اطراف ان و بخورید از روزی ان و بسوی اوست حشر ١٥ ایا ایمن شدید از انکه در
اسمانست انکه فرو برد شما را بزمین پس ناکهان ان موج میزده باشد ١٦ ایا ایمن شدید از انکه
در اسمانست انکه بفرستد بر شما بادی سنکریزه پاش پس زود باشد که بدانید که چکونه است
بیم کردن من ١٧ و بتحقیق تکذیب کردند انانکه بودند از پیش ایشان پس چکونه باشد عقوبت من ١٨
ایا ندیدند بسوی مرغان بالای ایشان بال کشادکانند و برهم می اورند نکاه نمیدارد ایشانرا مکر
خدای بخشاینده بدرستی که او بهر چیزی بیناست ١٩ ایا کیست اینکه او لشکر است مر شما

دیاری

يَنصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَٰنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ٢٠ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَل لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ٢١ أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَ
جْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٢٢ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ٢٣ قُلْ هُوَ
الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٢٤ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ٢٥ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٢٦
فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَدَّعُونَ ٢٧ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ الْكَافِرِينَ

مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٨ قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا
بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٢٩ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَاءٍ
مَّعِينٍ ٣٠

سورة القلم اثنتان وخمسون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
ن ١ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ٢ مَا أَنتَ
بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ٣ وَإِنَّ لَكَ لَأَ
جْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ٤ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ
عَظِيمٍ ٥ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ٦ بِأَ
يِّكُمُ الْمَفْتُونُ ٧ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِا
لْمُهْتَدِينَ ٨ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ٩
وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ١٠ وَلَا
تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ١١ هَمَّازٍ مَّشَّاءٍ
بِنَمِيمٍ ١٢ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ١٣ عُتُلٍّ
بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ١٤ أَن كَانَ ذَا مَالٍ
وَبَنِينَ ١٥ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ١٦ سَنَسِمُهُ عَلَى
الْخُرْطُومِ ١٧ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا
أَصْحَابَ الْجَنَّةِ ١٨ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِ
مُنَّهَا مُصْبِحِينَ ١٩ وَلَا يَسْتَثْنُونَ
فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ
نَائِمُونَ ٢٠ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ٢١
فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ٢٢ أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ
حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَارِمِينَ ٢٣ فَا
نطَلَقُوا وَهُمْ

را یاری کند شما را از غیر خدای بخشاینده نیستند کافران مگر در فریب ٢٠ آیا کیست اینکه روزی
میدهد شما را اگر نگاه دارد روزی خود را بلکه لجاجت کردند در سرکشی و رمیدن ٢١ آیا پس آنکه
راه میرود افتنده بر روی خود راه یابنده تراست یا آنکه براه رود ایستاده براستی بر راه راست ٢٢ بگو او
آنکه آفرید شما را و گردانید برای شما گوش و دیدها و دلها را اندکست آنچه شکر میکنید ٢٣ بگو اوست
آنکه پراکنده کرد شما را در زمین و بسوی او حشر کرده میشوید ٢٤ و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر
هستید راست گویان ٢٥ بگو جز این نیست که آن دانش نزد خداست و جز این نیست که منم بیم دهندهٔ
هویدا ٢٦ پس چون بینند آنرا نزدیك زشت کرده روهای آنانکه کافر شدند و گفته شود اینست
آنچه بودید که از آن بشتاب میخواستید ٢٧ بگو خبر دهید مرا که اگر هلاك کند مرا خدا و آنرا که با منست
یا ببخشاید ما را پس کیست که پناه دهد کافرانرا از عذاب دردناك ٢٨ بگو اوست بخشاینده ایمان
آوردیم باو و بر او توکل کردیم پس زود باشد که بدانید که کیست آنکه او در ضلالتیست هویدا ٢٩
بگو خبر دهید اگر بگردد آب شما فرو شده پس کیست که بیاورد برای شما آبی ظاهر ٣٠

سورهٔ قلم پنجاه و دو آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
ن ١ قسم بقلم و آنچه مینویسند ٢ که نیستی تو بنعمت پروردگارت خود دیوانه ٣ و بدرستی که
برای تست هر آینه پاداشی بدون منت ٤ و بدرستی که تو هر آینه بر خوی عظیمی ٥ پس زود باشد
که ببینی و ببینند ٦ که باکدام یك از شماست جنون ٧ بدرستی که پروردگار تو اوست داناتر
بآنکه گمراه شد از راه او و او داناتر است براه یافتگان ٨ پس فرمان مبر تکذیب کنندگانرا ٩
دوست میدارند اگر نرمی کنی پس نرمی کنند ١٠ و فرمان مبر هر بسیار سوگند خورندهٔ خوار را ١١
عیب کننده رونده بسخن چینی ١٢ بازدارنده از خیر تعدی کننده گناهکار ١٣ درشت خوی ستمکار
بعد از آن حرامزاده ١٤ اینکه باشد صاحب مال و پسران ١٥ هرگاه خوانده شود بر او آیتهای ما گوید
که افسانهای پیشینیانست ١٦ زود باشد که داغ نمایم او را بر بینی ١٧ بدرستی که ما مبتلا
کردیم ایشانرا چنانچه مبتلا کردیم یاران بوستانرا ١٨ آهنگامی که قسم خوردند که هر آینه ببرند البته
آن میوه ها را در وقت صبح ١٩ و استثنا نکردند پس آمد بر آن آسیبی از پروردگار تو و ایشان
بودند خفتگان ٢٠ پس گردید مثل میوه چیده شده ٢١ پس آواز دادند بامداد کنندگان ٢٢ آنکه
بیرون روید بامدادان بر کشت خود اگر هستید میوه چینندگان ٢٣ پس رفتند و ایشان

پنهان

يتخافتون ان لا يدخلنها اليوم عليكم مسكين ٢٤ وغدوا على حرد قادرين ٢٥ فلما رأوها قالوا انا لضالون ٢٦ بل نحن محرومون ٢٧ قال
اوسطهم الم اقل لكم لولا تسبحون ٢٨ قالوا سبحان ربنا انا كنا ظالمين ٢٩ فاقبل بعضهم على بعض يتلاومون ٣٠ قالوا يا ويلنا انا كنا طاغين
٣١ عسى ربنا ان يبدلنا خيرا منها انا الى ربنا راغبون ٣٢ كذلك العذاب ولعذاب الآخرة اكبر لو كانوا يعلمون ٣٣ ان للمتقين عند ربهم
جنات النعيم ٣٤ افنجعل المسلمين كالمجرمين ٣٥ ما لكم كيف تحكمون ٣٦ ام لكم كتاب فيه تدرسون ٣٧ ان لكم فيه لما تخيرون ٣٨ ام

لكم ايمان علينا بالغة الى يوم القيمة
ان لكم لما تحكمون ٣٩ سلهم ايهم
بذلك زعيم ٤٠ ام لهم شركاء فليأتوا
بشركائهم ان كانوا صادقين ٤١ يوم
يكشف عن ساق ويدعون الى السجود
فلا يستطيعون ٤٢ خاشعة ابصارهم
ترهقهم ذلة وقد كانوا يدعون الى
السجود وهم سالمون ٤٣ فذرني ومن
يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم
من حيث لا يعلمون ٤٤ واملي لهم ان
كيدي متين ٤٥ ام تسألهم اجرا
فهم من مغرم مثقلون ٤٦ ام عندهم
الغيب فهم يكتبون ٤٧ فاصبر لحكم ربك
ولا تكن كصاحب الحوت اذ نادى و
هو مكظوم ٤٨ لولا ان تداركه نعمة
من ربه لنبذ بالعراء وهو مذموم
٤٩ فاجتبيه ربه فجعله من الصالحين
٥٠ وان يكاد الذين كفروا ليزلقونك
بابصارهم لما سمعوا الذكر ويقولون
انه لمجنون ٥١ وما هو الا ذكر للعالمين ٥٢
سورة الحاقة ٥٠ اثنتان وخمسون آية مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
الحاقة ما الحاقة ٢ وما ادريك ما الحاقة
٣ كذبت ثمود وعاد بالقارعة ٤
فاما ثمود فاهلكوا

پنهان میگفتند که باید درنیاید دران امروز بر شما بیچاره ٢٤ و بامداد در رفتند بر منع نمودن توانایان
٢٥ پس چون دیدند آنرا گفتند بدرستی که ما هر اینه گمراهانیم ٢٦ بلکه ماییم بی بهره شدگان ٢٧ گفت
بهتر ایشان آیا نگفتم مر شما را که چرا پاکی نمی ستایید ٢٨ گفتند پاکست پروردگار ما بدرستی
که ما بودیم ستمکاران ٢٩ پس رو کردند بعضیشان بر بعضی که ملامت یکدیگر میکردند ٣٠ گفتند
ای وای بر ما بدرستی که ما بودیم از حد درگذرندگان ٣١ شاید پروردگار ما عوض دهد بما بهتر ازین
را بدرستی که ماییم بسوی پروردگارمان رغبت کنندگان ٣٢ همچنین است عذاب و هر اینه عذاب
آخرت بزرگتر است اگر باشند که بدانند ٣٣ بدرستی که مر پرهیزکاران راست نزد پروردگار ایشان
بهشتهای با ناز و نعمت ٣٤ آیا پس میگردانیم منقادان را مانند گناهکاران ٣٥ چیست مر شما را
چگونه حکم میکنید ٣٦ یا مر شما را کتابیست که در آن میخوانید ٣٧ بدرستی که مر شما راست در آن
آنچه بر می گزینید ٣٨ یا مر شما راست سوگندهای بر ما رسنده بکمال تا روز قیامت بدرستی که مر شما
راست هر اینه آنچه حکم میکنید ٣٩ بپرس ازیشان کدام یک از ایشان بان کفیلند ٤٠ یا مر ایشانراست
شریکان پس باید بیاورند شریکان خود را اگر هستند راستگویان ٤١ روزی که کشف کرده شود
از ساق و خوانده شوند بسجود پس نتوانند ٤٢ فرو خوابیده دیده‌های ایشان فرا گرفته ایشانرا خواری
و بتحقیق بودند که خوانده میشدند بسجود و ایشان بودند تن درستان ٤٣ پس بگذار مرا و کسی که
تکذیب میکرد باین سخن بزودی در نوردیم مرتبه مرتبه ایشانرا از آنجا که ندانند ٤٤ و مهلت دهم
مر ایشانرا بدرستی که کید من محکمست ٤٥ یا که میخواهی از ایشان مزدی پس ایشان از غرامت گران بار
شدگانند ٤٦ یا نزد ایشانست غیب پس ایشان مینویسند ٤٧ پس صبر کن برای حکم پروردگار خود و مباش
مانند یار ماهی هنگامی که ندا کرد و او پر بود از خشم ٤٨ اگر نه آن بود که دریافت او را نعمتی از پروردگار
او هر اینه افکنده شده بود بصحرای بی گیاه و او مذمت کرده شده بود ٤٩ پس برگزید او را پروردگار
او پس گردانید او را از شایستگان ٥٠ و بدرستی که نزدیکست که آنانکه کافر شدند هر اینه
بلغزانند ترا بدیده‌هاشان چون شنیدند ذکر را و میگویند بدرستی که او هر اینه دیوانه است ٥١

و نیست آن مگر	سورة الحاقة پنجاه و دو آیه مکیست	پندی مر عالمیان را ٥٢

بنام خدای بخشاینده مهربان
آن بیشک بوقوع آینده ١ چه بیشک بوقوع آینده ٢ و چه دانا گردانید ترا که چیست آن بیشک بوقوع
آینده ٣ تکذیب کردند ثمود و عادیان در هم کوبنده را ٤ پس اما ثمود پس هلاک کرده شدند ببلای

بِالطَّاغِيَةِ ۵ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۶ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا ۷ فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى ۸ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ
خَاوِيَةٍ ۹ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۱۰ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ۱۱ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ۱۲ إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ
حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۱۳ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ۱۴ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۱۵ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً
۱۶ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۱۷ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۱۸ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ۱۹ يَوْمَئِذٍ

تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۲۰ فَأَمَّا
مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ
هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ۲۱ إِنِّي ظَنَنْتُ
أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ۲۲ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ
رَاضِيَةٍ ۲۳ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۲۴ قُطُوفُهَا
دَانِيَةٌ ۲۵ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۲۶ وَأَمَّا مَنْ
أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۲۷ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي
لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ۲۸ وَلَمْ أَدْرِ مَا
حِسَابِيَهْ ۲۹ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ
۳۰ مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِيَهْ ۳۱ هَلَكَ عَنِّي
سُلْطَانِيَهْ ۳۲ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ
ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ
ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۳۳
إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۳۴
وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۳۵ فَلَيْسَ
لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ۳۶ وَلَا طَعَامٌ
إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۳۷ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا
الْخَاطِئُونَ ۳۸ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ
وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۳۹ إِنَّهُ لَقَوْلُ
رَسُولٍ كَرِيمٍ ۴۰ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ
شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ۴۱ وَلَا
بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ۴۲
تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۴۳ وَلَوْ تَقَوَّلَ
عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ۴۴ لَأَخَذْنَا
مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۴۵ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ
الْوَتِينَ ۴۶ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ
حَاجِزِينَ ۴۷ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ۴۸ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۴۹ وَإِنَّهُ

حد در کذشته ۵ واما عاد پس هلاك کرده شدند ببادی بغایت سخت و تند بیرون ازحد ۶
مسخر کردانید انرا بر ایشان هفت شب و هشت روز پیاپی ۷ پس دیدی ان کروه را دران مردها
۸ همانا که ایشان تنهای درخت خرما اند افتاده ۹ پس ایا می بینی مر ایشانرا هیچ باقی مانده ۱۰ و امد
فرعون وانکه بودند پیش از او و زیر و زبر شدهای بکناه ۱۱ پس نافرمانی کردند فرستاده پروردکار
خود را پس کرفت ایشانرا کرفتنی در سختی ۱۲ بدرستی که ما چون ازحد کذشت اب برداشتیم شما
را در کشتی روان ۱۳ تا بکردانیم انرا برای شما پندی و نکاه دارد انرا کوشهای نکاه دارنده ۱۴ پس
انکاه که دمیده شود در صور دمیدنی یکمرتبه ۱۵ و برداشته شود زمین و کوهها پس بهم زده
شوند بهم زدنی یکمرتبه ۱۶ پس انروز بوقوع اید وقوع اینده ۱۷ و شکافته شود اسمان پس سست
انروز سست ۱۸ و فرشتکان باشند بر اطراف ان و بردارند عرش پروردکارترا بالای ایشان ان
روز هشت تا ۱۹ انروز عرض کرده شوید نهان نماند از شما پوشیده ۲۰ پس اما کسی که داده شود
نامه اش بدست راستش پس کوید بیایید بخوانید نوشته مرا ۲۱ بدرستی که من یقین میدانستم
که من رسنده ام بحساب خود ۲۲ پس او ست در زندکانی پسندیده ۲۳ در بهشتی بلند مرتبه ۲۴
که میوهای ان نزدیک باشد ۲۵ بخورید و بیاشامید کوارنده بسبب انچه پیش کردید در روزکار
کذشته ۲۶ و اما انکه داده شود نامه عمل او بدست چپ او ۲۷ پس کوید ای کاش من داده نشده
بودم نامه ام را ۲۸ و ندانستمی که چیست حساب من ۲۹ ای کاش این بودی میرانند ۳۰ هیچ دفع
نکرد از من مال من ۳۱ ضایع شد از من تسلط من ۳۲ بکیرید او را پس غل کنید او را پس بدوزخ
در اورید او را پس در زنجیری که ذرع ان هفتاد ذرع است پس درکشید او را ۳۳ بدرستی که
او بود که ایمان نمی اورد بخدای عظیم ۳۴ و رغبت نمیداشت بر طعام دادن بیچاره ۳۵ پس نیست
مر او را امروز اینجا مهربانی ۳۶ و نه خورشی مکر از چرك جراحت ۳۷ نمیخورند انرا مکر کناه کاران
۳۸ پس سوکند میخورم بانچه می بینید وانچه نمی بینید ۳۹ بدرستی که ان هر اینه کفتار رسولیست
کرامی ۴۰ و نیست ان کفته شاعر اندکی میکروید ۴۱ و نه سخن اختر کوئی بسیار اندك پند
میکیرید ۴۲ و او فرستاده ایست از پروردکار جهانیان ۴۳ و اکر افترا کرده بود بر ما بعضی کفتار
هارا ۴۴ هر اینه کرفته بودیم از او دست راست ۴۵ پس هر اینه بریده بودیم از او رك دل را ۴۶
پس نبود از شما هیچ کس از وی منع کنندکان ۴۷ و بدرستی که ان هر اینه پند ایست پرهیزکارانرا
۴۸ و بدرستی که ما هر اینه میدانیم اینکه از شما ست تکذیب کنندکان ۴۹ و بدرستی که ان

هر اینه

لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ٥٠ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ٥١ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ٥٢ سورة المعارج اربع واربعون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم سَأَلَ سَائِلٌ
بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ١ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ٢ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ٣ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ٤ فَاصْبِرْ صَبْرًا
جَمِيلًا ٥ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ٦ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ٧ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ٨ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ٩ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ١٠ يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ
لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ١١ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ١٢ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ١٣ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ١٤ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ١٥ نَزَّاعَةً

هر اینه حسرتیست بر کافران ٥٠ و بدرستی که آن هر اینه حق یقین است ٥١ پس تسبیح کن بنام پرور
دگار تو که بزرگ است ٥٢

سورهٔ معارج چهل و چهار آیه و آن مکیه

بنام خدای بخشاینده مهربان

سؤال کرد سؤال کننده عذابی را که بوقوع آینده است ١ برای کافران نیست مر آنرا هیچ دفع کننده ٢
از خداوند صاحب درجات ٣ بالا میروند فرشتگان و روح بسوی او در روزی که باشد اندازهٔ
او پنجاه هزار سال ٤ پس صبر کن صبر نیکو ٥ بدرستی که ایشان می بینند آنرا دور ٦ و می بینیم آنرا نزدیک
٧ روزی که می گردد آسمان چون فلز گداخته ٨ و باشند کوهها مانند پشم زده شده ٩ و نپرسد
خویش نزدیکی خویش نزدیکی را ١٠ نموده شوند بایشان آرزو کند گناهکار که کاش فدا میداد از عذاب
امروز پسران خود را ١١ و زن خود را و برادر خود را ١٢ و جماعت خویشانش را که جای داده باشد او را ١٣
و آنکه در زمین است همگی پس برهاند او را ١٤ نه چنانست بدرستی که آن زبانهٔ آتش است ١٥ بر
کشنده مر پوست سر را ١٦ میخواند هر که را پشت کرد و رو گردانید ١٧ و گرد آورد پس در ظرفی نهاد ١٨
بدرستی که آدمی آفریده شده حریص ١٩ چون رسد او را گزندی جزع کننده است ٢٠ و چون برسد او را
نیکی منع کننده است ٢١ مگر نمازگذارندگان ٢٢ که ایشان بر نمازشان همیشگی‌اند ٢٣ و آنانکه در مالهای
ایشان حقیست معلوم ٢٤ برای خواهنده و محروم ٢٥ و آنانکه باور میدارند روز جزا را ٢٦ و آنانکه
ایشان از عذاب پروردگارشان ترسانند ٢٧ بدرستی که عذاب پروردگار ایشان ایمن کرده نشده است
٢٨ و آنانکه ایشان مر عورتهای خود را نگاه دارندگانند ٢٩ مگر بر زنان خود یا آنچه مالک است آنها
دستهای ایشان پس بدرستی که ایشان ملامت کرده نیستند ٣٠ پس کسی که جوید جز آن را
پس آنها ایشان تعدی کنندگانند ٣١ و آنانکه ایشان مر امانتهاشان را و عهدشان را رعایت
کنندگانند ٣٢ و آنانکه ایشان بگواهیهای خود ایستادگانند ٣٣ و آنانکه ایشان بر نماز خود محافظت
مینمایند ٣٤ آنها اند در بهشتها گرامی داشته شدگان ٣٥ پس چیست مر آنانرا که کافر شدند
که بجانب تو شتابانند ٣٦ از راست و از چپ گروه گروه ٣٧ آیا طمع میدارد هر مردی از ایشان
که در آورده شود به بهشت با ناز و نعمت ٣٨ نه چنین باشد بدرستی که ما آفریدیم ایشانرا از آن
آنچه میدانند ٣٩ پس سوگند میخورم بپروردگار مشرقها و مغربها بدرستی که ما هر اینه توانائیم ٤٠
بر آنکه بدل آوریم بهتر از ایشانرا و نیستیم ما مغلوبان ٤١ پس بگذار ایشانرا که فرو روند و بازی
کنند تا برخورند بروز خود که وعده داده میشوند ٤٢ روزی که بیرون آیند از قبرها شتابان

لِلشَّوَىٰ ١٦ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ
١٧ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ١٨ إِنَّ الْإِنْسَانَ
خُلِقَ هَلُوعًا ١٩ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
جَزُوعًا ٢٠ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ٢١
إِلَّا الْمُصَلِّينَ ٢٢ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
دَائِمُونَ ٢٣ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ
مَعْلُومٌ ٢٤ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ٢٥
وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ٢٦
وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ
٢٧ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ٢٨
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ٢٩
إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ٣٠ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَ
رَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ٣١
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
رَاعُونَ ٣٢ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ
قَائِمُونَ ٣٣ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ ٣٤ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ
٣٥ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ
٣٦ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ٣٧
أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ
نَعِيمٍ ٣٨ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ
٣٩ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ
إِنَّا لَقَادِرُونَ ٤٠ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا
مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ٤١ فَذَرْهُمْ
يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
الَّذِي يُوعَدُونَ ٤٢ يَوْمَ يَخْرُجُونَ
مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا

كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ٤٣ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ٤٤ سورة نوح ثمان وعشرون آية وهي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٢ أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ٣ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ٤ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ
قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ٥ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ٦ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا

اسْتِكْبَارًا ٧ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ
جِهَارًا ٨ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
لَهُمْ إِسْرَارًا ٩ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ
إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ١٠ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُم مِّدْرَارًا ١١ وَيُمْدِدْكُم بِأَمْوَالٍ
وَبَنِينَ وَيَجْعَل لَّكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَل
لَّكُمْ أَنْهَارًا ١٢ مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ
لِلَّهِ وَقَارًا ١٣ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ١٤
أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
طِبَاقًا وَجَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ
سِرَاجًا وَاللَّهُ أَنبَتَكُم مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا
١٧ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ١٨ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا
١٩ لِّتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ٢٠
قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا
مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا
٢١ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ٢٢ وَقَالُوا لَا
تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا
سُوَاعًا ٢٣ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا
٢٤ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
إِلَّا ضَلَالًا ٢٥ مِّمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا
فَأُدْخِلُوا نَارًا ٢٦ فَلَمْ يَجِدُوا لَهُم
مِّن دُونِ اللَّهِ أَنصَارًا ٢٧ وَقَالَ نُوحٌ
رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا ٢٨ إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا
عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا
٢٩ رَّبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ
بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَ

همانا ایشان بسوی نشان میشتابند ۴۳ فرو گذاشته دیده های ایشان فرو گیرد ایشانرا خواری
اینست آن روزی که بودند | سوره نوح بیست و هشت آیه و آن مکی است | که وعده داده میشدند ۴۴
بنام خدای بخشاینده مهربان
بدرستی که ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او که بیم نما قوم خود را پیش از آنکه بیاید ایشانرا عذابی
دردناک ۱ گفت ای قوم من بدرستی که من مر شما را بیم کننده ام هویدا ۲ که بپرستید خدا را و بترسید
از او و فرمان برید مرا ۳ تا بیامرزد برای شما از گناهان شما و بتاخیر اندازد شما را تا مدتی نام برده شده
بدرستی که مدت مقرر خدا چون بیاید تاخیر کرده نشود اگر هستید که بدانید ۴ گفت پروردگارا
من بدرستی که من خواندم قوم خود را شب و روز ۵ پس نیفزود ایشانرا خواندن من مگر گریز ۶ و
بدرستی که من هر گاه خواندم ایشانرا تا بیامرزی مر ایشانرا گردانیدند انگشتان خود را در گوشهاشان
و بسر در کشیدند جامه های خود را و اصرار نمودند و گردن کشی کردند گردن کشی کردنی ۷ پس بدرستی
که من خواندم ایشانرا بآواز بلند ۸ پس بدرستی که من آشکار گفتم مر ایشانرا و نهان گفتم برای ایشان
نهان گفتنی ۹ پس گفتم آمرزش خواهید از پروردگار خود بدرستیکه او هست آمرزگار ۱۰ میفرستد
آسمانرا بر شما بارنده ۱۱ و مدد میدهد شما را بمالها و پسران و پدید میکند برای شما بوستانها
و پدید کند برای شما جویها ۱۲ چیست مر شما را که امید نمیدارید برای خدا تعظیمی را ۱۳ و بتحقیق
آفرید شما را بطورهای مختلف ۱۴ آیا ندیدید چگونه آفرید خدا هفت آسمانرا چند طبقه ها ۱۵
و گردانید ماه را در آنها نوری و گردانید آفتاب را چراغی و خدا رویانید شما را از زمین رویانیدنی
۱۷ پس باز میبرد شما را در آن و بیرون میآورد شما را بیرون آوردنی ۱۸ و خدا گردانید برای شما
زمین را گسترده ۱۹ تا بسپرید از آن راههای فراخ ۲۰ گفت نوح پروردگار من بدرستیکه ایشان
نافرمانی کردند مرا و پیروی کردند کسی را که نیفزوده او را مالش و فرزندش مگر زیانی ۲۱
خدایان خود را و وا مگذارید البته
و مکر کردند مکر بغایت بزرگ ۲۲ و گفتند وا مگذارید البته ودّ را و نه سواع را ۲۳ و نه
یغوث را و یعوق را و نسر را ۲۴ و بتحقیق گمراه کردند بسیاری را و میفزای ستمکارانرا مگر
گمراهی ۲۵ از گناهانشان غرق کرده شدند پس درآورده شدند بآتش ۲۶ پس نیافتند
برای خود از غیر خدا یاوران ۲۷ و گفت نوح پروردگار من وا مگذار بر زمین از کافران دیاری را ۲۸
بدرستی که تو اگر واگذاری ایشانرا گمراه کنند بندگان ترا و نزایند مگر بدکار بسیار ناسپاسی
را ۲۹ پروردگارا بیامرز مرا و مر پدر و مادر مرا و مر آنرا که در آید بخانه من با ایمان و مر مردان

۴۴ مؤمن

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ٢٨ سورة الجن ثمان وعشرون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا
قُرْآنًا عَجَبًا ١ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ٢ وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ٣ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا
٤ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ٥ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ٦ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ
أَحَدًا ٧ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ٨ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ٩ وَأَنَّا

مؤمن و زنان با ایمان را **سوره جن بیست و هشت آیه و مکی است** و میفزای ستمکاران را مگر هلاک ۲۸

بنام خدای بخشاینده مهربان
بگو وحی کرده شد بسوی من اینکه شنیدند گروهی از جن پس گفتند بدرستی که ما شنیدیم قرآن
عجیبی را ۱ که راه مینماید بسوی راه راست پس ایمان آوردیم بآن و هرگز شریک نمیگردانیم بپروردگار
خود کسی را ۲ و بدرستی که برتراست عظمت پروردگار ما نگرفته زنی را و نه فرزندی را ۳ و بدرستی
که اینست که میگویند بیخردان ما برخدا دور از صواب ۴ و بدرستی که ما گمان میبردیم که هرگز نگویند
آدمیان و پریان برخدا دروغی را ۵ و آنکه بودند مردانی از آدمیان که پناه میبردند بمردانی از جن پس زیاده
کردند ایشانرا ترسی ۶ و آنکه ایشان گمان برده بودند چنانچه گمان برده بودید آنکه هرگز برنمی انگیزد خدا
هیچکس را ۷ و آنکه ما رسیدیم آسمانرا پس یافتیم آنرا که پرشده از پاسبانهای سخت و تیرهای شهاب
جهنده ۸ و اینکه ما بودیم که می نشستیم از آن در نشیمنها برای شنیدن پس هرکه بشنود اکنون
می یابد برای خود تیرهای آتشین نگهبان را ۹ و آنکه ما نمیدانیم که آیا بدی خواسته شده بکسی که
در زمین است یا خواسته بایشان پروردگار ایشان راه رشد را ۱۰ و بدرستی که از ما شایستگانند
و از ما پست تر از این بودیم گروههای متفرق ۱۱ و بدرستی که دانسته ایم ما که هرگز عاجز نکنیم خدا را در
زمین و هرگز عاجز نکنیم او را از راه گریز ۱۲ و بدرستی که ما چون شنیدیم هدایت را ایمان آوردیم بآن
پس هرکه ایمان آورد بپروردگار خود پس نترسد کمی ثواب را و نه خواری را ۱۳ و بدرستی که از ما مسلمانند و از ما
تعدی کنندگانند پس آنکه انقیاد نمود پس آنها سزاوار شدند راه راست را ۱۴ و اما تعدی کنندگان
پس میباشند مر دوزخ را هیمه ۱۵ و اینکه اگر درست ایستند بر راه راست هر آینه می نوشانیم ایشانرا
آبی بسیار ۱۶ تا بیازمائیم ایشانرا در آن و کسی که رو بگرداند از یاد پروردگار خود در آورد او را بعذابی
سخت ۱۷ و آنکه مسجدها مر خدا را است پس مخوانید با خدا احدی را ۱۸ و آنکه چون ایستاد بنده خدا
تا بخواند او را نزدیک بودند که باشند بر او بالای یکدیگر افتاده ۱۹ بگو جز این نیست که میخوانم پروردگار
خود را و شریک نمیگردانم با او احدی را ۲۰ بگو بدرستی که من مالک نیستم برای شما گزندی و نه نفعی را
۲۱ بگو بدرستی که هرگز پناه ندهد مرا از خدا احدی و هرگز نیابم از غیر او پناهی ۲۲ مگر رسانیدن از
خدا و پیامهای او و هرکه نافرمانی کند خدا و رسول او را پس بدرستی که مر او راست آتش دوزخ جاویدان
در آن همیشه ۲۳ تا چون ببینند آنچه را که وعده داده میشوند پس زود باشد که بدانند که کیست ناتوان
تر از جهت یاری و کمتر بشمار ۲۴ بگو نمیدانم که آیا نزدیکست آنچه وعده داده میشوید یا میگرداند

لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ
أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ١٠ وَأَنَّا مِنَّا
الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ
قِدَدًا ١١ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ
وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ١٢ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ
آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا
وَلَا رَهَقًا ١٣ وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا
الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا
رَشَدًا ١٤ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا
لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ١٥ وَأَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى
الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا ١٦
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ
يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ١٧ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ
لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ١٨ وَأَنَّهُ لَمَّا
قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ لِبَدًا ١٩ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا
أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ٢٠ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ
لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ٢١ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي
مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا
٢٢ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ
يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ٢٣ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا
يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ
نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ٢٤ قُلْ إِنْ أَدْرِي
أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ

لَهُ رَبِّي أَمَدًا ٢٥ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ٢٦ إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ٢٧ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا
رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ٢٨ سورة المزمل عشرون آية وهي مكية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ١ قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ٢ نِصْفَهُ
أَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ٣ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ٤ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ٥ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ٦ إِنَّ لَكَ
فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ٧ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ٨ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ٩ وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ١٠

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ
قَلِيلًا ١١ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ١٢
وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ١٣ يَوْمَ
تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَثِيبًا مَهِيلًا ١٤ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا
شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ
رَسُولًا ١٥ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ
أَخْذًا وَبِيلًا ١٦ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ
يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ١٧ السَّمَاءُ
مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ١٨ إِنَّ
هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ
سَبِيلًا ١٩ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ
تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ
وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَ
اللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ
تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا
تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ
مِنْكُمْ مَرْضَى وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ
يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَا
تِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ
مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا
لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٠

سورة المدثر خمسون آية وهي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

برای او پروردگار من مدتی مدید ٢٥ دانای نهان پس مطلع نکرداند بر نهانی خود احدی را ٢٦ مگر
آنرا که پسندیده از رسول پس بدرستی که او در آورد از پیش او و از جانب عقب او نگهبانی را ٢٧
تا بداند که بتحقیق رسانیده اند پیامهای پروردگار شانرا و احاطه نمود بآنچه نزد ایشان است
وضبط فرمود هر چیزیرا از راه شماره ٢٨

سوره مزمل بیست آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

ای گلیم بر خود پیچیده ١ برخیز شب مگر اندکی ٢ نیمه آن یا کم کن از آن اندکی ٣ یا بیفزای بر آن و
شمرده بخوان قرآنرا شمرده خواندنی ٤ بدرستی که ما زود باشد که القا کنیم بر تو گفتاری سنگین را ٥
بدرستی که برخواستن شب آن سخت تراست در موافقت و راست تراست از راه گفتار ٦ بدرستی
که مر ترا در روز آمد و رفتی دراز است ٧ و یاد کن نام پروردگار خود را و منقطع شو بسوی او منقطع
شدنی ٨ پروردگار مشرق و مغرب نیست الهی سزای پرستش مگر او پس بگیر او را کارگذار ٩ و صبر کن
بر آنچه میگویند و دوری گزین از ایشان دوری گزیدن نیکی ١٠ و واگذار مرا با تکذیب کنندگان صاحبان
نعمت و مهلت ده ایشانرا اندکی ١١ بدرستی که نزد ماست بندهای گران و آتش شدید ١٢ و خوردنی
صاحب گلوگیری و عذابی دردناک ١٣ روزی که بلرزه آید زمین و کوهها و باشند کوهها تو ده ریگ
روانی پراکنده ١٤ بدرستی که ما فرستادیم بسوی شما فرستاده گواه بر شما چنانچه فرستادیم بسوی فرعون
فرستاده را ١٥ پس نافرمانی نمود فرعون آن فرستاده را پس گرفتیم او را گرفتنی سخت ١٦ پس چگونه پرهیز
میکنید اگر کافر شدید از روزی که میگرداند کودکانرا پیران ١٧ آسمان شکافنده بسبب آن هست
وعده او کرده شده ١٨ بدرستی که این پندیست پس هر که خواست فرا گرفت بسوی پروردگار خود
راهی ١٩ بدرستی که پروردگار تو میداند آنکه تو بر میخیزی کمتر از دو ثلث شب و نیمه آن و سه یک آن
و گروهی از آنانکه با تواند و خدا اندازه میکند شب و روز را دانست که هرگز ضبط نمیکنید آنرا
پس قبول توبه نمود بر شما پس بخوانید آنچه متیسر شود از قرآن دانست که بزودی خواهند شد از شما بیماران
و دیگران آنکه سفر میکنند در زمین که بجویند از فضل خدا و دیگران که جهاد خواهند کرد در راه خدا
پس بخوانید آنچه متیسر شود از آن و برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و قرض دهید خدا را قرضی نیکو
و آنچه پیش میفرستید برای نفسهای خود از نیکی خواهید یافت آنرا نزد خدا آن بهتر است و بزرگتر از روی
مزد و آمرزش خواهید از خدا بدرستی که خدا آمرزگاریست مهربان ٢٠

سوره مدثر پنجاه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

ای

یا ایها المدثر ۱ قم فانذر ۲ وربک فکبر ۳ وثیابک فطهر ۴ والرجز فاهجر ۵ ولا تمنن تستکثر ۶ ولربک فاصبر ۷ فاذا نقر فی الناقور ۸ فذلک
یومئذ یوم عسیر ۹ علی الکافرین غیر یسیر ۱۰ ذرنی ومن خلقت وحیدا ۱۱ وجعلت له مالا ممدودا ۱۲ وبنین شهودا ۱۳ ومهدت له تمهیدا ۱۴ ثم یطمع
ان ازید ۱۵ کلا انه کان لآیاتنا عنیدا ۱۶ ساُرهقه صعودا ۱۷ انه فکر وقدر ۱۸ فقتل کیف قدر ۱۹ ثم قتل کیف قدر ۲۰ ثم نظر ۲۱ ثم عبس
وبسر ۲۲ ثم ادبر واستکبر ۲۳ فقال ان هذا الا سحر یؤثر ۲۴ ان هذا الا قول البشر ۲۵ ساُصلیه سقر ۲۶ وما ادریک ما سقر ۲۷
لا تبقی ولا تذر ۲۸ لواحة للبشر
۲۹ علیها تسعة عشر ۳۰ وما
جعلنا اصحاب النار الا ملائکة
وما جعلنا عدتهم الا فتنة للذین
کفروا لیستیقن الذین اوتوا الکتاب
ویزداد الذین آمنوا ایمانا ولا
یرتاب الذین اوتوا الکتاب والمؤ
منون ولیقول الذین فی قلوبهم
مرض والکافرون ماذا اراد الله
بهذا مثلا کذلک یضل الله من
یشاء ویهدی من یشاء وما یعلم
جنود ربک الا هو وما هی الا ذکری
للبشر ۳۱ کلا والقمر ۳۲ واللیل اذ ادبر ۳۳
والصبح اذا اسفر ۳۴ انها لاحدی
الکبر ۳۵ نذیرا للبشر ۳۶ لمن شاء منکم
ان یتقدم او یتاخر ۳۷ کل نفس بما
کسبت رهینة ۳۸ الا اصحاب الیمین
۳۹ فی جنات یتساءلون ۴۰ عن
المجرمین ۴۱ ما سلککم فی سقر ۴۲ قالوا لم نک
من المصلین ۴۳ ولم نک نطعم المسکین
۴۴ وکنا نخوض مع الخائضین ۴۵ و
کنا نکذب بیوم الدین ۴۶ حتی اتینا الیقین
۴۷ فما تنفعهم شفاعة الشافعین ۴۸ فما
لهم عن التذکرة معرضین ۴۹ کانهم
حمر مستنفرة ۵۰ فرت من قسورة ۵۱
بل یرید کل امرء منهم ان یؤتی صحفا
منشرة ۵۲ کلا بل لا یخافون الآخرة
۵۳ کلا انه تذکرة ۵۴ فمن شاء ذکره ۵۵ وما یذکرون الا ان یشاء الله هو

ای پوشیده بجامهٔ خواب ۱ برخیز پس بیم نمای ۲ و پروردگار خود را پس بزرگی یاد کن ۳ و جامه های خود
را پس پاکیزه کن ۴ و از اسباب عذاب پس دوری کزین ۵ و عطا مکن حال آنکه بسیار شماری ۶ و برای
پروردگار خود پس شکیبائی نما ۷ پس چون دمیده شود در صور قیامت ۸ پس این در آن روز است که
روز لیست دشوار ۹ بر کافران نه آسان ۱۰ واگذار مرا و کسی را که آفریدم تنها ۱۱ و گردانیدم برای وی مالی
کشیده شده ۱۲ و فرزندانی حاضران ۱۳ و سامان دادم برای وی سامان دادنی ۱۴ پس طمع کرد که
بیفزایم ۱۵ نه چنانست بدرستی که او هست مر آیتهای ما را معاند ۱۶ زود باشد که رسانم او را
بصعود ۱۷ بدرستی که او اندیشید و اندازه کرفت ۱۸ پس کشته باد چگونه اندازه گرفته ۱۹ پس کشته
باد چگونه اندازه کرده ۲۰ پس نگریست ۲۱ پس روی درهم کشید و ترش روی شده ۲۲ پس پشت کرد و کردن
کشی نمود ۲۳ پس گفت نیست این مگر جادوئی که آموخته میشود ۲۴ نیست این مگر گفتار آدمی ۲۵ زود
باشد که در آورم او را بدوزخ ۲۶ و چه دانا کرده ترا که چیست دوزخ ۲۷ نه باقی دارد و نه واگذارد
۲۸ سیاه کننده است مر پوست بدنها را ۲۹ بر آنند نوزده ۳۰ و نگردانیدیم مالکان آتش را مگر فرشتگان
و نگردانیدیم عدد ایشانرا مگر آزمایشی مر آنانرا که کافر شده اند تا یقین کنند آنانکه داده شده اند
کتابرا و بیفزاید آنانرا که ایمان آورده اند ایمانی و شک نکنند آنانکه داده شده اند کتابرا و مؤمنان و تا
بگویند آنانکه در دلهای ایشان بیماریست و کافران چه چیز خواسته خدا باین از جهت مثل همچنین
گمراه میکند خدا هر که را میخواهد و هدایت میکند هر که را میخواهد و نمیداند لشکرهای پروردگار ترا
مگر او و نیست این مگر پندی برای آدمی ۳۱ نه چنانست قسم بماه ۳۲ و شب چون پشت کند ۳۳ و صبح چون
روشن شود ۳۴ بدرستی که آن هر آینه یکی از بزرگهاست ۳۵ بیم دهنده مر آدمی را ۳۶ مر آنرا که خواهد
از شما که پیشی گیرد یا پس افتد ۳۷ هر نفسی بآنچه کسب کرده در گرو است ۳۸ مگر یاران دست راست
۳۹ در بهشتهائی که میپرسند ۴۰ از گناهکاران ۴۱ چه چیز در آورد شما را در دوزخ ۴۲ گفتند نبودیم از
نماز گذاران ۴۳ و نبودیم که طعام دهیم بیچاره را ۴۴ و بودیم که فرو میرفتیم با فرو روندگان ۴۵
و بودیم که تکذیب میکردیم بروز جزا ۴۶ تا آمد ما را یقین ۴۷ پس سود ندهد ایشانرا در خواست
شفاعت کنندگان ۴۸ پس چیست مر ایشانرا که از پند اعراض کنندگانند ۴۹ گویا ایشان گوره
خرانی اند رم خورده ۵۰ که گریخته باشند از شیر ۵۱ بلکه میخواهد هر مردی از ایشان آنکه داده
شود نامه های گشوده شده ۵۲ نه چنانست بلکه نمی ترسند از آخرت ۵۳ نه چنانست بدرستی
که آن موعظه ایست ۵۴ پس هر که خواهد یاد کند آنرا ۵۵ و یاد نمیکنند مگر آنکه بخواهد خدا اوست

اهل التقوی واهل المغفرة ۵۶ سورة القیمة تسع وثلثون آیة مکیة بسم الله الرحمن الرحیم لا اقسم بیوم القیمة ۱ ولا اقسم بالنفس اللوامة ۲ ایحسب الانسان
ان لن نجمع عظامه ۳ بلی قادرین علی ان نسوی بنانه ۴ بل یرید الانسان لیفجر امامه ۵ یسئل ایان یوم القیمة ۶ فاذا برق البصر ۷ وخسف القمر
۸ وجمع الشمس والقمر ۹ یقول الانسان یومئذ این المفر ۱۰ کلا لا وزر ۱۱ الی ربک یومئذ المستقر ۱۲ ینبؤا الانسان یومئذ بما قدم واخر ۱۳ بل الانسان
علی نفسه بصیرة ۱۴ ولو القی معاذیره ۱۵ لا تحرک به لسانک لتعجل به ان علینا جمعه وقرانه ۱۶ فاذا قراناه فاتبع قرانه ۱۸ ثم ان علینا بیانه ۱۹

کلا بل تحبون العاجلة ۲۰ وتذرون
الآخرة ۲۱ وجوه یومئذ ناضرة الی
ربها ناظرة ۲۲ ووجوه یومئذ باسرة
تظن ۲۳ ان یفعل بها فاقرة ۲۴ کلا اذا
بلغت التراقی ۲۵ وقیل من راق
۲۶ وظن انه الفراق ۲۷ والتفت الساق
بالساق ۲۸ الی ربک یومئذ المساق
۲۹ فلا صدق ولا صلی ۳۰ ولکن
کذب وتولی ۳۱ ثم ذهب الی اهله
یتمطی ۳۲ اولی لک فاولی ۳۳
ثم اولی لک فاولی ۳۴ ایحسب الانسان
ان یترک سدی ۳۵ الم یک نطفة
من منی یمنی ۳۶ ثم کان علقة فخلق
فسوی ۳۷ فجعل منه الزوجین الذکر
والانثی ۳۸ الیس ذلک بقادر علی
ان یحیی الموتی ۳۹

سورة الدهر احدی وثلثون آیة مدنیة وهی

بسم الله الرحمن الرحیم

هل اتی علی الانسان حین من الدهر لم
یکن شیئا مذکورا ۱ انا خلقنا الانسان
من نطفة امشاج نبتلیه فجعلناه سمیعا
بصیرا ۲ انا هدیناه السبیل اما شاکرا
واما کفورا ۳ انا اعتدنا للکافرین
سلاسل واغلالا وسعیرا ۴ ان الابرار
یشربون من کاس کان مزاجها کافورا ۵
عینا یشرب بها عباد الله یفجرونها
تفجیرا ۶ یوفون بالنذر ویخافون
۷ یوما کان شره مستطیرا ۸ ویطعمون الطعام علی حبه مسکینا ویتیما واسیرا ۸ انما نطعمکم لوجه الله لا نرید منکم جزاء

اهل تقوی واهل	سورهٔ قیامه سی ونه ایه وان مکی است	امرزیدن ۵۶

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

البته سوکند میخورم بروز قیامت ۱ وسوکند میخورم بنفس ملامت کننده ۲ ایا می پندارد ادمی که هرکز
جمع نیاوریم استخوانهای ورا ۳ اری توانائیم بر انکه راست کنیم سر انکشتان اورا ۴ بلکه می خواهد ادمی که
فجور کند در پیش امدش ۵ میپرسد که کی خواهد بود روز قیامت ۶ پس انگاه که خیره کردد دیده ۷ وتیره کردد
ماه ۸ وکرد اورده شوند افتاب وماه ۹ کوید ادمی که کجاست کریزگاه ۱۰ نه چنین است نیست هیچ پناهی ۱۱
بسوی پروردکار تواست درانروز جای قرار ۱۲ اخبر کرده شود ادمی درانروز بانچه پیش فرستاده وبازپس
کذاشته ۱۳ بلکه ادمی بر نفس خود بیناست ۱۴ واکرچه بیاورد عذرهای خودرا ۱۵ حرکت مده بان زبان خودرا
تاشتاب نمائی بان ۱۶ بدرستی که برماست جمع کردن ان وخواندن ان ۱۷ پس چون خواندیم انرا پس پیروی
کن خواندن انرا ۱۸ پس بدرستی که برماست بیان ان ۱۹ نه چنین است بلکه دوست میدارید شتابنده را
۲۰ ووا میکذارید اخرت را ۲۱ روهائیست درانروز باطراوت بسوی پروردکار خود نکرنده ۲۲ وروهائیست در
انروز درهم کشیده ۲۳ کمان میکند که کرده شود بان مهر پشت شکننده ۲۴ نه چنین است انگاه که برسد
بچنبرهای کردن ۲۵ وکفته شود که کیست فسونکر ۲۶ وکمان برد که انست مفارقت ۲۷ وبرپیچید ساق بساق
۲۸ بسوی پروردکار تست انروز راندن ۲۹ پس نه تصدیق کرد ونه نماز کذارد ۳۰ ولیکن تکذیب نمود ورو
کردانید ۳۱ پس رفت بسوی کسان خود که بتکبر میرفت ۳۲ سزاوارتر است مر ترا پس سزاوارتر است ۳۳ پس سزا
وارتر است مر ترا پس سزاوارتر است ۳۴ ایا می پندارد ادمی که واکذاشته شود مهمل ۳۵ ایا نبود نطفهٔ
از منی که ریخته شود ۳۶ پس بود خونی بسته پس افرید پس درست کرد ۳۷ پس کردانید از ان دو صنف را نرینه
ومادینه ۳۸ ایا نیست ان توانا برانکه زنده کند مردکانرا ۳۹

سورهٔ دهر سی ویک ایه وان مدنیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ایا امد بر ادمی هنگامی از روزگار که نبود چیزی ذکر شده ۱ بدرستی که ما افریدیم ادمی را از نطفهٔ بهم امیخته
می ازمائیم اورا پس کردانیدیم اورا شنوای بینا ۲ بدرستی که ما هدایت کردیم با او راه را یا سپاس کذار است ویا
ناسپاس ۳ بدرستی که ما اماده کردیم برای کافران زنجیرها وغلها واتشی پرسوز ۴ بدرستی که نیکان می
اشامند از جامی که باشد مزاج ان کافور ۵ چشمه که می اشامند از ان بندکان خدای روان میکنند انرا روان کردنی
۶ وفا میکنند بنذر ومیترسند از روزی که هست محنت ان همه جا رسنده ۷ ومیخورانند خورش را بر
دوستی او ببیچاره وکودک بی پدر واسیر ۸ اطعام نمیکنیم شمارا مکر برضای خدا نمیخواهیم از شما عوضی

ولا شكورا ٩ انا نخاف من ربنا يوما عبوسا قمطريرا ١٠ فوقيهم الله شر ذلك اليوم ولقيهم نضرة وسرورا ١١ وجزيهم بما صبروا جنة وحريرا ١٢ متكئين
فيها على الارائك لا يرون فيها شمسا ولا زمهريرا ١٣ ودانية عليهم ظلالها وذللت قطوفها تذليلا ١٤ ويطاف عليهم بانية من فضة واكواب كانت
قواريرا قواريرا من فضة قدروها تقديرا ١٦ ويسقون فيها كاسا كان مزاجها زنجبيلا ١٧ عينا فيها تسمى سلسبيلا ١٨ ويطوف عليهم ولدان
مخلدون اذا رايتهم حسبتهم لؤلؤا منثورا ١٩ واذا رايت ثم رايت نعيما وملكا كبيرا ٢٠ عاليهم ثياب سندس خضر واستبرق وحلوا اساور من

فضة وسقيهم ربهم شرابا طهورا ٢١
ان هذا كان لكم جزاء وكان سعيكم
مشكورا ٢٢ انا نحن نزلنا عليك القران
تنزيلا ٢٣ فاصبر لحكم ربك ولا تطع منهم
اثما او كفورا ٢٤ واذكر اسم ربك
بكرة واصيلا ٢٥ ومن الليل فاسجد له
وسبحه ليلا طويلا ٢٦ ان هؤلاء يحبون
العاجلة ويذرون وراءهم يوما ثقيلا
٢٧ نحن خلقناهم وشددنا اسرهم واذا
شئنا بدلنا امثالهم تبديلا ٢٨ ان هذه
تذكرة فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا
٢٩ وما تشاؤن الا ان يشاء الله ان الله
كان عليما حكيما ٣٠ يدخل من يشاء
في رحمته والظالمين اعد لهم عذابا اليما ٣١

سورة المرسلات خمسون اية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

والمرسلات عرفا ١ فالعاصفات عصفا
٢ والناشرات نشرا ٣ فالفارقات فرقا
٤ فالملقيات ذكرا ٥ عذرا او نذرا
٦ انما توعدون لواقع ٧ فاذا النجوم طمست
٨ واذا السماء فرجت ٩ واذا الجبال
نسفت ١٠ واذا الرسل اقتت ١١ لاي
يوم اجلت ١٢ ليوم الفصل ١٣ وما
ادريك ما يوم الفصل ١٤ ويل
يومئذ للمكذبين ١٥ الم نهلك

ونه سپاس گذاری ٩ بدرستی که ما میترسیم از پروردگار خود روزیرا که درهم کشنده ترش رو است ١٠ پس
نگاه داشت ایشانرا خدا از شر آن روز و پیش آورد ایشانرا تازه روئی و شادمانی ١١ و پاداش داد ایشانرا
بسبب آنچه صبر کردند بهشتی و حریری ١٢ تکیه زنندگان در آن بر تختها نه بینند در آن آفتابی و نه
سرمائی سخت ١٣ و نزدیك بود بر ایشان سایه های آن و خم کرده شد میوه های آن خم کردنی ١٤ و گردانیده
شود بر ایشان ظرفهائی از نقره و کوزه های بی دسته که باشند شیشه ها شیشه هائی از نقره که اندازه کرده
اند آنها را اندازه کردنی ١٥ و آب داده شوند در آنها جام آبی که باشد آمیزش آن زنجبیل ١٦ چشمه ایست
در آن که نامیده میشود سلسبیل ١٧ و بگردند بر ایشان پسرانی جاوید کردانیده شدگان که هرگاه ببینی
ایشانرا می پنداری ایشانرا مروارید فشانده شده ١٨ و چون نظر کنی آنجا ببینی نعمتی و پادشاهی بزرگی ٢٠
بر زبر ایشانست جامه های حریر نازك سبز و حریر سطبر و زیور کرده شوند بدستبرنجهای از نقره و
بیاشامانند ایشانرا پروردگار ایشان شرابی پاك کننده ٢١ بدرستی که این باشد مر شما را پاداش و باشد
سعی شما مزد داده شده ٢٢ بدرستی که ما فرو فرستادیم بر تو قرآنرا فرو فرستادنی ٢٣ پس صبر کن برای فرمان
پروردگار خود و فرمان مبر از ایشان گنه کاری یا ناسپاسی را ٢٤ و یاد کن نام پروردگار خود را در بامداد
و شبانگاه ٢٥ و از شب پس سجده کن مر او را و بپاکی یاد کن او را شبی دراز ٢٦ بدرستی که آنان دوست
میدارند این شتابنده را و میگذارند در پس خود روز گرانی را ٢٧ ما آفریدیم ایشانرا و سخت کردیم بندهای ایشانرا
و هرگاه خواهیم عوض آوریم مانندهای ایشانرا بدل آوردنی ٢٨ بدرستی که این یاد آوریست پس هر که خواست
گرفت بسوی پروردگار خود راهی ٢٩ و نمیخواهید مگر آنکه خواهد خدا بدرستی که خدا هست دانای
درست کردار ٣٠ در آورد هر که را خواهد در رحمت خود و ستمکارانرا آماده کرده برای ایشان

عذابی	سورهٔ مرسلات پنجاه آیه و آن مکی است	دردناك ٣١

بنام خدای بخشاینده مهربان

بحق فرستاده شدگان به نیکی ١ پس بشتاب فرود روندگان بشتاب فرود رفتنی ٢ و پراکنده کنندگان
پراکنده کردنی ٣ پس جدا نمایندگان جدا کردنی ٤ پس القا کنندگان ذکر را ٥ برای عذری یا بیمی ٦
بدرستی که آنچه وعده داده میشوید هر آینه بوقوع آینده است ٧ پس آنگاه که ستارگان بی نور گردند ٨
و آنگاه که آسمان پاره پاره شود ٩ و آنگاه که کوهها از هم پاشیده شوند ١٠ و آنگاه که رسولان تعیین
وقت کرده شوند ١١ برای کدام روز تاخیر شده آن وقتها ١٢ برای روز از هم جدا شدن ١٣ و چه چیز
دانا کرده ترا که چیست روز از هم جدا شدن ١٤ وای در آن روز مر تکذیب کنندگانرا ١٥ آیا هلاك

نکردیم

الْأَوَّلِينَ ١٦ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ١٧ كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ١٨ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ١٩ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ٢٠ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ٢١ إِلَىٰ قَدَرٍ مَعْلُومٍ ٢٢
فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ٢٣ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٤ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ٢٥ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ٢٦ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً
فُرَاتًا ٢٧ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٨ انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ٢٩ انْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ٣٠ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ٣١ إِنَّهَا
تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ٣٢ كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ٣٣ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٤ هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ٣٥ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ٣٦ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٧ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ
وَالْأَوَّلِينَ ٣٨ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ
فَكِيدُونِ ٣٩ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
٤٠ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ٤١
وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ٤٢ كُلُوا وَاشْرَبُوا
هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٤٣ إِنَّا
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ٤٤ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٥ كُلُوا وَ
تَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ٤٦ وَ
يْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٧ وَإِذَا قِيلَ
لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ٤٨ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٩ فَبِأَيِّ
حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ٥٠

سُورَةُ النَّبَإِ أَرْبَعُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ١
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ٢ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ
٣ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٤ أَلَمْ نَجْعَلِ
الْأَرْضَ مِهَادًا ٥ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ٦
وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ٧ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ
سُبَاتًا ٨ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ٩
وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ١٠ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ
سَبْعًا شِدَادًا ١١ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا
١٢ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ١٣
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ١٤ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا
١٥ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ١٦ يَوْمَ
يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ١٧ وَفُتِحَتِ
السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ١٨ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ١٩ لِلطَّاغِينَ مَآبًا ٢٠ لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ٢١ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ٢٢ إِلَّا
حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ٢٣ جَزَاءً وِفَاقًا ٢٤

نکردیم پیشینیان را ١٦ پس از پی درآوردیم پسینیان را ١٧ اینچنین میکنیم با گناهکاران ١٨ وای در آن روز مر
تکذیب کنندگان را ١٩ آیا نیافریدیم شما را از آبی بسیار حقیر ٢٠ پس گردانیدیم آن را در جاهی استوار
٢١ تا اندازهٔ دانسته ٢٢ پس توانائیم پس خوب توانایانیم ٢٣ وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را ٢٤ آیا نگردانیدیم زمین را فراهم آرنده
زندگان را و مرده گان را ٢٦ و پدید کردیم در آن کوههای بغایت بلند واشامانیدیم شما را آبی شیرین
٢٧ وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را ٢٨ بروید بسوی آنچه بودید که بآن تکذیب مینمودید ٢٩ بروید
بسوی سایهٔ صاحب سه شعبه ٣٠ که نه هیچ سایه آسایشی است و نه کفایت کند از زبانهٔ آتش ٣١ بدرستی
که آن می اندازد شرارهٔ مانند کوشک ٣٢ گویا آن شترانی اند زرد ٣٣ وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را ٣٤
این روزیست که سخن نگویند ٣٥ و دستوری داده نشود مر ایشان را پس عذر گویند ٣٦ وای در آن روز مر
تکذیب کنندگان را ٣٧ این روز از هم جدا شدنست جمع کردیم شما و پیشینیان را ٣٨ پس اگر هست مر شما
را چارهٔ پس چاره کنید مرا ٣٩ وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را ٤٠ بدرستی که پرهیزکاران در سایه ها
و چشمه سارهااند ٤١ و میوه ها از آنچه خواهش نمایند ٤٢ بخورید و بیاشامید گوارنده بسبب آنچه
بودید که میکردید ٤٣ بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را ٤٤ وای در آن روز مر تکذیب
کنندگان را ٤٥ بخورید و بهره یابید زمانی اندک بدرستی که شمائید گناهکاران ٤٦ وای در آن روز مر
تکذیب کنندگان را ٤٧ و چون گفته شود مر ایشان را که رکوع کنید رکوع نکنند ٤٨ وای در آن روز مر تکذیب
کنندگان را ٤٩ پس بکدام سخن پس از آن ایمان میآورند ٥٠

سورهٔ عم چهل آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

از چه میپرسند یکدیگر را از آن خبر بزرگ ١ که ایشان در آن خلاف کننده اند ٢ نه چنانست زود باشد
که بدانند ٣ پس نه چنانست زود باشد که بدانند ٤ آیا نگردانیدیم زمین را فرشی گسترده ٥ و کوهها
را میخها ٦ و آفریدیم شما را صنفها ٧ و گردانیدیم خواب شما را راحتی ٨ و گردانیدیم شب را پوششی ٩
و گردانیدیم روز را وقت کسب معیشت ١٠ و برافراشتیم بر زبر شما هفت سخت ١١ و گردانیدیم چراغی تابان ١٢
و فرو فرستادیم از فشارندها آبی ریزان ١٣ تا بیرون آوریم بآن دانه و گیاهی ١٤ و بوستانهائی درختان
درهم پیچیده ١٥ بدرستی که روز جدا شدن هست وعده گاهی ١٦ روزی که دمیده شود در صور پس می آیید
فوجها ١٧ و گشوده شود آسمان پس باشد درها و روان گردانیده شوند کوهها پس باشند چون سراب ١٨
بدرستی که دوزخ هست کمینگاهی ١٩ مر طاغیان را جای بازگشتی ٢٠ درنگ کنندگان در آن روزگارها
٢١ نمیچشند در آن سردی و نه آشامیدنی ٢٢ مگر آب جوشان و ریم دوزخیان ٢٣ جزا دادنی موافق ٢٤

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ٢٥ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ٢٦ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ٢٧ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ٢٨ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ٢٩ حَدَائِقَ
وَأَعْنَابًا ٣٠ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ٣١ وَكَأْسًا دِهَاقًا ٣٢ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ٣٣ جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ٣٤ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ٣٥ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ٣٦ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ
إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ٣٨ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ٣٩ يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ٤٠ سورة النازعات خمس واربعون آية مكية

بدرستی که ایشان بودند که امید نمیداشتند حسابی را ۲۵ وتکذیب میکردند آیتهای ما را تکذیب
کردنی ۲۶ وهر چیزی را شمرده ایم انرا در کتابی ۲۷ پس بچشید پس هرگز نیفزائیم شما را مگر عذابی ۲۸ بدرستی
که مر پرهیزکاران راست جای فیروزی ۲۹ باغها وانگورها ۳۰ ونار پستانهای همسال ۳۱ وجام
شرابی پر ۳۲ نشنوند در ان هیچ بیهوده ونه تکذیب کردنی را ۳۳ جزائی از پروردگار تو بخششی کافی ۳۴
پروردگار اسمانها وزمین وانچه در میانه انهاست که بخشاینده است مالك نباشند از او خطابی
۳۵ روزی که بایستند روح وفرشتگان صف کشیده سخن نگویند مگر انکه دستوری داد مر اورا
خدای بخشاینده وگوید سخن حقی را ۳۶ انست روز حق پس هر که خواهد فرا گیرد بسوی پروردگار خود
بازگشتی ۳۸ بدرستی که ما بیم کردیم شما را از عذابی نزدیک ۳۹ روزی که بنگرد ادمی انچه را که پیش
فرستاده دو دستش وبگوید کافر ای کاش من بودمی خاک ۴۰ سوره نازعات چهل و پنج آیه و مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
قسم بکشندگان از روی قوت وشدت ۱ وبیرون کشندگان بیرون کشیدنی ۲ وشناکنندگان
شناکردنی ۳ پس پیشی گیرندگان پیشی گرفتنی ۴ پس تدبیر کنندگان کار را ۵ روزیکه بلرزد لرزنده ۶
که ازپی درآید انرا ازپی درآینده ۷ دلها در ان روز باشند لرزان ۸ چشمهاشان فرو خوابیده ۹
میگویند ایا بدرستی که ما هر اینه بازگردانیده شدگانیم در حالت اول ۱۰ ایا انگاه که باشیم استخوان
پوسیده ۱۱ گویند این انگاه بازگشتی است بازیان ۱۲ پس جز این نیست که ان فریادیست یکبار ۱۳
پس انگاه ایشان باشند در روی زمین ۱۴ ایا امد بتو حکایت موسی ۱۵ انگاه که ندا کرد اورا پروردگار
او در وادی پاکیزه که ان طوی است ۱۶ برو بسوی فرعون بدرستی که او از حد تجاوز کرده ۱۷ پس بگو
ایا مر تراهست میل بانکه پاک شوی ۱۸ وهدایت کنم ترا بسوی پروردگار تو پس بترسی ۱۹ پس نمود
بوی ایت بزرگ را ۲۰ پس تکذیب نمود ونافرمانی کرد ۲۱ پس پشت کرد که میشتافت ۲۲ پس جمع کرد پس ندا
کرد ۲۳ پس گفت من پروردگار شمایم که برتر است ۲۴ پس گرفت او را خدا بعقوبت اخرت ودنیا ۲۵
بدرستی که در این هر اینه عبرتیست مر انرا که بترسد ۲۶ ایا شما سخت ترید در خلقت یا اسمان که
بنا کرد انرا ۲۷ برافراشت سقف انرا پس راست نمود انرا ۲۸ وتاریک گردانید شب انرا وبیرون آورد
روز انرا ۲۹ وزمین را پس از ان گسترانید انرا ۳۰ بیرون اورد از ان ابش را وچراگاهش را ۳۱ وکوهها
را استوار گردانید انها را برای برخورداری شما وبرای چهارپایان شما ۳۲ پس چون اید بلیه بزرگ
۳۳ روزی که بخاطر آورد ادمی انچه کوشیده ۳۴ وظاهر گردانیده شود دوزخ برای انکه ببیند ۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ١ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا
٢ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ٣ فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا
٤ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ٥ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ
٦ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ٧ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ
وَاجِفَةٌ ٨ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ٩ يَقُولُونَ
أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ١٠ أَإِذَا كُنَّا
عِظَامًا نَخِرَةً ١١ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ
خَاسِرَةٌ ١٢ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ١٣
فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ١٤ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ
مُوسَىٰ ١٥ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طُوًى ١٦ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ١٧
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ ١٨ وَأَهْدِيَكَ
إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ١٩ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ
٢٠ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ٢١ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ٢٢
فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ٢٣ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ
٢٤ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ٢٥
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ ٢٦ أَأَنْتُمْ
أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ٢٧ رَفَعَ
سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ٢٨ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَ
أَخْرَجَ ضُحَاهَا ٢٩ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ
دَحَاهَا ٣٠ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا
٣١ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا مَتَاعًا لَكُمْ وَ
لِأَنْعَامِكُمْ ٣٢ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ
الْكُبْرَىٰ ٣٣ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ
مَا سَعَىٰ ٣٤ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ ٣٥

فَأَمَّا مَنْ طَغٰى ۳۶ وَآثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوٰى ۳۸ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ۳۹ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰى ۴۰ يَسْئَلُونَكَ
عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسٰيهَا ۴۱ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرٰيهَا ۴۲ إِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَا ۴۳ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشٰيهَا ۴۴ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ
ضُحٰيهَا ۴۵ سورة الأعمى احدى واربعون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم عَبَسَ وَتَوَلّٰى ۱ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمٰى ۲ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكّٰى ۳ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى
۴ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى فَأَنْتَ لَهُ تَصَدّٰى ۶ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكّٰى ۷ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعٰى ۸ وَهُوَ يَخْشٰى ۹ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ۱۰ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۱۱ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ۱۲

فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ۱۳ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۱۴
بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۱۵ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۱۶ قُتِلَ
الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۱۷ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ
۱۸ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۱۹
ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۲۰ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۲۱
ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۲۲ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا
أَمَرَهُ ۲۳ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلٰى طَعَامِهِ ۲۴
أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۲۵ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ
شَقًّا ۲۶ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۲۷ وَعِنَبًا وَ
قَضْبًا ۲۸ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۲۹ وَحَدَائِقَ
غُلْبًا ۳۰ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۳۱ مَتَاعًا لَكُمْ
وَلِأَنْعَامِكُمْ ۳۲ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ۳۳
يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۳۴ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ
۳۵ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۳۶ لِكُلِّ امْرِئٍ
مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۳۷ وُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ۳۸ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ
۳۹ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۴۰
تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ أُولٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۴۱

سورة كورت تسع وعشرون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۱ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ
۲ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۳ وَإِذَا الْعِشَارُ
عُطِّلَتْ ۴ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۵

پس امّا آنکه از حد تجاوز کرد ۳۶ واختیار نمود زندگانی دنیا را پس بدرستی که دوزخ است جایگاه ۳۸
واما آنکه ترسید از مقام پروردگار خود وباز داشته نفس خود را از خواهش ۳۹ پس بدرستی که
بهشت است برای قرار ۴۰ میپرسند ترا از قیامت که کی باشد وقت اقامت آن ۴۱ در چیستی تو
از یاد کردن آن ۴۲ بسوی پروردگار تست منتهای آن ۴۳ نیستی تو مگر بیم نماینده کسی که بترسد از آن
۴۴ گویا ایشان روزی که به بینند آنرا که درنگ نکرده اند مگر شبانگاهی یا چاشت آن ۴۵

سورهٔ عبس چهل و یک آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

روی ترش کرد واعراض نمود ۱ آنکه آمد با و نابینا ۲ چه دانا کرده ترا شاید او پاک گردد ۳ یا پند گیرد
پس سود دهد او را پند دادن ۴ اما آنکه بی نیازی کرد پس تو مر او را روی می آوری ۶ ونیست بر تو که پاک
نگردد ۷ واما آنکه آمد ترا که میشتافت ۸ واو میترسید ۹ پس تو از او غافل میکردی ۱۰ حقا بدرستی
که این پندیست ۱۱ پس هر که خواست پند گرفت از آن ۱۲ در صحیفه‌های گرامی داشته شده ۱۳ بالا برده
شده پاکیزه کرده شده ۱۴ بدستهای نویسندگان ۱۵ بزرگواران نیکوکاران ۱۶ کشته باد آدمی چه
ناسپاس کرده او را ۱۷ از چه چیز خلق کرده او را ۱۸ از نطفه خلق کرده او را پس تقدیر کرده او را
۱۹ پس راه را آسان کرده برای او ۲۰ پس میرانید او را پس در گور کرد او را ۲۱ پس آنگاه که خواهد زنده
کند او را ۲۲ حقا بجا نیاورده آدمی آنچه فرموده او را ۲۳ پس باید بنگرد آدمی بسوی خوراک خود ۲۴
بدرستی که ما فرو ریختیم ابر فرو ریختنی ۲۵ پس شکافتیم زمین را شکافتنی ۲۶ پس رویانیدیم در آن
دانه ۲۷ وانگور واسپست تر ۲۸ وزیتون ودرخت خرما ۲۹ وباغهای بسیار درخت ۳۰ ومیوه‌ها
وچراگاه ۳۱ جهت برخورداری برای شما وبرای چهارپایان شما ۳۲ پس چون بیاید فریاد گوش کر
کننده ۳۳ روزی که بگریزد آدمی از برادر خود ۳۴ ومادر خود وپدر خود ۳۵ وزن خود وفرزندان
خود ۳۶ برای هر مردی از ایشان در آن روز حالیست که مشغول دارد او را ۳۷ روهاییست در آن
روز نورانی ۳۸ خندان شادمان ۳۹ وروهاییست در آن روز که بر آنهاست گرد غم ۴۰ فرا
گیرد آنها را تیرگی آنها ایشانند کافران زشتکرداران ۴۱

سورهٔ تکویر بیست و نه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

آنگاه که آفتاب درهم نوردیده گردد ۱ وچون ستارگان فرو ریزد ۲ وچون کوهها روان کرده
شوند ۳ وچون شتران ده ماهه آبستن معطل گذاشته شوند ۴ وچون وحشیان جمع کرده شوند

واذا البحار سجرت ٦ واذا النفوس زوجت ٧ واذا الموؤدة سئلت ٨ باي ذنب قتلت ٩ واذا الصحف نشرت ١٠ واذا السماء كشطت ١١ واذا الجحيم
سعرت ١٢ واذا الجنة ازلفت ١٣ علمت نفس ما احضرت ١٤ فلا اقسم بالخنس ١٥ الجوار الكنس ١٦ والليل اذا عسعس ١٧ والصبح اذا تنفس ١٨ انه لقول رسول
كريم ١٩ ذي قوة عند ذي العرش مكين ٢٠ مطاع ثم امين ٢١ وما صاحبكم بمجنون ٢٢ ولقد راه بالافق المبين ٢٣ وما هو على الغيب بضنين ٢٤ وما هو بقول
شيطان رجيم ٢٥ فاين تذهبون ٢٦ ان هو الا ذكر للعالمين ٢٧ لمن شاء منكم ان يستقيم ٢٨ وما تشاؤن الا ان يشاء الله رب العالمين ٢٩ سورة الانفطار تسع عشرة آية مكية

وچون دریاها مملو شوند ٦ وانگاه که نفسها جفت کرده شوند ٧ وانگاه که دختران زنده بگور
پرسیده شوند ٨ که بچه گناه کشته شده اند ٩ وچون نامه ها گشوده شوند ١٠ وچون آسمان
برروی هم برچیده شود ١١ وچون دوزخ برافروخته گردد ١٢ وانگاه که بهشت نزدیک کرده شود ١٣
بداند نفسی آنچه را حاضر کرده ١٤ پس سوگند میخورم بباز پس روندگان ١٥ که سیر کنند پنهان شوندگان اند
١٦ وشب چون تاریکیش درآورد ١٧ وصبح چون بدمد ١٨ بدرستی که آن هرآینه گفتار فرستاده ایست
بزرگوار ١٩ صاحب قوتی نزد صاحب عرش با منزلت ٢٠ فرمانبرده شده آنجا امینی ٢١ ونیست یار شما
دیوانه ٢٢ وهرآینه بتحقیق که دیدا و را در دامنه هویدا ٢٣ ونیست او برغیب بخیل ٢٤ ونیست آن سخن
شیطان رانده شده ٢٥ پس کجا میروید ٢٦ نیست آن مگر پندی برای جهانیان ٢٧ مراورا که خواست
از شما که ثابت قدم گردد ٢٨ ونمیخواهید مگر آنکه خواهد خدا پروردگار جهانیان ٢٩

سورهٔ انفطار نوزده آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
آنگاه که آسمان بشکافد ١ وانگاه که ستارگان فشانده شوند ٢ وانگاه که دریاها گشوده شوند
٣ وانگاه که گورها زیر و زبر گردانیده شوند ٤ بداند هر نفسی آنچه را پیش فرستاده وتاخیر کرده ٥
ای آدمی چه چیز فریفت ترا بپروردگار تو که بزرگوار است ٦ آنکه خلق کرد ترا پس درست کرد ترا
پس راست کرد ترا ٧ در هر صورتی که خواست ترکیب کرد ترا ٨ نه چنانست بلکه تکذیب می نمائید
روز جزا را ٩ وبدرستی که بر شما هرآینه نگهبانانند ١٠ گرامیها نویسندگان ١١ میدانند آنچه را میکنید ١٢
بدرستی که نیکوکاران هرآینه در بهشتند ١٣ وبدرستی که بدکاران هرآینه در دوزخند ١٤ در
آیند آنرا در روز جزا ١٥ ونه اند ایشان از آن غایبان ١٦ وچه دانا کرد ترا که چیست روز جزا ١٧ پس چه
دانا کرد ترا که چیست روز جزا ١٨ روزی که مالک نبود هیچ نفسی برای نفسی چیزی را وفرمان
در آن روز مر خدا راست ١٩

سورهٔ مطففین سی آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
وای مر کم پیمایانی را ١ که چون کیل کنند بر مردم تمام گیرند ٢ وهرگاه بکیله دهند ایشانرا یا بوزن دهند
ایشانرا زیان میرسانند ٣ آیا گمان نمیکنند اینها که ایشان برانگیخته شوندگانند برای روز بزرگی
٤ روزی که ایستاده شوند مردم برای پروردگار جهانیان ٥ حقا بدرستی که نامهٔ اعمال بدکاران
هرآینه در سجین است ٦ وچه دانا کرد ترا که چیست سجین ٧ کتابیست رقم کرده شده ٨ وای در آن روز

بسم الله الرحمن الرحيم
اذا السماء انفطرت ١ واذا الكواكب
انتثرت ٢ واذا البحار فجرت ٣ واذا
القبور بعثرت ٤ علمت نفس ما قدمت
واخرت ٥ يا ايها الانسان ما غرك
بربك الكريم ٦ الذي خلقك فسويك
فعدلك ٧ في اي صورة ما شاء ركبك ٨
كلا بل تكذبون بالدين ٩ وان عليكم
لحافظين ١٠ كراما كاتبين ١١ يعلمون
ما تفعلون ١٢ ان الابرار لفي نعيم ١٣
وان الفجار لفي جحيم ١٤ يصلونها يوم
الدين ١٥ وما هم عنها بغائبين ١٦ وما
ادريك ما يوم الدين ١٧ ثم ما ادريك
ما يوم الدين ١٨ يوم لا تملك نفس لنفس
شيئا والامر يومئذ لله ١٩
سورة المطففين ثلثون آية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
ويل للمطففين ١ الذين اذا اكتالوا على
الناس يستوفون ٢ واذا كالوهم او وزنوهم
يخسرون ٣ الا يظن اولئك انهم مبعوثون
ليوم عظيم ٤ يوم يقوم الناس لرب
العالمين ٥ كلا ان كتاب الفجار لفي
سجين ٦ وما ادريك ما سجين ٧
كتاب مرقوم ٨ ويل يومئذ

مكذبين

لِلْمُكَذِّبِينَ ٩ اَلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيمٍ ١٠ اِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ١١ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ١٢ كَلَّا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ١٣ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ١٤ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ١٥ كَلَّا اِنَّ كِتَابَ الْاَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ١٦ وَمَا
اَدْرٰيكَ مَا عِلِّيُّونَ ١٧ كِتَابٌ مَرْقُومٌ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ١٨ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ عَلَى الْاَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ١٩ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ٢٠ يُسْقَوْنَ مِنْ
رَحِيقٍ مَخْتُومٍ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ٢١ وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ٢٢ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ٢٣ اِنَّ الَّذِينَ اَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا

٣٦ الجزء سی ام

يَضْحَكُونَ ٢٤ وَاِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ٢٥
وَاِذَا انْقَلَبُوا اِلَى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ٢٦
وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوا اِنَّ هٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ٢٧
وَمَا اُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ٢٨ فَالْيَوْمَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ
عَلَى الْاَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ٢٩ هَلْ ثُوِّبَ
الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ٣٠

سورة الانشقاق خمس وعشرون آية وهی مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ١ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا
وَحُقَّتْ ٢ وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ٣
وَاَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ٤ وَاَذِنَتْ
لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ٥ يَا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ
اِنَّكَ كَادِحٌ اِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ٦
فَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ٧ فَسَوْفَ
يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ٨ وَيَنْقَلِبُ اِلَى
اَهْلِهِ مَسْرُورًا ٩ وَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ كِتَابَهُ
وَرَاءَ ظَهْرِهِ ١٠ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ١١ وَ
يَصْلَى سَعِيرًا ١٢ اِنَّهُ كَانَ فِي اَهْلِهِ مَسْرُورًا ١٣
اِنَّهُ ظَنَّ اَنْ لَنْ يَحُورَ ١٤ بَلَى اِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ
بَصِيرًا ١٥ فَلَا اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ١٦ وَاللَّيْلِ
وَمَا وَسَقَ ١٧ وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَ ١٨ لَتَرْكَبُنَّ
طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ١٩ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٢٠
وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ لَا يَسْجُدُونَ ٢١
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ٢٢ وَ
اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ٢٣

مر تکذیب کنندگانرا ۹ انانکه تکذیب میکنند روز جزارا و تکذیب نکند انرا مگر هر تعدی کننده گنا
کاری ۱۰ هرگاه خوانده شود بر او ایتهای ما گوید افسانهای پیشینیانست ۱۱ نه چنین است بلکه
زنگ افکنده بر دلهای ایشان انچه بودند که کسب میکردند ۱۲ حاشا بدرستیکه ایشان از پروردگارشان در
انروز در حجاب ماندگانند ۱۳ پس بدرستیکه ایشان هر اینه در ایندگان بدوزخند ۱۴ پس گفته میشود که اینست
انچه بودید که بان تکذیب میکردید ۱۵ حقا بدرستیکه نامهٔ اعمال نیکوکاران هر اینه در علیین است ۱۶
وچه دانا کرد تورا که چیست علیین ۱۷ نامه‌ایست رقم کرده شده گواهی دهند بران مقربان ۱۸
بدرستیکه نیکوکاران هر اینه در بهشتند بر تختها نظاره میکنند ۱۹ می شناسی در روهای ایشان طراوت و
ناز و نعمت را ۲۰ اشامیده شوند از شراب صاف مهر زده شده که مهر ان مشک باشد و در این پس
باید رغبت کنند رغبت کنندگان ۲۱ و امیزش ان از تسنیم است ۲۲ چشمه‌ایست که می اشامند از ان
مقربان ۲۳ بدرستیکه انانکه گناه کردند بودند از انانکه ایمان اورده اند می خندیدند ۲۴ وچون
بگذشتند بایشان بچشم اشاره میکردند ۲۵ وچون باز گردند بسوی کسان خود باز گردند لذت
یافتگان ۲۶ وچون بر بینند ایشانرا گویند بدرستیکه اینان هر اینه گمراهانند ۲۷ و فرستاده نشده اند
بر ایشان نگهبانان ۲۸ پس امروز انانکه ایمان اوردند از کافران میخندند بر سریرها نظر میکنند ۲۹

ایا جزا داده شوند کافران انچه بودند که میکردند ۳۰ سورهٔ انشقاق بیست و پنج ایه و انمکی

بنام خدای بخشاینده مهربان
انگاه که اسمان شکافته شود ۱ و انقیاد نماید مر پروردگارش را ۲ و سزاوار شد و انگاه که زمین کشیده
شود ۳ و بیفکند انچه را که در انست و خالی شود ۴ و فرمان بود مر پروردگار خود را و سزاوار شد ۵
ای ادمی بدرستیکه تو کوشنده بسوی پروردگار خود کوشیدنی پس ملاقات کننده اوئی ۶ پس اما انکه
داده شود نامهٔ او بدست راستش ۷ پس زود باشد که حساب کرده شود حساب اسان ۸ و باز گردد
بسوی کسان خود شادمان ۹ و اما انکه داده شود نامهٔ او از پس پشت ۱۰ پس زود باشد که بخواند هلاکت
را ۱۱ و در اید اتش افروخته را ۱۲ بدرستیکه ان بود در میان کسان خود شادمان ۱۳ بدرستیکه او
پنداشت که هرگز باز نگردد ۱۴ اری بدرستیکه پروردگار او هست باو بینا ۱۵ پس سوگند میخورم
بشفق ۱۶ و شب و انچه پوشانید ۱۷ و ماه انگاه که تمام گردد ۱۸ که هر اینه بر نشینید حالی را بعد از
حالی ۱۹ پس چیست مر ایشانرا که ایمان نمی اورند ۲۰ وچون خوانده شود بر ایشان قران سجده نمی کنند ۲۱
بلکه انان که کافر شده اند تکذیب مینمایند ۲۲ و خدا داناتر است بانچه نهان میکنند در دل ۲۳

پس مرده

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ٢٤ اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٢٥ سُورَةُ الْبُرُوجِ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ اٰيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ
الْبُرُوجِ ١ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ٢ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ٣ قُتِلَ اَصْحَابُ الْاُخْدُودِ ٤ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ٥ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ٦ وَهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ٧
وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ اِلَّا اَنْ يُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ٨ اَلَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٩ اِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ١٠ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ١١ اِنَّ

بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ١٢ اِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ
وَيُعِيدُ ١٣ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ١٤
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ١٥ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ١٦
هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ١٧ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ
١٨ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ١٩ وَاللّٰهُ
مِنْ وَرَآئِهِمْ مُحِيطٌ ٢٠ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَجِيدٌ ٢١
فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ٢٢

سُورَةُ الطَّارِقِ سَبْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَآءِ وَالطَّارِقِ ١ وَمَا اَدْرٰيكَ
مَا الطَّارِقُ ٢ اَلنَّجْمُ الثَّاقِبُ ٣ اِنْ كُلُّ
نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ٤ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ
مِمَّ خُلِقَ ٥ خُلِقَ مِنْ مَآءٍ دَافِقٍ ٦ يَخْرُجُ
مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَآئِبِ ٧ اِنَّهُ عَلٰى
رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ٨ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ ٩
فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ١٠ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ
الرَّجْعِ ١١ وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ١٢
اِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ١٣ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ١٤
اِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ١٥ وَاَكِيدُ كَيْدًا ١٦
فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ١٧

سُورَةُ الْاَعْلٰى تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلٰى ١ اَلَّذِي خَلَقَ
فَسَوّٰى ٢ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدٰى ٣
وَالَّذِي اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ٤ فَجَعَلَهُ غُثَآءً
اَحْوٰى ٥ سَنُقْرِئُكَ فَلَا

پس مژده ده ایشانرا بعذابی دردناک ۲۴ مگر آنانرا که ایمان آورده اند وکرده اند شایستهارا مر ایشانراست مزدی نا کاسته ۲۵

سوره بروج بیست و دو آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

بحق آسمان صاحب برجها ۱ و روز وعده داده شده ۲ و گواه و گواهی داده شده ۳ که کشته
شدند اصحاب خندق ۴ آن آتش صاحب برافروختگی ۵ آنگاه که بودند ایشان بران نشستگان ۶
وایشان بر آنچه میکردند بمؤمنان گواهان بودند ۷ و انتقام نکشیدند از ایشان مگر آنکه ایمان آوردند
بخدای عزیز ستوده ۸ آنکه مر اوراست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر هر چیز گواهست ۹ بدرستی
که آنانکه ببلا افکندند مردان با ایمان و زنان با ایمانرا پس توبه نکردند پس مر ایشانراست عذاب دوزخ
و مر ایشانراست عذاب سوزانند ۱۰ بدرستی که آنانکه ایمان آوردند و کردند شایستهارا مر ایشانراست
بهشتهائی که میرود از زیر آنها جویها اینست فیروزی بزرگ ۱۱ بدرستی که گرفتن پروردگار تو هرآینه
سخت است ۱۲ بدرستی که اوست او بدید می آورد و باز میگرداند ۱۳ و اوست آمرزگار دوستدار ۱۴ خداوند
عرش عظیم ۱۵ کننده مر هر چه را خواهد ۱۶ آیا آمد بتو حکایت لشکرها ۱۷ فرعون و ثمود ۱۸ بلکه آنان
که کافر شدند در تکذیب نمودن ۱۹ و خدا از پس ایشان محیط است ۲۰ بلکه آن قرآنیست بزرگ ۲۱
در لوحی نگاه داشته شده ۲۲

سوره طارق هفده آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

بحق آسمان و آینده بشب ۱ و چه چیز دانا کرده ترا که چیست آن آینده بشب ۲ ستاره ایست
درخشنده ۳ نیست هیچ نفسی مگر که بر او نگهبانیست ۴ پس باید بنگرد آدمی که از چه آفریده شده ۵
آفریده شده از آبی جهنده ۶ که بیرون می آید از میانه پشت و استخوانهای سینه ۷ بدرستی که او
بر باز گردانیدن آن هرآینه تواناست ۸ روزی که ظاهر گردد نهانها ۹ پس نیست مر او را هیچ توانائی
و نه یاوری ۱۰ قسم باسمان صاحب رجعت ۱۱ و زمین صاحب شکاف ۱۲ بدرستی که آن
هرآینه گفتاریست تمیز دهنده ۱۳ و نیست آن بیهوده ۱۴ بدرستی که ایشان مکر میکنند مکر کردنی ۱۵
و مکر میکنیم مکر کردنی ۱۶ پس مهلت ده کافرانرا مهلت ده ایشانرا اندکی ۱۷

سوره اعلی نوزده آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

تسبیح کن بنام پروردگار خود که برتر است ۱ آنکه آفرید پس راست کرد ۲ و آنکه تقدیر کرد پس راه
نمود ۳ و آنکه بیرون آورد چراگاه را ۴ پس گردانید آنرا خشک سیاه ۵ زود باشد که بخوانیم بر تو پس فراموش

تنسىٰ ٦ إلا ما شاء الله إنه يعلم الجهر وما يخفى ٧ ونيسرك لليسرى ٨ فذكر إن نفعت الذكرى ٩ سيذكر من يخشى ١٠ ويتجنبها الأشقى ١١ الذي يصلى النار
الكبرى ١٢ ثم لا يموت فيها ولا يحيى ١٣ قد أفلح من تزكى ١٤ وذكر اسم ربه فصلى ١٥ بل تؤثرون الحيوة الدنيا ١٦ والآخرة خير وأبقى ١٧ إن هذا لفي الصحف
الأولى ١٨ صحف إبرهيم وموسى ١٩ سورة الغاشية ست وعشرون آية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم هل أتيك حديث الغاشية ١ وجوه يومئذ
خاشعة ٢ عاملة ناصبة ٣ تصلى نارا حامية ٤ تسقى من عين آنية ٥ ليس لهم طعام إلا من ضريع ٦ لا يسمن ولا يغني من جوع ٧ وجوه يومئذ ناعمة ٨

لسعيها راضية ٩ في جنة عالية ١٠
لا تسمع فيها لاغية ١١ فيها عين جارية ١٢
فيها سرر مرفوعة ١٣ وأكواب موضوعة ١٤
ونمارق مصفوفة ١٥ وزرابي مبثوثة ١٦
أفلا ينظرون إلى الإبل كيف خلقت ١٧
وإلى السماء كيف رفعت ١٨ وإلى الجبال
كيف نصبت ١٩ وإلى الأرض كيف
سطحت ٢٠ فذكر إنما أنت مذكر ٢١
لست عليهم بمصيطر ٢٢ إلا من تولى
وكفر ٢٣ فيعذبه الله العذاب الأكبر ٢٤
إن إلينا إيابهم ٢٥ ثم إن علينا حسابهم ٢٦
سورة الفجر تسع وعشرون آية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
والفجر ١ وليال عشر ٢ والشفع والوتر ٣
والليل إذا يسر ٤ هل في ذلك قسم
لذي حجر ٥ ألم تر كيف فعل ربك بعاد ٦
إرم ذات العماد ٧ التي لم يخلق مثلها
في البلاد ٨ وثمود الذين جابوا الصخر
بالواد ٩ وفرعون ذي الأوتاد ١٠
الذين طغوا في البلاد ١١ فأكثروا فيها
الفساد ١٢ فصب عليهم ربك سوط
عذاب ١٣ إن ربك لبالمرصاد ١٤
فأما الإنسان إذا ما ابتليه ربه
فأكرمه ونعمه فيقول ربي أكرمن ١٥
وأما إذا ما ابتليه فقدر عليه
رزقه

نکنی ٦ مگر آنچه خواسته باشد خدا بدرستی که او میداند آشکار را و آنچه نهانست ٧ و آسان
گردانیم ترا برای طریقه آسان ٨ پس پند ده اگر سود دهد پند دادن ٩ زود باشد که پند گیرد آنکه
میترسد ١٠ و دوری گزینند از آن بدبخت تر ١١ آنکه درآید در آتش بزرگتر ١٢ پس نمیرد در آن و نه زنده
ماند ١٣ بحقیقت رستگار شد آنکه پاک شد ١٤ و یاد کرد نام پروردگار خود را پس نماز گذارد ١٥
بلکه بر میگزینید زندگانی دنیا را ١٦ و آخرت بهتر و پاینده تر است ١٧ بدرستی که این هر آینه در صحیفهای
نخستین است ١٨ صحیفهای ابرهیم و موسی ١٩

سوره غاشیه بیست و شش آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

آیا آمد بتو حکایت فرا گیرنده ١ رویها آنروز خوارند ٢ کارکنان تعب کشندگان ٣ درآیند در آتش
در نهایت گرمی ٤ آشامانیده شوند از چشمه بنهایت گرم ٥ نیست مر ایشان را خوراکی مگر از خار خشک
زهردار ٦ فربه نکند و باز ندارد هیچ گرسنگی را ٧ رویها در آنروز باشند با طراوت ٨ مر سعیشان
را خشنود ٩ در بهشتی بلند مرتبه ١٠ نشنوند در آن بیهوده ١١ در آنست چشمه روان ١٢ در آنست
سریرهای برافراشته شده ١٣ و قدحهای گذاشته شده ١٤ و بالشهائی بهم پیوسته ١٥ و فرشهائی
گسترده شده ١٦ آیا پس نمی‌نگرند بسوی شتر که چگونه آفریده شد ١٧ و بسوی آسمان که چگونه بلند
گردانیده شد ١٨ و بسوی کوهها که چگونه برپا شده ١٩ و بسوی زمین که چگونه گسترده شده ٢٠
پس پند ده جز این نیست که تو پند نماینده ٢١ نیستی بر ایشان مسلط ٢٢ مگر آنکه پشت کرد و کافر
شد ٢٣ پس عذاب خواهد کرد او را خدا عذابی بزرگتر ٢٤ بدرستی که بسوی ماست بازگشت ایشان ٢٥
پس بدرستی که برماست حسابشان ٢٦

سوره فجر بیست و نه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بصبح ١ و شبهای ده گانه ٢ و شفع و وتر ٣ و شب چون در گذرد ٤ آیا در این سوگند هست
برای صاحب خرد ٥ آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگار تو بعاد ٦ ارم صاحب عمارات رفیعه ٧ که آفریده
نشده مانند آن در شهرها ٨ و ثمود آنانکه میبریدند سنگ را در وادی ٩ و فرعون صاحب میخها ١٠
آنانکه تعدی کردند در شهرها ١١ پس بسیار گردانیدند در آنها فساد را ١٢ پس ریخت بر ایشان
پروردگار تو تازیانه عذاب ١٣ بدرستی که پروردگار تو هر آینه در کمینگاه هست ١٤ پس اما آدمی
چون آزمایش نماید او را پروردگار او پس بزرگ گرداند او را و نعمت دهد او را پس گوید پروردگار
من گرامی داشت مرا ١٥ و اما هرگاه مبتلا کرداند او را پس تنگ گرداند بر او روزی او را

پس

فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ١٦ كَلَّا بَل لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ١٧ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ١٨ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ١٩ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ٢٠ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ
دَكًّا دَكًّا ٢١ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ٢٢ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ٢٣ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ٢٤
فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ٢٥ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ٢٦ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ٢٧ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ٢٨ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي
جَنَّتِي ٢٩ سورة البلد عشرون آية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ١ وَأَنتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ٢ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ٣ لَقَدْ خَلَقْنَا

الْإِنسَانَ فِي كَبَدٍ ٤ أَيَحْسَبُ أَن لَّن
يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ٥ يَقُولُ أَهْلَكْتُ
مَالًا لُّبَدًا ٦ أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُ أَحَدٌ ٧
أَلَمْ نَجْعَل لَّهُ عَيْنَيْنِ ٨ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ٩
وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ١٠ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ١١
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ١٢ فَكُّ رَقَبَةٍ
أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ١٣
يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ١٤ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ١٥
ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ ١٦ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ١٧
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ١٨ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ١٩
عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ٢٠
سورة الشمس خمس عشرة آية وهي مكية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ١ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ٢
وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ٣ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ٤
وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ٥ وَالْأَرْضِ وَمَا
طَحَاهَا ٦ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ٧
فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ٨ قَدْ أَفْلَحَ
مَن زَكَّاهَا ٩ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ١٠
كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ١١ إِذِ انبَعَثَ
أَشْقَاهَا ١٢ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ
وَسُقْيَاهَا ١٣ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا ١٤ فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا وَلَا يَخَافُ
عُقْبَاهَا ١٥
سورة الليل عشرون آية وهي مكية

پس گوید پروردگار من خوار گردانید مرا ١٦ نه چنین است بلکه گرامی نمیدارید یتیم را ١٧ و ترغیب
نمی‌نمائید بر طعام دادن بیچاره ١٨ و میخورید میراث را خوردنی درهم ١٩ و دوست میدارید مال را دوستی
بسیار ٢٠ نه چنانست چون کوبیده گردد زمین کوبیدنی کوبیدنی ٢١ و آید پروردگار تو و فرشته
صف صف ٢٢ و آورده شوند آنروز دوزخ را آنروز پند گیرد آدمی و از کجا باشد مر او را پند گرفتن ٢٣
گوید ای کاش من پیش فرستادمی برای زندگی خود ٢٤ پس آنروز عذاب نکند مثل عذاب او احدی ٢٥
و بند ننهد مانند بند نهادن او احدی ٢٦ ای نفس آرمیده ٢٧ باز گرد بسوی پروردگار خود حال آنکه خشنود
پسندیده ٢٨ پس درآی در بندگان من و درآی بهشت من ٢٩

سوره بلد بیست آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

سوگند یاد میکنم باین شهر ١ و تو مقیمی باین شهر ٢ و به پدر و آنچه زاد ٣ که بتحقیق آفریدیم
انسانرا در رنج ٤ آیا می‌پندارد که هرگز قادر نباشد بر او هیچ کس ٥ گوید تلف کردم مالی انبوه ٦
آیا پندارد که نمی‌بیند او را هیچ کس ٧ آیا نگردانیدیم برای او دو چشم ٨ و زبانی و دو لب ٩
و هدایت نمودیم او را بد و برجسته ١٠ پس در نیامد بر آن پشته ١١ و چه چیز دانا کرد تو را که چیست
آن پشته ١٢ آزاد کردن بنده ایست ١٣ یا خورانیدنیست در روز صاحب گرسنگی ١٤ یتیمی را که
صاحب خویشی است ١٥ یا بیچاره صاحب فقر تمام ١٦ پس باشد از آنکه ایمان آوردند و وصیت
کردند بشکیبائی و وصیت کردند بمهربانی ١٧ آنها یاران دست راستند ١٨ و آنانکه کافر شدند
بآیتهای ما ایشان یاران دست چپند ١٩ بر ایشانست آتشی سرپوشیده ٢٠

سوره شمس پانزده آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بآفتاب و روشنی چاشتش ١ و ماه آنگاه که از پی در آیدش ٢ و روز آنگاه که جلا دهد آنرا ٣
و شب چون بپوشاند آنرا ٤ و آسمان و آنکه بنا نمود آنرا ٥ و زمین و آنکه گسترانید آنرا ٦ و نفس و آنکه
راست گردانید آنرا ٧ پس الهام کرد او را بدکاری و را و پرهیزکاری و را ٨ که بتحقیق رستگار شد
کسی که پاک گردانید آنرا ٩ و بتحقیق که نومید شد کسی که تباه ساخت آنرا ١٠ تکذیب نمود ثمود
بسبب طغیانش ١١ آنگاه که برانگیخت بدبخت ترش را ١٢ پس گفت مر ایشانرا فرستاده خدا ناقه
خدا و آب خوردن او را ١٣ پس تکذیب کردند و را و پی کردند آنرا ١٤ پس خشم گرفت بر ایشان پروردگار
ایشان بگناهشان پس یکسان گردانید آنرا ١٥

سوره لیل بیست آیه و آن مکی است و نمیترسید انجام آنرا ١٥

فيقول ربي اهانن ١٦ كلا بل لا تكرمون اليتيم ١٧ ولا تحاضون على طعام المسكين ١٨ وتاكلون التراث اكلا لما ١٩ وتحبون المال حبا جما ٢٠ كلا اذا دكت الارض
دكا دكا ٢١ وجاء ربك والملك صفا صفا ٢٢ وجيء يومئذ بجهنم يومئذ يتذكر الانسان وانى له الذكرى ٢٣ يقول يا ليتني قدمت لحياتي ٢٤
فيومئذ لا يعذب عذابه احد ٢٥ ولا يوثق وثاقه احد ٢٦ يا ايتها النفس المطمئنة ٢٧ ارجعي الى ربك راضية مرضية ٢٨ فادخلي في عبادي وادخلي
جنتي ٢٩ سورة البلد عشرون اية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم لا اقسم بهذا البلد ١ وانت حل بهذا البلد ٢ ووالد وما ولد ٣ لقد خلقنا

الانسان في كبد ٤ ايحسب ان لن
يقدر عليه احد ٥ يقول اهلكت
مالا لبدا ٦ ايحسب ان لم يره احد ٧
الم نجعل له عينين ٨ ولسانا وشفتين ٩
وهديناه النجدين ١٠ فلا اقتحم العقبة ١١
وما ادريك ما العقبة ١٢ فك رقبة
او اطعام في يوم ذي مسغبة ١٣
يتيما ذا مقربة ١٤ او مسكينا ذا متربة ١٥
ثم كان من الذين امنوا وتواصوا
بالصبر ١٦ وتواصوا بالمرحمة ١٧
اولئك اصحاب الميمنة ١٨ والذين
كفروا باياتنا هم اصحاب المشامة ١٩
عليهم نار موصدة ٢٠

سورة الشمس خمس عشرة اية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
والشمس وضحيها ١ والقمر اذا تليها ٢
والنهار اذا جليها ٣ والليل اذا يغشيها ٤
والسماء وما بنيها ٥ والارض وما
طحيها ٦ ونفس وما سويها ٧
فالهمها فجورها وتقويها ٨ قد افلح
من زكيها ٩ وقد خاب من دسيها ١٠
كذبت ثمود بطغويها ١١ اذ انبعث
اشقيها ١٢ فقال لهم رسول الله ناقة الله
وسقيها ١٣ فكذبوه فعقروها فدمدم عليهم ربهم بذنبهم فسويها ١٤ ولا يخاف عقبيها ١٥

پس کوید پروردگار من خوار کردانید مرا ١٦ نه چنین است بلکه کرامی نمیدارید یتیم را ١٧ و ترغیب
نمی‌نمائید بر طعام دادن بیچاره ١٨ و میخورید میراث را خوردنی درهم ١٩ و دوست میدارید مال را دوستی
بسیار ٢٠ نه چنانست چون کوبیده کردد زمین کوبیدنی کوبیدنی ٢١ و آید پروردگار تو و فرشته
صف صف ٢٢ و آورده شوند آنروز بدوزخ را آنروز پند کیرد آدمی و از کجا باشد مر او را پند کرفتن ٢٣
کوید ای کاش من پیش فرستادمی برای زندکی خود ٢٤ پس آنروز عذاب نکند مثل عذاب او هیچ واحده ٢٥
و بند ننهد مانند بند نهادن او احد ٢٦ ای نفس آرمیده ٢٧ باز کرد بسوی پروردکار خود حال آنکه خشنود
پسندیده ٢٨ پس در آی در بندکان من و در آی ببهشت من ٢٩

سوره بلد بیست آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

سوکند یاد میکنم باین شهر ١ و تو مقیمی باین شهر ٢ و به پدر و آنچه زاد ٣ که بتحقیق آفریدیم
انسانرا در رنج ٤ آیا میپندارد که هرکز قادر نباشد بر او هیچ کس ٥ کوید تلف کردم مالی انبوه ٦
آیا پندارد که نمی‌بیند او را هیچ کس ٧ آیا نکردانیدیم برای او دو چشم ٨ و زبانی و دو لب ٩
و هدایت نمودیم او را بدو برجسته ١٠ پس در نیامد بر آن پشته ١١ و چه چیز دانا کرد ترا که چیست
آن پشته ١٢ آزاد کردن بنده ایست ١٣ یا خورانیدن نیست در روز صاحب کرسنکی ١٤ یتیمی را که
صاحب خویشی است ١٥ یا بیچاره صاحب فقر تمام ١٦ پس باشد از آنکه ایمان آوردند و وصیت
کردند بشکیبائی و وصیت کردند بمهربانی ١٧ آنها یاران دست راستند ١٨ و آنانکه کافر شدند
بآیتهای ما ایشان یاران دست چپند ١٩ بر ایشانست آتشی سر پوشیده ٢٠

سوره شمس پانزده آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بآفتاب و روشنی چاشتش ١ و ماه آنکاه که از پی درآیدش ٢ و روز آنکاه که جلوه دهد آنرا ٣
و شب چون بپوشاند آنرا ٤ و آسمان و آنکه بنا نمود آنرا ٥ و زمین و آنکه کسترانید آنرا ٦ و نفس و آنکه
راست کردانید آنرا ٧ پس الهام کرد او را بدکاری او را و پرهیزکاری او را ٨ که بتحقیق رستکار شد
کسی که پاک کردانید آنرا ٩ و بتحقیق که نومید شد کسی که نابسا ساخت آنرا ١٠ تکذیب نمود ثمود
بسبب طغیانش ١١ آنکاه که برانکیخت بدبخت ترش را ١٢ پس کفت مر ایشانرا فرستاده خدا ناقه
خدا و آب خوردن او را ١٣ پس تکذیب کردند او را پس پی کردند او را پس خشم کرفت بر ایشان
ایشان بکناهشان پس یکسان کردانید آنرا ١٤ سوره لیل بیست و یک آیه و آن مکی است

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

بسم الله الرحمن الرحيم والليل اذا يغشى ١ والنهار اذا تجلى ٢ وما خلق الذكر والانثى ٣ ان سعيكم لشتى ٤ فاما من اعطى واتقى ٥ وصدق بالحسنى ٦
فسنيسره لليسرى ٧ واما من بخل واستغنى ٨ وكذب بالحسنى ٩ فسنيسره للعسرى ١٠ وما يغني ماله اذا تردى ١١ ان علينا للهدى ١٢ وان لنا للاخرة و
الاولى ١٣ فانذرتكم نارا تلظى ١٤ لا يصليها الا الاشقى الذي كذب وتولى ١٥ وسيجنبها الاتقى ١٦ الذي يؤتي ماله يتزكى ١٧ وما لاحد عنده
من نعمة تجزى ١٨ الا ابتغاء وجه ربه الاعلى ١٩ ولسوف يرضى ٢٠ سورة والضحى عشر اية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم والضحى والليل اذا سجى ١ ما ودعك
ربك وما قلى ٢ وللاخرة خير لك من
الاولى ٣ ولسوف يعطيك ربك
فترضى ٤ الم يجدك يتيما فاوى ٥
ووجدك ضالا فهدى ٦ ووجدك
عائلا فاغنى ٧ فاما اليتيم فلا تقهر ٨
واما السائل فلا تنهر ٩ واما بنعمة
ربك فحدث ١٠

سورة الانشراح ثماني اية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
الم نشرح لك صدرك ١ ووضعنا
عنك وزرك ٢ الذي انقض ظهرك ٣
ورفعنا لك ذكرك ٤ فان مع العسر
يسرا ٥ ان مع العسر يسرا ٦ فاذا فرغت
فانصب ٧ والى ربك فارغب ٨

سورة والتين ثماني ايات وهي مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم
والتين والزيتون ١ وطور سينين ٢
وهذا البلد الامين ٣ لقد خلقنا
الانسان في احسن تقويم ٤ ثم
رددناه اسفل سافلين ٥ الا الذين
امنوا وعملوا الصالحات فلهم اجر
غير ممنون ٦ فما يكذبك

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بشب چون بپوشاند ۱ وروز چون روشن شود ۲ وانکه افرید نر وماده را ۳ بدرستیکه
کوشش شما هر اینه پراکنده است ۴ پس اما انکه بخشش کرد وپرهیزکار شد ۵ وتصدیق نمود نیکی
را ۶ پس بزودی میسر گردانیم اورا برای اسانی ۷ واما انکه بخیلی کرد واستغنا نمود ۸ وتکذیب کرد
نیکی را ۹ پس بزودی میسر گردانیم اورا برای دشواری ۱۰ وکفایت نکند ازو مال وانگاه که هلاک
شود ۱۱ بدرستیکه برماست هر اینه هدایت ۱۲ وبدرستیکه برای ماست هر اینه اخرت واولی ۱۳
پس بیم نمودیم شما را از اتشی که زبانه میکشد ۱۴ در نیاید انرا مگر بدبخت تری که تکذیب کرد ورو
گردانید ۱۵ وزود باشد که دور گردانیده شود از ان پرهیزکارتری ۱۶ که میدهد مال خود را که پاک
شود ۱۷ ونیست مر هیچکس را نزد او هیچ نعمتی که پاداش داده شود ۱۸ مگر جستن روی پروردگار خود که
برتر است ۱۹ وهر اینه زود باشد که خشنود شود ۲۰

سورهٔ ضحی ده ایه وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بچاشتگاه ۱ وشب انگاه که بیارامد ۲ که نه واگذاشت ترا پروردگار تو ونه دشمن گشت ۳
وهر اینه اخرت بهتر است برای تو از این جهان ۴ وهر اینه زود باشد که عطا فرماید بتو پروردگار تو
پس خشنود شوی ۵ ایا نیافت ترا یتیم پس جای داد ۶ ویافت ترا گمشده پس راه نمود ۷ ویافت
ترا درویش پس بی نیاز گردانید ۸ پس اما یتیم را پس قهر مکن ۹ واما خواهنده را پس زجر مکن ۱۰ و
اما بنعمت پروردگار خود پس حدیث گوی ۱۱

سورهٔ انشرح هشت ایه وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

ایا گشاده نکردیم برای تو سینهٔ ترا ۱ وبرداشتیم از تو بار ترا ۲ که بشکست در اورده بود پشت
ترا ۳ وبلند گردانیدیم برای تو ذکر ترا ۴ پس بدرستیکه با دشواری اسانیست ۵ بدرستیکه
که با دشواری اسانیست ۶ پس چون فارغ شدی رنج بکش ۷ وبسوی پروردگار خویش پس رغبت نمای ۸

سورهٔ تین هشت ایه وان مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بانجیر وزیتون ۱ وطور سینا ۲ واین شهر با امن وامان ۳ که بتحقیق افریدیم ادمی را در نیکو
ترین راست کردنی ۴ پس باز گردانیدیم اورا فروترین فروتران ۵ مگر انانکه ایمان اوردند وکردند
شایسته ها را پس مر ایشانراست مزدی بدون منت نهاده شده ۶ پس چه چیز تکذیب مینماید

بَعْدُ بِالدِّينِ ۷ أَلَيْسَ اللّٰهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ۸ سورة العلق تسع عشرة اية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۲
اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۳ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۴ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۵ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَىٰ ۶ أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَىٰ ۷ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۸ أَرَأَيْتَ الَّذِي
يَنْهَىٰ ۹ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۱۰ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ۱۱ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ۱۲ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۱۳ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللّٰهَ يَرَىٰ ۱۴ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا
بِالنَّاصِيَةِ ۱۵ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۱۶ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۱۷ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۱۸ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۱۹ سورة القدر خمس اية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ

الحروسی ام ۳۶۵

فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۱ وَمَا أَدْرَاكَ مَا
لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۲ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ
أَلْفِ شَهْرٍ ۳ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۴ سَلَامٌ هِيَ
حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۵

سورة البينة ثماني اية وهي مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ
۱ رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۲
فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ
۳ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ ۴ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۵
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ
هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۶ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ
۷ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۸

سورة الزلزال تسع اية وهي مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

ترا بعد از این در روز جزا ۷ آیا **سوره اقرا نوزده ایه و آن مکیست** نیست خدا حکم کننده ترین حکم کنندگان ۸

بنام خدای بخشاینده مهربان

بخوان بنام پروردگار خود که آفرید ۱ آفرید آدمی را از خون بسته ۲ بخوان و پروردگار تو کریم ترست ۳
آنکه آموخت بقلم ۴ آموخته آدمی را آنچه نمیدانست ۵ نه چنانست بدرستی که آدمی هر آینه از حد
بدر میرود ۶ آنکه ببیند خود را که بی نیاز شده ۷ بدرستی که بسوی پروردگار تست بازگشت ۸
آیا دیدی آنرا که باز میداشت ۹ بنده را چون نماز میگذارد ۱۰ آیا دیدی که اگر بود براه راست ۱۱
یا امر کرد بپرهیزکاری ۱۲ آیا دیدی که اگر تکذیب نمود و روی گردانید ۱۳ آیا نمیدانست که خدا می بیند ۱۴
نه چنانست هر آینه اگر باز نه ایستد هر آینه بکشیم البته بموی پیشانی او را ۱۵ موی پیشانی
دروغگوی خطاکار ۱۶ پس باید که بخواند همنشینان خود را ۱۷ زود باشد که بخوانیم زبانیه را ۱۸ آنه
چنانست فرمان مبر او را **سوره قدر پنج ایه و آن مکی است** وسجده کن و نزدیک شو ۱۹

بنام خدای بخشاینده مهربان

بدرستی که ما فرو فرستادیم آنرا در شب قدر ۱ و چه دانا کرد ترا که چیست شب قدر ۲ شب
قدر بهتر است از هزار ماه ۳ فرود آیند فرشتگان و روح در آن باذن پروردگارشان از هر کاری ۴
سلامتیست این تا **سوره بینه هشت ایه و آن مدنیست** وقت طلوع صبح ۵

بنام خدای بخشاینده مهربان

نبودند آنکسانی که کافر شدند از اهل کتاب و شرک آرندگان باز ایستادگان تا بیاید ایشانرا حجت
۱ فرستاده از خدا که میخواند صحیفهای پاکیزه را ۲ در آنهاست نوشتهای درست ۳ و پراکنده نشدند
آنانکه داده شدند کتاب را مگر از پس آنچه آمد ایشانرا حجت ۴ و فرموده نشدند مگر که بپرستند
خدا را خالص دارندگان برای او دین را ۵ مایل بحق و بپای دارند نماز را و بدهند زکوة را و آنست دین
درست ۵ بدرستی که آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخ اند جاویدانیان در آن
آن گروه ایشان بدترین آفریدگان ۶ بدرستی که آنانکه ایمان آوردند و کردند نیکیها را آن گروه
ایشان خوبترین آفریدگان ۷ پاداش ایشان نزد پروردگارشان بهشتهای مقیم دایمی است که میرود
از زیر آنها جویها جاویدانیان در آنها همیشه خشنود شد خدا از ایشان و ایشان خشنود شدند از او
این برای کیست که **سوره زلزال نه ایه و آن مدنیست** بترسد از پروردگارش ۸

بنام خدای بخشاینده مهربان

چون

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ٢ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ٤ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ
أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ٧ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ٨ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ٩ سورة العاديات احدى عشرة آية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم
وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ١ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ٢ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ٣ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ٤ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ٥ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ٦ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ٧
وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ٨ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ٩ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ١٠ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ١١ سورة القارعة ثماني آية وهي مكية

چون بزلزله درآورده شود زمین زلزله اش را ١ وبیرون افکند زمین بارهایش را ٢ وگوید انسان
چیست مر اورا ٣ امروز حدیث کند خبرهایش را ٤ بآنکه پروردگار تو وحی کرده مر اورا ٥ امروز
بازگردند مردم پراکنده ٦ تا نموده شود کردارهای ایشان ٧ پس کسی که بکند وزن مورچه نیکی
ببیند آنرا ٨ وکسی که بکند وزن مورچه بدی ببیند آنرا ٩

سورهٔ عادیات یازده آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

قسم بدوندهای باواز نفس زدن آواز نفس زدنی ١ پس آتش برآرندها باتش زنه سم آتش زدنی ٢
پس غارت کنندگان بوقت صبح ٣ پس برانگیزند بآن گرد را ٤ پس درمیانه شدند بآن جماعتی را ٥
بدرستی که انسان مر پروردگار خود را هر آینه ناسپاس ٦ وبدرستی که او بر این هر آینه گواه است ٧
وبدرستی که او برای دوستی مال هر آینه سخت است ٨ آیا پس نمیداند چون برانگیخته میشود آنچه در قبرهاست ٩
وحاضر کرده شود آنچه در سینهاست ١٠ بدرستی که پروردگارشان بایشان امروز هر آینه آگاه است ١١

سورهٔ قارعه هشت آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

آن درهم کوبنده چیست آن درهم کوبنده ١ وچه داناکرد ترا که چیست آن درهم کوبنده ٢ روزی
که باشند مردم چون پروانه پراکنده ٣ وباشد کوهها چون پشم واژده ٤ پس اما آنکه گران آمد
سنجیدهای او پس اوست در زندگانی پسندیده ٥ واما آنکه سبک آمد سنجیدهای او
پس مأوای او دوزخست ٦ وچه چیز داناکرد ترا که چیست آن ٧ آتشی است بغایت سوزاننده ٨

سورهٔ تکاثر هشت آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

بغفلت انداخت شمارا مباهات در بسیاری ١ تا زیارت کردید گورستانهارا ٢ نه چنانست
زود باشد که بدانید ٣ پس نه چنانست زود باشد که بدانید ٤ نه چنانست اگر بدانید دانستن
یقینی ٥ هر آینه ببینید البته دوزخ را ٦ پس هر آینه ببینید آنرا بدیدهٔ یقین ٧ پس هر آینه پرسیده
خواهید شد امروز از نعمتها ٨

سورهٔ عصر سه آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

سوگند بعصر ١ بدرستی که انسان هر آینه در زیانکاریست ٢ مگر آنانکه ایمان آوردند و
کردند شایستهها را وصیت کردند بحق ووصیت کردند بشکیبائی ٣

بسم الله الرحمن الرحيم
الْقَارِعَةُ مَا الْقَارِعَةُ ١ وَمَا أَدْرَاكَ
مَا الْقَارِعَةُ ٢ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ
كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ٣ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ٤ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ
مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٥
وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ٦
وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ ٧ نَارٌ حَامِيَةٌ ٨

سورة التكاثر ثماني آية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ ١ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ٢
كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ٣ ثُمَّ كَلَّا
سَوْفَ تَعْلَمُونَ ٤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ
الْيَقِينِ ٥ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
عَيْنَ الْيَقِينِ ٧ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ
النَّعِيمِ ٨

سورة العصر ثلث آية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
وَالْعَصْرِ ١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ٢ إِلَّا
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ٣

سورة الهمزة تسع اية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم ويل لكل همزة لمزة ۱ الذي جمع مالا وعدده ۲ يحسب ان ماله اخلده ۳ كلا لينبذن
في الحطمة ۴ وما ادراك ما الحطمة ۵ نار الله الموقدة ۶ التي تطلع على الافئدة ۷ انها عليهم مؤصدة ۸ في عمد ممددة ۹ سورة الفيل خمس اية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم الم تر كيف فعل ربك باصحاب الفيل ۱ الم يجعل كيدهم في تضليل ۲ وارسل عليهم طيرا ابابيل ۳ ترميهم بحجارة من سجيل
۴ فجعلهم كعصف ماكول ۵ سورة قريش اربع اية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم لايلاف قريش ۱ ايلافهم رحلة الشتاء والصيف ۲

فليعبدوا رب هذا البيت الذي
اطعمهم من جوع ۳ وامنهم من خوف ۴
سورة الماعون سبع اية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
ارايت الذي يكذب بالدين ۱
فذلك الذي يدع اليتيم ۲ ولا
يحض على طعام المسكين ۳ فويل
للمصلين ۴ الذين هم عن صلاتهم
ساهون ۵ الذين هم يراؤن ۶ و
يمنعون الماعون ۷
سورة الكوثر ثلث اية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
انا اعطيناك الكوثر ۱ فصل لربك
وانحر ۲ ان شانئك هو الابتر ۳
سورة الكافرون سبع اية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
قل يا ايها الكافرون ۱ لا اعبد
ما تعبدون ۲ ولا انتم عابدون
ما اعبد ۳ ولا انا عابد ما عبدتم ۴
ولا انتم عابدون ما اعبد ۵
لكم دينكم ولي دين ۶
سورة النصر ثلث اية وهي مكية

سورهٔ همزه ۸ ایه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
وای بر هر عیب کنندهٔ بدگوئی طعن زننده ۱ آنکه جمع کرد مالی و شمرد انرا ۲ می پندارد که مال او جاوید می
کرداند او را ۳ نه چنانست هر اینه انداخته شود در اتش درهم شکننده ۴ وچه دانا کرد ترا که
چیست ان اتش درهم شکننده ۵ اتش خدا افروخته شده ۶ که برآید بر مطاء ۷ بدرستی که ان بر ایشانست
سر پوشیده شده در ستونهای کشیده شده ۸

سورهٔ فیل پنج ایه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگار تو باصحاب فیل ۱ آیا نکردانید بداندیشی ایشانرا در تباهی ۲
و فرستاد بر ایشان پرنده گروه گروه ۳ می انداختند ایشانرا بسنگها از گل سنگ شده ۴ پس
کردانید ایشانرا چون برگ خورده شده ۵

سورهٔ قریش چهار ایه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
برای الفت کردن قریش ۱ الفت کردن ایشان در کوچ زمستان و تابستان ۲ پس باید
بپرستند پروردگار این خانه را ۳ آنکه طعام داد ایشانرا از گرسنگی و ایمن کرد ایشانرا از بیم ۴

سورهٔ ماعون هفت ایه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
آیا دیدی آنکه تکذیب نمود بدین ۱ پس آنست آنکه بجفا میراند یتیم را ۲ و تحریص نمیکند
بر طعام درویشان ۳ پس وای مر نماز کنندگان ۴ آنانکه ایشان از نماز شان غافلانند ۵ و
آنانکه ایشان بریا کار کنند ۶ ومنع میکنند منفعت را از خلق ۷

سورهٔ کوثر سه ایه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
بدرستی که ما عطا کردیم ترا کوثر ۱ پس نماز کن برای پروردگارت و نحر بکن ۲ بدرستی که معاند
تو اوست دم بریده ۳

سورهٔ کافرون هفت ایه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
بگو ای کافران ۱ نمی پرستم آنچه را میپرستید ۲ و نه شما پرستندگانید آنچه را میپرستم ۳
و نه من پرستنده ام آنچه را پرستیدید ۴ و نه شما پرستندگانید آنچه را میپرستم ۵ مر شما را
دین شما و مراست دین من ۶

سورهٔ نصر سه ایه و آن مدنیست

خاتمه

جامع ترین کلامیکه از رشحات اقلام اعلام عوالم قدس نقش پذیر تقریر و تحریر تواند شد کلمهٔ جامعهٔ حمد دانای جهان آرائی است که جمیع محرکات علویه و سکنات سفلیه محض ثمر شجر مشیّت اواست هر صفحهٔ از صفحات وجود و هر ورقی از اوراق اشجار غیب و شهود بر قدرت کامله اش قرانی ناطق و هر حرفی از حروف کلمات آیات ظاهره و بیّنات باهره بر حکمت شامله اش فرقانی صادق حکیمی که در عالم بیرنگی بنوعی نیرنگ یکرنگی ریخته که تمامی موجودات را با این همه اختلاف در آفرینش از خود راضی ساخته عبید را ببندگی و عنید را بشرمندگی کُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَیْهِمْ فَرِحُونَ و درود فراوان و ثنای بی پایان بر صدر نشین نشیمن غیب و شهود و متکی بر بساط قرب و مقام محمود آرایش ده عالم نمایش ده آدم راهنمائی که پرتوی از مشاعل قلب قابلیتش قرآنیست که تمام بلغای قحطان از ریزه خوان بلاغتش چشم و دل سیر آخرین نقشی است که از پردهٔ خفا بعالم ظهور قدم گذاشته ولی قرنها قبل از وجود آدم خاتم نبوت در انگشت معجز نمایش نقش گشت بنیانا و آدم بین الماء والطین نگاشته و بر آل امجادش که روشنی بخش آسمان و زمین و فرمان خلافتشان در یمین است لاسیّما قطب فلک امامت مرکز دایره خلافت نقطهٔ بای بسم الله وکیل کارخانهٔ ایجاد حاکم باستحقاق اقالیم سبع شد دانکه محبتش بر کاینات فرض عین و عین فرض است برهان الموحدین امیر المؤمنین و امام المتقین وصیّ رسول رب العالمین اسد الله الغالب علی بن ابیطالب صلوات الله علیهم اجمعین امّا بعد چون کتاب مستطاب حرز الامان و ثمرهٔ شجرهٔ حضرت سبحان المسمّی بمواهب الرحمان فی ترجمه القرآن که جناب فخر المحققین والمدققین والمجتهدین جامع المعقول والمنقول حاوی الفروع والاصول مرجع الانام وحجة الاسلام مروج اخبار و ناقد آثار و کاشف آیات قرانی و عارف اسرار ربّانی المولی محمد بن حسین ملقب بجمال الدین و معروف و موصوف به آقا جمال محقق خونساری طاب ثراه حسب الفرمان شاهنشاه ایران نادر شاه افشار از آغاز تا انجام بی زیاده و نقصان حرف بحرف و لفظ بلفظ از لغت عرب بزبان فارسی ترجمه و نقل کرده مانند شاهدی بیقصور یا کمال جمال خود در پرده خفا مستور بود و از فرط نور برای نزدیک و دور اقتضای بروز و ظهور می نمود تا که معنی فِیهِنَّ خَیْرَاتٌ حِسَانٌ را ظاهر سازد و بتفسیر کَأَنَّهُنَّ الْیَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ بپردازد بسعی و همت بلند جناب مستطاب ابو الفضائل والمفاخر منتخب دفتر سعادت حاجی میرزا موسی سیاح اصفهانی که رای مشکل گشایش مقنن قوانین فنون فضایل است بدست آمد لهذا در این وقت این بندهٔ حضرت ربّ الارباب میرزا محمد ملک الکتاب حسب الاشاره آن عالیجناب این خجسته کتاب مستطاب را بزیور طبع در آورده اینک آفتاب هدایت از

خاتمه

مطلع عالم بدرخشید ونسیمهای معرفت الهی براجساد موجودات بوزید اگر طالبان طریق هدایت عمر گرانمایه را نثار این گوهر بیهمتا نمایند بجاست واگر فارسی دانان عالم نقد جان در بهای این در یکتا بخشند رواست پس از همه بهتر همان که این حسن خداداد را ختم بنام نامی نوابه علیه عالیه متعالیه ستر کبری وخدر علیا صنیعهٔ عصمت بانوی بانوان جهان خورشید بانو غرا باغی معروف بخان قزی شاهزادهٔ قفقازیه نموده عذار عذرای اخلاص را گلگون وخود را در زمرهٔ دولتخواهان مقرون سازد تا طمنا این نامهٔ نامی وفرمان گرامی حاضران را راه نمائی وغایبان را ارمغانی وان علیا مخدرهٔ محترمه را در صفحهٔ عالم یادگار ونشانی باشد وکافهٔ مسلمین را خطی وافی وبهرهٔ کافی در این عالم فانی بدار باقی حاصل آید وسبب رستگاری این بندهٔ عاصی گردد انه قریب مجیب

چون این کتاب مستطاب مواید الرحمن از کتب خانهٔ نادری به ارث به نواب علیهٔ عالیه موصوف رسیده لهذا حسب الاجازه ان مخدره در دفتر گورنمنت هندوستان بموجب قانون ۲۰ سنه ۱۸۶۷ ثبت گردید کسی بدون اجازت طبع نفرماید جهت اطلاع عرض شد

